

ژنان و کاروباری ژنان

له

نيسلامدا

نه حمه د كاكه مه حموود

چاپي يه كه م

۱۴۲۰ كډچي

۲۰۰۹ زاييني

ژنان و کاروباری ژنان له ئیسلامدا

نه حمەد كاكه مه حموود

چاپی یه كهەم

١٤٣٠ كۆچی

٢٠٠٩ زایینی

ناسنامه‌ی کتیب:

ناو: ژنان و کاروباری ژنان له ئیسلامدا.
نووسەر: نه‌حمەد کاکه مه‌حموود.
تایپ: عبدالرحمن نجم الدین طه - موحەمەد نه‌حمەد کاکه مه‌حموود.
خویندنه‌وه‌و پیاچوونه‌وه‌ی: عرفان نه‌حمەد کاکه مه‌حموود.
هه‌له‌چنی: سهیب نه‌حمەد کاکه مه‌حموود.
سالی چاپ: ١٤٣٠ کۆچی - ٢٠٠٩ زایینی. چاپی یه‌که‌م.
چاپخانه: دارالفکر- به‌یروت- لوبنان.
تیراژ: ٥٠٠٠ دانه.

پیشه کی چاپی یه کهم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن والاه.

سوپاس و ستاییشی بی پایان بو خوی بالآ دهست و به توانا، درودو سلاوی خوی میهره بانیش بو سهر گیانی پاکی په یامبه ری نازیزو یارو یاوه رانی و شوینکه وتوانی. خوینهرانی هیژا: وا بو جاریکی تر به یارمه تی خوی په روه ردگار دهست نووسیکی تری ماموستای موجهیدو موفه سسیری قورئان جه نابی ماموستا مه لا نه حمه د کاکه مه حمود ده خهینه وه به ردیدی ئیوهی خو شه ویست و روشن بیران و لاوان و گه نجانی نه مرومان، به تاییه ت نافرته تان، له دیر زه مانه وه ماموستا له خولای نویسی کتیبیک بوو سه باره ت به (ژنان و کاروباری ژنان له ئیسلامدا)، به تاییه ت بو ئه م وه زعی نه مروی موسلمانان و به تاییه تی تریش کی شهی نافرته تان و خوشکان، که له دونیای نه مروی عه وله مه دا زوریک به ناوی جیا جیا وه خو یان کردو وه به پاریزه رو ده مرستی نافرته تان و به سه دان و هه زاران ریخراوی جوړاوجور بو کی شه و کاروباری ژنان دروستکراوه و فرمیسی تیمساحاویان بو درپژن!، وه هه ریه که یان ده هوئی شوینیکی لیده دات و چاپ نامه ی مافی نافرته تان ده خوینیته وه بلاو ده کاته وه، جا له م کات و ساته ناسکه دا ماموستا هه ستا به نویسی نه م کتیبه و وه خوی له پی شه کییه که یدا هیما ی پیکردو وه ته واوی سه رجه م کی شه کانی نافرته تانی له سوئگه ی قورئان و فهرموده و پاشان بیروو بوچوون و پراو پی شنیاری زانایانی ئیسلامی و غهیره ئیسلامی باسکردو وه هیچ کی شه یه که نه ماوه ماموستا له م کتیبه یدا سه باره ت به نافرته تان باسی نه کردییت و وه لامی ته واوی نه و که سانه یشی داوه ته وه که به ناوی نازادی و پادهر پرینه وه له سایه ی عه لمانیه تدا هی رشی ناروا له و درگایه وه - نافرته تان - ده که نه سهر ئیسلام و میژووی ئیسلامی. وه هه روه ها ماموستا به ره حمه ت بییت وه کاریکی نمونه یی له م کتیبه دا هه ستا وه به بلاو کردنه وه زیاتر له ۳۰۰ فه توای تاییه تی

به ئافره تان، که ئەمەش شتیکی نوێیه بو ئافره تان و سەرجه م وه لامي پرسیاره ههستیاره کانی ئافره تانی داوه ته وه، هه رچه نده ئەم کتیبه ماوه ی زیاتر له ۳ ساله نووسراوه، به لام به هوی نه بوونی کولفه ی چاپکردنییه وه هک - کتیبه کانی تری - تا ئەمرو دوا که وت و ئیستاش پشت به خوا چاپی یه که می ئەم کتیبه ده خهینه بهر دهستی خوینه ران، به هیوای سوودو که لک لیوه رگرتنی به تایبته خوشکان و ئافره تان. وه دلنیا شتان ده کهینه وه که به یارمه تی خوای گه وره سەرجه م نووسراوو به ره مه مه کانی ماموستا مه لا ئەحمه د بلاوده کهینه وه ریگا و فیکرو بیرمه ندیی ماموستا تا رۆژی دوا یی هه ر گه شاوه و رۆشن ده بیته، انشا والله. داوای دوعای خیرتا لیده که یین.

وصلی الله وسلم علی نبینا و قائدنا محمد و علی آله وصحبه.

عیرفان نه حمه د کاکه مه حموود

۱۳ ی شه عبانی ۱۴۳۰ کۆچی

۴ / ۸ / ۲۰۰۹ ی زایی

www.ahmadkaka.com

erfankaka@yahoo.com

پیشہ کیی :

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره و نتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون﴾ آل عمران: ١٠٢.
 ﴿يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله كان عليكم رقيبا﴾ نساء: ١.
 ﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١.

أما بعد :

فإن أصدق الحديث كتاب الله تعالى، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، و كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة، و كل ضلالة في النار.

پاشان :

بیگومان مہزنتین کی، لہ نیو کی، کومہ لایہ تہہ کاندہ - بہ کون و نویوہ - کاروباری ژنانہ، بویہ دہبینی زوریکی زورینہی کومہ لانس و فہیلہ سووف و، یاساناس و، تہ نانہت سیاسی و سیاسہ تمہ داریش، خویان بہ ئافرہ تہوہ سہرقالکردوہ، دہتوانم بلیم: بہ وکارہیان ہم ئافرہ تیان چہ واشہ کردوہ، ہم کومہ لگہ، واتہ: زیدہ روئیہ کی زور کراوہ لہ بارہیانہوہ، خو خودای گہ ورہش زیدہ روئی لہ ہیچ شتیکیدا قبول ناکاو، ریش نادا زیدہ روئی تیدا بکری، وہ بوہر کہ سیکیش بہ ریژہی خوی - بی ستم و ناہہ قی - ماف و ئہرکی بو دیاری کردوہ، مہگین بو دواپی بو خویان مافی یہ کتر پیشیل بکھن و ہہقی یہ کدی بخون. ئہم ئادہ میزادہ، لہ جیبہ جیکردنی ئہرکی سہرشانپی و، وەرگرتنی

جا لەبەرئەووە كە باسی ژنان، بۆتە باسیکی گشتگیرو، فرە لق، وە بەهەق و ناھەق فرمیسی بۆ دەپژیری وکراوەتە کیشە لە جیهانی ئیسلامدا، دیارە ئەمەیش -بەپلە یەكەم- لە خۆئاوای فاسید و گەندەلەووە سەری هەلداو خۆی خزانەدە و لا تە ئیسلامییەکانەو، بگرە خۆی کوتایە هەموو ماله موسلمانیک و، ناگری بەردایە نیو مالی هەموو ئوسرەو خیزانیکی بچووک و گەرەو، (بەندە)ش لە میژرە دەمەویت بە تیروتهسەل لەو باسە بنووسم و، بەپیی توانای خۆم و بە پیی دەسکەوتنی سەرچاوەی ئیسلامیی و، نائیسلامیی، هەق و ناھەق لیکجودا بکەمەو، روونی بکەمەو ئاخۆ ئافرەت لە ئیسلامدا ماڤي زەوتکراوە، یان لای ئەوانە لە میدیاکانەو دەیکەنە هەراو بۆ ژنان دەگرین...؟

لەم نووسینەشدا تا بۆم بکریت لە (قورئان) و لە (فەرموودە) دەگەریم، ئەوسا بۆچوونی زاناکانی ئیسلام - بەکۆن و نویو - دینین و هەلەسەنگینین، ئینجا کتیب و نامیلکە ی ئەم لاو ئەولا، دیارە کە ئەم باسە زۆر گرنگەو، زۆریش دەولەمەندەو، ئافرەتیش هەقیەتی لە هەموو بواریکی ژياندا بەشی هەبی و، لیکۆلینەو لەسەر بکریت: لە دروست بوونی، ئینجا شیوەو پەنگ و پوخساری، قەدو بەژن و بالۆ نەرم و ناسکی جەستە، هیندی لە تایبەتمەندی خۆی، لە رووی فەسیۆلۆژیای (تەناسول)ییەو، ئەرکەکانی سەرشانی، بەشداربوونی لە گشت بپیار و فەرمانەکانی خودادا (ئەمر) و (نەهی)، خواپەرستی: (نویژ، پۆژو، حەج، زەکات، جیهاد، ئیمان و باوەرو ئەرکان و پایەکانی) لە مالهو بوونی و، هاتنە دەرەو لە مال، خستنه ژیر ئیش و کاری پۆژانە و، بژیوی دان بەسەریا، چوونە ناو دام و دەزگادەولەتیەکانەو، بوونی بە سەرۆک دەولەت، وەزیر، قازی و حاکم و دادوەرو خۆکەندیدکردن و، ماڤي هەلبژاردن...، جل و بەرگ و کالای شیاوو تایبەت بۆی، مافە گشتییەکانی: خاوەنداریتی، ماڤي هەلبژاردنی میردو هاوسەر، جیابوونەو تەلاق - هەرکە تووشی زیان و ستەم بوو لەلایەن میردەکەیهو - فیروونی زانست و زانیاری (ئەو لەگەڵ فیتەرەت و سروشتیدا دەست بەدات)، خیر و خیراتکردن و بەخشین - بەئارەزووی خۆی - لە مال و دارایی

خویدا، کیی ویست دوتوانی خوشی بوی و زیارت و سەردانی بکا، دوتوانی - وەکو پیاو - بە $\frac{1}{3}$ ی سامانەکی وەسیەت بکا، هەقیەتی بە ئارەزووی خوێ جل و بەرگ و کالای (حەریر و ئاوریشم و زیڤ) بەکاربەھێنیت، هەقیەتی بەھەر هۆ وەسیلەییەکی خۆجوانکردن، ئارایش بکا بۆ ھاوسەر و شووہەکی، دوتوانی کۆلم و لیوو روخساری سوور بکا، مافەکانی بەسەر مێردەکیەو، یان مافی مێردەکی بەسەر ئەو، ماریی و میرات، شایەتی و گەواھیی، ئەمانە و ھەشتیکی تر پەيوەندی بەو وەھەبی - پشت بەخوا - بەدەولەمەندانە دەینوسین و لیی دەکۆڵینەو، ئومیدەوارم (خانمەکان) سوودو کەلکی لیوەرگرن و، بیکەنە پۆشناییک بۆ دۆزینەوێ هەق و پاستییەکان.

ئەحمەد کاکە مەحمود

مانگی ۵ / ۱۴۲۷ کۆچی

ھەئە بجە ی شەھیدان

قورئان گرنګی به ژنان و کاروباری ژنان ددهات

دیاره که ئافرهت له سهرتا بهراییهکانی هاتنی ئیسلامی پیوژیشدا، لای مهردم ماف پییشیلکراو بهشخوړاو بوو، بویه دهبینی لهتویی ئایهت و سوورهتهکانی قورئان و فرمودهکاندا، بایهخیکی ئیجگار زور به ئافرهتان دراوه، وه ماف و ئهرکهکانی پتر روون و شیهتهلکراونهتهوه، تهنانهت - وهکو گرنګیدانیک پیی - وشه (امراة = ژن) (۲۴) جار له قورئاندا هاتووه، لهپال ههریهکهیاندا ماف و بپاریکی بو چه سپاندووه، کهچی وشه (مرء = پیاو) (۹) جار هاتووه، وهیان وشه (رجل = پیاو) (۵۶) جار هاتووه، کهچی بیژهی (نساء = ژنان) (۵۷) جار هاتووه (المعجم المفهرس / بهرېز ماموستا فؤاد عبدالباقي)، بی شک ئهمه پهرده لادانه لهسهر مافهکانی ژنان، ههتا جاریکی تر به هیچ شیوهیهک ستهم و ناههقیی بهرامبر نهکریت و، به پلهی دووهمی مروؤ سهر نهکریت و، دهره نجام لهمهشهوه پیاوان زال نهبن بهسهریاندا و، چوڼ بیانهای بسوورپن و لهژیر باریان بنین !

نیرومیی مروؤ دروستکراوی خودای گه ووهو دلوقشان

خودای گه ووه، ههروهکو پیاو و نیړینهی بهدییهناوهو دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ...﴾ ۱/۴. ههراواش ژن و میینهی خولقاندووهو، دهفرموی: ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا...﴾ ۱/۴. ئهوساش تهواوی ئادهمیزادی لهو (نیرومییه) پهرهپیسهندو لهزهویدا بلاوی کردنهوه: ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا رَجُلًا كَثِيرًا وَنِسَاءً...﴾ ۱/۴، یان دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى...﴾ (حجورات) کهوابوو له گرنګترین خالدا، لهسهرهتای سهرهلدانی ژیندا، ژن و پیاو ههردوو پیکهوه - لهیهک سهرچاوهوه - بهیهک دهستی خودایی، له دهرگای ژینیانداوهو، هاتوونهته نیو ژینهوه، خودای گه ووهو میهرهبان، بوخوی مروؤی یهکهمی باوه (ئادهم) خولقاند، ههروهکو دایه (حهوا) شی بهدهستی خوی خولقاند، واته: هیچ جیایی و جیاوازییهکی له نیوانیاندا لهم مهسهلهیهدا دانهناوه، ئهمی له زیړ دروست نهکردووهو، ئهویش له قور، بهلکو بو ههردوو دهفرموی: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ...﴾، ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا...﴾ بکهرو (فاعیل)ی ههردوو ههریهکهو خویهتی - جل جلاله - بویه جیگهی شانازییه بو ئافرهت - ئهگر ژیرانه ورد بیتهوه که ئهویش هیچی له پیاو کهم نییه و، ههردوو تهواوکهری یهکترن و، کهسیان پلهی یهکهمی نه دراوهتی و، ئهویشیان پلهی دووهم، دهشتوانم بلیم بویه دایه (حهوا)ی لهو ماده دروستکرد که بابه (ئادهم) ی لیډروستکرد، بو ئهوهبوو تا باشر له یهکتر تیښگن و، باشر پیکهوه بژین و، هیچیان دهعیه بهسهر ئهوی تریاندا نهکات.

ژن و پیاو وهك يهك خاوهن به هاو خاوهن مافن

خودای کارزان و کارجوان، له باره ی مروّقه وه - به بی جیاوازی - ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ...﴾ الإسراء/۷۰، یان ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ...﴾ حُجرات/ ۱۳ (أهل الحل والعقد / د. عبدالله بن إبراهيم الطريقي)، ئەمه پله و پایه ی ژن و پیاو له ئیسلامدا، نابینری که سیکیان فه زلی زیاتری لهوی تریان هه بیّت، مه گهر به کارو کرداری چاک و، ئاکاری جوامیرانه، هه که سیکی چاک و باش بیّت - ژن یان پیاو - جیگه ی به هه شته و خواش خووشی دهوی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ کیش به دکارو به دپه وشت بیّت، جیگا و ئەنوا ی جهه ننه م و دۆزه خه و، خوداش نایه وی: ﴿وَأَنَّ الْفَجَارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾. ئەوه ته ئافره تیک به بی رهحمی خو ی پشیلویه که له ماله وه به ند دهکات، نه خواردنی ده داتی، وه نه ئازادیشی دهکا، بجیت شتی پهیدا بکات بۆ خو ی، ده رهنجای ئەو ژنه به هو ی ئەو به دکارییه وه جهه ننه م و دۆزه خه. پیاو کیش سه گیک له تینوویه تی پرزگار دهکا، له بهر ئەوه خودای گه وره ده بیبه خش ی و عه قووی دهکا. که وابوو ژن و پیاو - بی فره ق و سوون - پرزدارن و، به یه که چاوه وه ته ماشای کارو کرده و یان ده کریت، چاکاربوو، چاککاره، به دکرداریشبوو، به دکرداره. ده ئاخو جیگه ی خو ی نییه (خانمه کان) دوا ی هه ق و راستییه کان بکه ون و، ئەوه ند به قسه ی ئەم و ئەو فریو نه خون و، به فرمیسی (تیمساح) نه یان دلگهرم و خوشحال نه بن ؟

پیکهاته ی جهسته ی ژن و پیاو لیكجودایه

به لی له گه ل ئەوه دا که ژن و پیاو هه ردوو ئینسان و مروّقن و، وه هه ردوو وه کو یه که خاوهن به هاو به حورمه تن، له هه ندی شتدا پیکهاته ی جهسته یان لیكجودا ده بیته وه و هه رکامیکیان تایبه ته مندی خو ی هه یه، بۆ نمونه: ژن ده که ویته (هه یه) و بی نویژییه وه، که چی پیاو هه یه و بی نویژی نییه، ژن دووگیان ده بی، پیاو دووگیان نابیت، ئەوجا له گه ل ئەو به هاو حورمه ته یان و جیاوازی جهسته یان، ژن کاریکی زور گرنگتری پیده کریت، که پیاو ئەوه ی لینایه ت، ژن ده توانی بی په یوه ندی نیرومی، دووگیان بی، به لام پیاو - هه رگیز - بی میینه وه بهر نایه ت، ئەمه یه که قورئانیش ئاماره ی پیده کاو ده فره موی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى...﴾ (الإسلام/سعید حوی). بۆیه خاتوونه (مه ریهم) یش، بی په یوه ندی نیرومی به فره منی خودا (عیسا) پیغه مبه ری لیبوو. ته فسیری (مه نار) ده لیت: به لای زاناکانه وه

له پیاویدا، یان له ژناندا ته کلیف هه لږگړیت، واته: هیندی شت هیه له پیاواندا دهست ددهات، له ژناندا نابیت، یان به پیچه وانه وه. له گشت «یا ایها الناس...» و «یا ایها الذین آمنوا...» و «یا بنی آدم...» هکانی قورئاندا، ژن و پیاو هاوبه شن، وه هه موو ئه و وشه و رستانه ی (بیکه) و (مهیکه) ی قورئان رووی له هه ردو وکیانه.

ژن و پیاو له نایدیو لۆژیا دا ده بی یه ک بن

هه ره له سه ره بهر ژه وه ندی (ژن و پیاو) کاتی له نایدو لۆژیا و بیرو باوه پریان ده دوی، ئه گه ره بیانه وی ببنه هاوسه روپی که وه ژن و میردی بکه ن، ئه گه ره بیرو باوه پرو فیکره یان لی که جودا بی، ئه و ژیا نه سه قامگیر نابی و دهوامی نابیت، هه ره بویه پر که نادات پیاوی موسلمان ژنی (موشریک) و بی دین و بی دیا نه ت ماره بکات، یان ژنی موسلمان له پیاوی (موشریک) و بی دین و بی دیا نه ت ماره بکړیت، به لām بو خاوه ن نامه کان (عیسای و موسای) جیاوازی یه کی هیه، بویه له سووره تی: ۲/۲۲۱ دا هاتو وه: «ولا تنکحوا المشركات حتى يؤمن ولأمة مؤمنة خير من مشركة ولو أعجبتکم ولا تنکحوا المشرکین حتی يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرک ولو أعجبکم أولئک یدعون الی النار واللّٰه یدعو الی الجنة والمغفرة بإذنه ویبین آیاته للناس لعلهم یتذکرون» واته: ئه و ژن و پیاو ده بی - ته نانه ت - له فیکره شدا یه ک بن، ئه گینه ژیا نیان قابیلی تی که چوونه و، قابیله نه توانن، دوو مروقی خاوه ن فیکره ی لی که جودا، ژیا نیکی ناسووده بهر نه سه رو، مانا و مه به سستی ژن و میردی بیته دی که خوا ئه فهرموی: «هو الذی خلقکم من نفس واحدة وجعل منها زوجها لیسکن إليها...» أعراف/۱۸۹. یان ده فهرموی: «وَمِنْ آیاته اَن خلق لکم من انفسکم أزواجاً لتسکنوا إليها و جعل بینکم مودة و رَحمة اِن فی ذلک لآیات لقوم یتفکرون» روم/۲۱.

له بهر ناسووده بی ژنانه، هاو کووفی ره چاو کراوه

له م سۆنگه وه بوو زانا کان - هیندی کیان - پاش باس و لی کۆلینه وه له ژیا نی ژن و پیاو (میرو و هاوسه ره) ده روازه یه کیان له کتیبه کانیاندا کرده وه به ناوی (باب الکفاءة) وه، واته: ئه و پیاو ده دیه وی بیته هاوسه ری هه ره ژنی، ده بی له کۆمه لی کاری په سه ندو جوامی ریدا هاو کووف و هاوشانی ئه و ژنه بی، وه خاوه ن شان و شه و که وت بی، ئا فره ته که هه ست به که م و کورتیی باری کۆمه لایه تی هاوسه ره که ی نه کات، له ناو کۆمه لگه دا باری کۆمه لایه تی پی که نه بیته وه، تا له پاشه پوژو ئایینده شدا مانا و مه به سستی ژن و میردی، یان بلین ژیا نیان باشر بچه سپی و، پر له خو شیی و دلوقانی بی، ئه م خاله ش، واته: په چاو کردنی

مروځيکي شياوو خاوهن سومعه بۇ ئافرهتهکه پتر له بهر ژه وهندی ژناندايه، نه گهرچي به گشتيی له خزمهتي خيزانه که دايه.

بي شک ژيان له گهل هاوسه ريکي ئاواډا، پتر مايه ي ئاسووده يي و، مانه وه و دريژدانه به ژياني کامه رانيي و، به ده گمه ن بير له ته لاق و جيا بوونه وه ده کريت، پيچه وانه ي نه مهش که: پياوه که له هيندي له (فه زائيل) دا له ژنه که که متر بيت، ده گونجيت نه و ژنه که متر گوپرايه ل بيت، که متر پروخوش و دلوقان بيت له گهل ميړده که دايه، هه ميشه هه ست به که ميي و بچو وکي و ناته واي ميړده که ي ده کات، نه وساش خيزان له و حالته دا تيکده چي و، منډال ويل و سهر گهر دان ده بي و، واوه يلاش بۇ نايينده ي هه ردو و لايانه (الاسلام عقيدة و شريعة / شيخ محمود شلتوت) (ئيشه لالا له جيگه ي خويدا، پتر باسي (که فائه) و هاوشانيي کچ و کوپ ده که ين).

ژنان و هيزو بينويژي

له بهشي (١٥) ي (ته ورات) دا هاتوو که: (يه هوود) له کان، له حاله تي (هه ين) و بي نويزي ژناندا به پيسواو کهم نرخيان داده ني، به شيويه که که: هه رکه سيک ده ستی به رده ستی ئافره تي هه يزدار که وتبا به پيس داده نرا، هه رکه سي ده ستی بهر شوين و جل و بهرگی که وتبا، ده بوو بيشوري و هه مام بکات، هه ر پايه خ و نوينيک نه وي له سه ر دانيش تبا پيس ده بوو... هتد. جاهيليه ت و سه رده مي نه فاميش له گهل ژني هه يزداردا، دانه دهنيشتن، نان و ئاويان له گهل نه ده خواردا! له گهل نه وه يشدا گه لي جار سنوور شکيني ده کراو له حاله تي بي نويزييه که دايه، له گه ليا جووت ده بوون و کاري ژن و ميړديان له گهل ده کرا! به وه ويه وه —بي شک ئافره ته که— توشي ئازارو بيژاري دهرونيي وجهه ستی ده بوو، چونکه وه کو ياساي پزيشکي ده لي: له حاله تي ئاواډا نه ندامي (ته ناسول) ي ژنان ئاماده يي بۇ دروستبوون نييه و، له وانه يشه هه ردو و لا تووشي هيندي نه خوشي و حاله تي ناسايي بين، جا بۇ راستکردنه وه ي نه و حاله ت و باره هه ليه، خوي به به زه يي و له کارزان فه رموي: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذْيٌ فاعترلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن، فإذا تطهرن فأتوهن من حيث أمركم الله، إن الله يحب المتطهرين، نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم و قدموا لأنفسكم واتقوا الله واعلموا أنكم ملاقوه وبشر المؤمنين﴾ ٢٢٢/٢ — ٢٢٣. واته: له باره ي عوزرو هيزي ژنانه وه پرسيارت ليده که ن نه ي پيغه مبهرا! توش بلي: نه وه ئازارو بيژاري که تووشي ژنان ده بي، وه له و چه ند پوژانه دا که خوينا يان هه يه، ئيوه

سهرجیيان له گهڼ مه کهن، جاهرکه پاکیش بوونه وه، ده بی له جی ری پیدراوه وه — له لایهن خواوه — کاریان له گهڼ بکهن، خوا ئه وکه سانه ی خوښ ده وی له گوناح په شیمان ده بڼه وه و، ه زیان له پاک و خاویڼیه. ژنان جیگه ی سهوز کردن و وه بهر هینانن، دسا ئیوهش له جی سهوز کردن و وه بهر هینانه وه — به هر جور ی هزی لیده کهن — سهرجیيان له گهڼ بکهن. ئیسلامی پیروژ ئافره تی به (ئینسان) داناوه و، هر به ئینسانیش ته ماشای دهکا و، ده بی به ئینسانانهش مامه له ی له گهڼ بکریټ، له هه موو پرویه که وه، وه به در له مه سه له ی تیږکردنی ئاره زوو، جیبه جی کردنی کاری سیکیسی، به دیه یانی زاروو نه وه ی دواړو ژیشته، وه مایه ی بهر هینانی سهدان و هه زاران و ملیونان پیاوی ته نگانه و دواړو ژیشته، فه یله سووف و حکیم و دانا و زانا و، پشکینه ری ئاسمان و فه زاو، زهوی و، ژیر زهوی و، دهریاو ژیر دهریاکانه، جگه له خالیکی هره گرنگتر که ناوه دانکردنه وه ی ئهم زهوییه... جائه گهر ئهو کاری ژن و میړدیه له جی سهوز کردن و پواندنه وه نه بی، بیگومان زاروو نه وه سهوز نابی و، دنیاو بوونه وه به ویرانی ده میننه وه که سیک نابی ئهو ئه رکه مه زن و گه وره یه جیبه جی بکات.

به لئ بؤ حورمهت و ریژی خانمه کانه که: به هیج شیوه یه که له جی خویه وه نه بیټ، به پیاو ری نه دراوه کاری سیکیسی له گه لیا ئه نجام بدات، چونکه ئه گهر له جیگه ی په سهندی خویه وه نه بیټ، ئافره ته که تووشی ئیش و ئازار و سووکایه تی دهروونی ده بی و، به ئه ندازه ی ئه وهش که پیاو له زهت و خوښی دهست ده که وی، ئهو له زهت نابات و خوښی نابینی، سهره پای ئه وانهش، کاری و به کاری ((الشذوذ الجنسیه)) داده نری و توله ی خوایی ویاسایی خو ی هیه.

بی حورمه تی که نا له سیکیسیه بازار گانیه کان به رامبه ر به ژنان

له م باره یه وه چه ند که نا لیکي ئیجگار قیژه ون و ناشیرین و سووکایه تیکه ر به شان وشکو مه ندی ئافره تان له که نا له ئاسمانییه کاندان دراوه، که به راستی ئه گهر بؤ باس و به یان نه بیټ، هر گیرانه وهیشی ناږه وایه و، بی ریژه به که رامه تی ئافره تان، له و که نا لانه دا له به رامبه ر لهش فروشیه وه هرچی شیوه ی دزیو ناشیرینی سیکیسیه، له گه ل ئهو ژنه بی خانه و، بی کهس و بی ده رامه تانه دا ده یکه ن، که بی شک خانمه کان ته نها سووکایه تی و له ش فروشییه که یان پیده بریټ! ئاخو کاری و، مایه ی حورمهت و پریز بیټ بؤ ژنان؟ که ته نها ژنیك چوار لوی هه تیوی کولان و بی ئه خلاقیان تی به رداوه و هه رییه که یان به جور ی خه ریکیه تی و ئاره زوی گلاوی خو ی پی تیږ دهکا: یه کی له ریگه ی پی شه وه، یه کی له

جیگه‌ی فریدانی پاشه‌رۆکه‌وه (کاری له‌واته)، دووکه‌سیش به‌نۆره‌هه‌ریه‌که‌یان ئامیڤی خۆی ده‌خاته‌ده‌م و قورگی ئه‌وژنه‌له‌شفروشه‌وه، ده‌بی بیمژیت، هیڤدی جاریش ده‌بی (مه‌نیه‌)که‌یان - که‌ده‌گه‌نه‌حاله‌تی خوشیی و تووپی ده‌ده‌ن - بخوات...!! ده‌ناخۆکاری وا، چ پێزو حورمه‌تیکی تێدایه‌بۆ ژنان؟! خانمه‌کان چۆن رێ به‌هه‌تیو و مه‌تیو ده‌ده‌ن که‌به‌وشیوه‌بی حورمه‌تیان له‌گه‌ڵ بکری؟ ئینجا کۆمپانیا سی‌کس‌بازه‌کانیش له‌که‌ناڵه‌کانه‌وه‌بازرگانی پیوه‌بکه‌ن؟! سهد توف له‌پیشکه‌وتن و ئازادی و بی په‌رده‌یی ئاوا، سهد توف له‌و کۆمپانیا‌نه‌ش بازا‌ری خۆیان به‌جه‌سته‌و له‌شی ناسکی ژنان گه‌رم ده‌که‌ن، تۆ بلییت رۆژی نه‌یه‌ت که‌ژنان بیر له‌و سووکایه‌تی و بی حورمه‌تییه‌بکه‌نه‌وه‌و بگه‌رینه‌وه‌بۆ ئینسانییته‌و روشدی خۆیان وه‌زار نه‌حله‌ت و نه‌فرینیش بنێرن بۆ دیموکراسی خوا‌زانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌؟ سه‌ده‌ی شکاندن ریزو حورمه‌تی ژنان؟.

چه‌ند خوویه‌کی ناله‌باری جاهیلیه‌ت به‌رامبه‌ر به‌ژنان و چاره‌سه‌ریان له‌ ئیسلامدا

یه‌که‌م - گه‌لی پیاو - بۆ ئازارو بی‌زاری ژنانی هاوسه‌ریان - سویندیان ده‌خوارد که‌: ژن و می‌ردی و تیکه‌لی هاوسه‌ره‌کانیان نه‌که‌ن، بی‌گومان ئه‌و کاره‌ - به‌خه‌یالی خۆیان - بۆ تۆله‌و ئازاردانی دل و ده‌روونی ژنه‌کانیان بوو، دياره‌ ئه‌وانیش به‌وه‌تووشی سووکایه‌تی و بی به‌های ده‌روونی ناو کۆمه‌لگه‌ ده‌بوون، ئه‌گه‌رچی می‌رده‌که‌ش به‌ناچاری گه‌یشته‌یه‌ ئه‌و حاله‌ته‌و، وه‌کو چاره‌سه‌ریک بۆ لاساری ژنه‌که‌ی دانا‌ییته‌، جا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ نا‌ئاساییه‌ زۆر نه‌خایه‌نی و، کاروباری خێزانه‌که‌ ئاسایی ببێته‌وه‌، ده‌بی پیاوه‌که‌ یان سوینده‌که‌ی بشکێنی و، ده‌ست بکه‌نه‌وه‌ به‌کارو باری ئاسایی ژن و می‌ردی خۆیان - وه‌کو جار - یان ده‌بی لیک جیا‌بنه‌وه‌، جا بۆ ئه‌وه‌ که‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ راست بکریته‌وه‌و، ئه‌و زو‌لم و نا‌هه‌قیه‌ له‌ ژنان نه‌کریته‌، قورئانی پیرۆز هات و فه‌رمووی: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ * وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۲۲۶/۲ - ۲۲۷. واته‌: ئه‌وانه‌ سویند ده‌خۆن که‌ له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌کانیان نه‌نوون و سه‌رجی‌یی نه‌که‌ن، چوار مانگ چاوه‌نۆ‌رده‌بن، (واته‌: نابێ پتر له‌چوار مانگ کار به‌ سوینده‌که‌ی بکات) جا ئه‌گه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌رايه‌وه‌ لایان و هه‌راو کی‌شه‌یان نه‌ما، ئه‌وا خوا گوناح به‌خش و می‌هره‌بانه‌. خو‌ ئه‌ر بریاری ته‌لاقیان داو، نه‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ کاری ئاسایی خۆیان، ئه‌وسا خوا ده‌بیسی و به‌ئاگایشه‌. به‌لی... پاگرتنی هه‌ست و نه‌ستی ده‌روونی ژنان - له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌ - ته‌نانه‌تی حاله‌تی پیکه‌وه‌ نووستن و سه‌ر جی‌ییش، کاریکی گرنگ و پیویسته‌ له‌دینی ئیسلامدا، ده‌بی

وهلامی داخواییه دهروونی و نهفسیییهکانی ژنان بدریتهوه، دهبی ټه پیاوه لهکاری سهرجیییشدا ناههقیی لهگهل نهکات، تا ټهویش بیر لهشتی تر نهکاتهوه بو تیرکردنی ئارهزووه جهستهیییهکانی خوئی. قورئانی پیروژ چوار مانگ مؤلته دیاری دهکات بو پیاوان، ټهگهر نیوانیان ناناسایی بوو، ټهگهرچی سروشتی ئادهمزاد لیك جیاوازه، لهوانهیه ژنی وا ههبی، نهتوانی ټهوهندهش چاوهپوانی بکات، بهلام لهگهل ټهوهشدا قورئانی پیروژ، سنووری بو دیاری کردووه و چوار مانگی بو داناه. (عومهری کوپی خهتتاب/رهزای خوی لهسهر بیئت): شهویک دهردهچی بو چاودیری عهدهالت و ناعهدهالتی ناو کومهلگهکهی (مهینه)، تا بهچاوی خوئی باری ناسایی و ناناسایی ناوچهکه ببینی و، کاریان بو ناسان بکات، جا لهو گهرانهیدا بوو گوئی له ژنیکهوه بوو دهیگوت:

تَطَاوَلْ هَذَا اللَّيْلُ وَأَسْوَدَ جَانِبُهُ * وَأَرْقَنِي أَنْ لَا خَلِيلَ الْأَعْبَةِ
فَوَاللَّهِ، لَوْلَا اللَّهُ أَنِّي أُرَاقِبُهُ * لَحُرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِبُهُ

واته: شهو ههر دریژهی کیشاو نهپرایهوهو تاریکه، منیش لهبهر ټهوه که خوشهویستیک نییه یاری لهگهل بکهه، خه لهچاوم توواوه، سویندی بهخوا، ټهگهر لهبهر ټهوه نهبیئت، خوا چاودیرمه، ټهم تهخت و رایهخهه دهگوپی و، بهتهنها نهدهخهوتم، ئینجا عومهری پییشهوا (حهفصه) خانی کچی خوئی بانگ کردو گوتی: بهپیی تهبیعهت و سروشت، ژنان چهنده دهتوانن له میردهکانیان دوورین، یان پیکهوه نهنوون؟ ټهویش گوتی: (٦-٤) مانگ، ټهوسا عومهر گوتی: ئیتر نابی هیچ سهریازیك، پتر لهوه لهبهری جهنگدا بمینیتهوه. (دهبی حالی ټهوافرهتانه چوون بیئت، که میردهکانیان بهناوی ههندهرانهوه چهندین سال و مانگ بهجییان دههیلن و، بی سهرپهرست وچاودی وئلیان دهکه...؟) لهوانهشه ټهوه لهوی کاری سیکیسی خوئی ټههجام بداو، بهیناو بهینیش شین و گریان له میدیاکانهوه بو ژنان بکاو گلەییشت له ئیسلام بکاو بلی: دینی ئیسلام ستهمی له ژنان کردووه!

پای تهفسیرزانهکان وهکو (ئین جهیریو، ئین کهسیر) وایه که: ټهوه کابرا سویند خوهره تهنهاچوارمانگ مؤلته دهری، پاشان ټهگهر باروو دوخهکهی ناسایی کردووه، ټهوه باشه ټهگینه دهبی تهلاقی بدا، خوئهگهر وتی: تهلاقی ناههه، (دادوه) بهزور پیی تهلاق دهدا.

بو دواپی (ئین کهسیر) دهلیت: (وهو مروی عن عمر، وعثمان، وعلی، وأبی الدرداء، وعائشة أم المؤمنين، وابن عمر، وابن عباس، وبه يقول سعيد بن المسيب، وعمر بن عبدالعزيز، ومجاهد، وطاؤوس، ومحمد بن كعب، وقاسم وهو مذهب مالك، والشافعي، وأحمد بن حنبل، وأصحابهم -رحمهم الله- وهو إختيار ابن جرير أيضاً. وهو قول الليث بن سعيد، وإسحاق بن

راهویه، وأبی عبید ثور، وداود، وكل هؤلاء قالوا: إن لم یفیء ألزم بالطلاق، فإن لم یطلق، طلق علیه الحاكم، والطلقة تكون رجعية، له رجعتها فی العدة). ثین كهسیر، فی ظلال القرآن.

باشه! نهگهر نه مه گرنگی و بایه خدان به ژنان نه بی؟ ده بی چی به بایه خ دابنری؟ نهی نه مه ماف نهی، که نهگهر وهکو پیویست پیاوه که نهیتوانی ناره زووی سیکیسی ژنه که ی تیر بکات، دادگا لیی ده سینیتنه وه، پیی ته لاق ده دات؟ نهگهر خو ی داوی جیا بوونه وه ی کرد. (به پشستییوانی خوا نه م باسی ته لاق و لیجودا کردنه وه ی ژن و پیاوه له جیگه ی خویدا، پتر پروون ده کهینه وه، ئیترا تا نه وی خواتان له گهل).

دوهم – له بهر گرنگیدان به کاروباری ژنان و، بو نه وه که ژنان زور دوانه که ون بو شوو کردنه وه، – پاش نه وه ژن و پیاو پیکه وه نه ژیان و ته لاق که وته نیوانیان و جیا بوونه وه – قورئان یاسای ماوه ی چاوه پروانی و عیدده ی بو بریارداون، نه وسا ده توانن بچن میردی تر بکه ن، نه وه ش بو نه وه یه ده رکه وی ئاخو نه و ماوه که له گهل میردا بووه، دووگیان بووه یانا؟ تاره گه زو پرشته ی ناده مزاد تیکنه چی و، مندا ل و (نه سل) ی میرده کونه که ی، به مندا لی شووه تازه که ی تیکه ل نه بیته، که خوشه ویستی خیزان و بنه ماله له وه وه سه رچاوه ده گری و، هه موو که س به وه بنه چه و په چه له کی خو ی ده ناسیتنه وه، له ولایشه وه له و سه رده مه دا ژنان گیریان کردبوو به ده ست خزم و که س و کاری میرده که یانه وه، به هه موو جوړیک رییان لیده گرتن بو میرد کردنه وه یه کی نو ی، نه و جا نه م نایه ته هات و دای به گو ییاندان که پاش چاوه روانی سی (قوره – هیز، یان پاک) ه یچ که سیك بو ی نه ری له ژنان بگریته، میرد بکه نه وه، بو یه ده فهرمو ی: ﴿وَالْمُطَلَقَاتُ یَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا یَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ یُكْتَمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِی أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ یُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِی ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا، وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِی عَلَیْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلِلرِّجَالِ عَلَیْهِنَّ دَرَجَةٌ، وَاللَّهُ عَزِیزٌ حَكِیمٌ﴾ ۲/۲۲۸. واته: ژنانی ته لاق دراوی سه رجییی له گهل کراو، هه تا سی جار له هیزو بی نو یژی پاک ده بنه وه، ده بی چاوه نو پین – جا پاش نه وه، نه ر ویستیان شو بکه نه وه ده توانن، نه ر پروایان به خواو، به پوژی سه لاو به ری هه یه ده بی ئاوا بکه ن، نه و ساش هه رچی له سکیندایه، بو یان رهوانیه بیشارنه وه – له بهر هه ر بهر ژه وه ندی که ی خو یان – واته: نه ر له هیز دابوون، یان دووگیان بوون، ده بی راستیه که ی بلین، جائه گهر له و ماوه ی عیدده دا پیاوه که به نیازی ئیسلأح و، به نیه تی پاکه وه ویستی نه و ژنه بگریته وه ژیر پکیفی خو ی بو پیکه وه ژیان، دیاره نه و پیاوه شیواترو ماف له بهر تره بو نه و کاره و، ژنه که ش هه قیه تی – نه ر ریگری نه بوو – بجیتنه وه لای و دریزه به ژیان ناسایی خو یان بده ن، هه تا بجی میردی کی تازه بدوژیتنه وه، بی نه وه ی بیناسی خو ی ته سلیمی بکات.

هرچون پياوان مافيان به سهر ژنانه وه ههيه، هر ئاواش ژنان مافيان به سهر پياوانه وه ههيه. (ئيمامي ئين كه سير) دهلي: (أى لهن على الرجال من الحق، مثل مال الرجال عليهن) دهبي ههريه كه له وان مافي ئه ويتريان به جواميرانه بداو، ناهه قبي و سته مي لي نه كات. (جابر خ) دهلي: پيغه مبه ر ﷺ له به شي له وتاره كه ي پوژي حه جي مائاوايي به كه يدا فه رموي: ((فاتقوا الله في النساء، فإنكم أخذتموهن بأمانة الله، واستحللتم فروجهن بكلمة الله، ولكم عليهن أن لا يوطئن فرشكم أحداً تكرهونه، فإن فعلن ذلك فاضربوهن ضرباً غير مبرج، ولهن رزقهن وكسوتهن بالمعروف)) مسلم / كتاب الحج. واته: سه باره ت به كاروباري ژنان و هه ق و مافيان، دهبي له خوا بترسن، چونكه ئه مانه ت و سپارده ي خوان لاي ئيوه، به برياري خوا حه لال بوون بوتان، هه قه هه ردوولا دلي يه كتر راگرن، شتي نه كه ن بيته په نجه دلي ئه وي تراتان، به تايبه تي ئيوه - ئه ي ژنان! - دهبي ري به كه سيك نه دن بيته ماله كانتان، يان قسه له گه ل كه سي بكه ن مي رده كه تان حه زي پينه كات، ته نانه تي، ئه رچي خزم و كه س و كاريشتان بن، چونكه (مه سكه ن) و خانه و لانه ي هه موو كه سيك حورمه ت و ري زي خو ي هه يه، دهبي خاوه نه كه ي رازي بي، ئه وسا كه سيك ده تواني تي بجيت، ئه ر ژنان سه ري چيان - له و كارده ا - كردو، پياوي نه يارو ناحه زيان هي نايه مالي پياوه كانيان، پياوان بو يان هه يه - بو راست كر ده وه ي ئه و هه له يه - سووكه لي دانيكيان بكه ن، واته: ئه و لي دانه به شي وه يه ك بيت هي ماي ناره زايي و بي زاري ئه و كاره ي پيوه ي ديار بيت، پيغه مبه ر ﷺ ئه ر له گه ل ژنه كانيدا گه يشتي به ئه و حاله ت وقوناغه، به (سيواك) سووكه لي دانيكي كردون! ئه وسا دهبي پياوانيش به پيي ياساو عورفي په سه ندي سه رده م، ژنه كانيان بري ن، خانو به ره و، خواردن و خوراك و جل و به رگ و كالاي شياويان بو بكه ن. (ئين عه باس) ده ليت: له به رئه وه كه خوا ده فه رموي: ﴿ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف﴾ هه قه پياوانيش وه كو ژنان، خو جوان بكه ن و، قژي سهريان پاك و پوخته را بگرن و، شان ه ي بكه ن و، پوني بكه ن و، سه رچاك بكه ن و به رس ميل بكه ن و، بن با خه ل و هه ر جي گايه كي تريان پاك و خاوين را بگرن و، ئه گه ر پيو يستي كرد بيتاشن و لاي به ن، چونكه وه كو پياوه كه حه زي له جواني و، پاك و ته مي زي ژنه كه يه، ژنه كه ش هه روا حه زي له جواني و پاك و ته مي زي پياوه كه يه تي، بويه پيغه مبه ر ﷺ له پياوي پيس و پوخل و قژتي كچوو تووره ده بوو، فه رمان ي ده دا بي به ن پاك و ته مي زي بكه ن (تفسير الطبري). وه له مه سه له ي ناره زوو و كاري (سيكس) يشدا دهبي هه ردوولا هه ول بدن خو بويه كتر برا زيننه وه و خو ئاماده بكه ن به هه ر شي وه يه ك ناره زويان ده ورو ژيني، ته نانه ت ئه گه ر پيو يستي به (حه ب و ده رمان) هه بوو، دهبي په يدا ي بكه ن و به كاري بينن، تا ناره زوي يه كتر تير ده كه ن.

سپیهم - پاش ئه وه که مافی ژن و پیاوی - وهکو یهک - چه سپاندو پراگه یاند که پیاوان ههر مافیکیان به سهر ژنانه وه هه بیټ، بیگومان مافیکی ژنانیش به سهر ئه وانه وه هه یه، ئه و مافانهش به پیی پوژگار دهگۆردرین، زیادوکه م دهکهن، ههروهک به پیی ناوچه و ولات دهگۆردرین، جا له دیاریکردنی ئه و مافانه دا - بۆیه کتر - (عورف) و باوونه ریتی ههر ولاته و ناوچه بۆ خۆی بریارده دا، به مهرجی حه لال حه رام نه کاو، حه رام حه لال نه کات، به لام هه ندی له (فوقه ها) کانی ئیسلام، ئه وه نده پی له سهر مافی ژنان داده گرن - له عورفیش ده چنه دهر - ده لین: ژنان به دهر له سه رجیی، کاریکی تریان بۆ پیاوان، وهکو ئیش و کاری ناوما ل - به هه موو جوړه کانیه وه - له سهر نیه، به لکو پیاو سه ره پای ئیش و کاره کانی ده ره وه ی ناوما ل و نان و نه فهقه په یداکردنیش، ده بی خه می ئیشه کانی ناو مالیش بخوات! دیاره ئه م ته قسیم به ندیه جوړه ناعه داله تیه کی پیوه دیاره، ناهه قیی و جوړه سته میکی لی به یدیه کریت، به رامبه ر به دانانی ئه رک بۆ پیاو، له ولایشه وه ژن ده که نه پارچه گوشتیکی ئیفلیج و بی پوچ، ده بی له م جی بۆ ئه و جی بگو یز زینه وه و، نان و ناو بکریت به قورگیاو، ته نانه ت منداله کانی ش به خیونه کات، که چی پیاو ده بی نان و ناو و خانووبه ره ئیشه کانی ناو مالیش بکات! به لام بری له زاناکان وهکو (ئه بو به کری ئین ئه بوو شه یبه، جورجانی) ده لین: ژنانیش ئیش و کاری ناو مالیان له سه ره، ههروهکو ئیش و کاری ده ره وه ی مال له سه ره پیاوانه، به لگه شیان بریاره که ی پیغه مبه ره ﷺ له نیوان (عه لی و فاطمه) دا بریاریدا که: فاطمه ی کچی ئیشه کانی ناوما ل له ئه ستو بگری و، (عه لی) ئیش ئیشه کانی ده ره وه ی مال.

ته فسیری (مه نار) ده لی: ئه م بریاره پیرو زترین و جواتترین بریاره بۆ ژن و پیاو، (فیطره ت) و سروشتی هه ردوولاش ئه وه هه لده گریټ، دابه شکردنی ئیش و کاره کانی ژیان له نیوان ژن و پیاو دا به وشیه وه، هاوکاری و هاریکاری یه کتریش له کاتی پیو یستدا، پره له مانای خو شه ویستی و، پاگرتنی سوژو دلوقانی و پیکه وه ژیان، جا پاش ئه وه که قورنانی پیروژ، مافی بۆ ژن و پیاو - وهکو یهک - دانا، ده فره مووی: پیاوان - زیاد له وه هه یانه - پله یه کیشیان به سهر ژناندا هه یه، ئه م پله یه ش که قورنانه ده یفه رموی: ﴿وللرجال علیهن درجه﴾ دیاره بۆ ته فسیری ئه و ده ره جه یه نه فره مووده یه که هه یه و، نه هاوه لانی ش ته فسیریان کردو ته وه، بۆیه - پاش ئه وان - پاقه که رانی قورنانه، هه ریبه که بۆ خو یی و به بۆچوونی خۆی ته فسیری کردو وه، ئه گه رچی زۆرینه شیان ده لین: مه به ست به و ده ره جه یه - که پیاوان به سهر ژناندا هه یانه - قه ووامه و سه ره په رشتی کردنی کاروباری ژنانه، له گه ل (ویلا یه) ی گشتیی و هیندی کاروباری تر، جا من لی ره دا نامه وی درێژه به و مه سه له یه بده م، چونکه ان شاء الله له جیی خو یدا لییده کو لینه وه..

چوارهم - له سهرده می کوندا - بهر له ئیسلام و، له سهره تای ئیسلامیشدا - ژنان به دهست پیاوه کانیانه وه به گیر هاتبوون و، وهک ئامیږیک یاری هه می شه یاریان پیده کردن، پیاوی و هه بوو - سه دجار ژنه که ی ته لاق دهاو، ده یه ینایه وه لای خوی - بهرله وه عیده ی ته واوبیت - هه تا جاری پیاویکی (ئه نصاری) به خیزانه که ی خوی وت: سویند به خوا، نه لای خوم پات ده گرم، نه ته لاقیشته ددهم، ژنه که گوتی چون؟ گوتی: ته لاقته ددهم، جا که عیده دت نزیك بوویه وه، ده ته ینمه وه، هه رئاوا، ژنه که ش چوه لای پیغمبر ﷺ سکا لای کرد، ئه وسا - بو بهرگری له مافی ئه وژنانه و، بو پاگرتنی حورمهت و پزیزان، ئه م ئایه ته هات و فهرمووی: ﴿الطلاق مرتان فإمساک بمعروف أو تسریح یا حسان...﴾ ۲۲۹، واته: ته لاقی ژن دوو که پرته (هه ردووجار پیاو ده توانی ته لاق دهاو، بهرله ته واوبوونی عیده بیگیږیتته وه لای خوی). ئه وسا یان به پیاوانه و جوامیږانه پاگیردری و، مامه له ی هاوسه ریته له گه ل ده کریت، یان به خووشی و بی هه راو کی شه، یه کجاری ته لاقی بدا، با بو خوی ئازاد بیت، چی ده کات بی کات.

دیاریکردنی سنووری ئاوا بو ته لاق، بو ئه وه یه گالته و لاقرتی به چاره نووسی ژنان نه کریت، له ولایشه وه ئه و دووجاره مؤله تی که بو ژن و پیاوه که، به لکو به خۆدا بچنه وه و هه له کانیان چاره سه ر بکه ن و، سه ر له نوی تی هه ل بچنه وه و، دیواریکی پولا ین بو ژیانی تازه یان پیک به ینن، خو ئه گه ر به م دووجاره ش ته میخواره بوون و، هه مدیسان بو جاری سییه م ته لاقیدا، ئیتر ناتوانی بیگیږیتته وه بو ژیر نیکاح و ماره یی خوی و بی کاته وه به هاوسه ری خوی، مه گه ر ئه و ژنه میږدیکی تازه بکا، ئینجا میږده تازه که ی به ئاره زوی خوی یان ته لاقی بدات، یان بو خوی به ری، ئه وسا له حاله تی ئاوادا، بو جاریکی تر - ئه ر شووی پیبکاته وه - ماره ده کریته وه و، ماره یی تری بو داده نریت. واته: ئه م دوو ته لاقه - یه که له دوا ی یه که - ئه ر نه بووه مایه ی ژیر بوونی ژن و پیاوه که، به لکو هه ر دریزه یان به ناکوکی و، کی شه کانیان دا، دیاره که ئیتر نیوانیان بوگه نی کردووه و، بو ژیانی ژن ومیږدی ناشیت و، چاره سه ریان هه رته لاقی سییه مه، له گه ل ئه وه یشدا دینی ئیسلام زور توڤه و دژه له ته لاقدان و پروخاندنی دیواری خیزان و هاوسه ریته، به لام وه کو ده لین (آخر الداء الکی) چارناچاره.

جا له حاله تی ئاوادا - واته: پیاوه که، خوی هو ی ئاژاوه و تی کدانی ژیانی ژنه که بیت - نابی ئه و ماره یی و نه فه قه و سه رف و خه رجه بو ژنه که ی کردووه - له ماوه ی پی که وه ژیانیدا - لی بی سی نیته وه، یان بچیت پاره و پولیکی زوری پیوه به سه تی و (ته علیق) ی بکات، چونکه ژنه که تاوانیکی نییه، له ولایشه وه میږده که به ناهه ق ئازاری دهاو، ته لاقی

دهدات، خوئه گهر رییش بدری همراره یی و شتیکی بو کردبیت لیی وهرگریتهوه، بیگومان کاری و نارهواو ناپهسهنده، ئەمەیه که خوا دهرمووی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئاً إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ...﴾ واته: ههر شتیکتان پیدابن، پهوانیه لییان وهرگرتهوه، مهگهر ژن و پیاوهکه ترسیان ههبی لهوه که نهتوانن سنووری فرمانهکانی خوا بپاریزن و، ئەم ههراو ناکۆکیهش له ژنهکهوه سهرچاوهی گرتبیت، وای لیها تیبی که نهتوانی یاساو قانونی خو شه ویستی ژن و میردی پابگریت، ئەگهر لهگهڵ ئەو پیاوهیدا بیت، پوژانه ههرا و شهپانهوه، سنورهکانی خوا که داینان له نیوان ژن و میردا - دهبه زینیت و گونا هبار دهبی، ئەوسا - ئەگهر وابوو - دهتوانی داوای ته لاق بکاو، له بهرام بهر تیکدانی قه لای ژیا نی میرده که یهوه، (تهعوین) ی بداو قهره بووی بو بکاتهوه، واته: دهتوانی ههرچی ماره یی و سهر ف و خهرجیکی بو کرابی - له لایه ن میردهوه - له بهرام بهر ته لاقه که وه بیگریتهوه بو پیاوه که یی و، خو ی لهو مملانییه پزگار بکات، ههتا پتر - بههوی مانه وه یهوه لای میرده که ی - تووشی تاوان و گوناخ نه بیت لای خوا، میرده که شی ههرچی پیوه به سییت - له و حاله ته دا - بو ی حه لاله، چونکه تاوان تاوانی ژنه که یهوه، به پره زامه ندی خویشی دهیداتی، ئەمەیه که قورئان فهرمووی: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ...﴾ ئه ر ترستان هه بوو ئه ی موسلمانان! ئه ی کار به دهستان! که ههردوو - له م کاته دا که تاوان، تاوانی ژنه که یه - سنووری خوا ناپاریزن و، گو ی به یاساو حیکمه تی ژن و میردی نادهن، کورد واته نی: ئەو ده لی سیرو، ئەم ده لی پیاز! ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ...﴾ ههچ گوناخکیان ناگات، ژنه که (تهعوین) و قهره بووی ته لاقه که بدات به پیاوه که، پیاوه که ش گوناخی ناگات وهی بگریت ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ واته: ئەمانه سنوورو فرمانی خوان، دسا ئیوهش - ئه ی ژن و پیاوا! - سنورهکانی خوا مه به زینن، دلنیا بن ئەو که سانه له سنورهکانی خوا دهرده چن، سته مکارو ناهه قیکارن و خواش توله یان دهدات.

پیشهوا (مالیک) خوا لیی رازی بیت له کتیبی (الموطأ) دا ده لییت: (حه بیبه ی کچی سه هل)، خیزانی (سابتی کوپی قه یس) له گه ل (سابت) دا هه میشه هه رایان بوو، به یانییه کی زوو پیغه مبه ر ﷺ له مال دهرچوو، دیتی و (حه بیبه) له دهرگا که یاندایه، فهرمووی ئەمه کییه؟ گو تی: (حه بیبه ی کچی سه هل)، فهرمووی: ئیشت چییه؟ گو تی: من هه رگیز له گه ل (سابت) دا ناتوانم بزیم! که (سابت) هات، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئەمه حه بیبه یه، قسه و باسیکی زوری به یان کرد له باره ی تووه، ده شلیت ههرچی بو کردوم و پییداوم لام ماوه، پیغه مبه ر ﷺ

فهرمووی: دسا لیی وەرگرهوه و تهلاقی بده. (سابت)یش هرچی دابوویه، لیی وەرگرتهوه، تهلاقی داو چووویهوه مالی بابی. بوخاری له (ئین عهباس)هوه دهلیت: ژنهکهی (سابتی کوپی قهیس) هاته لای پیغهمبهه ښ و گوتی: ئهی پیغهمبهه ری خودا! من هیچ رهخنهیهکم له ئاین و رهوشتی (سابت) نییه، بهلام دهرسم له دین پاشگهن بېمهوه (ئهوهنده نازارم بدات). پیغهمبهه ریش ښ فهرمووی: ((أتردين عليه حديقته؟)) ئهو باخه کردوویهتیه مارهیت، دهیدهیتیهوه؟ گوتی: بهلی پیغهمبهه ریش ښ فهرمووی: ((اقبل الحديقة وطلقها تطليقة)) دسا باخهکهی لیوهرگرهوه، یهک تهلاقی بده. فتح الباری، کتاب الطلاق ۳۹۵/۹. له پړوایهتیکی تر دا هاتوه: (ئهوو جهریر) له (عیکرمه)ی پرسی: ئه ری (خولج) واته: ژنهکه، له پیاوهکه خوی نازاد بکات) له ئیسلامدا بهرهتیکی هیه؟ گوتی: (ئین عهباس) دهلی: یهکم خولج له ئیسلامدا، له خوشکهکهی (ئین ئوبه)دا بوو، ئهوو بوو هاته لای پیغهمبهه ښ گوتی: ئهی پیغهمبهه! ښ جاریکی تر سه رناخه مه سه ر سه رینی ئهو، له بهرئهوه کاتی که گوشه ی خیمه که مم هه لدایهوه، دیتم له ناو قه له بالخیدایهوه، له هه موویان ره شترو، کورته بالآترو، پوخسار ناشیرینتر بوو (له بهرئهوه حزم لیی نیه و ناتوانم له گه لی بژیم) میرده که شی گوتی: ئهی پیغهمبهه ری خودا! من کاتی خوی باشتین مالی خوم پیداه، (واته: باخیکم هه بوو کردوومه ته ماره یی) ئیستا بمدا ته وه تهلاقی ددهم، پیغهمبهه ریش ښ فهرمووی به ژنهکه: چ دهلیت؟ ژنهکه ش وتی: بهلی دهیدهمهوه، چه زیش دهکات، زیاتریشی ددهمی، ئه وساش پیغهمبهه ښ لیکی کردنهوه.

ئهم پړوایه تانه حاله تیکیان نیشاندا که ژنهکه ناتوانی له گه ل پیاوه که دا بژی و، ئهو هویش نه وه ند هیه بیهته هو ی جیا بوونه و هیان، بویه پیغهمبهه ښ بهم شیوه ریگه ی جیا بوونه وه ی بو دانان که: پیاوه که تهلاقی بداو، ئه ویش (ژنهکه) بوی قهره بوو بکاته وه، به هرشتیک هیه ته ی و، پیاوه که رازی ده بیت، چونکه ژنیش - وه کو پیاو - که حزی له میرده که ی نه بوو، ژیان تال و تفت بوو له گه لیا، ده بی ریگای نازاد بوونی لی نه گیردی و، هاوکاری بکری بو پزگار بوون، بویه پیغهمبهه ښ کاتی ژنهکه دهلی: (انی رفعت جانب الخباء فرأيتہ قد أقبلَ فی عدَّةٍ، فإذا هو أشدُّهم سوادا، وأقصرُهم قامةً، وأقبحهم وجهاً). ئه ویش پړنمایان ده کاو، له نه نجامدا جیا ی کردنهوه.

دوو ناگاداریی:

۱- ئه گه ژنهکه هیچ شتیکی نه بوو له میرده که ی خوی پی پزگار بکات، یان هه یبوو به لام میرده که ی لی وهرنه ده گرت و رازی نه ده بوو تهلاقی بدا... ئه وه دینی پړوزی ئیسلام

پېنمایي ټو ژنه دهکات بولای (دادوهر)و، ټه میښ به پېی شهرع ویاسای ئیسلامی، ماده م ټم ژنه، زیانمنه لای ټو پیاوه، ته لاقی پېده دات، ههروه کو پیغه مېهر ﷺ ټو ژنه ی پېنمایي کردو به کابرای میړده ی ته لاقدا.

۲- ټو ژنه ی هیچ پروویبانوویه کی شهرعی نیه بو جیابوونه وهو (ته عوین) دان به میړده کی، له گهل ټه وه شدا هه ر پی له سهر جیابوونه وه داده گریټ، ټه وه پیغه مېهرمان ﷺ له بهرامېهر ټو ژنه وه ده فرمووی: ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا طَلَاقًا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْتُهُ الْجَنَّةَ)) ته به ری. پېشه و (ټه حمه د) یش ټم فرموده یه هیناوه: ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ فِي غَيْرِ مَا بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْتُهُ الْجَنَّةَ)). (ئین جه ریر) یش ټم فرموده یه ده هینی: ((إِنَّ الْمَخْتَلَعَاتِ الْمُنْتَزَعَاتِ هُنَّ الْمَنَاقِقَاتِ)). (ئین ماحه) ریوایه ت دهکات: ((لَا تَسْأَلُ امْرَأَةٌ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ فِي غَيْرِ كُنْهٍ فَتَجِدَ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا)). فرموده کان - سهرجه م - ټه وه ده گه یه نن که: هه ر ژنیک بی هوکاری شهرعی داوای خولع و ته لاق بکات له میړده کی، بی شک ناچیت به هه شته وه و ته نانه تی بو نیشی - که ټه ندازه ی چل سال ریگه ده چیت - نابیسیت، وه له بهر ټه وه یشه که به موفاق و دوو رازی ناوی بردن، ته فسیری ئین که سیر.

پینجه م- ټه گهر پاش ټو دوو ته لاقه - بوجاری سییه م - ته لاقی سییه میدا، واته: بهو دوجاره جیابوونه وه و لیکنه، پیاوه که نه گه پیاوه بو پوشدی خوئی و، هیمان ریزی له ژنه که نه گرت و، کردیه وه هه راو کی شه و ته لاقی سییه میشی پیا کی شا، له وه د ديار ده که وی که ئیتر چاکسازي له نیوان ټو ژن و پیاوه دا بی که لکه، جا له بهر ټه وه به یه کجاری لیکیان جیا ده کاته وه و ریگه به (موراجعه) و گه رانه ویان بو لای یه کدی نادری، مه گهر ژنه که بجی میړدی کی تر بکا و پاشان ټو میړده به ویست و ئیراده ی خوئی ته لاقی بدات، جا ټه گهر پاش ته لاقدان رازی بویه وه بهو کابرا لار و لاسارو ته لاقخوره یه، ټه و به عه قدی کی نوی و به ماره یه کی تر، بوی ماره ده کریته وه و ده ست ده که نه وه به ژیان خویان، به لام کام ژیان؟ ټو ژیان هی که پره له بی به هایي و ریسو ابوونی ناو کومه لگه، چونکه ژنه کی له ده ست داو میړدی کرده وه و چویه باوه شی پیاوی کی تر، ده شکریټ ټو پیاوه نه یارو ناحه زیشی بو بیت!

بی له وه ش، بیگومانه که ټم ژنه، ژنه کی جارن نییه، که به هه موو شتی کی ټو پیاوه رازی بیت و مالی تری نه دی بیت، ټه مه یه که ټه فرمو ی ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ، فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يَبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾. ۲۳۰/۲. ټم زه جرو ته و بیخه - بهو شیوه یه - له م پیاوو ژنه

لاساره، له بهرته وهیه که کومه ل و کومه لگه ی پی ژیر بکاو، پږن له یاساو مافی ژن و میړدی نیوانیان بگرن و، گالته به تهلّاق و بهرنامه ی تهلّاق نه کهن، وه نان و ناویان نه بیته تهلّاق و نه و نه دهش به کهم و بی به ها سهیری ژنان نه کهن. به لی بؤ هلّال بوونه وهی ئه م ژنه سی تهلّاق دراوه بؤ میړده که ی، چاره سهر هره نه وهیه که قورنن فهرمووی: ده بی بی فیل و فهرج شوو بکات به کابرایه کی تر، نه وسا نه گهر نه و کابرایهش به ویست و ئیراده ی خوی تهلّاقیدا، پاشان نه و ژنه رازی بوو شوو بکاته وه به و، نه و بؤی ماره ده کریته وه، نه مهیه زاناکان به شهرعیی ده زانن و پیی ده لّین (ته حلیل). خو نه گهر به حیل و فیل له پیایوکیان ماره کرد، نه ویش پاش مهرج له گهل کردنی تهلّاقی دایه وه و بؤ نه م ماره کرایه وه، نه وه له حاله تی ناو ادا به توندی بهر نه و هره شانه ده که وی که پیغه مبر ﷺ ده یانکات و ده فهرمویت: ((لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ، وَالْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْمَحْلِلَ وَالْمَحْلِلَةَ، وَآكَلَ الرِّبَا وَمَوْكَلَهُ)) پی شه و نه حمه د، ترمزی، نه سای. یان فهرمووی: ((أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِالتَّيْسِ الْمُسْتَعَارِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: هُوَ الْمَحْلِلُ وَالْمَحْلِلُ لَهُ)). ئین ماجه، کتاب النکاح. واته: نه فهرت و نه عله ت له و که سانه بیته که ژنی به نیازی هلّال کردنه وهی بؤ میړدی پی شووی، ماره بکاو پاشان تهلّاقی بدات. وه نه عله ت له و پی او دهش که به خه یالی خو یان ژنه که ی بؤ هلّال ده که نه وه (واته: میړدی یه کهم) چونکه نه وه لادانه له ئامانجی سهره کیی و یه که می نیکاح و ماره کردن. مه به ست و ئامانجی (نیکاح) له ئیسلامدا ژیانکی هه تا هه تای و، بی فیل و فهرجه، به لام دیاره که مه به ست له م جوړه نیکاحانه، ته نها هلّال کردنه وهیه تی بؤ میړدی یه کهم، نه ک سکونه ت و ژیان پی که وه به سهر بردن، له ولایشه وه نه و فیل و فهرجه (به نه ینی ماره بکری له پیایوکی ناشیرین و بی که س بؤ ماوه ی چند ساتیک، پاشان پیی تهلّاق بدریته وه و، له ناو کومه لگه شدا کاری و نه وه ند سووک بیته پیی بگوتری (جاش) بیگومان نه و ئیه انه و سووکایه تییه به شان و شه و که تی ژنه که، چونکه تاده مری ده لّین ژنه جاشکراوه که. (ته فسیری مه نار) ده لّیت: نه و جوړه نیکاحانه دانامه زریّن و ژنه که ش هلّال نابیته وه بؤ میړده که ی. (بؤدوایی زیاتر له سهری رویش توین).

شه شه م - نافرته ههر له مندالیه وه تا گه وره بوون و، ده ست پی کردنی قوناغه کانی ژیان، لای که س و کاری و، پاشان لای میړدی، ههر له نازارو بیزار دابوو: تا مندال بوو زینده به چال ده کرا، یان زور به کهم به هاو سووک داده نراو راده گیراو، نه شیان ده هیشت نه گهر ویستبای به ناره زووی خوی شوو بکات، کورتر بلّین، باوونه ریتی (جاهیلیه ت) ونه فامیی (ته حه کومی) ده کرد به سهریا، ئینجا ئیسلام هات پله ی بهر زکرده وه و گه یان دیه

پلهی پیاوان، پیاوی تیگه یاند که ئافره تیش بی زیادو کهم لهو پهیدا بووه: ﴿وخلق منها زوجها...﴾ تیگه یاند که نابی نازاری بدات، نابی ئه و خوو ره وشته جاهیلیه ته شوینه واریان بمینی، هه یان بوو که ژنی ته لاق دهاو نزیکبوو عیده ی به ره و ته وایبون بچیت، خیرا بهر له وه ی عیده ده که ی ته وایبیت ده یهینا یه وه لای خو ی، به لام مامه له ی ژن و میردیان له گهل نه ده کرد، به لکو ته نها مه به ستیان نازاردانی بوو، ئیتر خو ئه م کاره یان نه جاریک و نه دوو جاریبوو، به لکو چهند جار سه ری هه لدا یه وه، ئه و ژنه داماو وش هه ر له عه زیه تی رو حی و جه سته ییدا بوو، که سیک نه بوو ئاوړیک ی به لا بداته وه و کی شه که ی چاره سه ر بکات و، پیاوه که ی ته می بکات، تا خوای گه وره و دلوقان ئه م ئایه ته ی نارده خواره وه و فه رمو ی: ﴿وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فأمسکوهن بمعروف أو سرحوهن بمعروف ولا تمسکوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله هزوا...﴾ ۲۳۱/۲. واته: هه رکه ژنان تان ته لاق داو به ماوه ی چاو ه پروانیان له (عیده) نزیکبوونه وه، ئیوه به شیوه یه کی باش و خوا په سه ند رایان بگرن و (بیان هی نه وه لای خو تان) یا هه م دیسان به جوامیرانه و په سه ند ی خوا، نازادیان بکه ن و ته لاقیان بدن، وه نابی به نیازی نازارو لیدان رایانگرن و له حه ق لاده ن، وه کو ئه و پیاوه (ئه نصار) ه که به ژنه که ی خو ی گوت: سویند به خوا نه وه ک ژنی خو م رات ده گرم، وه نه ته لاقیش ت ده دم! هه رئاوا به ینا و به ین ته لاق ت ده دم، هه رکه عیده ده که ت نزیک بوویه وه، دیسان ده ته ی نه مه وه و، هیچ روویه کی خو شیش ت ناده می و مامه له ی ژن و میردیت له گهلدا ناکه م!

له سووره تی ۶۶/۶۵ شدا جه خت له و دووباره نه بوونه وه ی ئه و حاله ته ده کاته وه که ده فه رمو ی: ﴿ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن...﴾ ئینجا هه رکه سیک ره فتاری وایکرد، دیاره ناهه قیی له خو یکردو وه و، دوزه خی بو خو ی کلدا وه، ئه مانه باسکران بریاری خوان و نابی به گالته یان بزانی، مامه له له گهل ژنان به و جو ره کاریکی گهنده ل و فه ساده و، پیچه وانه ی حوکم و فه رمانی خوا یه، خوا رازی نییه به و جو ره ره فتاریان له گهلدا بکه ین، که وایبو پیچه وانه که ی گه مه کردنه به فه رمانه کانی خوا، بیگومان خواش شتی وا قبول ناکات، بو یه پیویسته ئه و ژنه دادو بی دادی خو ی به ریته لای دادوهر، ئه ویش ئه و پیاوه لارو لاساره بانگ ده کاو ده یترسی نی به زیندانی، به هه ره شه ی دارایی، یان پیی تلاق ده دات. له به ره ئه مه بوو که پیغه مبه ری خوا ﷺ له (ئه شعهریه کان) تو په بوو، چونکه ئه وانیش جو ره هه لسوکه وت و ره فتاریکی ئاویان له گهل ژناندا هه بوو، ئه ویش فه رمو ی: ((لیس هذا طلاق المسلمین، طلقوا المرأة فی قبل عدتها)). به ده ر له وش، جو ره ره فتاریکی تریان وه ک ئه مه هه بوو، ده چوون

روژ تائيواره بهگالتته وه تهلأقيان دهخوارد، يان كچيان به ميژد دهدا، يان كويله يان ئازاد دهكرد، كه چي بؤدوايي ده يان وت گالتته مان كردوو ! جا بؤ گيژانه وه يان بؤ هق و راستييه كان، پيغه مبهري خودا فهرمووي: ((ثلاث جدن جد، وهزلهن جد: النكاح، والطلاق، والرجعة)). ئه بوو داود، ئيبن ماجه، ترميزي. يان فهرمووي ((ثلاث من قالهن لاعبا أو غير لاعب، فهن جائزات عليه: الطلاق، والعقاق، والنكاح)).

به ئي له بهر گرنگي مافي ژنان بوو، خوا فهرمووي: ((.. ولا تتخذوا آيات الله هزوا..)) ديسان پاش به يانكردني بپياره كه فهرمووي: ﴿يعظكم به..﴾ خوا ئاموژگارييتان دهكاو، سوزو دلوقاني و خوشه ويستتي، و ئولفه تي نيوان ژن و ميژدتان وه بير دينيته وه: ﴿ومن آياته أن خلق لكم من أنفسكم أزواجا لتسكنوا إليها و جعل بينكم مودة ورحمة إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون﴾ ۲۱/۳۰.

يان كه ده فهرمووي: ﴿هو الذي خلقكم من نفس واحدة و جعل منها زوجها ليسكن إليها..﴾ ۱۸۹/۷. هه جهخته له سه ره چاوكردني مافي ژنان. گريډاني ژياني دوو كهس (ژن و ميژد) بؤ ته مه نيك پيكه وه، بي شك ژياني وا كومه ئي ياساورييساي ده ويژ بؤي دابنريژت. بؤ ئه وه بزنان چوڭ رهفتار له گهل يه كه نه، چوڭ بؤ يه كتر دلسوژين، چوڭ حورمهت و ريژي يه كتر بگرن، چوڭ خانه و لانه كه يان پر كه نه له ميهره بانيي و دلوقانيي، چوڭ ئاماده ي بكه نه بو هاتنه دنياي ئه وه نه وه و كورپه له يه چاوه پرواني ده كه نه، هه دوو به دلپاكيي و بي فيل و فره ج پيكه وه بژين، تا له نيوان ئه وه حالته پر له خوشه ويستتيه نيوانياندا ئه ميش په روه رده ببئ، گوي و چاوي له كهش و هه وايه كي سازگاردا بكره ته وه. خو ئه گهر كهش و هه واي ناو خيژانه كه، سنووره كانى خوي تيډا نه پاريزرا، ئه وسا سوزو دلوقانيان ناميني، ئه وسا ململاني و بهر بهر كانى ده ست پي ده كات، پياو سوور ده بيته وه. له ژن، ژن دهنگ بهر ز ده كاته وه به سه ره پياودا، قسه ي ناشيرين بؤ يه كه هه ل ده به ستن، يه كتر سووك ده كه نه، كورپه له كه يان بي ناز ده بي و، له رقي يه كتردا هيچيان ليى ناپرسنه وه، كوژان و گه پر كه له دهس قيژو قاوي ئه وان وه رهس ده بن و دادوهر و دادگا هه راسان ده كه نه، ته نه چاره يه كيان ته لاق و جيا بوونه وه ده بي، ئه وسا كورپه له كه شيان سه ره گهردان ده بي: دايك ده يه وي بيبا ته لاي خوي، باوك ناهيلى، هوژي خالوان قبول ناكه نه و رازييان نيه، ئيتر مه گهر ته نه خوا بزاني چاره نووسي مندالي دوور له سوژي دايك و باوك چوڭ بيژت ؟ ئه ويش وه كو ئه و باوك و دايكه دل رهق و كه لله رهقه ده رده چيژت، يان خوا به موعجيزه ده يگوژي ؟. (ته فسيري ته به ري، ئيبن كه سير). هه رله بهر ئه مه يه كه (فوقه ها) كان ده يان (فهصل) و (ده روازه) يان له نيكا احدا داناوه، وه كو (باب اختيار

نییه، ئەگەر ژنەکه له گه‌ل هەر پیاویکی خاوه‌ن سومعه‌و ریزداردا ریک بکه‌ویت و شووی پی بکات، جا له‌کاتی ئاوادا، ئەگەر (ولی) و سەر په‌رستکاری ژنەکه، پی له‌ ژنەکه بگری‌ت شوو به‌ می‌ردی ئاوا و په‌سه‌ندی ناو کۆمه‌لگای سه‌رده‌م بکات، گونا‌هی ده‌گات. بۆیه زانا‌کان، ده‌لێن: ئەوژنه‌ی له‌گه‌ل پیاویکی سووک و که‌منرخ‌ی ناو کۆمه‌لگه‌دا، پیک هات‌بی و بییه‌وی شووی پی بکات، ژنەکه‌ش بۆ خۆی ریزدارو سه‌نگینی ناو کومه‌لگه‌بوو، که‌چی ئەو ژنه‌ و یستی شوو به‌و پیاوه (خه‌سیس) و که‌م به‌های ناو کۆمه‌لگه‌یه بکات، ئەوه له‌ کاتی ئاوادا خزم و که‌س و کار ده‌توانی ریی لی بگری، تا ژنەکه‌ش که‌م به‌هاو که‌منرخ نه‌بی له‌ کۆمه‌لگه‌که‌دا.

به‌لی.. هه‌لبێژاردنی که‌سیکی هاوشان و، ناوو شو‌ره‌ت چاک، هەر له‌ کۆنه‌وه له‌ ناو موس‌لمانان و گه‌لانی تریش‌دا هه‌بووه، به‌تایبه‌تی له‌ ناو پاشاو پیاوماقوول و خه‌لکانی هه‌لکه‌وتووی ناو هۆزو خیل‌ه‌کاندا، هه‌قه یاساو ریسای وا پشت گوی نه‌خریت، تا له‌ پاشه‌ رۆژو ئایینه‌دا، ئەو عه‌قدو نیکاحه‌ باشت سه‌قامگیر ببی و په‌نگ بداته‌وه‌و، بتوانن زۆرت‌ر پیکه‌وه‌ بژین و، به‌که‌م سه‌یری یه‌کتر نه‌که‌ن و که‌م ته‌رخه‌می رونه‌کاته‌ خیزانه‌که‌یان، و‌ابزانم تا ئیستاش پاشاو پیاو ماقوولانی ده‌ره‌وی ئیسلام ره‌چاوی ئەمه‌ ده‌که‌ن، به‌لام سه‌د مه‌خابن زۆریک له‌ عه‌ره‌به‌کان ئەو باوو نه‌ریته‌یان گۆپیه‌و، ده‌بینی کۆره‌ پاشایه‌که‌ چووه‌ له‌ گه‌ل ئافره‌تیکی گۆرانی بیژ، یان ئافره‌تیکی سه‌ماکه‌رو ئەکته‌ردا بۆ خۆی ریکه‌وتووه‌و، دیاره‌ به‌وه‌ نه‌ریت و زنجیره‌ی پاشایه‌تی و بنه‌ماله‌که‌یانی رو خاندووه‌.

(محمد عبده) ده‌لێت: (والم‌دار فی مسأله‌ الکفاهه‌ علی العرف القومی والوطني، لا علی تقالید بیوت شرفاء النسب والجاه وکبریائهم، فما یعده‌ الجمهور إهانة للمراة، تكون مضغة فی الأفواه وعارا علی بیته‌ا فهو الذی یبیح لأولیائها المنع منه، إذا لم یکن العضل سببا المفسدة شرمه‌، فالمسأله‌ من أحكام المصالح التي تختلف بحسب الزمان والمكان، لا تعبدیه، ولا یجوز إکراه المراة علی الزواج بمن تکره‌ مطاقا. (تفسیر المنار). واته‌: له‌ هه‌لبێژاردنی هاوسه‌ردا، عورف و باوی نه‌ته‌وايه‌تی و نیشتمانیی دۆزی خۆی ده‌بی‌ت، نه‌که‌ باوو نه‌ریتی ده‌وله‌مه‌ندو پاشاو پیاوماقوولان، هه‌رشتی‌ک جه‌ماوه‌ر به‌سووکایه‌تی و بی به‌های زانی بۆ ژن، ئەوا ده‌بی‌ته‌ مایه‌ی سووکایه‌تی و عیب و نه‌نگ بویی و، که‌س و کاری ژن ده‌توانن به‌ر هه‌له‌ستی بووه‌ستن، مه‌گه‌ر له‌ به‌ره‌ه‌لستکردندا، خراپ‌تری لی بووه‌شی‌ته‌وه‌، که‌وابوو ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ بۆ پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ژنانه‌، به‌شیک نییه‌ له‌ (تعبدی) و خوا په‌رستی، چونکه‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نابێ ژنان به‌زۆر به‌شوو بدری‌ن.

(دکتۆر موس‌ته‌فا سباعی) ده‌لێت: زۆریکی زۆرینه‌ی کۆمه‌لگه‌ -به‌تایبه‌تی گوند

نشینەکان- تائیسیتاش باوو نهریتی خوڤان به سەر ژناندا زالکردوو، بۆیه باوک و دایک و خزم و کەسووکار، کێ هەلەبژێرن بۆ به شوودانی کچه کەیان، هەر ئهوه په سه‌ند ده‌ییت، ئیتر هیچ دهرفته و مه‌جالیکیان بۆ کچه‌که نه‌ه‌یشتوته‌وه!، بۆ ئهم کاره‌شیان هیچ به‌لگه‌ نامه‌یه‌کی شه‌رعیان نییه، به‌لکو ئیجتیهاد و ڕاو بۆچوونی هه‌ندی له زاناکانی سه‌رده‌مه، بۆیه ئیمام (ئهبو حنیفه) و هاویره‌کانی ئه‌وه رتده‌که‌نه‌وه‌و ده‌لێن (لیس لالاب ولا غیره من الأولیاء إجماع البنات البالغة على الزواج، ويجب على الأب والأولیاء إستثمارها فی امر الزواج، فان وافقت علیه صح العقد وإلا فلا). (المرأة بین الفقه والقانون). واته: نه‌باوک و نه‌هیچ کەسیکی تر بۆیان نییه، ڕی له‌ می‌ردکردنی کچان بگرن و به‌زۆر به‌ شوویان بدەن، به‌لکو ده‌بی پرس و رایان پی بکه‌ن له‌ کاروباری به‌ می‌رددانیان، جا ئه‌گه‌ر کچه‌ ره‌زامه‌ندی له‌ سه‌ر هه‌بوو، ئه‌وا نیکاحه‌که‌ داده‌مه‌زیت، ئه‌گینه، دانامه‌زیت.

* کاروباری ژنان، لق و پۆپی زۆره‌و پێویسته‌ باسی گشتیان بکری، بۆ نموونه: ئه‌و مندال و زاروڵانه‌ ده‌که‌ویته‌ نیوان ژن و پیاو، ده‌بی پشتگۆی نه‌خرین وله‌ هه‌موو سه‌رماو گه‌رمایه‌ک بپاریزین و به‌ شیوه‌ی شه‌ریعی و په‌سه‌ندی خوایی به‌ خێو بکری، به‌تایبه‌تی له‌وسات و کاته‌دا نیوان ژن و پیاو به‌ره‌و تیکچوون ده‌چی، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ به‌هۆی ململانی و چه‌له‌حانیی ئه‌وانه‌وه، منداله‌که‌ش له‌بیر بکری و، مافی ره‌وای خۆی پێشیل بکری، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ له‌ کابرا جیا‌بوویه‌وه‌ ته‌لاق درا، بۆیه‌ قورئانی پیرۆز له‌سه‌ر دایک فه‌رزی ده‌کات که: هەر بووی ده‌بی گۆشی بکاو تا دوو سالان شیرى بداتی، له‌ولایشه‌وه‌ له‌سه‌ر باوک پێویست ده‌کات که به‌پیی دابوو نهریتی ناوچه‌که‌ جل و به‌رگ و خۆراک و خواردن مسوگه‌ر بکات بۆ دایکه‌که‌، له‌ به‌رامبه‌ر شیرپێدانیی و به‌خێوکردنیدا، دیاره‌ ئه‌و به‌ خێو کردن و، نان و تفاق و جل و به‌رگه‌یه‌، به‌پیی بوون و نه‌بوون ده‌گۆردری، هه‌ژار به‌ پیی هه‌ژاری خۆیی و، ده‌وله‌مه‌ندیش به‌پیی، تواناو دارایی خۆی، بۆیه‌ له‌سووره‌تی ته‌لاق دا ده‌فه‌رمووی: ((... فإن أرضعن لكم فأتوهن أجورهن وأتمروا بینکم بمعروف. وإن تعاسرتم فسترضع له‌ أخرى. لینفق ذو سعة من سعته ومن قدر علیه‌ فلینفق مما آتاه الله لا یكلف الله نفساً إلا ما آتاه‌ا سیجعل الله بعد عسر یسراً)) ٦-٧. واته: ئه‌گه‌ر ژنان شیریان به‌ مندال دا، ئیوه‌ش کریی و مزه‌ی خوڤانیان بدەن، به‌شیوه‌یه‌کی په‌سه‌ندوباو له‌ گه‌لیان پیک بین، خو ئه‌گه‌ر کار گه‌ییشته‌ ئه‌وه‌ پیک نه‌یه‌ن، با ژنیکی تر - به‌ده‌ر له‌دایکه‌که‌ - شیرى پی بدات، کێ به‌ده‌سه‌لات و دارایه‌، به‌پیی خۆی، کیش بژیوی که‌مه‌و ده‌سکورتیه‌، له‌وه‌نده‌ی خوا پیی به‌خشیه‌ بیبه‌خشی و به‌ختی بکات، خوا ته‌نها به‌پیی بوون و توانا ئه‌رک ده‌خاته‌ سه‌ر مروقه‌کان، خواش پاش ته‌نگانه‌، به‌زوویی فه‌رحانه‌و خوشی دینی.

جا پاش کیشه و هه رای نیوان ژن و میردو، نهوسا ته لاق، خوای گه وره - له باره ی مندالانی نیوانیا نه وه - ده فهرمووی: (والوالدات یرضعن اولادهن حولین کاملین لمن اراد أن يتم الرضاعة، وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس إلا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك، فإن ارادا فصلا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما، وإن أردتم أن تسترضعوا أولادكم فلا جناح عليكم إذا سلمتم ما آتيتكم بالمعروف واتقوا الله واعلموا أن الله بما تعملون بصير) ۲/۲۳۳. واته: ده بی دایکان دوو سالی په بهق شیر به مندالیان بدهن، به تایبه تی بو نه و که سه دهیه وی شیری ته وای بداتی، ئینجا ده بی باوکه که له و ماوه ی شیر پیدانه دا جل و بهرگ و بژیوی دایکه که - به پیی باوونه ریتی خه لکانی نه و شوینه - دابین بکات، هر که سیش به در له تواناو دهسه لات، شتیکی له سهر نییه، هیچ دایک و بابی، نابی - له بهر ساواکه یان - زیان بهیه کتر بگه یه نن، (نابی باوکه که سوژو میهره بانی دایکه که بقوژیتته وه، گوشار بخاته سه ری و بریویانووی لی بنیتته وه، هه تا به خوړایی شیری بداتی، دایکه که ش نابی نه و بارودوخه نااسایییه ی باوکه که بقوژیتته وه، بچی بریویانووی زوړتری لی بگری) جا نه گهر منداله که بابی نه بوو، بژیوی و جل و بهرگی دایکه که ده که ویتته سهر میراتگرانی بابی منداله که، جا نه گهر باب و دایک - به خوشیی و پوړی - پیکه اتن که زووتر منداله که له شیر بریتته وه، قهیدی نییه و، هیچ گوناخیکیان ناگات، خو نه گهر باوکه که بهرژه ونه دی منداله که له وه دا دیتته وه، که ژنیکی تر - به در له دایکه که - شیر بداتی، دیسان هیچ گوناخیکتان نایته ته سهر، به و مهرجه به پیی دابونه ریتی نه و پوژیه، کری و مره ی ته وای بده نی و غه دری لی نه کهن، ده بی - له گشت نه م کارانه دا - ترستان له خوا هه بی، ده بی نه وه ش بزائن که ئیوه هر کاری ده کهن خوا ده بیینی.

ریعایه تی مندال و په روه ده ی نه خلاقیی و پوحيی و، لاشه و جهسته یی مندالان به شیکی زوړ گرنگه له کومه لگه دا هر بویه له دینی ئیسلامیشدا، ئیجگار بایه خ و گرنگی دراوه تی و، سه دان فهرمووده و هه ولی پیاو چاکان به رامبه ری هاتووه وکراوه، دیاره نه وه بابته و باسیکی جیاوازو سهر به خو ی ده وی، له م باسه دا - باسی گرنگی قورئان به کارو باری ژنان - فره ده باو، باسه که ش ده گوړدری، بویه پشت به خوا - نه گهر خوا موله ت بدات - سهر به خو باسی ده که ی، به لام - وه کو به پریز دکتور عبدالکریم زهیدان له (المفصل) دا ده لیت - چه ند پرسیاریک دیتته پیش: ناخو بو ده بی تا دوو سال شیر به مندال بدری...؟ ئایا نابی له و دوو ساله لا بدری: زیادو که م بکری، نه گهر بکری چ ئاسه واریک له سهر منداله که پهیدا ده بی، چ

حوکمیکى شهرعی پيش دیت..؟ بۆ وهلامى ئەم پرسیارانه، خۆت چاوی به(مفصل)دا بگێرە، لهوی وهلامى تیرووتهسهلتان دهست دهکەوێت.

ههشتم- گيرووگرفتیکى ترى ژنان له سهردهمى جاهیلیهتدا: ههر ژنیک میردهکەى مردبا، دهکەوته روژیکى تاریکهوه: ژيانى پر دهبوو له کوێرهوهریی، دهبوو پیستر و ناشیرینتر جلی له بهر کردباو، ههتاماهى یهك سال بۆی پها نهبوو دهستی بهربۆنى خوش کهوتبا! پاشان بهشیوهیهکی زۆر ناشیرین و کهمبهها لهمال ئەیانبرده دهری و، پشقهلیکی له دهست دهگرت و فریى دها، به واتای ئەوه که عیدهی تهواو بووه، ئەوسا سواری گویدرێژیکیان دهکردو دهیانگێرا..هتد.. لهگهڵ دهیان باوونهریتی خراپ و نهگونجای تر، لهگهڵ^۲ حورمهت و کهرامهتی ژناندا، پاشان که ئیسلام هات، ئەو گشت رهفتاره نالهبارو سهختانهی لهسهر شان ههلگرتن، وهلهبهه ریژی پیکهوهبوونی ماهوی ژن و میردیان و، پهیههندیی کۆمهلایهتی لهگهڵ باب و برا و خزم و کهس و کاری میردهکهیدا، وه بۆ کهمکردنهوهو ساریژیوونی برینی ئەو کۆسهی لییان کهوتوه، ئیسلام ئەو حالهتانهی گشت گۆریی و ههلیوهشاندهوه، عیدهو چاوهروانی-پاش مردنی میردهکەى- بۆ کرده چوارمانگ وده روژ، لهولایشهوه باری دوو گیانی بهو ماهویه دهردهکهوی، بۆ ئەمهیه خوای گهوهرو کارزان له قورئاندا دهفرموی: ﴿والذین یتوفون منکم و یذرون ازواجاً یتربصن بأنفسهن أربعة أشهر و عشراً فإذا بلغن أجلهن فلا جناح علیکم فیما فعلن فی أنفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبیر﴾ ۲/ ۲۳۴. واته: ئەو کهسانهتان که دهمرن و، ژنیان لی به جی دهمیینی، دهبی ژنهکانیان تا چوار مانگ و ده روژ چاوهنواپن، ئیتر پاش ئەوماوهیه، ههرکاری دهکهن - ههر دزیوو ناپهسهند نهبی - رییان بدن با بیکه، ئیوه گوناھتان ناگات، وه ههرکاری بکهن، خوا بۆخوی ناگاداره پیی.

بهلی له بهر راگرتنی باری کۆمهلایهتی ناو خزم و کهس و کاری ههر دوولا، دهبی لهوماوهی عیددهیهیدا وهکو ژنانی تر خو نهرازینیتهوه و خوئی ئارایش نهدا، بهلکو دهبی به قورس و سهنگین خوئی رابگری و ئەملاو ئەولا و سهرهتاتکی نهکاو، وا خوئی نیشان نهدا که دهیهوی میرد بکاتهوه، ههر له بهر ئەمهش بوو پیغهمبهه ﷺ فرموی: ((لا یحل لامرأة تؤمن بالله والیوم الآخر أن تحد علی میت فوق ثلاثة، إلا علی زوج أربعة أشهر و عشراً)) واته: ههر ژنی باوهپی به خواو به روژی پهسلان ههبی، ریگهی نییه که بۆ مردوان -پتر له سی روژان- نیشانهی تازییهی وخهباری پیوه دیار بیی، مهگهر ژنی میرد مردوو، دهبی ئەو چوار مانگ و ده روژان چاوهپوان بیی. (زهینهبی کچی ئوم سهلهمه) دهلیت: بهر لهئیسلام باوبوو که ههر

ژنيك مېردهكه‌ی مردبا، ژنه‌كهيان ده‌كرده ژورويكي يه‌ك نه‌فهری و، خراپ‌ترین جل و به‌رگیان له‌به‌ر ده‌كرد و، نه‌دېوو نزيكي بونی خوش كه‌وتبا، تاماوه‌ی يه‌ك سال، ئه‌و سا له‌ مایان ده‌رده‌هيانوا، پشقليكيان له‌ناو ده‌ست ده‌ناو فرییدهدا (به‌واتای عیدده‌ی ته‌واو بوو)، به‌لام كه‌ دینی خوا هات، ئه‌و ژنه‌ له‌و گشت سووكايه‌تیی و ریلېگرتنه‌ نازاد بوو، پاش ئه‌و چوارمانگ و ده‌ روزه‌یه، نازاده‌و هیچ كه‌سيك نيبه‌ له‌ خزمانی ه‌ردوولا، بتوانی ریی لی بگری له‌ خو نارایشدان و، له‌ ده‌ستگیران گرتن و له‌ شوو‌كردنه‌وه‌ ئه‌گه‌ر بیه‌وی. واده‌زانم ئه‌گه‌ر به‌ ویزدانه‌وه -ژن و پیاو- پرواننه‌ چاكسازييه‌كاني ئیسلام -له‌ه‌موو روویه‌كه‌وه‌- كاری باش و پړكوپيكي زوری بو ژنان نه‌جامداوه‌و، زوریکي زورینه‌ له‌ باوونه‌ریتی -پاش ماوه‌ی جاهیلیه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی- له‌سه‌ر شان ه‌لگرتوون، یان كه‌میکردوونه‌ته‌وه‌، به‌ نایه‌ته‌كانیشدا به‌ده‌ر ده‌كه‌وی كه‌ ژنان به‌ر له‌ئیسلاام زور چه‌وساوه‌و بی ه‌ق و ماف بوون و، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك خاوه‌نی راووبوچوونی خویان نه‌بوون، ه‌مه‌یشه‌ به‌ده‌ست باب و براو خزم و كه‌س و کاره‌وه‌، یان به‌ده‌ست خزمانی لای مېرده‌كه‌یه‌وه‌ نالاندوویانه‌!

ئینچاپاش ئه‌و چاكسازييه‌ پرووده‌كاته‌ پیاوان، ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی ژن به‌ینن و له‌گه‌ل جوړه ژنيكي ناوادا بېنه‌ هاوسه‌ر، پیاوان ده‌فه‌رموی: ﴿ولا جناح عليك فاما عرضتم به من خطبة النساء او اكننتم في انفسكم علم الله انكم كنتم ستذكرونهن و لكن لا تواعدوهن سرا إلا أن تقولوا قولا معروفا ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب أجله واعلموا أن الله يعلم ما في انفسكم فاحذروه واعلموا أن الله غفور حلیم﴾ ۲/۲۳۵. واته: هیچ گونا‌هيكتان ناگاتی، كه‌ ژناني شوومردوو -ناراسته‌وخو- نارزوو بكه‌ن و بخوازن. (ئین عه‌باس) ده‌لی: وه‌ك ئه‌وه‌ پیاوان بلیت: ده‌مه‌وی ژن بخوازم، پیاویستم به‌ ژنه‌، حه‌ز ده‌كه‌م ژنيكي باشم ده‌ست كه‌وی (بوخاری ده‌یگړیته‌وه‌) یان ه‌ر له‌ دلا بریاری خواستنیان بدن، خو خوا بوخوشی ده‌زانی كه‌ ه‌ر باسیان ده‌كه‌ن، به‌لام نابی به‌نه‌ینی ژوانیان بدن و قسه‌یان له‌گه‌ل بكه‌ن بو ماره‌کردنیان - پاش عیدده‌یان- مه‌گه‌ر خواپه‌سه‌ندانه‌ بیټ، وه‌ ده‌بی تا ئه‌و ماوه‌ی عیدده‌ به‌سه‌ر ده‌چی، ئیوه‌ نیازی ماره‌کردنیان نه‌كه‌ن، چاكیش بزائن كه‌ خوا ده‌زانی ئیوه‌ چی له‌دل‌تانا‌یه‌، وه‌له‌خوا بترسن و بشزانن له‌گونا‌حان ده‌بووری و له‌سه‌ر خو‌یه‌.

به‌كورتی: نابی پیاوان له‌گه‌ل ژناني مېرد مردودا، له‌ باره‌ی خواست‌و، ژن و مېردی قسه‌و باس بكه‌ن، تا عیدده‌یان به‌سه‌ر ده‌چی، به‌لكو ته‌نها ئه‌مه‌نده‌تان بو ه‌یه‌ كه‌: به‌شیوه‌ی ناراسته‌وخو، وه‌ لای خه‌لكی ئه‌و ناوچه‌یه‌ش په‌سه‌ند بیټ، به‌ گویاندا‌بدن كه‌: ژنی وه‌كو تو ه‌رگیز دانا‌مینی، ئیتر قسه‌و باس و ژوان دانان پیکه‌وه‌و ه‌اتوچو و نامه‌ گوپینه‌وه‌و. ه‌تد

کاریکی حەرام و ناپەوایە، ئەمەیش - خوا باشتەر دەزانێ - بۆ پاگرتنی کاروباری کۆمەلگەو کۆمەڵایەتییه، لەوانەیه خەزم و کەس و کاری مێردە مردووێکە توپەربەن و، هەراو کێشەشی لێ بوووە شیتەو، ئەگەرچی پاقەکەرانی قورئان قەسە زۆرتریان لێکردوو، بۆچوونی زیاتریان هەیه بۆ دیاریکردنی حیکمەت و فەلسەفەکە، بەلام هەركامیکیان بێت - لەو بۆچوونانە - گرنگ گۆڕینی ئەو حالەتە نالەبارەبوو کە بەسەر ئافرەتی مێرد مردوودا سەپینرابوو.

ئینجا باس لەو ژنانە دەکات کە: مێرد دەکەن و، بەر لە پێکەوه نووستن و سەرچی لێ لێکەڵ کردنیاندا، - بەهەر هۆیه کەوێ بێت - تەلاق دەدرێن، ئەمانەیش دوو جورن: هەیانە لەناو (عەقد)ی مەرە بپینە کەدا ناوی مەرەییان بۆ هاتوو، رێژەیهکیان بۆ دیاریکراو، هەیشیانە بۆ مەرەیی، نیکاح کراون - کە ئەمە پێچەوانەی یاسا و باوی نیکاح، چونکە ناوھێنانی مەرەیی لە ناو نیکاحدا - بەپێی ئایەتە کە - فەرز و پێویستە، جا لەو حالەتەدا کە بەبێ مەرەیی نیکاح کراو، جا ئەگەر تەلاقدا، دەبێ (موتە) و قەرەبووی بدرێت. موتەش: بەو مال و سامانە دەگوترێت، کە پاش تەلاقدا، دەدرێت ژنە کە - بۆ دڵخۆشکردن و پەواندنەوێ ئەو کەش و هەوا لێلەیه، بەهۆی تەلاقدا ئەو پەویکردوێ ژنە کە و کەس و کاری ژنە کە، دیارە دیاریکردنی رێژە کە، بەپێی بوون و نەبوونی مێردە. خو ئەگەر مەرەییان بۆ دیاریکراو لە گری بەستی عەقدە کەدا، ئەو دەبێ نیوێ بدات، مەگەر سەماحت و لێبوردنیان بەرامبەر یەکتەر هەبێت: واتە: ژنە کە - یان سەرپەرستیاری ژنە کە - دەتوانێ لەو مەرەییە کە قورئان بۆی دیاری دەکا دەس هەلبگرێ و ئازادی بکا و هیچی لێ نەسینێت، پیاوێ کەش هەروا بۆی هەیه دەس لە نیوێ کە خۆی هەلبگرێ و، هەموو مەرەیی یەکە بدات، لەگەڵ ئەوێشدا عەفو و گەردن ئازادی لە تەواوی مەرەیی یەکە باشتەر، بەخواناسینەوێ نزیکتر، بۆیه (جوبەیری کۆری مونعیم) کاتی کچە کە (سەعدی کۆری ئەبی وەقاس)ی تەلاقدا - بەر لە سەرچی - تەواوی مەرەییە کە دایە، گوتیان: بۆچی وادەکەیت؟ گوتی: کاتی خۆی (سەعد) منی بانگ کرد بۆ مێردکردنی کچە کە، لەو کاتەدا پروم نەهات بۆ نامەوێ، بۆیه ئیستا هەموو مەرەیه کە دەدەم، چونکە من خۆم بەشیانتر دەزانم بە فەزل و بەخشین لەبەرخوا.

بۆ ئەو ئاراستەیه کە خودا دەفرموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً، وَتَعَوْنَهُنَّ عَلَى الْمَوْسَعِ قَدْرَهُنَّ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ، مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ، وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنَصَفْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بَيْنَهُمَا عَقْدَةُ النِّكَاحِ، وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى، وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ، إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ۲۳۶/۲-۲۳۷. واتە: ئەگەر ژنانتان - بەر

لهسهرجیایی کردن - ته لاقداو، هیمان مارهییتان بۆ دیاری نه کردبوون، مارهییان ناکهوی بیاندەنی، ئیوهیش گوناختان ناگات، به لام دهبی له مالی خۆتاندا شتیکیان بدهنی، ههر کهسیش به پیی خۆی: دارا له ئەندازەى خۆی و، نه داریش ههر به ئەندازەى خۆی، ئەمه ههق و فەرزە له سهر چاکه خوازان، خۆ ئەگەر مارهییتان بۆ بریبوونهوه، به لام لهگهلیان نهووستبوون، ئەوا له حالهتی ئاواشدا، نیوهی مارهییان دهکەوی، مهگەر خۆیان بیبهخشن، یان ئەو کهسه بیبهخشی مارهییهکهی به دهسته، خۆ بهخشینیش له ناکاری پارێزکارانهوه نزیکتره، نابێ چاکهکردن - لهگهڵ یهکتر - لهبیر بکهن. خوا - لهههر کاری ئیوه دهیکه - چاودیره.

به لێ ههر ئافرهتیک بهرلهوه لهگهڵ میردا بخهویت، ته لاق بدری، بێ شک - لیرولهوی - تووشی هیندی قسه و قسه لۆکه دهبی و، گهلی گومانی خراپیشی پی دهبریت و، لهوانهیشه ههزارویهک شتی له سهر جی بکهنهوه، ئەگینه به بۆ چوونی ئەوان ته لاق نه ددر، جا بۆ پهواندنهوهی ئەو کهش وههوا پرله بهدگومانی و دوودلیه، قورئانی پیرۆز (موتعه)ی فەرزکردۆته سهر میرد، بیدا بهژنهکه، بۆئوه گومانی گومانداران برهویتهوه و بزائن که ئەگەر ته لاقدا نهکه له بهر شتیکی نابهجی و نابره بهر بوايه، ئەم پیاوه نه دهچوو به شیک له مالی خۆی، یان ئەو نیوهی مارهیی یه کهشی بداتی، دیاره ئەو کات وای ئی دیت که دهبی تهنها و تهنها مهسهلهکه پیک نه هاتن بووه و نه گونجاون، نهک شتیکی تر، له (بوخاری)یدا هاتوه که: پیغمهبر ﷺ (ئه ميمه ی کچی شهرا حیل)ی ماره کردو بهر له نووستن لێ جیا بوویهوه، پاشان فه رمانیدا که: دوو کراسی سپی، سه رتا پیی، بدریتی و بهر ی بکریت.

بۆ ئەم (موتعه)یهش هیندی له زاناکان ده لێن - دهبی به هه موو ژنیکی ته لاق دراو - پاش پیکه وه نووستن و، بهر له پیکه وه نووستن - بدری، به لگه ی ئەو بۆچوونه ئه وهیه که خوا به گشتی ده فهرمووی: ﴿وَلِلْمَطْلَقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾، یان ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ: قُلْ لَأَزْوَاجُكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرْتَدُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسْرَحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ دیاره که هاوسه رهکانی پیغمه بر ﷺ سه رجیییان له گه ل کراوه و مارهییشیان بۆ برا وه ته وه، که چی ئاماده یه شتیکیان بکاته هه دیه و دیاریی پاش جیا بوونه وه که. بیگومان ئەم راو بۆچوونه - بۆ ساریژکردنی برینی ژنه که و خزم و کهس و کاره که یی و، په وان د نه وه ی ئەو گشت دوودلی و بهدگومانییه ی ئەم و ئەوه، زۆر جیگه ی خۆیه تی و، له گه ل واقیعه که دا زۆر په سەند و له باره، بۆیه ئیمهش له گشت لایه ده خوازین که: ئەگەر - خوانه خواسته - ته لاق هاته بهین، ههر ئاوا به ساده یه که وه پال نه نیین به ژنه که وه،

بيکهنه دهره وه! به لکو دهبی شتیکی باش و له بارو شیاو به ژيانی نهو پوژه به ژنه که بدری که لای خه لکی خاوهن به ها بی و کهم و کوپری ژيانی ژنه که ی پی پریکریته وه لهو پوژدها.

* له پیشه وه گوتمان ژن و پیاو، دوو دروستکراوی خودای گه وره و کار جوانن، مروقی یه کهم (واته: بابیه ئادهم) له گل به دیها تووه، ژنی یه کهمیش (دایه حهوا) ههر له جیسنی نهو پیاو یه (بابیه ئادهم) له واته: مه گهر له هیندی تایبه تمهندی خوین، جوړه فهرق و جیاوازی یه کیان هه بی، یان مه گهر له بهر هیندی کاروباری کومه لایه تی و سیاسی و خلاقیتی فهرق و سونیکی هه بی، ده شکری نهرم و ناسکی له شو جهسته ی ئافرهت و بونییه ههره م و په یکه ره که ی، هیندی شتی ری لی بگریت، نه مهیش مانای ناته و اوای ژنان نابیه خشییت، گوته شمان ههر دوو په گه زه که لای خوا یه کسانن، ههر دوو ده توانن ئاکار چاکن (وهکو نهو هه موو پیاو و ژنه هاوه لانهو، بهرله وانیش، وه ههردووش لییان دیئ ناپاک و ناله بارو لاسارو نه گریس بن، وهکو نه وانه له ده ورانی (نه بوجهل) و (نه بو له هه ب) و خیزانه که ی نه بو له هه ب و، دواترو نیستاش هه ن و ده ژین، نه مه مانای نه حله تکریدن له په گه زی هیچ کامیکیان نییه، هه تا پوژی قیامت، جائیستا ده گه پیمه وه لای قورئان و ده چینه خزمه تی نایه تی: (۲/۳۶) که چوئ باس له شه هه مه تی خاتوونه (هه ننه ی کچی فاقوود) ده کات، دایکی (مه ریهم) خانمی دایکی (عیسا) پیغه مبه ر - علیهم الصلاة والسلام - نهو ئافره ته خواناس و چاک و پاک و دوعا خوینه که له خوا پاراپیه وه، مندالیکی نیړینه ی پی ببه خشی و، تابیکاته خزمه تکارو مبه وری (بیت المقدس)، زور حه زی له وه ده کرد، بویه (نه زری) کرد که نه گهر خوا دوعا که ی گیرا بکات، ههر به مندالی ته سلیمی ده رگا وانه که ی (قودس) ی بکا، تا له وی له سه ر خوا په رستی پیرو هره بکری و، رابیئ بو نه نجامدانی کاره که ی له ناینده دا، جا نایه ته که ده فهرمووی: ﴿إِذْ قَالَتْ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ۳/۳۵-۳۷. واته: نهو کات وساته وه بیر بینه که هاوسه ره که ی عیمران گوئی: نه ی پیرو هره دگاری من! نهو منداله ی که وتوته (رحم) ی منه وه، من نه زری تو ی ده که م، ده خوازم لی م قبول بکه ی، بیسه رو ئاگاداریش ههر خوئی. نه وسا که باره که ی دانا، گوئی: نه ی پیرو هره نه ی من! خو من میینه دیوه! - نه گهرچی خواش چاتر ده زانی به وکاره - بی شک

کچیش وهکو کوپ نییه — بۆ ئەو کارەى من قەولانم — من ناوم لى نا (مەريەم) ئەوا خۆيى و نەوهکانیشم بە تۆ سپارد، تالەشەيتانى نەحەلتى بيانپاريزى. ئينجا پەروەردگاريش زۆر بەباشى لىي وەرگرت ببیتە خزمەتکارو مەهورى (بيت المقدس) ئەگەرچى نيرينهش نييه، کەلای ئەوان تەنھا نيرينه بەکەلکى ئەو کارە دەهات. لە (بوخارى) و (موسليم) دا هاتوو: لەسەردەمى پيغەمبەردا ﷺ ژنيكى پەش پيس هەبوو خزمەتى مزگەوتى دەکرد، پاشان کۆچى دوايیکردو، بۆ دوايى پيغەمبەر ﷺ پرسىارى بۆ کرد؟ عەزىانکرد ماوێهەکه مردوو، فەرمووى: ئەى بۆچى ئاگادارتان نەکردووم، ئەوانيش بەجۆريكى کەم بەها باسيان کرد. پيغەمبەريش فەرمووى: ((فدلولنى على قبره)) گۆرەکەييم نیشان بەدن، نيشانيانداو چوو سەر گۆرەکەيى و، نوێژى لەسەرکردو داواى لیبوردنى — لەخودا — بۆ کرد. بوخارى: ژمارە: ۱۳۳۶. ئەى ئەمە پيرۆ حورمەتتان لە ژنان نيە؟ بەتايبەتى ئافرەتيكى مەهورى — کەمبەهاى لای کۆمەلگەى ئەو سەر دەمە —.

دياره بابى (مەريەم) دەمرى و، (حەننە) ي دايکيشيى، مەريەم دەبا تەسليمى نووسينگەى چاوديرى کاروبارى (بيت المقدس) ي دەکات: (زەکەريا) ي — ميړدى پوورى مەريەميش — سەرپەرستىي دەکا، جا هەرکە زەکەريا لە ميحرابى خواناسينهکەيدا سەرى دەدا، بژيوى دەدیت لەلايداو، پيیدەگوت مەريەم! باشە ئەمەت لەکوى بوو؟! ئەويش دەيگوت: لەلای خواوہ بۆم ديت، بى شک خوا، حەزى لەهەر کەسيک بيّت، بى ئەژمار بژيوى دەداتى.

هەر بۆ گرنگيدانى قورئانى پيرۆن، بەکاروبارى ژنان و، پشتگوى نەخستنيان، دەچينه خزمەتى خاتوونە (مەريەم) ي کچى (عيمران)، دايكى (عيسا) و پوورى (يەحيا) ي پيغەمبەر — خاوى لى پازى بيّت — مەريەم — سلاوى لەسەر بيّت — لەقورئاندا (۱۱) يازدە جار بەم جۆرە ناوى هاتوو: لەسوورەتى (ئالى عمران) (۴) جارو، لەسوورەتى (مەريەم) يش لەئايەتى (۱۶) — (۲۷) هەر لەو باس دەکات، لەسوورەتى (مؤمنون) يش ئايەتى (۵۰) ي لەو دەدويّت، (زوخروف) يش لەئايەتى (۵۷) ي و، (تەحریم) يش ئايەتى (۱۲) و، سوورەتى (ئەنبياء) يش ئايەتى (۱۵۲). خاتوو مەريەم لەکەشو هەوايەكى پاک و خاوينداو، لەژيړ چاوديرى يەکى لە پيغەمبەرانى خوادا (زەکەريا) سلاوى لى بيّت، پەروەردەکراو، لەخەلوەتگايەكى تايبەتدا پيگەيشت، وە لەخوانەبى ترسى لەکەس نەبوو، خاوى گەورەش دەيەوى پروداويكى ميژويى و، هەرگيز لەبیر نەچووى، لەسەردەستدا ئەنجام بدات، کەپياو هەلگري ئەو قابيلەت و توانايە نييهو، ئەوہى ليناوہشيتهوہ کەلە مەريەم وەشايەوہ، دەيەوى بەبى پەيوەندى لەگەل توخم و پەگەزى نيرينهدا، بەبى (تەلقیح) و متوربە، منداليكى وەکو

(عیسا) ی بېی و دنیا پر بکه ن له که رامه ت و موعیژه. ئەمەیه که خوا به خاتوونه (مەریه م) ده فەرمووی: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ۴۲/۳-۴۳. واتە: ئەو کاتە وەبیر بێنە که فریشتە (جوبریل) هات و بە مەریه می گوت: خوا تۆی هەلبژاردوو وە بۆ خزمەتی (بیت المقدس)، وە لە هەر کار و کردە وەیه کی قیزە و ن و ناله باریش پاک پرایگرتوویی و، فریشتەشی نارد قسە ی لە گەڵ کردیت، لە چا و ژنانی دنیا ش بەرێزتر سەیری کردیت.

لە سوورەتی (مەریه م) دا خوا بە پیغەمبەر ﷺ دە فەرموی: لەم قورئانە شدا باسی مەریه م وە پیشبێنە و بۆ خەڵکانی دنیای باس بکه، ئەو کاتە که خاتوو (مەریه م) لە کەس و کاری خۆی دوورکە و تە وە و، بەرە و جیگایه کی خۆرە لە تێ مژگە و تی (قودس) چوو و کردیە بارە گاو حە شارگە بۆ خۆیی و، نە ی دە و یست هیچ کەسیک بێبێنی، جا لە و بارودۆخە پر لە سۆزو خۆشە و یستی بۆ خوا و، دوورکە و تە وە لە دنیای سەرقال و، پر لە هەرا و ئاژا وە و، وە دڵ پرە لە ئاسوودەیی و، ئۆقرە و بە دەر لە خوا بە ندایه تی بۆ کەس ناکا و، ملکه چی هیچ شتی ک نابیت، هەوا و ئارەزو و بازی و، عیشق و ئەوین، خۆ پازاندنە وە و ئاراییش، لای ئەو بایه خیکی نییه، تە نیا و تە نیا عاشقی نووری خوا یه... لە کاتیکی ئا وادا خوا (جوبریل) - کە بە روح ناوی دە با - دە نیرێ تە لای، بە لام لە سیمای بنیادە میکی تە وادا هاتە بەرچاوی ئەو، بۆ یه ئە ویش کتوپر زۆر بە توندی دا چلە کی و، ترسیکی زۆری لی نیش ت و بە پیا وە کە ی گوت: ئەر لە خوا دە ترسی و ئیمان داریت، زیان لە دە ست ت نابینم و لیم مە یه پیش، مەریه م ترسا ئە و کە سە پیا و خراپ بیت، خۆ پیش تریش تا ئە و کاتە جگە لە زە کەریای سەرۆکی هەرمە کە ی قودس، کە سی تر ئە و ی نە دیتوو وە، نە چۆ تە ئە و جیگایه، بۆ یه قورئان لە سەر زاری ئە و دە یگێرێ تە وە و دە لیت: ﴿إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنَّ كُنْتَ تَقِيًا﴾. جوبریل کە دیتی حالی زۆر شپێزە و، خەریکە وزە لە دە ست دە دات، بە پە لە گوتی: من فریشتە م و لە لای خوا وە راسپێراوم کە - بە فەرمانی خۆی - فرزە ندیکی چاک و پاک ت پی ببە خشم! کە ئە وە ی لی بیست لە بەر شەرم و حە یای خۆی گورج گوتی: باشه! من چۆن مندا لئم دە بی، خۆ من می ردم نە کردوو وە، هەر گیزیش داوین تە پریم نە کردوو وە؟! دیارە کە مەریه م ییش هەر وە کو خە لکانی تر پیی و ابو وە کە مندا ل تە نها لە پیی زاو زی وە پەیدا دە بیت، هەر گیزیری لە وە نە کردبو ویه وە کە بە بی پە یو وە ندی نیرو می، مندا ل پەیدا ببیت. بۆ یه ئە و پر سیارانە دە کا و پرو بە پرو ی پیا وە کە وە ستا وە. فریشتە کە ش گوتی: قسە هەر ئە و یه پەروە رندە ی تۆ گوتو یه و، بۆ خواش - کاری وا - زۆر ئاسانە و، دە شمانە و ی بیکە ی نە مایه ی پەحمە ت و دلۆقانی بۆ (بە نی ئیسرا ئیل) و

پووبهپوو بوو پپی بلی: بپیارم داوه - له بهرخوا - خوځم له ناخافتن بگرمه وه له گهل که سدا قسه نه کهم. پاشان هاته وه بو ناو کهس و کاره که یی و مندالیک به باوه شیوه بوو، به پراستی رووداوی و، پووداویکی تال و تفت و نارحه ت بوو، نهو کچه پاکه خواناسه، داوین پاکه، وامنالیک به باوه شه وهیه، ده بی خه لکان و خزم و کهس و کار چی پی بلین؟ پیانگوت: مریه م ! هرگیز له تۆمان رانه ده بیی کارى سه مه رى وات لی پووبدا ! خوشکی هارون ! تو نه (باب) ت پیاو خراپ بوو، نه دایکیش ت داوین ته پ بوو، هه تا کارى وات لی بووه شیته وه.

مهریه میش هیماى بو کردن که: له گهل منداله که دا بیننه ناخاوتن ! نه وانیش گوتیان: جاپون له گهل منالیکى ساواى سه ربیشکه قسه بکهین؟ مناله که - به فهرمانى خوا - لیان دیته وه وه لام و ده لیت: من خولام و بهنده ی خوام، (واته: نه خوام و نه کوپى خوام، وه کو بو دواى هیندى چه واشه بوون و ده لین کوپى خوايه!) کتیبى به خه لات دامى و کردمیه پیغه مبه رى خو. له هر کویش بم پیروزی کردوم و پیووقه دهم خیره، هه تا زنده ش بم، پارسپاردوم نوپژ بکه م و زه کاتى مالم بده م و، هه میشه گوپرایه ل و گوئى له مستى دایکم بم و، به مله وورو زورداری دانه ناوم، سلوم لی بی روژى که له دایک بووم و، نهو پوژه دهمرم و، پوژى که زیندوو ده کریمه وه.

به لی ژنیش هه روه کو پیاو، خیرو شه رى لی دیت و، ده توانى بیته نمونه ی ده ست پاکى و، داوینپاکى و، هه تا هه تايه ناوو شوهرتى هه ر بلندو به رز بیت، خو بینیمان خاتوونه مهریه م چ ژنیکى خووپه وشت به رزو له خواترس بوو، خو دیتمان چون به رگه ی نهو گشت گیروگرفتانه ی گرت، دیتمان که فریشته دیته لایى و قسه ی له گهل ده کاو، دلخوشی ده داته وه. قورئان هه روه کو باسى خاتوونه مهریه م ده کات، له مه ر پاکى و لیها تووی و، کو لنه دایى بو خواپه رستى، هه رئاواش دیت باسى لاویکی جوان و شوخ و شه نگمان بو ده کات، دیت باسى (یوسف) مان بو ده کات که چون له فیل و فهرجى ژنانى نهو سه رده مه خوئى گرت و، خوئى به ده ستیانه وه نه دا، دیاره که ژن و پیاو - هه ردوو - لای خوا گرنگ و، وه کو یه ک حسیبیا ن بو ده کرى.

که و ابوو ئافره ت ده توانى له خه لوه تگای خواپه رستیدا بژى، ده شتوانى له شه وه په مه یییه کاندای پوژبکاته وه، ده توانى بیته دایکی (عیسا)، ده شتوانى بیته دایکی (فیرعه ون) و (هامان) و (قاروون) و دپنده کانی سه رده مى خو شمان، ده سا هه زاران سلو له و ئافره تانه که پیاوی ده سپیس و، داوین ته پ فریوی نادات، هه زاران دروود بو نهو ژنانه ی خو یان بو به هه شت راده گرن.

کیژانی هه تیوو بی باب، گه لی سته وناهه قیای لی ده کرا

قورنانی پیرۆز – نه گهر به وردی تیروانین – ده بینین هه می شه دووکاری زۆر مه زن و گرنگی هه بووه، یه کی سهرینه وهی باوونه ریتی جاهیلیهت و، سهرده می نه فامیی، یه کی بونیادنانی یاسایه کی نوی له جیگه ی نه ودا، بۆ نمونه: نه و پۆژه ئیسلام هات، کۆمه لگه مافی هه تیوانی پیشیل ده کرد، به تایبهت نه و کیژانه ی له کۆشی خزم و کهس و کارو چاودیردا ده ژیان، نه ر مالیکیان بووبا، ده یان گۆپی به مالیکی خراپی خویان، یان بی به رامبه ر ده یانخوارد، ته نانهت که کیژه کانیا ن لای خویان راده گرت، به و نیازوه بوو ماره یان بکه ن و مال و سامانه که یان بخۆن! ئیتر بی نه وه مافی ژن و میردی ره چاو بکریت، هه یاشیان بوو، منال و مروقی لاوازو ژنایان له به شه میراتی خویان بی به ش ده کردو، ده یان دا به و که سانه بتوانن چه ک له شان بکه ن و، بچه نه گۆره پانی جه نگه وه. نه و کۆمه لگه یه، کۆمه لگه یه که بوو به ته واوی پله ی ئافره تیای دابه زاندبوو، به رده وام سته م و ناهه قیای به رامبه ر ده کرد، گه لی جار وه کو میرات ده که وته دهستی کهس و کاره که ی، خۆ هه رکه میرده که ی ده مرد، خیرا سهر په رستیاره که ی ده هات به ردیکی بۆ هه لده دا، نه و به رده واتای نه وه بوو نه و کابرایه نه و ژنه ی داپریوه بۆ خویی و، پاشان ئاره زووی بووایه، بی ماره ده یکرده ژنی خوی، یان به شووی ده داو، خوی ماره یییه که ی ده خوارد! نه ر میردیش ته لاقیدابا، دوا یی نه م پئی نه نه دا میرد بکاته وه! واته: نه ته لاقی ده دا، نه لای خۆیشی راید ه گرت، ئیتر به وه ناچار ده بوو خوی له میرده که ی بکریته وه! جاله به رامبه ر هه ریه که له و یاسا نه فامانه، یاسایه کی پر سهر وه ری و دادگه رانه هات و، سهر جه م نه و سته مانه ی سهر په وه، دیاره زۆربه ی نه و یاساو هه کومه تازهو نو ییانه له سووره تی کدا به ناوی سووره تی (نساء= ژنان) کوکراونه ته وه، چونکه گه لی ماف و یاسای ژنان باس ده کات، ئیمهش به پشتیوانی خوا – هه رچی مان توانی – له م نووسینه دا باسی ده که یین، هیوادارین (خانمه کان) مان قازانجی لی بکه ن و بکه ونه سهر باری پاستی ژیان و، تی بکه ن که له نیوه دورگه ی عه ره بیدا – بگه ره له ته واوی دونیادا – وه کو مروقیش ته ماشا نه ده کران! چه جای ماف و هه قیای بدریتی، نه گهر چی – سه د مه خابن – ئیستاش له ناو کۆمه لگه ی – به ناو ئیسلامیدا – سه رو خواریکی زۆر هه یه به رامبه ریان، یه کی ناهیلی له مال بیته ده ر، یه کی سهره پای ئیش و کاره کانی ناو مالیشی، کردوویه تی به شوانی مه رومالات و، باخه وانی باخ و کشتیارو..... هتد. ئیتر بی به شکردن له میراتی بابیان و، ریگرتن له میردکردنیا ن – به ئاوات و دلی خویان – بری جاریش به خویندانیان و، هیندی جاریش به میرددانیان به پیاویکی پیرو په که وته و که نه فت، یان ماره کردنی له مندالیکی سهر

بیشکه، یان... یان...!! ئەو کارو پەفتارە نادروستانە لە ئەژمار نایەن. هیوادارم — بەهەموومانەوه — بتوانین ئەو ستەم و ناھەقیانە راست بکەینەوهو، ژنانیش بۆ داوای ماف و ھەقیی خۆیان ئازادبکەین، ئەو داوای بەشەمیراتی خۆیکرد، بەبێ ئەقڵی دانەنیین، ئەو نەویست بە فلانەکەس مێرد بکا، بەزۆر پێی نەکریت، ئەو مێردی کردو، داوی نەیدەتوانی لەگەڵ ئەو مێردە بژی، بەزۆر نەیبەسین بە دەستیەوه، چونکە فەلسەفەی ژن و مێردی، خۆشەویستی و سۆزو میھرەبانیه بۆ یەکتەر، بیگومان ئەگەر لەجێی ئەوانەدا چەلەحانی و ھەراوکیشە پەیداوو، دەبێ بە شیوەیەکی دادگەرانه لێک بکێنەوه، تا سەر لە نوێ — ھەردوو — لە لایەکی ترەوه ھەول بۆ خۆیان بدەن و ژیان دەست پێ بکەنەوه.

ئێستا — بەئیزنی خوا — دەچینە خزمەتی سوورەتی (نساء)، بابزانی چیمان پێدەفەرموی؟ چ دیفاع و بەهەوانیەکی تێدایە بۆ ژنان بەر لە (١٤٢٦) سال، ئەگەر سەیریکی مێژووی ناوچەکە بکری — سەبارەت بە ژنان — بەر لەو مێژووەو، لەگەڵ بارە راستەکی — کە ئیسلام خستووێتەپروو — چاک دەزانری کە ھەنگاوی باش نراوو، خزمەتی باش بەژنان کراو، ئەمەیش وەک منەت و خێر باسی ناکەین بۆ ژنان، بەلکو وەکو ھەق و مافی خۆیان باسی دەکەین، دیارە ھیمان کۆمەلگە زۆری ماوہ تەواو راست بکێتەوهو بگەڕێتەوه بۆ لای ئیسلام ولە ھەموو شتیکدا ((دین)) زال بێ و بەرجەستە بکری و، کارو باری باوو نەریتی خۆیانی تیکەل نەکەن. جالەسەرەتای سوورەتەکەوه — لەبەرامبەر ئەو گشت سووکایەتیەوه کە بەژنان دەکرا، قورئانی پیرۆز — لەسەر زمانی پیغەمبەرەوه (محمد-ص) پراگەیاندا کە: ژن و پیاو یەکسانن و، ژنیش ھەر لەو توخمە دروستکراو کە ئادەمی لی دروستکراو، یان ھەر پارچەو بەشیکە لە ئادەم خۆی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا...)) ٢/٤. پیغەمبەریش ﷺ لە پرووی ئەو گشت زالم و ستەمکارانەوه لە ژنان، وەستاو فەرمووی: ((إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ / رواه أحمد وأبو داود والترمذی وغيرهم)). واتە: ژنانیش وەکو پیاوان، یان ھەر لە پیاوان بەدیھێنراون.

ئەو خەڵکانە ی بەر لە ئیسلام خواناسییان دەکرد، پیاوان و باوو، دایە (حەوا) ھۆی سەرەکی دەرپەراندنی بابە (ئادەم) بوو لە بەھەشت و، تەنھا ژنان ھۆکاری ئەو کارە بوون، ئیسلام ئەو ھەشی سەریەوهو کردیە تاوانی ھەردوو: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأُخْرِجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ...﴾ اعراف/٢٠. بەلکو لە ھیندی ئایەتا بەتەنھا دەیخاتە سەرشانی پیاو: ﴿وعصى آدم ربه فغوى...﴾ ١٦/١٢١.

ئیسلام ھات و چوو بەگژ ئەو خووە پیسەیاندا کە: ھەر کەسیکیان بینیا کێژی بوو،

زور خوی بی تاقهت و بی وزه دهکردو، خوی بهکهم و سووک و کهم بهها داده نا ! نهیده زانی چون پای بگری ؟ زینده بهچالی بکا باشه، یان قبولی نهو گشت سووکایه تیهی ناو کومه لگهیه بکاو نهیکوژی: ﴿وَإِذَا بَشَرٌ أَحْدَهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهَهُ مَسْودًا وَهُوَ كَظِيمٍ﴾. یتواری من القوم من سوء ما بُشِرَ به أيمسكه على هون أم يدسه في التراب ألا ساء ما يحكمون ﴿نحل: ۵۸-۵۹. ئەمەو بەدەیان خوڤهوشتی نادروست و ناڤه‌وای تریان. سهیری (المرأة بین الفقه والقانون) بکه.

* له (بوخاری)یدا هاتوو که: کیژ ههتیوهکان لای خزم و کهس و سه‌رپه‌رستیاره‌کانیان ده‌ژیان، پاشان هه‌زیان له مال و سامان و باخ و باخاته‌که‌یان ده‌کرد، ئەوسا - له‌به‌رئەوه - ده‌هاتن ماره‌یان ده‌کردن، بی‌په‌چاوکردنی ماره‌یی و مافی ئاسایی خو‌یان، جا بو‌ دوایی له‌و کاره‌ نا‌په‌سه‌نده‌یان ری‌یان لی‌گیراو فه‌رمووی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرِبَاعًا...﴾ واتە: ئەگەر له‌باره‌ی کیژ هه‌تیوه‌کانه‌وه، ترستان هه‌بوو نه‌توانن به‌شیوه‌یه‌کی په‌واو داد‌گه‌رانه‌ په‌فتاریان له‌گه‌ل بکه‌ن (ترستان بوو مال و داراییه‌که‌یان بخۆن و، ماره‌ییان بو‌ دانه‌نن و سته‌میان لی‌ بکه‌ن) ده‌بی‌ وازیان لی‌ بینن و ماره‌یان نه‌که‌ن، چاکه‌ ئەم ئایه‌ته - له‌مه‌ر ئەو کچه‌ بی‌بابانه‌وه - هاته‌ خواری، موس‌لمانه‌کان له‌به‌ر په‌رو‌شی بو‌ دینه‌که‌یان، که‌وتنه‌ ناو کومه‌لی‌ پرسیار له‌کارو‌کرده‌وه‌کانی به‌ر له‌ ئیسلامیان، چونکه‌ به‌ر له‌ ئیسلام به‌بی‌ دینه‌نه‌ ژیاون و، هه‌رچیش له‌ به‌رژه‌وه‌ندیاندا بوو، بی‌ کردوویانه، به‌لام ئیستا مه‌نه‌ج و ده‌ستووری هه‌تا هه‌تاییان بو‌ هاتوو، بو‌یه‌ له‌ گشت کاریکیاندا - ده‌ترسان نه‌ وه‌ لای ئیسلام په‌سه‌ند نه‌بی‌ و، لای خواش یاخیبوون بی‌، بو‌یه‌ په‌یتا په‌یتا له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پرسن: ئاخو ئەوه‌ شته‌ هه‌ل‌ل‌ بی‌ت، یان حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ بی‌ت...؟.

(ئین عه‌باس) ده‌لی: له‌ سه‌رده‌می جاهیلیه‌تدا هه‌ندی هه‌بوون، کیژۆله‌ی هه‌تیویان بو‌ به‌خیو‌کردن هی‌نابوویه‌ لای خو‌یان، بو‌ دواییش به‌شیوه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ دیاریی ده‌کرد بو‌ خوی ! ئیتر کو‌ر نه‌بوو بو‌یری لی‌ نزیک بی‌ته‌وه‌و بی‌خو‌زی، پاشان ئەگەر خوی هه‌زی لی‌کردباو جوان بو‌وبا، ماره‌ی ده‌کرد بو‌ خویی و، ماله‌که‌شی ده‌خوارد ! خو‌ ئەگەر هه‌زی لی‌ نه‌کردبا، ئەوا هه‌ر نه‌یده‌هیشت می‌رد بکا، هه‌تا ده‌مردو بو‌ خوی ماله‌که‌ی به‌ میرات ده‌خوارد، خوا ئەوه‌شی پی‌ لی‌گرتن و، بو‌ ته‌واو کردنی کاروباری کیژ هه‌تیوه‌کان ئایه‌تی: (۱۲۷)ی سووره‌تی (نساء) هات و فه‌رمووی: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي يَتَامَىٰ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كَتَبَ لهنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكَحُوهُنَّ...﴾ ئیتر خودا ری‌ لی‌گرتن و به‌یاریدا که‌ ده‌بی‌ وازیان لی‌ به‌ینن و بچن له‌جیی ئەواندا ژنانی تر -

چەنتان پى باشە - مارە بکەن: دوان، سیان، تا چوار پیکهوه، بەمەرچى دادگەرىن لەگەڵیانداو، سەتەم لە هیچ کامیکیان نەکەن (لە جل و بەرگ و، خواردن و جیبى حەوانەووەو خانووبەرەو سەرچییدا). ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَمْلَكَتِ أَيْمَانِكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَّا تَعُولُوا﴾ واتە: ئەگەر ترسان و پیتان وابوو ناتوانن وەکو یەك بەدادگەرانی تەماشای ژنەکانتان بکەن، وەکو خواش دەفەرمووی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ...﴾. دەبى یەك ژن مارە بکەن - ئەویش لەگەڵ پەچاوکردنى مافی ژن و مێردى لەنیوانیاندا - یان لەگەڵ ئەوانە بن بەیاسای ئەو سەردەمە بوونەتە مۆلکتان، بۆ خو لە غەدرگرتن - لەژنان - یەك ژن پەسەندە. هەندى لە تەفسیری (أَدْنَى أَلَا تَعُولُوا) دا دەلین: ئەم ئاكارە نزیکە بەووە کە ئەركى مال و مندالتان زۆر نەبى لەسەرتان و، بتوانن خواپەسەندانە پەفتاریان لەگەڵ بکەن.، مەسەلەى ئاكارى چاک و خواپەسەندانە لەگەڵ هەموو بوونەوێردا، حوکم و بپاری خواپەو، دەبى هەر شتە بەپى شیاوى خو دادگەرى بۆ پەچاو بکرى، خو بى شك مروق بۆ مروق دەبى پتر پپاریزى، بەتایبەتى ئەو ژنە دەبیتە هاوسەرت، ئەگەرچى یەك ژنیش بىت، پىغەمبەرمان محمد ﷺ لە زۆرىك لە فەرموودەکانیا دەفەرمووی: ((استوصوا بالنساء خيرا، فَإِنَّهُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ... فَحَقُّكُمْ عَلَيْهِنَّ: أَنْ لَا يُوْطِنَ فَرْشَكُمْ مِنْ تَكْرَهُنَّ، وَلَا يَأْذُنَ فِي بَيْوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُنَّ، أَلَا وَحَقُّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كَسْوَتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ)). (رواهُ أحمد، أبوداود، ترمزى، وابن ماجه). خو ئەگەر بوونە دوو ژن هەتا چوار، دەبى ئاگادارى ئەو یاسا و پيسا تايبەت بە فرە ژنى هەبى.

فرە ژنیى

تا چوار ژن - لەئىسلامدا - رى پپدارو، بەمەرچى رەچاوکردنى (عەدل) و دادگەرى لەنیوانیاندا، هەرکەسى دلىا نەبى کە بە (عەدل) رەفتار دەکات لەگەڵیاندا، رى پپنادارى لە تەنها ژنى زیاتر مارە بکات. ئەم (عەدل)ەش کە لە ئایەتەکەدا هاتووە: ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً...﴾ دەبى هەبى، ئەوسا فرەژنى حەلال دەبى. زاناکان یەکدەنگن لەسەرى و، پىغەمبەرىش ﷺ خو بەکردهوه تەفسیری کردووه، کە مەبەست دادگەریە لە جى حەوانەووەو خانووبەرەو جل و بەرگ و خواردن و خوراک و خواردنەووەو هەرشتیکی تریش، بەپى یاسای ناوچەکە بۆ فرەژنى پپویستەو بەکار دیت.

فرە ژنى - بەر لەئىسلام - هیچ سنورىكى نەبووهو، لای (چینی و هنوودو، بابلی و ئاشوری و میسریەکانیشدا) باو بووه، ئەوەتە شەریعەتەکەى (لیکی) چینی، تا (١٣٠) ژن

پښتانه، وده لای یه کی له (نه باطره) کانیان (۳۰) هزار ژن هه بوو، (جوله که) ش بی سنوور رییان به فره ژنی ددها، تهنه تهنه پیغه مبه ره کانیان فره ژنه بوون، له ته وراتدا هاتووه که: (سوله یمان) پیغه مبه ر - ﷺ - (۷۰۰) ژنی نازادو، (۳۰۰) که نیزه ی هه بوو! به لام له (نینجیل) هکاندا، به راشکاوی ده قیک نییه ری له فره ژنی بگری، بگره میژوو ده لیت: مه سیحیه پیشینه کانیان فره ژن بوون.

(وسترمارک) زانای خاوهن متمانه له میژووی پیاوو هاوسه ردا ده لیت: به پیی قسه ی که نیشته، فره ژنی تا سه ده ی (۱۷) هم مابوو و، بی نه ژمار رویده دا. (دیارماسدت) پاشای (نیرلنده) ش دوو ژن و دوو که نیزه ی هه بوو. سالی (۱۶۵۰) زایینی، پاش ناشته وایی (سنفالیو)، پاش نه وه ژماره ی دانیشتون به هو ی جهنگه سی سال دريژخایانه که وه - که مېوویه وه، نه نجومه نی (فرنکین) له (نورمبرج) بریاری دوو ژنی دا. جاکه دینی ئیسلام هات، فره ژنی سنووردار کردوو، یاساو پښایه کی بو دیاری کردو، بریاریشیدا به در له چوار ژن قه ده غه یه و پښای نییه، نه گهر چی وه کو گوتمان پیش ئیسلام به هزاران هزار، ژنیان راده گرت و ده یانکرده هاوسه ر، پاشانیش ئیسلام که پښای فره ژنیدا، زور پیی له سه ر ره فتاری دادگری له نیوان نه و ژنانه دا داگرت، تهنه تهنه پیغه مبه رمان (محمد ﷺ) نه وه نده سوور بوو له سه ر جیبه جیکردنی (عه دل) له نیوان خیزانه کانیان، له کاتی نه خوشییه که شی هه مان به رنامه ی هه بوو هه ولی ددها که: هه ر شه وه ی لای مالی یه کیکیان بمینیتته وه، تا نه و پوژه که نه خوشییه که ی زوری بو هیانو نه یده توانی به ئاسانی به سه ر مال هکاندا بگره ی، نه و جا له ژنه کانی موله تی خواست که له مالی یه کیکیاندا بمینیتته وه، نه وه بوو چوویه مالی خاتوونه (عائیشه) و، پاش چند روژیکي که م به و نه خوشییه وه - درودو سلاوی خوی له سه ر بیت - کوچی دواپی کرد.

جا بو دواپی له ره فتارو گوته ی پیغه مبه ریشه وه ﷺ زانا فقهیه کان - دريژیهان به باسی هه لسوکه وت له گه ل ژناندا داو ناویان نا (قه سم)، واته: دابه شکردنی کات و، نه ندازه ی مانه وه لای ژنان و، دابینکردنی جیگه و پښای حه وانه وه و نان ونه فقه یان. سه ریریکي (المنهاج) ی نه وای بکه.

فره ژنی له چند روویه که وه پیویسته

۱- له رووی کومه لایه تییه وه:

بی شک گه لی هوو سه به بی کومه لایه تی هه یه، ریگه به فره ژنی ددهن، له وانه:

أ - زیاد بوونی ژماره ی ژنان له ژماره ی پیاوان، وه کو له هیندی ناوچه دا به یانو به یان

پروودەدا، بى ئەو جەنگ و ھەراو ئازاۋە لەو ناوچەكەدا ھەبىت، بېگومان فرەژنى لەكاتى ئاۋادا، ئاكارىكى ئەخلاقىي و كۆمەلەتتە، چونكە ئەگەر وانەكرى، دەبى ئەو ژنە زىيادانە بى سەرپەرست و بەخپوكر، لىرەو لەوى بسووپنەو، خەرىكى لەشفرۆشى بن. دكتور (سباعى) دەلېت: پزىشكىكى (ھلسنكى/فئەلەدىي) پىي گوتە لە ھەر چوار مندالىك كەلەدايك دەبن، سىيانىان كچن و، يەككىيان كوپە، گەلى لە خورئاوايىيەكان - لەم دوايىيەدا - لە زور بوونى ژنانى بى سەرپەرست و لەشفرۆش و، زوربوونى مندالى غەيرە شەرىعى، بەخۇياندا چوونەو ەرايانگەياندا كە: تەنھا چارەسەرىك بۇ پىگرتن لەو كارە دزىو نالەبارەى ناو كۆمەلگەيە، پىدانە بە فرەژنى. پوژنامەى (لاغوص) لە ژمارەى پوژى (۲۰)ى نەيسانى ۱۹۰۱ زايىنى، بە پىنووسى خانمىكى ئىنگلىزى، ئەم پاستىيەى بلاوكردەو.

ب- لە كاتى شەپ و ئازاۋەو جەنگەكاندا، دەكرى پىاويكى زور تيا بچىت و، ژنىكى زور بىمىنىتەو، ەكو پرودانى دووجەنگە جىھانىكە، كەبەپاستى پىاو ولاويكى زور بوونە قوربانىي و، چەندىن كىژوو ژنان بى سەرپەرست و مىرد دەسووپانەو لە بارودوخىكى زور تال و تفتدا دەژيان، ئەوروپا گەيشتە ھالەتتىكى وا، خوزگەيان دەخواست: پىاويك ھەبووبا - جگە لە ژنەكەى خوى - چاودىرى ژنىكى ترى كردبا، دەناخو لەو ھالەتەدا خوكەرو كوير كردن باشترە، يان ئاوپىك بەلای ئەو ژنانەو بەریتەو، داخوازىەكانىان ەلام بەریتەو؟

۲- لەرووى كەسىتى مروڤەو:

بى سۆ ھالەت گەلىك ھەن، دىنە پىيش و دووچارى مروڤ دەبن، لەو ھالەتەدا، چارەسەر تەنھاو تەنھا رى پىدانە بە فرە ژنى، بۆ نمونە:

۱- خىزانەكەى نەزۇكە و، مندالى نابى و، ئەویش زور ھەزى لە مندالەو، ديارە خو لەمەشدا ھىچ لۆمەيەك ناكرى كەسى ھەزى لە مندال بى، ئىنجا ئەو مروڤە دوو رىگە چارەسەرى لەبەردەستدايە: يان ئەو تە دەبى ھاوسەرەكەى تەلاق بدا، يان ئەو تە بچى ژنىكى تر بىنىت، بېگومان ژنەكەى پابگرى و، بچى ژنىكى تر مارە بكا، لە ئاكارو ئەخلاقى جوامىرانەو نەزىكەو، ئەمەش لەبەرژەو ەندى ژنەكەدايە، چونكە ئەگەر وانەكرى، دەبى ژنەكە تەلاق ەرگرى و، بچى يان ژورىك پەيدا بكات بۆ خوى و، بەتەنیا تىيدا بژى، يان دەبى بگەرپتەو ەلای خزم و كەس و كارى، كە بېگومانىش ئەمانە لەبەرژەو ەندى ژنەكەدا نىن، كەوابوو چار ھەر رى پىدانە بە ژنىكى ترو، كابرش بى فەرق و جىاوازى و، بەو شىو ەيە شەرىعەتى ئىسلام، بوى ديارىكردو ە بە ەدل - پەفتارىيان لەگەل بكاو، تۇزقالەيەك بەلای ھىچ كامىكىاندا لانەدا.

۲- ژنه که تووشی نهخویشییه که بووه و که نهفتی سهر جیگهی کردووه، یان نهخویشییه کی قیزه ونی وای گرتووه، ژیان لهگه لیا - بهو نهخویشییه وه - سروشتی مروڤ بوی هه لئاگیرئ و، ناتوانئ وهکو ژنیکی ئاسایی هه لئس و کهوتی لهگه ل بکات، دووباره میرده که - لهم کاته شدا - دوو ریئ له بهردهم دایه: بجئ ته لاقی بداو وازی لی بهینئ، بابو نهخویشییه وه بتلیته وه تا دهمری - که بیگومان - دیسان ئه مه له کاری مروڤی به وه فاو به ئه مه که ناچی، یان ده بی ریئ پییدری ژنیکی دیکه بیئ و، ژیان لهگه لدا به ریته سهر، ئایا ئه م دووانه کامیان له بهر ژه وندی ژنه که دایه؟

۳- دهگونجئ ژنه که ی - به ههر هوییه که وه بیئ - نه توانئ ئاره زووی میرده که ی تیبرکا، جا له حاله تی ئاوادا ئه گهر ئه و میرده خوئ گرت و به ئارام بوو، دیاره هه راو کی شهیه که نییه، خو ئه گهر خوئ بو نه گیراو چاره ی نه بوو، ئاخو ری بهو پیاوه بدرئ بجئ به شیوهیه کی ناشهرعی و حه رام، لهگه ل ئه م ژنه که و، ئه و ژنه که دا رابویرئ و ئاره زووی خوئ تیبر بکات - که ئه مه ش دیسان ژنی یه که م ههر پیئ ناخو شه، له و لایشه وه مافی ئه م ژنه دوومه ده فته ووتئ و، مندا له کانیشی به ناشهرعی دهرینه قه له م و به خپوکه ریان نابیت... یان بجیت به شیوهیه کی شهرعی و یاسایی ژنیکی تر ماره بکاو، هه ردو پیکه وه - بی جیاوازی - مامه له ی شهرعیان لهگه ل بکاو لهگه ل هه ردو لا به سوزو دلوقان بیت؟

پرسیاریکی سه یرو سه مه ره؟

له وانه یه هیندی ئافره ت بلیت: باشه! که ئه و هه موو پاساوه ت هینا یه وه بو پئیدان به هینانی ژنی دووم، یان سییه م و چواره م، ئه ی بوجی هه ره مان پاسا و نابنه هوی فره میردی بو ژنان؟ ئه گهر ژنیکی میرده که ی تووشی حاله تی که له و حاله تانه بوو، ئاخو ته لاقی لی وه رگری باش بیت؟ یان بجیت میردیکی تر بکاو، با هه ردو وکیشیان میردی بن!

وه لامي پرسپاری و، واده زانم هه موو ژنیکی ژیرو خاوه ن هوش دهیزانی و، ده شزانی که فره میردی بوژنان شهرعیه تیشتی هه بی و مندا له کانیش به ناشهرعی دهرنه چن، هه رگیز شتی و ده ست ناداو ناگری، چونکه خوای گه وه - به پیئ سروشت - پیاوی وه ک ئامیر دروستکردووه، چۆن کاری پی ده کهیت و، له چ جیگایه ک کاری پیده کهیت، ده کری و دهگونجیت، ژنیش وهکو (زهرف) ده بی شتی تی بکری، بیگومان ئه گهر پیگه بدریت که چه ند که سی که هاتووچوی یه ک ژن بکه ن و تی که لی بکه ن، ئه و نوتفه یه تی که ل ده بی و، نازانری مندا له که به کامیان بدرئ؟ له و لایشه وه چه ند پیاوی هاتووچوی ژنیکی بکه ن، ئاخو نوره یان بو دابنری؟ کامیان ته مه نی زۆر بی، ئه وه یان پیش بحریت؟ یان ژنه که خوئ که سیکیان دیاری بکا؟

ئیمەش ئەم پرسیارە دەکەین و دەلێن: ئایا شتی وا دەکری و، سروشتی ئەو ژنە - وەکو ئازەل - ئەوەی پێی قبول دەبێ، ئەو چەند پیاو دەیانکری پیکەو؟ لەولایشەو دەبێ منداڵ و بەرەمی بۆ کامیان بێت؟! وەئایا سۆزو خۆشەویستی لەگەڵ چەند کەسیکی ئاوادا، وەکو خۆشەویستی و سۆزی نیوان ژن و پیاویکە بە تەنها - دووبەدوو - بۆ خۆیان بە ئاسوودەو بێ هەراو کیشە بژین؟ لەولایشەو سروشتی ئادەمیزاد - بەئیسلامیی و نائیسلامییەو - لەگەڵ ئەوەدا نەبوو و نەیکراو کە ژنێک چەند میردیکی هەبێت، ئینجا بۆ مەسەلە ی تیرکردنی ئارەزووی جنسیی ژنەکە، ئەگەر میردەکە ی نەیتوانی تیری بکات - لەبەر نەخۆشیی، یان لەبەر پیری، یان لەبەر هەر ھۆیکە بێت - دەتوانی پیشنیاری خۆی ئاراستە ی دادگا بکاو، سکالاکە ی بگەیهنیتە ئەو، بیگومان دادوەر لیکیان دەکاتەو، پاش لیکۆلینەو لەداواو سکالای ژنەکە. (المرأة بين الفقه والقانون).

سەرباری ئەوانەیش ھەموو، فرەژنی لە ئیسلامدا نە (واجب) ھەو نە (سونهت)، بەلکو بۆ دورخستنەو ھەو کۆمەلە خەلکیکی زالم و ستەمکارە لە خواردنی مال و دارایی کێژە ھەتیوھکانە لە پێی مارەکردنیا نەو، قورئان بەو تەماحبازانە دەلی: ئەگەر لە مارە کردنی ئەو کچە بێ بابانەدا دەرسان مال و سامانەکیان بخۆن، دەسا واز لەوانە بێنن، بچن ژنی تر لەبەر دەستاندا ھەبێو تا چوار مارە بکەن، کەوابوو ئەم مەسەلە ی فرەژنیە لە پێیەکی دوورەو سەری ھەلداو، بە کۆمەلە مەرچەو ھاتوو، واتە: لەبەر خۆی (تەشریع) نەکراو، ئەوندە شتیکی گرنگ نییە لە دینی ئیسلامدا، بۆیە بە ((ئەگەر)) و ((گریمان)) ھەو باسی دەکات: ((وإن خفتم أن لا تقسطوا في اليتامى...)). لە ئایەتی پاش ئەوەشدا دەفەرمووی: ((فإن خفتم ألا تعدلوا فواحدة أو ماملکت ایمانکم...)) دواتر دەفەرمووی: ((ذلك أدنى ألا تعدلوا)) گرتنی پێگە ی یەک ژنی نزیکترە بە (عەدل) ھەو، کەوابوو بێ ھۆی شەرعی ھەلمەکووتنە سەرفەرژنی، چونکە بەناوەدالەتی ھەو نزیک دەبنەو، لە حالەتی ئاواشدا فرەژنی حەرام دەبێ، ئەگەر چی نیکاھەکەش لای زاناکان بەدامەزراو دا بنری.

من وادەزانم ئەوەند کە ئیسلام ئەگەر نەگەر دەخاتە بەردەم فرە ژنی، مەبەستی ئەوەیە کە مروقەکان ھەتا بتوانن لێی دورکەونەو، بچنەو بۆ لای یاسای یەک ژنیی و، لەگەڵ یەک ژندا تیھەلچن، خۆئەر لە (قەید) و (قیوود) ی ئایەتەکەش ورد ببینەو، ئەوا دەزانن کە فرەژنی بۆ خۆشیی و پابواردن نییە، بۆ تۆلە سەندن نیە لە ژنی یەکەم، یان لەکەس و کارەکە ی، بۆیە دەتوانری لەلایەن کاربەدەستانی دەولەتی ئیسلامییەو، کۆمەلە مەرچی تری بۆ زیاد بکری و، ھیندی شتی (تعدیل) بکری، دیسانەو ئەگەر سەیری زەرەر و زیانەکانی فرەژنی بکری و،

ئىستاش پيشهوا (عومەر) - خاوى لى پازى بىت - له ژياندا بووبا، پايدىگرت، ههروهكو سالى گرانيهكه، برىنى دهستى دزى راگرت، يان به جارى سى ته لاقهكهى دهخست، يان بهش (مؤلفة القلوب) راگرت. ئەمەش نابىته مانای گوڤين و دهستكارى برپارهكانى خوا، بهلكو كارى وا دهبيته هاندەرى پياوهرى برپارهكانى خوا، چونكه كهدهستى دز لهو كاته دا نابى، بۆ ئەوهيه كه دۆله مەندەكان له ههژاران بپرسنهوه، سى ته لاقه (انت طالق ثلاثا) به كهپهتى دهخات، بۆ ئەوهيه خەلكى له ته لاق خواردن دسهه لگري، ئەمەيش كه پى له فرەژنه دهگيردى، بۆ ئەوهيه خەلكى به عه دالهت پهفتار له گه ل ژنان بکهن.

ئەگەرى سەرەلانی ئالۆزى له فرە ژنييدا

هیچ گومانىك نیه كه فرەژنى - له گه ل ئەو پاساواندا بوى هیئرایه وه - ئەگەرى سەرەلانی كۆمه لى بارى خراپ و ناله بارىشى ههیه، له وانه:

۱- سەرەلانی ناكوکى و دژایه تی له نیوان ژنه كاندا، به شیوهیه كه خهريكه خانوولانه یان به سەرا پرووخینی و، پیاوه كهش دنیاى لى دهبیته جهه ندهم و، هه میشه بیر له وه دهكاته وه، چۆن خۆی پرزگار بكات له دهستیان، ئەم شاعیره چه نده جوان و واقعیانه نمونه ی پیاوی دووژنه باس دهكات:

تزوجت اثنتین لفرط جهلی	وقد حاز البلاء زوج اثنتین
فقلت أعیش بینهما خروفاً	أنعمُ بین اکرم نعتجتین
فجاء الأمر عکس القصد دوماً	عذاباً دائماً ببليتين
لهذی لیلة وتلك أخرى	نقار دائم فی الليلتین
رضا هذی یهیج سخط هذی	فلا اخلو من إحدى السختین

واته: له بهر نه زانین ونه شارەزاییم، هه ستام دوو ژنم هیئا، كه چى نه هامه تی ههردووکیانی گرتە وه ! گوتم: بۆ خۆم وهكو بهرخیك له نیوان دوو مه پى چاكدای بۆ خۆم ده ژیم، كه چى به پیچه وانه وه بۆم هات و، هه میشهش گهرو دهی دهستى دووبه لایبوم، شه ویکم بۆ ئەمیان داناو، شه ویکیش بۆ ئەویان، كه چى ههردوو شه وهكه شه په دهنوك بوو، ههركامیکیان رازی بکهیت، ئەوى دیکه توو پهیه! كه وابوو له یه کیك لهو دووانه هه رگیز نه جاتم نابى.

۲- ئەگەرى پهیدابوونى ناكوکى و بهر بهرەكانى له ناو مندا له كانیادا، به شیوهیه كه قابیلی چاره سەر نه بی، دیاره ئەوهش به پله ی یه كه م، ژنى یه كه م ئەوه دهكات و، دلى مندا له كانى پر دهكات له رك و كینه، به مه بهستى تۆله وه رگرتنه وه لهو ژنه دووه مه ی شووى

به سهر ئه مدا کردوو، دهگه نه حاله تی دژایه تی له گه ل یه کتر، بگره هیندی جار ده چنه سهنگه ر بۆ یه کتر.

به لئ یاسای فره ژنی - له گه ل ره چا و کردنی عه دل و عه داله ت - یاسایه که پره له ئه خلاق و قبییه م، بۆ مروقی ره سه ن و ده ست پاک و داوین پاک، چونکه ری به پیاو نادات به ئاره زووی خو ی و، هه ركات ویستی و، هه زنی له هه ر ژنیک بوو په یوه ندی پیوه بکاو، ده ست دریزنی به سه ر ژنه کهیدا بکاو، گو ی به وه نه دا، ئاخو ئه و رازی بی ت یانا؟ ده رنه جام دوا ی بکه وی و وان له م به یینی؟ ئه م یاسایه مرو ق ده به ستیته وه و نا هیلی له سنووری خو ی بچیته ده ر، ریکه به ه یچ پیاویک نادات، به نه یینی و په نامه کی و له ژیره وه په یوه ندی له گه ل ژنانی خراپ و ناره سه ندا به سه تی، ته نه ته تی بۆ ته نه ا ژنیکیش ده بی به ئاشکرا ماره بکری و ده فی بۆ لی بدری و زه ما وه ندی بۆ بکری و، خه لکی گوند، یا گه ره کی لی بزپینی و، به ر له هه موو شتی که ده بی برا و خزم و که س و کاری ژنه که ناگادارین.

به لام (خو راوا) که ئه وه ندی له فره ژنی ده ترسی و، نیستاش - به ره واله ت هیندی کی لای خو مان شین و گریه ده که ن بۆ کلۆلی ژنان! - رازی نابن پیاویک بچیته دادگا و، عه قدی ژنیکی دوو هم، یان سییه م به پیی کۆمه لی یاسای شه رعیی و یاسایی، گری بدا و، به شیوه یه کی ره سمیی و به ئاشکرا په یوه ندی پیوه بکاو، هه ر مندا لیکیشی بوو مافی نه فه وتی و، لای کۆمه لگه ش به دنا و نه بن، بۆ ئه مه رازی نین، که چی به غه یره شه رعیی و نایاسایی له به رده م یاسای ئه و ولاته دا و، له پیش چا و سه رو ک کۆمارو، سه رو ک وه زیان و، باب و دایک و خزم و که س و کاریه وه ریکه ده دات به پیاوان به ئاره زووی خو یان له گه ل ده یان و سه دان کیژوله دا ده ست تی که ل بکا و، له گه لیا - به هه موو شیوه یه ک - رابویری! نابی ه یچ که سیش فره بکا، سه د جار ژنه که ی، یان که که ی به ده سه تی ئه م و ئه وه وه ببینی، بۆی نییه به شیوه یه کی پیناخۆش بوون، چا و به رزیکاته وه!

سه یه نه وه یه، ئه وانه که دیفاع له ژنان ده که ن و، ریکه ناده ن به فره ژنی، هه ر کامیکیان بگری، له وانه یه به ده یان ژنی، بۆ خو یان - بی سنوور - له گه ل ئه م و ئه ودا راده بویرن و، گو ی به باوک و دایک و خزم و که س و کار ناده ن، ته نه ته تی له لایه ن پیاوانی (حیزب و ده وله ته وه) ریکرتن له فره ژنی، بۆ ته پسووله یه کی خو هه لکیشان و، خو بردنه پیشه وه له نا و کۆمه لگه ی ژناندا، له وانه یه به و ریکرتنه هه زاران هه زار ده نگ بۆ خو ی مسو گه ر بکات بۆ کاتی هه لپژاردن و، له وانه یه خو یشی دوو سی ژنی ره سمیی هه بی، غه یره ره سمیش خوا ده یزانی. خو زیانی فره ژنیش هه رگیز ناگاته ئه و بی سنووری و به ره لای یه یه که ئه مپۆ له لایه ن ده یان

و سەدان کچ و کوپەرەو - ژیر بە ژیر - دەکری و لەگەڵ یەك پادەبوین، وادەزانم ئەگەر پزیشك و دەرمانخانەكان نەبووبان، ئیستا پزێژەى مندالی ناشەرعیی و لاكۆلانیی، مەگەر خوا خۆی زانیبای، دەباشە، ئەگەر چوار کچ لەوانە بە شیوەی شەرعیی لە کوپێکی لاو مارە بکرین باشتر نییە؟ باشە کێ بەر پرسە لەو هەموو داوین تەپری و بەرەللایی و مندالە ناشەرعیانە - کە لیڤەو لەوی - لەدایک دەبن؟ نابێ دەولەت و کار بە دەستانی سەردەم بیری لەو ئازادیە بێ سنوورە بۆگەنەیه بکەنەو، ئەوەندە نەهیلن کچ و کوپ بەو شیوەیه تیکەل بن و ولاتەکه مان پڕ بکەن لە کاری ناپەسەندو دزیو؟ دەبێ دەولەت پێش هەموو شتیکی خەمی کچ و کوپەرە لاوەکان بخوات، ئاسانکاری بە یەكگەیانەندیان بۆ بکات، تا بتوانن ببەنە خاوەنی خێزان، هەر لاوی پێویستی بە چەندەیه لە پێداویستییهکانی بۆ ئەو کارە، بۆی دابین بکات، تا زال دەبن بە سەر ئەو حالەتە دزیو نامۆیەدا، هاتۆتە ولاتەکه مانەو.

ئازادی بۆ رابواردنی کچ و کوپ - هەرچۆنێکیان ویست - زۆر بە هەرزان و ئازادانە دەست دەکەوێ! بەلام ئازادی بۆ دەرپرینی رابووچوون و بیروفریکەرەو، بیرکردنەو بۆ ئاینە و چارەنووس، بۆ دینداریی و خواپەرستی، کاریکی قەدەغەو بقیە!.

تیپینی:

(ئین جەریر) سەبارەت بە فرەژنی لەتەفسیری ئایەتیکدا دەلیت: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ الَّتِي ذَكَرْنَاهَا فِي ذَلِكَ بِتَأْوِيلِ الْآيَةِ قَوْلُ مَنْ قَالَ: تَأْوِيلُهَا: وَإِنْ خَفْتُمْ الْأَتَقْسَطُوا فِي الْيَتَامَى، فَكَذَلِكَ خَفَافُوا فِي النِّسَاءِ فَلَا تَنْكَحُوا مِنْهُمْ إِلَّا مَا لَا تَخَافُونَ أَنْ تَجُورُوا مِنْهُمْ مِنْ وَاحِدَةٍ إِلَى الْأَرْبَعِ، فَإِنْ خَفْتُمْ الْجُورَ فِي الْوَاحِدَةِ أَيْضًا فَلَا تَنْكَحُوا وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، فَإِنَّهُ أُخْرَى الْأَتَجُورُوا عَلَيْهِنَ (١)) واتە: تەفسیری شیاوو پەسەند - لەناو گشت راکاندا - قسەى ئەو کەسەیه دەلیت: کە ترسان لە مارە کردنی کچە هەتیوکاندا دادگەر نەبن، دەبێ هەر ئاواش لە کاروباری ژنانی تردا ترستان هەبێ و، نابێ ئەو ژنانە مارە بکەن - یەك هەتا چوار - کە دەزانن ستەمیان لێ دەکەن، تەنانهتێ ئەگەر دەتانزانێ ئەر ژنیکیش بێت، ئیوە هەر ستەمی لێ دەکەن نابێ ئەویش مارە بکەن، بچن لەباتی ئەوان کەنیزە مارە بکەن، چونکە ئەوان حسیبی سەرجییان جیاوازه.

دەبا ئەوانەش لە پێساو یاسای ئیسلام، دژ دەدوین و، پێچەوانەى ئەو، پەرەردەى کچ و کوپ دەکەن و، دەیانەوێ هەر بە مندالی پێکەوه گەورەبن و، پێکەوهش بژین و، پێکەوهش لە قوتابخانەدا بخوینن، هەتا شەرم و شکوۆ حەیايان لانهمیێ و، سبەینیش زۆر بە ئاسایی لە سەر جادەکان و کۆلانەکان و، لەشاری گەمەداو لەزانکۆو لە قوتابخانەکاندا، بە بێ پەردە

پهفتاری ناشیرین و قیزهون بکهن و، غیرهتی بهرگری له خویی و، پهتکردنهوهی دهسته ناپاکهکانی نه مینی، بابین له باتی نهوه، بیر له مافی ژبانی نهو کچ و کورانه بکه نهوه، بین بیر له وه بکه نهوه: کچ و کوپیک ههتا قوناغهکانی خویندن تهواو دهکهن (له سه ره تاییه وه، بۆ زانکۆو بالاتریش) ته مه نیان ده گاته نزیکه ی (۲۵-۳۰) سال، به پیی نهو کهش و هه وایه خه ریکی تاوان و گوناح بن بۆ تییرکردنی ئاره زووی (سیکسی) یان، بین هاوکارییان بکهن و ئاسانکارییان بۆ بکهن، سووکه ژبانیکی ژن و میردیان بۆ دابین بکهن و، هانیان بدن - بابه شیوهی شهرعیی - یه کبگرن و، نهو کاته دل ئاسووده تر ده بن و، باشتر ده توانن دریزه به خویندنه کهیان بدن و بینه خزمه تکاری دین و ولات و نیشتمان و، گیروگرفتی کومه لایه تی و نه خلاقیش زۆر کهم ده بی، به داخوه باب و براو کهس و کارو بهر پرسانی کارو باری ده ولت وباری کومه لایه تی، چه نده بیر له گه واهینامه و شه هاده ده که نه وه بۆ کچ و کوپ، له سه دا یه کی نه وه، خه می نه خلاق و قییه می رۆله کانیان ناخۆن، خه می مه سه له سیکسیه کهیان ناخۆن!! باشه نه گهر بمانه وی لاویک قوناغهکانی خویندنه مان بۆ تهواو بکا له و کهش وهه واهه گه نیوو گهنده له دا، ده بی چۆنی تهواو بکات؟ ئایاده توانی پاک و خاوین خۆی راگری وشتیکیش روونه دات؟! کاتی روویدا ده بی کی نهو تاوان و تۆله یه هه لگری لای خوا؟ ده بی کی بهر پرس بیت له پیس نه بوونی ژینگه؟ مه گهر کهش و هه وای ژینگه ته نهابه فریدانی چوار (عه لاگه) و تویکله مۆز ده بی بۆ سه ره شه قام و کۆلانه کان؟ بۆ بهرده م دووکانه کان؟ نه ی کهش وهه وای ژینگه به و هه موو کاره ناره واهه ناشه رعییانه - له زانکۆو په یمانگا و به شه ناو خوییه کانداه روو ده بدن - پیس نابی و گهرو گهرتمان بۆ دروست ناکات؟ به تاییه تی خۆیان واته نی نازادییه کی بی وینه بۆ رابواردن و سیکسبازی ده رگا له سه ره پشته؟!.

فره ژنیی پیغه مبه ر ﷺ

دکتۆر (سباعی) ده لی: سالی (۱۹۵۶) له (ئه ره لندا) گهف و گۆیه ک - له گه ل قه شه کانی نه ویدا - که وته نیوانمانه وه، له و گهف و گۆیه دا پیمگوتن: باشه ! بۆچی ئیوه له قوتابخانه کانتاندا، قوتابییه کان دژی ئیسلام په ره ره ده ده کهن وهانیان ده بدن و، پیغه مبه ری ئیسلامیان لا ناشیرین ده کهن و، گه لی شتی نا په سه ند و نابه جی بۆ ئیسلام و بۆ پیغه مبه ره که ی موحه ممان ﷺ هه لده به ستن؟ گوتی: ئاخه ئیمه ی خۆرئاوایی ناتوانین ریز له پیاویک بگرین (۹) ژنی بووی! گوتم باشه ! ریز له (داود) و (سوله یمان) پیغه مبه ره ده گرن؟ گوتی: به لی! چونکه نه وانه ناویان له (ته ورات) دا هاتوه و پیغه مبه رن! گوتم: ده سا

بیگومانیه که (داود) پیغمبر ﷺ — (۹۹) ژنی هه‌بووه، (سوله‌یمان) یش — سلّوی لی بیّت — وه‌کو له ته‌وراتدا هاتووه، (۷۰۰) ژنی نازاد و (۳۰۰) که‌نیزه‌ی هه‌بووه! که‌وابوو بۆچی پێژ له که‌سیک ده‌گرن (۷۰۰) ژنی هه‌بووه، به‌لام پێژ له که‌سیک ناگرن (۹) ژنی بووبی؟! به‌مه‌رجی (۸) یان بیوه‌ژن بوون و، ته‌نها یه‌کیکیان کچ بووه؟ پیغمه‌بری خوا (محمد — ﷺ) سه‌رباری ئه‌رکی پیغمه‌بریتی و، ئه‌و گشت کی‌شه‌و گرفتانه رووبه‌رووی ده‌بوونه‌وه، که‌له ته‌مه‌نی لاسه‌رووی (۴۰) ساله‌وه، ده‌چیته ژیر ئه‌رکی (۹) ژنه‌وه، ده‌ئه‌وه‌نده‌ی تر باری سه‌رشانی قورس ده‌کات، دل‌نیابن که‌ کاری ئاوا له خۆیه‌وه نییه و، بۆ پابواردن و خوشی نییه، به‌لکو هه‌ریه‌که — له‌و ژنانه — له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی ئیسلام بووه، پێش هه‌موو شتی‌ک قازانجی ئیسلامی له‌وه‌دا دیتووه، جا ئیتر بۆ ئه‌وه بووبی که‌ به‌جاری (۹) ژن ده‌ست بکه‌نه بلا‌وکردنه‌وه‌ی دینه‌که‌ی به‌ناو ژناندا، یان بۆ دروستکردنی خزمایه‌تی له‌گه‌ڵ هۆزو خێله‌کانی سه‌رده‌مدا، یان وه‌کو وه‌فایه‌ک له‌گه‌ڵ ئه‌و هاوه‌لانه‌دا ئه‌وسا مال و مندالیان بی سه‌رپه‌رست جیماوه‌و، ئه‌وان گه‌راونه‌ته‌وه لای خوا، یان له‌به‌ر ئه‌مانه هه‌موو و، ده‌یان به‌رژه‌وه‌ندی تری دینه‌که‌ی بووبی؟؟ بیگومان — وه‌کو یه‌که‌ یه‌که‌ی خێزانه‌کانی باس ده‌کهن — هه‌ریه‌که‌یان چه‌ندین حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه له‌ هی‌نانیدا هه‌بووه، وه‌ئه‌وه‌ی به‌خه‌یالی مروّقی ژیردا نه‌یه‌ت، مه‌سه‌له‌ی ئاره‌زوو (سیکس)یه‌ته، ئینجا به‌م شیوه‌یه له‌یه‌که‌یه‌که‌یان ده‌دوین:

۱- خاتوو (خه‌دیجه):

خاتوو خه‌دیجه می‌ژووی به‌رزو پاکی دیارو ئاشکرایه‌و، هه‌موو که‌سیش ده‌زانی ئه‌و کردیه سه‌ر (محمد — ﷺ) ماره‌ی بکات، به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ (مه‌یسه‌ره‌)ی خولامیدا چوونه‌ شام بۆ بازرگانیه‌ی و، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا (مه‌یسه‌ره‌) گه‌لی ئاکاری جوامیرانه‌و مه‌ردانه‌ی موحه‌مه‌دی بۆ گێڕایه‌وه، ئه‌ویش بۆ خۆی ژیر بوو، زانی که‌ ئه‌گه‌رچی ته‌مه‌نیشی چل ساله‌و، هی‌مای ته‌مه‌نی ئه‌و — محمد ﷺ (۲۵) ساله‌، به‌لام هه‌رگیز هاوسه‌ریکی ئاوی ده‌ست ناکه‌وی، که‌ پێزو حورمه‌تی لی بگری و ببیته قه‌لایه‌کی مه‌حکه‌م بۆی، ئه‌لبه‌ته له‌و لایشه‌وه — که‌ بی شک وایه — ده‌ستیکی نه‌ینی هه‌بووه، که‌ موحه‌مه‌د ﷺ — لای خه‌دیجه خۆشه‌ویست بکاو، هه‌ز به‌ هاوسه‌ریتی بکا، چونکه‌ بۆ دوا‌یی ده‌بیته پالپشت و هاوکارو یارمه‌تی ده‌ریکی باش و دلسۆز بۆ خۆی و بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی، سه‌رباری ئه‌قل و ژیری خۆی، مال و داراییه‌که‌شی خسته‌ گه‌ر بۆ خزمه‌تی دینه‌که‌ی — پاش ئه‌وه که‌ کرایه پیغمه‌بر، ته‌نانه‌ت کاتی له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرا وه‌حی بۆ هات و دم به‌ له‌رزه‌وه گه‌رایه‌وه مال، چونکه‌ یه‌که‌مه‌جاری بوو فریشته ببینی، زۆر ماندوو شه‌که‌ت و دل نیگه‌ران ببوو، هه‌ر خاتوونه

(خه‌دیجە) بوو دلی دایه‌وه‌و پییگوت: دلنیا‌به، هەرگیز پیاوی وه‌کو تو – به میهره‌بان و دلۆقان له‌گه‌ل هه‌ژاران و که‌م نه‌وایان و هه‌تیوان و لیقه‌وماوان – تووشی دل‌زویری و ناره‌حه‌تی نابێ، خواش پشتیوانی لیده‌کاو، بردیشی بۆ لای (وه‌ره‌قه‌ی کوپی نه‌وفه‌ل)ی ئامۆزای، زانا به‌ ته‌ورات و ئنجیل و کاروباری وه‌حی پیغه‌مبه‌ریتی.

شیایوی ئاماژه‌ بۆ‌کردنه‌ تاخه‌دیجە له‌ ژياندا‌بوو – خوا لی‌ خوش‌ بی‌ت – ژنی تری به‌سه‌را نه‌هینا، ئه‌وه‌بوو له‌ته‌مه‌نی پتر له‌ (۵۰) سالی و، سی‌ سال‌ به‌ر له‌ هیج‌ره‌ت، کۆچی دوا‌ییکرد، هه‌ژاران دروودو په‌حمه‌تی خوی له‌سه‌ر بی‌ت.

۲- خاتوو (سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌هه):

ئه‌م به‌پێ‌زه‌ش پاش کۆچی دوا‌یی خاتوونه‌ خه‌دیجە، پیغه‌مبه‌ر ﷺ خواستی و ماره‌یکرد، خو‌ هیچ‌ ریوا‌یه‌تی‌ک نه‌هاتووه‌ با‌سی جه‌مال و جوانیی و شه‌نگ و شو‌خی و لا‌ویه‌تی بکات، تا بلین ئه‌وه‌ وای‌کرد‌بی‌ت که‌ پیغه‌مبه‌ر ماره‌ی بکات، به‌‌لکو‌ بی‌وه‌ژنی‌ک بوو می‌رده‌که‌ی – که‌ ئامۆزای خۆی بوو ناوی (سه‌کرانی کوپی عه‌مر) بوو – له‌ موس‌لمانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ئیسلام بوو، کۆچی بۆ‌ حه‌به‌شه‌ کرد، کاتی‌ گه‌‌پانه‌وه‌ (سه‌کران) کۆچی دوا‌یی کرد، ئه‌ویش بی‌ سه‌ره‌په‌رست مایه‌وه‌و، له‌وانه‌بوو ئه‌گه‌ر بچ‌یت‌ه‌وه‌ لای خزه‌مه‌کانی ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ی بدن و، له‌‌دینی وه‌ریگ‌ین، جاوه‌کو وه‌فایه‌ک بۆ ئه‌و خیزانه‌ به‌پێ‌زه، پیغه‌مبه‌ری خوا – ص – ماره‌ی کردو، به‌هاوسه‌ریتی خۆی ریزی لینا (خوای لی‌ رازی بی‌).

۳- خاتوو (عایشه‌ی کچی ئه‌بو‌وبه‌کری صدیق):

ئه‌مه‌یشی له‌ مه‌که‌ ماره‌ کردو، له‌مه‌‌دینه‌ گواستییه‌وه‌، شیایوی با‌سه‌ له‌ناو ژنه‌کانیدا ته‌نها ئه‌م کچ بوو، وه‌پاش نو‌ سال‌ و پینچ مانگ له‌ هاوسه‌ریتی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خودا – درودو سا‌لوی له‌سه‌ر بی‌ت – کۆچی دوا‌ییکرد، شیایوی با‌سه‌ – له‌به‌ر کۆمه‌لی‌ هو‌کار – زۆری خوش‌ ده‌ویست، دياره‌ حیکمه‌تی ماره‌کرد‌نی‌شی ته‌نها نزیک بوونه‌وه‌بوو به‌ (ئه‌بو‌وبه‌کری زه‌حمه‌ت‌کی‌شی بابیه‌وه‌، ئه‌و ئه‌بو‌وبه‌کری که‌ به‌گیان و مال‌ له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا خزه‌مه‌تی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد ئینجا ئه‌مه‌یش وه‌کو ریز لینانی‌ک له‌ ئه‌بو‌وبه‌کری، عایشه‌ی ماره‌ کرد، هه‌روه‌کو ئه‌مه‌یش بۆ ریز کچی خۆی له‌ (عوسمان) و (عه‌لی) – خوای لی‌ رازی بی‌ – ماره‌ کرد.

۴- خاتوو (حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ر):

به‌‌لی‌ پاش دوو‌سال‌ و چه‌ند مانگی‌ک له‌ کۆچ بۆ مه‌‌دینه‌، حه‌فسه‌خانی ماره‌کرد، پاش ئه‌وه‌ که‌ (عومه‌ر)ی بابی پاسته‌وخۆ‌ دای به‌ (ئه‌بو‌وبه‌کری) و (عوسمان)، ئه‌وانیش پۆ‌زشیان بۆ

هینایه وه مارهیان نه کرد، نه و جا پیغمبر ﷺ له بهر خاتری بابی ماری کرد، شیایوی باسه خاتوو چه فسهش هه ر بیوه ژن بوو.

۵- خاتوو (زهینه ب):

خاتوونه زهینه بیه ژنی (زهیدی کوپی حاریس) بوو، (زهید) یش به پیی یاساو باوی نهو سهرده مه، پیغمبر ﷺ کردبووی به کوپی خوئی، جاکه زهینه ب له گه ل (زهید) ا پیک نه که و تن و له لای خواوه بریار درا که پاش ته لاقدانی - له لایهن زهیده وه - ده بی موحه مه ﷺ ماری بکا، دیاره له یاساو عورفی ناوچه که دا ژنی به کوپکراو، نه ده بوو ماری بکریت، خواش دهیه ویت نهو باوونه ریتته نه فامیه یان هه لوه شینیه ته وه، نه وسا به بریاری خوی کارزان ماری کرد، نه گهر چی خوانه ناسه کان کردیانه هه را که: گویا بووکی خوئی ماری کردوه !

۶- جووه یریه ی کچی حاریس:

ئه م به ریزه کچی سه روکی هوژی (به نی المصطلق) ه، له ناوه راستی سالی شه شه می کوچی - دوی غه زا کردنی هوژه که ی له لایهن موسلماننه کانه وه، پیغمبر ﷺ ماری کرد، لهو لایشه وه نزیکه ی دووسه د مال له خرمانی لهو غه زایه دا دیلکرا بوون، پیغمبر ﷺ ویستی بهو ماری کردنه ی (جووه یریه) نه وانه ببه خه زورانی و، هاوه لانیش دلیان نه رم بی بۆ ئازاد کردنیان، دیار بوو هه رواش ده رچوو، گوتیان: چۆن ده بی خه زورانی پیغمبر ﷺ دیل بن؟ بویه سه رجه م ئازاد کران و ده ره نجام نهو ماری کردنه ی (جووه یریه) و، نهو ئازاد کردنه یان پالی پیوه نان بۆ نزیک بوونه وه به پیغمبر ﷺ و ئیمانیا ن هیناو بوونه هاوکارو یارمه تیده ری موسلمانان، پاش نه وه ی که نه یارو دژیان بوون.

۷- خاتوو (زهینه بی کچی خوزه یه):

ئه م خانمه ش دایکی موسلمانان، پاش شه هیدبوونی میرده که ی (عبدالله)، له (ئوحد) دا، پیغمبر ﷺ وه کو وه فایه ک به رامبه ر کاره خرزه تگوزارییه کانی به کومه لگه ماری کرد، چونکه نه وه نده به خرزه ت بوو، پییان ده گووت (أم المساکین = دایکی هه ژاران)، له ولایشه وه ژنی نهو به ریزه بووه.

۸- ئوم سه له مه (هند):

ئه میش خیزانی (عه بوللای کوپی نه سه د) بوو، که یه که م که سیک بوو - له بهر خوا - کوچی کرد بۆ (حه به شه)، پاشان له جهنگی (ئوحد) دا به سه ختی بریندار بوو، هه ر بهو

برینهش کوچی دوايي کرد، (ئوم سهلهمه) (عبدالله)ی زۆر خۆش دهويست و، پړيزی زۆری لی دهناو، خۆيشی ئافرهتییکی جوامیر بوو، بویه (ئهبوبهکر) و (عومەر) خواستیان - پاش شههیدبوونی (عبدالله) - شووی پی نهکردن، ئینجا پیغهمبەر ﷺ بۆ ئهوهی دلی دامرکی و خهم و خهفتهکهی بۆ (عبدالله) کهم بکاتهوه - وهکو وهفایهک بۆی - ماری کرد، ئهگهر چی پۆزشی بۆ هینايهوه، چونکه ژنیکی منداڵ دارو پیربوو، بهلام لهگهڵ ئهوهیشدا پیغهمبەر ﷺ مارهی کرد، بۆ دواييش له کيشهکهی (حودهيبه)دا، پۆلی سهرهکی ههبوو، بۆ چارهسهری و کوتايی پیهينانی.

۹- خاتوو ئوم حهبيبهی کچی ئهبی سفیان:

خاتوو ئوم حهبيبه (رهمله) کچی ئهبوو سفیانه و لهو هۆزهيه، که دۆزی گرنگیان - له دژايهتی پیغهمبهر و ئیسلامدا - ههبوو، ئهميش خیزانی (عوبهیدوالله) ناویک بوو، که ههردوو پیکهوه کوچیان کرد بۆ (حبهشه)، بهلام میردهکهی لهوی، بوویه عيسایی و، ئهم وهکو کیو - قايهم و مهحکم - لهسهر دینی ئیسلام مایهوه، ئینجا پیغهمبەر ﷺ بۆ نزیک خستنهوهی هۆزهکهی له خۆی و، وهفایهکیش بۆ (رهمله)خان، ههر له (حبهشه) مارهی کردو، مارهيهکeshی (نهجاش)ی حبهشه بۆی داين کرد، پاشان له حبهشه گهرايهوه بۆ مهدينه. باشه ئافرهتییکی ئاوا، ههقه ویل بکری و پړيزو حورمهتی لی نهگیردری؟، لهکاتیکیدا تووشی ئهو دوو بهلایه بووه: لهلایهکهوه هۆزهکهی دژايهتی پیغهمبەر ﷺ دهکهن، لهلایهکی دیکهوه میردهکهی لهدين وهرگهراوهو بۆته عيسایی.

۱۰- سهفیه خانی کچی (حویه) سهرداری (بهنی نهزیر):

ههر دوا بهدواي (خهيبهر) و پاش پیکهوتنهکهی (حودهيبه)، پیغهمبهری ئیسلام ﷺ مارهی کرد، شياوی باسه، ههم باوک و، ههم میردهکهی (کینانه) که يهکی بوو له سهرۆکانی جوولهکه له خهيبهردا کوژران، پاشان له بهسهرهاتهکهی (بهنی قورهيزه و بهنی نهزیر)دا دیلکراو، بۆدواي پیغهمبهرمان محمد ﷺ لهبهر دروستکردنی پهيوهندی و نزیکبوونهوه به جووهکانهوه خواستیی و کردیه هاوسهری شهرعیی خۆی.

۱۱- خاتوونه (مهيموونه)

ئهم بهرپزهش ناوی (بههره)يه، پیغهمبهر ﷺ ناوی گۆپی به (مهيموونه)، کاتی خۆيشی خیزانی (ئهبی بهرههم) بوو، پووری (عبداللای کوپی عهباس) و (خالیدی کوپی وهلید) بوو، لهوه دهچی و يستوويهتی تیکهلی له نیوان (بهنی هاشم) و (بهنی مهخزوم)دا دروست بکاو، ههردوو باشتربنه پشتیوانی دینهکهی.

کورتهی ئەم باسه:

پێغه‌مبەری خوا ﷺ لەمارە کردنی هەر یەکی لەو ژنە بەرێزانەدا، بەرژەوهندییەکی گەورەو مەزنی پەچاوکردووە، ویستووێتی خۆی بکاتە زاوی ئەو گشت پیاو ماقوول و سەردارانە ناوچەکە، لەولایشەو، هەریەک لە خێزانەکانی ببنە مەشخەڵێک بۆ ناو ژنان و کاروباری دینیان فیڕبکەن، لەمە بەو لاوە – لەو ناچی مەبەستیکی تری هەبووی، چونکە بێ شک ئەگەر رابواردن و لەزەتی دنیای مەبەست بووبا، نە دەچوو ئەو گشت بێوژن و، هەتیوبارانە لە خۆی کۆبکاتەو ! بەلکو دەچوو – وەکو پاشاو سەردارەکانی دنیا – کام ژن زۆر جوان و شوخ و شەنگ و هەلکەوتە بووبا، ئەو دەهینا، یان دەچوو کۆمەلە کچیکی ماره دەکرد، دیارە ئەمانە وەلا نان لەبەر خاتری دینەکە ی خوا، پەیداکردنی پالپشت و پشتیوان بۆی.

خاتوو (عایشە) خوا لێی پازی بێت چەند جوان پێناسە ی پێغه‌مبەر ﷺ دەکا، کاتی دەچووێ لای ژنەکانی و سەردانی دەکردن: ((کان إذا خلا بنسائه ألین الناس، وأکرم الناس ضحاکا)) واتە لە هەموو خەلکی دنیا نەرم و نیاوترو، بەرێزتر و پوخۆشتر بوو. ژانیان، شتیکی کەم و خودکەفایی بوو، ئەو هەبوو – کە لەدەوڵەتدا دەسەلات پەیدابوو – وایان دەزانی، دەبی ئەمانیش وەکو ژنەکانی (کیسرا) و (قەیسەر) رابوێرن و بژین، بۆیە داویان لە پێغه‌مبەر کرد کە خۆشگوزەرانتیان بکات، بەلام پێغه‌مبەری خوا، قیامەتیا وەبیر دینی و، بێ بەهای و بێ نرخێ دنیاشیان دەخاتە پیش چاوو، سەر بەرستیشیان دەکات کە: هەر کەسیکیان ئاوا دەژی و ئەو ژیانە ی قبوولە، بادانیشی، هەر کەسیکیش پازی نییە و دنیای دەوی، بابێتە پیش، بە شیوەیەکی خواپەسەندانه لیکجودا ببنەو، درێژە ی ئەم باسه لە سوورەتی (ئەحزاب) دا هەیه (۱).

مارەیی ژنان

مارەیی مافیکی پێویستی ژنانە – هەرکە مێرد دەکەن – دەبی بە چەند پازی دەبن و، بەپێی باوونەریتی ناوچە ئیسلامیەکە، لە گری بەستەکەدا بۆیان دیاری بکری، خۆ ئەگەر لە عەقدەکەدا دیارییان نەکرد، دەبی پاش گواستەو، وەکو خوشک و خزمە نزیکەکانی تری ئەو ژنە، کە بە مێرد دراو و مارەییان بۆ دانراو – شتیکیان بۆ دیاری بکری.

مارەیی مافیکی خۆی گەورە خۆی بریویەتیەو، دایناو بۆ ژنان و هیچ کەسیک بۆی نییە دەستی تی بخت، پاش ئەو کە لە سەردەمی (جاهیلیەت) دا، بە ئارەزووی خۆیان دەستیان تێوەر دەدا، هەبوو کچەکە ی بەشوو دەداو مارەییەکە ی خۆی قووت دەدا،

هه‌یشبوو – وه‌کو ئازهل بفرۆشی – کچه‌که‌ی، یان خوشکه‌که‌ی له پیاویک ماره ده‌کرد و، ئه‌ویش کچه‌که‌ی خۆی له‌م ماره ده‌کردو، له‌و ئیوانه‌دا ئافره‌ته‌که هه‌یج قازانجیکی نه‌ده‌کرد... به‌لام ئیسلام هات، ئه‌وانه‌و، هه‌ر فیل و فه‌ره‌جیکی تر له ژنان ده‌کرا، هه‌مووی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ی کرد.

بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و باره ناله‌بارو ئالۆزه‌و بۆ چه‌سپاندنی ئه‌و ماف و ماره‌و خه‌لاته‌ بوو، که خوای گه‌وره‌و دلۆقان فه‌رمووی: ﴿وَاتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نَحْلَةً فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ ٤/٤. ده‌بی وه‌کو پێشکه‌شیه‌که ماره‌یی ژنه‌کانتان بده‌ن، ئه‌مه‌ش (فه‌رن)ه‌و خوا خۆی بریویه‌تیوه‌و، پێویسته‌ ئیوه‌ش په‌یره‌وی لی بکه‌ن و، به‌هه‌یج شیویه‌که گزی و خه‌یانه‌تی تی‌دا نه‌که‌ن، خو ئه‌گه‌ر ژنان بۆ خویان شتیکیان له ماره‌یه‌یه‌کیان پێبه‌خشین، ئیوه‌ش – له‌حاله‌تی ئاوادا – بیخۆن و نۆشی گیانتان بی‌ت.

به‌لی خوای میه‌ره‌بان – وه‌کو رێزلینان له ژنان و په‌چاوکردنی هه‌موو حاله‌ته‌ تال و تفته‌کانی قوئاغی ژیان – ماره‌یی فه‌رز کردووه‌ له‌سه‌ر پیاوان، ده‌بی به‌ئه‌وه‌په‌ری په‌زنامه‌ندی و خو‌شحاله‌یه‌وه‌ پێشکه‌شی ژنانه‌ی بکه‌ن و، ئیتر پاش ئه‌وه هه‌یج که‌سیک – نه‌می‌رد، نه‌ه‌را، نه‌باوک، نه‌ هه‌یج که‌سیکی تر – بۆی نییه‌ بیخواو ده‌ستی تی‌وه‌ردا.

ئیسلام ئه‌و ماره‌یه‌یه‌ی کردووه‌، به‌ په‌رمز نیشانه‌ی خو‌شه‌ویستی و دلۆقانی می‌رد بۆ ژن، وانیشان ده‌دری که ئه‌و پیاوه زۆر خو‌شه‌ویستی ئه‌و ژنه‌ی هه‌یه‌و، زۆریش به‌خاوه‌ن حورمه‌ت و رێزدارای ده‌زانی، بۆیه‌ چه‌ند ده‌سه‌لاتی هه‌بی، مال و سامانی پێشکه‌ش ده‌کات، له‌یه‌که‌م رۆژی به‌یه‌که‌یه‌شتنه‌وه‌، رێزانه‌ له‌ خزم و که‌س و کار و بئه‌ماله‌و هۆزو نه‌ته‌وه‌ی ژنه‌که‌، ئیسلام له‌م پوه‌وه‌ ته‌ماشای ماره‌یی ده‌کا و قورئان ده‌فه‌رمووی: ﴿وَاتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نَحْلَةً...﴾، ئه‌گه‌ر چی مال و سامانیکی‌شه‌ ده‌ستی ئه‌و ژنه‌ ده‌که‌وی و، ئه‌ندازه‌یه‌که‌ بژیوی خۆی پی مسۆگه‌ر ده‌کاو، ده‌توانی بازگانی پیوه‌ بکات، خانووبه‌ره‌و زه‌وی لی دابین بکات، ماره‌یی بۆ ئه‌مه‌ دانراوه‌، ئیتر ئه‌وه‌ نییه‌ که به‌داخه‌وه – ئه‌م‌پۆ ژنان به‌ په‌رمزی بی‌ توانایی و، هه‌یج لی نه‌هاتووی خویانی داده‌نین و، سروشتیان نه‌فه‌رتی لی ده‌کا، گوا‌یا ده‌ست پانکردنه‌وه‌یه‌و، پیاوان خیریان پی ده‌که‌ن!

هه‌ر شتی له‌ کپین و فروشتن و ئیجاره‌ و به‌ کرێدان به‌کاربی‌ت، ئیتر قه‌رزو حازر بی، زۆر بی‌ یان که‌م، به‌لای زاناکانه‌وه‌ ره‌وايه‌ بکری‌ته‌ ماره‌یی و، ژنه‌که‌ قبوولی بکات، ژن ده‌توانی ماره‌یه‌یه‌که‌ی فی‌رکردنی قورئانی پی‌رۆز بی‌ت، یان خویندنی (بوخاریی) و (موسلیم) بی‌ت، یان فی‌رکردنی زانیاری ئه‌ندازه‌و پزیشکی و، هه‌ر کارو پێشه‌یه‌کی تر بی‌ت، یان خانوو و دوکان و باخ

و زهوی و مه پومالات و... هتد. ئەگەرچی ئیستا عورفی ناوچە لەسەر زیڤو ئالتون دامەزراوە، خەلکی زیڤ دەکاتە ماریی، ژنان لەوەدا ئازادان لە سەرچی پیکدین و چۆن پیکدین.

(سەهل - خوا رازی بی لئی) دەلیت: پیاویک ویستی ژنیک ماری بکات، پیغمبەر ﷺ پییغەرموو: شتی لە قورئان دەزانی؟ گوتی: بەلێ. ناوی چەند سوورەتییکی برد کە دەیزانین، پاشان پیغمبەر ﷺ فەرمووی: دەسا وایم ماری کردیت لەسەر ئەو چەند سوورەتە فیڤی بکەیت. بوخاریی.

ماریی لە قورئان و فەرموودەدا سنووریکی بۆ دیاریی نەکراوە - کەمی و زۆری -، بۆیە ژن و پیاوەکە لەسەر چەندە ریک دەکەون، دروستە بکریته ماریی و لەسەری ریک بکەون. واتە: دەبی ژن و پیاوەکە بۆ خویان ئازاد بن لە دانانی مارییەکەدا، کەسیک لە خزمان زāl نەبیته بەسەر دین و ویژدانیاندا بۆ زۆرو کەم دانانی... ئەمەیه ماریی راستەقینە لە ئیسلامدا، خو ئەگەر - لەگەڵ ئەوەیشدا - بوون و نەبوونی میڤد رەچاو بکریته لەلایەن ئەو خانمەوه دەبیته هاوسەری، ئەوه کاریکی پەسەندی شەریعەتی ئیسلامە، ئەگەر ئەو خانمە - لەباتی ئەو زیڤەوه، ئەو هیندە برۆبیانووهی تر بە زاوی دەگری - ئاسانکاری و، هاوکاری دەستگیرانەکە بکاو، بەپی بوون و نەبوونی ئەو کۆرەلاوه داوای ماریی لی بکات و، شوینی مۆدیرن نەکەوی، دیارە کاری وا، بۆ دنیاو بۆ قیامت پەسەندەو ئافەرینی دەوی و، زوتر دەتوانن کارەکیان ئەنجام بدەن.

ئەگەرچی خانمەکە ئازادە لە دانان و دیاریکردنی مارییدا، بەلام شەریعەتی ئیسلام، حەز دەکات ماریی کەم بیته و، زیڤەرووی تیڤا نەکریته، پیغمبەرمان (محمد - ﷺ) دەفەرمووی: ئەو نیکاحە بە پیت و بە بەرەکەتە، کە مارییەکە کەم و ئاسانە. (ئیمامی بەیھەقیی و ئیمامی ئەحمەد هیناویانە). یان دەفەرمووی: پیروزی ژن لەوەدایە: خوازیینی و مارییەکە ئاسان بیته. (ئیمام بەیھەقیی روایەتی دەکات) کەوابوو دەرکەوت کە:

۱- هیچ کەسیک بۆی نییە دەست بخاتە کاروباری ماریی ژنانەوه، بەلکو تەنهاوتەنها خانمەکە خو بۆی هەیهو، دەتوانی باسی زۆریی و کەمی بکاو، هەر ئەو دەتوانی میڤدەکە ئازاد بکا لئی.

۲- لە بنەڕەتدا ماریی لای سەروویی و، لای خوارووی دیاری نەکراوە.

۳- ئیستا پوو لە خانمەکان دەکەین، کە دەبی لای خوای گەورەو میهرەبان بەرنەدەن و، ییری لە فەرموودەکانی پیغمبەر ﷺ بکەنەوهو، بزاند کە پیغمبەری ئیسلام پییخۆشە ئەوەند چاویان لە مارییەوه نەبیته - لەگەڵ ئەوەشدا کە ئازادان - تا لەگەڵ کۆرە لاوەکاندا

زووترو باشت بگه نه یهک و، له ئاینده دا میړده که ی قهرزار نه کات، سی سال، چوار سال هر قهرزی ماریی بېژیت.

ماریی وه نه بی (فهرن) بیت، نه گهر خانمه که داوی نه کا پیی گوناحبار بی، نه خیر... به لکو که ماریی ئیکرامی و ریژانه یو، خوی گه وره فهرزی کردووه له سهر پیاوان - له بهر خاتری ژنانه - هر نه ژنانه ده توان، خویمان ماره بکه له بهرام بهر یهک میسقال ئالتوونه وه، یان له بهرام بهر فیړکردنی سوورته فاتیحه وه، پاشانیش له ودهش گهردنی ئازاد بکات.

نایا ماریی سنووری بو داده نریت ؟

کتیبه کانی فیه و ته فسیر ده لاین: له سهرده می (عومهر) ی پیشه وادا (خوی لی رازی بیت) ماریی ته کانیکی سهر و سهره ویداو، له وانه بوو ته سته میک بخاته بهردهم نیکاح و به یه که گه یشتنی کچ و کورده کان، له بهر نه وه پیشه و عومهر - وه کو سهر په رستیا ری موسلمانان و چاودی ری خیرو شهر ی کومه لگه - لای سنووری دیاری کردو، بریاریدا: نه له ماریی ژنه کانی پیغه مبه ر ﷺ زیاتر بیت، زیاده که ی بخاته (بیت المال) وه، نه م بریاره ی له سهر می مبه ر خوینده وه، ده ست به جی ژنیکی شاره زای قورئان ه لسیاه وه سهر پی و پیگوت: تو چون سنووری ماریی دیاری ده که ییت بو ژنان ؟ نه ی نه وه نییه خوا نه فهرمووی ﴿وَاتَّيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا...﴾ واته: نه بهر کلوو ری زپرتان دابو به ژنانی پیشو، نابی لیان بسیننه وه، که و ابو ژنان ده توان به ناره زوی خویان ماریی بخنه سهر پیاو، پاشان (عومهر) قسه که ی په سهند کردو بریاره که ی خوی ه لوه شانده وه! (نه م سه له زیاتر له فتح الباری، بهرگی (۹) لاپهره (۲۵۶) هیه.

من واده زانم نه و شتانه ی که له بهر ژه ونده ی کومه ل و کومه لگه ن و، مایه ی ژیان ی ئاسووده یی نه و خه لکه ن، هرکات گرفتیک په یدا بوو له پیاده کردنیاندا، پیشه وای موسلمانان (ته عدیل) ی بکاو، پای بگری، نه م مه سه له ی مارییه ش - که نه مړو هیچ کچ و کوریک به ئاسانی ناتوان بگه نه یهک - یه کی که له و گرفتانه و، پیویسته سهر په رستیا رو چاودی ر، راستی بکاته وه، سهر و خواریک پی بکات، به پیی پوژگاری کومه لگه، نه گهرچی به داخه وه زوریک کیژه کان خویان ده بنه له مپه رو بهر به ست له بهردهم شوو کردندا، چونکه له گه ل نه وه یشتا که له ده سه لاتی باوک و دایک و خزم و برا و که س و کار، نه ندازه یهک ئازادن و ده توان بو خویان چاره نوی خویان ه لبرژین، به لام هر کیژه کان خویان نه ونده داوی زیرو زیوو خانوو سهر وه.... هتد ده که ن، هیچ لویک نه توانی نیک ببیته وه و ماریان بکات.

گه پانه دواوه و په شیمانی پیشه وړا عومهریش له و برپاره ی - سهاره ت به دیاریکردنی لای سهروی ماری - نه گه ر پاست بیت، جیگه ی سهرسورمانه، چونکه برپاری راگرتنی برپینی دهستی دزو، راگرتنی بهشی (مؤلفة القلوب) یش، هر له کاروباری کومه لگن و، بارودوخه که ی جارانیان گوروا، نه میس حوکم و برپاره که ی راگرت، تا نه و هوپانه - پریان بو خوش دهکن - په یدا دهنه وه.

ماری - به پپی باوونه ریتی ناوچه که - ده توانی هیندیکی حازر بی و، هیندیکیشی قهرز و ماوه ی بو دیاری بکا، یان هر بیدهنگ بیت لی، به لام ده بی بزانی: ناخو چنده ی حازر ده بی و، چنده یش قهرز؟

نافرته، ده توانی هتا مارییه حازره که ی ورنه گری، خو ی نه دات به دهستی زاووه. نافرته، بو دلنیا یی خو ی له مهر مارییه که یه وه - بو یه هیه داوای که سیک بکات، بیته که فیل و ده سه بهر بو نه فته وتانی مارییه که ی. نافرته، هر ماره کرا، ده توانی داوای مارییه که ی بکا.

به یه کی له م شتانه هه موو ماری، ده که ویتنه سهر میرد

- ۱- سهرجیپی له گه لکردن.
 - ۲- ژن و پیاووه که هر کامیکیان بمری - نه گه رچی بهر له پیکه وه نووستنیش بی - هر شتی له (عه قد) ده که دا ناوبرای، بو ی سابت ده بی، خو ی یان میراتگری داوای ده کاو وری ده گری.
 - ۳- هیندی مه زبه کانیش - خه لوه ی ته واورو بی هیچ له مهریک، ده که نه هوپه کی تری سابتوونی ماری.
- هر نه م تاقمه زانایه ده لین: هر که که ش و هه و بو سهرجیپی ژن و پیاووه که جیبه جیبوو، هیچ نه سته میک نه بوو بو نه نجامدانی نه و کاره یه و، نه وسا بهر له وه لی که جیابوونه وه، ده بی نه و ژنه (عیده) بیینی. (۱)

به یه کی له مانه نیوه ی ماری ده که ویتنه سهر زاوا

- ۱- بهر له پیکه وه نوستن، ته لاقیدا، له هه مانکاتیشدا له گری بهستی عه قد ده که دا، مارییان باسکردبوو. (له پیشه وه له سوورته ی به قهره، نایه تی: ۲۳۷ دا باسیکی نه مه کرا).
- ۲- خه لوه ی شهرعی و بی نه سته م له بهر ده مدا بو سهرجیپی، نه وسا بهر له نه نجامدانی ته لاقیدا و، دیسان ژنه که نیوه ی مارییه ناوبراوه که ده بات.
- ۳- هه جیابوونه وه یه ک، میرده که بیته هو سه به ب، بهر له پیکه وه نووستنیش بی، هه میسان خانمه که نیوه ی ماری ناوبرای پی ده بریت.

لهم حائله تانه شدا هموو مارهیی له کیس دهچی

- ١- خانمەکه له دین وەرگه‌پری و واز له ئیسلام بێنیت.
 - ٢- می‌رده‌که موسلمان بێی و، ژنه‌که موسلمان نه‌بیت.
 - ٣- ژنه‌که له‌گه‌ڵ یه‌کی له‌ خزمانی می‌رده‌که‌ی، ده‌ست تێکه‌ڵ بکاو بگه‌نه‌ سه‌رجییی!
 - ٤- ژنه‌که - له‌به‌ر هه‌ژاریی می‌رده‌که‌ی، یان له‌به‌ر هه‌ر عه‌یب و ناته‌واویییه‌کی - نیکاحه‌که هه‌لوه‌شینیته‌وه.
- ئه‌مانه، له‌گه‌ڵ چه‌ند حاڵه‌تیکی تردا، که له‌ کتێبه‌ فیه‌یه‌کاندا باسکراون، ده‌بنه‌ هۆی له‌ ده‌ستدانی ماره‌یی ژنه‌که.

به‌گورتیی: ماره‌یی پێ‌زو حورمه‌تی‌که، دینی ئیسلام - به‌ر له (١٥) سه‌ده، چه‌سپاندوویه‌تی و قایه‌لبوووه‌ پێ‌ی بو‌ خانمەکان و، ده‌بی می‌رد - له‌ یه‌که‌م به‌یه‌که‌ییشتندا - ئه‌و می‌وانداریی و پێ‌زه‌ پێ‌شکه‌ش بکا، خو‌ ئه‌گه‌ر ژنه‌که بو‌ خو‌ی نه‌یویست و قبوولی نه‌کرد، هه‌یج تاوان و گوناه‌یک له‌ سه‌ر هه‌یچ کامی‌کیان نییه، به‌لکو جیی سوپاس و پێ‌زانینه، هه‌م له‌لایه‌ن شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌وه، هه‌م له‌لایه‌ن کۆمه‌لگه‌وه - به‌ گشتیی -، چونکه هاوکاری و بارسوکیه‌که له‌به‌رده‌م ئه‌و سووننه‌ته‌ گه‌وره‌دا، پێ‌ ئاسانکردنه له‌به‌رده‌م کچان و کوراند، شکاندنی ئه‌و به‌ربه‌ست و کو‌ت و زنجیره‌یه‌ که لاوان ناتوانن له‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیانه‌وه جورئه‌ت بکه‌ن، بیر له‌ خه‌یزان و خانه‌واده بکه‌نه‌وه.

خوشکی به‌پێ‌زا! دله‌یابه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردوو لاتان به‌ پێ‌ی ئا‌راسته‌کانی ئیسلام په‌فتار بکه‌ن و، به‌رنامه‌ی ئیسلام حاکم و به‌ریار ده‌ربێ، هه‌رگیز گه‌یروگه‌رفتیکی وا نایه‌ته به‌رده‌م لاو پێ‌رو سه‌رجه‌م کۆمه‌لگه، ئه‌گه‌ر تو‌ی به‌پێ‌ز گو‌ی بو‌ ئه‌و فه‌رموودانه‌ بگه‌یت که: پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌باره‌ی قایه‌لبوون به‌ ماره‌یییه‌کی که‌م فه‌رموویه‌تی، یان هه‌ر هه‌یج له‌ زاوا نه‌وی، ئیتر چ گه‌رفتی‌که‌ هه‌یه‌ پێ‌ له‌ تو‌ بگه‌ی، هه‌تا ببیته‌ گه‌وره‌ کچ و، پاشان بو‌ خو‌ت داکه‌ویی و، کاتی به‌شووکردنت به‌سه‌ر بجیت، یان ئه‌و کو‌ره‌ ته‌مه‌نی بجیت (٣٠-٤٠) سا‌ل، هه‌یمان هه‌ژاره‌و ناتوانی داخواییه‌کانی تو‌: ٥٠ میسقال ئالتوون، خانووبه‌ره، که‌لوپه‌لی ناوما‌ل، به‌ئه‌ندازه‌ی ما‌لیکی (٤٠) سا‌ل، سه‌یاره‌ و مو‌دیلاتی تر - جیه‌جی بکات! ئه‌ی بو‌چی زو‌ر به‌ئاسانی (عه‌قد)ه‌که ئه‌نجام ناده‌ن و، خه‌یرا بگه‌نه‌ یه‌کتر، ئه‌گه‌ر ئاوا بکه‌ن، هه‌یج کامی‌کتان ته‌مه‌نتان له‌ کیس ناچی‌و، له‌کاتی خو‌یدا سوود له‌ ته‌مه‌ن و جه‌سته‌تان وهرده‌گرن.

شیاوێ ئاماژه‌ بو‌کردنه‌ که له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه (جه‌هازی) و که‌لوپه‌لی پێ‌ک خستنی بووک، له‌سه‌ر ما‌لی باب و خزم و که‌س و کاری ژنان بووه، ئیمامی (نه‌سای) له‌ (عه‌لی کو‌ری

ئەبى تالىب) ھو - خواى لى پازى بىت - دەگىپىتەو: ((جھز رسول الله - ﷺ - فاطمة فى خميل، وقرته، ووسادة حشوها إذر)) واتە: پىغەمبەر ﷺ بۇ خۇى خاتوونە (فاتمە) ى كچى پىكخست و جەھازى بۇ ئامادەكرد، جەھازىكەشى بۇ ئەو پۇژە: لىفۆلكەيەكى كورك و، پىشتىيەك و، جەھەندەيەكى ئاوخواردنەو ھو.

كىژۆلە بەر لە ھاتنى ئىسلام لە ميرات بى بەش ھو !

(ئىبن عەباس - خواى لى پازى بى) دەلى: بەر لە ئىسلام نە كىژۆلە، نە كورى بچكۆلە، ميراتيان نەدەدانى، چونكە - بەپىي باوى ئەوان - ئەوانە ناتوانن سواری ئەسپ بىن و، شالوى ناحەزو نەياريان لى وەدوور بخەنەو، واتە: ميراتبەر كەسىك ھو، تواناي بەرگى لە خۇيى و لە ھۆزو نەتەو ھەكى بووبا ! جا كە ئىسلام ھاتە گۆپى، وىستى ھەموو شتىك بخاتەو جىگەى شىاوى خۇى، بەتايبەتى ميرات، چونكە ئىسلام تىروانىنى خۇى ھەيە - لەتەكافول و دەسەبەريوون دا - لەناو تاكەتاكەى گشت خىزانىكدا، ئەو تە لە ئەستوى كاكى خاوەن دەسەلاتى پىويست كردو، لە خزمە نزىكە ھەزارەكانى پىرسىتەو، وەكاتى خويىنى ھاتە سەرى، دەبى ھاوکارى بكا... ھەروەھا، كەوابوو ئەگەر ئەو كەسە مردىش، ھەقە ئەم كەسە زۆر نزىكەى ميراتى لى ببات، بەپىي پاىەوپلەى نزىكى بە مردووەكەو، ئىسلام ياسا و پىسايەكى چروپى ھەيە لە دابەشكردنى ئەرك و مافەكاندا... ميراتىش ھەر لەو رىچكەو ھەلدەقولى و، سەرچاوە دەگرى، ئەگەرچى - مخابن - لىرەو لەوى خەلكانىك ھەن، لەبەر بىرى تەسكىان، ھىرش دەكەنە سەر ئەم ياساى ميراتە ! بى شك ئەم ياسايە لەسەر بنەماى (تەكافولى ئىجتىماعى) داپىژراو، كە چرو پر لەگەل (فىطرە) و سروشتى ئادەمىزادا - بەناسانى - يەكدەگرنەو. ئىنجا ئەگەر ئەم خزمایەتییە دەرەقەتى كىشە كۆمەلەيەتییەكانى كۆمەل نەھات، بۇ چارەسەرى كىشەكان دەگوپىتەو بۇ لای خەلكى گەرەك، دەبى ئەوان بوى چارەسەر بكن، خۆئەر خەلكى گەرەكیش بۆيان چارەسەر نەكرا، ئەوسا سەرى دەولەت دىت.. ئەم دابەشكردنەش بەو جۆرەيە، لەبەر ئەو ھەيە ئەرك و مافىكى زۆر نەكەوئە سەر دەولەت و لەكاروانى پىشكەوتندا دوا نەكەوئە. (تەكافول) لەسەرەتاو لەناو خىزانىكدايە، بىگومان ئەگەر ئەوخیزانە لە كىشەكانى يەكتر بىپىچنەو، سۆزو خوشەويستيان بۆپىكىدى و، دەبنە خوشەويستى يەكتر، خۆ لەناستى كۆمەل و دەولەتیشدا ئاشكرايە كە دلۇقانى بۇ كۆمەلگەو دەولەت بەرپا دەبى و ھەموو ھەزدەكەن ئەو دەولەتە دەئەوئەندەى تر پاىەدار تر بىت، وەنەبى باوك و دايك و براو خزم و كەسوكار، دەبى تەنھا لەبوارى مال و ساماندا، ھاوکارى پۆلەكانيان

بکه، به لکو پيوسته له گشت بواړيکدا، به شيکیان لی بدن، تهنانه تی له زیره کی و تهمه لیشدا، له نه خویشی و دروستیدا، له نازایی و بی جورته تیدا، له پیشه و ئیش و کاردا، له به ژن و بالو، جوانی و ناشیرینیدا، ... هتد. که و ابو (عهدل) له وهدایه که له (میرات) یشدا به شی خویان بهن... لیړه و هیه هم یاسایه سهرچاوه دهگری و، خوا ده فهرمووی: (للرجال نصیب مما ترك الوالدان والأقربون وللنساء نصیب مما ترك الوالدان والأقربون - مما قل منه أو أكثر - نصیبا مفروضا). ۷/۴. له نایه تی ۱۱-۱۲ دريژتر لهم باسه ده دویت، ئیمه یش - به پیی توانای خویمان پاقه ی ده کهین و، هر توژو گهر دیکیشی له سهر که وتبییت ده یسرینه وه. هم نایه تی (۷) ی (نساء) یه ده فهرمووی: میراتی باوک و دایک و خزمانی نریک - کهم یان زور - نیړینه به شی خو ی هیه و، میینه ش تیدا به شداره و، به شیان بو پراوه ته وه، هریه که به پیی پله ی نریکی و دوری له مردووه که وه، یان به پیی ئهرکی سهرشانی. که و ابو هیچ که سیك بوی نییه ژنان و مندا لان له میرات بی به ش بکات.

میرات له ئیسلامدا

میرات: بریتییه له مال و سامانه له دواى مردووه وه به جی ده مینییت، به تایبه تی پاش لیډه کردنی هر قهرزو قهرزاريیه که به سهر مردووه که وه به بی.

میرات و که له پور بهر له ئیسلام، یاسایه کی ئه وتوی نه بوو، تاپه پره ویی لی بکری، ئه وند نه بی که سهرک خیل و هوژه کان به ناره زوی خویان، ئهمیان به شدار ده کردو، ئه و یان بی به ش ده کرد! ئه و ناهه قی و سته مهش به تایبه تی - له ژنان و مندا لان و هه تیوان ده کرا - هر له و بی یاسای و بی سهر به ریوه سهرچاوه ی گرتبوو، جا ئه وسا که ئیسلام هات به سی (نایه تی). له سووره تی (نساء): (۱۱-۱۲)، وه کو تا نایه تی شی یاسای ته وای (زانیاری به شی میرات بهر هکانی) دیاری کردو، ئه و هیش که مابوو، یان پیغه مبر ﷺ پوونی کرده وه، یا زاناکانی پاش ئه و - له ژیر پووناکی یاسای (علم الفرائض) دا به یانیان کرد.

بنه ماو بنچینه ی میرات بهم نایه تانه دامه زراو، لق و پوپه کانی تریشی سهرجه م له مه وه سهرچاوه یان گرت که ده فهرمووی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُم لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ، فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ آبَائِكُم وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا. وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ

فان کان لەن ولد فلکم الربیع مما ترکن من بعد وصیة یوصین بها اودین ولهن الربع مما ترکتم ان لم یکن لکم ولد فان کان لکم ولد فلهن الثمن مما ترکتم من بعد وصیة توصون بها اودین وان کان رجل یورث کلاله اوامراة وله اخ او اخت فلکل واحد منهما السدس فان کانوا اکثر من ذلک فهم شرکاء فی الثلث من بعد وصیة یوصی بها اودین غیر مضار وصیة من الله والله علیم حکیم ﴿١١/٤-١٢﴾. واتە: خوا بەتایبەتی پیتان ڕادەگەیەنێ: کە لە پوورتان بۆ نێرینە دووبەش و، بۆ مێینەش نیو بەشی نێرینە بێ، جا ئەگەر ژمارە ی مێینە میراتبەرەکان لەدوان پتر بوو، ئەوا دووبەش لەسێ بەشی میراتەکە دەبەن، خو ئەگەر مێینە یەکێ بوو، نیو ی کە لە پوورە کە دەبات. جا ئەگەر مردوو کە مندالی لە پاش بە جیما، دایک و بابی هەریەکیان شەش یەک لەو ماله دەبا، ئینجا ئەگەر هیچ مندالی نەبوو، دایک و باوکی میراتەکیان دەبرد، ئەوا لە سێ بەش، بەشیەک بۆ دایکە، ئەوسا ئەگەر مردوو براو خوشکی بەجێ هێشتبوون – پاش دانەوێ قەرز و فەرزو پیکهینانی وەسیەتەکە – دایک شەش یەکێ دەکەوێ.

بەلێ ئەم مەسەلە ی میراتە، لە دێرین پۆژگارەو، بۆتە چەقلێ چاوی ناحەز و نەیارانی دینی ئیسلام، لەوێو خۆیان خزانداوتە نیو جەرگە ی جیهانی ئیسلامەتیەو، بە دەیان و بە سەدان بەدگومانیان دروستکردوو بۆ ژنان و پیاوان دەلێن: ئەگەر ئێو لای ئیسلام پێزدارو خاوەن پێز بووبان، چۆن ئاوا بۆ نێرینە دوو بەشی دادەناو، بۆ مێینەش بەشیەک؟ دیارە ئەو مانا واتای کەم بەهایێ ژنانە! ئیمەش – پشت بە خوا – بەم جۆرە لەو مەسەلە یە دەدوین و دەلێن:

١- دانانی میرات بەو شیوێ، لە بەر بێ پێزی و کەمبەهایێ ژنان نییە وەکو ئەوان دەلێن – بەلکو لە بەر ئەوێ:

أ- پیاو هەموو بژێویی و نەفەقە ی مال و مندالی بەسەر دراو.

ب - پێویست کراوەتە سەر پیاو کە ماری پێشکەش بە ژنان بکات، ژنیش لە بەرامبەر ئەوێ کارو باری بە پێوێ بردنی مال و، دووگیان بوونی خۆی و، مندالی بوونی و، خۆتەرخانکردن بۆ بەخێوکردنی مندالی بۆ داناو، کە وابوو دابەشکردنی میرات بەو جۆرێ لە فەرھەنگی ئیسلامدا – لە بەر پێزو حورمەتی ژنانە، لە بەر ئەوێ کە بەوردی بتوانن کاروباری ناوماڵ و، مندالی بە پێوێ بەرن و، گرفتێ پەیدا کردنی بژێویان نەبێ و، بەلکو پیاوێ کە خەمی ئەو شتێ بۆ بخوات.

ج - ژن هەموو پێداویستیەکی لەسەر پیاو، مەگەر ژنە کە خۆی دەستی یارمەتی درێژیکات بۆ مێردەکێ، ئەو بژێویی و جل و بەرگ و خانووبەرە... هتد پیاو دابینی دەکات بۆ ژنان، خوا دایناو و بۆتە هەقیکی شەریعی و یاسای خوا، هیچ کەسێ ناتوانێ منەت

بکات به سهر ژنه که دا، به لām ئەگەر ژنه که دهستی یارمه تی ٲاکیشا بۆ ٲیاوه که، ده توانی منته بخاته سه ری، هەر له و ٲرووه شه وهیه که ٲیاو ناتوانی زه کاتی ماله که ی بداته ژنی خوی، به لām ژن ده توانی زه کاتی مالی خوی به میرده که ی بدات.

د - ژن که ته لاق درا، ده بی ٲیاو نه فهقه ی ماوه ی ته واو کردنی (عیده ی) بۆ بدات.

ه - ژن که ته لاق درا، شه ریعه تی ئیسلام به ٲی ی بوون و نه بوون (موتعه) ی بۆ ٲیویست کردۆته سهر ٲیاوه که ی.

٢- ئەم میراته - که نیڕینه دوو ئەوه نده ی میینه لیده با - ته نها له نیوان براو خوشکی باوک و دایکیدایه، ئەگینه هیندی جار، میینه ش به ئەندازه ی نیڕینه ده بات، بۆ نمونه:

* خوشکی دایکی - ئەر ته نها خوی بوو - له میراته که شه ش یه ک ده با، هەر چۆنی برای دایکیش ئەر به ته نها بیٲ، شه ش یه ک ده با.

* ئەر خوشک و برای دایکی، دوان بوون، یان زیاتر، ئەوا وه کو یه ک سییه ک ده بن.

* ئەگەر - له دوای مردوو ده که وه - منالی نیڕینه، یان نیڕینه و میینه، له گه ل باوک و دایکیدایه جیمان، ئەوا باوک و دایکه که - هه رییه که یان شه ش یه کی میراته که ده بن.

* ئەر مردوو ده که به ته نها مندالی میینه ی لی به جیما، دیسان باوک و دایک شه ش یه ک ده بن، واته: له م حاله تانه و له هیندی حاله تی تردا، نیڕینه و میینه وه کو یه ک میرات ده بن.

که وا بوو ئەوه ی بۆته جیگه ی مشت و مڤی خوړنا واییه کان، ته نها مه سه له ی ئەو کیژو کوړانه یه باوکیان ده مرئ و، ئەوسا ٲاش مردوو ده که، میراته که ده کرئ به سی به شه وه: دووبه شی بۆ کوړه که و، به شیکی داده نرئ بۆ که که، هەر ئەمه یه که نه زان و ناحالیه کان - لیڤه وه له وئ - له ئیسلامیان کردۆته هه راو، بۆ ٲشتگیری خویان خه لکیان کو کردۆته وه و، گشت ٲیکه وه ده هۆل لی ده دن! خو بیگومان - وه کو له ٲییشه وه کو رته یه کمان باسکرد - دابه شکردنی ئەو میراته به و شیوه یه (که سییه کی کوړ ده با) که ده که ونه دوای بابیان و، که که سییه کی کوړه که ده با، له بهر ئەوه یه که مال و سامانی که که هه ر له زیاد بوون دایه: چونکه که که میرد ده کات، ماره یی وه رده گری بۆ خویی و، ده شتوانی بازرگانی ٲیوه بکاو ورده ورده زیادی بکات، له ولایشه وه هه موو ٲیداو یستیکی ژیانیش خویی و مندالی له سه ر میرده که یه تی. به لām کوړ که زه ماوه ند ده کات، ماره یی ده داو، ٲیویستی زه ماوه نده که شی له سه ره، وه کو کرینی ناوما ل و، ٲهیدا کردنی خانوو جیی حه وانه وه... ده سا ئیستا که که زۆر وه رده گری، یان کوړه که؟ کامیان قازانجی کردوو، کامیان زیان؟ (له م کتیبانه سوود وه رگیراوه: (فی ظلال القرآن، تفسیر المنار، المرأة بین الفقه والقانون، الإسلام عقيدة وشریعة).

گه‌واهی ژنان له ئیسلامدا

ژن و پیاو له فەرھەگی ئیسلامدا وەکو یەک، مەگەر هێندێ شتی تایبەتمەندی هەریەکەیان، بۆ نموونە: هێندێ شت هەیە، تەنھا گەواهی ژنانی لەسەر وەردەگیردری، چونکە لە ولاتی خاوەن ئەدەب و بەئەخلاقد، باو نەبوو ئەو شتێکە پیاوان ئاگایان لێی بێ و بیزانن، بۆ نموونە: (لەدایکبوون و کچی و، عەیب و ناتەواوی ناوەوەی ژنان) هەر وەکو بڕی مەسەلەو باسیش هەیە لەبەرئەوە کە ژنان بەسۆزو بە میهره‌باترن، ناتوانن لەکاتی پڕودانیاندا ددان بەخۆدا بگرن و لایان بمیننەو، تا بەتەواوی ببینن و ئاگایان لێی بێ و بۆ دواپیش شایەتی لەسەر بدەن، هێندێ شتی هەیە شایەتی هەردووکیانی — وەکو یەک — تیا وەردەگیردری، بۆ نموونە: لە شەھادەتی (لیعان) دا، ئەوکاتە پیاوکە ژنەکە ی تۆمەتبار دەکات بە مەسەلە ی زیناوە، شایەتیشی نییە بۆ چەسپاندنی، لەکاتی ئاوادا دەبێ پیاو چوار (أشهد بالله) بکێشی کە راست دەکا، بۆ جاری پینجەم بلی: ئەر درۆ بکەم، نەفرین و نەحەتی خوام لێ بیت، دیارە پیاوکە بەم گفتوگۆ و (أشهد بالله) یە، لە قامچی و شەلاق لێدان خۆی پزگار دەکا، ژنەکەش ئەگەر خۆی بێدەنگ بکا بەردەباران دەکری و تۆلە ی ئەو گوناحی — لە قیامەتدا — لەسەر نامینی، خۆ دەشتوانی وەکو پیاوکە ی، چوار جار (أشهد بالله) بکێشی کە: پیاوکە ی لە درۆزانە و درۆی بۆ هەڵدەبەستی، بۆ جاری پینجەمیش: دەلی: بەر غەزەب و تووڕەیی خوا بکەوم ئەگەر راست بکات.

بەلام کە ئیسلام هات سەیری یاسای ژیا نی ژن و پیاوی کردو، دیتی ژیا نی بە هەردووکیان ئەوجا بەرێوە دەچی، هەستا لەبەر ئەوە کە پیاو باشتەر بەرگە ی سەرما و گەرما و، ناپەرەتیەکانی تر دەگری، ئیش و کارەکانی دەرەوی مالی دابەسەر پیاودا، لەبەر ئەمانە و لە بەر رەچاو کردنی هێندێ لایە نی تر، بپاریدا: ژنان خانم و سالارە ی مال بن و، پێگە ی ئەدا بچیتە بەر خۆرو ناو سەرما و دەشت و دەر بکەن و، بنیرینە بازارەکانی کپین و فرۆشتنە وە ! چونکە ئیسلام ژیا نی و بژێوی ژنانی (فەرز) کردۆتە سەر پیاوان، بۆ نوونە: تا کێژۆلەن، لەسەر باب و براو کەس و کاریە تی بیانژینن، هەرکە میردیشیا نی کرد، ژیا نیان لەسەر میردیا نی... جا لەم سۆنگە یە دەرەکە و ی کە ژنان ئەوەندە سەرقالی کپین و فرۆشتن و بازار نابن، تا ئاگایان لە مامەلە ی پیاوان ببی و بتوانن سبەینی شایەتییا نی بۆ بدەن، کە پێوە ی سەرقالیش نەبوون، دیارە ئەوەندەش لەدل و میشکیاندا نامینیتە وە، چونکە — لای ئیسلام — کاری وا، کاری ئەو نییە، بە لکو کاری ئەو، کاروباری مال و مندا لانه، پێگە یانندن و پەرودەیا نی، هەر لەم سۆنگە شە وە یە کە بۆ هە لگرتنی شایە تی و، شایە تیدان، بە قەد پیاو بەرپرس نیە، لە وانه یە

وهكو پياو ئهوهند گوى به مهسهلهى (مال و سامان) نهدا، بويه قابىلى له بىركردنهو، لهوانهيه ههلهى تيدا بكن، لهوانهيه له ئاييندهدا نهتوانن، مال و سامانى ئهوكهسه بپاريژن و نهفوتى، ههر له بهرئهميه كه قورئان دهفرموى: ﴿... واستشهدوا شهيدين من رجالكم فان لم يكوّن رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من الشهداء...﴾ ٢ / ئهمهيه كه دوو ژن به پياويك وهردهگيردى و، دهبى بۇ كاتى شايهتى هردووكيان لاي (قاضى) ئامادهبن و قسهبكن و گوييان لهيهكتر بىت، جا ئهگهر ژنى يهكهم بهرپك و پيكي شايهتياهكهى ئهجامدا، ئهوا ژنى دووهم دووپاتى دهكاتوه، ئهگينه ههلهكهى بۇ راست دهكاتوه.

بهلى... ئهم مهسهله لهبهربى ريزى ژنان نيه، بهلكولهبهر ئهمهيه كهدينى ئيسلام واى بهباش زانيوه ژنان نهچنه بهرخورو سهراما بازار، دياره كه نهچوونه ناو بازارهوه زور كهميش ئاگادارى روداوهكان دهبن، ههرئهمهشه كه له (جنايات) و تولهدا، شايهتيان وهرناگيرى.

سهربارى ئهمانهش بهريز (دكتور محمود شهلوتوت شىخى ئهزههر) دهلى: ئايهتهكه بۇ دلنياكردنى خاوهن مالهكان هاتوو، وهكو پييان بهفرموى: باشتريين ريگا بۇ ئوقرهى دلتان بهرامبهربهسامانهكەتان، ئهويه: يان دوو پياو ئاگادارى مامهلهكەتان بكن، يان دوو ژن و پياويك... مهسهلهكه دلنيايى و دل ئوقره بوونه، نهك ئامادهبوون لهبهردهم (قاضى)يدا.

((تفسيرى كاشف))يش دهلى: هيئدى جار(قاضى) ئهوهند كه دلنيا دهبيت به شايهتى تهنها ژنيك، بهشايهتى دهپياوى ناعادل، ئهو زانياريانهى بۇ پهيدا نابى و، دلنيا نابيت لهمهسهلهكهدا، خو((قاضى))يش ههركات گهيشته ئهولدياييه، دهتوانى كار بهو زانستيهى خو بكات، ئهگهرچى تهنها ژنيكيش بيت، چونكه ليهدا كار بۇ ئهو زانست و دلنياييه دهكرت. ههروهها لهبهرامبهردانانى دوورنهوه بهيهك شايهت - پاش هيئانهوهى هيئدى پاساو بوى - دهلى: چاك وايه خوئمان بهستين به دهقى قورئانهكهوه، ئهوهنده نهليين.

تۆلهى سهرهتايى بۇ ژنانى زيناكار

ئيسلام كاتى ديت، كۆمهلگه - به پياووبه ژنهوه - لهكارى قيژهون و بهدكاريدا نقومببوون، دياره راست كردنهوهى ههلهو تاوانى كۆمهلگهيهكى ئاواو، تولهدانى ئهو كۆمهلگه فاسيده بهشيويهكى توندوتيز، پييان قبول نابى و، له هيل دهردهچن، بويه لهسهرهتاوه كهديت ئهو ژنانه فاحيشهچين و داويين تهپن، له كۆمهلگهيان دادهبرى و دووريان دهخاتهوه، ريگه نادات تيكهلى كۆمهلگه بن، تا خهلكهكهى تر تووشى ئهو پهتايه نهكهن و، لهوانهوه نهتهنيتهوه بۇ ژن و كيژولهكانى تر، ههروهكو ئازارو بيژارى پياوه بهدكارو فاحيشه

چیه کانیښ دده، ئهوانه ی که بهکاری نامو (شاذ) هوه خهړیک دهن. ئهوهیه که هر له سوورتهی (نساء) دا، ئایه تی (۱۵) دهفرمووی: ﴿وَاللّٰتِ یَاتِیْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نَسَائِکُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْنَ عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةٌ مِنْکُمْ، فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسُکُوْهُنَّ فِی الْبُیُوْتِ حَتّٰی یَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّٰهُ لِهِنَّ سَبِیْلًا﴾. هر که ههستتان به ژنیک کرد له خوټان (واته: له ژنانی موسلمان و ئیماندار) که خه لکانی نامو به دره وشت به خو فیرده کهن، ئیوهش - بو سه لماندن و چه سپاندنی ئه و کاریه - چوار که سی موسلمانن ئیمانداریان لی بکه نه شایهت - ئه و کات وساته لی که جووت بوون - جا هر که شایه ته کان هاتن شایه تیان له سر دان، ده بی ئیوهش - ئه ی کار به دهستانی ئیماندار ! - هر له مالدا قه تیسیان بکه ن و، پیگه یان مه دن تی که لیی کومه لگه بکه ن و، می رد به خه لکه پاکه که بکه ن، تا یان دهرمن، یان ئه و ته خوی دلوقان پیگه ی دیکه یان بو داده نی.

به لی له سه ره تاوه توله ی ژنی داوین ته پ و زیناکار هر ئه مه بو، تا بو دوا یی له سوورتهی (نور) و له فرموده کاندا، فرمان و بریاری نوی و هه تا هه تای هات و بو به کوټا بریار. (عوباده ی کوپی صامیت) ده لی: هر که وهی بو پیغه مبه ر ﷺ ده هات، پیوه ی دیار دهرده که وت و ماندوناره حهت ده بوو ره نگیشی ده گو ږدرا. جا که ئه مجاره یان وهی بو هات، فرمووی: ((ئهم بریارهم لی وهرگرن... بی شک وا خوی گه وره له باره ی ئه و ژنانه وه به م شیوه یه، فرمان و بریاری یه کجاری خویدا: کچ له گه ل کو ږدا جووت بن، ده بی هر یه که سه د قامچیان لی بدری و، سالیکیش - له جی و شوینی خو یان - دوور بخړینه وه. پیا و وژنیش - هر که له یه جووت بوون - به رده باران ده کری و، قامچی بو ئه مان نیه. ئیمامی (ئه حمده) و ئیمامی (موسلیم) پیوا یه تیان کردوه.

له باره ی پیواوه کانیښه وه دهفرمووی: ﴿وَالَّذَانِ یَاتِیَانِهَا مِنْکُمْ فَاَذُوْهُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ کَانَ تَوَّابًا رَّحِیْمًا﴾ ۱۶/۴. واته: ئه و دوو که سه شتان - ئه ی ئیمانداران ! - که ئه و کاره دزیوو شاززه (نی رازی) ده کهن، ده بی ئیوه - پاش ناشکرا بوونی به چوار شایهت -، به تاکه پیلا و قسه ی تال نازاریان بدن، دیاره بو ئه مانیش ئاوا یه تا خوا - به یه کجاره کی - بریاری خویده دا به رامبه ریان... ئه وه بوو بو دوا یی، قامچی، یان به رده بارانیان پیویست کرا.

(ره شید رضا) ده لی: به ری ز (محمد عبده) ی ماموستام رای وابوو هه ردو و ئایه ته که: (۱۵-۱۶) هر له باره ی زیناکارانه وه هاتوون، ئایه تی یازده مه به سستی ژنانی می رد کردو و زینا کارن، جا ئه و جو ره ژنانه نابی تی که ل به کومه ل بن و، پیان بدری له مال بینه دهر، تا

خوا برپاری تریان بۆ دها، ئەو بو بۆ دواتر سوورەتی (نوور) هات.

مەبەست بەئایەتی شازدەش ئەو کچ و کوپانەییە زینا دەکەن، ئەمانیش دەبێ بەقسە ی تال و ناشیرین و، بەتاکە نەعل ئازار بدرێن، تا برپاری کۆتا دێت. ئەو بوو ئەمیش لە سوورەتی (نوور) دا هات و یەکلایەو. بەلێ ژنانیش ئیعتیباری خۆیانمان هەیە، پێز لە چاکەکانیان دەگیرێ و، تۆلە ی بەدکارو فاسیدەکانیان دەدرێ. (بەپیشتوانی خوا لە سوورەتی نوور، درێژتر لەم بایە دەدوین).

ژنان کرابوونە ماوەو کەلە پوور!

بەر لە بلابوونەوێ ئیسلام و، دەسەلات پەیداکردنی، کەسیک مردبا، کەس و کارەکی دەهاتن وەکو کەلەپوور دەستیان بەسەر ژنەکیدە دەکێشا! ئەرپییۆستی بووبا ماری دەکرد، یان بەمێردی دەداو، مارییەکی دەخوارد، یان هەرنەیدەهێشت شوو بکاتەو... تا خۆی لێ دەکێشەو و فیدیە ی لێ دەسەندا! یان تەلەقی دەداو، دەیکردە مەرج لەسەری کە: نابێ مێرد بەفلانە کەس بکات، هەتا خۆی نەکێشەو بە مارییەکی. هەیشبوو ئەیهێشتەو تا کوپە بچکۆلەکی گەورە دەبوو لێی ماری دەکرد! وەهەر وەها دەیان کاری نامرۆقەنە تریان بەرامبەر ئەو ژنە یێ چارە دەکرد... ئەمە هەر بەردەوام بوو تا وەختی ئەو هات کە ئەو کۆمەلگە یێ ئاوەزە، لەبارە ی ژنانەو هالی بکاوییان بلێ: ژنیش وەکو پیاو بۆ خۆی ئازادە، بۆ دیاریکردنی ئاینە و چارەنووسی خۆی، هیچ کەسیک بۆی نییە یاری پێ بکاو پێی رابوێری و، بەرژەو نەدیەکانی رەچاو نەکات، تێگەیانەن کە پەیوەندی ژن و مێرد، وەکو پەیوەندی ئازەل نییە، بۆ بازگانی و کاتیکی کەم نیە، پاشان دەست بکێشی بەسەریا و ئازادی ی لێ زەوت بکات... ئیسلام هات حەرامی کرد ژنان بکێشەو کەلەپوور، قەدەغە ی کرد ئازادییان لێ بگیردێ، چۆن شوو دەکەن و، بەکێی دەکەن؟؟ ئەمە یە کە خۆی مێهرەبان و دلۆقان دەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا، وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ - إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مَبِينَةٍ - وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا وَارْتَمَ اسْتِبْدَالُ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا. أَنْتُمْ خَزَنَةُ بَهْتَانًا وَإِثْمًا مَبِينًا وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ ١٩/٤-٢١. واتە: ئە ی خەلکانی خاوەن باوەر! بۆتان حەلāl نیە ژنان بەزۆرداری بکەنە مالی میراتی، نابێ زۆریشیان بۆ بینن، هەتا بێک لەو ی پێتان داو - دیسان - لێیان بسێننەو، مەگەر بە ئاشکرا لاسارین و کاری دزیو ناپەسەند ئەنجام بدەن، دەبێ بە بەشیوەکی جوان و پەسەند رەفتاریان لەگەڵ بکەن، خۆ ئەگەر هەر چارەتان نەدەویستن، دان

به خوتان بگرن با شتره له ته لاقدانيان، چونكه گهلى شتى وا ههيه ئيوه حهزى ليناكهن، به لام بو ئايينده خوا خيرو چاكه ي زورى تيا داناو. ئه گهر ويستتان ژنى خوتان ته لاق بدن و، له جيى ئودا ژنى تر بينن، يان هه ر ئيترياش ئو، ژن نه هينن، ئه گهر به و ژنه تان - كه ده تانه وي ته لاقى بدن - كلووريك زيڤودراوتان دابى، نابى لييان بسيننه وه، ده تانه وي به بوختان و درو و ده له سه و كارى حه رام بيسيننه وه ؟ واته: بروبيا نوويان بو هه لبه ستن و له به رام به ر ته لاقه كه يانه وه ماره يي يه كه يان بخون و، ئه وانيش له به ر خوڤرگار كردن ليان، ده ست له ماره يي يه كه يان هه لگرن ؟

جا كه ئيوه ماوه يه كه به ژن و ميڤردى پيكه وه بوون و راتان بواردوو و هه ر له جيى و بانيكدا خه وتوون و، په يمانى پته ويان له گه ل ئيوه دا - ئه ي ميڤردان ! - به ستوو و، ماره كراون و بوونه ته هاوسه رو هه لالتان ؟ كه ي ره واي هه قه ماره يي يه كه يان لى بسيننه وه ؟. (قه تاده) ده لييت: ئه و په يمانه ئايه تى: ﴿فَامَسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾ ٢٢٩/٢. واته: راگرتنى ژنان و ته لاقدانيان، هه ردوو باره كه ي ده بى به چاكه و جواميرانه بيت، يان ئه و گرى به سى نيكاحه، هه ر بو حورمه ت و ريزنانه له يه كه، هه رگيز ره واي نيه بو ميڤرد، پاش ئه و هه موو تيكه لى و پيكه وه بوونه و، له رازو نيازى يه كتر گه يشتن، ناكوكن و، هه راو كي شه يان له گه ل دروست بكن و، ئه وانيش به ناچارى هه ر چيتان پيدا بن - به وى نيكاحه وه - ده ستى لى هه لگرن !؟

به لى ئه و ئيسلامه ي كه ديدو بوچوونيكي تاييه تى هه يه، سه باره ت به تيروانيى مه سه له ي ئافره ت، ئه و ئيسلامه كه خانوو و ناوما ل، به جيگه ي ئه من و ئه مان و ئوقره ي دل داده نييت، وه به ميهره باني و به زه يى و دلوقانه وه ده روانيته په يوه ندى نيوان ژن و پياو، هه ر ئه و ئيسلامه يه كه به (ميڤرد) ده لى: ئه گهر بى هو كاري شه رعيى - وه كو كاري فاحيشه و دريوو.... تاد - چاره ي ژنه كانتان نه ويست، هي مان به ئارام بن و، ددان به خوتاندا بگرن و، هه ول بدن ليك جيامه به نه وه، دوور نيه خوا ئه و حاله ته ناڤه حه تى يه تان به خيرو چاكه و ژيانى خو ش بو بگوڤرى.

زوريك له ژن و پياو هه بووه، كاروباريان شيواوه وئالوز بووه، ژنه كه، يان پياوه كه دداني به خودا گرتوو و، له و ماوه يه دا، خوا مندا لى پيدا و و به وه و يه وه هه ردوولا ئاشت بوونه ته وه خو شه ويستى كه وتوته نيوانيان و، ژنه كه ش به تاييه تى شيرين تر بووه لاي پياوه كه ي.

پيغه مبه رى خوا ﷺ له هه موو كه سى ره وشت به رزترو، ره فتار شيرين تر بووه له گه ل هاوسه ره كانيدا، به پرووى خو شه وه، به پروياندا چوه، قسه ي خو ش و گه مه ي له گه ل كردوون، زه رده خه نه و پيكه نيني له پروياندا كردوو، ته نانه ت كى به ركيى له گه ل كردوون ! خاتوو (عايشه - خ) ده لى: به ر له قه له و بوونم پيش بركييم له گه ل پيغه مبه ر ﷺ كردو پيشى كه وتم و،

پاش قه‌له‌وبوونیشم هر پيشپرکيمان کرد، به‌لام ئەمجاره‌يان لى بردمه‌وه، ئەوسا پيغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (داش بە‌داش). پيغه‌مبه‌ر ﷺ لە‌هەر مائيکياندا بووبا، زۆربه‌ی شه‌وه‌کان ده‌ينارد به‌ دواى هاوسه‌ره‌کانى تريدا، بۆ خوشيى و خوشه‌ويستى نيوانيان، له‌وماله‌دا کۆى ده‌کردنه‌وه، پاشان کاتى خه‌و هه‌ريه‌که‌يان ده‌گه‌رايه‌وه مالى خۆى، پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر پريزو پايه‌ى ژنان بوو، که فەرمووی: ((خيرکم، خيرکم لاهله، وانا خيرکم لاهله)). (ئەبوو داود، ئين ماجه) واته: هەر ئەوه‌تان چاکه، که بۆ ژن و هاوسه‌ره‌که‌ى زۆر چاکه، شياوى باسه، من له گشتتان بۆ ژن و مالم باشترم. هەر ئەو پيغه‌مبه‌ره ﷺ ئەوه‌نده سۆزو خوشه‌ويستى ژنه‌کانى لا مه‌به‌ست بوو، هه‌ولێ زۆرى ده‌دات، دلایان نه‌يه‌شى و گه‌رد نه‌گرێ به‌رامبه‌رى، بۆيه هەر که ده‌رچووبا بۆ سه‌فه‌ريک، يه‌کيکيانى له‌گه‌ل خۆى ده‌بر، به‌لام چۆنى ده‌برد؟ هه‌زى له‌هه‌رکاميان بووبا ئەوه‌ى ده‌برد؟ حاشه! واى نه‌ده‌کرد، به‌لکو تيروپيشکى بۆ ده‌کردن و، ئينجا بۆ کاميان ده‌رچوايه، ئەوه‌يانى ده‌برد... به‌لێ ژن له ئيسلامدا – بى جياوازيى – وه‌کو پياوه‌و، نابى به‌ هيچ شيوه‌يه‌ک سته‌مى لى بکړى و، نازادى لى زه‌وت بکړت.

به‌رله ئيسلام ژنى باب ماره‌ ده‌کرا ؟

به‌ر له هاتنى ئيسلام – وه‌کو ئاماژه‌مان پيکړد – ژنان کرابوونه ميرات و که‌له‌پوور و زۆر جارن که باوک ده‌مرد، نه‌يان ده‌هيشت ژنه‌که‌ى – به‌ئاره‌زووى خۆى – شوو بکاته‌وه، هه‌تا مندا‌له بچکۆله‌که‌ى گه‌وره ده‌بوو، ئەوسا يان ماره‌ى ده‌کرد، يان ده‌يکرده که‌له‌پوورو به‌شووى ده‌دا، جا که ئيسلام هات، زۆر به‌خه‌ستى چوو به‌ گزيانداو، به‌سه‌ختيش ئەو کاره‌ى حه‌رام کردو فەرمووی ﴿ولاتنکحوا مانکح آباؤکم من النساء الا ماقد سلف، إنه کان فاحشة و مقتا و ساء سبيلاً﴾ ٢٢/٢٠ به‌واتاى: ئەو ژنانه که بابتان ماره‌يکردوون، هه‌رگيز ئيوه ماره‌يان مه‌که‌ن – مه‌گه‌ر ئەوى تپيه‌پريوه – به‌پراستى کارى وا زۆر دزيوو مايه‌ى رک و توورپه‌بوونى نيوانتانه و، پيگاو په‌هوشتيکى خراپ و ناپه‌سه‌نده. ده‌کړى هۆى حه‌رام بوونى ژنى باوک له سى شتانداندا کۆبکه‌ينه‌وه، ئەگه‌رچى له‌وانه‌يه‌ گه‌لى هۆى تريش هه‌بى و، ئيستا ئيمه درکيان نه‌که‌ين: يه‌که‌م: له ئيسلامدا باوه‌ژن حيسابى دايکى هه‌يه.

دووه‌م: نابى کور بچيته جيگه‌ى بابى و بيته نيارو دژى، چونکه مروڤ – به‌پيى سروشت – رکی له‌و که‌سه ده‌بيته‌وه ژنه‌که‌ى ماره‌ ده‌کاته‌وه.

سييه‌م: کارى وا له کارى جاهيليه‌تى به‌ر له ئيسلام ده‌چى که: ئەوان ژنى بابيان ده‌کرده ميرات و ماره‌يان ده‌کردو، به‌وه له پريزى ژنانيان که‌م ده‌کرد. پاشان خواى گه‌وره پتر له‌سه‌ر

مهسه لهی حه لال و حهرامی ژنان دهچی و دهفه رمووی: ﴿حرمت علیکم أمهاتکم وبناتکم وأخواتکم وعماتکم وخالاتکم وبنات الأخ وبنات الأخت وأمہاتکم اللاتی أرضعنکم وأخواتکم من الرضاعة وأمہات نسائکم وربائبکم اللاتی فی حجورکم من نسائکم اللاتی دخلتم بہن فإن لم تكونوا دخلتم بہن فلا جناح علیکم وحلائل أبنائکم الذین من أصلابکم وأن تجمعوا بین الأختین إلاما قد سلف إن الله کان غفوراً رحیماً﴾ ۲۳/۴. واتہ: ئەم ژنانەتان لەسەر حەرەم کراوە و پیتان ناشین: دایک و کچ و خوشک و پوور - لەھەردوولاوہ - وکچی براو کچی خوشک و، ئەو ژنانەش بە ساوایی شیرتان خواردون و، ئەو کیزەیی ھاو شیرتان بوو، خەسووتان و، ئەو کیزانەیی خۆتان بەخێوتان کردوون و، لەو ژنانەن سەرچییتان لەگەڵ کردون، خۆ ئەو دایکەکانیانن تان مارە کردو نەکرا لەگەڵیان بنوون ئەو قەیدی نیو دەتوانن کیزەکانیان بخوازن، وەژنی کوپی پستی خۆیشان، دوو خوشکیش پیکەو قەدەغەییە بکریئە ھاوسەر - مەگەر بەر لە ئیسلام ئەو کارانە کرابن - بێ شک خواش لە ھەلەو پەلە دەبووری و دلۆقانە. بەلێ مهسه لهی ژنانی مەحرەم، لە ھەموو گەلیکی سەرەتایی و پیشکەوتوودا حیسابی خۆی بۆ کراوە، لە ئیسلامیشدا ئەمانەن لەم ئایەتەدا، لەئایەتی پیشوویدا، دواتریش ھیندیکیان باس دەکری.

ئەو ژنانەیی حەرەمە مارەکردنیا ئیسلام کردوونی بەسی بەشەو: بەشیکیان تا دنیا دایا بێ حەرەم، یان لەسات و کاتیکی تاییبەتدا - مارەکردنیا حەرەمە - بەھۆی رشتەو پەگەزەو. یان بەھۆی شیر خواردنەو. یان بەھۆی ژن و ژنخواستەو ئیتر بەدەر لەوانە، ئیسلام ھەموو ئیعتیباریکی تری ھەلەو شاندۆتەو - کەلەناو کۆمەلگە جوړاوجۆرەکاندا باو بوون -.

وہ بہہوی خزمایہتی زۆر نزیکیشہوہ چوار جۆریانی قەدەغە کردوہ:

یەکەم: لە بنەپەت و بنچینەوہ (أصول)، ئەمانەش دایکی خۆیی و، دایکی باوکی و، دایکی دایکی و، دایە گەورە لە ھەردوولاوہو: ﴿حرمت علیکم أمہاتکم﴾. دووہم: لق و وەچە (فروع). ئەمانەش: کچی خۆیی و، کچەزاو کوپەزا دەگریئەو: ﴿وبناتکم﴾. سییہم: لق و وەچەیی باوک و دایکی، کەوابوو مارەکردنی کچی خوشکی خۆی و، خوشکەزایی و برازایی و نەوہی ئەوانیش: ﴿وأخواتکم﴾... ﴿وبنات الأخ وبنات الأخت﴾ یاساغە. چوارەم: لق و نەوہی پاستەوخۆی باپیرە، بۆیە مارەکردنی پوور - لەھەردووسەرەوہ - قەدەغەییە، ھەرەھا پووری باوک خۆی، پووری باپیرەیی باوک و دایکی... ﴿وعماتکم وخالاتکم﴾. بەلام لق و نەوہی ناپاستەوخۆ، پەوایە ژن و میردی بکەن، کەوابوو ژن و ژنخواستن لە نیوان ئامۆزاو، پورزاو خالۆزادا پەوایە.

نهم ژنانه به ژن و ژنخوازی حه رام ده بن

- ۱- بنه پرت و بنچینهی خیزانت. دایکیی و، دایه گهره ی ژن له ههر دوولاهه. نهم حه رامبوونهش ههر به ماره کردنی ژنه که - بگوئزیتتهوه، یا نا - پهیدا ده بی: ﴿وَأَمْهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾
- ۲- به چه و ده چه ی خیزان و هاوسه... واته: که ژن خوازرا، ئیتتر حه رامه کچ و کچه زاکانی بخوازیت، به لام نه مه یان به گواستنه وه ی ژنه که پهیدا ده بن: ﴿وَرِبَائِبُکُمُ اللَّاتِی فِی حُجُورِکُمْ مِنْ نِسَائِکُمُ اللَّاتِی دَخَلْتُمْ بِهِنَ، فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ...﴾.
- ۳- ژنی باب و باپیره - له ههر دوو سه ره وه -: ﴿وَلَا تَنْکَحُوا مَا نَکَحَ آبَاؤُکُمْ مِنَ النِّسَاءِ...﴾.
- ۴- ژنی کوپی خوټ و، ژنی کوپه زاکانت، یان ژنی کوپی کچت، واته: بووک: ﴿وَحُلُلٌ أَبْنَائِکُمُ الذِّیْنَ مِنْ أَصْلَابِکُمْ﴾.
- ۵- ژن خوشک. دیاره حه رامبوونی ژن خوشک، کاتییه و، ههر که ژنه که ی خو ی مرد، یان ته لاقیدا، ژن خوشکه که ی حه لال ده بیته وه: ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ﴾.

نهم ژنانهش به شیر خواردن حه رام ده بن

- ۱- دایکی شیریی و، بنه پرتیی و (نوصول) بیه که ی: ﴿وَأَمْهَاتُکُمُ اللَّاتِی أَرْضَعْنِکُمْ﴾.
- ۲- کچی شیریی و، کچه زاکانی.
- ۳- خوشک و خوشکه زای شیریی: ﴿وَأَخْوَاتُکُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾.
- ۴- پووری دایکی شیریی، یان خوشکی شیریی میرد.
- ۵- دایکی شیریی ژنه که ی و، بنه پرت و بنچینه ی.
- ۶- کچی شیریی خیزانی.
- ۷- خیزانی باب و باپیره ی شیریی.
- ۸- ژنی کوپی شیریی.
- ۹- کوکردنه وه ی ژن له گه ل خوشکی شیریی، یان پووری شیریی خویدا. (بوخاریی) و (موسلم) له پیغه مبه ره وه ده فهرموون: ((يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النِّسْبِ)). واته: ههر ژنی به هو ی رشته و په گه زه وه حه رام بی، به هو ی شیر خواردنیشته وه حه رام ده بی، نهم فهرمووده یه لای زاناکان، کراوته ماده و بنه مایه ک بو ژنانی شیر خواردو، له ژیر نه و یاساوه نه و (۹) جوړه - باسما نکر دن - بریاری حه رامیه تیان وه رگیراوه و حه رامبوون. نه مانه هه موو به بریاری خوی کارزان و دلوقان، ماره کردنیان قه ده غه و حه رامه، واته: پیویست ناکات به دوی هوکارو سه به بدا بگه پین، چونکه خوا حه رامی کردوون، به لام له گه ل

ئەویشدا، ئەگەر بە بۆچوونی خۆمان هیندى ھۆکارو سەبەبى بۇ دابنن و بیزانن، شتیکی باشەو، پتر ھۆی ھەرامبوونەكە بۇ ئەوانە پروون دەبیئەو، ئیمانن کزولواو.

بى شە شەریعەتى ئیسلام دەیەوئ پەیوھندى نیوان دایک وکچ و پووو خالۆو برازاو... تاد، وەکو پەیوھندى نیوان ژن و میرد نەبیئ، بەلکو دەیەوئ پەیوھندى نیوانن پتر بیئ لە سۆزو میهرەبانن و حورمەت و پیزلینان لەیەکترو، ھەرگیز پۆژئ ئەو جۆرە ھەراو کیشانە پروودەكەنە ژن و میردو، ئەوساش دەگاتە قەرەقرو چەلەحانئ و، بۇ دواتریش دەگاتە جیابوونەو تەلاق، ئەو لەنیوان کوپو دایک و خوشک و.... تاد پروونەدات. یان دەتوانن بلین ھەرامبوونی ھەر یەك لەوانە لەبەر ئەوێەكە پەیوھندى ژن و میردى بۇ فراوان کردنى سنوورى ئوسرەو خیزانە، دیارە ئەوانە ئەوھند نزیكى یەكن، هیچ پیویست ناکات بەپەیوھندیەكى تر، وەکو پەیوھندى ژن و میردى..

دەشتوانن بلین – سەبەب ھەرچى بى بۇ ھەرامبوونان – ھەلبێژدراوى خواپەو، خوا خۆی ئەو بپیارەى داو، ئیمەیش ملکەچى گشت فەرمان و بپیارەکانى خواى کارزانن و، ئیمانن بەو ھەيەكە: ھەر خواى گەرە بۆی ھەيە ھەرام و ھەلّ ديارى بکات، ھەر شتیکی ھەرام کرد، ھەرامە، ھەر شتیکیشى ھەلّ کرد، ھەلّە، ئیتر هیچ دەولەت و حکومەت و لایەن و گروپ و دەسەلاتدارو زلھیزک بۆى نیە دەسکاری ئەوانە بکا، ئەم بۆچوونەيە بنەرەت و بنچینەى راستەقینەى دین و ئاین.

لەلایەكى تریشەو ھەرامبوونەو خواى گەرە ئەم بوونەو ھەرامبوونەو ئەم ئادەمیزادەى تیدا داناو، ھەریەكە لە جیگا و شوینىكى ئەم زەویيەدا دەژین و، هیچیان بە یەكتر ئاشنا نابن، جا بۇ ئەو ھەرامبوونەو بەیەك ببن و، لەیەك نزیك ببنەو لەیەكتر حالى ببن و، بیر لە زیانگەیانن بەیەكتر نەكەنەو، بەو سى جۆرە ئاشناپەت و دوستانەتى و خوشەویستی فراوان کرد لە نیوانیاندا: بەرگەزو نەژاد، بەشیر خواردن، بەژن و ژنخواستن... بەم کارە دانیشتووی گوندیک، یان گەرەك سەرچەم دەبنە براو، برازاو، خوشکەزاو، پوووزاو ناموزاو.... ھتد. ئەوجار زۆر بە ئاسانترو باشتەر گشت پیكەو دەژین و، ھەست بە هیچ کەسیكى نەیاریان ناکەن. (خواى گەرە خویشى باشتەر دەزانئ).

بەلام لە ھەموو گرنگتر، ئەوێەكە خودای میهرەبان هیچ لایەنىكى ژيانى ئافرەتانی بە ئالۆزی و، بى بەرنامە نەھیشتۆتەو، ھیندیکیان دەکاتە ھوسەرى میرد، ھیندیك دەکاتە دایک و دایە گەرە، ھیندیك خوشک و خوشکەزاو برازاو.... تاد جا ئیتر دەبى كى لەمانە ریز نەگریت؟ کەوابوو ئەو صیفەت و ناز ناوانە بە ژنان خەلاتکراون، باشتەین ریزلینان و خەلاتن بۆیان... زۆر لەو ھەمەزتر نیشانن دەدات، کە بۇ تیر کردنى ئارەزووى سیكسیيەت بن.

بهەر له ئیسلام به ژنان له شفرۆشی دهکرا ؟

ئیمامی (بوخاریی) له خاتوو (عایشه وه - خ) دهگێڕێتهوهو دهئیت: له سهردهمی جاهیلیهتدا، گهییشتنی ژن و پیاو بهیهك (بۆ ژن ومێردی)، چوار جۆری ههبوو: یهكهم: وهكو ئهم باوونهریتتهی ئهمرۆی خۆمان بوو، پیاویك دهچوو لای كهس و كارهكهی خواز بێنی كچیكى كرد، ئینجا پاش ئهڕی و وهلامدانهوه، له لایهن زاواوه مارهیی بۆ دادهناو لێی ماره دهكرا.

دوهم: ههركه ژنان له بێ نویژی پاك دهبوونهوه، دیاناردنه لای كابرایهكى پهسهن و نهجیمزاده! ئهویش سهرجییی لهگهڵ دهکردووهیناردووه، بۆ دواپیش مێردهكهى لێی نزیك نهدهبووهوه، ههتا دهردهكهوت ئاخۆ لهو پیاوه دووگیان بووه یانا؟ مهبهستیشیان لهو كار، ئهوهبوو بهشكو مندالیكى قارهمان و نهجیمزادهی - وهك كهلهگاكهی - لێ بکهوێتهوه...! سییهم: ههشت نۆ پیاو لهتهنها ژنیك كۆدهبوونهوه، ههر ههموو سهرجیییان لهگهڵ دهکرد! جا ئهگهر بهوه دووگیان بووبا، ژنهكه پاش مندالبوونهكهى، دهینارد بهدواياندا و كهسیش نهیدهتوانی دوا بکهوێ، ئهوسا بهئارهزووی خۆی دهیپری بهسهر یهكکیاندا، ئهویش نهیدهتوانی نكولی لێ بکات.

چوارهم: لهشفرۆشیان دهکرد! دهسته ژنیك دهچوون لهجیگایهكى تایبهتدا كۆ دهبوونهوهو لهسهردهركاكهى تابلویهكى لهشفرۆشیان ههڵدهواسی، ئیتر ههر كهسیك چووبا، به ئازادانه دهچوو، پاشان ئهگهر دووگیان بووبا، مندالهكهى دانابا، ژنهكه دهچوو بهژن وبالاناسیكى بانگ دهکردو، لهكى چووبا دهیاندا بهسهریاو، دهبوو به خێوی بكا.

بیگومان جۆری سییهم و چوارهمی ئهو باوو نهریتته، لهشفرۆشی و (سهفاح)یهتهو، سرۆشتی پاکی ئادهمزاد قیزی لێ دهكاتوهوه، پێگا نادات هیچ ژنیك كارى ئاواى سووك و بێ بهها بهسهر خۆیدا بێنیت، ئیسلام نایهوی كارى ئاواى بێ بههاو بێ پێز بهرامبهر به ژنان بكری، بۆیه ههركه هات له سهرهتاوه پلهو پایهى ژنانى گهیاندهوه جیی شیاو و گونجاوى خویان و لهوكاره دزیوه پزگاری كردن، بهلام سهده مخابن، ئیستا دیسانهوه ژنانیان گێرايهوه بۆ سهردهمی جاهیلیهت و لهشفرۆشی، چونكه نه دهولتێك ههیه له ژنان و بژیوی ژنان بپرسیتتهوه، لهكاتی خۆیدا بهمێردیان بدا، نهباوك و براو خزم و كهس و کاریكى وایش ههیه، چارهسهرى دهردیان بكات، دهرهههه ئیستا دهبینی دنیا بهدهست لهشفرۆشی و مندالی ناشهعهیهوه بهگیر هاتوه!.

بهلێ ئیسلام هات و به مروقی گوت: خواى كارزان ژن و پیاوی دروستكردووهو، لهو

دیوی رابواردن و کاری سیکیسیه تییه وه، گه لئ کارو ئامانجی تری داناوه، دهیه وی به زارپو و هچیه ئهوان کاروانی مروڤایه تی دریزه به خوی بدا، بویه ریگه نادا به لاکولانی - وهکو ئازهل - بهیه کابنوسین و، پاشان ههیه که به لایه کا بچی ! مروڤ - ژن و پیاو - پاش پیکه وه جووتبوون، دهبی چاوه پروانی نه وه وهچیه ئاییندهش بن، بزنان چی لهو جووتبوونه وه پهیدا دهبی، ههتا کهش و ههوایه کی ساف و سازگاری بو سازبدهن و، بهرک و پیکی پهروه دهی بکه، بیگومان ئه کهش و ههوا سازگارهش تهنها له سیبهری تاکه پیاویکدا دهگونجیت، بویه ریگه به ژنان نه دا، پتر له پیاویکیان ههبی و، فهرمووی:

﴿والمحصنات من النساء إلامملکت ایمانکم کتاب الله علیکم وأحل لکم ماوراء ذلکم أن تبتغوا بأموالکم محصنین غیر مسافحین فما استمتعتم به منهن فاتوهن أجورهن فريضة ولا جناح علیکم فیما تراضیتن به من بعد الفريضة إن الله کان علیماً حکیماً﴾ ٢٤/٤. واته: ژنانی شوواریشتان پیناشی، مهگه ئه ژنانه ی بوونه ته مالی خوتان، ئه م بریارهش له لایه ن خواوه بۆتان نووسراوه، ژنانی تر (واته: به دهر له ژنانی مه حره م - به ههرسی جوهره کهیه وه، ژنانی به شووکردو) هه لائ بۆتان به پارهو سامانی خوتان بیانیهن، به لام به پاکیی و به شیوهی شهرعی، نه که به داوین پیسی و شیوهی یارو دۆسگرتن له گه لیان رابوین. جا له به رامبه ر ئه وه ته ی له ژنانی خوتانی ده بن، دهبی مارهییه که - که فهرزو بریاری خواجه - بیانده نی، خوئه گه ر له پاش دیاریکردنی مارهی، له نیوخوتان پیک بین (ژنه که له ته واوی مارهییه که ی، یان له هیندیکی ده ست هه لبریت، یان پیاوه که پاش نیکاحه که بریکی تری بو زیاد بکا) ئیشیکی باشیان کردو وه گوناحبار نابن، خواش زاناو له کارزانه.

خوای به خشنده بو ئه وه ژن و میرد یه که بخا، هیزی له زهت و رابواردنیشی پیداون تا: به نیازی هه تا هه تای - به شیوهی شهرعی - ریک بکه ون و، به ناشهرعی و کاتی، ده ست رانه کیشتن بو یه کتری، چونکه که ئه وه وه و هچ له نیوانیاندا ده که ویته وه، پیویستی به کات و ساتیکی زیاتر هیه، بویه ری ده گری له نیکاحی کاتی - بو چوار پوژ، یان بو چوار مانگ، یان بو ئه وه ند سال - له بهر ئه مه یشه ریگه نادات - به هیچ کچ و کوپیک، یان ژن و پیاویک - به ناشهرعی و ههرامیی له گه ل ئه م و ئه ودا رابویری و، بیکاته دۆست و یاری خوی... به تایبه تی ژنی میرد دار... هه ر ئه م به ره لایی و بی سنوورییه وایکردو وه که: ئه مپرو زۆریکی زۆرینه ی کچ و کوپ، ئاماده نین به شیوهی شهرعی له یه که ماره بکری و ئه رکی ژن و مال بکه ویته سه ر شانیان، هه ر ئه وه هه رزان به هاو ئاسان ده سکه و تنه یه کوپان ناچنه ژیر ئه رکی مارهی ژنانه وه - مارهییش پیشت گوتمان: خوای گه وره له سه ر میرد فهرزی کردو وه بو

خانمکهی، جا ئەگەر ئەو خانمە بە ئارەزوو هەوێسی خۆی، لێی نەسەندو ئازادی کرد، کاریکی باش و پەسەندەو خوایش پێیخۆشە، ئایەتی: ﴿ولا جناح علیکم فیما تراضیتن بە من بعد الفریضة...﴾ هەر جەخت لە سەر ئەومەبەستە دەکاتەو.

بەلێ ژن و پیاو پێزو حورمەتی تایبەتیان هەیە لای ئیسلام، دەبێ بەرپێزو حورمەتیشەووە پێک بکەن، دەبێ هێماو نیشانە ی سۆزی پێکەو ژیان دیار بێت، مارەیی یەکیکە لەوھۆکارانە خۆشەویستی زیاد دەکات، شتێکە مەمنوویەتی مێرد بەرامبەر بەژنەکو بەرامبەر بەکەس و کاری ژنەکو نیشان دەدا... ئیسلام ددان بەویدا نانێ کە: پیاوان لە هەر جیگایەدا ژنانیان بەرچاوت کەوتن و حەزیان لێکردن، تەپ بکوتنە سەریان و سنوورشیکی بکەن و یاسای کۆمەلگەو کۆمەلایەتی پێ شێل بکەن... بۆ ئاسانکاری ئەو بەیەک گەشتنە کچان و کوپانە، کە دەیان و سەدان فەرموودە ھاتووە، داوا لەکار بەدەستان و سەرپەرستیکارانی ژنان دەکەن: پێگری لە کچان و کوپان نەکەن و، زۆر بە سادەو ساکار کارەکیان بۆ ساز بکەن. (ئەر کات بوو - إن شاء الله - لە جیگە ی تردا، زیاتر لەم باسە دەکۆڵینەو).

قەوامة چیه ؟!

بێ شک یەخستنی هەر ژن و پیاویک و بوونیان بە خێزانیک و، ئەوساش بۆ ماوەی تەمەنیان پێکەو بژین، ھەروا کاریکی ئاسان و سادەو ساکار نییە، دەبێ - پاش ئەو کە ھەردوو ھاوبەشی ژیانن - یاساو پێسایەکیان بۆ دابنرێت، ئێشەکانیان - ھەریەکە بەپێی تایبەتەندییەکانیان - بۆ دابەش بکری و، ھیچ کامیکیشیان ستەمی لێ نەکرێت... دیارە لەبەر ئەو کە ژنان زۆری دەکەن و منداڵ وەبەر دینن و، پاشان دەبێ پەرورەدی بکەن، خوا ی دلۆقان - بەپێی سروشت - جوړە ئارام و سۆزو میهربانی و دلۆقانیەکی بە ژنان بەخشیو، کە لە پیاواندا بەدی ناکرێت، پیاویش لەبەرئەو دەبێ لەدەرەو مالدای کار بکاو، نان و بژێوی بۆ ئەو ژنە دووگیانە - کە منداڵی بۆ بەرھەم دینێ - پەیدا بکات، دیسان ئەمیش لەش و قەوارەکی تایبەت - بەو کارەو - پێ بەخشیو... وای دروست کردووە بەرگە ی ئەو ھەمووسەرماو گەرماو وەبەرھێنانی کشت و کال و بازرگانی و ئەم بەرو ئەو بەرە بگرێت، بە شیوەیەکی دروستی کردووە بەرگە ی ئەو گیروگرفتە بگرێت دینە پێگای، بەلێ دوو کەسی ئاوا - زەحمەتکیش - ژنەکو بەحەیزو بێ نوێژی و زەیسانی و دووگیانی و بەرھەم ھێنانی منداڵەو سەرقالە، پیاو کەش دەبێ بژێوی بۆ ئەو ژن و منداڵە پێکەو پەیدا بکات، بێگومان دەبێ کارەکانیان بۆ پێک بخری و، یەکیکیان بگرێت بەر پرسی بژێوی و نان

وتوافق، تا له پشيوو و فهورا پرگاريښ، خو دياره كه ئيسلام هيچ شتي بي ئيداره و سهرپرست و چاودير ناهيلي، تهنانه تي دوو كهس سه فري بكن، دهبي يه كيكيان بهر پرس بيت.. جاباشه ! ئه چو مال و حالكي ئاوا بي سهرپرست دهبي....؟ ئيستا نه گهر بلين با ژنه كه سهرپرست بي و (قهوومه) به دهست نهو بي، واده زانم ستم له ژنه كه دهكري، چونكه نهو له لايه كه وه دوو گيان دهبي و مندا و بهر ديني، لهو لايه وه بهر پرسيه تي بزيوي نان و توافقيش بدرتي - هر له بهر نهو كه هن ناكا پياو كويخايي به سهردا بكت - بي سو له حاله تي ئاوا ستم له ژنه كه دهكري و، پياو كهش بي نيش و كار ده مينيتته وه، ده بيتته ئاغو كويخاي ناهق به سهر ژنه كه وه، نه گهر نا پيشتر رهنجه رو خزمه تكار بوو، خو ناشكري كاره كانيان بگورنه وه، مندا بوون بدرتيه پياوو، هه لسوراني كاروباري بزيويش بدرتيه ژنان، چونكه دوو باره هر دهبي وهكو ئيستا كاره كانيان بو دابهش بكن و، هيندي رازي دهبي و، هيندي نارازي.

له بهر نه مه يه كه خوي كارزانيش ده فرمووي: ﴿الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما أنفقوا من أموالهم فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله، واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن فإن أطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا إن الله كان علياً كبيراً﴾ ٣٤/٤١. واته: پياوان ده سه لاتيان به سهر ژناندا هه يه وه، سهر پرستتي كاروباريان ده كن، له بهر نه وه كه:

يه كه م: هيندي له هيندي، له لهش و قهواره و پي كهاته ي جهسته يي و يرو هوش و، هه ول بو بزيوي كامل ترخوا به توانا تر به ديهيان و.

دووه م: پياوان نهركي بهري چووني ماليان له سهر شانه، جا ژناني باش نه وانن كه گوي بيست و - وهكو خواش فرماني داوه - به تايبه تي گهر شووه كيان ناديار بوو - شهرمي خويان ده پاريزن و ئاگاشيان له مال و حال دهبي. نهو ژنانهش كه ئيوه ده ترسن نه شقي بن، ئاموزگاريان بكن و جيگه يان لي جيا بكنه وه، پاش بي سوودي نهو دوو خاليه، هر له بهر دامر كانه وهي كي شه وهه را كه، دهكري نه ر ليشيان بدن، جا نه گهر گوي بيست بوونه وه، ئيوه بيانويان لي مه گرن، به راستي خوا به رزو بلندو زانايه.

نه م (قهوومه) يه له بهر چاكي وري و پيكي پياوان و خراپي ژنان نييه، به لكو تنه ها له بهر نهو دوو خاليه كه قورناني پيروز باسي كردوون، جگه له وهش به پي باوونه ريتي سهرجه م هوو خيله كاني سهر ده ميش، هر پياوان به دم رووداوه سروشته كانه وه بوون، هر پياوان - به پله ي يه كه م - به شداري شهرو شوپره ي خيله كانيان كردوه، هر پياوان زياتر له مال

چوونه ته دهر، بۆپهیداکردنی نان و بژیوی، خو پەیداکردنی نان و بژیوی ئەو سەردەمەش، وەکو ئیستا ئاسان نەبوو، ژنیک بەیانی درەنگانیک لە خەو هەستی و، سواری سەیارەکی ببی و، بەسەر جادهی قیردا بچیتە مەلەبەندی کارەکیەو و پارێزەریشی هەبی و، لەولایشەو بە سووک و ئاسان بگەریتەو – ئەگەر چی ئەم ژنانەش لەچاو ژنانی دنیا دا پێژەیهکی زۆر کەمن، لە بەر ئەو شەریعەتی ئیسلام یاسا و پێسای گشتگیر دادەنی و دەبی بۆ هەموو کات و ساتیک بە کەلک بیت.

خو ژنانیش کەمتر دەتوانن – وەکو پیاوان دەشت و دەرو، شاخ و چیاو، بەرزایی و نزمایی بکەن، جا لەبەر ئەو هۆیانە، ئەو ئەرکانە براون بەسەر پیاواندا و بوونه ته خزمەتکاری ژنان و، ژنانیش بۆ خویان پوژ تا ئیوارە، خانمانە بۆ خویان پادەبوین... لە کاتیکیدا (قەوامة) بە پیاوان سپێردراو، لەبەرامبەرەو ماریی ژنان و بژیوی و گشت پێداویستیهکانیشیان خراوە ته سەر شان، لەولایشەو ئەم کوێخایییه، ئەو نییه کە ئیتەر ژنەکە هیچ ئێراده و ویستیکی نەبی و، نەتوانی بەویستی پیاوێکە نەبی بچوڵیتەو، نەخیر. چونکە سەرپەرستیاری ئیش و کار، تەنها چاودیاری دەکاو، ئەویش بۆ خوێ کار دەکات. مەسەلە قەوامة – پاش رهچاو کردنی هەموو صیفهتیکی بەپێوەبردنی ئەو ئەرکە مەزنە – ئەو جا دراو ته پیاوان، بۆیه سەرپێچی و لادان لێی، کاریکی ئاسان و سادەوسا کار نییهو، دەرەنجامیکی باشی نابیت بۆ ئەو خانەوادیه سەرپێچی لی دەکات... چونکە ئەو منداڵانە لە ژێر چاودیاری بابدا گەورە – نابن و پەرورده ناکرین – دەرەنجام شەخصیهتیکی لاواز دەرەچن، یان بەدەگمەن ریک و پیک و صالح و کامل دەرچن.

ئینجا لەو کەش و هەوا سازگاردا، ژنەکە بە (قەوامة) ی پیاوێکە رازی و، پیاوێکەش بەرامبەر بە ژنەکە دلۆقان و میهرەبان، دەبی ئیتەر ژنان گوی بیست بن و، لاساری نەکەن و کەش و هەوا ی مالهە نەشیوینن، بۆیه لە (أحكام القرآن) ی (جەصاص) دا هاتوووە لە تەفسیری (قەوامة) دا دەلی: (أى أن عليها طاعته وقبول أمره مالم تكن معصية) واتە: قەوامة ئەو یه کە: ژنەکە گوی بیستی میردەکە ی بی و سەرپێچی نەکا، مەگەر لە کاری خراپ و تاواندا، خوا ی میهرەبان بەو ژنانە دەفرمووی: ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾. (ئین عەباس) لە تەفسیری (الرجال قوامون..) دەلی: (عليها أن تطيعه فيما أمر الله به من طاعته، وطاعته: أن تكون محسنة إلى أهله، حافظة لماله، وفضلها عليها بنفقتة وسعيه).

ئەشقیبووونی پیاو

لەپێشەوه گوتمان: وادەبێ ژن و پیاو، هیچ کێشەیهکیان نییە، هەردوولا پێزو حورمەت لەیەک دەگرن و، مافی ژن و میڤدی یەکدی جێبەجێ دەکەن، دەشکری هەردوولا ئەشقی ببن و سنووری ژن و میڤدی بێهێنن، ئەوەبوو بۆ ژنەکان خوا لە پێشەوه فەرمووی: ﴿وَاللّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ...﴾ و بۆ چارەسەری ئەشقیبووونەکانی سێ خال دیاریکرا، وەبۆ ئەشقیبووونی پیاوەکان قورئان دەفەرمووی: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صِلًا وَالصَّلَاحُ خَيْرٌ...﴾ ١٢٨/٤. واتە: ئەگەر ژنیەک هەستی کرد کە میڤدەکە ی ئەشقیبوو، یان پووی لێ وەرەگێری و پوویخۆشی ناداتی، ژن و پیاوەکە دەتوانن هەولێ پێکەوتن بەدەن: ژنەکان دەست لە هێندێ هەق و هەقووقی خۆی هەلبگرێت، پیاوەکان قبوولی بکاو بەو شیوەیە ئەوەهاریە بکوژێننەوه، بێ شک ناستبوونەوه لەو هەراو کێشەو دڕدۆنگیە باشترە... راستە ژنی ژێرو فامیدە هەرگیز ناهێلێ پەيوەندی ژن و میڤدی بچرێت، ئەگەرچی لە پێناو ئەوەشدا، بڕە زیانیەک لە خۆی بدات، چونکە لە دەستدانی مارییەکی باشتر، تا لەسەر خانەو لانە ی چەند سالی هەلفرێنری و تەلاق بدری. (تەماشای ((فتح الباری)) بەرگی (٨)، ژمارە ی فەرموودە: ٤٦٠١ بکە).

بەپێی قسە ی پێشینان، پیاو هەبوو — بێ هۆ — حەزی لە ناوچاوی خێزانەکانی نەکردوو، خێزانەکانی بە دەستیەوه گیرۆدە بوو، ژنەکان — سروشتی پیاوەکانی ناسیو — هەلساو بە ژیرانە لەگەڵ پێکەوتوو لەسەر مالا و حالی خۆی ماوەتەوه ئەو ئاگرە ی کوژاندۆتەوه، ژنی وایشبوو — بێ هۆ — حەزی لە هاوڕیتی میڤدەکانی نەکردوو، ئەو ژنە هەستاو — لەبەر ئەوە تووشی گوناح نەبێ — مارییەکی قەرەبۆ کردۆتەوه بۆ پیاوەکانی و (خولە) ی لێ قبوڵکردوو، وەکو لەپێشەوه باسما کرد.

دانانی کە یخودا (حەکەم) لە نێوان ژن و میڤدا

جا ئەگەر ئەو ژنە ناکۆکە لەگەڵ پیاوەکانی، بە هیچ شتێ دانەمرکایەوه (نە بە ئامۆژگاری، نە بە جیاکردنەوه ی جێی نوستن، نە بە سووکە لێدان) وە منداڵ و خزم و کەس و کار — بگرە خەڵکانی تریش — پێیانزانن، ئایینی پیروزی ئیسلام — هەر لەبەر ئەوە ئەو دەزگایە هەلنەوه شێتەوه نەگاتە تەلاق — بپاریکی تر دەدات، بە هیوای چارەسەر و نەپوخاندنی دەزگاکە.

چارەسەرە کە ییش ناردنی دووناو بژیکەر، یەکی لە خزم و کەسی پیاوەکان، یەکی لە کەس

و کاری ژنهکه، دیاره دهبی هر کهسهیان بهخزمی خوئی پازی بی، لهکەش و ههوایهکی پاکدا – بی لایهنگری – دهیاننیری له جیگایهک کۆ ببنهوه بۆ لیکۆلینهوهی ههراو کیشهکهیان و، پاشان پامالینی و ئاشتکردنهوهیان، جا ئهگەر سههرکهوتوو بوون، ئهگەرچی – ئهگەر ئهوان نیهتیاں باش بیّت – نزیکه خوا سهریان بخا و پری چارهسههر بدۆزنهوه، ئههمجارهش منداڵ و ژن و پیاوهکه مال ویران نهبن و، خزم و کهس و کاریش دڵ بریندار نهبن لهبههر ئهوان.

حهکهمهکان و کارهکانیان

له ئیسلامدا پاراستنی پهیوهندی نیوان ژن و میردو، ههولێ بهردهوامیی ژیانیاں، زۆر مهزن و گرنهگه، بۆیه بۆ نههیشتنی ههراو کیشهی ژن و پیاوهکه، ئهوه ههموو ریگاچارانه دهگریته بهر، گوتمان ئهر له ژنهکهوه کیشهکه پهیدا ببوو، پیاوهکه ریگای ئامۆژگاری بگریته بهر بۆی، ئینجا جیی نووستنی لێ جیاباکاتهوه، ئهوسا سووکه لیّدانیکی بکا، خوئهگهر کیشهکه له پیاوهکهوهبوو، ژنهکه دهتوانی – بهئاوهزی خوئی – ئهوه پیاوهی بهچی دهگیردری، ههولێ لهگهڵ بدات، ئهگهر چی لهو پیناوهشدا قبوولی هیندی زیان بکا، جا پاش بی کهلکی ئهوه ههموو ههولانه، پیویسته لهسههر موسلمانان، لهسههر (قاضیی)، لهسههر خزم و کهس و کاریان بکهونه نیوانیاں و، ئهوه ههکهمه بنیورنه لایان و بهوردی لهمهسهلهکهیان بکۆلنهوه، بهلکو بتوان چارهسههری بودابنن.

جا ئهگهر ههولێهکانیاں بیهووده بوون و نهیانزانی، کامیان – لهژن و پیاوهکه – هوی کیشهکهیه، یان بۆیان دهکهوت کامیان کیشه دهنیتهوه، بهلام وا بهو ئاسانیه بۆیان چاره نهدهکرا... دیاره ئیتر – بۆ ئهوهی خراپتری لێ پهیدا نهبیّت – دهبی لیک جیا بکرینهوه.. ئاخۆ ئهم دوو ههکهمه – ههر لهبههر ئهوه کاتی خوئی کراونهته کهبخوا بۆ برینهوهی ئهوه کیشهیه – ئیستا دهسهلاتی ئهوهیان ههیه – بی پهچاوکردنی پهزایهتی ژن و پیاوهکه – لیکیان بکهنهوه به تهلاق؟ بۆ وهلامی ئهمه تاقمی زۆر له زاناکانی پیشینان و پاشینان، رایان له سههر ههیهو پهسهندیانه، یان دوو ههکهمهکه – بی پهزایهتی ژن و میردهکه – دهسهلاتی جیاکردنهوهیان نییه، دیسان کۆمهلیکیش ههت ئهههیهان پهسهندهو ههردوولاش بهلگهی خوینیاں ههیه، جیاوازی زاناکانیش لهوهوه سههری ههلاوه: ئاخۆ ئهوه دووکهسه که نیردراون بۆ ئهوهکاره به (وهکیل) دادهنرین، یان به (ههکهم) ن و دۆزی (حاکم) یان ههیهو، دهتوانن تهلاق بدهن و ئهوه کیشهیه کۆتایی پی بینن؟. (شیخولئیسلام – ئیبن تهیمیه) و(ئیبینولقهییم) ههردووئهمههی دووهههیهان ههلبژاردوه، بۆیه (شیخولئیسلام) دهلیّت: (هوالصواب، ونص علیه الإمام احمد فی إحدى الروایتین).

حهکه مه کان چۆن ژن و پیاوه که لیكجودا دهکه نه وه؟

پاش گرتنه بهری ئەو عیلاج و چاره سهرانهو، دهستهوسان وهستان لییان، (مالیک)یهکان دهلێن: ژن و پیاوه که پازی بن یا نا؟ دوو ههکه مه که بپاری ته لاقیان دهدهن و کار به ئەنجامه کهیشی دهکری، به لām بۆ ئەو شههه پهسهند بی، دهبی یه که ته لاقی بدا و، به خورایش بیته، واته: ئەگەر هۆکاری ههراو ئاژاوه که میرده که بوو، ئەوا ته لاقه که به خورایی دهدری، خو ئەر هۆکاره که ژنه که بوو، ئەوا له ریگه ی (خولع)ه وه چاره دهکری و، قهره بووی ماره رییه کهشی دهکه ویتته سهر، خو ئەگەر کیشه که له ههردووکیانه وه سهری هه لدا بوو، ئەوا به خورایی ته لاق دهدری و، پیویسته (قاضی)یش بی دهسکاری ئەو بپاره پیاوه بکا، شیاوی باسه ئەو ته لاقه – لهو دوو ههکه مه وه دهدری – ته لاقی یه کلابوونه وهو (بائین)ه.

تیپینییه ک:

به داخه وه له گه ل ئەو هه موو گرنگی و بایه خدانه به مه سه له ی ژن و میردو، چاره سهری کیشه کانیاں له قورئان و له فهرمووده کاند، که چی ئیستاو سهرده می پیتیش، پشت گوێخراوه، لای هیچ که سیك باسی نه ماوه، ژنانیش نازانن که ئەگەر ژیا نیاں لای میرده کانیاں تال بوو، ده توانن په نابهرنه بهر (قاضی)یه کی موسلمان و به شیوه یه کی جوان و په سه ندی شههه لیك جیا ببنه وه.. هیوادارم به چاویکی ورده وه ته ماشای ئەم گشت ئایه تانه ی قورئان – که سه به رته به ژنان و ژیا نیاں هاتوون – بکه ن و، ئەو جا کیشه کانیاں و، ئەو ساش چاره سهریا ن، تا دنیا ش بزانیته که ژن شتیك نییه هه ركات له پیاویك ماره کرا، ئیتر چاک بی، یان خراپ، هه ر دهبی له گه لیا بی و به داخ و خه فه ته وه سهرینیته وه! به لکو گه لی جار (وهکو له جیی خویدا باسی دهکه ین به ئیزنی خوا) ده توانی به زۆر ملی میرده که ی بگری و ته لاقی لی بسینی.

سی جۆر چاره سهر له بهر ده ستدایه بهر له ته لاق

ئه وژنانه ش ده بنه هوی تیكدانی که ش و هه وای ماله که و، خو له پیاوان ئەشقی دهکه ن – بی هیچ گوناح و تاوانیکی میرد – سی جۆر چاره سهر له به رده ست میرددایه، ده توانی یه که یه که تاقییا ن بکاته وه، به لکو یه کیکیان بیته چاره سهر بۆ و له و حاله ته ی دابه زی:

۱- نامۆژگاری (فعظوهن):

دهبی میرد فه رمانه کانی خوا یا ن وه بیر بیینیته وهو پیا ن بلی خوا بپاریدا وه، که ئیوه له گه ل میرد تاندا چاک و گوی پایه ل بن، وه سزا و تۆله ی پاشه پوژیا ن بیر بخاته وه.. تییا ن بگه یه نیته که ئەو هه میشه خیر و خوشی بۆ ئەو دهوی، ده یه وی سهر فرازی دنیا و قیا مه ت

بیټ، دهیه وی له قیامه تیشدا پیکه وه بژین.

ههروا منډاله کانیشی وه بیر بیټی - ئه منډالیان هه بوو -، شیایوی ئاماژه بوو کردنه ده بی به نهرم و نیانیی و پر له خو شه ویستی و، دوو له وشه ی ناشیرین و فیزو ده عیه و خو بهزلزانین ئاموژگارییان بکات، ههروک ده بی دوو به دوو بن و خزم و کهس و کاریان دیار نه بی.

۲- جییا کردنه وهی جی نووستنیان لییان (واهجروهن فی المضاجع):

پاش ئه وه که ئاموژگاری و نه سیحه ت که لکیان نه بوو، ئه وسا بیگوژیته وه بوو قوناغیکی تر، ئه ویش ئه وهیه جیخه وی لی جیا بکاته وه له گه لی نه خه ویټ، یان خیر سه رجییی له گه ل نه کات، یان بزانی چی به لایه وه سهخت و نا په حه ته، ئه وهی له گه ل نه نجام بدا، ئه م له گه ل نه نووستنه چاره سه ریکی نه یی و په نامه کییه، نه منډال پیی ده زانی تا ئه وانیش فییری شهروکاری فه ساد بن، نه خه لکانی بیگانه وه نه یاریش گوئی لیوهیه، تا ئا فره ته که ی پی سووک بی، وه نه خزم و کهس و کاریش پیده زانن، تا کی شه وه هه رای لی بکه ویته وه... چونکه ته نها مه به ست چاره سه ری لووت به رزی ژنه کهیه، نه ک سووکایه تی پیکردنی.

۳- سووکه لیډانی بکریټ: (واضربوهن):

به لی واده بی جیا کردنه وهی جی نووستن و پشتکردن لییان، بی که لک و بیهووده ده بی، ئایا ده کری له وکاته دا دهسته وسان بووه ستین، تا ئه و خیزانه مال ویران و سه رگه ردان ده بن و تیده شکین... بی شک چاره سه ری تر هیه - نه گه رچی توندو سهختیش بی - به لام هه ر چوټیک بیټ ئه و چاره سه ره له تیشکانی خیزانه که باشته، ئه ویش سووکه لیډانیکی ژنه کهیه، لیډانیکی بی ئیش و نازار، لیډانیکی (نه فس) شکین، پی شه وا (شافعی) ده لی... بوو چاره سه ری یاخیبوونی ژنان، میرد ده توانی سووکه لیډانیکیان بکا، خو نه گه ر خو ی بگری و، لیډانیان نه کا هیمان هه ر ئه مه باشته له لیډانه که. (عه تا - خوی لی پازی بی) ده لی: له باتی لیډان، ده توانی لی توو په بی. به ده ر له مانیش پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: من هه ز ناکه م له ژنان به دن و، که چی پاش ماوهیه کیش بچن سه رجیییان له گه ل بکه ن! له فه رموده یه کی تر دا ها تووه: هه ندی موله تیان خواست له پیغه مبه ر ﷺ بو لیډانی ژنان، ئه ویش فه رموی: ده توانن لییان به دن، به لام پیاو چاک، هه رگیز له ژنان نادات. (احکام القرآن للجصاص). ئه م لیډانه ش ته نها بوو ژنانه یه که سوو ده زانی، به و لیډانه نه بی ته می خو رنابن و، گو ی ناده ن به پروخانی خیزانه که.

به لام شه ریه ته ئیسلام هه رگیز ریگه نادات به ناوی ته می کردنه وه، که سیك هه لسی و

خوی بکاته (جلاد) و بههق و ناههق بهر بیټه گیانی ژنان، ههروهک پښهش نادات پیاوهکه بیټه ژن و، ژنهکەش بیټه پیاو! یان ههردوو ببنه شتیکی سییهه، بهناوی تیگه‌یشتن له دین و سهردهمی گۆرانکاری و پښکهوتن.

پوخته‌تر بلین: ئەم لیدانه کاتیک به‌کار دیت، سوور بزانی که ئەو ژنه به‌وه چاره‌سەر ده‌کری، شیاوی نامارزه بۆ کردنه که ئیسلام له بنه‌په‌تدا پښخوشه لیدان هه‌ر نه‌بی، چونکه پښه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز له ژنانه نه‌داوه. (له فی ظلال القرآن، تفسیر المنار، المفصل، سوود وهرگیراوه).

نه‌فه‌قه‌و بزئیوی ژنان

به پیی قورئان و فهرموده‌و، به‌کو‌ی ده‌نگی زاناکانیش، هه‌موو بزئیوی و پیداو‌یستییه‌کی ژنان خراوته سه‌رشانی پیاوان، نایه‌تی: ﴿وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف...﴾ ٢٣٣/٢ و ه نایه‌تی: ﴿اسكنوهن من حيث سکنتم من وجدکم ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن...﴾ سووره‌تی (طلاق/٦. فهرموده‌ی: ((...وله‌ن علیکم رزقهن وكسوتهن بالمعروف)). موسلیم. به‌لگه‌ی ئه‌وراستیییه‌ن.

بزئیوی ژنان بۆچی خراوته سه‌ر پیاوان؟

ئیسلامی پیروژ له‌م پوانگه‌یه‌وه ده‌روانیته ئه‌و مه‌سه‌له‌وه که: هه‌رکات ژنیک ماره‌کرا له پیاویک، ئیتر به‌هوی ئه‌و ماره‌کردنه‌وه، ئه‌و ژنه به‌و پیاوه‌وه قه‌تیس ده‌بی و ده‌به‌ستریته‌وه‌و، له‌هه‌موو ئیش و کاریک ده‌که‌وی و، ده‌بی گوی بیستی پیاوه‌که‌ی بی و، - تا پیویست نه‌بی - له‌مال نه‌چیته‌ ده‌رو - خوی به‌مال و منداڵ و پیداو‌یستی پیاوه‌که‌یه‌وه سه‌رقال بکا، پیاوه‌که‌ش له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌وه له‌ده‌ره‌وه‌ی مال هه‌له‌ده‌سیته به‌په‌یداکردنی بزئیوی و ژیا‌نی ئه‌و مال و منداڵه، ئیسلام ناوا ئیش و کاره‌کانی دابه‌شکردوه‌و، ریزو حورمه‌تی له‌ ژنان ناوه‌و کردوونی به‌سالاره‌و خانمی مال و، بزئیویانی پیویستی کردوته سه‌ر پیاوان - بی هیچ جوهره‌منه‌تی - ئیتر نه‌گه‌ر ژنیک به‌رژه‌وه‌ندی خوی نه‌زانی و، مه‌سه‌له‌ی نه‌فه‌قه‌و ماره‌یی، به‌شتیک بزانی له‌شانی ژنان که‌م ده‌کاته‌وه! - به‌تایبه‌تی وه‌کو ئیستا - که به‌مه‌به‌ستی تیکدانی شیرازه‌ی خیزان و نازادبوونیکی بی سنوور - له‌هه‌موو که‌ناله‌کانه‌وه - لیرو له‌وی - هیرش ده‌کریته سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌و، سه‌رمه‌سه‌له‌ خاوه‌ن به‌هاکانی تری ئیسلام!

هیوادارین خانمه‌کان، وردتر بپواننه ئه‌و باسه‌وه‌و، به‌فیل و فهرجی ئەم و ئەو نه‌خه‌له‌تین.

خۆ ئەم نه‌فه‌قه‌و ماره‌یییه‌ش نابنه له‌مه‌په‌رێک له‌به‌رده‌م سه‌رمایه‌ گوزارییه‌کی نازاددا بۆ

ژنان، به لکو به پیچه وانه وه، ژن ده توانی ئیش و کاری تر بکاو، بهو ماره ییه ش بازرگانی بکاو، سهروه تیکی باشیش پیکه وه بنی و، وای لی بیته ئه و هاوکاری میرده که ی بکاو، مندا له کانی بژینی، له کتیبی (المحلی) دا هاتوه: (۱۹۲۶ - مسألة: فإن عجز الزوج عن نفقة نفسه، وامراته غنية كلفت النفقة عليه، ولا ترجع عليه بشيء من ذلك إن أيسر...) واته: ئه ر پیاو توانای بژیوی خوئی و، توانای بژیوی ژنه که ی نه بوو - له هه مانکاتدا ژنه که ش ده و له مه ندو دارا بوو - ده بی نه فه قه و بژیوی میرده که ی بدات.

جا بو ئه مه نه فه قه یه ش، زانا کان کۆمه لی مه رچیان نووسیوه و له کتیبه کانیاندا تۆماره، من به پیویستی نازانم بو خوینه رانی هیژای تۆمار بکه م، به لام پیویسته مه سه له ی ئه و ژنانه بزانری که: پوژ ده بیته وه ده چن به لای ئیش و کاریانه وه له کۆمپانیایه کدا، یان له ده زگایه کدا دامه زراون و کار ده که ن.. ئه م جوړه ژنانه، ئه گه ر میرده کانیان رییان نه دهن بچن کار بکه ن و، ئه وان به ویستی خویان هه ر بچن، ئه وه بی شک نه فه قه یان ناکه وی و بژیویان ده که ویته سه رشانی خویان، وه کو له (المفصل) دا هاتوه.

شیایو باسه، نه فه قه ش به پیی بوون و نه بوون ده گۆردری، هه روه کو سال بو سال و کات بو کات ده گۆردری، مه به ستی ئه م ئایه ته که ده فه رمووی: ﴿لینفق ذوسعة من سعته ومن قدر علیه رزقه فلینفق مما آتاه الله لا یکلف الله نفساً إلا ما آتاه سیجعل الله بعد عسر یسراً﴾ طلاق/۷. ئه و فره ق و جیاوازییه ده خات بو نه فه قه. (فقه السنة، المفصل).

ژنانی ئاکار چاک

له پییشه وه گه لی جار گوتمان: ژن و پیاو هه ردوو دروستکراوی خوان و، یه کیکیانی خوشناوی و پکی له ویان بیته، نه خیر، به لکو هه ردوو بو به هه شت به دیهاتوون، وه کو (بابه ئاده م) و دایه (حه و) - سه لامی خوایان لی بیته - به لام بو دوا یی به هو ی کار و کرده و ی خو یانه وه، چاکیان ده بیته چاک و، خراپیشیان ده بیته خراپ، زوړ جاریش ده کری، هیندی ئافره ت له سه دان پیاو باشترو به خزمه ت ترن، صالحترو چاکترن، بو ئه مه ش میژوو پره، جا ئیمه بو ئه م باسه له قورئانی پیروژدا چه ند ژنی وه بیر دینن، تا ئیمه ش چاکمان به لاوه چاک بی و، خراپیشمان به لاوه خراپ بیته، گه رچی ژنی پیغه مبه ر ﷺ یش بیته، نه ک وه کو سه رده می جاهیلیه ت که هه موو کاریکی ئافره تیان به لاوه خراپ بوو! فه رموون ئه مه ش چه ند ژنیکی ئاکار چاکن:

۱- (ساره) خاتوونی ژنی (ئیهراهم) پیغه مبه ر - درودو سلاوی لی بیته - ئه م ژنه به ریزه

وهك دهلین ته‌مه‌نی (۹۹) سال و، زۆریش صالح و پیک و پیک بوو، تا ده‌گاته‌ئو ته‌مه‌نه‌ش هیچ مندالیکه‌ی نابی و، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ش به‌ پیی سروشت و باوی ژنان، سالی نه‌مانی هیوا به‌مندال بوونه، وه‌کو ته‌مه‌نه‌که‌ی (ئیه‌راهم)یش هه‌روا، مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن.. گه‌رچی له‌تواناو ده‌سه‌لاتی دروستکه‌ری بوونه‌وه‌ردا زۆر ئاسانه، به‌لای خوی گه‌وره‌هه‌موو شتیکی ئه‌ندازه‌گیر کردووه‌و هۆکارو سه‌به‌بی بۆ داناوه، به‌لام بۆئه‌وه‌ی خه‌لکی بیناسن، بری جار هیندی شت ده‌کات، به‌ده‌ر له‌بۆچوونی ئه‌وانه، بۆیه ئیمانداره‌کانیان به‌ئاسانی ته‌سلیم ده‌بن و، بی دینه‌کانیشیان یاخیی، بۆ نموونه: له‌گل باب‌ه‌ ئاده‌م و، له‌ (مه‌ریه‌م) عیسا - بی په‌یوه‌ندی نیرو میی - وه‌دی دینی، خو ژنانیش له‌ده‌وره‌به‌ری په‌نجاکاندا له‌زاوژی ده‌که‌ون، به‌لام ئه‌وته‌ له‌وته‌مه‌نه‌دا مندال ده‌داته‌ خاتوو (ساره) بۆئه‌وه‌ ده‌وره‌به‌ر پاچله‌کیی و، بیانخاته‌ سه‌ر بیرکردنه‌وه‌و ئیمان هیئان به‌خوی تاک و ته‌نیا، بۆئه‌مه‌یه‌ که‌ خوی گه‌وره‌و میه‌ره‌بان له‌ سووره‌تی (هوود)دا ده‌فه‌رمووی: ﴿وامراته‌ قائمه‌ فضکت فبشرناها یاسحاق ومن وراء إسحاق یعقوب. قالت یاویلنا االد وانا عجوز وهذا بعلى شیخا إن هذا لشیء عجیب. قالوا اتعجبین من امر الله رحمة الله وبرکاته علیکم اهل البيت إنه حمیدٌ مجید﴾ ۷۱-۷۳. واته: ژنه‌که‌ی ئیه‌راهم - درودوسلویان لیی - که‌ له‌ کاتی هاتنی فریشته‌کاندا هه‌لویستا بوو - له‌و مژده‌ خوشه‌ پیکه‌نی (فریشته‌کان هاتبوون بۆ فه‌وتاندنی خه‌لکه‌ خراپه‌ نیربازه‌که‌ی قه‌ومی (لووط)، ئه‌میش ژنیکی صالح و چاک و باش بوو، له‌خوشی ئه‌وه‌دا هاته‌ پیکه‌نین)، بۆ دواایش مزگینیان پێدا به‌ له‌دایکبوونی مندالیک، ناوی (ئیسحاق) ده‌بی و، سه‌ره‌رای ئیسحاقیش به‌یه‌عقوبی کوپی ئیسحاق. ئه‌ویش - به‌پیی ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی هه‌یبوو، له‌بار نه‌بوو بۆ مندال بوون - بۆیه‌ گوتی: های له‌من! ئاخو منی پیره‌ژن مندالم ده‌بی و، ئه‌مه‌یش شووه‌که‌مه‌ پیره‌ می‌ردیکه‌، به‌پاستی ئه‌م کاره‌، کاریکی سه‌یره‌ سه‌مه‌ریه‌! فریشته‌کانیش به‌ (ساره)یان گوت: ئاخو فه‌رمانی خوات پی سه‌یره‌! ئه‌ی خیزانی ئه‌م ماله‌! به‌ربه‌زه‌یی و به‌ره‌که‌تی خوا بکه‌ون، به‌پاستی پایه‌ به‌رزی و پی هه‌لگوتن هه‌ر له‌خوی دی.

له‌سووره‌تی (زاریات)یشدا ده‌فه‌رمووی: ﴿فأقبلت امراته فی صرة فصکت وجهها وقالت عجوزٌ عقیم. قالوا کذلك قال ربک إنه هو الحکیم العلیم﴾ ۵۱/۲۹-۳۰. واته: ژنه‌که‌ی ئیه‌راهم - پاش مژده‌که‌ به‌ مندال - به‌هاوار هاوار هات و چه‌مۆله‌یه‌ (پووکاوی)کی له‌خوی داگرت و گوتی: من پیره‌ ژنیکم بی زک و زا، ئاخو چۆن مندالم ده‌بی...؟ دیاره‌ ژنیکی ته‌مه‌نی گه‌یشتیته‌ ئه‌وه‌نده‌ سال و، هیمان مندالی نه‌بووبی و، ئیستا پیی بلین مندالت ده‌بی، بی شک ئه‌و قسه‌یه‌ جیگه‌ی سه‌رسوپمانه‌! ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا نه‌بی شتی وا که‌ی ده‌بی، بۆیه‌ فریشته‌کانیش

گوتیان: پەرورددگاری تۆ وای فەرموو و پراوتەو، بوخویشی کارزان و زانایە.

تایببینی:

١) (قورتوبی) دەلی: وشە (أهل البيت) کە لە سوورەتی (ئەحزاب) یشتا هاتوو: ﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ٣٣/٣٣. ژنی پیڤەمبەرەکانیش دەگریتەو، ئەگەرچی هیندى بەرھەڵستی لەمە دەکەن!

٢) بوخاری لە کتیبەکیدە دەلی: (باب القيام المرأة على الرجال فى العرس وخدمتهم بالنفس). واتە: ژنان هەلسن بە خزمەتی پیاوانی صالح و چاک و دۆس لە زەماوەندا. پیڤەشوا (موسلیم) ییش لە (سەھل ی کۆری سەعد) ەو دەگریتەو دەلی: ((ئەبوو ئوسەیدی ساعیدی) زەماوەندی کردو پیڤەمبەری ﷺ دەعوەتکردو، ژنەکی (بووکەکە) خزمەتی دەکرد... زاناکانیش لەمە وەرەیان گرتوو کە: ژنان دەتوانن لە زەماوەندا خزمەتی مێردیان و هاوێلانی مێردیان بکەن، ھەرەھا دەشکری ئافرەت لەبەردەم میوانی صالح و موسلماندا هات و چۆو خزمەت بکات، ئەگەرچی لەوانە ھە ئەم پروداو پێش ئایەتی (حیجاب) ییش هاتبى.

٢- ژنە ئیماندارەکی فیرەون:

ئەم ژنەش - ئاخۆ ئاسیەکی کچی موزاحیم بیّت، یان (ئیخناتوون) بیّت - نمونەکی ئیمان وقارەمانیەتیە بۆ ژنان، چونکە باوەرداریکی راستەقینە بوو بە پەرورددگاری خو، ئەگەرچی ژنی فیرەونیش بوو لە کۆشکی پاشایەتیدا دەژیا، وەلە هیچیش کەمی نەبوو، وەھەرچی ژنانیش ھەزی لی بکەن لە پارواردن و خواردن و جل و بەرگ و زیڕۆزیو، حورمەت و پێز، لە کۆشکی پاشایەتیدا، دەستی ئەو کەوتبوو، بەلام ئەمانە گشت نەبوونە ئەستەم و لەمپەڕێک لەبەردەم ئیمانداریدا، ئیتر سەرباری ئەو کە (فیرەون) داواى خواہیەتی دەکردو دەیکوت: ﴿ما علمت لكم من إله غيري. أنا ربكم الأعلى﴾، کاتیکیش فیرەون زانی ئەو ژنە باوەری بەو نییەو، دەزانی ئەویش یەکیکە لە دروستکارەکانی خوا، خوا لەو مەزنتەرە، ئازارو بیزاریکی زۆریدا، بۆئەو ھەو پەشیمان ببیتەو و باوەر بەدەسەلات و خواہیەتی فیرەون ببینیت! بەلام ئاسیەخان وەکو کیو سەربەرەزەکان وەستاو نەلەرزییو، ددانی بەخۆدا گرت و دەیکوت: خواہ! لە فیرەونو، لەکاروکردەو فیرەونو، لەگەل و نەتەو فیرەون سەتەمکاریکی وە فیرەون نەجاتم بدە، خواہ! لەلای خۆت مائوکە یەکم - لەبەھەشتدا - بۆ بنیاتنە.

بەلی ھەلویستی ئەم ژنە دلیرو قارەمانە، کە ھێماو ئامارەکی پیڕۆزی و سەرفرازییە بۆ دنیاو قیامەت، پەرمزی ئەو ھەو کە ژنانیش - ئارەزوویان ھەبى - خو ژال دەکەن بەسەر گشت

رېاواردن و ناو و نازناوېکې دنيادا، ټهگه به باشي ليپرېن پاشاو گشت مولکهکهي، ناتواني لهخشتهيان بهرنو، دهتوانن ميژوويهکي پرله سهرهريي و خهبات، بو گشت ژناني دنيا تومار بکهن و له قيامهتيشدا پلهي بهختياريي و سهربرزيي بهدهست ديني، پيغهمبهری خواش ﷺ لهبرامبهړنه و ژنه ټاکارچاک و بهرزانوه دهفرمووي: ((أفضل نساء الجنة: خديجة بنت خويلد، وفاطمة بيت محمد، ومريم ابنت عمران، وآسية ابنت مزاحم فرعون)).

دهسا هزاران هزار درودو سلاو بو ټهو خانمه ټيمانداره چاکه پاکانه که ههرگيز ماددهو کوشک و تهلار نايانخهلهتيني. سلاو بوژناني له پيناو ټاقيدهو باوهردا دهکوشن وخو تهسليمي زورداراني سهردهم ناکهن.

۲- دوو کيژهکهي (شوعهيب):

به لهوه باسي ټهو دوو کيژهيه بکهن، پيوسته کهمي پيشتر بچين و وهکو دهسپيکيک، لهرووداوي پيش ټهو بدويين.

مووسا - که بو دوايي دهبيته پيغهمبهر، پالاهواني پروداوهکيه - لويکي (بهني ئيسرائيل) - له مالي (فیرعون) ي (ميسر) گهوره دهبي و، پاشان بههوي کيشهو پروداويکوه لاي فیرعون قاچاخ دهبي و، بهناچاري ري (مهديه) دهداته بهر، شياوي باسه نيواني (مهديه) و (ميسر) (۸) پوژان پي دهبي، دياره ريگاوباني ټهو سهردهمهش، چول و بيبابان دوورو، بي ناوونان بووهو، هيچ خزمهت گوزاريهکي تيا دس نهکوتوهو، بويه زور بهخستهو بهماندوويهتي دهگاته لاي ناويک - که خه لکي مهديه له وئاوه که لکيان وهردهگرن - دهگاته ټهوي، هيمن نهحهواوتهوه، چاوي به ديمهنيک دهکوي، ويژداني پياوي جواميرو بهشههامهت بوي قبول ناييت، بهتايبهتي نهفس پاکيکي وه ټهو، بويه دل و دهروني ههژاند ! چونکه خه لکيکي زوري ديت لهسهر ناوهکهن و ههريهکه مهرومالاتي خوي ناو دهاو، دوو کيژيش بهر له مهړهکاني خويان دهگرن و له ناوهکه دووريان دهخه نهوه، سا به لکو چول ببي و، پاش ټهوان، ټهمانيش بچنه سهر ناوهکه، دياره لاي مروقي فيترهت پاک، دهبوو پياوهکان - بهر لهخويان - رييان بهکيژهکان دابا که ناوي مهړهکانيان بدن.

مووسا که ټهوه دهبيني - لهگه ټهوهيشدا قاچاخو ههلهاتوهو غهريب و ناواريه - لهکيژهکان دهچيته پيشي و لهو کارهساته دهپرسی ؟ دهپرسی بوجي ټيوه بهتهنها خوتانن و، بوجي لهدوورهوه مهړهکاننتان پاگرتوهو...؟!

ټهوانيش گوتيان: ټهوانه کومه له خه لکيکي بههيژن، بهزوري خويان مهړهکانيان دهبهنه پيش و، ټهوهش بو ټيغه نهگونجاوهو دس نادات، بويه ههر خوشمانين، چونکه (باب) مان

پیریکی به سالآچوو، وزه ی بگره و بهردی نه ماوه، ئیمهش له بهر بی کهسی هاتینه ئیره. ئه مه پتر شه هامة تی موسای هه ژاندو، چوو به پیش، بو ئاودانی مه پره کانیان - که هه قه هه موو کاتی پیاوان به رامبه ر به ژنان، خاوه ن میهرو به به زه یی بن، ئاسانکاریان بو بکه ن - بو خویشی ئاواره و بی هاوکارو بی پالپشته، له وانه یشه زور پال پالینی بکات، تووشی شتیکی تر سنک بی، به لام گشت ئه مانه نه یانتوانی له ئه نجامدانی کاره خیره که ی خوی ببه نه له مپه ر، بویه وه کو پاله وانیک مه پره کانی دایه به رو له ناو ئه و حه شامه ته دا گه یاندنیه سه رئاوه که و، ئاوی دان بویان و، دل و دهروونی خوی ئاسوده کرد، پاشان - له بهر ئه وه که کاتیکی زور گهرم بوو، ماندووی ریگایشه، پشتی له وان کردو چوو به بن سیبه ریك، به لکو که می بجه ویتته وه، له وی ته نه ا په نایه ك شك ده با که هاواری بو به ری وداوی ناته واوی و که م و کورتیه کانی خوی لا بکات، بویه گو تی: پهروه دگار که م! بو خوت ده زانی زور گهرمه، بو خوت ده زانی ته نیا و بی که سم، بی هیزو بی توانا و لاوازم، زور ئاتاج و موحتاجی لوتفو فه زلی توم: ﴿رَبِّ اِنِّی لَمَّا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرِ فَقِیْرٌ﴾.

جا پاش مونا جات و پارانه وه ی موسا ﷺ ئه وه ندی نه خایه ند، هه تا جه ره سو زهنگی پرزگاری و دهرووی خیری بو نیردا! خیرا کیژه کان ئه و پروداوه بو بابیان دهگیرنه وه و، بابیشیان ئه و کاره به کاری مرۆقیکی ساده و بی بهرنامه دانانی، بویه یه کی له کیژه کانی به نه و په ری ئه ده بو ویل و شه رمه وه ده نیری و دیته لای موسا و پیی ده لیت: بابم بانگت ده کات بو لای خوی و ده یه وی پاداشتی ئه و کاره جوامیرانه یه ت بداته وه!

به لی به هه قیقه ت خانمیکی زور به حه یا و به شه رم بوو، دیاره شی ره ژن بوو، بویه بابی هه لیبژارد بو گه یاندنی په یامه که ی و، ئه ویش زور به ئازایانه هات و له چه ند رسته یه کی کورتدا مه به سته که ی به موسا گو ت: ﴿اِنَّ اَبِیْ یَدْعُوکَ لِیْجْزِیْکَ اَجْرَ مَاسْقِیْتٍ لَنَا﴾.. خو ئافه رت هه ر به فیه رت و ا دروست بووه له کاتی به یه که گه یشتنی له گه ل پیاودا، جو ره شه رم و حه یا یه که ده یگری ت، به لام ئه و شی ره ژنه، زه حمه تکی شه ی بابی له نه و په ری متمان به پاک و خاوی نی، بی هیچ جو ره شه ژانیك هه واله که ی گه یاند.

لی ره دا ئه م دیمه نه ته وا و ده بی و، دیمه نی به یه که گه یشتنی موسا و پی ره به ته مه نه که یه (بابی کیژه کان). به لی جاکه موسا هاته لای و داستانه که ی خوی بو گیرایه وه... ههستی کرد، ههروه کو پیویستی به خواردن و خوراک هیه، پیویستی به ئه من و ئاسو ده یی هیه و، پیویسته په نا بدری و خه می نه مینیت، بویه خیرا پیی گو ت: ﴿لَا تَخَفْ نَجْوَتَ مَنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ ترست نه بی، له و خه لکه سته مکارانه پرزگارت بوو، ده سه لاتیان به سه ر (مه دیه ن) دا نیه.

پاش ئەم قسەو دیاڵۆکەیهو پالەستەن بەشەهامەت و کارەجوامیرانەکانی، پوژی ئاودانی مەرپومالاکەیان، یەکی لە کێژەکان، زۆر بەئازایانەو، بێ پەردەو بێ ترس لە هیچ تۆمەتێک بدرێتە پالی، گوتی: بابە! بەکریی بگرە، با ئیش و کارەکانمان بۆ بکات، با مەرەکان بەخیو بکات، با ئیمە جاریکی تر نەچینەو و ناو حەشامەتە بێ میهرەکە، دیارە ئەو کێژە ژیرەیه دەیهوئ بێ زەرورەت لەمال دەرئەچێ، دەیهوئ بەپاک و خاوینی بمینیتەو، بەپیاوانی نەیاردا هەلنەتەقییت، بانامۆژگاری و وانەیهکیشت بێت بۆ ئەوانەى شوانیکی نامەحرەم دیننە ناومالو، گەلی جاریش ئەنجامی باشی نابێت. راستە ئافرەتی قورسو ژيرو فامیدە، حەز دەکات هەمیشە خوێ لەمال دانێو، هەتا زۆر پیویست نەبێ لەمال دەرئەچێ و لەگەڵ پیاواندا شان لە شان نەدات، بۆیه ئەم کێژەش ئەو داوایەى لەبابی کردو، بۆسەر خستنی کارەکهیشی دوو سیفەتی گرنگی باسکرد کە هەردوو یو پیاوی کریکارو کارمەند پیویستن، بەتایبەتی ئەو پوژە کە بەهاوار ئەوانەو هات و زۆر بە بویرانەو، پاکانە مەرەکانی بۆ ئاودان. یەکەم: بۆ تیپەراندنی ئیش و کار، لاویکی زۆر بەهیژە، دەتوانی بێ دامان و بێ ئەو کەسیک پێی لی بگری کارەکان ئەنجام بدات.

دووهم: دەسپاک و ئەمینە.. بەتایبەتی ئەو پوژە، زۆر بە لاویکی سەنگین و ئەمین کەوتە بەرچاوی. کەوابوو دەشی مالهەکی بدرێتە دەست.

بەلێ.. ئافرەت – ئەگەرچی کێژیش بێت – دەتوانی بە ئازادانە لەگەڵ باب و براو خزم و کەس و کاری خویدا، باسی کێشە کۆمەلایەتییهکان و چارەسەریان بکات و، ئەوانیش گویی بۆ بگرن و جیبەجیبی بکەن، بۆیه ئەمیش لەم دیمەندا، بێ ئەو لە تۆمەتێک بترسییت پێشنیازی خوێ پێشکەش کردو بابیشی وەلامی دەداتەو.

لەو دەچیت (شوعەیب) بە ژیرانەى خوێ زانیبیتی، ئەم قسەو باسانە ئەو دەگەیهنیت کە ئەو کێژە حەز دەکات لەگەڵ ئەو لاودا بێنە هاوسەر، بەتایبەتی کە دوو صیفەتە بەرزە جوامیرانەکەى مووسای باس کرد، باسیکرد کە: پیاویکی بەهیژو چاو نەترسە، ئەمین و دەسپاک و دلپاکە.. خو ئەگەر وایش بێت کێژان هەقیانە، میردی ئاوا بۆ خو هەلبژێرنو، بدەن بە گویی بابیاندا، بابیش هەقە بەگویی کچی ئاواى ژيرو فامیدە بکاو، هاوسەری ئاواى بۆ بگری.

هەقیەتی زۆر بەسادەو بەئاسانیەکەو بە مووسا عليه السلام بلیت: دەمەوئ یەکی لەم کێژانەمت لی مارە بکەم، ئەگەرچی ئەو کێژەى دەیهوئ لی مارە بکات دیاری نەکرد، بەلام پێدەچیت هەموو هەست بکەن، بەو مەراسیم و نیکاح و مارەکردنە.

بەلێ بە میردەدانی کێژ، دەبێ زۆر ئاسان بێت، دەبێ باوک و براو خزم و کەس و کاری تر، بە

پیاوی باش و به دین و به ته قواو به خزمهت بلین: دهمه وی ئەم کچه مت لی مارە بکەم، بی هیچ شەرم و سەرلێکردنەوه یەک، ئەگەرچی کۆمەلگەی ئیستاش ئەمە قبوول ناکات، بەلکو دەبی میژدو لایەنی میژد، بێنە خوازیینی و مەمنوونیهت بەرامبەر بە کەس و کاری کێژە کە دەبرن.

ئەو کۆمەلگەیه پێنادەن باب و کەس و کاری کێژ، یان کێژە کە خۆی، بە ئازادانە میژد دیاری بکەن، بەلام بی خوازیینی و، بی هیوای بەژن و میژدبوون، پێگا ئازادە بۆ تیکەل و قۆل بە قۆل کردنا! بەلی مەسەلە ی ژنان، مەسەلە یەکە، تا ئیستاش هەقیقەتە کە ی – وەکو پێویست نە خراوەتە پوو، بە ئەندازە ی ئەو کە لە قورئان و لە فەرموودەدا پوونکرانەتەوه، بەلکو باوونەریتی کۆمەلگە – لەباتی قورئان و سوونەتی پیغمبەر ﷺ حاکم و بریار دەرە، بریاری داو: لایەنی کچ نابێ خوازیینی لە کورپک، یان لە کەس و کارە کە ی بکەن بۆ کچە کە یان، ئەو کە کچ بۆ خۆی لایکی باش و خواناس و هەلکەوتە بۆ خۆی هەلبژیڕی، باسی شتی وا هەر نیە، بەلکو ئەگەر بوو دەبیته مایە ی سووکبوونی ئەو کێژە، یان خزم و کەس و کارە کە ی لای کۆمەلگە!

خۆ گوتیشمان قورئان – بەتایبەتی داستانێ ئەم دوو کێژە – دەگەیهنیت کە کێژ هەقیقەتی لای باش و تیگەیششت و پاک و خاوی بۆ خۆی هەلبژیڕی، پووبوونی لە دیاریکردنی چارەنووس و ئایندە ی خۆی بە ئازادانە دەرپری، بتوانی بۆ تەمەنیکی یە کجاری کە (ئەری و، ئەری) هەبی، عەیب نەبی بلی: بەفلان میژد دەکاو، بەفلانی نایکات، قەت شیاو و گونجاو نیە ئافرەت لەبەشووئاندا رای نەبیته، بەخۆی نەزانی مارە بکریته، هەست و شعوری نەبی ژن بە ژنی پی بکریته، بەخویندا بدری...!

هەزار پەحمەت لە (شوعەیب) کاتی کچە کە گوتی: بەکریی بگرە (واتە مووسا)، چونکە بەراستی بەهیزو ئازاو ئەمین و دەسپاکە، ئەویش وەلامی دایەوه و بەمووسای گوت: دهمه وی یەکی لەم کێژانە مت لی مارە بکەم.

بەلی ئاسانکاری لەبەردەم کچ و کوردا، ژن و پیاو دا، بۆبە هاوسەری بوون و بەمیژد بوون، لەناو چین و ئەوه ی سەرەتا کانی ئیسلامدا، زۆر زۆریو گرنگیشتی: دەدرایه، ژنی ژیریو دیندار دەیکردە سەر پیاوی دیندار: دەیه وی شووی پی بکات، خۆ ئەو ژنە بەریزە کە کردیه سەر پیغمبەر ﷺ دەیه وی میژدی لەگەل بکات، زۆر بەدەنگ و باسە، خۆ (عومەر) کچە کە ی خۆی خاتوو (حەفصە) دەداتە (ئەبوبەکر) و پاشانیشت (عوسمان)، هەردوو پۆزشی بۆ دەهیننەوه، جا کە هەردوو داوای لیبوردنیان کردو ئەمیش دل نیگەران بوو و، چوو بۆ پیغمبەری گێڕایەوه ﷺ پیغمبەریشت ﷺ بۆ دلدانەوه ی (عومەر) گوتی: بەشکوم خوا لەوان باشتی کردبیته بەشی

(حهفصه)، ئەوه بوو دوايي لهبەر عومەر خۆي مارەيکرد، ئەمه له (سیره) دا زۆر باسکراوه. ئاسانکاری بۆ کيژان و کورپان، سوننه تيکي گه وهری شهريعه تي ئيسلامه، ئەوه ته پيغه مبهري خوا ﷺ ژنيك - له سهر دوو سوورته تي قورئان - له پياويك مارە دهكات! ههزار سلّو له و ژنانه كه له بهردهم سهختي ژياندا ورهيان ناروخي و، دهست دهدهنه کاروباري دهره وهی مال، ئەگه رچي شوانيش بيّت، خو ديتت ئەو دوو کيژه بهريزه، سه به رزه ي (شوعهيب) چۆن په زه کانيان به خيوکردو ئاو ده دا؟. ديسان ههزار سلّو له و کيژانه ش له نه خشه ي بابيان دهرناچن و ميړدي قاره مان و ئەمين و دلپاک و دهست پاک هه لده بژيړن، ههزار سلّو له باوکانه ش، كه بي ره چا وکردني به رژه وهندي کيژه کانيان، به شوويان نادهن.

له مال هاتنه دهره وهی ژنان بۆ ناو ئيش و کارو کۆمپانيه کان و دام و دزگاكان، هه تا زۆر پيوست و زه روور نه بي، هه ق نيه دهره ته و ريگا بدری، چونكه کاري وا گه لي جار له تواناي جهسته يي و (ئوونوسه ت) ي ئەو خانمانه دا ناگونجيت، واده زانم ئەگه ر له بهر ﴿وَابونا شيخ کير﴾ نه بووبا، ئەو کيژانه ي شوعه ييبش ناچاري پاله په ستوي ئەو كه م ويژدانانه نه ده بوون و ئەوه ند گوشاريان نه ده كه وته سهر، كه هاتنه دهريش خۆديتتان چه نه به ئەده ب و خاوه ن ويّل و ره وشت به رز بوون: ﴿لانسقي حتى يصدر الرعاء...﴾ له گه ل: ﴿تمشي على استحياء﴾ ئەو پرستييه مان پي ده ليّن.

به لي نافرته تي چاك و خاوه ن شه هامت، به شه هامت و چاكه، نافرته ده بي له گه ل کارواني ژياندا به جي نه مي ني و، له ريگايه كي شه رعيه وه خوي و مندالي به خيو بكات، ئەگه رچي له ري ي شواني و كشتوكايشه وه بيّت، گه لي ژنه كوردي خومان هه يه، كه ميړديان دهرمي، شيړانه ده چنه گوڤه پاني كردو كووششه وه و ناهيّلن، ئاتاج و موحتاجي دهرگاي نامه رد بين و سه به رزانه بۆ خويان ده ژيّن.

٤- به لقيس ي پاشاي سه با:

پيش ئەوه بچينه ناو باسه كه مانه وه، ده بي ئەمه بزاني كه (سوله يمان - عليه السلام - پيغه مبهري ئەو سه رده مه بوو) ده سه لات و توانايه كي فره ي - له لايه ن خواوه - پي به خشرابوو، (به لقيس) يش له سه رده مي ئەودا له (يه مه ن) ده ژيا، به لام ئەوه ند له يه ك دوور بوون به يه كيان نه ده زاني.

سوله يمان ﷺ ته نها خوي تاك و ته ني اي ده په رست، (به لقيس) ي شاي (سه با) يش خوڤه رست بوو! سوله يمان - به فه رمان ي خوا گف ت وگو ي له گه ل په له وه راندا ده كردو له ده نگ و ئاوازيان تي ده گه يشت و، جنوكه و په ريه كانيشي بۆ كه وي ببوون و هه موو ئيش و

کاریکی پیده کردن: ﴿يعملون له ما يشاء...﴾.

پوژئی - پاش ئه وه که به (دۆلی میرووله) دا تیپه پری - له حالێ له شکره که ی دهگهرا، دیتی (په پووسلیمان) که ی دیار نییه، گوتی: ئاخو خۆی دزیوه ته وه؟ شهرت بی له سهر ئه وه سزای توندی بدهم، یان ملی بقرتینم، وه یان ده بی به لگه ی خۆییم بو بیئی، بزائم بوچی دیار نییه؟ سوله یمان ﷺ له ناوچه ی (فهلهستین و لوبنان و سووریه و عیراق و کهرتی فورات) ی ئیستا ده ژیا، واته: ده سه لات و پاشایه تیه که ی له وه تی نه په ریبوو، بیگومانیش به شیک له په له وه رو جنیه کانی ئه و ناوچه ی بو رامبوو، ههر بویه ش کاتی سهری له شکره که ی داو پشکنینی، به ئاسانی زانی که په پووسلیمان دیار نییه، خو ئه گه ر گشت په له وه ره کانی بو رامبوو باو، له ناو ئه وانیشدا گشت په پووسلیمان، ئاوا به ئاسانی له ناو (مه لاین) په له وه ردا، نه یده زانی په پووسیمان له ناو ملیونه های تر دا نادیاره، بویه که ده لی: بو دیار نییه...؟ دیاره په پووسلیمانیه کی تایبه ته، ده کری له ناو ئه و گشت په پووانه دا ئه و دنکه رامبووی و، ههر ئه وه ش به و شیوه یه خوای گه وره ئه و هه ست و ده رکه ی پی به خشییی! (خوای گه وره خۆی زانیاری ته وای به کۆمه لی جنیی و په له وه رو گشت بوونه وه ره هیه).

ئینجا ماوه یه کی زۆری نه خایاند، په پووسلیمان په یدا بوویه وه گوتی: من شتی که ده زانم تۆنه ترانیوه، من له ولاتی (سه با) وه هاتووم، ده نگ و باسیکی گرنگ و دروستم بو هیناوی. (سه با) که وتبوویه باشووری (یه مه ن)، پیی راگه یاند: له وی ژنی که پاشایه تیان ده کاو، توانا و ده سه لاتیکی که م وینه و ته ختیکی زۆر گه وره ی هیه (واته: له و په ر پشکه وتن و خوشگوزه رانیدان و، له هیچیان که م نیه) له گه ل ئه مه شدا خۆی و نه ته وه که ی - له باتی خوا - سوژده بو خۆر ده بن! دیاره شه یتان له خشته ی بردوون و چه واشه بوون، ئه گینه چۆن ده بی له باتی خوای به دیه پنه ری (خۆر) و گشت بوونه وه ره، سوژده له خۆر بریت؟! شه یتان وای پیکردون که: سوژده بو ئه و خوایه نه به ن که گشت شارا وه نادیاره کانی ناو ئاسمانه کان و زه وی ده زانی و ده ریان ده خات!

په پووسلیمان له سهر قسه که ی ده چی و ده لیّت: ئه ر شه یتان لای نه دابن له پری راست، چۆن ده توانن سوژده له و خوایه نه به ن که غه یره ز ئه و شتیکی تر بو په رستن ناشی و، خاوه ن و په روه ردگاری ته ختی ههره گه وره یه! سوله یمان - علیه السلام -، ئه و قسه وه باسه ی ئه وه ند لا گرنگ بوو، نه به راست نه به درو تیشکی نه خسته سهر، به لکو گوتی: به ته نکید له سه ری ده چم و ده روانم، بزائم راستنگوت، یان له دروژنانی؟ چونکه هه والی و، ده بی گرنگی خۆی بدریتی، ده بی هه ول بدری خه لکیکی ئاوا له (خۆر په رستی) پزگار بکری.

بۆیه نامه‌یه‌کی سهرمۆر ده‌داته (په‌پووسلیماننه) بیگه‌یه‌نیته ده‌ستی ئەو ژنه پاشایه، له‌وه‌ش ده‌چی به‌ده‌ر له‌خۆی که‌سیکی دی، ئاگاداری ناوه‌پۆکه‌که‌ی نه‌بووی، بۆ ئەوه به‌ر له‌بلا‌بوونه‌وه‌ی بزانی چ وه‌لامیکی بۆ دیته‌وه: ﴿إِذْهَبْ بَكْتَابِي هَذَا فَأَلْقَهُ إِلَيْهِمْ، ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾.

لی‌رده‌دا په‌رده‌ دادرایه‌وه له‌وه که په‌پووسلیماننه که‌چۆن نامه‌که‌ی گه‌یاندو، پاشاژنیش چۆن به‌ده‌ستی گه‌ییو، دوا‌ی ئەوه چی کرد؟ ئەمه نه‌بی که به‌سه‌یرو سه‌مه‌رییه‌که‌وه به‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی ده‌لیت: نامه‌یه‌کی به‌پێزم بۆ هی‌نراوه، له‌وه ده‌چی نه‌شزانی ک‌ی بۆی هی‌ناوه، ئەگینه ئه‌ر زانیبای و په‌پووسلیماننه‌که‌ی دیتبا، ناوی ده‌هی‌نا، چونکه کاری وا، جیگه‌ی سه‌رسو‌رمانه‌و، شوینی خۆیه‌تی ناوی به‌ی‌نریت.

پاشاژن زۆر به‌پێز و به‌حورمه‌ته‌وه په‌سنی نامه‌که‌ی کرد: ﴿الْقَى إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ دیاره که نامه‌ی مۆرکراو سهرمۆرو، ناوه‌پۆک جوامیرانه، جیگه‌ی خۆیه‌تی پ‌یی بل‌یت (که‌ریم = به‌پێز) و ئەوسا (به‌لق‌یس) له‌به‌رده‌م پیاوانی بالا ده‌ستی ولاته‌که‌یدا نامه‌که‌ی ده‌درک‌ینی و بۆیان ده‌خو‌ینریته‌وه، ئەمه‌یش ده‌قه‌که‌یه‌تی: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ واته: له‌سوله‌یماننه‌وه، هه‌ر به‌ناوی خ‌وای به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان‌وه (بۆ ئەو گه‌له‌ خۆرپه‌سته)، وه‌رن موس‌لمان ب‌بن و خ‌و به‌گه‌وره مه‌زانن، وه‌له‌خۆرپه‌رستی (دروست‌کراوی خ‌وای به‌دی‌ه‌ینه‌ر)‌واز ب‌ینن و ته‌نیاو ته‌نیا پ‌ووله‌خ‌وای به‌دی‌ه‌ینه‌ری جیهانه‌کان ب‌کن.

ب‌ی شک سه‌ره‌له‌دانی کاری وا له‌و ولاته‌ پ‌ر له‌خ‌وشی و ئاسووده‌یی و، پ‌ر میوه‌جات و نیعمه‌ته‌دا، پ‌ووداویکی چاوه‌پ‌وان نه‌کراوه بۆیان، وه به‌خه‌ته‌ریکی گه‌وره‌ی ده‌زانی، بۆیه زۆر به‌وردو ژیرانه بیر ده‌کاته‌وه، ب‌ی مه‌ش‌وره‌ت به‌دام و ده‌زگای ده‌وله‌ته‌که‌ی ه‌یچ ب‌پ‌یاریک نادات، وه‌به‌ه‌یچ شی‌وه‌یه‌ک به‌ر ترس و بیمی ئەو هه‌ره‌شه‌یه ناکه‌وی که سوله‌یمان پ‌یی‌گوت‌وو: ﴿لَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾، ئەمه‌ش به‌پ‌یچه‌وانه‌ی زۆریکی زۆرینه‌ی پاشاو ده‌سه‌لات‌داره‌کانی دنیا – به‌ژن و به‌پیا‌وه‌وه – که‌زۆر به‌په‌له‌و به‌مله‌وپ‌رانه ب‌پ‌یاری جه‌نگ‌و کوشتار ده‌ده‌ن، به‌رام‌به‌ر هه‌رشت‌یک له‌گه‌ل به‌رژ‌ه‌وه‌ندییه‌کانی‌اندا نه‌گونج‌یت!

به‌پ‌راستی پاشای ئا‌وا – به‌تایبه‌تی ئەو ژنه به‌پ‌یزه – که ده‌لیت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنت قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُون﴾ ئە‌ی گه‌وره‌کانی ولات! باب‌زانم به‌رام‌به‌ر به‌و پ‌ووداوه راتان چیه...؟ دل‌نیا‌شین – وه‌کو پ‌یشت‌ر ب‌ی ئی‌وه ه‌یچ ب‌پ‌یاریکم نه‌داوه – ئیستاش هه‌تا رای ئی‌وه نه‌زانم، ه‌یچ ب‌پ‌یاریک نادهم.

ئىنجا - ھەروەكو باوونەرىتە بۇ پىياوانى دەستو پىيى دەولەت - ئامادەيى خۇيان دەردەبېر، كۆتا بېيارىش دەدەنە دەستى پاشا: ﴿قالوا: نحن أولو قوة وأولو بأس شديد. والأمر إليك فانظري ماذا تأمرين﴾. پىيىدەلېن: بى خەمبە، ئىمە خەلكانىكى بەھىزو بەھەلمەتىن، لەگەل ئەوھىشدا خۆت چاك دەزانىت.

ئەگەر ئەم ئنە، ئافرەتتىكى تەواو ژىرو فامىدە نەبووبا، دەبوو بەو كەش و فەشەي پىياوانى دەولەتەكەي لەخشتە بىردىباو بەرنامەي جەنگى راگەياندا، كەچى دەيەوى نەتەوھەكى لەشەپو ھەراو كىشە بىپارىزى و تووشى ھەلدىرىيان نەكات، بۆيە قورئان لە سەر زامانى ئەو دەلېت: ﴿إن الملوك إذا دخلوا قرية أفسدوها وجعلوا أعزة أهلها أذلة وكذلك يفعلون وإنى مرسله إليهم بهدية فناظرة بم يرجع المرسلون﴾. بىگومان كە دەسەلاتداران - بەتايىبەتى پاشاكان - ھەركە بەشەپو ھەراو جەنگ چوونە شارىكەو كاول و وىرانى دەكەن، سەرۋەت و سامانى بەتالان دەبەن، سەركردەو سەروكەكانى پىسواو زەلىل دەكەن... جا من بۇ خۇ لادان لەھەلگىرساندى شەپكى كاولكەرى وا، دەست و دىيارىيەكى باشو بەنرخيان بۇ دەنېرم، ئەوسا چاۋەپوان دەبىم، وەلاميان چۆن دەبى؟

لەوھەدەچى - بەدەر لە گۆرىنى ھەلوئىستىيان بەرامبەر بە شەپكە - دەيشىيەوى (سولەيمان) بەو دىيارىيە تاقى بىكاتەو، ئەگەر قىبولى كرد، دىارە پىياۋىكى دىنبايىيەو، بەم جۆرە شتانە خۇمانى لى لادەدەين، خۇ ئەگەر قىبولىشى نەكرد، بى شك كارەكە، كارى ئاقىدەو ئايدۇلۇژىيەو بەم شتانە چار ناكىت.

لەم كاتەدا پەردە لەم دىمەنە دادەرىتەو، لەناكاو شاندىكەي (بەلقىس) بەخۇيان و دىيارىيەكەيانەو لەبەردەم سولەيماندىان ! دەبىنن سولەيمان لەو ھەدىەو دىيارىيە زۆر بى نيازو بى تاقەتە، لەو بە تاقەتە كە دەيانەوى بەو ھەدىەو جۆرە شتانە، رىگاي بانگەوازەكەي پى بگۆپن، بۆيە لەوپەرى متمانە بەخۇيى و بەپاشكاوانە دەلى: ﴿أتمدونن بمال فما آتاني الله خير مما آتاكم بل أنتم بهديتكم تفرحون إرجع إليهم فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ونخرجنهم منها أذلة وهم صاغرون﴾ ئەو ئىو دەتەنەوى بەو سەرۋەت و سامانە لەخشتەم بەرن و لەئىشەكەم پامگرن؟ ھەرگىز بىر لە كارو كىردەو و نەكەنەو، چۈنكە ئەو خا پىيداوم زۆر زۆرترو باشترە لەو ھەدىەو بەئىوھە (زانست و زانىيارىيە و پىغەمبەرىتىيەو، كەويكردى جىنىي و پەلەوهر، من بەھىچ شتى لەوانە ئىو بۆم دەنېرن خۇشال نىم، لەخشتە ناچم، ئىو بەو جۆرە ھەدىەو دىيارىيانە دىلخۇش.

ھىمان لەو قسانە پەقتىرشىيان پى دەلېت، پىيان دەلېت: خۇتان و دىارىتان ھەگەپىن و

چاوه پروانی چاره نووسی خوتان بن، ئەمەیش سویندی بیټ، لەشکرێکی وا دینمە سەریان، بەهیچ جوړ نه توانن ریی لی بگرن و، دەرەنجامیش بەپرسوایی دەریان دەپهینم.

لێردا ئەم دیمەنەش کۆتایی دیت و، لەشیوەی گەرانەوێ شاندەکە بەلقیس و هەلۆیستیان چۆن بوو بیدەنگە؟ کەچی کتوو پەر دەنگ و باسی هاتنی بەلقیس پەیدا دەبی و، سوله یمانیش بەمە دەزانی و، لای سوپاکە دەکەوێتە سەروخواری هیانی تەخت و عەرشێ پاشایەتیەکە، بۆیە گوتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ ئەو دەست و پێی دیوان! بەرلەو ئەوانە بێن داوای (ئەمان) بکەن، کێ دەتوانی تەختی ئەو ژنەم بۆ بێنێ...؟. لەو دەجی سوله یمان بیهوێت، بەرلە گەشتنیان، توانا و دەسلەتێک نیشان بدات، پتر ملیان پێ پراکێشی و، خو تەسلیم بکەن بەخوای بالا دەست.

دیاره نواندنی هیژو توانایی لەبەردەم بەرامبەری نه یاردا دەبێتە مایە دابەزینی لەسەر هەر خەیاڵێکی خراپ هەبێت، دیاره موسڵمانیش دەبی هیژو دەسلەتێان هەبی، چ دارایی، چ سەربازی و تەکنیکی، بۆ چاو بەسی خەلکانی نه یارو ناحەز، بۆ تۆقاندن و شەرم کردن لەبەرامبەریان، گەر بزەن بەرامبەرەکیان بەتوانا و خاوەن هیژە، زۆر کەم بیر لە لەشکرکێشی دەکاتەو بۆی، وەزۆر بەئاسانی خو دەدات بەدەستەو.

سوله یمان لەداوای پێشنیازەکە بوویەو، جێبەجێی زەبەلاحی زلحورت گوتی: ﴿أَنَا أَتِيكَ بِهَذَا الْقَوْمِ مِنْ مَقَامِكَ وَأَنْتَ عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ﴾ بەر لەو لەجیی خو تەهەستی، من بو تی دینم، دلنیا شەبەتوانا و دەسپاکم.

سوله یمان ئەو ماو بەزۆر دەزانی و، هەلەدەستی هەولێ تری بۆ دەدات، بۆیە ئەوشارەزاو زانا بە کتیب بوو گوتی: ﴿أَنَا أَتِيكَ بِهَذَا الْقَوْمِ مِنْ مَقَامِكَ وَأَنْتَ عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ﴾ ئەمەن بەر لەو چاوت بترۆکینی بو تی دینم، جاکە سوله یمان دیتی تەختەکە بەلقیسی لایە، لە بەرامبەر ئەو دەو دەعیە و فیز نایگری، بەلکو شوکرانە بژێر دەبی و دەلێت: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ﴾.

واتە: ئەمەش هەر فەزڵ و چاکە پەرورینی خو، دەیهوی تاقیم بکاتەو: ناخو شوکرانە بژێرم، یان سوپلەو پێنەزان، خو هەر کەسیک شوکر بکات، بۆ خو دەکات، کیش سپلە بی، بێگومان پەرورەدگاری من زۆر بی نیازو دەهەندەیه.

هیانی ئەو تەختە (بەلقیس) لەسەبای (یەمەن) ئەو بۆ (فەلەستین) بەر لەچاوترووکانیک، هەر کەسیک باوەری بەتوانایی خوای بالا دەست نه بی، بی شک دەکەوێتە نیوان کۆمەڵی شک و گومان و بی ئاسانی تەسلیم نابێت و، سەد پرسیار بۆ خو دروست دەکا و دەلی: بی هۆکارو

سەبەب، ئەو ماوە درێژەیه چۆن دەبەردری...؟ زانست و زانیاریی ئەو سەردەمە کە هیندە بوو، خۆ ئیستاش هیمن هەر بەو نەگەیشتوو! ئەو ئەو تەختە گەورەو مەزنە یاشایەتیه کە بەلقیس چۆن هات و کێ تۆانی بەو نەندە مەودا ئامادە ی بکات؟.

بەلام مەوۆقی ئیماندار، زۆر بەساده و ئاسانیکەو، باوەر دەکا و تەسلیم دەبی، دەزانی کاری و بۆ خۆی بالادەست و بەدیھێنەری بوونەو، زۆر زۆر کەم و بچوو، چونکە هەموو شتیکی لەنەبوونەو سەر پێهەڵداو، ئەو باشە! چۆن ناتوانی زانیاری و سەلیقەو توانایەکی و خەلاتی کەسیک بکات - خۆی هەلبێژی بۆ ئەو کارە - ولەچاوتر و کاندنیک جیبه جیبه بکات.....؟

پاش ئامادەکردنی تەختە کە بەلقیس، سولهیمان هیمن دەیهوی شتیکی تری سەر سوپهێنەری نیشان بدات، هەتا بزانی رێژە ی زیرەکی ئەو شارنە چەندە؟، هەتا بزانی سەری لێدەر دەکات، یان چەواشە دەبی و سەری لێ تیک دەچیت؟: ﴿قال: نکرُوا لها عرشها ننظر أتهتدی أم تكون من الذين لا یهدون﴾ سولهیمان گوتی: هیندی نیشانی تەختە کە لێ بگوین، خوشمان تەماشای دەکەین: ئاخۆ پێی دەزانی، یان سەری لێ دەرناکات؟ بەلێ دوا ئەو هەموو خۆ ئامادەکردنی (سولهیمان) ﷺ لەرووی بەلقیسدا، ئەو جا کە بەلقیسیش هات و، پێیانگوت: مەگەر ئەمە تەختە کە تۆ نییه؟ گوتی لەو دەچی.

بەپراستی رووداویکی کتوو پەر بوو، هاتە پێشی بۆ (بەلقیس)! ئەو له (بیت المقدس) هەو هاتوو، خۆ بەرلەو هەش بیئت کۆشک و تەلاری پاشایەتی خۆی قوفلکردوو، پاسەوانیکی زۆری بەدەوردا داناو، ئیستا ئەمە چیە؟ بلی عەرشە کە ئەو بیئت، جا باشە ئەگەر ئەو بیئت، چۆن هاتوو کێ هیناویەتی؟ خۆ ئەویش وەلامیکی زۆر ژیرانە دایەو گوتی: هەر دەلیی خۆیەتی! ئیتر بەلقیس گوتی: هەر ئەو دەمە کە نامە کەو پەپووسیمانە کە هات و، دیتم سولهیمان دیارییه کە وەر نهگرت زانیم کە ئەو پاشایەکی دنیا یی نییه، بەلکو پیغه مەبری خوایه، بۆیه هەر ئەو کات موسلمان بووین.

بەلام لەبەر ئەو کە خۆی و قەومە کە (پۆژ) یان دەپەرست، ئەو پۆژپەرستنه بوو یە لەمپەرێک لەرووی باوەر هێنان و پەرستنی خۆی بالادەستدا، دیارە و ئیستا تەسلیم بوون.

سولهیمان ﷺ بەرلە گەیشتنی بەلقیس، شتیکی سەیر و سەمەرەتری نیشاندای، هەتا باشتەر مل راکیشی و خۆ بەدەستەو بداو، وانه زانی هەر ئەو دەسەلات و توانای هەیه، بۆیه قورئان دەفرمووی: ﴿قيل لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة وكشفت عن ساقيها قال إنه صرح ممرد من قوارير قالت ربی إني ظلمت نفسي وأسلمت مع سليمان لله رب العالمين﴾.

به لى كه گه يشت و، برديان بۆ كۆشكى ميواندارى و حه وانه وه، پيگوترا: ده فەرموو بچوو ئەم كۆشكه وه، به لام چونكه ناوه كهى له بلوورو شووشه دروستكرابوو و ژييره كهيشى ئاو بوو، به لقيس شا، تووشى حاله تىكى ناسايى بوو و، وا لى تىگه يشت ده راييه و، ئەگەر به ناويا بچيت لاقه كانى تەر دهن! بۆيه هەردوو لاقى هەلكرد، هەتا تەر نەبيت، ئينجا كه سوله يمان ﷺ ئەو حاله ته ناساييهى به لقيسى ديت، گوتى: ئەوه تۆ به ده رايى ده زانيت، كۆشكىكه له شووشه ! به لقيسىش خيرا گوتى: ئەى په روه ردگارم ! بى شك من سته مم له خۆمكرد (ئەو ماوه يه له تۆ دوور بووم، وا ئيستا له گەل سوله يمان ملكه چ بووم بۆ په روه ردگارى جيهانيان.

به لى ئيمان به خوا هەموو كه سيك - دسه لاتدارو بى دسه لات - ده باته پىزى يه كه وه، ئەوه ته (به لقيس)ى رۆژپه رستى دوينى، ئەمرو له گەل سوله يمان پيغه مبه ردا - هەردوو پيكه وه ملكه چى فه رمانى خوان. لي ره دا كۆتايى به م باسه ي (به لقيس)ه ديت و، ئەنجامه كهى به باوه رهيئانى ئەو ته و او بوو، له بهر ئەمهش خواى كارزان ئەم روه داوه بۆ پيغه مبه ر - ص - ده گيريتته وه، تا قورپه يش - كه به لايانه وه زۆر سه خت بوو، له بهر عينا دى و خو به گه وه راگرتن، دواى پيغه مبه ر بكه ون و ببيته گه وريان - چاك بزائن كه ئيسلام بوون بۆ خوا، جياوازي له نيوان ئەم وئەودا ناهيلىت، كه سيك ناييتنه سه رۆك و، كه سيكىش ژيەر ده سته، به لكو هەموو له گەل پيغه مبه ركه دا ده بنه موسلمان بۆ خواى جيهانيان: ﴿واسلمت مع سليمان لله رب العالمين﴾.

ژنانى ئاكار خراپيش هەن:

گوتمان مروڤ به هەردوو جوړه كهيه وه - ژن و پياو - ئاكار چاكى ههيه و، به دكاريشى ههيه، ههركاميكيان چاك بوو چاكه، ههركاميكيشيان خراپ بوو خراپه، له پيشه وه هيندى ژنى ئاكار چاكرمان باس كردن، ئيستاش برى له ژنانى به درهفتار دينينه ناو باس، به مبه سته ئەوه كه ژنيش مروڤه و، قابيلى ههله و پهلهيه و، نابى هه ميشه خو بى به فريشته بزانييت، وهكو پياو هەردوو جوړه كهى ههيه و نابى ئەميش هه ميشه هه موو خراپه و تاوانيك له وه وه بزاني، فەرموو ئەمەيش - بۆ نموونه - ئەم چەند ژنانە:

١،٢ - ژنه كانى ههريه كه له (نوح) و له (لوط) سلاويان لى بيت:

قورئانى پيروز له سوورەتى (تەحریم) له باره يانه وه ده فەرموى: ﴿ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأة نوح وامرأة لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين فخانتاهما فلم يغنيا عنهما

من الله شيئاً وقيل ادخلا النار مع الداخلين ﴿١٠﴾. واته: خوا ژنه که ی (نوح) و ژنه که ی (لوط) به نمونه بۆ کافره کان دینیتته وه که: ههریه که یان ژنی به ندهیه کی صالحی خوا بوون، ههردوو خه یانه تیان لیکردن، ژنه که ی نوح پالیدا به نه یاره کان ی (نوح) وه، نه میش وه کو ئه وان گالته وه مه سخره یان به نوح و بانگه وازه که ی ده کرد! ژنه که ی (لوط) یش، پینمایی قه و مه که ی ده کرد بۆ گیانی میوانه کان ی (لوط)، که نه ته وهیه کی فاحیشه چی و به دکاربوون! دیاره ئه مه خه یانه ته له ریباری دین و مه زه بی میرده کان یان! ئه م دوو ژنه هه رچه نده خیزان و هاوسه ری پیغه مبه ران بوون له گه لیان ژیان، به لام که نه هاتنه ژیر به یداخ ی دینی خوا وه، بوونه جه حه ننه می و، له گه ل جه حه ننه می یاندا ره وانه ی ناگر کران. که و ابووبه یاسای خوا: هه موو که سی که به گوناخی خوی لیکولینه وه ی له گه ل ده کری و توله و سزای ده دری، له و لایشه وه به گیرانه وه ی ئه م داستانه به ژنه کان ی پیغه مبه ران (محمد – ﷺ) ده لیت: ئیوه ش وریابن! ئاگاداری خۆتان بن و بۆ خۆتان چاک بن، ئه گینه حیسابی ئه وانتان بۆ ده کری، چونکه به هاوسه ری بوونتان بۆ پیغه مبه ر ﷺ بی پهیره و ی له و، بیهووده یه. که و ابوورژنانیش له ئه حکام و یاسا و ریسای قورئاندا جی و پری خویانیان هه یه و، هه موو کردار و وتاریکیان حیسابی له سه ره، بویه ده بی هه ولی چاکه و چاکسازی بده و، بۆ خویان کار و کرده ی چاک ئه نجام بده و، چونکه ئه وانیش به شیکی ئه م کومه لگه یه و، ئه م کومه لگه یه بی ئه وان که م و کورت و ناته واهه.

۳- ژنه که ی عه زیزی میسر / زلیخا:

ئه م ژنه، ژنی عه زیزو ده سه لاتداری میسه ره و، (یوسف) یش وه جازاده و نه وه ی پیغه مبه رانه، پاش ئه و خه یانه ته براکانی به رامبه ریان کرد و فره یاندایه قوولایی بیره که وه و، کاروانیک هات و سه تلیکیان هه لدایه ناویه وه بۆ ئا و هه لگوزین، که چی ئه و ی هیئایه سه ر، ئینجا هه لسان به نرخیکی زۆر هه رزان و که مبه ها فره شتیان! قه ده ری خوا و ابو و ئه و بکه ویتته دهستی (عه زین) میسه رو بیکاته خولام و ئیش و کاری ماله وه ی پی بکه و، چونکه (عه زین) – وه کو ده لێن – له ته مه نی چل سالدایه و، (زلیخا) ش له ده وروبه ری سی سالدایه و، هیشتا بی مندالن.

له وه ده چیته ئه م قوناغه ش بۆ (یوسف)، تاقیکردنه وه یه کی تر بیت، چونکه هه رکه چوه مالی گه و ده ی (میسر) و له به رده ست شاندا که وته ئیش و کار و بی ره و بچۆ، له به رته وه که یوسف لایکی ئیجگار جوان و شیرین بوو، زلیخاش به رنامه ی لیده گوپی و ده یه و ی ئه وینبازی له گه ل بکات!

بۆ ئه مه ده چیته خزمه تی سووره تی (یوسف)، گوی ده گرین و ورد ده بینه وه بزانی چ

ده قومى: ﴿ورأودته التى هو فى بيتها عن نفسه وغلقت الأبواب وقالت هيت لك قال معاذ الله إنه ربي أحسن مثواي إنه لا يفلح الظالمون﴾ ٢٣. واته: ئەو ژنهى (عهزین) كه یوسف له مالى ئەوا بوو، پیمایه یوسف و تەمای تێکرد. هەلسا بۆ ئەنجامدانی ئەوەش دەرگاكانى لى بەست و گوتى: خیرا ئاماده به....! دياره ئافرهتێكى شارژنى شوخ و شەنگو لەسەرەتای تەمەنیدا، لاویکی جوان چاك و هەلکەوتەش وەكو یوسف، پۆژ دواى پۆژ پتر بەرەو جوانى دەچى، لەمالێكى تەنیا و چۆلدا دابنرى، قابیلی پرودانى كارى دزیوى وایه، قابیلە شارژ تەماح بکاتە خولامەكەى خوێ، پشت ملی بگری و بیهوی ئەو کارەى لەگەڵ بکات، خو ئەگەر یوسف، خوا نەپارازتایه — وەكو لەنایەتەكەى تردا دیت — ئەوا کار لەکار دەتازا.

بیگومان ئەمە ئامۆژگارییهكى بەرزى كۆمەڵایهتیى و خیزانى تێدايه بۆ هەموو كەس و بۆ هەموو خیزانیك، بەتایبەتى بۆ پاشاو پیاو هەلکەوتووێكان، ئەوانەى هەمیشە لە گۆزەرانى خوشدان و پادەبویرن كە: خەلكى نەیارو دزیو نەبەنە ناو مال و منداڵ، هەتا ژن و كچەكان گیرۆدەى ئەوین نەبن و دەست درێژى روونەدا، خو ئەگەر هەر پلەوپایهیهك له ئەوین گەورەتر بوايه، دەبوو زلیخا پێى عەیب بوايه، بیر لەوه بکاتەوه لەگەڵ یوسفیكى خولامى خزمەتکاری خویدا دەست تێكەڵ بکات، دياره ئەوین لەهەموو شتێك مەزنتەر، دياره رەتدانهوى (غەریزهى جنسی) زۆر سەختە، مەگەر لاویکی وەكو یوسف — كەئەویش دەستی خۆى پیوه بوو — پارێزراو بێت.

ئەمەى من دەیلیم، مانای دلپێسى و بەدگومانی نییه له هاوسەرو خیزانەكان، بەلكو حەقیقەت و واقعیكەو، سەدان و هەزاران جار، شتى ناپەسەندى و پوویداوه و پروودەدات، بەلام ئیستا — بەداخهوه — ئەوى زۆر بەهەرزان و بى لەمپەر دەسكەوێت ئەو كاریه! ئەوى ئالای ئازادى بۆ بەرز كرابێتەوه — لیڕه و لەوى — ئەوهیه، هیوادارم پەندو عیبرت لەم بەسەرەتەى شارژ و خولامەكەى وەرگیردرى، ئامۆژگاریهكانى ئیسلام لەبەرەمبەر جلی بالاپۆش و تێكەڵ نەبوونی ژن و پیاوی نامەحرەم، بەدروست بوونی (خەلۆت) ی ژن و پیاوی نامەحرەم ریگە نەدریت.

ژنەكه بەیوسفى گوت ئاماده به ! یوسفیش گوتى: پەنا بەخوا، چۆن ئامادهبیم؟! مەگەر مێردەكەى تۆ گەورەو ئاغام نیه، ریزی نەگرتووم، لەبیرەكه پزگارى نەكردم و لەتەلاری پاشایەتى خویدا جیی نەكردمەوه؟؟ بەراستی كارى وا تۆ لەمن داواى دەكەیت، كارى پیاوانى ناهەقكاره، بى شك پیاوانى وایش لەسزاو تۆلە ناخەلەسین.

یوسف هەرله یەكەم قوناغدا، زۆر بەمەردانه، وەلامیكى جەرگ برى زلیخای دایهوه،

زلیخاش - پاش ئەو - لیپرا بەهەر جوړیک بووبی مەبەستەکی خوی پی جیبەجی بکا: ﴿ولقد همت به وهم بها لولا أن رأى برهان ربه...﴾ بەخوا سویند بی، بەدل لیپرا ئەو کارە بە یوسف بکات، بەلام یوسفی لاوی تازەپیگەشتووی بەردەستی شارن لە کۆشکی پاشایەتییدا، خوا چاودیاری کردو دلی داچلەکاندو نەیهیشت توخنی ئەو کارەدزیوو ناپەسەندە بکەوێتەو، ئەگەرچی وەکو ئینسانیک نەفسیشی بوی لیدابی! ﴿کذلك لنصرف عنه السوء والفحشاء إنه من عبادنا المخلصين﴾ ٢٤. خوا دەیهوی و مەبەستییهتی (یوسف) لەکاری خراپ و دزیوو ناپەسەند وەدوورخا، چونکە یوسف یەکیکە لەبەندە پاک و دلسۆزەکانی خوا، یوسف بۆ خوی لیپرا لەجوورە کارانە هەلبیشت، خواش پشتیوانی لی کرد ﴿واستبقا الباب وقدت قميصه من دبر وألفيا سيدها لدى الباب قالت ما جزاء من أراد بأهلك سوءاً إلا أن يسجن أو عذاب اليم﴾ ٢٥. هەردوو بەکێبەرکی بەرەو دەرگاکی چوون، یوسف بۆ خۆپزگارکردن لە چەنگ ژنە ئەوینبازەکی، ژنەکەش بۆ ئەو یوسفی لەدەستی دەرەنەچیت و کارە نازەلیەکی ئەنجام بدات، کەوتە سەر یوسف و لەپشتەو دەستی گەیاڵە کراسەکی و دراندی، لەناکاو لە دەم دەرگاکی دا تووشی (عەزین) ی میردی زلیخا بوون، زلیخاش خیرا پییگوت: دەبی سزاو تۆلە کەسی چی بی، بیەوی لەگەڵ مال و خیزانی تۆدا کاری شوورەیی بکات؟

ئەم ژنە ژنیکی ئەوینبازە، دەیهوی پاکیانە بۆ خوی بکا، یوسفیش - لەناو نەچیت - بۆیە گوتی: بەدەر لەزیندانی، یان جەزەبەو سزایەکی بەژان، هیچی تری شایستە نیە! ﴿قال هي راودتني عن نفسي وشهد شاهد من أهلها إن كان قميصه قد من قبل فصدقت وهو من الكاذبين﴾ ٢٦. یوسف ناچار بوو پەردە لەسەر راستیەکان هەلمالی و بلی: ئەو بوو لەمن پیچاو تەماحی کرد لیم، لەم قسەو باسانەدا بوون، یەکی لەخزمەکانی ژنەکە ئەم لیدوانە داو گوتی: ئەگەر کراسەکی لەلای پیشەو درابوو، ئەو ژنەکە راست دەکا، یوسف درۆژنە، (چونکە دەکری یوسف دەرگای بەو گرتیبی و، ئەویش - بۆبەرگری لەخوی - بەرەو پرووی چووبی و دەستی لە کراسەکی گیر کردی و بەدەستیەو دپا بی). ﴿وإن كان قميصه قد من دبر فكدبت وهو من الصادقين﴾ ٢٧. خۆ ئەگەر لەدواو دپا بوو، ئەو ژنەکە درۆیکردو، (یوسف) راستەو لەراست بیژانە، چونکە هەلدەگری ژنەکە یەخە پیگرتی و، ئەویش - بۆ خۆلادان لەو کارە دزیو - هەلەتبی و، ئەمیش لەدواو دەستی بە کراسەکی گەیشتی و، بەدەستیەو دپا بی.

﴿فلما رأى قميصه قد من دبر قال إنه من كيدكن إن كيدكن عظيم﴾ ٢٨. ئینجا کە

(عەزىن) دىتى لەدواووە كراسەكەى دپاوە، گوتى: بى شك كارى وا، لە فیل و فەرەجى ئیوھى ژنان دەچى، خو فرت و فیلئى ئیوھش گەورەو مەزنە.

بەلئى ئەو پیلان و پرووداوە مەزنەى، بەلای بنەمالە چەواشە بوو و خوشگوزەرانەكانەو، شتیكى زۆر بچووك و سادەى، هەمیشە دەیانەوى بە شیوہىەكى زۆر سادەو ساكار كپى بكەنەو، بۆیە بە یوسف دەلین: ﴿يوسف أعرض عن هذا واستغفرى لذنبك إنك كنت من الخاطئين﴾ ٢٩. یوسف! تۆ ئەم كارە پشتگوى بخو، لەهیچ جیگایەك باسى مەكە! (دیارە بەلای ئەوانەو هەر ئەوەند بەسە بۆ تۆلەو سەر كۆنە).

زلیخا! تۆش، بى شك لەهەلەكارانیت، دەبى داواى لیبوردن بكەیت، (بەلئى لەهەموو سەردەمىكدا چینی (ئوروستوقراتى) هەر ئەوەند جورئەت دەكەن و هەر ئەوەندەیان لیڤدەوشیئەو!.

لیڤدە پەردە دادرایەو، لەو دەچى پاشا هەرئەوئەندەى بەبەس زانیبى بەرامبەر زوللیخا بىكات، بۆیە (یوسف) هەر لەكوێشكەكەدا لاى شارژن دەمینیئەو وئیش و كارى مالى پیدەكەن، بەلام خەرىكە ئەو پرووداوە لەناو تەلارى پاشایەتیدا دەچیتە دەرو ژنان لەدەرەو دەلیئەو! ﴿وقال نسوة فى المدينة امرأة العزيز تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا إنا لنراها فى ضلال مبين﴾ ٣٠. لەناوشاردا ژنان وتیان: واى! ژنەكەى عەزىز تەمەحى لە خولامەكەى خوێ کردووە!، وەئەوین و خوشەوئىستى ئەو لاوہى، چۆتە نیو پەردەى دلیەو، بەراستى ئیمە واى دەبینین بەئاشكرا چەواشە بوو و سەرى لە خوێ تێكداو! ئەگینا ئەو ژنە گەورەى، خیزانى ئەو پیاو مەزنەى، چۆن دەچى لەگەل خولامىكى (عیرانى) فروشارودا، ئەوینبازى بكات؟! زلیخاش كە دەزانى دەنگ و باسەكەى كەوتۆتە دەم ژنان، دەیەوى بەرامبەریان فیل و فەرەجى بكات، هەتا ئەوانیش بلین بەراستى زلیخا ناھەقى نەبوو، كە گیرۆدەى ئەوینى ئەو لاو بوو! بۆیە: ﴿فلما سمعت بمكرهن أرسلت إليهن وأعتدت لهن متكئا وأتت كل واحدة منهن سكينا...﴾ هەر كە ئەو حیلەو فیلەى بیست، زانى كە چۆن سەركۆنەیان کردووە، هەلسا میواندارییەكى —لەكوێشكى خۆیدا— بۆ كردن و ناردى بەدوايانداو، بۆ هەریەكەیان پایەخ و پالەپشتى بۆ ئامادە كرد، دیارە دین و دەگەنە تەلارەكەو، كاتى میوہ خواردنیش دیت و، بۆ هەریەكەیان چەقۆیەكى میوہخۆر دادەنى: ﴿وقالت اخرج عليهن فلما رأينه أكبرنه وقطعن أيديهن وقلن حاش لله ما هذا بشرا إن هذا إلا ملك كريم﴾ ٣١. و سەرقالى میوہ پاك كردن دەبن، یان بەچەقۆ خەرىكى پچراندنى گوشت دەبن، جا لەو كاتەدا بە یوسف دەلێت: دە ئیستا بچۆ بۆ لایان، جا كە هات و دیتیان، هەموو

مهدهوش بوون و چاویان برییه یوسف و، لهملایشه وه - بی ئاگایانه - دست و پهنجهی خویانیان بریندار کرد و گوتیان: بیخهوشی بو خوا! هرگیز نه مه ئاده مزاد نییه، نه مه - بی و نه بی - هر فریشتهیه کی بهرزه!

زلیخا که دیتی و ژنهکانی تریش، وهکو نه مهدهوش بوون به یوسف، خوی بهسهرکهوت و دانا و بهراشکاوانه ﴿قالت: فذلک الذی لمتنن فیه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم یفعل ما امره لیسجنن ولیکونا من الصاغرین﴾ ۳۲. گوتی: نه وهبوو، که من بهبونهیه وه بومه جیی قسه و یاس و تهشهری خه لکان! نه ها ئیوهش چیتان لیها ت به دیتنی؟ ئیستاش چاک بزنان که: راسته من بووم ته مهحم تی کرد، به لام نه و زور په نای هیئا و هاواری کرد که وازی لی بهینم، دلنیا بن ئیستاش هر وازی لینا هیینم، نه وه سویندی بیت، نه گهر نه وی من دمه وی لی، جیبه جیی نه کات، توورپه لده دری بو به ندینخانه و بی دسه لات و زهلیل ده کریت.

یوسفیش له ناو نه و کومه له ژنه خونا رایشکه رانه دا، که ژنان به سروشت هه میشه حه زیان له خورپازاندنه وه و خو درخستنه، دهستی به ندایه تی خوی بو لای په روه ردگاری به رزه وه ده کا و ده که ویته مونا جات: ﴿قال رب السجن أحب الی مما یدعوننی الیه و إلا تصرف عنی کیده ن أصب إلیهن و اکن من الجاهلین﴾ ۳۳. و ده لی: په روه ردگارم! به ندیخانه م لا زور باشتره، له و کارهی نه وان بانگم ده که ن بو، نه ر بو خوت فیلی نه وانم لی لانه دهیت، مه یلم ده چی بو لایان و ده چمه ریزی نه زان و نه فامانه وه. (یوسف چه ند خوی به پاک بزانی، هیشتای پیویستی هر به په نای زیاتری خواجه، بویه نه و مونا جات و هاواری لی به رزه وه بوو). ئینجا خواش به هانا یه وه هاتوو، هیوای له دلی نه واندا بری که له یوسف شتی هه لکرینن، بو خویشی توکمه تر بوو له پشت هه لکردن لیان: ﴿فاستجاب له ربه فصرف عنه کیدکن إنه هو السميع العلیم﴾ ۳۴.

پاش نه وه هیچیان له یوسف سهوز نه کرد و هه رپه شهکانیان یوسفی نه رم نه کردو، ئاههنگیی - بو ژنانی ناوداری نیو شار وهکو خوی - گیراو کوپه لاوه که ی بو نمایشکردن و، نه وانیش به بینینی مه ستبوون و نه قلیان له دهست دا، شارنیش بهراشکاوانه ددانی نا به داوه که دا که: نه مه ته ماحی له و لاوه کردوو. نه وهش سویندی بیت، ده بی فر به دریته زیندانه وه نه گهر وه لامی داخوازییه که ی نه داته وه، لاوه کهش زیندانی بو خوی هه لبرارد... پاش نه مه هه موو به لگانه بو خاوینی یوسف، کوشکی پاشایه تی وابه چاک ده زانی که بو ماوه یه ک - نه گهرچی پاک و بی گونا حیشه - لاوه که زیندانی بکری، به لکو له پیش چاوه وه نه مینی و، ورده ورده له بیر بچیته وه!

دیاره ئەوانەى له کەش و هەواى (ئورستوقراتیەت) دا دەژین و، لەوجۆرە تەلارنەدان، پەنگ و پوخسارى جاهیلیەتیان لى نیشتووه، بۆیە لەباتى زیندانکردنى تاوانبارو، ئازادکردنى بى تاوان، دەچن بەپێچەوانەو کاردەکەن ! یوسفى بەرىى بۆ زیندان و، شارن – پاش ئیعتیراف – بەهەزار ئاو شۆرایەو !

جا من ئەوێ مەبەستم بوو لە گێڕانەوێ ئەم داستانەدا، تا ئێرەبوو، چونکە تا ئێرە پتر پەيوەندى بە ژنانەو هەیه، جا ئیبتیلاو بەلاکانى یوسف – ماوێ مانەوێ لە بەندینخانەو لى نەپرسینەوێ، بۆ دواى خەودیتنى پاشاو، لیكدانەوێ تەنها لای یوسف و، نەهاتنە دەرى لە زیندان، پاش ئەو پاشا ناردى بەدوایدا، تا راگەیه نراویك لە كۆشكى پاشایەتیەو دەردەچى، تییدا پاكانە بۆ یوسف بکا، بۆ ماوێەكى تر دەبیته وزیرى (ئابوریى) و، برا لاسارەکانى – ئەوانەى خستیانە بیرەكەو فروشتیان – لییان دەقەومى و دینە لای یوسف بۆ گەنم و جۆ دانەویڵە.... تاد ئەمانە گشت سەر دەنیینەو. مەبەستیش لەم داستانە ئەوێە کە ژنانیش – وەكو پیاوان – ناهەقی دەکەن و، دەچنە ناو تاوانەو، بە حیلەو ئیفتیراو دەسەلاتى خوێان، خەلکى بى تاوان دەنێرنە گرتووخانەکانەو، خوێیان وەك سوورەى بانان بۆی دەردەچن !

مەبەست ئەوێە وەكو گوتمان کە ئەم ئادەمزادەیه – بەژن و بەپیاوێ – چاکیان هەیهو خراپیشیان هەیه، هیچ لایەکیان خۆى بە فریشتە دانەنى و، بەرامبەرەكەى بەشەیتان ! ئەوێ کارەکانى پاك و جوان و جوامێرانە بوو، بى شك خۆیشى چاك و پاكە، بیگۆمان پیچەوانەكەیشى، مایەى خراپى و نالەباریە.

ژن و پیاوی داوین تەر

پاش ئەوێ کە ژنان، بەتایبەتى لەکۆمەلگەى عەرەبیدا، بەسووک و تاوانبار تەماشایە دەکران و، بەهۆکاری تاوان دادەنران ! ئایینى پیرۆزى ئیسلام دیت، ئەو راوېچوونانەیان بە هەلەیهكى گەورە دادەنى و، ئەو دوو (جنس) هەردوو وەكو یەك سەیر دەکاو، فەزلى هیچ کامیکیان نادات بەسەر ئەوێ تریاندا، مەگەر بەتەقواو ئەنجامدانى کارى چاکە، هەرەك هیچ لایەکیان بەکارگەى شەپوخراپە دانانى، بەلکو هەردوولا دەتوانن کارى چاك بکەن و خراپەش بکەن، وەكو لە پێشەوێ گەلێك لەوبارەیهو دواين، ئیستاش دەچینە خزمەتى سوورەتى (نور) کە ئەحکامگەلێكى تێدايه – بەتایبەتى بۆ ژنان، بۆ یەكێ لەو ئەحکامانە دەفەرمووی: ﴿الزانية والزانی فاجلدوا کل واحد منهما مائة جلدة ولا تأخذکم بهما رافة فی دین الله إن کنتم تؤمنون بالله والیوم الآخر ولیشهد عذابهما طائفة من المؤمنین﴾ ۲. واتە: لە هەرێکە ژن و پیاوی داوین پیس،

سهد شەلاق بدەن، ئەگەر باوەڕتان بەخوای بەرپۆژی دوايي هەيه، وه بۆ ئەنجامدانی ئەم حوکمی خوايه نابێ بەزەیی بتانگري بەرامبەریان و، کارەكەتان بۆ پيااده نەكریت.

لەسەرەتای هاتنی ئیسلامدا تۆلەي ژن و پیاوی زیناکار ئەوەبوو لەسوورەتی (نیساء)دا، ئایەتی: ﴿وَاللّٰتِ يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْنَ عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ. فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسُكُوْهُنَّ فِى الْبُيُوتِ حَتّٰى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِهِنَّ سَبِيْلًا﴾ دەبوو ژنان لەمال نەيهەنە دەر، پیاویش قسەي تال و تفتی پي بگوتری. جا بۆ دوايي ئەم حوکم و بپاریارە نوێیە، لە سوورەتی (نور)دا هات و سەبارەت بەو مەسەلەيەش بە کۆتا بپاریار دادەنری: شەلاق (قامچی = تازیانە) تۆلەي کچ و کۆرە، بەمەرجی موسلمان و بالغ و ژیر و ئازاد (حور) بن. ژن و پیاویش (واتە: ئەوانەي لەمارەبپینیکي شەرعیدا جووتبوون) پەجم و بەردەباران دەکری، بەپیی ئەو کە پیغەمبەرمان (محمد-ص)، دەربارەي (ماعیز) و (غامدیە) کاری پیکردوو، وه پیی ئەم فەرموودەيە ئەو حوکمەي دامەزراند: ((خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِهِنَّ سَبِيْلًا: الْبَكْرُ بِالْبَكْرِ: جُلْدُ مِائَةٍ وَتَقْرِيْبُ سَنَةٍ، وَالثَّيْبُ بِالثَّيْبِ جُلْدُ مِائَةٍ وَالرَّجْمُ)) مسند احمد ومسلم، وسنن أبي داود، وابن ماجه، وعارضة الأحوذی.

ئەم بپاریارەش! چونکە ژن و پیاو (واتە: جووتبوو لە نیکاحیکي صەحیدا) پێگەي پاک و حەلال شارەزان، بۆیە پاش ئەو ئەگەر لایانداو زینایان کرد، وادەگەيەنی (فیطرەت)یان تیکچوو، دەبی ئەو تۆلە سەختەيە بچێژن، بەلام چونکە کچ و کۆر هیمان بەو پێگەیدا نەچوون، تۆلەكەشیان سووکەو تەنها جەلدەو شەلاقە.

شیایو باسە دەبی کۆمەلێک لە ئیمانداران – لەکاتی تۆلەسەندنەكە لییان – ئامادەبن، بۆئەو پتر کۆمەلگە عیبرەت و وانەي لیوەرگرن و نەهیڵین ئەو جۆرە کارانە پووبدەن، ژن و پیاو کە، یان کچ و کۆرەكەش ئەو دووبارە نەكەنەو. درێژەي ئەم باسە لەکتیبە فیهییهکاندا هەیه.

پاشان لەبەر خرابی و دزیوی زیناو زەرەر و زیانەکانی و، پتر قیزەونی دەکاو لەمپەرێک دەخاتە نیوان کۆمەلگەو زیناکارەو، بۆیە دەفەرمووی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَّمْ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە: پیاوی داوین پیس، هەردەبی ژنی داوین پیس، یان بت پەرست بخوازی، ژنی داوین تەپیش هەردەبی: یان میرد بە داوین پیس بکات، یان میرد بە بت پەرست بکات، ئەوکارەش بۆ ئیمانداران حەرام و بەرەبەرستکراو.

پاگرتنی کۆمەلگە بەپاک و خاوینی و، ئەنجامدانی کاری (سیکس)یی لە پێگای شەرعیی خۆیەو، خالیکە لە خالە هەرە گرنگەکانی ئیسلام، بۆیە ئەوند جەختی لەسەر دەکاتەو و بەو شیوەش تۆلە دەدات.

ئیسلام له گهل (غەریزه) و هیزی ئارەزوو و سیكسدا دژ ناوہستی و بەشتیکی خراپ و قیزهونی دانانیت، بەلكو ئیسلام دەیهوی بە شیوهیهکی پهسەندو دوور له زیانی پوچی و جهستهیی ریکی بخت، مروقه لهشکل و بجمی ئاژهل جیا بکاتهوه، چونکه هەر ئاژهل جیاوازی ناخات لهنیوان ئەم جهستهو ئەو جهستهدا بو تیرکردنی ئارەزووه سیكسیهکانی، یان له پیکهوهنانی مال و حال و خیزان بیر ناکاتهوه، ئیسلام بی هیچ (ضمانات) و دهستهبهربوونیك ئەو تۆلهیه نادات، بۆیه بهر له هه‌موو شتیك كۆمه‌لگه لهو کاروکرده ناشیرین و ناپه‌سەندانه پاك ده‌کاته‌وه: (کچ له کوپ، پیاو له ژنان جیا ده‌کاته‌وه، پئی له‌تیكه‌لی ده‌گرئ، پئی له‌روانین و ئەوینبازی - بو تیرکردنی ئارەزوو - ده‌گرئ، به‌که‌س و کاری کچ و کوپ فرمان ده‌دات که ئاسانکاری بکه‌ن بۆیان و، زوو به‌یه‌کیان بگه‌یه‌نن و ئەسته‌م و له‌مپه‌ر مه‌هیننه‌ به‌رده‌میان، بروبیانوویان لی مه‌گرن، له‌ده‌وله‌ت - بگره‌ له‌ژن و پیاو به‌گشتیی داوا ده‌کات - که له‌لاو و جوانه‌کان پیرسیته‌وه...) پاش ئەمانه هه‌موو، ئینجا تۆله‌ی داناوه، جا ئەگه‌ر دوا‌ی ئەو هه‌موو (ضمانات) به‌شتیکی وا پرویدا، هیشتای ده‌گه‌رئ چاره‌سه‌ریك بو ده‌ریازبوون له تۆله‌ بدۆزیته‌وه، بۆیه پیغه‌مبه‌رمان (محمد - ﷺ) ده‌فه‌مووی: ((إدراوا الحدود عن المسلمين ما استطعتم فإن كان له مخرج فخلوا سبيله، فإن الإمام أن يخطيء في العفو خير من أن يخطيء في العقوبة)) ترمزي. واته: هه‌تا ده‌توانن پئی چاره‌سه‌ریك بدۆزنه‌وه بو راگرتنی تۆله، ئەگه‌ر ریی ده‌ریازبوونتان چنگ كه‌وت، له تۆله‌ واز بی‌نن، چونکه پی‌شه‌وا (دادوهر) له ئازادکردن و عه‌فوودا هه‌له‌ بکات، گه‌لی له‌وه باشته به‌هه‌له‌ تۆله‌ بسی‌نیت، خو ده‌زانی پیغه‌مبه‌ر ص له‌گه‌ل (ماعین) دا چه‌نده هه‌ولیدا بو ئەوه تۆله‌ی لی نه‌سی‌نی! به‌لام (ماعین) هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر ئیقرارو به‌ زینا.

بوختان بۆ ژنانی داوینپاک

له‌به‌ر ئەوه که کۆمه‌لگه‌ له‌که‌ش و هه‌وایه‌کی هیمن و ئاسووده‌دا بژیت، وه‌دوودلی و به‌دگومانی تیدا نه‌بی، وه هه‌موو که‌سیك له‌ خیزان و هاوسه‌ری خو‌ی دل‌ی پاك بی‌و، که‌سیك نه‌توانی به‌ئاسانی تۆمه‌تباری بکات، ئیسلامی پی‌رو هات تۆله‌ی ئەوانه‌ی درو و ده‌له‌سه هه‌له‌به‌ستن و ژنانی داوینپاک تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، نزیک به‌ تۆله‌ی کوپوکچی زیناکار، تۆله‌ی بو دانان که: (٨٠) شەلاق و پووچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی شایه‌تیان به‌ هه‌تا‌هه‌تایی و، به‌ فاسقدانانیان، ئەمه‌یه که خ‌وای میهره‌بان له سووره‌تی (نور) دا ده‌فه‌رمووی: ﴿والذين يرمون المحصنات ثم لم يأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة أبدا وأولئك هم

الفاسقون ﴿۸۰﴾. واته: ئەو كەسانەى ژنەداوین پاك و بە حورمەتەكان، تۆمەتبار دەكەن بەزىناو شەپروال پىسىي، پاشان بەچوار شایەتەو نایەن – بۆ چەسپاندنى داواكەیان – ئیوھ ئەى موسلمانان! (۸۰) قامچیان لیبدەن و ھەرگیز شایەتیان و ھەرمەگرن و بەوھش لای خوا دەبنە فاسق و سنوور بەزین، مەگەر تەوبە بكەن.

ئەمەیه دین و شەریعەتى ئابروپاریژ، حیمایەتکەرى ئوسرەو خیزان، بیگومان ئەگەر تۆلەى وا لە بەرامبەر تۆمەتبارانەو دانەنیّت، لەوانەیه ھەر مروّقیكى لارو لاسارو ناحەزى ھەر خیزان و بنەمالەو ھۆزیک، ھەر کات بیەوى ئەو خیزانە سووک بکات لای کۆمەلگەى پاکى ئیسلامی، بەئاسانى ئەوکارە ئەنجام بدات، بەلام کەدەزانى ئەگەر (۴) شایەتى لەگەل نەبیّت، قسەكە لەسەر خۆى دەکەویّت و مۆرکی ناعەدالەتى لەپرووی دەدرى و ئازارى جەستەى (۸۰) شەلاق دەچیژى، ئیتەر وا بەو ئاسانیە ئەو کارەى بۆ ناکرى و خۆى دەگریتە دواو.

بوختان بۆ ھاوسەر

تۆمەتبارکردنى خیزان و ھاوسەر بە زینا، کارىكى ئابروبەرترە، وەلەتۆمەتبارکردنى ژنانى تر بەگشتى دزیوترەو، بەو ئاسانیە چوار شایەت پەیدا ناکرین بۆ بینینی لەکاتى ئەنجامدانى کارەكەدا، چونکە ئەو جۆرە شتە حەرام و قەدەغەکراوانە، ھەمیشە لە شوینی پەنامەكى و نادیاردا دەکرین، لەبەرئەو ھۆکمی تۆمەتبارکردنى ھاوسەر لە ئیسلامدا بە سەخت تر گیراوە لە تۆمەتبارکردنى ژنانى تر بەگشتى، جا بۆ ئاگرەست لە شەرەفى ژنان و بۆ ئەو ھەركەس بەئارەزووى خۆى – ھەركات رقى ھەلسا لە خیزانىك – نەتوانى تۆمەتبارى بکات، چوار شایەتى داوا کرد بۆ چەسپاندنى ئەو داوايە، ئەگینە خۆى جەزەبەوسزا دەدریّت، ئینجا بۆ خیزان و ھاوسەرىش – نەوھەك ھەركات ئەو خیزانەى نەویست بچى بوختانىكى بۆ بکا و داوین پىسى بکات، ھات پەرژینیكى پۆلایەنى ژنەكەى کرد، خو ئەگەر ئەو مێردە ھەر گووى نەداو تۆمەتبارى کرد، دەبى نەحەت لە خۆى بکا و چوار جار ئەشەدو باللە بکیشى: کە: راست دەكاو، نەحەت لەخۆى بکا ئەگەر درۆ بکات، پاشانىش پىگایشى بۆ ژنەكە ھىشتوتەو تا بتوانى ئەگەر بییەوى بەرگرى لەخۆى بکات... جا بۆ ئەمە دەچینە خزمەتى ئایەتى (۶-۹) سى سوورەتى (نوور) كە دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ. وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ. وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ. وَالْخَامِسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ۶-۹. واتە: ئەو كەسانە بۆ

ژنهکانیان بوختان دهکهن و - جگه له خۆیشیان - شایهتیا نیه، دهبی ههریهکهیان چوار جار شههه دو بالله بکیشی که راست دهکات، بۆ که پرتی پینجهه: نه حلهت له خۆی بکات ئه گهر درۆ بکات. ئه مه سه بارهت به پیاوه بوختانکه ره که، ئینجا ژنه کهش ده توانی ئه و سزایه (به رده باران) له خۆی دوور بخاته وه به وه که چوار جار شههه دو بالله بکیشی که: ئه و پیاوهی درۆی کردووه، بۆ که پرتی پینجهه: بلای غه زه ب و تو پهی خوام له سه ر بیته، ئه گهر ئه و پیاوه راست بکات. نا به م شیوهیه ئه و کیشیه کو تای پی دی و، ژنه کهش به هه تاهه تاییه له میرده کهی حه رام ده بی - ئه گهر دوو گیانی ش بوو - مندا له که هی خۆیه تی و، نادری به پیاوه که، وه به یاسای میرات، له یه کتر میرات ده به ن.

له (بوخاریی) دا هاتووه: (٤٧٤٥) که (سه هلی کوپی سه عد) گوته: (عووه یمر) چووه لای (عاصیمی کوپی عه دیی - گه وری به نی عه جلان - وتی: سه بارهت به پیاویک کابرایه که ببینی و له گه ل ژنه کهی و کاری بی شه رییه له گه ل بکات، ئه میش بیکوژی، ئایانیوه ئه و بکوژه ده کوژنه وه؟ یان چی بکات؟ له پیغه مبه ر ﷺ پرسیارم بۆ بکه، (عاصیم چووه لای پیغه مبه ر ﷺ و پرسیاره کهی لی کرد، ئه ویش ﷺ له پرسیاره که بی تاقهت بوو، پاشان (عووه یمر) له عاصیمی پرسیار کردووه؟ ئه ویش گوته: پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ز به و جو ره پرسیارانه ناکات، عووه یمر گوته: سویند به خوا واز ناهینم هه تا له پیغه مبه ر نه پرسیم و وه لامیک و نه گرم، هه میسان عووه یمر هاته وه و پرسیاره کهی له پیغه مبه ر ﷺ دوو باره کردووه، ئه ویش ﷺ فهرمووی: به راستی خوا سه بارهت به خۆت و خیزانه کهت قورئانی دابه زاند و بریاری دا، ئه و سا پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی قورئانه کهی له سه ر پیاده کردن، ئه ویش نه حله ته کهی کرد و پاشان گوته: ئه ی پیغه مبه ری خوا! به راستی ئه گهر ئه و ژنه به و شیوهیه پاگرم، سته می لیده کهم، ئیتر ته لاقی داو، ئه و شیوهیه ش بوو به حوکم و یاسا بۆ خه لکانی دوا ی ئه وان. پاشان پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ته ماشا بکه ن، ئه گهر مندا له کهی ره شیکی چاوپه رش و، نه رمه ی لا پانی گه و ره بوو، واده زانم (عووه یمر) راست بووه، خو ئه گهر سووره یه کی گچکه بوو، پیم وایه درۆی کردووه و (بوختان بووه) پاشان که مندا له که له دایک بوو، له (عووه یمر) ی نه کرد.

ئه مه ییش ده قی فهرمووده که یه: (عن سهل بن سعد ان عیمر ا اتی عاصم بن عدی - وکان سید بنی عجلان - فقال: کیف تقولون فی رجل وجد مع امراته رجلاً، أیقتله فتقتلونه، أم کیف یصنع؟ سل لی رسول الله ﷺ عن ذلك. فأتی عاصم النبی ﷺ فقال: یارسول الله. فکره رسول الله ﷺ المسائل، فسأله عویمر، فقال: إن رسول الله ﷺ کره المسائل وعابها قال عویمر:

والله لا أنتهى حتى أسئل رسول الله ﷺ عن ذلك. فجاء عويمر فقال: يا رسول الله، رجل وجد مع امرأته رجلاً، أيقّله فتقتلونه، أم كيف يصنع؟ فقال رسول الله ﷺ: قد أنزل الله القرآن فيك وفي صاجتك. فأمرهما رسول الله ﷺ بالملاعنة بما سمى الله في كتابه فلاعنها ثم قال: يا رسول الله، إن حبستها فقد ظلمتها، فطلقها، فكانت سنة لمن كان بعدهما في المتلاعنين. ثم قال رسول الله ﷺ: انظروا، فإن جاءت به أسحمة أدعج العينين عظيم الإليتين خدلج الساقين فلا أحسب عويراً إلا أن قد صدق عليها. وأن جاءت به أحمير كأنه، وحرّة فلا أحسب عويمراً إلا قد كذب عليها. فجاءت به على النعت الذى نعت رسول الله ﷺ من تصديق عويمر، فكان بعد يُنسب إلى أمه)).

تیبینی: ئیمامی (نه‌واوی) له شهرحی (موسلیم) دا ده‌لیت: زاناكان له جیابوونه‌وهی ژن‌وپیاو (به شیوهی مولاچه) قسه‌یان جیاوازه: (ئیمامی مالیک و ئیمامی شافعی و جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین: هر به‌نه‌حله‌ت کردنه (ملاعنه) که ژن‌وپیاو که به‌ه‌ته‌تایی له‌یه‌ک حه‌رام ده‌بن و پیویست به‌ته‌لاق‌دان ناکات، به‌لام ئیمامی شافعی (هه‌روا هیندی له‌ مالیکیه‌کانیش) ده‌لین: هر به (مولاچه‌نه‌ی می‌رده‌که، ژنه‌که حه‌رام ده‌بی. (ئه‌بوو حه‌نیفه‌) ده‌لی: پاش (لیعان) ده‌بی دادوهر بریاری جیابوونه‌ویان بدات، هه‌رچه‌ند جه‌ماوه‌ری زانایان گووتویانه: بریاری دادوهری ناوی بۆ جیابوونه‌وه‌.

مه‌سه‌له‌ی زیناو شه‌روال پیسی له‌ ئیسلامدا به‌و شیوه‌یه‌ بووبه‌ کورتیی باسکرا، له‌وه‌ به‌ولاه‌وه‌ هر کاریکی تر به‌رامبه‌ر به‌ زیناکاران بکری، به‌بریاری حوکمی ئیسلام نییه‌، بۆ نموونه‌، ئه‌گه‌ر برا، یان باوک، یان هه‌ر که‌سیکی دی ژن، ئافره‌ته‌که‌ی له‌گه‌ل نامه‌حه‌رمی‌کدا دی‌ت، هه‌رگیز به‌و دیتنه‌ بۆی نیه‌ هیچ کامیکیان بکوژی، چونکه‌ دیتنیان پیکه‌وه‌، مانای پروودانی ئه‌و کاره‌ دزیوه‌ نییه‌، ته‌نانه‌تی ئه‌گه‌ر به‌چاوی خووی بینی خه‌ریکی ئه‌و کاره‌ بوون، هه‌ر بۆی نیه‌ بیانکوژن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر کچ وکوپ بن، تۆله‌که‌یان قامچی و شه‌لاقه‌، نه‌ک کوشتن، ئه‌گه‌ر ژن‌وپیاویش بن، ده‌بی یان خوویان ئیقرار بکه‌ن به‌زینا، یان ده‌بی چوار شایه‌ت هه‌بی بۆ چه‌سپاندنی زیناکه‌و تۆله‌که‌ی، ئه‌وسا (ره‌جم) ده‌کرین، وه‌ده‌بی ئه‌و کارانه‌ هه‌موو بگێرنه‌وه‌ بۆ ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانان، ده‌بی ئه‌وان حوکم و تۆله‌که‌ جیبه‌جی بکه‌ن..... ئیتر (غسل العار) واته‌: کوشتن بۆ شتته‌وه‌ی عه‌یب و عار له‌ نامووس – بی ئیسیاتی شه‌رعیی – له‌ ئیسلامدا ریی پی نه‌دراوه‌.

هیوادارم نه‌یاران و ناحه‌زانی ئیسلام به‌وردو چاوی عه‌داله‌ته‌وه‌ سه‌یری ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بکه‌ن. پیویسته‌ له‌م جیگایه‌دا په‌نجه‌ بۆ ئه‌و راستیییه‌ پراکیشین و بلین که‌ کچ وکوپ، یان بلین

ژن و پياو بۇ تۆلە وەرگرتن لىيان فەرقىكىيان نىيە، ئەگەر سەركۆنە و سەرزەنشە كچەكە بىرى، وەيان حالەتتىكى ترى بەرامبەر بىرى، ھەقە بەرامبەر كۆرەكەش، يان پياو وەكەش بىرى، بەداخە وە ئەمەكە ئىستا لەناو كۆمەلگەي كوردە وارىدا ھەيە و خوى پىو گىراو بۇ نمونە: بەردەنە گىيانى كچەكە، كەچى كۆرەكە لەگول كالتىرى پى ناوترى ! لە ھىچ شەرىعتىكى ئاسمانىدا نىيە، بەپىچە و انە وەدەبى ھەردو (نىرومى) وەكويەك تەماشا بىرىن، ئەم راستىش لە ئايەت و فەرمودە كاندا بەراشكاوى دەبىنرى و لەچەرخى پىغەمبەر و خەلىفە كاندا كارى پىكراو.

سەرەراي ئەمەش بەكارھىنانى تۆلە شتىك نىيە، بى خولقاندنى كەش و ھەواي پاك بۇ (نىرومى) و ئاسانكارى بۇ بەيەك گەياندىيان دانرايى، نەخىر، بەلكو بەر لە ھەموو شتىك داوا لەباو و كەس و كارىيان، ئىنجا دەولەت و كار بەدەستان دەكات كە: لەكاتى خۇيدا ئەو نىرو مىيانە بەيەك بگەيەنن و گرى و لەمپەريان بۇ دروست نەكەن، واتە: ھەر كچ و كۆر بەيەك پارى بن و خاوەن دىن و ئەخلاق بن، بۇ ئەو مەسەلەيە بەسە، ئىتر بيانوى مال و خانووبەرە و خويندن و پروانامە و ئۆتۆمبىلى مۆدىرن و، لە شەرىعتى ئىسلامدا ئەمانە جىيان نىو نابى بىرىنە ئەستەمىك لەبەردەم ژن و پياو دا، وەمەسەلەي خالىكردنە وەي ھىزى سىكس بۇ كچ و كۆر بەشىوەي شەرىعى، خاى مىھربان خوى نىرو مى دروستكردو، خوىشى بەو شىوہىە دروستىكردوون كە بگەنە يەك و (نەسل) و نە وەيان لى بگە وىتە وەو درىژە بەژيان بدرى.

داستانى بوختانەكە بۇ خاتوو عايشە! خوا لىي بازى بىت

دواي باسكردنى بوختان و تۆلەي بوختان بەشىوہىەكى گشتىي، پاشان بە شىوہىەكى تايبەتى بۇ ھاوسەر و خىزان، ئىستا نمونەي سەختىن بوختان لە مىژوى موسلماناندا دىنىتەو، بوختان بۇ مالە پاكە بەرزەكەي پىغەمبەر ﷺ بوختان بۇ (عىرض) و شەرەفى پىغەمبەر ﷺ كەلاي خوا زۆر بەرز و بلوندە، بوختان بۇ (عىرض) و شەرەفى (صدىق) يارو ھاوپىي پىغەمبەر ﷺ كەلاي پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو كەسىك بەرپىزترە، بوختان بۇ ھاوہلىكى پىغەمبەر ﷺ (صفوان بن المعطل) كە پىغەمبەر جگە لە خىرو چاكە شتىكى دى لى نەدىتو... بوختانىكى گەورە سەختى و ابوو، يەك مانگى رەبەق بوويە مايەي نارەحتەي و بىتاقەتى موسلمانەكان لە مەدىنەدا، يەك مانگ دلە گەورە پىرۆزەكەي پىغەمبەرى ﷺ ئازاردا، يەك مانگ دلە چاكەكەي (ئەبوو بەكر) و دلە خىرخوازەكەي خاتوو (عايشە) و دلە بەرزەكەي (صفوان) لە قەلەق و ئىش و ئازاردا بوون !

دهسا باهه موو بچینه خزمه تی خاتوو (عایشه) و پیکه وه گوئی بو بگرین و، له سه ره تاوه تاکوتایی بۆمانی بگپرتنه وه.

خاتوو عایشه دهلی: پیغه مبه ھەر که خه یالی سه فه ریکی ده کرد، تیروپشکی بو خیزانه کانی ده کرد، هه رکامیکیان ناوی ده رچووبا له گه ل خوی ده یبرد، جا له خه زایه کدا - غه زوهی (بنی المصطلق) که سالی پینجه می کوچی پرویدا - تیروپشکی کردو ناوی من ده رچوو، پاشان - ئه لبه ت دواي هاتنی ئایه تی حجاب بوو - له گه ل پیغه مبه ردا ھەر چه وین، شیایو باسه من به ته نیا له ناو که ژاوه یه کدا سوار بووم، پویشتن تا پیغه مبه ر ھەر که زاکه بوویه وه و گه رایه وه جا کاتی به (مه دینه) نزیک بووینه وه، شه ویک رایگه یاند که سوپاو کاروانه که بکه ویتنه پگیا، ئه و حه له منیش بو پویشتی خوم که میک له سوپاکه دووره وه که وتم و، ئینجا پاش ئه نجامدانی کاره که م، گه پامه وه و ده ستم به رسنگم که وت، زانیم که ملوانکه (یه مه ن) یه که م له گه ردمدا نه ماوه ! ئیتر به ناچاری بوئی گه پامه وه و که میک دواکه وتم، تمه سه هه ر دواي من سوپاکه به پری ده که وی و ده روا، ئه وانه ش له گه ل که ژاوه که ی مندان، که ژاوه که هه لده گرن و واده زانن منی تیادیه و ده یخه نه سه ر و شتر - ژنانی ئه و کاته له رولاواز بوون و خواردنیکی که میان ده خوارد - کاتیکیش که ژاوه که یان هه لگرت، هه ستیان به هیچ نه کرد (ئاخو که سیکی تیادیه، یا نا؟) منیش کیژیکی لاو بووم، و شتریان لیخوری و پویشتن، پاش ماوه یه که له گه ران، ئه و جا ملوانکه که م دۆزیه وه، که هاتمه وه بو سه ر بازگه که، ده بینم نه دهنگ هه یه نه رهنگ، منیش هه ر له و جیگایه تییدا بووم مامه وه، ده مزانی هه والم ده زانن و ده گه پرتنه وه به دوامدا. ئه وه بوو که ماوه یه که دانیشتیم، خه و بردمیه وه بو خوم خه وتم. (سه فوان) یش پشوویه کی دابوو که وتبوویه دواي له شکره که و شه و دره نگانیکی جوولاو پری له جیگا که ی من که وت، له دووره و تارمایی مروقیکی خه وتووی دیت، نزیکبوویه وه و ناسیمی، چونکه پیش هاتنی ئایه تی حجاب دیتبوومی، منیش به دهنگ گوتنی (إنا لله وإنا إليه راجعون) ی ئه وه وه خه به رم بویه وه، ئیتر به چارشیه که م ده م و چاومم داپوشی، سویند به خوا ته نیا وشه یه کیشی له گه ل نه وتم، جگه له (إنا لله.....) هیچیشم لی نه بیست، ئینجا و شتره که ی پخ کردو منیش سوار بووم، ئه ویش حیه وی راکیشاو پویشتن هه تا له گه ل قرچه ی نیوه ردا گه یشتینه وه پیان. ئینجا تیاچوو ئه وی تیاچوو سه باره ت به قسه و قسه لۆک ده باره ی من، به سه روکایه تی (عبدالله کوپی سه لول). جا که گه یشتمه مه دینه - له حه سه ره تا - یه که مانگ نه خوش که وتم، خه لکیش هه ر له بوختانه که ده دوان و بوو بوویه پارزو نیازیان، ئه گه رچی له ئیش و ئازاری خومدا هیچیم له بیر نه ما بوو،

به لām ههستم دهکرد که پیغه مبهەر ﷺ میهره بانیه که ی جارانی له گه لām نه ماوه! چونکه که جارانی نه خویش دهکه و تم و سهردانی دهکردم زۆر به میهره بان بوو، به لām ئیستا وانه ما بوو، تهنانه تی که دههات بۆ سهردانم سهلامی دهکردو بی ناو هیئانم ههوال پرسیی لیده کردم، بویه ئه وه پتر گومانی بۆ دروست کردم، ئه گهرچی ههستم به شتی خراپ نه دهکرد پروویدابی، تا چاک بوومه وه له گه ل (ئوم میسطه ح) پیکه وه چووینه دهره وه ی (مه دینه) بۆ دست به ئاو گه یانندن – که ههر شه و او شه و ده چووین – چونکه هیمان له نزیک ماله وه جیگه ی (ئه ده ب) مان دروست نه کردبوو، وه ئیمهش ههر به عاده تی عهره بی پیشوومان دهکرد، له مایشه وه نه دهکرا (ئه ده ب) دروست بکهین، له بهر ناتهمیزی و شتی وا، جا من و (ئوم میسته ح – پووری ئه بووبه کری صدیق و دایکی میسته ح) چووین، له کاتی پوشتندا قاجی له کراسه که ی هه لکه وت و گوتی: میسته ح! یا خوا خیر نه یه ته ریئت! منیش پیمگوت: زۆر خراپت گوت به میسته ح، چۆن به پیاویک قسه ده لئیت ئاماده ی (به در) بووه؟ ئه ویش گوتی: ئه ی کهم سه لیه، مه گهر نه ت بیستوو چي ده لئین؟! ئه وسا دهنگ و باسه که ی (ئه هلی ئیفک) ی بۆ گیرامه وه، ئیتر منیش پتر نه خویشکه و تم و لهش به بار بووم، ئینجا که گه پرامه وه بۆ مال، پیغه مبهەر ﷺ وه ک جاری پیشو سه لامیکی کردو جوړه هه والپرسییه کی لیکردم! منیش گوتم: مۆله تم بده ده چمه وه بۆ لای دایک و باوکم – ویستم ئه وه هه وال له لای ئه وان هه لسه نگینم – پیغه مبهەر ﷺ مۆله تی دام و چوومه وه، ئینجا به دایکم گوت: ئه وه هه وال له چیه که وتۆته ده می خه لک؟ گوتی: کچۆله کهم! ئه وقسه یه زۆر به کهم سه یر بکه، سویندم به خوا کهم پریده و ی نافرته تیکی جوانی هه ویدارو خو شه ویست لای میرده که ی قسه ی هه مه جوړه ی له سه رنه کریت، گوتم: سبحان الله! ههر به راستی مه ردم ئه وه بوختانه باس ده کهن؟ خاتوو عایشه ده لی: ئه وه شه وه تا به یانی فرمیسک له چاوم نه وه ستاو، خه ویش له چاوم نه چوو، جا بۆ به یانیه که ی پیغه مبهەر ﷺ (عه لی کوپی ئه بوتالیب) و (ئوسامه ی کوپی زه ید) ی بانگکردو داوای لی کردن چی بکری باشه؟ چونکه ئه و ماوه (وه حی) نه هات، (ئوسامه) گوتی: سویند به خوا خیر و چاکه نه بی به رامبه ر به خیزانت شتیکی تر نازانم ئه ی پیغه مبهری خوا! (عه لی) یش گوتی: خو خودا ده رگای لی دانه خستوویت ئه ی پیغه مبهەر! ژنانی تر زۆرن. (ئیمامی نه وه ی ده لئیت: ئه م قسه یه، بۆ پیغه مبهەر ﷺ پرپوو له خیرو به رژه وه ندی، چونکه زۆر له قوناغه که بیتاقهت بوو، ویستی له وه قه له قه پرزگاری بکات، ئه گینه له دلا ده یزانی که خاتوو (عایشه) زۆر پاکه. وه له جاریه که ی به رده ستیشی بپرسه، چونکه ئه وه هه موو شتی که ده زانی، پیغه مبه ریش ﷺ (به ریره) ی که نیزه کی بانگکردو فهرمووی: ئایا تا ئیستا تۆ شتیکت

له عايشه ديتووه بتخاته گومانهوه؟ (بهريزه) گوتی: نهخير، سويند بهوي توی کردووه به پيغمبر ﷺ تا ئیستا شتيکم لی نه ديتووه لهنگو نهنگ بیت، نهونده نهبی که کيژولهیهکی منداله، لهکاتی نان کردندا خهوی لیدهکهوی و مهرو مالآت دین هه ویرهکهی دهخون، واته: هیچ عهیب و ناتهواوییهکی تیډا نیه، نه مه نهبی، نهگهر به عهیب دابنریت. ئینجا پيغمبر ﷺ هه ره روژه داوای له موسلمانان کرد که: له دم وزمانی (عهبداللهی کوپی سهلولول) رزگاری بکه، وه فهرمووی: کی عوزرم قبول دهکات بهرامبه بهکهسیک کهئه و نازارو بیزارهی دام دهربارهی خیزانهکه؟ واته: نهگهر توله درا، کهسیک لومه نهکات، بهخوا سويند، خيرو چاکه نهبی، شتيکم نهزانیوه بهرامبه خیزانم، باسی پیاویک دهکه، سويند بهخوا، خير نهبی هیچ لی نه ديتووه، وهلهگهل خوم نهبی نه هاتوته مالم. (سه عدی کوپی موعان) ههلساو گوتی: نهی پيغمبرهی خوا! سويند بهخوا من عوزرت قبول دهکه. نهگهر نه مر بکهیت تولهی ددهین، نه ره له (ئهوس) بیت له گهر دنی ددهین، نهگهر له بریانی (خه زرهج) یشمان بیت، بفهرموو فهرمانت جیهجی دهکهین، نه روژه فرمیسک له چاوم نه وهستاو، خه ویش له چاوم نه چوو، باوک و دایکیشم هه ره لام بوون به جییان نه هیشتم، نه شه وروژه نهونده گریام گوتم جهرگم لهت بووه. له دم دهمدا ژنیکی (نه نصار) یش مولهتی خواست و هاته ژووره وه نه ویش لهگهلم دهستی کرده گریان، پاشان پيغمبر ﷺ هاته ژووره وه دانیششت – که بهراستی لهو روژه وه نهو دهنگو باسه سهری ههلدابوو، دانه نیشتبوو له لام، مانگیکیش تیپهپی هیچ (وهی) یه که له بارهی منه وه نه هات، پيغمبر ﷺ پاش (الحمد لله و شایهتی بهتاک و ته نیایی خوا) فهرمووی: عایشه! خو دهرانی نهو قسه و باسه م پیگه یشتوو، جائه گهر پاک بیت، خوا پاکانت بو دهکات، وه نهگهر تاوانیکت کردیت، له خوا داوا بکه لیت خوش بییت، چونکه نهگهر بهنده نیعتیراف بهتاوانی خو بکاو تهویه بکات، خوا لی دهپوشی. چاکه پيغمبر ﷺ له قسه کهی بوویه وه – نه وهند سهخت بوو له لام – فرمیسک به چاومه وه قه تیسما، ئینجا به باوکم گوت: تو وهلامی پيغمبر ﷺ بدهوه، نه ویش گوتی: سويند بهخوا منیش زیاد له وه ئیوه دهیزانن – نازانم چی پی بلیم. به دایکم گوت: دسا تو له باتی من وهلامی پيغمبر ﷺ بدهوه، گوتی: سويند بهخوا نازانم چی وهلام بدهمه وه. دهلی گوتم: خو من کيژیکي لوی ته مهن که مم و نه وهند قورئانم له بهرنیه... سويند بهخوا بی، بیگومان دهرانم کهئه و قسه و باسه یه تان بیستوو له دهه خه لکدایه و دهرانم له دلتاندا ئوقرهی گرتوو و باوه رتان کردوو، خو ئیستا نهگهر بلیم دلنیا بن من بهریم – که خواش چاک دهرانی بهریم – ئیوه باوه پم پیناکه! خو نهگهر

ئىعتراڧ بەشتى بکەم – کە خوا دەزانى بەریم لىي – باوەر دەکەن ! سویند بەخوا منیش ھەر قسەکەى باوکی یوسف (یەعقوب) دەلیم: ((فصبر جميل والله المستعان على ماتصفون) (یوسف: ١٨) پاشان لەسەر نوینەکەم وەرچەر خام و لەخوام دەخواست تەبرینەم بکات، بەلام ھەرگیز باوەرم نەدەکرد خوا بۆ پاکانەى من وەحى بنیڤیت، چونکە خۆم زۆر بەکەمتر لەو داونە قورئان لەشانی مندا بێتە خواری، بەلام هیوام بوو پیغەمبەر ﷺ لەخوا تەبرینەى منى نیشان بدریت. سویند بەخوا پیغەمبەر ﷺ لەو شوینەى ھەلنەساو، ھىچ کەسیکیش لەو مالدە لەجیى خۆى نەچوویدەر، تا وەحى دابەزیە سەر پیغەمبەر و تووشى سەختى وەحیەکە بوو، وەك جارێک وەحى بۆ دەهات ناپەرھەت دەبوو. تەنانەتى لە پۆژیکى سەختى زستاندا دلۆپە عەرەق – وەکو مروارى بیگەرد – لەناو چاویا دەپژایە خواری.

ئینجا کە ئەو بێتاقەتى و ناپەرھەتییەى پیغەمبەر ﷺ نەماوەکەوتە کەنێن و یەکەم قسە کردى، پىي گۆتم، ئەى عایشە ! سوپاسى خوا بکە، ئەوا تەبرینەى کردیت، ئینجا دایکم پىي گۆتم: ھەستە سوپاسى پیغەمبەر بکە، گۆتم: سویند بەخوا ھەلناسم و جگە لەخواش سوپاسى کەس ناکەم. ئەوسا خوا فەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ...﴾ (نور: ١١) جا کە خوا ئەم پاکانەى بۆ کردم، باوکم (ئەبووبەکر خ -) کە جارێک (مىستەحى بەخێو دەکرد - سویندى خوارد: ئیتەر دواى ئەو قسەى کە ھەلیبەست بۆ عایشە، بەخێوى ناکەم، ئەوجا خوا فەرمووی: ﴿وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلُ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا...﴾ تا ﴿غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾. ئەبووبەکر گۆتى: بەلى... سویند بەخوا ھەزەدەکەم لىم ببووریت، ئیتەر گەرايەو سەربارى پىشووى بۆ بەخێوکردنى (مىستەح).

پیغەمبەر ﷺ لە (زەینەب) یشى پرسىار دەکرد: ئاخۆ شتیکی بىستوو، یان دیتوو؟ زەینەبیش دەیگوت: ئەى پیغەمبەر! خوا! گۆی و چاوم دەپاریزم، واتە ھىچم نەبىستوو، ھىچیشم نەدیتوو. عایشە گۆتى: خۆ ئەگەر بلى: زەینەب کاتى خۆى شانى لەشانم دەداو خۆى ھەلەدەکیشا بە جوانیەکەى، بەلام لەگەڵ ئەویشدا خوا پاراستى و خۆى نەخستە ناو ئەو ھەواو گوناخانەو، بەلام (ھەمنە)ى خوشکی زەینەب خۆى خستە ناو ئەو داوھەو بەھیلاک چوو.

ئەمە کۆتایی ئەو داستانەبوو، بۆ خاتوو عایشە چنراو ھەلبەسترا. (دەتوانى تەماشای ئەم سەرچاوانە بکەیت: (مسند احمد/ ١٩٤-١٩٧، فتح الباری: کتاب الشہادات ٢٦٦١/٥. و مسلم: کتاب التوبه: ٤/ و سیرە ابن ھشام).

ئیمامى (نەواوی) دەلێت: تەبرینەى خاتوو (عایشە) بەدەقى قورئانى پیرۆز کراو، بۆیە

ئەگەر كەسك گومانی لەو مەسەلەدا هەبێ - پەنا بەخوا - بەكۆی دەنگی موسلمانان. كافر دەبێ و بەمۆرتەد دادەنرێ. (ئەبەس) و چەند زانایەکی تر دەڵێن: (لم تزن امرأة نبی من الأنبياء صلوات الله وسلام عليهم أجمعين). واتە: ژنی هیچ پیغەمبەرێك زیناکار نەبوو.

خوێنەری هیژا! لەهەموو سەردەمیكد كۆمەلە مروۆقیكی نەفس نزم، سەری ژەهراوییان بەرز دەكەنەو، بەخەیاڵی خاوی خویان دەیانەوی ئەو ماله پەروش بەرزە ناشیرین و لیخن بکەن، دەیانەوی قەلای قییەم و ئەخلاق پرۆخێنن! بۆیە لەم دوايیه شدا كۆمەلە قەلەمیكی ژەهراوی خۆفروش و، دوور لە هەموو پەروشتیكی مروۆقایەتی، هیرشیکي بی وینەیان كرده سەر تەواوی ئیسلام و بەها پرۆژەکانی ئیسلام و پیغەمبەران و خیزان و هاوسەرەکانیان و - بەداخهوه - لەلایەنی حكومەتی هەریمی كوردستانیشەوه خەلاتی نووسەرەكە كرا! خاوی كار جوان و كارزان دەفەر مووی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ٢٣/٢٤ واتە: ئەو كەسانە بۆ ژنانی داوینپاکی بی ناگای ئیماندار بوختان دەكەن، لە دنیاو لە قیامەت نەحەت لێكراون، جەزەبەشیان ئیجگار گەورەو دژوارە. دیارە ئەم دیفاع و بەهروانیە بۆ گشت ئەو ژنانەیه ئەو صیفەتەیان هەبێت، بەتایبەتی خاتوو (عایشە - خ) كە هووکاری هاتنە خوارەوی ئەم نایەتانه بوو. (ئەبەس) دەڵێت: (وقد أجمع العلماء - رحمهم الله - قاطبة على أن من سبها بعد هذا ورمها بما رماها بعد هذا الذي ذكر في هذه الآية، فإنه كافر، لأنه معاند للقرآن، وكذا الحكم في جميع أمهات المؤمنين). پیغەمبەریشمان محمد ﷺ دەفەر مووی: ((إجتنبوا السبع الموبقات)) واتە: لەو حەوت شتە بەهیاك بەرانەوه دوور بن. پێیانگوت ئەوانە چێن؟ ئەو پیغەمبەری خوا! فەر مووی: ((الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات)) متفق عليه. واتە شەريك دانان بۆ خوا، جادوو، كوشتنی مروۆق بەناحەق، سوود خواردن، خواردنی مالى هەتیو، هەلھاتن پوژی هیرشى كافران، بوختان بۆ ژنانی ئیماندارى داوینپاکی دوورە ناگا. مروۆقی پاك - ژن، یان پیاو - لای ئیسلام بەپێزو خاوەن حورمەتە، هەربەیه كیش شیاون ژن و میردی بکەن، ژن و پیاوی داوین تەپیش هەر بۆ یەك شایەستن، دیارە خاتوو (عایشە - خ) پاكە، بۆیە لای پیغەمبەر ﷺ. واتە (عایشە) خاوین نەبووبا، بۆ پیغەمبەر ﷺ نەدەشیا، كە وابوو پاك و بی عەیبە بۆیە لای پیغەمبەر ﷺ.

جل و بهرگی بالا پۆش (حیجاب)

پاراستنی ئەخلاق و قییه می کۆمه لگهی خاوهن ئەخلاق، یه کیکه لهو شته زۆر گرنگانه که دینی ئیسلام زۆر بایه خێ دەدات، تهنانهتی خوای میهره بان هه موو صیفه تهکانی پیغه مبه رمان (محمد — ﷺ) کورت دهکاته وه له م ئایه ته داو ده فهرمووی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ واته: بیگومان تو ئه ی پیغه مبه ر! خلوق و رهوشته گه وره و مه زنه، له مامه له و کهرین و فروشتندا، له ناشتی و له جهنگدا، له پهیدا کردنی مال و ساماندا، له په یمان و په یمان نامه دا، له گه ل دۆست و دوژمندا، له گه ل دیندارو بی دیندا، له گه ل خیزان و هاوسه ردا.

ئیسلام زۆر له لای مه بهسته که (نیرومی) ی ژن و پیاو، له کاتی خۆیدا به یه ک بگه یه نرین، پێش ئه وه (فاسید) بن، پێش ئه وه کۆمه لگه پیس ببی، بریاریداوه که هه ر کچ و کوپیک به که لک بیت پیکه وه بژین، نابی له لایه ن باوک و دایک و برا و کهس و کاریانه وه پریان لی بگیردی، هه ر له بهر ئه وه یشه فهرمانده دا که پیغه مبه ر ﷺ به ئیمانداران به فهرمووی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ ۳۰/۲۴. ده بی چاویان له ئاستی ژنانی نامه حه رم دابخه ن، ته ماشایان نه که ن و عه وره تیشیان له ئاستی هه موو شتیکی حه رام بیاریژن، کاری ئاوا مایه ی پاک و خاوینیه بۆیان، ئه وه پاکتره بۆیان (هه تا چا و چنۆکی و چاوه وه پاندن به سه ر کچان و ژنانی نامه حه رمه وه، مروۆ وه کو ئاژهل بی سنوو ر نیه، بۆیه له هه موو جیهاندا یاسای بۆ دیاریکراوه) به راستی خوا به ئاگایه به وه ی ئه وان ده یکه ن.

ته ماشای ژنانی نامه حه رم به هه موو شیوه یه ک کاریکی یاساغ و حه رامه، مه گه ر کتوپر، بی نییه ت و نیاز بیت، ئه ویش ده بی خیرا چاوی لی کلا بکات. چونکه سه ره نجام سه ر ده کیشی بۆ گوناخی زۆر گه وره ی دزیوو ناشیرین، هه زار په حمه ت له شاعیری گه وره ی کورد (ئه حمه د شه وقی) که له و باره وه ده لی:

(نظرة، فابتسامة، فسلام، فکلام، فموعد، فلقاء)

یان شاعیریکی تر ده لیت:

(کل الحوادث مبدأها من النظر، ومعظم النار من مستصغر الشرر).

(جهیری کوپی عه بدوللا — وه کو ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردووه — ده لی: له پیغه مبه رم پرسى: له هوکمی چاوکه وتن به ژنان کتوپر؟ فهرمانی پیکردم که: به په له چاوت هه لپه و ته ماشای مه که. له بوخاریدا هاتووه: پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((إياکم والجلوس علی الطرقات)) وریابن له سه ره ریگا کاندایامه نیشن! گو تیان: جیگه ی ترمان نیه تیا دانیشین و

قسه و باسی خوټانی تیدا بکهین، فهرمووی ((إن أبيتم فأعطوا الطريق حقه)) ئەگەر هەر دانیشتن، وریابن مافی ریگا که بدن. گوتیان: مافی ریگا چیه ئەی پیغه مبهری خوا؟! فهرمووی: ((غضّ البصر، وكفّ الأذى، وردّ السلام، والأمر بالمعروف، والنهي عن المنكر)) چاوداخستن له حهرام، ئازارنهدانی مهردم، وهلامی (سهلاو)، فهران به چاکه، پرگرتن له خراپه. فهرمووده له مباره وه زۆر زۆره، بۆ پوونه دانی (زینا) و شهروال پیسی، چونکه هەر روانین و ته ماشا کردنه ژن و پیاو له یه که نزی که ده کاته وه، ئەوسایش تووشی ئەو کاره دژواره دهبن، بۆیه فهران به چاوداخستن دهکات له ئاست نامه حهرم، وه به ژنانیش ده فهرمووی: ﴿وقل للمؤمنات يغضضن من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبدین زینتهن إلا ما ظهر منها و لیضربن بضمهن علی جیوبهن ولا یبدین زینتهن إلا لبعولتهن أو آبائهن أو آباء بعولتهن أو ابنائهن أو أبناء بعولتهن أو إخوانهن أو بنی إخوانهن أو بنی أخواتهن أو نسائهن أو مملکت ایمانهن أو التابعین غیر اولی الإربة من الرجال أو الطفل الذین لم یظهروا علی عورات النساء ولا یضربن بأرجلهن لیعلم ما یخفین من زینتهن وتوبوا إلى الله جمیعا ایها المؤمنون لعلکم تفلحون﴾ ۳۱/۲۴. واته: ئەی پیغه مبهەر! به ژنه ئیمانداره کان بلی: چاویان له ئاست نامه حهرم قه دهغه بکهن، عه وره تیشیان له هەر کاریکی حهرام پیاریژن، (زینته) یشیان: گواره ی گوئیان و، ملوانکه ی ملیان و، سینگ و بروکیان و بازنه و خلخال قاق و دهستیان دهرنه خهن، مهگەر ئەو شتانه که به پیی باوونه ریت بۆ خو ی دهر ده که ویت (وه که دم و چاو و ههردو پی) وه ده بی به له چک و سه ریو شه که یان – سه ره پای سهرو ملیان – گهر دن و سینگی شیان و ئەو زیڕ زیوو خشله ش پیوه یه تی داپیو شن و ده ری نه خهن، لای ئەمانه نه بی: میرد و باب و خه زوورو کوپی خو یان، یان زپ کوپیان، وه لای برا و برازا و خوشکه زا، یان لای ژنانی موسلمانان – وه که خو یان – جاریه و که نیه کیان و ئەوانه ی مشه خوړن و ئاوه زی ژنان نیه، وه ئەو مندالانه ش هیشتا – له بهر گچکه ییان – عه وره تی ژن و شتی تر لیکناکه نه وه (چونکه مندال) بی ئاوه زن (لای ئەمانه دهر خستنی سینگ و لاق و سهرو مل و گهر دن) قهیدی نیه، وه نابی ژنان پییان به زه ویدا بدن بۆ وه ی زپه ی خلخاله که ی قاجیان بی و خه لکانی نامه حهرم به ناگا بکه نه وه له خو یان، ده سا هه موو – به ژن و به پیا وه وه – ته و به بکه ن و بگه ری نه وه بۆ لای خوای گونا هپو ش ئەی ئیمانداران! به شکو سه رفرا زین.

بۆ هوکاری دابه زینی ئەم ئایه ته (جاییری کوپی عبداللهی ئەنصاری) ده لیت: (ئه سمای کچی مرشیده) باخه خورمایه کی هه بوو، جا به و بۆنه وه ژنان لی کو ده بو نه وه و جل و بهر که کانیشیان ئەوند در یژو ره سا نه بوو قاجیان داپو شتی و خه لخاله کانیان دهر نه که ویت

! له گهال نه وه شدا سينگو و قزو په لکه کانيان به دره وه بوو، (نه سما) گوته: ئاي نه مه چ کار يکي خراپ و ناشيرينه؟! ئيتړ ئايه ته (وقل للمؤمنات....) دابه زى.

زورينه زاناکان ده ليين: نابي ئافره ت، نه به ئاره زوو، نه به غه يري ئاره زوو ته ماشاي پياوي نامه حرم بکات، به به لگه ي نه م فرموده (نه بوداود) و (ترمذي) پيوايه تيان کردوه: (نوم سه له مه) و (مه يمونه) ي دايکي موسلمانان - خ - له خدمت پيغه مبه ردا بوون، (عبدالله نوم مه کتوم) ي نابينا ش - دواي دابه زيني ئايه ته (حيجاب) - هات، پيغه مبه ر ﷺ پيي فرموي: خوتان داپوشن ليي! (نوم سه له مه) ده لي گوتم: ئه ي مه گه ر ئه و نابينا و کوړ نه؟! پيغه مبه ر ﷺ فرموي: ئه ي مه گه ر ئيوه ش کوړو نابينا؟! ئايا ئيوه نه و نابين؟! ده سته يه کيش له زاناکان ده ليين: ژنان ده توان بى ئاره زوو ته ماشاي پياوani نامه حرم بکهن. به لگه شيان ئه و پوڅيه که پيغه مبه ر ﷺ ته ماشاي (حبه شيه) کاني ده کرد که روژي جه ژن له مرگه وتدا ياريان به تيري رمه کانيان ده کرد، خاتوو (عايشه) يشه ش له پشت سه ريه وه سه يري ده کردن. فتح الباري ٤٥٤/١.

زينه ت و زيړو زيړو خشل و خوړان د نه وه بو خودي ژنان حه لال و ريگا پيدراوه، چونکه به (فيطره ت) و سروشت و دروستکراوه حه زي له و شتانه بي، که و ابوو ده بي بويشي حه لال بکريت، وه و له لادانه وه يه کي (فيطره ت). به لي هه موو ميينه يه که حه زي به جواني و خوړان د نه وه يه، حه زيش ده کات ئه و جوانيه ي ده رکه وي ت و پياو انيش بييين، دياره زينه تيش نه مړو بو سه رده ميکي دي ده گوړدري، به لام له بنه رتدا، بو جواني و ده رختني بو پياوان يه که شت ده گريته وه.

جا ئيسلام له پري نه و داخوازيه (فيطره) يه دا ناوه ستي و له مپه ري بو دروست ناکات، به لکو ريکي ده خات و ده يه وي ته نها بو يه که پياو به کار بيت و ده رختي - که نه و يش شه ريک و هاو به شي ژينيه تي - ده يه وي يه که که س زينه ت و جوانيه که ي بييني، نه و يش ميړدو پياو يه تي، ئيسلام ريئادات که ژنان هه رکات و ساتيک به ده ست يه کيکه وه بن، له باخه لي که سيکدا بيينرينه وه، چونکه سروشتي مرو و نازل له يه که جياوازن.

ژناني ئيماندار - کاتي که خوا فرماني دا به چار شيوه کانيان سه رو مل و سينگو و جوانيان داپوشن - بوونه نه و ژنانه خاتوو (عايشه) /خ/ ده فرموي: ((خوا روحم به ژنه کوچکردوه به را يي يه کان بکات، هه رکه خوا ئايه تي وليضربن بخرهن علي جيوبهن....)) دابه زاند، له خواره وه جل و به رگه کانيان ده دران و له سه روه سه روسينگيان پي داده پوشي. (بوخاري) پيوايه تي ده کات: ((يرحم الله نساء المهاجرات الاول، لما انزل الله: (وليضربن بخرهن علي جيوبهن)، شققن مروطن (إزارهن) فاخترن به) فتح الباري /تفسير سورة النور ٤٧٥٨/٨.

ژنانی سەردەمی جاھیلیەت سەرپۆشەکانیان لەپشتەو بەردەدایەو، ئەوسا خوا
فەرمانیدا کە – لەباتی ئەو – گەردن و سینگیانی پێداپۆشن.

ئەمەیه شیوەو سەروسیمای ژنانی موسڵمان و ئیماندار پاستەقینە، بەلام بەداخەو
دەبینی ژنانی بێ ئیمان و بێ باوەری ئەوروپا لەسەر شاشە تەلەفزیۆنەکانی میدیاکانی
جیهان و پۆرتنامەکان، چۆن خۆیان بەپووت و قووتی نیشان دەدەن! بەتایبەتی چۆن سەرو
گەردن و سینگیان پووت دەکەن، ھەر ئاوایش خانمەکانی لای خۆمان لەسەر شاشە
تەلەفزیۆنی کوردە عەلمانیەکان، خۆیان نمایش دەکەن! لەوانەیشە زۆربەیان موسڵمان بن!
ھیوادارم ئەو خانمە بەپێزانە کاری نەکەن لەسنووری ئیمان و ئیسلام دەرچیت، کاتی خۆی
ژنە لەشفرۆشەکانیش ئاوا وەک ئەمان خۆیان نمایش دەکرد، خۆی میھرەبان فەرمانیدا ژنە
داوین پاکەکان، دەبی خۆیان لەوان جیا بکەنەو بەپێچەوانە ئەوانەو بن: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب/۵۹. واتە: ئەو پێچەمبەر ﷺ ژنەکان و کچەکان و
خیزانی ئیمانداران تێ بگەیهنە، بابە چارشیوەکانیان خۆیان داپۆشن، کاری وا باشتەر دەبیته
ھۆی بەچاک ناسینیان و نازارنەدانیان، خواش – ھەمیشە – خەتا پۆش و دلۆقان

غەریزەى جنسیی بە سەرجییى شەریعی چارەسەر دەکری

تەنھا چارەسەریک بۆ پاک راگرتنی کۆمەلگە، لەکاری دزیوو ناپەسەند، (زەواج) و
یەكخستنی (نیرومی) یە بە شیویەکی شەریعی، وەلەسەردەولەت و باوک و براو خزم و کەس
و کار پێویستە ئاسانکارییان بۆ بکەن و، گری و گۆتالیان بۆ دروست نەکەن، تا ناچار نەبن
ھەلسن بەکاری دزیوو ناشیرین، تا ناچار نەبن پێگای لەشفرۆشی ھەلبژێرن بۆ خۆیان – کە
بەداخەو – ئەمڕۆ بۆتە باوونەریت و پێگای پەیداکردنی نان و خۆراک لای ھەندێ لەژنان، بە
شیوەیەك زۆر بە ئاسان و بە نرخیکى ھەرزان دەست دەکەوی! ھەر لەبەر ئەوەیە ئایەتی جل
وبەرگی بالا پۆش و، فەرمان بە چاوانوکاندن لە ئاست نامەحرەمدا ھات، ھەر لەبەر ئەوەیە
داوا لە کۆمەڵی موسڵمان دەکات، ھاوکاری ژن و پیاو، کچ و کوڕ بکەن، پێگەیان بۆ ئاسان
بکەن، نەبوونی ((مال و سامان)) نەبیته ھۆکاری دواکەوتنی (زەواج)یان، لەبەر ئەوەیە زانایان
دەلێن: لە سەر حکومەتی سەردەم پێویستە لەحالی کۆمەلایەتی (نیرومی) بپرسیتەو، ژنی
بێ میرد، پیاوی بێ ژن نەھیلێتەو، بەپرای منیش ئەگەر وەزارەتیك پێك بەینریت تەنھا بۆ
کاروباری لاوان و ژنانی بێ میردو، پیاوانی بێ ژن، کاریکی واجبى ئیسلامی

جیبه جیکراوه، جا ئه و هه زاره تهش له هه ر شارێکدا چه ند به ڕیوه به ڕیتیک و چه ند ده زگایه ک دروست بکات، ئه وانیش له هه ر گه ره کیک، چه ند که سیکی زاناو دل سوژ به مه سه له ی لاوانه وه هه لبرێن، پاشان ده ولت بوودجه یه کی تایبه تی بو دابنیت، ئه گه رچی له بوودجه ی وه زاره تی گه شت و گه ر و ئاوه دان کردنه وه و خانووبه ره و وه زاره ته کانی تربیت. بۆیه خوا ده فهرمووی: ﴿وَأَنْكَحُوا الْأَيَّامِ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يَغْنَمُ اللَّهُ مِنْ مَنْ فَضَّلَهُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ۳۲/۲۴. واته: ژنی بی میرد و، پیاوی بی ژنتان جووت بکه ن، ژنه که به میردی بده ن و، پیاوه که ش هاوسه ری بو پهیدا بکه ن، وه عهقه با تی ریگه یان مه هیلن، به تایبه تی ئه گه ر ئه و گرییه دارایی بوو، به لیئی خوای میهره بانه که ئه گه ر ده سکورت بوون کیفایه تیان بدات. (ئه بویه کری صدیق) خوا لیی پازی بیت فهرمووی: ئیوه فهرمانه که ی خوا ئه نجام بده ن، خواش به لیئی خو ی جیبه جی ده کات. پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: هاوکاری سیکه س له سه ر خوا هه قه: ژن هاوهریک، مه به سستی پاراستنی (عه وهرت) ی بیت، به نده یه کی نامه بو کراو بو ئازاد بوون، مه به سستی بیت بیداته وه، جیهاده ریک له پیناو سه رخستنی دینی خوا دا تی بکو شیت. (ئه حمه د، ترمزی، نه سای، ئیبن ماجه). ((ثلاثة حق على الله عونهم: الناکح یريد العفاف، والمکاتب یريد الأداء، والغازی فی سبیل الله)).

له فهرمووده یه کی تر دا ها تو وه که پیغه مبه ر ﷺ لاوه کان - کچ و کوپ - هه لده نی به پیی تواناو گونجان زه واج بکه ن، چونکه هه م چاویان له ئاست حه رامه کان ده نووقی، هه م عه وهره تیشیان ده پارێزری، خو ئه گه ر توانایش نه بوو، با بچن پوژو بگرن، چونکه پوژوو ده بیته قه لغان له پووی تاوان و کاره گوناح هی نه ره کاند: ((یامعشر الشباب! من استطاع منکم الباءة فلیتزوج، فإنه أغض للبصر، وأحصن للفرج، ومن لم یستطع فعلیه بالصوم، فإنه له وجاء)) متفق علیه.

له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرمووی: جووت بین (ئه ی نیرومی!) تا نه وه و نه سلتان ببی، چونکه نه سل و نه وه ی ئیوه - ته نانه تی مندالیکی له بارچووش - بو من مایه ی شانازی له پوژی قیامه تدا: ((تزوجوا توالدوا تناسلوا، فانی مباه بکم الأمم يوم القيامة)) ئه بووداود، نه سای. ئیسلام زور به لیپراوانه هه ول ده دات بو راگرتنی کو مه لگه که به پاک و خاوینی و، سووکیه تی نه کردن به ژنان و پیگرتن له له شفرۆشی به ژنان، بۆیه به تایبه تی ده فهرمووی: ((ولاتکرها فتیاتکم علی البغاء إن أردن تحصنا لتبتغوا عرض الحیاة الدنيا...)) ۳۳/۲۴. (سوودی) ده لیت: کوپه که ی سه لول (عه بدوللا) که نیزه یه کی هه بوو، هه رکه میوانی هاتبا -

بۆ پېزگرتن له ميوانه که - دهناردلای بۆ جووت بوون!، پوژيک ئه و که نيزه هاته لای (ئهبوبه که) خوا لای پازي بېت سکا لای له (عه بدوللا) کرد، ئه ویش بۆ پېغه مبهري ﷺ گېرايه وه، پېغه مبهريش برياريدا نه هیلن بگه پیتته وه لای (سه لولول)، سه لولولیش کردیه هه راو داوای له خه لک کرد نه هیلن موحه ممه د ئه و زولمه ی لی بکات! ئه وسا ئه و ئایه ته هات فهرمووی: له شفرۆشی مه کهن به ژنانه وه - چ ئازادو چ که نيزه.

به لام به داخه وه دیسان کو مه لگه ی ئه وروپا - له وانیشته وه ناوچه کانی خو مان بۆ جاهیلیه تی کۆن گه رايه وه، بگره خراپتريش، ده توانین بلین هه موو کون وقوژينيکی دنیا یان پرکرد له فه سادو! فرمیسی (تیمساح) یش ده پیتژن بۆ ژنان.

ژنانی پیرو به سالا چوو

له پېشه وه گوتمان: پيوسته ژنانی لاو تازه هه لئاتوو، (زينهت) و شوينه ئاره زوو بزوينه ره کانیان له خه لکانی نامه حره م بشارنه وه، ئینجا له م شوينه دا باسی ئه و ژنانه دیت، که کاتی شوویان به سه رچوو وه چونه ته ساله وه، بۆیه ده فهرمووی: ﴿والقواعد من النساء اللاتى لا يرجون نکاحا فلیس علیهن جناح أن یضعن ثیابهن غیر متبرجات بزینة وأن یستعففن خیر لهن والله سمیع علیم﴾ ٦٠/٢٤. واته: ئه و ژنانه ی وه ختی شوویان نه ما وه، تاوانیکیان له سه ر نیه که جل و به رگی ده ره وه یان فریده ن، به مه رجی (عه ورت) و زینه تیان ده رنه که وی، ئه گه رچی بۆ ئه وانیش و باشتره پاک و شه رمین بمینن (واته: وه کو ژنانی لاو خو یان دا پو شن). خواش ژنه واو زانایه. بۆ روونکردنه وه ی مانای ﴿فلیس علیهن جناح أن یضعن ثیابهن﴾ چه ند ته فسیریک هه یه: (ئین مه سه وود) ده لی: واته: له دانانی عه با که یاندا گونا حبار نابن. (ئهبوو صالح) ده لی: عه با دابنن و به به رده م پیا وانیشدا بین و بچن، گوونا حیان له سه ر نیه.

تیبینی:

قسه وراو بو چوونی په سه ندو با وه پیکراو سه باره ت به (ته وقه) له گه ل ژناندا ئه مه یه که: به هیچ شیوه یه که بۆ ته وقه ی ژن و پیاو له گه ل یه کتردا ریگا نییه، چ ژنه که ده ست پابکیشی، چ پیاو که ده ست پېشخه ر بېت، هه ردوولایان لاوبن، یان هه ردوو پیر بن، یان یه کیکیان لاوبی و، ئه ویان پیر له (بوخاری) یدا هاتوو: خاتوو (عایشه خ) ده لیت: ئه و ژنانه ی کو چیان ده کرد، پېغه مبهري ﷺ به م ئایه تی: ﴿یا ایها النبی إذا جاءك المؤمنات یتابعنك﴾ هه تا ﴿غفور رحیم﴾ تاقییده کردنه وه، هه ر ژنی ئیقراری به مانای ئه م ئایه ته کردبا، پېغه مبهري ﷺ

پییده یفه رموو: ((قد بايعتك كلاما...)) واته: تهنه به قسه به یعه تی لیوهرده گرتن، نه که به دهست له ناو دهستان و ته و قه. خاتوو عایشه ده لیت: (ولا والله مامست یده ید امرأة قط فی المبايعة، ما یبايعهن إلا بقوله: قد بايعتك علی ذلک)) ژماره ی فهرموده: ۴۸۹۱. واته: به خوا سویند بیت، پیغه مبه ر ﷺ قهت دهستی له دهستی ژنان نه که و توه له (به یعه ت) وهرگرتندا، به لکو پییده یفه رموو: به یعه تم لی وهرگرتیت له سهر ئه وه خوا فهرمانی پیگردوو. سهیریکی (المفصل) بهرگی ۲۳۹/۳ بکه. خو ئه گهر پیچه وانه که ی دهستکه وت وصه حیحیش بوو، ده بی ته ئویل بکریت. سهیریکی (الجهاد والقتال فی السیاسة الشرعیة - دکتور محمد خیر هیکل/بهرگی ۲ لاپهره: ۱۰۴۵ بکه).

هاوسه رهکانی پیغه مبه ر ﷺ و خوشگوزهرانی !

ده بی ژنان له گه ل میردیاند به هه موو شتیکی که مو پاک و حه لال پازی بن، به تایبه تی ژنانی صالح و چاکیان، به تایبه تی تر ژنانی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه پله ی ئه وان له پله ی ژنانی تر به رزتره، وه نموونه ن بۆ قه ناعه ت و صه برو خوڤاگری، وه له هه موو گیروگرفته کانی ژیاندا، ده بی وانه ی دهروون به رزی بن و هه رگیز ئه م دنیا یه فریویان نه دات، ده بی هاوشانی پیغه مبه ر ﷺ ئه خلاق و قییه م بلاو بکه نه وه، ئه گه رچی ئه وانیش هه ر مروفن و حه زیان له دنیا یه، به لام نابی وه که ژنه کانی (کیسرا) و (قه یصه ر) خو یان بۆ دنیا یه کلا بکه نه وه، ئه و کاته خه ریک بوو هه لیدیری و ویستیان وه که ئه وان دنیا یان بۆ بیت و داویان له پیغه مبه ر ﷺ کرد نه فه قه یان - باشت بکات - خو بیگومان ئه گه ر بووبا، پیغه مبه ر ﷺ درینگی ناکات - جا له مه وه کی شه یه کی خیزانی بۆ پیغه مبه ر ﷺ سه ری هه لدا، ناچار (ئه بووبه کری) باوکی خاتوو (عایشه) و (عومه ر) باوکی خاتوو (حفصه) خواله هه موویان پازی بیت، هاتنه ناومه سه له که وه و توانییان به هه موویانه وه قه ناعه تیان پی بکه ن و پازی بن به وه ی خوا داویه تی، چونکه ئه م ناتوانی وه کو (کیسرا) و (قه یصه ر) ئال وویل (ته صه روف) له (بیت المال) دا بکات تابتوانی بۆیان بریژی، جا بۆ چاره سه ری ئه و کی شه یه خوا فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرْضُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتَّعَنَّكُمْ وَأُتْرِكَنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا. وَإِنْ كُنْتُمْ تَرْضُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمَحْسَنَاتِ مَنَّكَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۲۸-۲۹. واته: ئه ی پیغه مبه ر! ﷺ به ژنه کانت بلی: ئه گه ر ئیوه ژیان ی ئه م دنیا و زینه ت و زیبایتیان ده وی، ده سا وهرن هه قی خوتانتان بده می و به خووشی به ریتان بکه م. ئه گه ریش خواو پیغه مبه رو مالی دواروژتان ده وی، خوا بۆ کاره چاکه کانتان پاداشتی

گه وره ی داناه. پیغه مبهړ ﷺ بهرام بهر به هیچ که سیڅ سته ونا هه قی نه کردوه، به تایبه تی بهرام بهر به ژنه کانی خوی، سهره پای نه ویش سهریشکیان ده کاکه: نه گهر بهم ژیا نه پازین، نه گینه ورنه پیش هر هه قیکیان هیه ده یانداتی و به خوشی ده ستیان لی هه لده گریټ.

(سهید قوتب) ده لی: پیغه مبهړ ﷺ بو خوی و بو خاوخیزانی ژیانیکي خودکه فایي هه لبرژارد بو، وه که سیڅ بیهوی جوامیرانه و پیغه مبهړانه بژی، دلی به زهوی و دنیا و په یوه س نه بی، وه که سیڅ خوی به رزتر بگریټ له ژیا نی نه دنیا یه و بیهوی به رز هه لفری بو لای خوا، پاداشتی هه وله کانی له مال هه کی تر دا وهر گری، نه گینه هر له ژیا ندا بو، (فتوحات) یکی زور کراو (غنی مهت) و ده سکه وتی جهنگی بالی راکیشا به سهر ناوچه که داو، نهوی نه یبوو مالی په یدا کرد! له گهل نه ویشدا مانگ تی ده په پری ناگر له هیچ مالیکیدا نه ده کرایه وه! که هه می شهیش له و دیاری و صه ده قانه ده هاتنه به رده سستی.... خه ریکی به خشین بوو به خه لکانی تر، ژیا نی ناوای بو خوی هه لبرژارد، نه که له بهر نه ویه تی که بیرو باوه رو دین و شهریعه ته که ی بریاری له سهر دابیټ نه خیر، چونکه ژیا نی خوش و گوزهرانی خوش له دین و شهریعه تی نه ودا حهرام نه کراو، ته کلیفی له نوممه ته که یشی نه کرد، نه وانیش وه که نه و بژین، نا، مه گهر که سیڅ نه ویش به ناروه زوی خوی ژیا نی ناو هه لبرژی ری بو خوی و مال و مندالی، هه تا به پاک و خاوی نی بژی و دنیا نه یخنکی نی و بو دوا پوژی ش گریو ده ی لای خوا نه بی.

به لام خو ژنانی پیغه مبهړیش ﷺ، وه که ژنانی تر ئاده مزادن و حه زیان له دنیا و زینه ت وزیا هیه، نه گهرچی له مالی پیغه مبهړیشدا بژین، بویه هه ردیتیان خیر و خیراتیکی زور به سهر پیغه مبهړ و موسلماناندا رژا، هاتن داوای نه فقهی زیاتریان کرد، به لام پیغه مبهړ ﷺ حه زی نه کرد وه که دهوروبه ری خوی بژین و بو خوی و بو نه وانی بریژی! بویه له وه وه تووشی جوړه هه راو کی شهیه کی خیزانی بوو و، ماو هیه کیش له خه م و خه فته دا نه ده چوویه ناو هاو ه لانی، نه ویش لای نه وان زور قورس و سخت بوو، هه ندی جار ده هاتن بیینن، پی پی نه ده دان، ته نه ته تی له سهره تاوه مؤله تی (نه بوو به کر) و (عومهر) یشی نه دا بی نه لای، به لام هه رجور بوو هاتن و دهره نجام هاو کارییان کرد بوچاره سهری کی شه که. (نه مه به دریزه نیما می موسلیم و نیما می نه حمه د ریوایه تیان کردوه).

نیسلام (قییه م) هه نه ساسیه کان بو ژیا ن به تایبه تی له (بیت النبوة) دا دیاری ده کات تا بیټته (مه ناره) و هه رده م ته ماشا بکریټ.

که نه و دوو نایه ته ی (ته خیر/سهریشکر دن) هه هاتن پیگای بو دیاری کردن: یان دنیا و

زینهنه تی دنیا، یان خواو پیځه مبهرو مائی دوا پوژ هه لېږن، ده بی یه کی له مانه بیټ، دل هه ریه کیکیان ده گری، هیچ که سیځ دودلی نیه. بویه ژنه کانی پیځه مبهرو ﷺ سویندیان خوارد: له مړو به دواوه له پیځه مبهرو ﷺ داوی شتی نه کهن نه بیټ. جا بو ئوه و ئوه مه سه له یه بچه سپینی له ژیان موسلماناندا قورئان هات، که و ابو و مه سه که، مه سه له ی بوون و نه بوون نییه، به لکو مه سه له ی هه لېږاردنی خواو پیځه مبهرو دوا پوژ، بویه ده بی هه موو ئاده مزادیځ – به ژن و به پیاووه – بگه نه ئوه ئاسویو و خویان له دنیا گه لی به رزتر نیشان بدن.

پاش دیاریکردنی (قییهم) بو هه لېږاردنی خواو پیځه مبهرو ﷺ، یان بو هه لېږاردنی زیباو زه نهری دنیا، له هه ردو و حاله ته که دا، خودای کارزان پاداشتی دوو بهرامبهرو، یان توله ی دووقاتیان بو ئاماده ده کا و ده فهرموو: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مَنكُنْ بِفَاحِشَةٍ مَّيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا. وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ ۳۲/۳۰-۳۱. واته: ئه ی ژنانی پیځه مبهرو! هه رکا میکتان ناچیزه بیټ، دوو بهرامبهرو جه زه به ی دهری (چونکه له مائی پیځه مبهردایه و هه قه صالح و چاک بن) وه نه وهش بو خوا ئاسانه. هه رکا میکیشتان ملکه چی خواو پیځه مبهرو بی، کارو کرداری چاک بکات، ئیمهش دوو نه ونده پاداشتی ده دینه وه، وه له به هه شتدا روژییه کی پاک و چاکمان بو ئاماده کردوه، ئینجا له م چهنه ئایه ته ی تر دا تایبه تمهنه دی ژنانی پیځه مبهرو ﷺ (أُمّهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) به یان ده کا، تییان ده گه یه نیټ که ئه رکو و واجیباتیان، له باره ی مامه له گه ل خه لکدا، له خوا په رستیدا، له نیو مائی خویاندا له ژنانی تر جیاوازه، هه ر بویه خواش حیمایه تی تایبه تیان ده کات.

ده یه وی پاک و خاوین رایانگریټ، نه بنه جیگه ی قسه و توانجی توانجگران. ده یه وی به رزیان بکاته وه بو ئوه ئاسته بو یان دانراوه، ده یه وی کو مه لگه ناگادار بکات که په یوه ندی ژن و پیاو، په یوه ندیه که نیه ته نها بو تیړکردنی جهسته یی، یان بو کوژاندنه وه ی هه لچوونی گوشت و خوین بیټ، یان.. یان... به لکو په یوه ندی ژن و پیاو، په یوه ندی دوو مروقه له ته نها (نه فس) ځک دا. خو شه ویستی و سو زیان له نیواندایه، هه وانه وه ئیسراحه تی تی دایه بو یان.

﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا. وَقرن فی بیوتکن ولا تبرجن تبرج الجاهلیة الأولى واقمن الصلاة وآتین الزکاة وأطعن الله ورسوله إنما یرید الله لیذهب عنکم الرجس أهل البیت ویطهرکم تطهیرا. واذکرن ما یتلی علیکن فی بیوتکن من آیات الله والحکمة إن الله کان لطیفاً خبیراً﴾ ۳۲/۳۲-۳۴. واته ئه ی هاوسه رانی پیځه مبهرو! ئیوه وه کو ژنانی تر نین، ئه گه ر خوتان بپاریژن (هیچ

ژنیک ناتانگاتی له پله و پایه دا ده سا له گهال پیاواندا به نهرمیی و خاوی قسه مه کهن، هه تا ئه وی نه خویشی له دلیدایه قرمی خویش کا، وهه میشه له ناخاوتندا په سه ندانه بیژن. مال به جی مه یلن و خو دهرمه خه ن وه دورانی زهمانی پیشوو، واته: بو کاری پیویست نه بی، وه کو ئه و شتانه به تو نه بی نه کری، یان بو مزگه وت و شوینه په یوه ندی داره کان به مزگه وته وه له وه شدا خشل و زهمبه رتان بو خه لکانی نامه حهرم دهرمه خه ن، نو یژ بکه ن و زه کات بده ن، وه له فرمانی خواو پیغه مبه ر دهرمه چن، خوا ده یه وی - ئیوه که سه ر به م ماله ن چه په لیتان له سه ر لا باو پاک و خاوی پاتانگری. ، (ئین که سیر) ده لی: ئه م ئاداب و ویله، خودا (به پله ی یه که م) ده یدا به گوئی هاوسه ره کانی پیغه مبه ردا ﷺ ئه وساش به گوئی ته واوی ژنانی ئیمانداراندا، چونکه بی شک ژنی پیاوی ئیماندار، وه کو ژنی خه لکانی تر نییه - چ جایی ئه وه که ژنی پیغه مبه ریش بیست ﷺ - ئه مان مه کانه تی تایبه تی خو یانیان هیه، هیچ که سیك ناتوانی بیانگاتی، به مه رجی ((ته قوا)) یان هه بی و له خودا شه رم بکه ن، واته: ئه و پله به رزه یه تنها به ژنبوونی پیغه مبه ر ﷺ به ده ست نایه، هه ربه وه له مالی ئه و دایه و هاوسه ری ئه و بی، یان بلین کچی ئه و بیست، خو ((یافاطمة ابنة محمد، یاصفیه ابنة عبدالمطلب، یابنی عبد المطلب، لا املك لكم من الله شیئا...)) هاتوو وه بیستوو تانه!

خوای کارزان بو یه که مجار به خیزانه کانی پیغه مبه رو ژنی هه موو ئیمانداره کان فرمان ده دا که هه تا کاریکی ژور پیویست و زه روورته نه بی له مال دهرنه چن، خو ئه گه ر زه روورته په یدا بوو ئیوه دیش چوون به دوایدا، وه کو ژنانی زهمانی پیشوو سه رو مل و سینگ و جوانی و زهمبه رتان دهرمه خه ن، وه جل و به رگی له به ر مه کهن، ده غزاره کان دواتان بکه ون، وه له ناخاوتنا - ئه گه ر پیویست بوو - به نازو نووز وه قسه مه کهن، تامه رخیان نه چیته سه رتان و قرمیان خویش نه کهن، پیغه مبه ر هه ر له دانانی به ردی بناغه ی یه که می ئه م دینه دا، خیتابی ژور گرنگی سیاسی و کومه لایه تی و دینی بو ژنان ده دا، به ر له هه موو که سیك ژنانی و ماله که ی خوی. به لی هه رگیز ژنان له هیچ کاروباریکدا - ئه وی بو ئه وان ده ست بدات - پشتگوی نه خراون، ئه وه ته هه ر ئه و پوژه خوا داوی یه کخوا په رستی ده کات، بریاری ئه و ئاداب و ئه حکامانانه ش بو ژنان ده دات - وه کا ئامار هیه کیش به گرنگی هه ردوو نه وه که ی مروّ (نیرومی) -.

ئیسلامی پیروژ که به ژنان ده لی له ماله وه بن و دهرمه چن، مه به ستی ئه وه یه که: یه که م - بی ئیش و کاری پیویست، له مال نه چیته ده ر. دووم - ئه گه ر پیویست بوو و ده رچوو، به حیشه ته وه ده رچی، تا ده غه ل و ده غزاره کان ته مه حی تی نه کهن. له مه زیاتر هیچ

سانسوریکى له سهر ژنان دانه ناوه، ئيتړ نازانين بۆچى ههواوئاره زوو په رسته کان - زياتر له ژنان خوږيان - شينيان بۆ دهكهن؟! ههز دهكهن ههميشه بازارهكان جوولهى بىت له ژنان و ئهوانيش ههميشه بۆ چاوله وه پاندين و ئاره زوو تير كردن له ناويا ندين،، خو د لنياشم ئهوانه - ئهوانه شينه دهكهن و كتيب لهو باره وه دهنووسن و له سهر شاشه تهلەفزيونهكان وتار دهن و لاپه پركانى پوژنامهكان ئيشغال دهكهن، لهو دست و تاقمه پروخواهى ناو كۆمه لگهن، لهوانه له ئهخلاقدا ئيفلاسيان كردوه، لهوانه جيهه تيك به كړيان دهگريت بۆ بلاو كردنه وهى ئهوهى ئهوهى دهيهوى! لهوانه تواناي پيكهينان و بهرپوه بردنى ژن ومالى شهرعيان نيه، لهوانه (رهجووليته) يان نه ماوه، لهوانه بوونه ته جنسى سييه (نه پياون، تاصيفاتى پياويه تيبى هه لگرن، نه نيشن، تا صيفاتى ژنان هه لگرن، به لكو له صيفات و خووى ئاژهل و (به هيمهت) هوه نزيكتن، ههركه سيك تواناي ژن وميردى بى و، بتوانى مال بهرپوه بهرى، ئيسلام داواى لى دهكات هاوسهر پياده بكات - ژن بى يان پياو - ((يامعشر الشباب! من استطاع منكم الباءة فليتزوج...)).

ژنان له سهردهمى پيغه مبهردا ﷺ دهردهچوون بۆ مزگه وتهكان، هيج پريان لى نه دهگيرا، ئهگه رچى ئهوه سهردهمه و ئهمرؤ - له پروى پاكيى و ئهخلاقيه وه - ئاسمان و پريسمان فهريقانه. ئهوه سهردهمه ژنان به سهر و مل و سينگ داپوشراوه وه دهردهچوون و (زينهت)ى خوږيانيان دهرنه دهخست، له گهل ئهوه شدا، داواى كۆچى پيغه مبهردا ﷺ خاتوو (عايشه - خ) به چاكي نه ده زانى ژنان بچنه مزگه وت: ((قالت عايشة رضى الله عنها - : كان نساء المؤمنين يشهدن الفجر مع رسول الله ﷺ ثم يرجعن متلفعات بمروطهن ما يعرفن من الغلس) متفق عليه. وههروهها دهلى: ((لو أدرك رسول الله ﷺ ما أحدث النساء لمنعهن من المساجد، كما منعت نساء بنى إسرائيل)). ئاخو ئهگه ر خاتوو (عايشه - خ) كه وتبايه ته ئهمرؤ ژگار وه ئيمهى تيكه وتوه، چى گوتبايه؟!.

ئينجا بۆ پيناسهى خۆدهرخستن له زهمانى پيشوودا (التبرج فى الجاهلية الأولى) موجهيد دهلى: ژن له نيوان پياواندا دههات و دهچوو، ئهوه به (تبرج) دادهنرا. (قه تاده) دهلى: ژنان جوړه له نهجه و لاريكيان دهكرد، خوا رى ليگرتن! چونكه به (تبرج) دادهنرا.

(موقاتيل) دهلى: ژنان له مال دهردهچوون، سه پوشتيان له مل شتهك نه دهدا، ملوانكه و گهردن و گوارهيان دهردهكهوت، به (ته بهروج) دادهنرا!. ئهگه ئهمرؤ له گهل ئهوه سهردهمه دا بهراورد بكهين، دهبينين له تاريكستاندا دهژين، كه وتوينه ته (أسفل سافلين)ى جاهيليهت، كه وتوينه ته ئهوه چه په ليه، كه خوا به خيزانه كانى پيغه مبهردى فهرموو: ﴿إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم تطهيرا﴾.

عیفیه ت و پاکژی له نه ستوی ژن و پیاودایه

پاک و خاوینی و پهوشت بهرزی کۆمه لگه، به ژن و به پیاو، ده پارێزێت، بۆیه خوا ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۳۴/۳۲. واته: پیاوان و ژنانی موسلمان و ئیماندار، پیاوان و ژنانی فه رمان به رو ملکه چ، پیاووژنی قسه راست و راستگۆ، پیاووژنی خوڤاگرو به صه بر، پیاووژنی خو به که مزان و بی فیز، پیاووژنی به خشه رو صه ده قه در، پیاووژنی پوچه وان، پیاووژنی ناموس پارێز، ژن و پیاوی که زوړ یادی خوا ده که ن... بو هه ریه که یان له خواوه لیخو شبوون و پاداشتیکی گه وره یان بو دانراوه.

ئابه وشیه قورئانی پیرۆز، ژن و پیاوی خسته پال یه، دواي ئه وه ژنان زوړ هی نرابوونه خواره وه له پایه و پرێزدا، پیاوانی تیگه یاند که له گه ل ئه وانیش ژنان هه ن، له ئیوه هی چیان که متر نییه و له هه موو ئه و کارانه دا هاو به شن، وه کو یه ک لای خوا پاداشتیان هه یه، هه ر کامیکتان لابه دن - ژن یان پیاو - بی جیاوازی تو له ی هه یه، ئه مه یه: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾. واته: به پیی عورفی په سه ندی کۆمه لگه ی په سه ند، هه ر هه قی له سه ر ژنان بی ت بو پیاوان، هه مان هه قیش له سه ر پیاوانه بو ژنان.

ژن و پیاو له فه رمانی خودا نابی کلا بن

کاتی دینی ئیسلام هات، کۆمه لگه پرپوو له داب و نه ریتی سه یروسه مه ره! بو نمونه: مرو ق به کو یله کردن و، زوړ به که منرخ ته ماشا کردنی، ته نانه تی نانیان له گه ل نه ده خوارد، ژنیان نه ده دایه! له باز په کاند - وه کو ئاژهل - ده فرو شرا! یان ژنی ته لا قدرای به کو پکراو (دعی)، وه کو ژنی کوپی (نه سه ب) یی داده نرا، واته: هه رچو نی بووک پاش ته لا قیشی، نابی ماره بکری ت، ئه میش نه ده بوو ماره بکری! دیاره گپانه وه ی ئه م دوو خاله بو سه رباری ئاسایی شه رعیی خو یان، به پیغه مبه ری که نه بی نا کری، بۆیه خوا ئه و ته کلیفه له پیغه مبه ر ﷺ ده کات بو شکاندن ی ئه و فه ر ق و جیاوازیه دروست کرابوو له نیو مرو قه کاند، ده ست بکات به شکاندن ی و، ئه و کۆمه لگه یه تیگه یه نی ت که: مرو ق لای خوا ی میه ره بان هه موو یه کسانه، مه گه ر به ته قوا (ئه میش له قیامه تا جیا ده کری ته وه) بۆیه هه لده سی ت به ری کخستنی (زهینه ب) ی پوورزای قو په یشی (به نی هاشم)، ده سه لات دارو سه رکرده ی ئه و پوژه بو (زهید) ی کو یله ی

به کوپرکراوی خو، تا - به فرمانی خوا هردوو پهوخته جاهیلیه ته که هه لوه شینیتته وه -، بو ئه مه (ئین عه باس - خ) ده لیت: پیغه مبهه ﷺ خوازیینی (زهینه ب) ی (ئه سه دی) کرد بو (زهید) ی غولامی (خوا له هردوو پازی بیت) نهویش گوتی: میردی له گه ل ناکه م! پیغه مبهه ﷺ داوی لیکرد: میردی له گه ل بکات، گوتی: با له گه ل خو مده مه شوهره تی بکه م (بزانه چو ن ده بی؟)، له و قسه و با سانه دا بوون، خوا ی کارزان فه رموی: ﴿وماکان لمؤمن ولا مؤمنة إذا قضی الله ورسوله أمرا أن یکون لهم الخیرة من أمرهم ومن یعص الله ورسوله فقد ضلّ ضلّالاً مبیناً﴾ ۳۶/۳۲. واته: که خوداو پیغه مبهه که ی ﷺ بریاری کاریکیاندا، ئیتر بو هیچ ژن و پیاویکی موسلمان رهوانیه بریاریکی تر بو خویان هه لبرێرن، نهوی سه ریچی له خواو له پیغه مبهه که ی بکات، به راستی به ناشکرا گومراهه. (زهینه ب) یش گوتی: باشه! تو قه بوولته (زهید) میردم بیت؟ فه رموی به لی. نهویش گوتی: ده سا سه ریچی له پیغه مبهه ی خوا ناکه م، نهوا به میرد قبوولم کرد. (ته به ری) له ریوایه تیکی تر دا ده لی: به له نگ و نهنگی ده زانی میردی پی بکات، بویه گوتی: من لهو باشترم! - به سروشت بو خویشی توو په بوو - تا خوا نهو ئایه ته ی نارد، نهویش ته سلیم بوو ملی پاکیشا.

له (مه سنه د) ی ئیمام (ئه حمه د) ۴/۲۲ هاتووه، پی شهوا (موسلیم) له (کتاب الفضائل/ ۴/ ۱۹۱۸-۱۹۱۹) له (ئه بوو به رزه ی ئه سه له میه وه هی ناویه تی: که (جوله ییب) ناویک هه میشه حه زی به ناو ژنان ده کرد، (ئه بوو به رزه) ده لی: به خیزانه که مم گوت: نه مرۆ پی به (جوله ییب) نه دن بیته ناوتان، نه گینه خو م ده زانه چیتان پی ده که م! (ئه نصار) هه کانیش هه رکه ژنیکیان به میرد ده دا، له پی شهوه مه شوهره تیان به پیغه مبهه ﷺ ده کرد، بویه پوژیک پیغه مبهه ﷺ به پیاویکیانی گوت: که که ته م به ری، نهویش واتیکه یشته بو خو ی داوی ده کات، بویه به پیخوشحالیه وه خیرا پیروزیایی لیکرد! پیغه مبهه ﷺ فه رموی: بو خو م نه خواست، بو (جوله ییب) م ده وی! باوکی که که گوتی: ده سا بامه شوهره ت به دایکی بکه م، نهویش گه راپه وه مه سه له که ی گوت به دایکی که، دایکه ش وای زانی که پیغه مبهه ﷺ بو خو ی خواستوویه تی، بویه خیرا به خوشحالیه وه پیروزیایی کرد، باوکی که که گوتی: بو خو ی نیه، به لکو بو (جوله ییب) ه! نهویش له بهر بیزاری گوتی: به خوا سویند، نابی لی ماره بکه یت. جا به ره وه هه لسی و قسه که بینیتته وه بو پیغه مبهه ﷺ، که که - دیار بوو گو یی له و پاگو رپینه وه ی باوک و دایکی بوو - گوتی به دایکی: پیغه مبهه ﷺ بو کی خواستووم؟ دایکی تییکه یاند. که که گوتی: جا ده کری ئیوه قسه ی پیغه مبهه ﷺ بشکینن؟ من دلنیا م که پیغه مبهه ﷺ شتی خراپی بو من ناوی. باوکی وه لامه که ی برده وه بو پیغه مبهه ﷺ، نهویش له (جوله ییب) ی ماره کرد.

پاشان خه زایه ک هاته پيش، پيغه مبهري ﷺ چوو خه زاکه وه، (جوله ييب) يش له گه ليا پوشت، پاش سهرکه وتن به هاوه له کانی فهرموو. که سيک ههيه ديار نه بي؟ گوتيان به لي (چه ند ناويکيان هه لدا) ديسان فهرموو: بگه پين، کي تر ديار نييه؟ گوتيان: ئيتر که سيک نييه ديار نه بي! فهرموو: من (جوله ييب) نابينم! بچن له ناو کوژراوه کاندای بوي بگه پين، ئه وانيش چوون ته ماشا ده که له جيگايه کدا شهيد بووه و ههوت له دوژمنانی ئيسلاميش له لايدا کوژراون! ئه وانيش هه واله کهيان بو پيغه مبهري ﷺ برده وه گوتيان: ههوت که سي له نه يارانی ئيسلام کووشتوو و بو خوشي شهيد بووه، ئه وسا پيغه مبهري ﷺ چوو له لاي جه ناز که ي و وه ستاو فهرموو: ههوتی کوشتوو و کوشتوويانه! (هذا مني وأنا منه) سي جار فهرموو: جوله ييب له منه و، منيش له وم! پاشان له سهر ههردوو باسکی خوي دانا و گوپيان بو هه لکه ندو خستيانه گوپروه. بو دوايش پيغه مبهري ﷺ دوعای بو ئه و کچه کردو فهرموو: ((اللهم صبّ عليها الخير صبّاً، ولا تجعل عيشها كدّاً)) واته: خوايه! خير يکی زور برپيژي به سه ریا و، سهختی نهيه ته ژيانيه وه. (ئه بوو به رزه) ده لي: ئيتر له ناو (ئه نصار) دا ژنيکی تر نه بوو، وه کو ئه و گوزهرانی خوش بي.

که ئيسلام دي، خووه ناله باره کانی سه رده می جاهيليه، زورن و، هه رکام يکيان له گه ل ئينسانيه تي ئينسانه کاندای نه گونجيت، هه ليد وه شي نيته وه و مروقه کان گشت يه کسان ده کاته وه ده لي: مروقه هه ر مروقه، کهس له کهس گه وره تر و مه زتر نييه، هه موو کچ و کوپيک شايه ني يه کترن، هيچ هوزيک له هوزيکی تر بالتر نييه، به لي ئايه ته که هات بو ته سليم بوون و شکاندن ئه و هه موو نه سته م و له مپه رانه کو مه لگه فه راهه می هي ناو و کردو نييه ياسا بو کاروباری خوي، برپار هه ر برپاری خوايه، (زهينه ب) ي (ئه سه دي) يش له (زهيد) ي کويله مه زتر نييه، ژنی به کوپ کراویش نايته بووک و پاش ته لاقدانى نيکاحی په وايه.

ژنانی پيش سه رجیي ته لاق دراو

له پيشه وه – له سووره تي (به قه ره) دا – باسی ئه و ژنانه کرا که پيش چوونه لايان ته لاق ده درين فهرموو: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ ئنجا لي ره دا باسی ئه وه ده کات ئاخو عيده يان له سه ره، ئه گه ر دواي ماره برين و، پيش گواسته وه ته لاق بدرين...؟! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ مَسْرُوحُنَّ سَرَاً﴾ ﴿٣٢/٤٩﴾. واته: ئه ي ئيمانداران! کاتي ژنانی باوه ردار ماره ده که ن، پاشان – پيش سه رجیي له گه لکردن –

ته لاقتان دان، ئیوه ههقی هیچ عیدهیه کتان به سهریانه وه نییه به سهری بهرن، که وابوو ههقی خویانیان بدهنی (ئهگهر مارهییان ههبوو نیوهیان دهکه ویئت، ئهگهر نهیشیان بوو، بهگۆیره دیسه لات باربوو بکرین) پاشان به شیوهیهکی جوان و پهسه ند به پریان بکهن (بی ئه زیهت و ئازارو دل ئیشانیان).

فه لسه فهی عیده: بو ده که وتنی خالیبوونی (رهحه م) ی ژنانه له مندال، تا (نه سل) و (نه سه ب) تیکه ل نه بن، مندالی ئه م تیکه ل به هی ئه وی دیکه نه بی، دیاره ئه و ژنه ی سهرجیی له گه ل نه کرابی، (رهحه م) ی شتیکی تیدا نییه تا تیکه ل به هی که سیکی تر بییت پاش میرد کردنه وه، که وابوو عیده شیان له سهر نیه.

عیده ی شه رعی

عیده ماوه زه مه نیکه، له شه ریه تی ئیسلامدا داده نری بو چاوه نوپی ژنان پاش ته لاق، یان پاش مردنی میردیان، بو ئه وه ده که وی (حه مل) ی هیه یانا، یان بو ده برپینی ناره حه تی و ده ر خستنی وه فایه ک بو میرده مردووه کیان، یان هه ر له بهر فه رمانی خودای میهره بان و (تعبد).

عیده ده بیته چه ند به شیکه وه:

۱- هه ر جیا بو نه وه یه ک بهر له سهرجیی بییت عیده ی نییه (میرد مردو نه بی).

۲- هه ر ژنیک میردی مردو دوو گیان نه بوو، ده بی چوار مانگ و ده روژ دانیشی.

باسیکی دی ژنه کانی پیغه مبه ر

کاتی ئایه ته که ی سووره تی (نساء): ﴿فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی وثلاث ورباع...﴾ هات و چوار ژن زیاتری قه ده غه کرد، له و ده مه دا پیغه مبه ر ﷺ له بهر هیندی هۆکار به دین و ئاقیده که یه وه - ئه م (۹) ژنه له خواره وه ناویان دیت له ژیر کیفیا بوو: خاتوو (عایشه) و (حه فسه) کچانی (ئه بو به کر) و (عومه ر - خوا لیان رازی بییت) به مه به سستی پته و کردنی په یوه ندی له گه ل ئه و دوو پیاوه به ریزه ئازاو دلسۆزونا و دارانه دا. (ئوم حه بیبه، ئوم سه له مه، سه وه، زه ی نه بی کچی خوزه ی مه) چونکه له لایه که وه کوچیان کردبوو، له لایه کی دیکه شه وه میرده کانیان له خه زاکاندا له ده ستدا بوو، ئه وسا له بهر ریزلینان لییان - چونکه نه جوان و نه لاو بوون - پیغه مبه ر ﷺ ماره یکردن. (زه ی نه ب) ی کچی (جه حش) که له ماره کردنه کهیدا کاریکی زۆر گرنگی پی ئه نجام دا: ئه ویش: ئه وه بوو عه ره به کان ژنی به کوپرکراویان به بووک داده نا و پاش ته لاقدانیشی رییان به ماره کردنی نه ده دا، پیغه مبه ر زه ی نه بی ماره کرد تائه و کاره بی

بنه مایه هه لوه شینیتوه، ئەگەرچی نە یارو ناحەزەکانی درۆو دەلەسەیهکی زۆریان بۆ هەلبەست لە مارەکردنی (زەینەب) دا! خاتوو (جووهریرە) لە ھۆزی (بنی المصطلق). (صەفیە) کچی (حەبیب بن اخطب) مارەکردنی ئەم دوانەش بۆ زیادبوونی پەيوەندی بەخێڵەکانەو بوو.... بەپێی دەقی قورئانی پێرۆز کە دەفەرموی: ﴿وَأَزَاجَهُ أَهْمَاتُهُمْ...﴾ ئەو ژنانە ھەموو بوونە دایکی موسلمانان و، کاتیکیش ئایەتی (تەخیر) ھات، لە باتی دنیاخواو پیغەمبەریان ھەلبەزارد، ئینجا کە ئایەتی دیاریکردنی ژمارە ی ژنان (تا چوار) ھات، زۆر لایان قورسو سەخت بوو کە لە پیغەمبەر ﷺ جیا بنەو، جا لەبەر ئەو خوا بەچاوی بەزەییەو تەماشایکردن و، پیغەمبەری ﷺ لەو حوکم و بڕیارە ھەلاواردو مۆلەتی ھێشتنەو ھەموایانیدا، پاش ئەو ھیش – ھیمان ھەرلەبەر خاتری ئەوان ریی لیگرت کە ھیچ کامیکیان تەلاق بەدات، یان ژنی تریان بەسەریانی.

جا بۆ چەسپاندنی ئەو مەبەستانە ئەم ئایەتانە ی خوارەو ھات و ئیمەش لەخەمەتیاندا دەبین کە دەفەرموون: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ اللَّاتِي آتَيْتِ اجْوَرَهُنَّ وَمَمْلَكَتِ يَمِينِكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَمْلَكَتِ أَيْمَانِكُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ۵۰/۳۲. واتە: ئەو پیغەمبەر ﷺ! بێگومان ئیمە ئەم ژنانەمان بۆ ھەڵ کردویت، ئەگەرچی لەچواریش پترین: ئەوانە مارەیی پێداون. ئەوانە ی لەجەنگدا بوویتە خاوەنیان، وەکو خاتوو (صەفیە) و خاتوو (جووهریرە) کە ھەردووکیانی ئازاد کردو و پاشان مارەیکردن، وەخاتوو (ریحانە) و (ماریە) خان. وەکچەمام و کچەپووری (ھەردوولا) و کچەخال، ئەوانەیان لەگەڵ تۆدا کوچیان کرد، بۆ پێزلیانیان. وەھەر ژنیکی ئیمانداریش خۆی ببەخشی پێت، دەتوانی مارە ی بکەیت (بێ مارەیی و بێ وەلیی و بێ شایەت) تێبینی: سەبارەت بەو ژنانە کە خۆیان بە پیغەمبەر بەخشی پێواوەت گەلیک ھەن، ئاخۆ وەك ئەوان خۆیان پێ بەخشیی، ئەمیش مارەیکردن، یا نا؟ قسە ی پەسەند و راست ئەو یە کە: ھەر کەسێک داوای کردبێت مارە ی بکات، لەیەکی لەھاو ئەوانی مارەیکردووە، نەك لە خۆی. بۆیە خوا ئەو بڕیارەیدا، تا پیغەمبەر ﷺ لە ھێشتنەو ی خێزانەکانیدا نیگەرەن ئەبێت.

سەبارەت بەخواستنی ئەو ژنانەش خۆ دەبەخشن بە پیغەمبەر ﷺ، دەیتوانی قەبوولیان بکاو، دەشیتوانی بیانداتە داووە، دەشیتوانی پاش ماوہیەکی تر، ھەر کامیکیان قەبول بێ مارە ی بکات و بیکاتە ھاوسەری خۆی، واتە: لەبەر ئەرکەکانی سەرشانی، واجیب

نه‌بوو وهریان گری، به‌لکو ده‌یتوانی کامیان له‌گه‌ل کاروباریا ده‌گونجی وهری گری و، کامیشیان ناگونجیت وهری نه‌گریت: ﴿ترجی من تشاء منهن وتؤوی إلیک من تشاء ومن ابتغیت ممن عزلت فلا جناح علیک ذلک أدنی أن تقر أعینهن ولا یحزن یرضین بما آتیتهن کلهن واللّه یعلم ما فی قلوبکم وکان الله علیما حلیماً﴾ ۵۱. واته: تو هەر کامیکیان دوا بخه‌یت و هەر کامیکیان بگریته لای خوٚت که‌یفی خوٚته (ده‌توانی) ژنی که‌نارلیگیراویشت ناشت بکه‌یته‌وه، بوٚ نه‌مه‌ گونا‌هیکت نایه‌ته‌ سهر، ئه‌م کاره‌ باشتره‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی د‌خو‌ش‌بوون و خه‌م نه‌خواردنیان و هه‌مووش پازی بن به‌وه‌ی پی‌تداون. هه‌رچیش به‌دل‌تانا بیٚت خوا ده‌زانی. وه‌زاناو له‌سهر خوٚیه.

بوٚ مانای ئه‌م نایه‌ته‌ دوو ته‌فسیر هه‌یه‌:

یه‌که‌م: هه‌ر کامی که‌ ژنانه‌ خوٚ ده‌به‌خشن پیٚت، که‌یفته‌ وهریان گری، یان وهریان نه‌گریت، دیسان بوٚ دواتریش ئه‌وانه‌ی وهرت نه‌گرتن، هه‌ر ده‌توانی وهریان گریت. دووه‌م: سه‌باره‌ت به‌خیزانه‌کانت – ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! پیٚت هه‌یه‌ له‌ (قه‌سم) و دابه‌شکردنی کات به‌سه‌ریاندا لایان بمینیته‌وه، له‌وه‌شدا کامیان پی‌ش ده‌خه‌یت، کامیان دوا ده‌خه‌یت سه‌رپشکبه‌ زانایان ده‌لین: له‌به‌ر ژوری ئه‌رکه‌کانی دانانی (قه‌سم) له‌سهر شانی ئه‌وگران و سه‌خت بوو، جا له‌به‌رئه‌وه‌ قه‌سمی له‌ سهر واجیب نه‌کرا‌بوو، ئه‌گه‌رچی ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سته‌م و نا‌هه‌قی له‌هیچ کامیکیان نه‌ده‌کرد، نه‌له‌پری وشویندا، نه‌ له‌ خواردن و جل و به‌رگدا، نه‌ له‌سه‌رجییدا. ئه‌و ته‌فسیره‌ هه‌ر کامیکیان بیٚت، بوٚ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پر به‌واقیعه‌که‌یه‌تی، ک‌ی ی به‌چاک زانی و به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلامی تی‌دا‌بوو، ده‌یکاته‌ هاوسه‌ری خوٚی، له‌گه‌ل کی‌شدا به‌رژه‌وه‌ندی نه‌بینی ده‌یداته‌ دواوه‌. سه‌باره‌ت به‌ (قه‌سم) یش ده‌عووه‌ بانگه‌وازه‌که‌ی وا هه‌ل‌ده‌گری که‌ له‌و جو‌ره‌ شتانه‌دا نه‌به‌ستری به‌ جی‌گایه‌که‌وه‌، ئه‌گه‌رچی بوٚ خوٚی هه‌موویانی پازی‌کردوه‌.

ئینجا به‌ده‌ر له‌و ژنانه‌ی به‌ر له‌هاتنی نایه‌تی ﴿فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی وثلاث ورباع...﴾ هه‌یبوون، خوا ژنانی تری له‌سهر سه‌رامکرد، ماره‌یان بکات، یان بییانگۆری و ته‌لاقیان بدات، وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿لا یحل لک النساء من بعد ولا أن تبدل بهن من أزواج ولو أعجبک حسنهن إلا ما ملکک یمینک وکان الله علی کل شیء رقیباً﴾ ۵۲/۳۲. واته: دوا‌ی ئه‌و ژنانه‌ی هاوسه‌رتن، هیچ ژنیکی ترت بوٚ حه‌ل‌ل نییه‌و، ناشتوانی بییانگۆری به‌هاوسه‌رانی تر، ئه‌گه‌ر چی جوانیه‌که‌یان سه‌رسامت بکات، مه‌گه‌رکه‌ نه‌نیزه‌یه‌ک ببیته‌ خاوه‌نی، خواش به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا چاودیره‌.

زانا گه‌لیک (ئین عه‌باس، موجه‌ید، زه‌حاک، قه‌تاده، ئین زه‌ید، ئین جه‌ریر...) ده‌لین:

خوا پاداشتی ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ری ﷺ بهم حوکم و بریاره‌دایه‌وه که هرگیز پیغه‌مبه‌ر نه‌توانی ژنی تر بیښی، یان ته‌لایان بدات، نه‌مه‌یش پاداشتی نه‌وه‌بوو، کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سهرپشکی کردن له‌نیوان هه‌لېژاردنی دنیاو خواو پیغه‌مبه‌ردا، خواو پیغه‌مبه‌ریان هه‌لېژارد. خاتوو (عایشه - خ) ده‌لېت: بهر له‌کوچی دوايي پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌و حوکه هه‌لوه‌شایه‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر وه‌کو خوی مایه‌وه، واته: نه‌ژنی تری هیڼاو، نه‌هیچ کامیکیانی ته‌لأقداو گوږی.

کات له یه‌کتر مه‌گرن

(بوخاری) له (نه‌نه‌س) ی کوږی (مالیک) ه‌وه ده‌لی: کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو گواستنه‌وه‌ی (زه‌ینه‌ب) ی کچی (جحش) زه‌ماوه‌ندی کرد خه‌لکېکی ده‌ورو به‌ری ده‌عوه‌تکرد، جاپاش ناخواردن، له‌باتی هه‌لسان و چو‌لکردنی مال‌که، دانیشتن و که‌وتنه‌ پازو نیازی خو‌یان! پیغه‌مبه‌ریش ﷺ خوی ناماده کردبوو هه‌لسی، که‌چی نه‌وان هه‌لنه‌سان! ئینجا که‌دیتیان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسایه‌وه، هیندیکیان هه‌لسان و، سی که‌سیان هه‌لنه‌سان و مانه‌وه! جاپاشان که‌دیتیان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لساوه، ئیتر نه‌وانیش هه‌لسان، نه‌نه‌س ده‌لی منیش چووم به‌ پیغه‌مبه‌رم گوت و هه‌لساون، نه‌ویش هات و چوویه ژووره‌وه، پاشان خوا فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظْرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْذِينَ لِحَدِيثٍ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجَاجًا مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا. إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تَخَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ ۵۴-۵۳/۳۳. واته: نه‌ی ئیمانداران! مه‌چنه ژووره‌وه‌ی مال‌ه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، مه‌گین بو خواردن بانگ کرابن، نه‌ویش وه‌ختی و مه‌چن خواردنه‌که ناماده نه‌بووبیت، جا هر خواردنه‌که‌شتان خوارد، بلاوه بکه‌ن و خو به‌قسه‌وه خه‌ریک مه‌که‌ن، چونکه کاری و پیغه‌مبه‌ری ئازار ده‌دا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌بهر ئیوه شهرم ده‌کات ده‌نگتان بدات، خو خودا له‌قسه‌ی راستگوتن شهرم ناکات، هر کاتیکیش داوای شتی که‌ژنه‌کانی ده‌که‌ن، چاویان تیمه‌بېن، به‌لکو ده‌بی له‌پشت په‌رده‌وه بیخوازن، نه‌م کاریه بو دلپاکي هه‌ردوولاتان باشترو نزیکتره. نابی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ ئیوه‌وه ئازار ببینی، وه‌ په‌واش نییه دواي خوی - به‌ه‌تا هه‌تایی - ژنه‌کانی بخوازن و ماره بکه‌ن، که‌کاریکی و لای خوا کاریکی گه‌وره‌یه. هرچیش ده‌رخه‌ن، یان بیشارنه‌وه خوا پیی ده‌زانیت.

له‌م نایه‌ته‌دا خودای کارزان شیوه‌ی هاتووچوی موسلمانان بو مالی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

پیکده خات، یاسا و پيسايه کی بۆ داده نيئت، به تاييه تي له وده مه دا که خه لکانیکی خراپ و درۆزن و دوو پروو هه بوون و، هه ميشه بۆ درۆده له سه يه ده گه ران، که شعورو هه ستي پيغه مبه ر و ماله که ی پروو کيئي.

له سه رده می جاهيليه تدا ئه ده ب و ويلي شيوه ی زياره ت و سه ردانى يه کتر ريعايه ت نه ده کرا ! هه ر بۆيه که ده چوونه مالى پيغه مبه ريش ﷺ گه لي جار زۆر داده نيشتن و خو ی و ماله وه ی ته نگه تاو ده بوون و وه خت و بيوه ختيان به لاوه نه بوو، خودای په روه ردا گار بۆ په ر ژينيک له ماله به ريزه که ی و سه رقال نه کردنى پيغه مبه ر ﷺ به شتى لاوه کيه وه به چه ند ئايه تيک و به چه ند قوناغيک هاتوو چۆو سه رقال کردنه که ی که مکرده وه، جار ی له سووره تی (موجاديله) دا فه رمووی: ئه وانه ی ده يانه وى بچه لا ی پيغه مبه ر ﷺ، ده بى پيش ئه وه سه ده قه يه ک بکه ن، جار ی تر - ليهر - فه رمووی: که چوونه ماله کانيه وه - ئه ر بانگه رابوون بۆ خواردن - کاتى بچن خواردنه که ئاماده بوويئت، هه رکه خواردنيشتان هه لسن، مه ميننه وه و خو به قسه وه خه ريک بکه ن، بيگومان به و چه ند ئامۆزگاريانه کاتى زياره ت و سه ردانى پيغه مبه ر ﷺ چوويه قوناغيکی تره وه.

سه باره ت به و قه له بالغی و هاتوو چۆيه بۆ مالى پيغه مبه ر، بيگومان هه موو جوړه مروقيک - چاک و خراپ - ده چيئت، ئه وه يش قابيلى هه موو قسه يه کی خراپه بکه ويته دواى خيزانه کانى، بۆيه - وه کو (عومه رى کوپى خه تتاب) يش پيشنيازی کرد - ئايه ت هات و فه رمووی: هه رکه داواى شتيکتان لى کردن، با له پشت په رده وه داوايان لى بکه ن. ئيمامى (بوخارى) له (ئهنه س) هه وه ده گيريه ته وه ده لى: ((قال عمر بن الخطاب: يارسول الله: یدخل عليك البر والفاجر، فلو أمرت أمهات المؤمنين بالحجاب: فانزل الله آية الحجاب...)). واته: (عومه ر - خ) گوته: ئه ی پيغه مبه رى خودا ! چاک و خراپ ديته مالتان، خوژگه فه رمانت به داى کی موسلمانان (واته خيزانه کانت) ده دا به حجاب ! ئيتر ئايه تی حجاب هات.

(قورتوبى) ده لى: (ويدخل فى ذلك جميع النساء بالمعنى، وبما تضمنته أصول الشريعة من أن المرأة كلها عورة (بدنها وصوتها، فلا يجوز كشف ذلك إلا لحاجة) واته: ته واوى ژنان له و هوکم و بپياره دا وه کو ژنه کانى پيغه مبه رن -، ده بى هه ردو ولايان هه چ جيگايه کيان نامه حره م نه ييبنى، کاتى زه رووره ت و پيوست نه بيئت.

ئهمه ئه ده ب و ويلي دينى ئيسلامه سه باره ت به ژنان و پياوانى نامه حره م، چونکه مروقه ته نها به و جوړه له ده لپاره وکى و به دگوماني ده پاريزريت، خودا خو ی باشت ده زانيئت، که به غه يري ئه و ئه حکامانه خو ی بپيارى داو، پاکی و خاويى به ده ست نايه ت، نابى

که سیک بلیت دل حسیبه، یان وهکو خوشکم سهیری ئه و ژنه دهکم، یان بلیت: نهگه
 ئینسانهکان (کچ و کورپان) هر له سه ره تاوه له قوتابخانه و شوینه گشتیه کاندای تیکه
 بکړن، ئیتر ئه و حه ساسیه ته یان نامینی و به دوا ی یه کدا ناگه پړن و که سیک دلی پیس نابیت
 بهرام بهر که سیک تر! نه مه ناشکرایه که قسه ی و ناراست و درو یه، چونکه خوی گه وره
 ئینسانی و دروستکردو و خاوه نی (غهریزه) ی جنسیه و، به یه ککه یشتن نه بیت دانا
 مرکیته وه، ئه و کچ و کورانه ش که شه و و پوژ به یه که ون، دیاره ئه وه ی مه به ست بیت نه نجامی
 دده ن له و جیگایانه دا بویان ده ست ددهات، ئیتر پیوست ناکات له نا و قه له بالغیدا ده ستبازی
 و شتی واکه ن، بویه نهگه بمانه و ی کومه لگه به پاک ی بمینیته وه، چار هر ئه و حوکم و
 برپاریه خوی دلوقان و میهره بان داویه تی.

کاتی ئایه تی (حیجاب) هات، به لای موسلمانانه وه جیه جیکردنی زور سهخت بوو
 به تایبه تی له گه ل خزمانی نزیکیان، بویه خوی کارزان فهرمووی: ﴿لا جناح علیهن فی آبائهن
 ولا ابنائهن ولا اخوانهن ولا ابناء اخوانهن ولا ابناء اخواتهن ولا نسائهن ولا مملکت ایمانهن
 واتقین الله ان الله کان علی کل شیء شهید﴾ ۵۵/۳۵. واته: سه باره ت به تیکه لی ئه و خزمانه
 (بی پهره دانان له نیواندا) ژنان هیچ گونا حیکیان ناگات: باب و کوران و برا و برازو،
 خوشکه زو ژنانی موسلمان و ئه و کویلانه بوونه ته خاوه نیان یه کتر بیینن، وه ده بی –
 به په نهایی و به ناشکرا – له خوا بترسن، چونکه خوا هه میشه چاودیره به سه ره هه موو شتی که وه.
 (سه ید قوتب) ده لی: ناتوانم میژووی هاتنی ئه م ئایه ته ی ئیره که تایبه ته به ژنه کانی
 پیغه مبه ر ﷺ، له گه ل ئایه ته که ی سووره تی (نور) دا که گشتگیره و سه رجه م ژنانی
 ئیماندار ده گریته وه، دیاری بکه م و بلیم: کامیان له پیشه وه هاتو وه...؟ به لام قسه ی په سه ند
 ئه وه یه که ئه مه ی سووره تی (نه حزب) تایبه ته به خیزانه کانی پیغه مبه ره وه ﷺ، پاشان
 برپاره که هه موو ژنانی گرتو وه.

جا بوئه وه که هیچ دو دلیه که نه مینی سه باره ت به (حیجاب) بو ته وای ژنانی ئیماندار و
 که سیک نه لی، (حیجاب) ته نها بو ژنانی پیغه مبه ر ﷺ هاتو وه، خودای میهره بان به پیغه مبه ر
 ﷺ ده فهرمووی: ﴿یا ایها النبی قل لأزواجک وبناتک و نساء المؤمنین یدنین علیهن من
 جلابیبهن ذلک أدنی أن یعرفن فلا یؤذین وکان الله غفورا رحیما﴾ ۵۹/۳۲. واته: ئه ی پیغه مبه ر
 ! به ژن و کچه کانت، و به ژنانی ئیمانداران بل ی: به (جیل باب = عه با) که یان ته و او جهسته یان
 داپوشن (دهم و چاو هه موو جهسته یان) تاله ژنانی خراپ جیابینه وه و دو ورو و ده کان پریان لی
 نه گرن، وهکو ده فهرمووی: ئه وه نزیکتره بناسرینه وه و نازار نه درین. خوایش هه میشه گونا ه
 پو شه، میهره بانه.

کتیبی (روائع البیان/صابونی) ده‌لێت: (جلایب) جمع جلباب، وهو الثوب الذی یستر جمیع البدن. قال الشهاب: هو إزار يلتحف به، وقيل هو الملحفة وكل يغطي سائر البدن. قال فی لسان العرب: الجلباب: ثوب أوسع من الخمار دون الرداء، تغطي به المرأة رأسها وصدرها. وقيل هو الملحفة) واتە: جەلابیب: بەو پارچە قوماشە دەلێن: کە تەواوی جەستە داپۆشی. بە دەم (ئێبن عەباس) ەو دەلێن تەنھا چاویکی نەبی! . بەلێ ئەو هی ئەمڕۆ پییدەلێن (عەبا) لەگەڵ ئەو تەفسیرانەدا دەگونجێت و شتیکی شرعی و پەسەندە، دەمێنێتەو سەر ئەو ناخۆ داپۆشیینی دەم و چا و اجیب بیّت؟. قورئان دەفەرمووی: ﴿ولا یبدین زینتھن إلا بعولتھن أو آبائھن...﴾ نابێ ژنان زینەت و جوانیان بۆ مەحرەمیان نەبی دەر بخەن، دیارە کە دەم و چا و بنچینە و بناغە ی جوانی ژنانە، وە ھەموو کات لەو یۆ تەماشای جوانی ژنان دەکریّت کە وابوو داپۆشیینی واجیبە مەگەر کاتی بزانی کە سیك نیه تەماشای بکات و سەرنجی رابکێشی.

حیجابی شرعی و پەسەند، چەند مەرجیکی ھەیە

- (۱) تەواوی جەستە ی ژنان داپۆشی.
 - (۲) ناسک و تەنکی نەبی جەستە ی لیۆ دیار بیّت.
 - (۳) خۆی بۆ خۆی قوماشیکی سەرنج راکێشەر نەبیّت، خۆ ئەگەر پارچە یەکی وابوو، سەرنجی خەڵکانی بۆ خۆی رادەکێشا، ئەو بە (حیجاب) دانانری و حەرەمە پۆشیینی.
 - (۴) نابێ تەسک و ترووسک بیّت و جەستە ی بگوشی و حیکایەت لە جەستە ی بکات.
 - (۵) جل و بەرگیکی خوشبو (معطر) نەبی، پیاوان بە خەبەرکات لە خۆی!
 - (۶) جل و بەرگی نەبی پیاوانیش لە بەری بکەن.
- کە وابوو ھەرشتی کرا بە (حیجاب) و صیفەتی کە لەوانە ی ناتەواو بوو، ئەوە حیجاب نییە و دەبی پری بە لە بەرکردنی نەدریّت.

ئەمەش ئەو دەقەنە کە لە قورئاندا دەر بارە ی حیجابی ژنان ھاتوون:

- (۱) ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾.
- (۲) ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ...﴾.
- (۳) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَ يُؤْذِينَ...﴾.
- (۴) ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ﴾.

منها وليضربن بخرمن على جيوبهن...﴿﴾

هيوادارم هه موو خوشكاني به پريم، ريعايه تي حيجابي شه رعيي بكه ن و به قسه ي خه لكاني ناحه زو نه ياري ئيسلام فريو نه خون، چونكه حيجاب مه نترين شتيكه كه مروقه و ئازهل ليك جيا ده كاته وه: ﴿يأبني آدم قد أنزلنا عليك لباسا يوارى سواتكم وريشا ولباس التقوى ذلِكَ خير...﴾. جل و بهرگي جوان و خوئارايشدان، نيشانه ي شارستانيه تبووني مروقه، پروتي و خو دامالينيش هيماي گه رانه وهيه بو سهردهم ودهوره ي ئازهل و ژياني بيدائي.

يازده ژن داستاني ميرده كانيان ده گيرنه وه

كو تايي ئه م به شه دينم به و فهرمووده (متفق عليه) يه كه پيغه مبه ر ﷺ بو خاتوو (عايشه) ي گيرايه وه. بو هو كاري گه رانه وه كه يشي پيوايه تگه ئي ههيه (به لام هه ر خوا چاك ده زاني هو كاره كه ي چيبي). يه كي له و ريوايه تانه ده ئي: خاتوو (عايشه) - وهك باوونه ريتي ژنان، كه هه ميشه خو يان هه لده كي شن به و صيفه تانه ي له باب و كه س و كارياندا هه ن - ويس تي هي ندي له سه روه ته كه ي بابي و كه سي تي و ناوداري ي بابي بگيريه ته وه و بيكا ته (مه فخره) يه كه به سه ر ژنه كاني تر دا ! ئه و جا پيغه مبه ر ﷺ پيغه رموو: من وتو بو يه كتر وه كو (ئه بوو زهرع) و (ئوم زهرع) و اينه. واته: هه ر چو ئي (ئه بوو زهرع) بو (ئوم زهرع) ي خي زاني زور چاك بوو، وه (ئوم زهرع) يش هه ركه باسي (ئه بوو زهرع) ي مي ردي كر دبا، زور به جواميرو چاك ره فطار وه صفي ده كرد، جا خاتوو (عايشه) داواي له پيغه مبه ر ﷺ كرد: ئه و به سه ره اته چو ن بو وه، ئاوا بو ي بگيريه ته وه، ئه ويش فهرموو: له گوندي كدا (١١) ژن كو ده بنه وه و په يمان به يه كه ده دن كه هه ركه سه يان - بي كه م و زياد - وه سفي مي رده كه ي بكا و هيچ شتي كي لي كه م نه كات، چاك يان خراپ! پيغه مبه ر ﷺ فهرموو:

* يه كه م گو تي: ((زوجي لحم جمل غث على رأس جبل لا سهل فيرتقى ولا سمين فينتقل)) واته: مي رده كه م ده ئي: گو شتي و شتر يكي له پرو لاوازي بي زرا وه و، به سه ر شاخي كه وه بي و ئاسانيش نه بي ت بو ي سه ركه وي، قه له ويش نه بي ت بگويز ريه ته وه بو جيگايه كي تر. واته: مي رده كه ي ده ئي ت پارچه گو شتي كي له پرو لاوازه، كه به سه ر شاخي كه وه بي و ده ست نه يگاتي تا وه ربگير دي، قه له ويش نه بي، تا له پينا و پيگه ييش تنيدا قبوولي ماندوو بووني بو بكر ي. مه به ستي ئه وهيه ئه وه ند به دره وشته به كه لكي هيچ شتيك نايه ت !.

* دو وه م گو تي: ((زوجي لا أث خبره. إني أخاف أن لا أذره، إن أذكره أذكر عجره وبجره)) واته: من نامه وي ده نگ و با سه كاني به ته واوي بلا و بكه مه وه، چونكه ئه وه ند قسه كان زورن،

دهترسم دريژره بکيښي، به لکو که باسی بکه، باسی گري و گوتاله کانی دهره وه و ناوهره وه دهکه. واته: دهره وه و ناوهره وه خاوه ننگ و عهیداره !.

* سیهه گوتی: ((زوجی العَشَقُّ، إِنْ أَنْطَقَ أَطْلَقَ، وَإِنْ أَسْكُتَ أَعْلَقَ)). میړدهکه: سهروسیمایه کی ناشیرینی هیه، ناشویرم قسه بکه، چونکه نه گهر قسه بکه، ته لاق دهریم، نه گهر بی دنگیشیم، هه لپه سیرو دهم. واته نه وه ک ژنی خاوه میړد مامه له له گهل دهکات، نه به ته وای و ازیشم لیږده ینیت.

* چواره گوتی: ((زوجی کَلِيلِ تَهَامَةٍ، لَا حَرَّ وَلَا قَرَّ، وَلَا نَحَافَةَ وَلَا سَامَةً)). میړدهکه دهللی شهوه سازگار کانی (تیهامه) ی ولاتی (یه مهن) ه، گهرچی گهرمیش بیت، بی زهره و زیانه، واته: میړدهکه نه خلاق جوانه و ژیان و هاوسه ری له گهل یا خوش و بی ترسه و کهس ناره حه ت نابیت.

* پینجه گوتی: ((زوجی إِنْ دَخَلَ فَهَدَى، وَإِنْ خَرَجَ أَسَدَى، وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَى)). میړدهکه که دیته ژوره وه – له شهرم و بی زیانیدا – ده لیت یوزه (فهد)، که دهره وه دهریشه وه – له نازاییدا شیره.، نه وندش به سه خاوه ته له مال و سامان ناپرسیته وه. واته: په وشت به رزو جوامیره.

* شه شه گوتی: ((زوجی إِنْ أَكَلَ لَفَّ، وَإِنْ شَرِبَ إِشْتَقَّ، وَإِنْ اضْطَجَعَ التَّفَّ، وَلَا يُولِجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَثَّ)). میړدهکه ناوونان ژور خوره، هرکه خهوت به ته نه خوی ده پیچیته وه، ده ست نابات بزانی چ باسه. واته: که خهوت ناچی به لایا و سهرجیی له گهل ناکات. هه و ته گوتی: ((زوجی غِيَابَاءُ، أَوْ عِيَابَاءُ، طَبَاقَاءُ، كُلُّ دَاءٍ لَدَى دَاءٍ شَجَّكَ أَوْ قَلَّكَ أَوْ جَعَّ كَلًّا لَكَ)). میړدهکه: شتیکی و انیه، کهم ناوهره، پیشه لیږدانه، یان سهرت، یان جهسته، یان هردوکیان زامدار دهکات. هه شته میان گوتی: ((زوجی الْمَسُّ مَسُّ أَرْنبٍ، وَالرَّيْحُ رِيحُ زَرْبٍ)). میړدهکه: وه که رویشک نه رم و نوله، بونی له بونی گیای بوخوشه. نویه گوتی: ((زوجی رَفِيعُ الْعِمَادِ، طَوِيلُ النَّجَادِ، عَظِيمُ الرَّمَادِ، قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ)). میړدهکه: خانووبه ری به به رزاییه وه (وه که باوی پیاوani هه لکه و ته و ده سه لاتدار) هه میشه شیر پییه (واته: نازاو لیها تووه) سه خی و خاوه به خشیشه، ماله که ی له ناوهره پاستیدایه (هه تا خه لک به ناسانی بیینن). ده یه گوتی: ((زوجی مَا لَكَ وَمَا مَالُكَ؟ مَا لَكَ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ، لَهُ إِبِلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ، قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ، وَإِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمَرْمَرِ أَيْقَنَ أَنَّهُنَّ هَوَالِكُ)). میړدهکه: وشتریکی ژوری هیه، کهم دهره چن بو له وهرگه (هه له ماله وهن، چاوه پروانی میوان ده کری سهر برین بو) کاتی دنگی (عوود) و گورانی ده بیسن، دهرانن تیا ده چن (میوان هاتووه و سهره پردین) یازده هم گوتی: ((زوجی

أَبُو زَرْعٍ، فَمَا أَبُو زَرْعٍ؟ أَنَسَ مِنْ حُلِيِّ أَذْنِيَّ، وَمَلَأَ مِنْ شَحْمِ عُضْدَيَّ، وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتِ إِلَيَّ نَفْسِي، وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةِ بِشِقِّ، فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَدُنَيْسٍ وَمُنَقٍّ، فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَقْبَحَ، وَأَرْقُدُ فَأَتَصَبَّحُ وَأَشْرَبُ فَأَتَقَمَّحُ)) مېردهكەى من (ئەبوو زەرە) ە، چ پیاویكە ئەبوو زەرە؟ گۆی پېر کردوم لە زېږوزیو، جەستەى پېر کردوم لە گوشت (ئەوێند سەخییە) !بە قسەى خووش، خوشحالی کردوم، لەناو مەرومالاتی کەم ماندوو بووم، بردمیە ناو پەرەگوو گەلە وشتەر، خاوەن گەنم دانەوێلەى پاکیزەیه (دەولەمەندو نازدارە) ەەرگیز قسە ناداتەو بەروودا ! ەتا خوړی چیشتنگا دەخەوم (خزمەتکاری بۆ گرتووم) لەهەموو خواردنەوێهەك (شیرو غەیری شیر) دەخۆمەو (جۆرەها خواردنەوێ هەیه) (أم أبي زرع، فما أبي زرع؟ عَکُومُها رِذَاحٌ، وَبِئِثْهَا فَسَاحٌ). دایکی (ئەبوو زەرە)یش چ ژنیكە؟ جانتاکەى پېر و قورسە، مالهەكەى گەورەو فراوانە، واتە: دایکی مېردهکەم دەولەمەندەو خاوەن حال و مالیکی چاکە دیارە ژنیکی ئاوا، کۆرەکەیشی هیشتا لاوگەنجە، کەوابوو مېردهکەم هیمان لاو. (ابن أبي زرع، فما ابن ابي زرع؟ مَضْجَعُهُ كَمَسَلِ شَطْبَةٍ، وَيُشْبِعُهُ ذِرَاعُ الْجُفْرَةِ) کۆرەکیشى، چ کۆرێک بوو؟ ەەر بەقەد کیلانی شمشیرێک جیگەى دەگرت کە دەخەوت، بەدەستی کارژەلەیهکی چوار مانگ تیر دەبوو، واتە: کۆرێکی زۆر ئیسک سووک و ئەرک سووک بوو، بەناسانی دەخەوت، بەکەم تیر دەبوو. (بنت ابي زرع، فما بنت ابي زرع؟ طَوْعُ أَبِیْهَا وَطَوْعُ أُمِّهَا وَمِلْءُ کِسَائِهَا وَعِیْظُ جَارِتِهَا) کچەکەیشی، چ کچێک بوو؟ گۆی رایەلی باوک و دایکی. جوان و بەلەش و قەوارە بوو، ەهوی تۆرە دەکرد، واتە: ەسادەت و ئیرەیی پی دەبرد. (جارية ابي زرع فما جارية ابي زرع؟ لا تَبْتُ حَدِيثَنَا، وَلَا تُنْقِثُ مِيرَاتَنَا تَنْقِثًا، وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَقْتِثًا) کەنیزەکەیشی، چ کەنیزەیهک بوو؟ قسەو باسمانی نەدەبردە دەری مال، لە زەخیرەى مالمەن گزی نەدەکرد، بەرژەوێندی مالهەوى دەپاراستو، چاودیڤری بوو.

ئوم زەرە گوتی: ((خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوطَابُ تَمْخَضُ، فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ كَالْفَهْدَيْنِ، يَلْقِيَانِ مِنْ تَحْتِ خَصْرِهَا بُرْمَانَتَيْنِ، فَطَلَقْنِي وَنَكَحَهَا، فَنَكَحْتُ بَعْدَهَا رَجُلًا سَرِيًّا رَكِبَ شَرِيًّا، وَأَخَذَ خَطِيئًا، وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا، وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَائِحَةٍ زَوْجًا، وَقَالَ: كُلِّي أُمَّ زَرْعٍ وَحِيرِي أَهْلَكَ)) ئەبوو زەرە – کاتى مەشکە کیزان – لەمال دەرچوو، دەگا بەژنیك دوو مندالی شیرە خوړەى – وەك یۆز – لەگەل دەبیئت (واتە: مندال و تەمەن کەم) یاری دەکەن لە کۆشى دایکیاندا، منى تەلاقداو ئەوى مارەکرد، منیش شووم بەپیاویکی ماقوولی ئەسپ سواری چاکى پم بەدەست کرد، نیعمەت و خوشیەکی زۆری بۆ پرستم، وەلەهەموو حەیان و ئازەلیکی پیدام (واتە: بەخششی زۆر بوو) و گوتی: ئوم زەرە! بخۆو بۆ خزمانیشت ببە. ئوم زەرە گوتی: (فَلَوْ جَمَعْتُ

كُلَّ شَيْءٍ أُعْطَانِيهِ مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةٍ أَبِي زَرْعٍ) ئەگەر ئەوی پێیدام كۆمكردبايه تهوه، ئەوهند نه بوو هه مېشه له مهنجه له كهه (ئەبوو زەرە) دا لێدەنرا. خاتوو (عایشە - ر.خ) گوتی: پێغه مېهر ﷺ فەمووی: (كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ) عایشە! من بۆ تۆ وەكو ئەبوو زەرەم. لەپروایه تیکی تردا هاتوو: فەرمووی: ئەبوو زەرە (ئوم زەرە) ی تەلاقدا، بەلام من هەرگیز تەلاقی تۆ نادەم. (نەسای) دەلیت: لەوه لامی پێغه مېهردا ﷺ فەرمووی: (من وەكو ئەبوو زەرەم بۆ تۆم) خاتوو (عایشە) گوتی: (بل أنت خير من أبي زرع) نه خیر، تۆ چاکتری له ئەبوو زەرە. له (فتح الباری) بەرگی ۹، باب حسن المعاشرة، ژماره ی فەرمووده: ۵۱۸۹. وه (فقه السنة) كهلكم وەرگرتوو.

گرێههستی ژن و میردی / زهواج

زهواج: بریتیه لهو گرێههسته كه جوتبوونی ژن و پیاو هه لال دهكات. بهرێز (محمد أبي زهرة) له كتیبی (عقد الزواج وآثاره) دهلی: ((الزواج عقد يفيد حل العشرة بين الرجل والمرأة بما يحقق ما يتقاضاه الطبع الإنساني وتعاونهما مدى الحياة ويحدد ما لکلیهما من حقوق وما علیه من واجبات)). خودای خاوهن دهسهلات له هه موو بوونه وهردا - لهگه ل جۆری جیاوازیاندا - نیرومیی فراههه هیناوه بۆ (تەلقیح) و متوربه کردنی یه کتر: ﴿ومن كل شئ خلقنا زوجین﴾. بۆ زهواج ژیانی ژن و میردی، ئیسلام چه ندين یاسا و ئەهکامی داناوه، تا باشتەر توکمه و پایه دار ببی و بهرگه ی هه مووکات و ساتیکی خووش و ناخووش بگری و، هیه شتیك نه توانی قه لای ژیا نیان بروخینی.

زهواج: بۆ پاراستنی کۆمه لگه یه، بۆ به خته وهری خیزانه، بۆ بلاو بوونه وه ی (فه ضیلهت) و پاراستنی ئەهلاق و مانه وه ی جۆری ئینسانه، خودا به ئەمری خو ی ده فەرمووی: ﴿فانکحوا ما طاب لکم من النساء...﴾ ۳/۴. یان ده فەرمووی: ﴿وانکحوا الايامی منکم والصالحین من عبادکم وإمائکم...﴾ نوور: ۳۲. پێغه مېهریش ﷺ بۆ خو ی ده فەرمووی: ((یامعشر الشباب! من استطاع منکم الباءة فلیتزوج، فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج...)) بوخاری / کتاب النکاح، ژماره ی فەرمووده: ۴۷۷۹. وه بۆ شیرین کردنی ژنان و بهر زپاگرتنی قه درو حورمه تیانه كه پێغه مېهر ﷺ ده فەرمووی: ((الدنيا متاع، وخیر متاع الدنيا المرأة الصالحة)) موسلیم: کتاب الرضاع. یان ده فەرمووی: ((أربع من سنن المرسلین: الحیاة والتعطر، السواک، والنکاح)) ترمذی: کتاب النکاح.

حیکمه تی نیکاح

ژاناکانی ئیسلام هه‌ریه‌که‌یان به‌بۆچوونی خۆی شتیکی له‌حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه‌ی نیکاح نووسیوه، نایه‌وی لێره‌ درێژیه‌ی بده‌ینی، به‌لام ئه‌م چه‌نده‌ خاڵه‌ که‌ (الفقه‌ المنه‌جی) نووسیویه‌تی، ئاماژه‌ی پێده‌که‌ین:

۱- بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی داخوازییه‌کانی (غهریزه‌) و (فیطره‌ت) ی ئینسانه‌کانه‌.
ئه‌مه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ری له‌ ژیا‌نی زوگرده‌ی و په‌به‌نی ده‌گری. (سمره‌) ده‌لی: ((ان‌ النبى ﷺ نه‌ی عن‌ التبتل)).

۲- درێژه‌دان به‌کاروانی مرو‌قایه‌تی، له‌ پێگه‌ی نه‌سلی ئاینده‌ی شه‌رعییه‌وه‌، فه‌رمووده‌ی ((تزوجوا‌ الولود‌ الودود...)) بۆ ئاماژه‌ی ئه‌و راستیه‌یه‌.

۳- پێکه‌ینانی ئارامیی و سوکنا‌یی دل‌ و ده‌روون و نه‌فه‌س و پ‌وح.
بۆیه‌ که‌ ئه‌وه‌ند (ژن‌ و می‌ردیک) دل‌ئاسووده‌یی و (سه‌کینه‌) ی نه‌فسیان پێکه‌وه‌ ده‌بی، هه‌رگیز کو‌رپو‌کچیک‌یه‌ی په‌به‌ن نایانده‌بی. ئه‌مه‌یه‌ که‌ خودا ده‌فه‌رمو‌ی: ((ومن‌ آیاته‌ أن‌ خلق‌ لکم‌ من‌ انفسکم‌ أزواجاً لتسکنوا‌ إليها‌ وجعل‌ بینکم‌ مودة‌ ورحمة‌...)).

۴- بۆ پا‌گرتنی ئه‌خلاق و قییه‌مه‌ له‌ په‌ستی و دابه‌زین:
بیگومان ئه‌گه‌ر مرو‌قه‌ له‌ پ‌یی په‌سه‌نده‌وه‌ ری نه‌دریت ئاره‌زو‌ی جنسی تیربکات، هه‌ول‌ ده‌دات له‌ پ‌یگا‌ چه‌وت و دزیوه‌که‌نه‌وه‌ خۆی دامرکی‌یت، جا له‌و‌ حا‌له‌ته‌شدا مه‌گه‌ر خودا بزانی چی پ‌ووده‌دات له‌ کو‌مه‌لگه‌ی مرو‌قایه‌تییدا! ئه‌مه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ((إذا‌ جاءکم‌ من‌ ترضون‌ دینه‌ وخلق‌ه‌ فانکحوه‌، إلا‌ تفعلوا‌ تکن‌ فتنه‌ فی‌ الأرض‌ وفساد)) ترمذی / کتاب‌ النکاح.

۵- له‌به‌ر پاراستنی جو‌ری مرو‌قه‌که‌نه‌ له‌هه‌ر نه‌خۆشیی و په‌تایه‌ک، بۆیه‌ خودای میه‌ره‌بان ته‌نها له‌ ری په‌سه‌ند و شه‌رعییه‌وه‌ رێگه‌ ده‌دات نی‌رومی‌ی بگه‌نه‌ یه‌ک، ئه‌گینه‌ ئه‌و کو‌مه‌لگه‌ی مرو‌قایه‌تییه‌ ده‌بیته‌ کانگه‌ی هه‌موو جو‌ره‌ به‌دبه‌ختی و نه‌خۆشییه‌ک، ده‌بیته‌ جیگه‌ی وه‌به‌ره‌ینانی فه‌سادو‌کاری دزی‌وو ئاژه‌لی و به‌ربو‌ونه‌ گیانی یه‌کتر، ئه‌مه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إن‌ الله‌ بالناس‌ لرؤوف‌ رحیم﴾ (البقره‌: ۱۴۳).

۶- له‌به‌ر فراوانبو‌ونی پ‌یگه‌ی نزیکبو‌ونه‌وه‌ی مرو‌قه‌کان به‌یه‌کدی و هاو‌کارییان.
بیگومانه‌ که‌ زه‌واجی شه‌ریی باشت‌رین هۆکاره‌ بۆ په‌یوه‌ندی خیزان و عه‌شیره‌ت و هۆزو خیل و تیره‌کان، هه‌ر له‌و‌ پ‌ییه‌وه‌یه‌ یه‌کی له‌ بنه‌ماکانی رسته‌و په‌چه‌له‌ک و (موصاهه‌ره‌) و ژن و ژنخواستن په‌یدا ده‌بی، خزمایه‌تی له‌وی‌وه‌ دروست ده‌بی، وه‌ ((التکافل‌ والضمان‌ الإجتماعی)) به‌هیز ده‌بی، هه‌ردو‌ولا مندا‌ل پێده‌گه‌یه‌ن... هتد.

(المفصل) یش چەند خالگەلیکی هیئاو، یەکی لهوانه:

یەكەم: زۆر بوونی ئوممەتی ئیسلامییە و لەپاڵ ئەوەیشتا بە هیزبوونیەتی، ئەو یەكە پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((خیر نسائکم الولود الودود)).

دووەم: لە پڕی ژن و میڤردی شەریعیە و ژن و پیاو بۆ یەكدی قۆرخ دەبن و ھەریەكەیان ھەموو ھەست و نەستیکی دەبیته ئەویكەیان و پالپشت دەبن بۆ یەكتر.

زەواج: ھەندی جار واجییە، واتە: لە پلە (نەب) و (مباح) سەردەكەوی و دەچیتە پلە (واجب) ھو، بە مانایە ئەگەر ھەولێ بۆ نەدەیت گوناحبار دەبی.

زەواج: ھەندی جار پیش دەخری لە (حەج) ی مائی خودا، بەتایبەتی ئەگەر ئینسانێکی (شەھوانیی) و خاوەن ئارەزووی واییت كە ئەگەر ژن نەھینیت وەیان شوو نەكات، تووشی شەروال پیسی و کاری دزیو دەبی.

زەواج: بۆ ئەو جوړە كەسانە – ھەقەو ڕیگەش بەقەرزكردن دەدات، بۆ تەواوکردنی ئەو كارە. زەواج: وایش دەبی (حەرام) ھ. واتە: ئەگەر پیاویك بزانیت توانای ژن و میڤردی نییە و ناتوانی ژنەكە پازی بكات، وەیان ژنیك جەستە و قەوارە ژن و میڤردی نییە، لە حالەتی ئاوا نابی ھیچ لایەکیان نزیکی (زەواج ببەنەو) یەكتر دەسخرۆ بكن. یان ئەگەر بزانن تووڕەو ئەشقی و مافەكانی نیوان ژن و میڤردی ناپاریژن، دیسان ھەقنییە ھیچیان نزیکی (زەواج) ببەنەو.

زەواج: ئەمڕۆ – پتر لە پابردوو – دەبی ھەولێ بۆ بدری، چ لە لایەن دەولەتەو، چ لە لایەن كچان و كوڕان (خۆیانەو)، چونكە سەردەم و زەمانی ئیستا چروپرتەرە لە (فەساد) و لە ھۆكارەكانی بزوتنی ھیزی سیكسی لە مرقدا، ئەوروپا بە تەواوی لە پروی كەنالە ئاسمانیەكانیەو لەو مەسەلەدا ھیچی نەھیشتوو نەيكاو نەلیت، وە لە ھەموو مالیكیشدا ھەیه ! سەرەرای ئەمانەش نیکاح سووننەتی پیغەمبەرەنە – علیهم السلام –.

(ئین تەیمیە) چەند جوان دەلیت: ((الإعراض عن الأهل والأولاد ليس مما يحبه الله ورسوله، ولا هو دين الأنبياء، قال تعالى: ﴿ولقد أرسلنا رسلاً من قبلك وجعلنا لهم أزواجا وذرية﴾. بۆیە دەبی ھەولێ جددی بدریت بۆ وەدەستخستنی ھاوسەر، ئەگەرچی لە ریگۆرینی سیستمی خویندنیەو بیٹ بۆ كچان، چونكە شیاو و گونجاو نیە كە نێرو می ھەردوویەك سیستمی خویندنیان ھەبی، كچ نزیكە (۳۰) سال خۆ خەریك بكات بە قوناغەكانی خویندەو، لەو كەش و ھەوا لەبارە بۆ فەساد و گوشاری ھیزی سیكسی و جنسی، كە بیگومان تووشی زۆر شتی نادروست و ناپەوا دەبی، ھەقە چاوی بە سیستمی

خویندندا بگيرنه وه، تا لاهه كان بتوانن هه م بخویندن و هه م (زهواج) يش بکهن، به تايبه تی جیهانی ئیسلامه تی - به پله ی یه که م - به پر سه له خویندن و هیژی سیکیسی لاهه کان، هه قه ده ولت هه لیان نیّت بو (زهواج) نه گهرچی قوناغه کانی خویندنی شان ته واه نه کرد بیّت، به لام له گه ل دایینکردنی ری و شوینی حه وانه وه و ئیسراحت و خه وو خواردن بویان، تا کومه لگه هه م به پاکی بمینیته وه، هه م له خویندنی دنیا ی ئه مرۆش دوانه که ویت، هه قه بو ئه وه یه که وه زاره ت ته رخا ن بکریّت، هه ر له خویندن و مهنه جه وه تا ده گاته مه سه له ی زهواج، من به راستی نازانم مهنه جیکی نزیکه ی (۲۵) سالی دابنریّت بو قوتابی و خویندکار، به لام به هیج شیوه یه که بیر له هیژی سیکیسیان نه کریته وه، وه که پیا یان بلین چۆن خۆتان تیرده کهن له و مه سه له یه، نازادین !.

* ئوسره و خیزان له ئیسلامدا خشتی بنه پره تی کومه لگه یه، تاک به شیکیه تی ﴿ذریة بعضها من بعض﴾. (آل عمران: ۳۴). پیغه مبه ر ﷺ ده فره مووی: ((مامن مولود إلا یولد علی الفطرة، فأبواه یهودانه، ونیصرانه، ویمجسانه، کما تنتج البهیمة بهیمة جمعاء، هل تجدون فیها من جدعاء)) موسلیم: کتاب القدر.

که و ابو تاک به شیکه له خیزان، خیزانی ش به شیکه له کومه لگه، جا نه گهر خیزان چاک و صالح و باش بو، بی شک تاکیش صالح ده بی، ئه وسایش کومه لگه هه موو سازو سازگار ده بیّت.

بویه ئیسلام بهر له هه موو شتی که فره مان به پیکه وه نانی خیزان ده دات، گرنگی خو ی ده داتی و به شیکی بهر چاوی قورئان و سوننه ت باس له خیزان ده کهن و ریگه نادهن له پی خیزانی شه رعیی نه بی تی که لی ژن و پیاوی بکریّت: ﴿ولا تقربوا الزنی إنه کان فاحشة وساء سبیلاً﴾ الإسراء: ۳۲. دیاره هه ر سه رجیی کردنی که له پی ژن و میردی شه رعیی وه نه بیّت به (زینا) و (سه فاح) داده نریّت، خو جوتبوونی ئا وایش قه ده غه و حه رامه: ﴿محسنین غیر مسافحین ولا متخذی أخذان...﴾ (المائدة: ۵) پیگرتنه له و کاره دزیوو فاحیشه و هه ر دۆست و ده سگیرانی که به ناشه رعیی بیّت، گشت نه مانه بو پاراستنی زنجیره ی خیزانه.

ده بی کچ و کوپ هاوسه ری شیاو هه لبرێرن

* له شه ریه تی ئیسلامدا داوا له کچ و کوپ ده کریّت که هه ر کامیکیان هاوسه ریکی باش و صالح و شیاو بو خو ی هه لبرێرن، تا له دوا پوژدا باشتی بتوانن پیکه وه بژین و مالداری خویان بکهن، ئه وه یه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وآله وسلم) ده فره مووی: ((تخیروا لنطفکم والأکفاء وأنکحوا إلیهم)) ئیین ماحه.

بۆ ئه و هه لێژاردنه ش ئه م چه ند رێنمایانه ره چاو کراون:

۱- دیندارو صالح بیټ:

نیمامی (بوخاریی (شرح العسقلانی: ج ۹ ص ۱۳۲) ئه م فه رمووده یه هی ناوه: ((تنکح المرأة لأربع: لمالها ولحسبها وجمالها ولدينها، فاطفر بذات الدين تربت يداك)) واته: ژن که هه لده بژێردرێت له بهر یه کێ له م چوار خه صله تانه یه: دارایی، شه ره فداریی و هه سه ب ورشته ی، جوانیی و شوخ و شه نگیی، مو سلمانه تی و دینداریی، جا تو له بهر هه ر کامیکیان بیټ، ده توانی بیکه یته هاوسه رت، به لام به دوا ی دینداردا بگه ره، تا سه رکه وتوو و به ختیار بیت.

ده بی هه ر جوړیک بیټ مه سه له ی ((دین)) پشتگۆی نه خریټ، ئه گینه خه صله ته کانی تر به ته نها پۆل و دو زی سه لبی ده بینن و زۆر که م زه واجی و سه رکه وتوو ده بیټ، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((لا تزوجوا النساء لحسنهن، فعسى حسنهن أن يردیهن، ولا تزوجوهن لأموالهن فعسى أموالهن أن تطغيهن، ولكن تزوجوهن على الدين، ولأمة خرماء سوداء ذات دين أفضل)). واته: له بهر جوانی ژنان مار هه مکه ن، چونکه نزیکه به جوانییه که یان خو هه له بکه ن و بکه ونه ناو عو جب و کیره وه. وه له بهر ماله که شیان مار هیان مه که ن، له وانه یه به و بۆنه وه یاخیی بن لیټان، به لام له بهر دینداری مار هیان بکه ن، بیگومان که نه یزه یه کی گۆی و لووت پراوی په شیستی دیندار باشترو شیاو تره بۆ هاوسه ری، له و ژنانه ی دی.

بیگومان ژنی صالح و چاک، ده توانی میرده که شی صالح و چاک بکاو، به ره و قیامه ت ئاماده ی بکات، هاوکاری بیټ بۆ پیاوه تی و جوامیری ناو کۆمه لگه، سه ره پای ئه مانه یش مایه ی ئیسراحه ت و هه وانه وه ی ماله بۆ پیاو، هو ی سه قامگیری و دلئاسووده یی میرده، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((إنما الدنيا متاع، وليس من متاع الدنيا أفضل من المرأة الصالحة)) نین ما جه.

ژنی صالح و باش - دوا ی ته قوا ی خودا - له هه موو شتیك باشتره، ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((ما استفاد المؤمن - بعد تقوى الله - خيرا له من زوجة صالحة إن أمرها أطاعته، وإن نظر إليها سرتة، وإن أقسم عليها أبرته، وإن غاب عنها نصحتة في نفسها ومالها)) نین ما جه. ژنی صالح و سازاو بۆ خودا، میردیش ده سازینی بۆ خودا، هه ردوو پیکه وه به ره و خودا ده پۆن، هه ردوو پیکه وه بۆ خودا کار ده که ن، له فه رمووده یه کدا ها تو وه: ((ليتخذ أحدكم قلبا شاكرا، ولسانا ذاكرا، وزوجة مؤمنة تعين أحدكم على أمر الآخرة)) نین ما جه.

۲- جوان و شوخ و شه نگ بیټ:

پیشتر گوتمان تا ده کریټ، باژنیکی به ته قواو صالح بکریټه هاوسه ر، ئه گه رچی جوانیش

نه‌بی، جا ئه و قسه‌یه‌ش ئه وه ناگه‌یه‌نیّت که به‌لای ژنی جوان و شوخدا نه‌چن، به پیچه‌وانه‌وه ئه‌گهر بگونجیّت دیندارو شوخ و شه‌نگیش بیّت، بیگومان باشتر دَل داده‌مه‌زیت، باشتر بیانوه‌کانی نه‌فس و ئاره‌زوو ده‌بریت، باشتر پیکه‌وه ده‌ژین و خوشه‌ویستی و ئولفه‌تیا زیاده‌کات، بویه سه‌رجه‌م زاناکان به‌پاشکاوی ده‌لین: هاوسه‌ر تاده‌کری به‌جه‌مال و جوان بیّت، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه پینمایانکردوو: کچ و کوپ به‌ر له‌وه یه‌کتر بخوازن، ده‌بی یه‌کتر ببینن، له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پرسن: له ژنان کام ژن باشتره بخوازیّت؟ فه‌رمووی: ((التي تسره إذا نظر إليها، وتطيعه إذا أمر، ولا تخالفه في نفسه ولا في ماله بما يكره)) ئه‌حمده نه‌سای. یان ده‌فه‌رمووی: ((خير فائدة أفادها المرء المسلم - بعد إسلامه - امرأة جميلة تسره إذا نظر إليها، وتطيعه إذا أمرها وتحفظه في غيبته في ماله ونفسها)).

۳- کچ بیّت:

واته: ئه و که‌سه‌ی ده‌یه‌وی خیزان پیکه‌وه بنیّت، تا بوی ده‌کریّت، هه‌ول بدات کچ ماره‌بکات، چونکه کچ به هه‌موو شتیّک رازی ده‌بی و، له‌گه‌ل می‌ردا دلۆقانت‌ره، پتر توانای وه‌به‌ر هیئانی مندال و نه‌وه‌ی هه‌یه، پیشت‌ره هه‌یج جوړه مال و حال و دارایی و ژیانیکی دی نه‌دیتوو، ئیستاش چۆن رابه‌ینریّت، وا ئولفه‌ت ده‌کری و دلی به‌و حاله‌ته‌ی خوشه له مالی می‌رد ده‌یبینی و تییدایه، ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((عليكم بالأبكار، فإنهن أعذب أفواها، وأنتن رحما، وأرضي باليسير)) ئین ماچه. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ماره‌کردنی بیوه‌ژن، هه‌ندی جار باشتره له کچ، بۆ نموونه: ئه و کچانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ون، دینداریکی وانین، به‌لام بیوه‌ژنیکی دینداری باش هه‌یه، له‌وکاته‌دا ماره‌کردنی بیوه‌ژنه‌که په‌سه‌ند‌تره، یان کابرایه‌کی مندال داره‌و، له‌به‌ر منداله‌کانی هیئانی بیوه‌ژنیّک بۆ ئه و که‌سه باشتره، چونکه خزمه‌تی خوی و منداله‌کانی، یان خوشک و براکانی ده‌کات.

ئیمامی (بوخاری-شرح‌العسقلانی ج ۹ ص ۵۱۳) له (جابر عبدالله) وه ده‌گپ‌ریته‌وه و ده‌لی: باوکم مرد، (۷) یان (۹) کچی به‌جیه‌یشت، منیش چووم بیوه‌ژنیکم ماره‌کرد، دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: جابر ژنت ماره‌کرد؟ گوتم: به‌لی. فه‌رمووی: کچ یان بیوه‌ژن؟ گوتم: بیوه‌ژن. فه‌رمووی: ((فهلأ جارية تلاعبها وتلاعبك، وتضاحكها وتضاحك؟)). ده‌بۆ کچیکت ماره نه‌کرد، تا یاری له‌گه‌ل بکه‌یت و یاریت له‌گه‌ل بکات، بیه‌ینیه پیکه‌نین و بته‌ینیه پیکه‌نین؟ جابر گوته: عبدالله ی بابم کوچی دواییکردوو و ئه و کچانه‌ی به جیه‌یشتوو، نه‌ده‌کرا وه‌ک ئه‌وان به‌ینم بۆ ناویان، بیوه‌ژنیکم ماره‌کرد، تا چاودی‌ری و خزمه‌تیان بکات، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((بارك الله لك)). یان ماره‌کردنی بیوه‌ژنیکی هه‌ژارو بیکه‌س،

یان خرم، یان خاوهن جیهاد و هیجرهت، له بهر هریهک نهو صیفه تانه باشته له کچ ماره کردن، بویه موسلمانان گهلی جار بیوه ژنه کانیان ماره ده کرد.

۴- خاوهن سک و زا بیټ:

ماره کردن هه ژنیک سک و زا بکات، لهو ژنانه باشته سک و زا ناکه، نه گهرچی کچیش بن ! چونکه ده بیټه هوکار بو وه بهر هیانی (نه سل) و نه وهی ناینده. (نه بوو داود) له (معقل بن یسار) وه ده گپریته وه ده لیټ: پیاویک به پیغه مبهه ښه ی گوت: ژنیک جوان و هسبدار هیه به لام مندالی نابی، ئایا ماره ی بکه م؟ پیغه مبهه ښه فهرمووی: نه خیر. جاریکی تر هاته وه بو هه مان مبهه ست، پیغه مبهه ښه هه ری ی نه دا. جاری سییه م هاته وه، پیغه مبهه ښه فهرمووی: ((تزوجوا الودود فالود فانی مكاثر بكم الام)). نهو ژنه ماره بکه نه میردیان خوش دهوی و سک و زاش ده که، چونکه من به زوری نیوه شانازی ده کم به سهه ئومه تانی دیکه دا.

۵- بنچینه پاک بیټ:

ماره کردن ژنیک بنچینه پاک دیار - بو نه وه نه وه کانیس چاک بن - کاریکی شه رعیی و په سه نه ده، به لکو ده بی خو ماندو بکریټ به دوایدا: ((فاظفر بذات الدین تربت یداک)). یان ((تخیروا لنطفکم...)) بو دنه ی نه وهیه.

۶- مندالی خوشبویت:

به له ماره کردن ژنان، بو پیاو و اباشه له هه پرگه یه که وه بیټ، بزانیټ نهو ژنه که دهیه ویټ ماره ی بکات، له گه ل مندالان دلوقان و میهره بانه، ده زانی باش په روه رده و خرمه تیان بکات، دلسوز به مال و حالی میرد، نه وهیه که ئیمامی (بوخاری - شرح العسقلانی ج ۹ ص ۱۲۵ - ۱۲۶) له (نه بوو هوریره) وه ده گپریته وه ده لیټ: پیغه مبهه ښه فهرمووی: ((خیر نساء رکن الإبل، صالح نساء قریش: أحناء علی ولده فی صغره، وأرعاه علی زوج فی ذات یده)).

۷- له خانه واده یه کی دیندار و صالح بیټ:

سووننه ته هه ول بدریټ، ئافره تیټ بخوازیټ له خیزان و بنه ماله یه کی خواناس و دیندار بیټ، خاوهن سومعه و ناووشوره تیکی پاک و بهر ز بیټ، به نه خلاق و دیندار بیټ، تا باشته له گه ل هاوسه ردا ژیان بهر نه سهرو پیکه وه له سهه بنچینه یه کی خواناسی زاروو نه وه کانیسیان پی بگه یه نن، نه وهیه که پیغه مبهه ښه دهسته دامینیان ده بیټ که له ژنانه خراپ و ری و شوین خراپ نزیک نه به نه وه: ((یاکم وخضراء الدمن، فقیل: وما خضراء الدمن؟ قال: المرأة الحسنة في المنبت السوء)) داره قوطنی.

۸- خزمی ته و او نزیك نه بیټ:

زاناكان وا به چاك ده زانن، مروځ خزمی زور نزیكى خوۍ نه خوازی، نه وهك بو دواۍ پیکه وه نه سازین و ههراو کیښه ی لی پیدایې و، پاشانیش ته لاق بیټه کایه وه، ئینجا له وه وه په یوه ندی خزمایه تیشیان نه مینۍ، یان بو ټه وه كه مروځ له باتی ټه وه له خزمان ژن بخوازیټ، بچیت له عه شیرت و خپله کانی دی بخوازی، تا په یوه ندی له گهل ټه وانیښدا په یدا بکات، ئیتر ټه م قسه یه كه ده لی: ټه گهر له خزمانی نزیكى خوۍ ژن بخوازیټ مندالیان لاواز ده بی، په سهند ناکریت، چونكه پیغه مېر ښځه خاتوو (فاطمه) ی له (عه لی) ئاموزای ماره كرد، كه زور به یه كه نزیك بوون. ټه م فهرمووده ش: ((اغتربوا لاتضووا...)) واته: ژنانی غه ریب و دوور له خوتان بخوان... هه ټه وه ی لی وهرده گيردیټ كه له خه لكانی دوور ژنان ماره بكرین، تا په یوه ندی نیوان ئینسانه كان پتر بیټ.

تیپینی:

به رژه وه ندی له کویدا ده بینرایه وه ټه وه ره چاو بكری باشته له وه ی كه هه ر بگوتری: ژنی دوور له خوتان ماره بكن، چونكه وا ده بی به رژه وه ندی له ژنی دوور دایه، وایش ده بی له ژنانی خرم و پشتدایه.

۹- ده بی ژنانیش خالگه لیک له دلخوازه كه یاندا ره چاو بكن:

ټه و خالانه ی سهر وه بو هه لېژاردن و ماره کردنی ژنان بو، هه قه ژنانیش کاتی ده یانه وی میرد بكن، کومه لی خال بو خویان ره چاو بكن، هه ول بدن له ری خۆشه ویست و دۆستیانه وه بگه رین بویاویك خاوه نی ټه وصیفاتانه بیټ، تا تووشی پیاویکی ټه شقیی و لاسارو توورده نه بن و گیروده بن و بو دوایش به ئاسان بویان چاره سهر نه کریت. ئیمامی (بوخاری / شرح العسقلانی ج ۹ ص ۱۷۴) ده گپړیټه وه كه: (ثابت بن البناني) لای پیغه مېر ښځه ده بی و ژنیك دیته لای پیغه مېر ښځه ده دات به گویدا كه ده یه وی شووی پی بکات؟ كچه كه ی (ټه نه س) یش كه له وی ده بی ده لی: وای چ كه م شهرمه، وای له و ئاپرووچوونه؟! ټه نه س به كچه كه ی ده لیټ: ټه و ژنه گه لی له تو باشته، چونكه پیغه مېر ښځه خوښ ده وی و داوای لیده كا ماره ی بکات. (ئین حه جهر) ده لی: به پی ټه مه و پروداوی تر له و وینه یه، ژنان ده توان هه ولی خویان بدن و به هه ر شیوه یه ك شیاوی کومه لگه كه بیټ بدن به گوئی هه ر پیاویکدا ده یانه وی میردی له گهل بكن، وه له پروی شهریه تی ئیسلامه وه هیچ شتیکی تییدا نییه، به لكو ته وای زاناكان به سووننه تی داده نین، به لام ده بی مه سه له ی دینداری و صه لاحت و

خوازبێنی - چ له باوك و دايك و كهسو و كار بكریت، یان راستهوخو ژن لهگهڵ پیاوو، پیاو لهگهڵ ژن مۆلهتیکه - بهر له گریبهستهكه - به ژن و پیاو دهدریت كه لهو ماوهیهدا حال و نهحوالی یهكتر شارهزابن، بچن پیش وهلامدانهوه لهیهكتری بپرسن، بزائن ئهوه صیفهتانهی تیدایه بۆ ژن ومیریدی و بههاوسهربوون پێویستن، چونكه ئهوهیهكههنگاویانه بۆ پیکهوهنانی مال و خیزان و ببنه باوك و دایکی منداڵان، جالهبرئهوه زۆر زۆر پێویسته بۆ ههردوولا - ژن و پیاوهكه - لهیهكهههنگاودا تووشی ههله نهبن، ژنهكه پیاویکی وا ههلبژیریت، سبهینی ئابرووی نهبات، پیاوهكeshهول بدات ژنیکی شیاوو دامهزراو پهیدا بکات دوو بهیانی ژیانی لی تیک نهبات. دهشکری بهر له خوازبێنی ههركامیکیان له حالی ئهویان بپرسیت، ههركهسیك بهشیاو ی مهشورهت دیت بۆ ئهوكاره، ژنهكه یان پیاوهكه بچن مهشورهتی پی بکهن، ئینجا ئهویش لهوبارهوه ههرجی بزانی دهبی بهپاشکاو ی بهو ژنه، یان بهو پیاوهی بلیت، خو ئهگهر لهبهر خزمایهتی، یان لهبهر ههرویهكه ههندی صیفهتی خراپی لیشاردنهوه، دهبیته خهیانهت و گزی لهو ئینسانه مهشورهتی پیکردوووه..له فرمودهدها هاتوه: ((الدين النصيحة)).

147

ژنان و پیاوانی پیښوو نه و هند گرنګیيان به و مهسه لیه ددها، دهچوون (ئیسټیخاره) یان بۆده کړدو له خودا دهپارانه وه که نه گهر باش وړیک و پیک بیټ، بۆیان ئاسان بکات، نه گینه ریک نه که ویت !.

نه و ژنانه بۆ خواستن دهشین

۱- نه و ژنانه دهخواریښ، نابی به خوازیاړه که مه حرم بن (وهک دایک و خوشک و پوور - له همدو سهره وه - برازاو خوشکه زاو خوشکی شیریی و دایک و پووری شیریی، وه له ژیر نیکاحی که سیکی ترده نه بی، وه خوشک و دایک و پووری ژنه که ی نه بی و له عیددهی که سیکی ترده نه بیټ) هه ر نیکاح و گریبه ستیک له گهل هه ر کامیک له وانه دا بکری حه رامه و کاری پیناکریټ.

۲- خواززاوی که سیکی تر نه بیټ، واته: نه گهر ژنیک له لایه ن که سیکه وه خوازا بوو، تا نه و که سه نه گهر پیته دواوه، یان ژنه که و که س و کاری ژنه که نه گهر پینه دواوه، نابی بچیته خوازبینی، نه گینه حه رامه و گوناخبار ده بی، هه رچند نه گهر کاری واکراو نیکاح کرا، گریبه سته که داده مه زریټ.

۳- ژن و پیاوه که یه کتر ببینن: بۆ هه ردوولا (موباح) ه، بگره (سووننه) ه ته ماشای یه کتر بکه ن.. نه و بوو (موغیره ی کوپی شوعبه) کاتی ویستی خوازبینی ژنیک بکات، پیغه مبه ر ښ پپی فهرموو: ((إذهب فانظر إليها فإنه أحرى أن يؤدم بينكما)). بچو ببینه، چونکه بینن هوکاری توکمه بوونی کاری نیوانتانه. بیگومان ژنیش هه قیه تی نه و پیاوه ببینی دهیه وی بیخوازی، چونکه وه کو پیاوان حه زیان له سهره و سیمای جوان و قه شه نگه، ژنانیش حه زیان لییه تی، بویه (عومهری کوپی خه تتاب) به باوک و که س و کاری ژنان ده لی: ((لا تزوجوا بناتکم الرجل الدمیم)). که کانتان له پیاوی سهره و سیمای نا شیرین ماره مه که ن ((فإنهن یعجبهن منهم ما یعجبه منها)) (المذهب و شرحه). چونکه پیاوان حه زیان له هه رچی بی ژنانیش حه زی لی ده که ن. سهره پای نه وهیش لای ته وای زاناکان ته ماشا کړدن ژن و پیاو بویه کتر، کاریکی پیویست و په سنده و ده بی نه نجام بدریټ.

چیه یه ک:

۱- هه تا بکریټ - بۆ ته ماشا کړنه که - هیچ کامیکیان ئاگادار نه بن باشه، تا داوودهرمان و هوکاری خو جوانکرن به کار نه هیئن و یه کتر چه واشه بکه ن.

۲- پیکه وه - دوو به دوو - نابی کو بینه وه و یه کتر ببینن و که سیکی سییه م له نیواندا

نه بیټ، ټه گینه حه رامو مایه ی گوناح و تاوانه، ټه وهیه که پیغه مبهړ ﷺ ده فرمووی: ((لا یخلون أحدکم بامرأة إلا مع ذي محرم)) یان ده فرمووی: ((لا یخلون رجل بامرأة فإن ثالثهما الشیطان)).

پیغه مبهړ ﷺ ټه وهند گرنګی به و چاوپیکه وتنو دیتنی (کچ و کوړان) ه – ده یانه وی بینه هاوسه بوی ه کدی – داوه، بوی خویشی کاتی ویستی ژنیک ماره بکات، هه لسا ژنیک نارده لای و پیگوت: ((شَمَى عوارضها، وانظري إلى عرقوبها)) به یه قی.

۳- پاش خوازیبنی و سه رگرتنی خوازیبنییه که، هه ردوولا بویان هیه بګرینه دواوه، له بهر هه هویه که ره چاوی ده کهن له یه کتردا، پاشان هه رکامیکیان له و ماوه دا زهره ری کردبوو، یان هه دیه و به خششیک بردبوو – که ټه مه بوی زاوا ده گه پټه وه – ټه گه ټه وه دیه و به خششه مابوو و تیانه چوو بوو، ده بی بیګه پټه وه بوی خاوه نه که ی.

پایه کانی گریه ستی / زهواج

بوی دامه زرانندی (زهواج) له نیوان ژن و پیاو دا، سه ره پای بوونی ژن و پیاو ده که، (ئیجاب و قبول) پیویسته، واته: ژنه که بلای: ټه و میړدم پیگردیت، پیاو ده که ش بلای: قبولم کرد، یان پیاو ده که بلای: ټه و کردیتم به ژنی خو، ژنه که ش بلای: قبولم کرد.

(ئین تهیمییه -خ) ده لیت: ((وینعقد النکاح بما عده الناس نکاحا بأي لغة ولفظ کان ومثله کل عقد)). الاختیارات الفقهیة ص ۱۱۹. واته: عورف و باوی ټه و خه لکه – له و ناوچه یه دا – هه و شه و بیژیه که به ماره کردن و نیکاح دابنن، به و ده داده مزری و دروسته، ئیتر به هه ره بی بیټ، یان به شیوه ی عهجه می بیټ؟

ټه گه هه کامیکیشیان لال بوو، ټه وه به ئیشاره و ئاماره دادمه زریټ. زاناکان ده لین: ((وینعقد النکاح بالإشارة من الآخرس إذا كانت إشارته معلومة)). خو ټه گه ټه و که پولا لانه ده یان زانی بنووسن، نووسینه که باشته، ټه گینه ئاماره به سه بوی دامه زرانندی زهواجه که.

ټه گه ژن و پیاو ده که، یان بلین کچ و کوړه که هه ردو له یه که دوور و (غایب) بوون، ده کری به نووسن کاره که یان ټه نجام بدن، به مه رجی یه کتر بناسن و هیچ ریگریکی تر نه بیټ، وه هه کات نامه که گه یشته ده بی ژنه که یان پیاو ده که دووشایه ت ئاماده بکه و له پروی ټه و اندا بیخویننه وه و هه له پروی ټه و انیشدا (ئیجاب) و (قبول) ده که ټه نجام بدن.

به ته له فونیش (ئیجاب) و (قبول) دروسته و نیکاحی پیدا دمه زریټ، به مه رجی پایه کانی تری نیکاح دروستن و هیچ ریگریکی تر په یدا نه بیټ و، له و کاته شدا دوو شایه ت ئاګدار بن

و گوڤيان لى بىټ. ههروهه دهكرى ههركامپكيان يان ههردوووكيان، بريكار بۇ خوى دا بنيت. (ئيجاب) و (قبول) وادهبى (منجن) ه، وهك ئهوه كچهكه، يان (وهلى) هكهى، يان بريكارهكهى راستهوخو به لايهنى ميرد بلى: شووم پيكرديت، كچهكه مم ليماهركديت، ئينجا پياوهكهش، يان بريكارهكهى بلى: قبولم كرد. مارهكردن و نيكاح بهوشيوهيه لاي تهواوى فوقهها شهرعيسى و پهسهنده.

وايشدهبى (معلق) ه وهكو ئهوه كچهكه بهپياوهكه بلى: ئهگهر ئهمسال له تاقيكردنه وهكاندا دهرجوويت شووت پيدهكهه، ئهوه گريبهستى ئاوا دانامهزى و هيچ ئاسهوارىكى شهرعيسى لى پهيدا نابى و تهواوى زاناکان له مهدا يه كدهنگن، ئهگهرچى (ابن القيم) دهلى: ((ونص الإمام أحمد على جواز تعليق النكاح بشرط)).

نایا ژنان دهتوانن خۆماره بکهه؟

* شافيعيه كان دهليين: ((لا تزوج المرأة نفسها...)) به هيچ شيويهكه ژن ناتوانى دهخالهت له خۆمارهكردندا بكات، نه له (ئيجاب) دا، نه له (قبول) دا. واته: بوى نيهه نهخوى ماره بكات، نه قبوليشى بكات، ئهگهرچى (وهلى) هكهشى مؤلهتى بدات.

* ماليكييه كان: ئافرهتان چ كچ چ ژن نابى به هيچ شيويهكه له خۆمارهكردندا دهستيان ههبى، خو ئهگهر خويان له كهسيك مارهكرد، وهلييهكهى مؤلهتى ههبى، يانهى بىټ، پاش گواستنهوه بىټ، يان دواى گواستنهوه، ئهه و نيكاحه ههلهدهوشينريتهوه، تهنانهت ئهگهر منداليشى ههبى.

* جهنبه ليهه كان: ژنان دهسهلاتى خۆمارهكردن يان نيهه و، ناشتوانن (وهكيل) بۇ ئهه و كاره بگرن، ئهگهرچى ئيمامى (ئهحمده) بۇ خوى دهلييت: ژن دهتوانى كچى خوى ماره بكات له ههه كهسيك له سههرى ريكهدهكهون.

* جهنه فييه كان: ژنى بالغ و ئاقل دهتوانى خوى و غهبرى خوى نيكاح بكا بۇ ههه كهسيك خوى پازيه ئهگهرچى پيچهوانهكهى پهسهنده (مستحب) ه.

* جه عفه ريه كان: ئيجاب و قبول له لايهه ههه كهسيكه وه بىټ له ژنهكه وه بىټ، يان له وهلييهكهيه وه، يان له لايهه بريكارهكهيه وه بىټ، داده مزريت و به ئه نجامهكهى كار دهكريت، ههريهكه لهو زانايانهش بۇ پراو بوچوونه كان يان به لگهى خويانيان ههيه، ئيشه لالا دواتر ئهه باسه روونتر دهكهينه وه.

مهرجه کانی گریبه ستی/زهواج

یه کهم: کچ و کورکه ده بی هردوو ژيرو به فامبن، ئەگەرچی ژیریشیان له پلهی مندالیکى خاوهن ته مییز دا بی، بویه کورکچی شی، نیکاحیان دانامه زری، به لام بالغوون مهرج نییه، ئەگەرچی کاتی ئەقلی ته واویان گرت، ده توانن رای خویمان دهرپن بهرامبه به نیکاحه که، هه لوه شیینه وه، یان پیادهی بکه.

* نیکاح چ له ناخوه بی، یان به گالته و (مهسخه ره) وه بیته دادمه زری، واته: ئەگەر کچیک به گالته وه به کوریکى گوت: شوم پیکردیت، ئەویش گوتی: قبولمه، ئەو نیکاحه دادمه زری و کاری له سه ره کردیت، چونکه پیغه مبه ره ﷺ ده فهرمووی: ((ثلاث جدهن جد، وهزلهن جد: النکاح، والطلاق، الرجعة)) (ترمذی و ئەبو داود). به لام ئەگەر پیش وه لامدانه وه له لایه بهرامبه ره که وه، ئەم په شیمان بوویه وه کاری پیده کردی و نیکاحه که دانامه زری، ههروه ها ئەگەر بهرامبه ره که (ئه هلیه ت) ی نه ما، دیسان هیچ ئاسه واریکی لی پهیدا نابیت.

تییینی:

ئهو (ئیجاب) و (قبول) ه ده بی له یه که (مه جلیس) دا بیته و (فاصله) یه کی وا نه که ویته نیوانیا نه وه، به لام ئەگەر قبوله که ئەندازه یه که دواکه وت و لهو نیوانه دا شتی که پهیدا نه بوو مانای ناره زایی و پشتگوی خستنبوو و له مه جلیسه که یه هه لئه سابوون، پاشان قبولی کرد، دادمه زری و قهیدی نییه، ههروه که مهرجه (ئیجاب) و (قبول) بهرامبه رین و جیاوازیان نه بیته، بو نموونه: ئەگەر (وهلی) گوتی: (فاتمه) م لیما ره کردیت، ده بی ئەویش قبولی نیکاحی فاتمه بکات.

دووه م: ژنه که ده ست بدات بو ماره کردن: واته حهرامی ئەو که سه نه بیته دهیخوازیته: ((وهکو دایک و خوشکی نه سه بیی و شیریی و خه سوو خوشک و دایکی خه سوو...))

ههروه ها زاناکان ده لێن: ژن و پیاو (زوج، زوجه) له کاتی گریبه سته که دا نابی له جل و بهرگی (ئیحرام) دابن، ئەگەرچی (حه نه فیه) کان ده لێن: بو (زهوج، زهوجه) ته نانه تی (وهلی) گریبه ست دادمه زری، هه رچه ند له (ئیحرام) یشدا بن، به لگه یشیان ماره کردنی خاتوو (مهیمونه) بوو له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ که له ئیحرام یشدا بوو، ئەو فهرمووده یه که ده لی: ((لا ینکح المحرم ولا ینکح)) مه به ست ئەوه یه که موحریم نابی تیکه لی له گه ل ژنه که یه بکات له کاتی ئیحرامه که دا، نه که ماره کردن.

سییه م: نابی بو کاتیکی دیاریکراو بیته (نکاح مؤقت): هه ر نیکاحیک ماوه ی بو دیاری بکریته، به کوی دهنگی زاناکان - جگه له شیعه - دانامه زری و به حهرام دادنه زریته.. به لکو

دواتر بتوانین پتر تا وتوی ئەم باسه بکهین.

چوارەم: پیاوێکه هاوکوف و هاوشانی ژنەکه بیټ:

أ- به لای حەنەفییەکانەوه - ئەبوو حەنیفە خوێی و ئەبوو یوسف - ئەگەر ئافەرەتیکی بەلغی ژێرو بەفام، خوێی لە غەیرە کووفیك ماره کرد، دانامەزێت، چونکە سووکایەتی پرۆدەکاتە (وەلی) و بنەمالەکە، کاری ئاوايش - بو دوايی - بە ئاسانی پرزگاریان نابیت لی. بەلام (محمد بن الحسن الشیبانی) هاوپی ئەبوو حەنیفە دەلی: هاوکوفی مەرج نییە بو دامەزرانی نیکاحەکە، بەلکو مەرجی پیاده کردنیەتی، واتە: ئەگەر ژنیک لە پیاویکی غەیرە کووف خوێ ماره کرد، تەماشای دەرکری ئەگەر (وەلی) یەکە ی پەزایەتی لەسەردا، دادەمەزێت، ئەگینە هەڵیدەوه شینیتەوه.

ب- شافعیەکان دەلین: ئەگەر باوک، یان تەنها مامیک کچیکی لە غەیرە کووفیك ماره کردو کچەکە بو خوێ پەزا بوو، وەیان چەند براو ئامۆزایەک - لەسەر پەزایەتی کچەکە - لە غەیرە کووفیکیان ماره کرد، ئەو نیکاحە دروستەو دادەمەزێت، بەلام ئەگەر یەکی لە براکانی، یان لە ئامۆزاکانی - لەسەر پەزایەتی کچەکە لە غەیرە کووفیك ماره کردو، براو ئامۆزاکانی تری پەزایەتیان نەبوو، ئەو نیکاحە دانامەزێت، ئەگەرچی لە قسە یەکی شافعیەکاندا هاتوو: ((يصح العقد ولهم الفسخ)).

ج- حەنبەلیەکان: هاوکوفی کچ و کوپ بو دامەزرانی نیکاح مەرج نییە، ئەگەرچی هەندیکیان بە مەرجی دادەنن.

د- مالیکیەکان دەلین: ئەوی لە ژن و پیاو دا پێویستە هەبی، دووشتە:

یەکەم: میرد دیندار بیټ، واتە میرد فاسق و بیدين نەبی.

دووهم: سەلامەت بیټ لەو ناتەواویانە ی دەبنە هوێ (فەسخ) و هەلۆه شانهوێ نیکاح، ئەگەر ژنەکە ویستی لە هەلۆه شانهوێ هەبوو. خو ئەگەر ژنەکە، یان (وەلی) یەکە ی بە پیاویکی فاسق رازی بوون دەتوانن ئەو نیکاحە بکەن و گوێ بە هاوکوفی نەدن.

پینجەم: شایەت ئامادە بکریټ:

ئامادە بوونی شایەت بو نیکاح و ماره کردن مەرجە بو دامەزرانی، ئیمامی (ترمذی) ئەم فەرموودە یە هی ناو: ((البغايا: اللاتي ينكحن أنفسهن بغير بينة)) لە سەردەمی پێغەمبەر و هاوێلان و پاشینانیشدا، بەبی شایەت نیکاح نەکراو. ئیمامی (بەیهقی) لە خاتوو (عایشە/خ) دەگێرێتەوه کە پێغەمبەر - صلى الله عليه وآله وسلم - فەرمووی: ((لا نکاح إلا بولی و شاهدی عدل، فإن تشاجروا - وفي رواية اشترجوا فالسلطان ولي من لا ولي له))

پیشوا (نعمه) یش ئەم ڤیوايه تهی هیناوه: ((لا نکاح إلا بولی وشاهدی عدل)). ئەم چەن فەرمووده و فەرمووده گەلیکی تر بەراشکاوێ ئەوه دەگەینن کە لە نیکاحدا شایەت مەرجه و هەر دەبی ببی. (ترمذی) یش دەلی: ((والعمل علی هذا عند أهل العلم من أصحاب النبي ﷺ ومن بعدهم من التابعین وغيرهم، قالوا: لا نکاح إلا بشهود)).

سەبارەت بە بوون و نەبوونی شایەت لە نیکاحدا ئەم بۆ چوناڵە هاتوو:

یەكەم - (یشترط لصحة النکاح الإشهاد علیه، وإلا كان فاسدا، روى ذلك عن عمر بن الخطاب، علی بن أبي طالب، وهو قول ابن عباس وسعيد بن المسيب، والحسن، والنخعي، وقتادة، والثوري، والأوزاعي، وهو قول جمهور الفقهاء من الشافعية، والحنفية، والحنابلة، والزيدية)).

دوهم - یصح النکاح بغير شهود، فعلة ابن عمر، والحسن بن علی، وابن الزبير، وسالم وحمزه ابنا عبدالله بن عمر. وبه قال عبدالرحمن بن مهدي، ويزيد بن هارون، والفري، وأبو ثور، وابن المنذر وهو قول الإمام الزهري، وهو مذهب الجعفرية).

سییەم - (الإشهاد علی النکاح ليس شرطاً لصحته، ولكن الإشهاد شرط عند الدخول بالزوجة، وهذا مذهب المالكية).

پوختە ی مەسەلە ی ئامادە کردنی شایەت بۆ نیکاح بەم شیوەیە: جەماوەری زاناکان یە کە دەنگن لە سەربوونی شایەت لە گریبەستی نیکاحدا، خۆ ئەگەر ئامادە نەبوون، ئەو نیکاحە بە (فاسد) و دانەمەزراو دادەنێن.

ژمارە ی شایەت

دەبی شایەت لە دوو ڤیاو کە مەتر نەبن، خۆ ئەگەر زیاد لەوه کۆمەڵە خەڵکی باش و چاک کۆکرایەوه رێک و ڤیکترە.. قسە ی پاست ئەو یە کە بە ڤیاویک و دووژن ئەو گریبەستە دادەمەزریت، جگە لەمەیش (ظاهریه) کان دەلێن: بە ئامادە بوونی چوار ژنیش بە تەنھا لە گریبەستە کە دا دادەمەزری و کاری ڤیدە کریت.

عەدالەتی شایەت

هەندی دەلێن: شایەتەکان ڤیویستە خاوەن عەدالەت بن و فاسق نەبن. هەندی تر عەدالەت بە مەرج دانان، بە لکو بە ئامادەبوونی دوو (فاسق) یش دادەمەزریت، ئەمەیش مەزەبی حەنەفییه کەنە. بێگومان هەتا دەست بەدات ڤیاوی صالحو چاک ئامادە بکری بۆ شایەتی، خۆ ئەگەر دەست نەکەوت، دەچیتە حالەتی زەرەوت و ناچاری.

ههروهها مهرجه شایه تهکان موسلمان بن، به به لگهی ((لا نکاح إلا بولی وشاهدی عادل)). به لام حه نه فیه کان لیژده دا ده لئین: ((يجوز نکاح المسلم ذمیة بشهادة ذمیین علی هذا النکاح)). ههروهها ده بی بالغ و فامیده بن و که پرو تی نه گه یشتوو نه بن، خو نه گهر بیناشین باشته.

مهرجدا نان له گریبه سته که دا

ئهو شتانه پیچه وانه و دژ نابنه وه له گه ل نامانچ و مه به سستی نیکاحدا، یان حه رامیک حه لال ناکه ن، یان به پیچه وانه وه، په وایه به مهرج بگيردرین و کاریشیان پی بکریت، ئیمامی (بوخاری) ئهم فهرمووده یه هی ناوه: ((إن أحق ما أوفیتم من الشروط أن توفوا به ما استحللتم به الفروج)) شرح العسقلانی ج ۹/۲۱۷. بو نموونه: ژنه که گوتی به پیاوه که: به مهرجی شووی پی ده کات، چاک و پیک پی بکریت له گه لیا و نه فه قه و جل و به رگ و مه سکه نی بو فراهه م به یئیت.. به لام ئهو مهرجانه که له گه ل به نه رت و نامانچی نیکاحدا دژ ده وه سته وه، بو نموونه: ژنه که به پیاوه که ی بلی نابی نه فه قم بکیشیت، نابی له گه ل خو ت بمبه ی بو سه فهر، ئهم جوړه مهرجانه کاریان پیناکریت و گریبه سته که ش داده مه زریت، چونکه پیغه مبه ر ده فهرمووی: ((کل شرط لیس فی کتاب الله فهو باطل)).

به لام ئیمامی (ئهمه د) و کو مه لیک له زانایا ده لئین: پیویسته کار به گشت مهرجیک له گریبه سته که دا بکریت، چونکه پیغه مبه ر ده فهرمووی: ((إن أحق الشروط بالوفاء...)). (ترمذی) یش ده لئیت: ((والعمل علی هذا عند بعض أهل العلم من أصحاب النبي ﷺ، منهم: عمر بن الخطاب)). که و ابوو نه گهر ژنی گوتی: به مهرجی شووت پیده که م که له مالی باو کم دوورم نه خه یته وه، ده بی دووری نه خاته وه. به کورتی: هه مهرجیک له گریبه سته که دا ژن و پیاوه که له سه ریه کتری داده نین، پیویسته له ناینده دا کاری پی بکه ن و نابی پیچه وانه ی په فکار بکه ن.

ئهو مهرجانه ی له گریبه سته که دا داده نرین

هه ندی مهرج هیه، قازانجه که ی ته نها بو ژنان ده گه ریته وه، له وانه: به مهرجی شووی پیده کات که له و ماله، یان له و شاره، نه یباته دهر، یان نه یبا بو سه فهری دوور وه لات، یان ژن نه هیئنی به سه ریا، به لای ئهم زانا به ریژانه وه: (عومهری کوپی خه تتاب، سه عدی نه بوو وه قاص، مو عاویه، عه مری بن عاص، بو دوا ی نه وانیش، شوره یح، عمر بن عبد العزیز، جابر بن زید، طاووس، نه وزاعی، ئیسحاق) ده بی به پیی ئهو مهرجانه بجو لئیته وه له گه لیا، نه گینه ده توانی نیکاحه که هه لوه شینیته وه، نه گهرچی ده سته یه که زانا: (زوه ری، قه تاده، هی شام،

عورو، مالک، لیس، سوری، شافعی، ابن المنذر.. ده‌لین: ئەو مەرجانە کاریان پیناکریت، چونکە لە قورئاندا نین، هەرجیش لەوی نەبی کاری پیناکریت.. هەر ئەمەیه که پیغمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((کل شرط لیس فی کتاب الله فهو باطل وإن کان مائة شرط)) کەوابوو نیکاحەکه دادەمەزریت.

هەرودها پیغمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((المسلمون علی شروطهم، إلا شرطاً أحل حراماً أو حرم حلالاً)). واتە: موسلمانان لەسەر مەرجی خۆیان دەبن، مەگەر شتێک حەرام حەلال بکات، یان حەرامێک حەلال بکات، خۆ ژنی دووهم و سییەم بەپی قورئان و مەرجەکانی – حەلال، کەوابوو ئەگەر ژنێک گوتی: بە مەرجێک شتوت پێدەکەم، کە ژن نەهینیت بەسەرما، ئەو ئەو مەرجە پوچەلەو کاری پیناکریت و دەتوانی ژنی تر مەرە بکات بەسەریا.

یان ئەگەر ژنێک گوتی: بەو مەرجە می‌ردی لەگەڵ دەکات، تەلّاق بە دەستی ئەو بیّت، دیارە بەلای ئەوانەوه، کە ئەو مەرجانە بەرەواو دروست دەزانن – وەک حەنبەلی و حەنەفییەکان – کاری پێدەکری و ژنەکه هەركات ویستی جیا بییتهوه دەتوانی.

ئەگەر ژنێک گوتی: بە مەرجی ئەو نیکاحە قەبوولە، کە ئەو ژنە ی ئیستا هەتە، تەلّاقی بەدەیت، ئەویش قبوولی کرد، هەندێ زانا – لەوانە – حەنبەلییەکان – بە دروستی دەزانن و کاری پێدەکەن، واتە: دەبی پیاوێکە مەرجەکی بۆ جیبەجی بکات، ئەگینە هەقی (فەسخ) ی هەیه.

مەرجگرتنی (صیغەت) ێک لە پیاوێکەدا، یان لە ژنەکەدا

بۆ ئاوا مەرجێک (شافعیەکان) پتر لە مەزەبەکانی تر بۆچوونیان گونجاوترە، وە دووقسەیان تیدا کردووه:

یەکەم – ئەگەر پیاوێکە بە ژنەکە ی گوت: بەو مەرجە نیکاحی تۆم قەبوولەکە: کچ بیت، یان لە نەخۆشی سەلامەت بیّت... یان ژنەکە بە پیاوێکە ی گوت: دەبی ئازاوا خواوەن شەهادە بیت، کەچی وادەرنەچوون! ئەو نیکاحی ئاوا دانامەزریت، چونکە ژنەکە بەو (صیغەت) هەو پیاوێکە ی دەویت، یان پیاوێکە بەو صیغەتەوه ژنەکە ی قەبوولە کە بە ژن و بالای بەرز بیّت. حەنبەلیەکانیش دە‌لین: هەر یەکەیان سەرپشک دەخوین: دەتوانن قەبوولی بکەن، دەشتوان (فەسخ) ی بکەنەوه.

دووهم – نیکاحەکه دادەمەزریت و مەرجەکه پوچەلەو کاری پیناکریت، بەتایبەتی بۆ پیاوێکە، چونکە پیاو دەتوانی – ئەگەر فەسخیش نەبی – بەتەلّاق خۆی پرزگار بکات لەو ژنە بەدلی نییە، ئەمەشیان لەبەر گرنگی نیکاحەکه تا لەبەر هەر مەرجێکی سادە هەلنەوهشیتهوهو کیشەو گرفت پەیدا نەبی.

نه و شتانه له نیکاحدا سووننه تن

یه کهم - کورته گوتاریک - له ناو زاناکاندا پټی ده لټن (خطبة الحاجة). بۆ ئه مه (عبدالله بن مسعود) ده لټی: پیغه مبه ر ﷺ ئه م گوتاره ی فی رک ردین که به ر له مار ه کردن ب لټین: ((إن الحمد لله نستعین به ونستغفره، ونعوذ به من شرور أنفسنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله. ﴿واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله كان عليكم رقيباً﴾، ﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون﴾، ﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولاً سديداً يصلح لكم أعمالكم، ويغفر لكم ذنوبكم، ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزاً عظيماً﴾ ئه بووداود.

ئه م گوتاره ش یه ک که س ده یخوینیت ه وه (وه لی ژنه که، یان خوازینیکه ر، یان هه ر که سیکی تر)، هه روه ها هه ول بد ریت کومه لټی پیاو باش و صالح کوبکریته وه و ئاماده بکرین له مه جلیسی گریبه سته که دا.

دووه م - له مزگه وتدا گریبه سته که بکریت:

ئیمامی (ترمذی) ده لټی: خاتوو (عایشه - خ) گوتی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((أعلنوا هذا النكاح، واجعلوه في المساجد، واضربوا عليه بالدقوف)) نیکاح ئاشکرا بکه ن (واته: با خه لکیک لیی به ئاگا بن، ئه گه ر پوژی گواستنه وه ش بیټ) وه ده فیشی بۆ به کار به یئن. به داخه وه ئیستا له باتی مزگه وت به چا ولیگه ری خوژئاوا (هول) داهینراوه و شه رعیه تی خویشی وه رگرت! که به راستی هه قبوو موسلمانان به جی پیااندا نه چووبان و ئه و ته قلیده کویرانه یان قه بوول نه کردبا، ئه گه رچی چه ند که سیکی ئایینیش ده به ن و گوتاری تیا بده ن و سیمایه کی ئیسلامیش وه رگری!.

سی یه م - پوژی هه ینی گریبه سته که بکریت:

کومه لټی له زاناکان پوژی هه ینیان هه لبراردوه بۆ ئه نجامدانی نیکاحه که، چونکه پوژیکی پیروژه و خودا له و پوژده دا (ئاده م) پیغه مبه ری دروستکرد، سلای له سه ر بیټ. چواره م - ئیمامی (موسلیم) له خاتوو (عایشه) وه ده گپی رته وه و ده لټی: پیغه مبه ر ﷺ مانگی شه شه لان ماره یکردم، هه ر مانگی شه شه لانی ش بوو گواستمه وه. پی شه وا نه وه ی ده لټی: که وابوو ژن ماره کردن و به شوودانی و گواستنه وه بخریته شه شه لانه وه.

پینجه م - دوعا بۆ زاواو بووکی بکریت:

((بُوبُو هوریره - خ) ده لټی: پیغه مبه ر ﷺ به م شیوه یه پیروزیایی له زاوا ده کرد: ((بارک الله لك، وبارک عليك، وجمع بینکما فی خیر)). (ئه بوو داوود، ئین ماچه).

له سهرده می جاهیلیه تدا به زاویان دهگوت: ((بالرفاء والبنین)) واته: گوزهرانتان خوش بئو، کورقان زور بیئت، بهلام که ئیسلام هات، ئهوهی گۆری به (بارک الله لک، وبارک علیک، وجمع بینکما خیر)).

شه شهه — گۆرانی و دهفلیدان:

بۆ ئهوه گریبه سستی (زهواج) له کاری (سهفاح) و زینا جیا بکریتهوه، شه ریههتی ئیسلام فه رمان ده دات ئاشکرا بکری و گۆرانی و سروودی په سه ندو جوامیرانه ی تیدا بگوترییت و ده فیشی له گه ل بیئت.

حه وته — شهوی به یه که گه یشتن زاوا بلیئت:

هر ئه و شه وه زاوا بووک به یه که ده گهن، سووننه ته زاوا ئه م دوعایه بخوینیئت:

((بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان، وجنب الشيطان مارزقتنا)) بوخاری.

هه شته م — زه ماوه ند بکریئت:

ئه و کاته بووک ده گویزیته وه، سووننه ته خواردن دروست بکریئت و خه لکانی بۆ بانگ بکریئت، ئیمامی بوخاری ده لی: که (عبدالرحمن) ژنی هینا، پیغه مبه ر ﷺ پییگوت: ((اولم ولوبشاة)) واته: ئه گه ر به ته نها مه ریکیش بیئت زه ماوه ند بکه. بۆ ئه وه خه لکی گونده که، یان شاره که، یان گه ره که که ئاگاداربن و زاوا تۆمه تبار نه که ن به زینا و جوړه حاله تیکه وه.

تیبینی:

له کاتی گریبه سته که یشتا ده کری خواردن و هر شتی که بۆ ئاماده بوان ساز بکریئت، ئیستا بۆته باوو کراوه ته عاده ت، له کاتی گریبه سته که دا هه ندی میوه و نوشابه ده دری به ئاماده بوان، ئه مه یش کاریکی باشه، به لام پیویسته هه موو که س له حه جم و قه باره ی خویدا بیئت و زیاده ره وی تیدا نه کریئت.

نۆیه م — هر که سی که بانگرا پیویسته وه لام بداته وه و بچیئت بۆ زه ماوه نده که، ئه گینه گوناچار ده بی، مه گه ر (مونکه ر) و کاری ناشه رعیی تیدا ببینی، ئه وکات پیویست ده کات نه چیئت، مه گه ر له و که سانه بیئت که ئه گه ر بچیته ئه وی به بۆنه ی ئه وه وه زۆری که له (مونکه ر) که نه مینی، ئه وسا پۆشتنه که ی باشته ر.

ئه مانه هه ندیک له و شتانه بوون بوونیان په سه ندو (مستحب) له زه واجدا، هیوادارین بتوانین ریه ایه تی کاروباری ئیسلامی بکه ین له زه ماوه ندو بۆنه کانی ترماندا، تا به لکو پیروژ بین و خوایش له خۆمان پازی بکه ین.

حوکمی زهواجی کاتیی (موقت = متعة)

بنه‌مای دامه‌زاندنی ژن و می‌ردیی له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا، به شیوه‌یه‌کی ئیجگارەکی و تۆکمه‌و مه‌حکمه‌، واته: نابیی کاتی بۆ دیاری بکری و ماوه‌ی بۆ دابنریت، بۆیه هه‌موو ماره‌کردنیکی له‌و جوړانه، به‌ناپه‌وا دانراوه، له‌وانه:

(زه‌واج المتعة)، واته: ماره‌کردنی ژنان له‌سه‌ر ماره‌یه‌کی تایبه‌ت و بۆ کاتیکی دیاریکراو (هه‌فته‌یه‌ک، مانگیک، سالیک...) تاد. ئەم نیکاح و ماره‌کردنه زاناکان به‌ کاریکی ناپه‌واو حه‌رامی داده‌نین، ئەگه‌رچی (جعفر)یه‌کان رییان پیداه‌و به‌ هه‌لای دهران، (طوسی) مه‌زه‌ب شیعیی ده‌لیت: ((نکاح المتعة مباح في شريعة الإسلام)). به‌لام غه‌یری ئه‌وان، ره‌تی ده‌که‌نه‌وه‌و ده‌لین: ((وأما نكاح المتعة فجميع فقهاء الأمصار على تحريمها)). (عه‌لی کوپی ئه‌بوو تالب) ده‌لی: ((أن رسول الله ﷺ نهی عن نكاح المتعة، وعن لحوم الحمر الإنسية)) متفق علیه. بیگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ زه‌مانی (خه‌یبه‌ر)دا ریی له‌ (نیکاح المتعه) و خواردنی گوشتی که‌ری مالیی گرت و قه‌ده‌غه‌ی کردن.

جه‌غه‌ری یه‌کانیش چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی خۆیانیان هه‌یه‌و زاناکانی (ئه‌ه‌لی سووننه‌ت)یه‌که به‌ یه‌کیان په‌تکردوته‌وه، ئیستا به‌ پیویستی نازانین بچینه‌ ناوئه‌و هه‌راو کیشه‌وه، به‌لام به‌کورتیه‌که ده‌لین: به‌ کۆی ده‌نگی زانایانی ئه‌ه‌لی سووننه‌ت (نیکاح المتعه) حه‌رامه‌و دانامه‌زیت و هه‌ر که‌سیکیش بیکات، ده‌بی تۆیژینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکریت و بخریته ژیر (ته‌عزیر) و لۆمه‌وه. چونکه‌ موعه‌ نه‌له به‌رژه‌وندی پیاو‌دایه، نه‌ له‌ به‌رژه‌وندی ژن دایه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌یش بۆ ماوه‌ی چه‌ند کاتر می‌ریک ژنان کچی‌تی خۆیان له‌ده‌ست ده‌دن، که هه‌میشه کچی‌تی لای عورف و لای شه‌رع په‌سه‌ندترن، له‌ولایشه‌وه ژنان ده‌کرینه‌ کالایه‌ک و پیاوان پیاوان راده‌بوین... به‌لکو به‌رژه‌وندی ژنان له‌وه‌دایه که به‌هه‌تا هه‌تایی ببه‌ ژنی پیاویکی جوامیرو مه‌ردکارو به‌ئه‌خلاق و خاوه‌ن قبییه‌م و هه‌موو مه‌به‌ستی له‌زه‌تیکی چه‌ند کاتی نه‌بی له‌ جه‌سته‌ی ئه‌ودا، به‌لکو (نه‌سل) و خۆشه‌ویستی و دلۆقانی و به‌هه‌تا هه‌تا پیکه‌وه ژیان و مالداریی و دالده‌دانی مندالان به‌دریژایی ته‌مه‌نیان و به‌دایکبوونی ژنه‌که‌یه.

من واده‌زانم موعه‌ پیچه‌وانه‌ی دروستکردنی خانه‌و لانه‌یه، چونکه ژنی‌ک ئەگه‌ر ژیان‌ی خۆی به‌وه بباته سه‌ر که هه‌ر چه‌ند پۆژی‌ک یان چه‌ند کاتر می‌ریک یان چه‌ند مانگی‌ک له‌باوه‌ش پیاویکدا بی، تاته‌مه‌نی هه‌یه نایبته‌ خاوه‌ن مال و حال‌ی خۆیی و که‌پیریش بوو، نازانی له‌ کۆی شه‌و به‌و رۆژ بکاته‌وه، نازانی چۆن بژی، له‌وانه‌یشه له‌و ئاخرو ئۆخری ته‌مه‌نه‌یه‌وه موعه‌چییه‌کان به‌دوایدا نه‌گه‌رین... ئەمه‌ حال‌ی ژنه‌کانه، خۆ بیگومان حال‌ی پیاوه موعه‌چی یه‌کانیش له‌ حال‌ی

ئەوان باشتەر نابى... پىغەمبەر ﷺ كە مۆلەتى دا بە ھاۋەلان، لە ھالەتتىكى ئائىلىسىدا بوو و بەشاخ و كۆپ دەشت و دەرەۋە بوون، خەرىكى جىھاد و سەرخستنى دىنى خۇدا بوون، بە چەند مانگ دەستىيان نەدەگەيشتە ژنەكانيان، پىغەمبەرىش ﷺ كە رىگەيدان بە شىۋەيەكى كاتىيى و تا گەپرانەۋە بۆلەي مال و ھالى خۇيان. بەلام بۇ دوايى كە ئەو ھۆكارانە نەمان و ئىسراحت گەپرايەۋە ئەمن و ئاسايىشى ۋەلات زۆر بوو و ھاۋەلان ئەۋەند سەرقال نەبوون بەجىھادەۋە، مۇتەھى ھەلۋەشانەۋە، ۋەكو لە فەرمودەكاندا بە پاشكاۋى باسكراۋە.

ئەۋەسانەيش كە مۇتە بە چارەسەرىكى باش دادەنن بۇ كوپان و كچانى گەنج و لاۋ! پىيان دەلنن: چارەسەرى ئەو مەسەلەي لاۋانە بەۋە ناكىت، بەلكو بەۋە دەبى كە ئەۋەي دەۋلەت سەرفى دەكات بۇ گۆرانى بىژان و سەما كەران و سوۋپدەران و شوینە گەشتىارەكان، دەيەكى ئەۋە خەرج بكات بۇ ئاسانكارى بۆيەكگەيشتنى كچان و كوپان و، ھەول بەدات مەنھەجى ئىسلام لە كۆمەلگەكەيدا پىادە بكات، تا ماناي ئەخلاق و قىيەم و عىففەت و فەزىلە بگەپتەۋە ناو كۆمەلگە.

سەرپەرستىياری (زەۋاج). (الولي في الزواج)

لە فىقھى ئىسلامىدا ئەو كەسە سەرپەرشتى نىكاھكە دەكاو دەتوانى گرىبەستەكە بكا، دەبى ئەم مەرجانەي تىدا بىت:

۱- ژىرو فامىدە بىت:

ئەم مەرجە لەبەرژەۋەندى مەرەكراۋەكەيە، يان مارە بۇ كراۋەكەيە.. بۇ ئەۋەيە بزانى ئەو گرىبەستە چ قازانچ و بەرژەۋەندىيەكى (مولى عليه) يەكەي تىدايە، لەبەرئەمەيە كە مندالى شىت و پىرى خەلەفاو و ئەقل تىكچوو، بۇيان نىيە گرىبەست ئەنجام بەن.

۲- بالغ و پىگەشتوو بىت:

مەرجى بالغىش بۇ كاملبوونى ئەقلى ئەو ئىنسانەيە كە دەيەۋى ژنىك مارە بكات بۇ كوپەكەي، يان كچەكەي لەيەكك مارە بكات، بۆيە مندال و شىت ناتوان سەرپەرستى ئەو كارەيە بكن، ئەگەرچى ئىمام (ئەحمەد) دەلنن: (إذا بلغ الصبي عشر سنين، جاز له الزواج والتزوج والطلاق). بەلام لەگەل ئەۋەيشدا بالغبوونيان بەمەرج گرتوو.. ديسان ئەمەيش لەبەرژەۋەندى كچ و كوپەكەيە و، بۇ باشتەر تۆكمە بوونى گرىبەستەكەيە.

۳- دىن و دىندارىيان يەك بىت:

بۆيە ئەگەر كچەكە، يان كوپەكە مۇسلمان بوون، بەلام باوكەكەيان كافرو خوانەناس بوو،

ناتوانی ده خاله له گریبه سته که یاندا بکات، ئەمەیه که زانا کان به گشتیی دەلین: ((فلا ولاية لكافر على مسلم أو مسلمة)). (إبن المنذر) ئەم ئایەتە دینیتەوه که دەفەر مووی: ﴿ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلاً﴾ یان ئەم فەرمووده که دەلێت: ((الإسلام يعلو ولا يعلو عليه)). خو ئەگەر هەردوو واتە: (باوک و کچ، یان باوک و کوپ) غەیرە دین بوون دەتوانن سەرپەرشتی کاروباری یەکتەر بکەن، بۆ نموونه: هەردوو کافر بوون، یان یەکی یەهوودی، یەکی نەصرانی، دەتوانن دەست بخەنە کاری یەکتەرەوه، بەبەلگە: ﴿والذين كفروا بعضهم أولياء بعض﴾. هەروەها که سیکی پاشگەزبووه له ئیسلام ناتوانی دەست بخاتە کاروباری منداڵەکانیەوه، تەنانەتی ئەگەر ئەوانیش (مورتهد) بن، هەر ناتوانی و (ویلايەت) ی نامینی بەسەریانەوه.

٤- دادگەر و خاوەن عەدالەت بیټ:

بەلێ ئەو (وەلی) یە که بۆی هەیه دەست بخاتە کاروباری منداڵەکانیەوه، دەبی (عادل و دادپەرور بیټ) لەم ڕووەوە یە که شافیعیەکان دەلین: ((لا ولاية لفاسق)) بەبەلگە فەرموودهی: ((لا نکاح إلا بولی مرشد)). واتە: بە (وەلی عادل) نەبی نیکاح نابێت. حەنبەلیەکان: دوو قسەیان هەیه، یەکیکیان عەدالەت مەرجه له (وەلی) یدا، ئەویدیکیان دەلی: مەرج نییه، بەلام یەکه میان هەڵبژێردراوه و کراوەتە مەزەب و پێڕهویان. حەنبەلیەکان: دەلین: عەدالەت مەرج نییه له (وەلی) یدا، بۆیه بەلای ئەوانەوه (فاسق) دەتوانی دەخالەت بکات له کاروباری منداڵەکانیدا و کچ بەشوو بداو، ژن ماره بکات بۆ کوپی، ئەگەرچی نابالغیش بن،.. بۆ ئەم بۆچوونەشیان بەلگەیان هیناوەتەوه لیڤه ناکری درێژە بدەینی.

٥- نێرینه بیټ:

بەلای جەماوەری فووقەهاکانەوه دەبی (وەلی) نێرینه بیټ، چونکه ژن ناتوانی خوێ ماره بکات، چ جایی ئەوه بچیت غەیری خوێ ماره بکات، شافیعیەکان ئەم فەرموودەیان کردۆتە بەلگە که دەفەر مووی: ((لا تزوج المرأة المرأة، ولا المرأة نفسها)) ئین ماچه. ئیمام (ئەبوو حەنیفە) دەلی (ویلايەت) لەبەشووداندا، بۆ (ئولوالأرحام) یش دەبی، بەمەرجی (عەصەبه) نەبی. که وابوو دایک، خوشک، پووری دایکی، دەتوانن کچان ماره بکەن، ئەگەر میرات لێهە بێ و عەصەبهی نێرینه نەبی.

نهرکی سهر په رستیاړی ژنان

پیغمبر ﷺ ده فرمووی: ((إِذَا خُطِبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلِقَ فَرْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادَ عَرِيضٍ)) ترمذی پړوايه تی ده کات. واته: هرکات که سیکی به دین و به څه خلاق هاته پېش بو کچه که تان، ئیوه لی ماره بکه، نه گهرنا، خراپه و فه سادیکی گه وره به زه ویدا سهر هله دده داو، نه و کات زوړبه ی پیاوای بی ژن و، زوړبه ی ژنان بی پیاو دهمینه وه، فیتنه و خراپه په رده ده سیکنی و هه موو شوینی ده گریته وه. ده بیینی زوړ که س پیاوای دیندار، یان ژنی دیندار هله نابزیریت. که چی بو دوايی ژانیان پر ده بی له چه له حانی و شهره دم. مه سه له ی دوزینه وه ی پیاوای به دین بو کچان، نه وه ند گرنکه، پیاوه صالحه کان بو خویان گه راوون به دواي پیاویکی باشداو، پاشانیش گوتویانه، وهره نه و کچه مت لی ماره بکه!

نیمای بوخاری ده گپړیته وه له (عبدالله بن عمر) له وه که کاتی (خاتوو حه فسه) بیوه ژن ده که ویت، (عومر - خ) گوتی: چوومه لای (عثمان بن عفان) و حه فسه م خسته به رچاوی که مارهی بکات! له وه لاما گوتی: با بیریکی لی بکه مه وه! پاشان دواي چه ند شه ویک پییگه ی شتمه وه گوتی: وا چاکه بو م نه مرو ژن نه هیتم، عومر ده لیت: به (نه بوو به کری صديق) گه ی شتم و حه فسه م خسته به رچاوی مارهی بکات، پاشان نه بوو به کر بیده نگ بوو هیچ وه لایمیکی نه دامه وه! ئیتر دل له هه ردو وکیان نیگه ران بوو. ئینجا پاش ماوه یه که پیغمبر ﷺ خواستی و لیم ماره کرد. بو دوايی (نه بوو به کر - خ) به عومری گوت: له بهر نه وه بوو من ولام نه دایته وه، چونکم بیستبووم که پیغمبر ﷺ باسی کردووه، منیش حه زم نه کرد نه و نه یینی پیغمبر ﷺ بلاو بکه مه وه، دلنیا به نه گهر نه وه نه بووایه قه بوولم ده کرد.

به لی هه روه کو (وهلی) له سه ریته پیوايکی دیندارو به نه خلاق بدوزیته وه بو کچه که ی، بیگومان له سه ریشیه تی به پیوايکی سه روسیما جوانی بدات، وه کو له (عومری کوپی خه تتاب - خ) ده گپړنه وه گوتوویه تی: (لا تنكحوا المرأة الرجل القبيح الذميمة، فإنهن يحبن لأنفسهن ما تحبون لأنفسكم). أحكام النساء لابن الجوزي. ژنان له پیاوای ناشیرین و سه روسیما تال ماره مه که، چونکه هه ر چوئیک ئیوه حه زتان له جوان و قه شه نگه، نه وانیش حه زیان له پیاوای شوخ و شه نگه. نه م جوانی شه مانای نه وه نییه وه ک ژنان نه رم و ناسک و سپیکه له بیت، به لکو نه وه ند پیویسته که سه رو سیمای لا قه بوول بیت.

* هه ول بدات له که سیکی ماره بکات له سال و ته مه ندا نریکن، واته کچیکي لوی تازه پییگه ی شتوو، ماره نه کات له پیوايکی پیرو به ته مه ن، چونکه نه گوونجانیان نریکتره، تا

پیکه وه ژیانان، جگه له وهیش له وانهیه ئه پیاوه پیره توانای رازی کردنی ئه و کچهی نه ماییت، ئه وکات دوور نییه کچه که تووشی کاری بی شه رعی بییت.

ئین جهوزی چهند جوان دهلیت: (إياك أن تزوج البنات بشيخ أو شخص مكروه، فربما حملها ذلك على ما لا ينبغي) أحكام النسء. واته: تكات لی ده کهم کچ له پیاوی پیر ماره مه که، گهلی جار تووشی کاری ناهه مواری ناره وای دهکات.

له کتیی (کشاف القناع) ی (هه نه لهیه) کانداهاتووه: (ومن التغفیل أن یتزوج الشیخ الصبیة) یان هاتووه دهلی: (ومن التغفیل تزویج شیخ بصبیة). واته: کچۆله ماره کردن له پیاوی پیر، یان به شوودانی له پیاوی پیر، خو گیل کردنه له نه نجامه که ی.

نه هاهمه تییه کانی ماره کردنی کچی لاو له پیاوی پیر گهلی زۆرن، له وانه: کچه که به پیی سروشت ههزی له یاری و دهستبازی و ئه م دیوو ئه و دیو کردنه، له وانهیه کچه که تا به ره به یان ماندو نه بی و چاوه کانی نزیککی خه و نه به نه وه... تاد. به لام پیاوه که ده کری له وانه نیشتیته وه هه ر ئیوارهیه کی زوو خه و بیاته وه... و... سهره پرای ئه وانهیش – به پیی ته مه ن و مردن – ئه و کچۆله پاش چهند سالیکی تر بیوه ژن ده که و ی و تووشی گروگرفتییکی زۆر ده بی، هه ر له مه سه له ی خو یه وه تا ژیان، تا به خپو کردنی مندالی وردی...

جا له به ره ئه وه (به نه ده) یش تکا ده کهم با ئه وه ند کاری نابه جی و ناهه مواری به رام به ر به کو مه لگه نه که ین به ناوی ئیسلامه وه، ئیسلام لای خه لکی نو ی و تازه پیگه یشتوو بیژرا و نه که ین، به تایبه تی لای خوشکانی به ریز. هه قه ماموستایانی به ریزیش هه رگیز پی به و جو ره ماره کردانه نه ده ن و، سولته یش وریا بکریته وه لی.

ئه گه ر له رابردو ویشدا – له به ر هه ر به ژوه ندیه ک – جاری یان چهند جاریک کرا بییت، نابی ئیتر تا قیامه ت ئه وه بکریته بیانوو په خنه له رابردوو، چونکه نه پیاوان و ژنانی ئه مپرو وه ک ژنان و پیاوانی ئه و سه رده مه ن، نه زه مان و مه کانی ئه مپروش وه کو سه رده می رابردوو.

کچ و کوپ هه ر پیگه یشتن به یه کیان بگه یه نن

له قورئانی پیرۆزدا هاتووه: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ، إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ سووره تی نوور ۳۲. واته: میبینه ی بی میردتان به شوو بدهن، وه نیڕینه ی بی ژنتان ژنی بو ساز بکه ن، عهبدو که نیزی هیژاشتان هه روا، ئه گه ر هه ژاریش بن خودا به دلۆقانی خو ی هه موولا بی نیاز دهکات.

له فه رموده کاند زۆر هاتووه داوا دهکات که به زوویی کچان به شوو بدرین و کوپان

ژنيان بۇ بهيئىت، ئەمەش بۇ پاراستنى خۇيان و كۆمەلگەيە لەكارى دزىو فاحيشە، لەوانە:

* ((إذا جاءكم من ترضون دينه وخلقه فأنكحوه، إلا تفعلوا تكن فتنة في الأرض وفساد عريض)).

كەوابوو دواخستنى كچان و كوران لە كاتى بەيەكگەياندى خۇيان، گەلى خراپە، وە چەندىن خراپەكارىي و فيتنەي دىن و دىيائى لى دەوشىتەو، وەكو بە ئاشكرا دەبينى.

* پيغەمبەر ﷺ بە (على كورى ئەبوو تالبى) فەرموو: ((يا على! ثلاث لا تؤخرها: الصلاة إذا أتت، والجنابة إذا حضرت، والأيم إذا وجدت لها كفوا)) ئىمامى ترمذى. واتە: سى شتى گرنگ هەن، دەبى دوايان نەخەن ئەي عەلى! نويز هەركاتى هات، مردوو هەركات ئامادەبوو، ژنى بى مىرد، هەركات هاوكوفت بۇ دۆزىهە.

خستەنە پال يەكى ئەو سى شتە، ماناي گرنگيدانە بە مەسەلەي (زەواج)، ژنى بى مىرد، پياوى بى ژن، هەركات شياوو گونجاويان بۇ دەسكەوت، نابى پشتگوى بخري، هەر چوون نويز دوا ناخريت! يان جەنازە نابى دوا بخريت لە ناشتن..

دواكەوتنى كوران و كچان لە بەيەكگەيشتن دەكەوتتە ئەستوى (وەلى) يەكانيان

بەلى.. هەركات ھۆكارى شەرىعى نەبوو بۇ دواخستنى بەشودانى ژنانى بى مىردو، ژن ھىنان بۇ پياوانى بى ژن، باوك و براو ھەر كەسيكى تر دەستى تيدا ھەييت، گوناحبار دەبن، وە ئەو كچ و كورە چەندە تاوان بكەن، ئەوئەند (ولى) كەكەيان گوناحى دەگات، بەمەرجى ئەو ھۆكار بيت بۇ دواخستنيان.

دەبى كى بەرپرس بيت لەمانەوئە ئەو ھەموو كچانەدا لە مالى بابياندا كە دەكرى لەملاو لەولاهە داوا كاريكى زوريان ھاتىي و پريان ليگرتبن..؟ بەو بيانووئەو: خانوى نيبەو، يان سەيارەي نيبە، يان شەھادەي زانكوئى نيبە... يان فلان شتى نيبە.. تاد. دەبينى لە ئەنجامى ئەوئەو ئىستا گەشتوونەتە تەمەنى بە عەرەبى (عەنوس)ە، بە كورديش (قەيرە كچ)، نە ئەوانەي پيشوو دەگەرئەوئە داوايان بكەن، نە كور و كالى تازە پيگەيشتوويش دەچنە پيش بويان، ئەوانيش بە ژيانىكى پرلە ناسۆرو خەم و خەفەت و كەسەرەو، بەناچارى بويدانيشتوون و چاوەروانى مردن دەكەن، تا بەلكو پرگاريان ببى لە خت و بۆلەي براو براژن و باوك و باوەژن و.. تاد، ئيتەر خو دووريش نيبە ھەريەكەيان گرفتىكى كۆمەلەيەتيشى بۇ پيش ھاتىي: بيكەسى و لىنەپرسينەوئە كەس لىي، براو براژنىكى خراپ و دژوار... يان باب و

بابه ژنيکي نه گريس.. يان.. يان..

گه لیک له کچان به ده سته پنانی شه هاده ی زانکو و بالتر دوايان ده خاو به رهنجام له خوشه ویستی میرو، دلوقانی دایکایه تی بی بهش دهن و بو خویان پیر دهن و له گهل ژیان ده که ونه جهنگ ! گهلکیان دهنه دکتوره و نه دازیارو ماموستا و وزیرو به پروه بهر له جیگایه کداو دهنه خاوه نی خانو و سهایره و پاره و ئیمکانیاتیکي زورو له ته لاریکدا به ماندووی دژی و نه وهی شکی ببات نهو شوقیره سهایره که ی بولیده خوپي - سهره پای نهو نامه حره میسه پیی - ده کری گهل لاساریشی له گهل بکات.. یان له وانه یه - وه کو دهره وهی ولات - پشیلویه یان سه گیکی راگرتبی و له ژوره که ی خویدا بیخه وینی.. و هیچ هیوایه کی به میرو کردن نه ماوه و له هه موو مانا و مبه ستانه - له زهواج دا هه یه - خوی بی به شکردوه.. بیگومان هوکاری نهو هه موو هه لانه، لادانه له (فیطره) ی یاسای خودای گهره که دایناوه بو نه دوو په گزه له م بوونه وهره دا کاری پی بکه تا به خته وهرن، نه گینه سهرلیشیواوی دنیا و قیامت دهن.

(عومهری کوپی خه تتاب) (خودای لی پازی بیی) چه ند جوان ده فهرموویت: ((زوجوا اولادکم اذا بلغوا، لا تحملوا آثامهم)) احکام النساء لابن الجوزی. واته: من داله کانتان - کچ بن یان کوپ - ههرکه پیگه یشتن که کان به میرو بدن و، کوپه کانیش ژنیان بو بیین، ئیتر ئیوه گوناچه کانیان هه لمه گرن.. به دواخستنیان له (زهواج) و به رهنجام تووشی گوناچیان بکه. بویه نه گهر پیاوکی دیندارو به نه خلاق، هاته پییش و داوای کچیک بکه و باوک و کهس و کاره که نه یدهن و پیی لیبگرن، ده سه لاته که ی لیده سینریته وه.

به شوودانی کچی نابالغ و ماره کردنی ژن بو کوپی غهیره بالغ

له م مه سه له یه دا زاناکان بوونه ته سی ده سته وه:

یه که م - (ئین شبرمه) و (أبو بكر بن الأَصم) بو نه وه چوون که هیچ که سیک ناتوانی نه کچی غهیره بالغ ماره بکات، نه ژنیش بو کوپی نابالغ ماره بکات، چونکه هیچ پیویستییه کیان به (زهواج) نییه، واته: نه هیزی سیکیسی و نه مه سه له ی (نه سل) - که دوو هوکاری سهره کین بو زهواج - ئیستا له واندای نییه، که و ابو ده بی حیکه مت و فله سه فه ی نهو زهواجه چی بیی؟ نهو دوو زانا به پیره ده لیین: نابی نیکاحی خاتوو (عایشه) له پیغه مبه ر ﷺ به مندالیی بکریته چاولیگه ری و بیانوو، چونکه نه وه ته نها بو نهو ده بی و له (خصائص) و تایبه تمه ندی نه وه.

دووه م – (ئین حەزم) دەلی: باوک دەتوانی کچی نابالغی خوئی ماره بکاو دواييش کچهکه بۆی نیه پەرخنه بگرێ، کاتی بالغ بوو، بەلام کچی بچووکى نابالغى بى باوک، تا بالغ نەبى، کەسێک بۆی نییه مارهى بکات، ئەگەرچی زەرورەتیش بێت.

سێیه م – کە بەپای جەماوەرى زانایان دانراوه، دەلیت: هەم کچی نابالغ بە شوو دەدریت، هەم کورێ غەیره بالغیش ژنی بۆ ماره دەکریت.

هەندى بەلگەش بۆ پشتگیری له پراو بوچوونەکهیان دەهینن، بە پێویستی نازانم – بۆ ئەمڕۆ – بیانیهنم، شیاوی باسه بەرپز (عبدالکریم زەیدان) یش ئەم رایە پەسەند دەکاو دەلی: بى شک باوک هەرگیز خەیانەت له منداڵی خوئی ناکات، هەلسى بى هیچ بەرژەوهندییهک مارهى بکات، یان ژنی بۆ ماره بکات، دەشلیت لهوانهیه ئەمڕۆ هەندى صیفهت پەچاو بکریت، کە ئەگەر گەرە بێن، ئەوصیفهتانهی له دەست دەرچیت بۆیان، بەلام لهگەڵ ئەوهیشدا دەلیت: هەتا بەروونی بەرژەوهندییهک له پێش چاو نەبى، هەق نییه ئەو کاره بکات، سەرەپای ئەوهیش ئەوانه لهو کاتهدا هیچ ماف و ئەرکیکی ژن و میردی نازانن، بۆیه شافيعی/خ هەرگیز پى نادات کچۆلهیهکی بهفامی نابالغ بهشوو بدريت تا بالغ دەبى و پەزماهەندى وەردەگريت.

بەندەش – بەپێی عەدالەت و دادگەری و دادپەرورەیی و ئازادی مەرۆق و مافی مەرۆق له ئیسلامدا – دەلیم: ئەوهی لهو سى پراو بوچوونەى سەرەوه، لهگەڵ پۆحى ئیسلامدا بگونجیت، پراو بوچوونی یهکەمه که دەلی: هیچ کەسێک ناتوانی کچی غەیره بالغ بەمیرد بدات، یان ژن له کورێ نابالغ ماره بکات.. راسته ئەوهی خاتوو (عایشه) له (خصائص) ی پیغه مبه ره و ئەو تیکەلبوونە لهگەڵ (ئەبووبەکر/خ) بۆ تۆکمە کردنى ئیسلام و بانگەوازه کهى ئیسلام – بههوى ئەبووبەکره وه – زەرورەت و پێویست بوو و، پەر بوو له بەرژەوهندى ئیسلام و موسلمانان، بەلام ئیستا عەدالەت زۆر کەم بۆتەوهو، باوکەن ئەوهند بەرژەوهندى خوێان پەچاو دەکەن، ئەوهند هی کچهکانیان رهچاو ناکەن... جا له بهر ئەوه به پێویستی دهزانم پى لى بگیردری و هەرگیز شتی وانەکریت، ئەگەر کرایش کچهکه سەریشک بکریت: حەز دەکات به هاوسەریتی لهگەڵیا بژی، یان حەز به جیا بوونەوه دەکات ؟.

بەمیرد دانى کچی ژیر و بالغ

یهکەم – ئەمانە نیشانهی بالغ بوون ؟

أ- کەوتنه بى نوێژى.. واته: بهبى نهخوشیى خوین لهوجیگهى خۆیهوه بێته دەر، چونکه هەرگیز ئەو خوینه نابینن تا بالغ نەبن، کەوابوو ئەو خوینه دەبێتە نیشانهی بالغبوون.

ب- دەرچوونی (مەنی) لە زەکەری کورانه‌وه‌و لە پێشی کچانه‌وه، لەخەودا، یان لە حالەتی بەخەبه‌ریبون.. شتی وا که دەبێتە نیشانه‌ی بالغبوون، لەناو زاناکاندا بێ کێشه‌یه‌و هه‌موو یه‌کده‌نگن له‌سه‌ری.

ج- سکبوونی ژنان دەبێتە نیشانه‌ی بالغبوون، چونکه به‌لگه‌ی دەرچوونی (مەنی)یه، خۆ دیاره‌ منداڵ له (مەنی) ژن و پیاو په‌یدا ده‌بێ.

د- سه‌باره‌ت به‌ پوانی ((موو)) له‌ده‌ورو به‌ری زەکەری نیڕینه‌و پێشی کچانه‌وه.. گه‌لی پراو‌بو‌چوونی تێدا‌یه: که ئاخۆ پوانی ((موو)) ده‌بێتە نیشانه‌ی بالغبوون، یا نابێت؟ له‌ کتێبه‌ فیه‌یه‌کاندا باسکراوه‌.

ه- ئەگەر شتی‌ک له‌و چوار نیشانه‌ له‌ کچان و کوراندای ده‌ست نه‌که‌وت، ئینجا به‌ساڵ ده‌گه‌ڕێن بۆ بالغبوون، بۆئهمه‌یش (حه‌نه‌فیه‌کان) ده‌ڵێن: کوران ده‌بێ بگه‌نه (١٩) ساڵ، کچانیش (١٧) ساڵ. به‌لام (ئه‌بوو یوسف) و (محمدی) فه‌قیانی ئیمام ئه‌بوو‌حه‌نیفه ده‌ڵێن: کچ و کور بگه‌نه (١٥) ساڵ، مانای بالغبوونه‌.

(حه‌نبه‌لی) و (شافعی)یه‌کانیش (١٥) ساڵ ده‌که‌نه نیشانه‌ی بالغبوون بۆ هه‌ردووکیان، ئەگه‌رچی قسه‌یه‌کی تری (حه‌نبه‌لی)یه‌کان ده‌ڵێت: کچ له (٩) ساڵه‌دا به‌بالغ داده‌نرێت. (مالکیه‌کان) (١٨) ساڵ بریار ده‌ده‌ن. جه‌غه‌ریش: بۆ کور (١٥) ساڵ، بۆ کچیش (٩) ساڵ، شیاوی باسه‌ هه‌ریه‌ک له‌م چوار پراو‌بو‌چوونانه به‌لگه‌و ده‌لیلی خۆیان یان هه‌یه‌و له‌شوینی خۆیدا باسیان کردوه‌.

شه‌رع‌زان و یاساناسه‌کان ده‌توانن کۆبینه‌وه - له‌هه‌ر ولاتی‌کدا بن - هه‌رکام له‌و بۆچوونانه گونجاوه‌ بۆیان هه‌لیبێژن و کاری پێ بکه‌ن له‌ دادگا و ناوچه‌کانی‌اندا، چونکه مه‌سه‌له‌ی بالغبوون و بالغنه‌بوون، له‌ ناوچه‌یه‌ک بۆ ناوچه‌یه‌کی دی ده‌گۆڕی...

کچ به‌وانه ده‌ڵێن: که‌ په‌رده‌ی کچی (غشاء البکارة) یان به‌هۆی چوونه‌ لای شه‌رعییه‌وه لانه‌چووبێت.. که‌وابوو ئه‌وانه‌ی په‌رده‌ی کچینیان به‌هۆی بازبردنه‌وه، یان به‌هۆی تیژی خۆینی (حه‌ین)ه‌وه، یان به‌هۆی زۆرمانه‌وه‌و قه‌یره‌بوونیانه‌وه، یان له‌به‌ر زاییه‌که‌وه ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه، یان لێیان ده‌دریت، یان به‌ په‌نجه، یان به‌هه‌ر هۆکاریکی تهره‌وه - ئەگه‌ر به‌ (زینا)یش بێت - نامینیت، یان به‌بێ په‌رده‌ی کچی له‌دایک بوونه، له‌ناو زانایاندا ئه‌مانه هه‌ر به‌ کچ داده‌نرێن و مامه‌له‌ی کچیان له‌گه‌ڵ ده‌کری‌ت.

به شوودانی کچ و بیوه ژنی بالغ و ژیر

حەنەفییەکان دەڵێن: سەرپەرستیاری ئافرەت – باوک بێت یان نا – بۆی نییه زۆر لە هیچ کچیکی بالغی ئاقل بکات بۆ شووکردن، چونکە تا منداڵ و نەفامبوو دەیتوانی دەخالەت بکات لە به شوودانیا، بەلام کە گەرە بوو فامیکردۆتەوهو، بۆ خۆی سەرپەرستیاری کاری خۆی دەکاو کەسیک بۆی نییه بە زۆر به شووی بدات. کەوابوو لە حالەتی ئاوايشدا دەتوانی سەرروکاری خۆی بکاو، بچیت بۆ خۆی مێرد بکات بێ ئیزن و مۆلەتی (وەلی)، ئیتر مێرد هاوکوف بێت یان هاوکوف نەبێ، بە (مهر المثل) بێت یانا، چونکە دەسەلاتی تەواوی هەیه کە بۆ خۆی پریری ئایندهی خۆی بدات.. بەلام ئەوەند هەیه ئەگەر مێردهکەى هاوکوف نەبوو، یان مارەیهکەى شایەنى خۆی نەبوو، (وەلی) یەکەى دەتوانی پەرخە بگرێ و سکالا نامە بداتە دادوەرو داواى هەلۆهشانهوی نیکاحەکەى بکات.

جابۆ دەسەلاتداریتی کچی بالغ و ئاقل، حەنەفییەکان بەلگە گەلیک دیننەوه، لەوانە: یەکەم – ئایەتی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾. (سوورەتی: البقرة: ٢٣٠).

دووەم – ئین عەباس / خ دەڵێت: کچی هاتە لای پیغەمبەر – صلى الله عليه وآله وسلم – گوتی: باوکم بەزۆر بە مێردی داوم! پیغەمبەرش ﷺ سەرپشکی کرد: کە دەتوانی لای مێردهکەى بمینیتەوه، یان نیکاحەکە هەلۆهشینیتهوه؟.

کچی بالغی ئاقل، ئەگەرچی دەسەلاتی خو مارەکردنی هەبێ، بەلام وا پەسەندو (مستحب)ە کە نیکاحەکەى بداتە دەستی (وەلی) یەکەى و ئەو مارەى بکات لە مێردهکەى. ئەگەر کەسیکیش هات داواى ئەو کچەى کرد لە (وەلی) یەکەى، دەبێ (وەلی) یەکەى مۆلەت وەرگریت و بزانی ئاخۆ ئەو کچە پازیه بەو کەسە داواى دەکات؟. جا ئەگەر وەلی بێ ئیزن وەرگرتن، مارەیکرد لە کابرایەک، پاشان بە کچەکەى پراگەیاندا، کچەکە دەتوانی هەلیوهشینیتهوه، دەشتوانی قبولی بکات.

شافعییهکان دەڵێن: ژنان بە هیچ شیوهیهک ناتوانن سەرپەرستی نیکاح بکەن، واتە: نە دەتوانن خۆیان مارە بکەن بۆ ئەوهی دەیانەویت، نە دەشتوانن گریبەست بۆ ژنیکی دی بکەن، تەنانەتی بە شیوازی بریکاریش هەر ناکریت. بۆ ئەمەیش چەندین بەلگە دیننەوه، لەوانە: ئەم ئایەتە کە دەفەرمووی: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ﴾. واتە: ئەى (ئەولیا) ی ژنان! ئەو ژنانە تەلاق دەدرین و پاشان دەیانەوی لەگەڵ مێردهکانیان پێک ببەنەوه، ئیوه پێیان لیمەگرن.. کەوابوو بە پێی ئەم ئایەتە (وەلی) بۆ نیکاحی ژنان پیویستە، ئەگینە

پښتانه که یان چ دهورنیک دهبینی...؟ پیغهمبه ریش ﷺ دهفرمووی: ((لا نکاح إلا بولی)).. یان دهفرمووی: ((أیما امرأة أنکحت نفسها بغیر إذن ولیها فنکاحها باطل، فنکاحها باطل)). سهره پای نه مانه ش عورف وایکردوه - له بهر نه دهب و شهرمی ژنان - ده خالته له گریبه ستدا نه کهن.. مه گهر زور ناچارو پیویست بیت، بو نموونه: ژنیک حهزی له میړده، نه باب و کهس و کاری هیه، نه دادوهریش هیه گریبه ستده کهی بو بکات. لهو حالته دا ده توانی زانایه کی (موجته هید) یان پیواویکی عادل بکاته (حه کهم) ماره ی بکات لهو پیواوه حهزی لی ده کات: ((لو عدم الولي والحاكم فولت مع خاطبها أمرها رجلا مجتهدا لیزوجها منه صح، لأنه محکم والمحمک كالحاكم وكذا لو ولت خاطبها عدلا لیزوجها منه صح علی المختار، وإن لم یکن مجتهدا لشدة الحاجة إلى ذلك)) نهایه المحتاج/ج ۶ ص ۲۱۹-۲۲۰، مغنی المحتاج - ج ۳/ ۱۴۷.

بو دسه لاتی (ولی) به سهر ژنانه وه، شافیعیی - خ نه م چهند مهرجه ی داناه، نه گینه نیکا حه که دانامه زری:

- ۱- أن لا یكون بینه و بینها عداوة ظاهرة / نابی کچه که و وهلیه کهی دژو نه یاربین بهیه ک.
 - ۲- أن یزوجها من كفوء / ده بی له هاوکوف و هاوشانی خو ی ماره ی بکات.
 - ۳- أن یزوجها بمهر مثلها وینقد البلد / ده بی وهک ژنیک ی هاوشانی خو ی ماره یی بو دابنریت و به پاره ی نه و ولاته ش بیت.
 - ۴- أن لا یکن الزوج معسرا بالمهر / ده بی میړد به ماره یی نه دارا نه بیت.
 - ۵- أن لا یزوجها بمن تتضرر بمعاشرتة .. / ده بی له که سیکی ماره نه کات، به ژیان له گه لیا زهره مهند بیت.. بو نموونه: ماره ی بکات له پیواویکی پیرو به ته مهن، یان له نه خوشیکی و، ژنان ناتوانن له گه لیا بژین، یان هیزی سیکیسی لاوازی و نه توانی ژنه که پازی بکات، یان پروتال و نه شقیی و نازارو بیزاری ژنان زور بدات.. یان.. یان..
- تیبینی:

جگه له باوک و باپیره هیچ که سیکی دی بو ی نییه کچی بالغی ناقل بی پره زامه ندی کچه که به میړد بدات خو نه گهر کردی نه و کچه ده توانی پریگری و کاری پی نه کات، (عبد الله بن عمر) کچه خالیکی خو ی (عثمان بن مظعون) ماره کرد، پاشان دایکه کهی چوه لای پیغهمبه ر - صلی الله علیه وآله وسلم - گوتی: کچه کهم حهزی لیناکات! پیغهمبه ریش ﷺ فرمانی به (عبدالله) دا دهستی لی هه لگریت.

رای (حه نه ل) و (مالکی) یه کانیش له راوبوچوونی (شافیعیه کان) وه نزیکه و ده لین:

((لاتزوج المرأة نفسها...)) به به لگه و ده لیلی فەرموودهی: ((لا نکاح إلا بولی)).

(ئین حەزم) دەلی: ((وإذا بلغت البكر والثيب لم يجز للأب ولا لغيره أن يزوجها إلا بإذنها، فإن وقع فهو مفسوخ أبدا...)). جە عەفرە یە کانی ش وە ک ئەمان دەلین تەنانه تی لە کتیبی (الأحكام الجعفرية في الأحوال الشخصية) دا هاتوو: ((وللحررة المكلفة - أي البالغة العاقلة - أيضا أن تزوج نفسها بلا ولي بکرا کانت أو ثیبا ویصح وینفذ زواجها إذا باشرت عقده بنفسها وبدون وليها، وسواء رضى أو كره، وسواء كان بمهر المثل أو غيره، وسواء كان الزوج كفواً أو غير كفو)).

پوختە ی ئەم باسە

یە کەم - هیچ کەسیک ناتوانی کچی بالغ و ئاقل - بی پەزامەندی کچە کە - بە شوو بدات. دووهم - ئەگەر بی پەزامەندی و مۆلە تی کچە کە مارە کرا، ئەو ئەگەر قەبوولی نە کات، (فەسخ) هە هە لده و شیتە وه.

سییەم - ئەگەر (وهلی) بە شووی نە داو مۆلە تی شتی نە دا بۆ خووی بە هاوکوفیک میرد بکات، سکالا دە داتە دادوهر بۆ چاره سهری کیشە کە ی لە گە ل باوک و کەس و کاری. ئیمامی بوخاریی دەروازە یە ک ی داناه بۆ ئەم باسە دەلی: ((باب: لا ینکح الأب و غیره البکر والثیب الإبرضاها)) پاشان ئەم فەرمووده یە دی نی: ((لاتنکح الأیم حتی تستأمر، ولاتنکح البکر حتی تستأذن)). واتە: بیوژن تا قسە و پەزامەندی وەر نە گیردری، بە میرد نادریت، کچیش تا مۆلە تی وەر نە گیردری، بە میرد نادریت، لە پیغە مبه ریان - صلی الله علیه وآله وسلم - پرس ی: مۆلە ت وەر گرتن لە کچان چۆنە ؟ فەرمووی: بی دەنگ بوونیانە. (ئین حجر العسقلانی) لە شەر ح ی فەرمووده کە دا دە لی ت: ((والحديث دال على أنه لا إيجاب عليها - أي البكر إذا بلغت)).

(ئین عباس) - لە موسلیما هاتوو - دەلی: پیغە مبه ر ﷺ دە فەر مووی: ((الثيب أحق بنفسها من وليها، والبكر يستأذنها أبوها في نفسها وإذنها صماتها)). ئەم فەرمووده یە - ئەو ند بە هیژە (ئیمامی: بوخاریی، موسلیم، أصحاب السنن: ئەبوو داود ترمذی، نە سایی، ئین ماجه) هە رو ه کو (دارە می، بە یه ق ی) پریوایە تیان کردوو. ئیمامی (شە وکانی) لە (نیل الأوطار) دا دە لی: ((وظاهر الأحاديث: أن البكر البالغة إذا زوجت بغير إذنها لم يصح العقد)). کە و ابو (وهلی) ژنان ناتوانن بی مۆلە ت و پەزامەندی کچانی بالغ بە میردیان بدن، گریمان بە میردیان دان گر یبە سته کە کاری پی ناکری ت و هە لده و شیتە وه، (ئەبوو داود) لە (ئین عەباس) هە وه دە لی: ((أن جاریة بکرا أتت النبي - صلى الله عليه وآله وسلم - فذكرت أن أباهَا زوجها وهي كارهة فخيرها النبي ﷺ)).

خاوهڼی (سبل السلام) ده‌لټت: ئەم فەرمووده بە‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که حه‌رامه بۆ باوک – دياره غه‌یری باوک چاکتر – ماره‌ به‌رینی کچی خۆیان بێ پ‌ه‌زامه‌ندیان. ئیمامی (نه‌سایي) له‌ خاتوو (عایشه) وه‌ ده‌لټت: کچه‌ لاویک هاته‌ له‌ی گوتی: ((إن أبي زوجني ابن أخيه ليرفع بي خسيسته وأنا کارهه)) باوکم به‌زۆر له‌ به‌رازایه‌کی په‌ستی خۆی ماره‌یکردووم.. ده‌بی چاره‌م چی بټت؟ ئەویش له‌ی خۆی داینا تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌وه‌و مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گ‌یرایه‌وه‌، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نارده‌ی به‌دووی باوکیا – پاش لۆمه‌و سه‌ره‌نشست – کچه‌که‌ی سه‌ره‌پشک کرد: داده‌نیشی به‌لایه‌وه‌، یان نیکاحه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌. ئینجا کچه‌که‌ – پاش ئەوه‌ که له‌ مافی خۆی حاڵی بوو – گوتی: ئەوه‌ پیاده‌ ده‌که‌م که باوکم کردوویه‌تی ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئەو سکا‌لایه‌شم هه‌ر بۆ ئەوه‌ بوو که ژنان له‌ مافی خۆیان ناگاردار بکه‌م.

پاڤه‌که‌رانی فەرمووده‌کان له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی به‌شوودانی کچان – به‌بیوه‌ژنیشه‌وه‌ – با‌لغ بن، یا نا، گه‌لیک پ‌وونکردنه‌وه‌یان داوه‌و پاشان ئەمه‌ هه‌لده‌به‌ژێرن که: بێ پ‌ه‌زامه‌ندی کچان، نیکاح دانامه‌زی، ئەگه‌ر نا‌با‌لغیش بن، نابێ به‌ شوو بدرین تا پ‌ی‌ده‌گه‌ن و خۆیان چاره‌نووسی خۆیان دیاری ده‌که‌ن، هیوادارم ئیستایش – له‌م سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌مه‌دا – با‌شتر هه‌ول بدریت بۆ کارکردن به‌ فەرمووده‌کان و مافی مرو‌ف – به‌ژنانیشه‌وه‌ – بگه‌ریته‌وه‌ بۆی، تا خوایش به‌زه‌یی پ‌یماندا بټته‌وه‌.

(ظیهار): که‌سیک به‌ ژنی خۆی بلی تۆ دایکمی

ژنان له‌سه‌رده‌می جاهیلییه‌تدا، هه‌میشه‌ گ‌یرۆده‌ی ده‌ستی پ‌یاوان بوون، ئەوه‌بوو له‌ باسه‌کانی پ‌یشوودا هه‌ندی له‌و د‌ه‌ردو گ‌یرو گ‌رفتانه‌مان باسکردن، له‌م باب‌ه‌ته‌شدا خوو کرداریکی ناله‌باری تری جاهیلییه‌ت باس ده‌که‌ین، دیسان که‌ چۆن ژنان ئەسیری ببوون و پ‌یوه‌ی ده‌تلانه‌وه‌و پ‌یاوان یارییان به‌ چاره‌نووسیان ده‌کرد، ئیسلامی پ‌یرو‌ز د‌یت خووه‌ پ‌یسه‌که‌یان ده‌خاته‌ روو و شه‌رمه‌زاریان ده‌کاو به‌ کاریکی نا‌ره‌واو درۆو ده‌له‌سه‌ی داده‌نی.

له‌ سه‌ر ده‌می جاهیلییه‌تدا هه‌ر که‌ پ‌یاو له‌ ژنه‌که‌ی توو‌ره‌ ده‌بوو پ‌ی‌ده‌گوت: تۆ دایکمی! واته: هه‌ر چۆن دایکم حه‌رامه‌ ل‌یم، تۆیش هه‌روا، ئیت‌ر به‌و رسته‌یه‌ ل‌یی حه‌رام ده‌بوو و ته‌لاقیشی نه‌ده‌که‌وت تا بچ‌یت بۆ خۆی رزگار ببی و، به‌ئازادانه‌ چی ده‌کات بیکات! ئەمه‌ش به‌شیکی تر بوو له‌ نه‌هامه‌تیه‌کانی ژنان به‌ر له‌ ئیسلام.. ئینجا که‌ ئیسلام هات و ئەو حا‌له‌ته‌ له‌ خاتوو (خه‌وله) روویدا، بۆ وه‌ ل‌امی چاره‌سه‌ری ئەو ک‌یشه‌یه‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (موجادیله) هات. ئیمامی (ئه‌حمه‌د) له‌ خاتوو (خه‌وله) خۆیه‌وه‌ ده‌گ‌یریته‌وه‌و ده‌لټت: سو‌یندبی به‌ خوا سه‌ره‌تای سووره‌تی (موجادیله) له‌ به‌ر چاره‌ سه‌ری ک‌یشه‌که‌ی من

و(ئەوس) ى مېردم هات. من ژنى ئەوس بووم، ئەوسيش پياويكى پيرى بەدكار بوو! رۆژيک - وەکو باوى ژن و پياو له يەك توورە دەبن - ليم توورە بوو و گوتى: تۆ دايكىمى! پاشان هەلساو بەجيبهيشتم، جا کاتى گەرايهوه داواى تیکه‌لى لیکردم، منيش وتم سویندم بهوهى گيانى (خەوله) ى بەدەسته، دەستت ليم ناکهوى هەتا خواو پیغه‌مبەرەکهى بریار نەدەن لەم کيشەدا، پاشان (ئەوس) ويستی ئازارم بدات، بەلام له بهر پيرى دەرەقەتم نەهات، ئيتەر هەلسام چوم بۆ لای پیغه‌مبەر ﷺ به سەر هاتەکه‌مم بۆ گيرايه‌وه و فەرمووى: خەويلە! ئاموزاکەت پياويكى پيرى به سالآچووه، له بهرامبەريا له خوا بترسه! خەوله دەلى سویند به‌خوا له‌وى هەلسام و خوا وەحى بۆ پیغه‌مبەر ﷺ کردو ناردى بەدوومداو فەرمووى: خەويلە! بيگومان خوا دەربارەى تۆو مېردەکەت قورئانى دابەزانده خوارى! ئيتەرئەوه‌بوو سەرەتای سوورەتى (قد سمع الله) هەتا (وللکافرين عذاب اليم) بۆ خویندەمه‌و دواى فەرمووى: به مېردەکەت بلى: له کەفارت و بارتەقاي ئەو بيژەى(تۆ دايكىمى) کۆيله‌يه‌ک ئازاد بکات، منيش گوتم: ئەى پیغه‌مبەرى خوا! تواناي نيه‌يه کۆيله‌يه‌ک بکړى و ئازادى بکات! فەرمووى: دە پيى بلى دوو مانگ به‌دواى يەکدا به پۆژوو بيټ، گوتم: به‌خوا پيرىکى به‌سالآ چووه ناتوانى پۆژوويش بگريټ! فەرمووى: دەبا (وہسق) ى خورما - کە دەکاتە شەست مەن - به شەست کەسى بى نەواو مسکين بدات، گوتم به‌خوا سویند بى ئەو‌ەشى نيه‌يه! فەرمووى: دەسا ئيمە خو‌مان شەست مەن خورماى دەدەينى بيدا به‌کەفارتەکەدا، (خويلە) دەلى: گوتم: منيش مەنيكى دەدەمى، فەرمووى: کارىکى باشت ئەنجامدا، دەبچۆ له‌باتى ئەو بيده به‌هەژاران و بۆ دواييش لەگەل ئاموزاکەتدا چاک به، منيش چووم وەسپه‌تەکەى پیغه‌مبەر ﷺ جيبه‌جى کرد.

ئەدى ئايا ئەمە گرنگيدان به ژنان و کاروبارى ژنان نيه‌يه؟ کە له‌بەر ژنيکى گيرخواردو به دەست باوو نەريتى جاھيليه‌تەوه خودا وەحىي بنيرټ بۆ پیغه‌مبەرەکهى و بفەرموى: ﴿قد سمع الله قول التى تجادلک فى زوجها...﴾ مەگەر لەمە زياتر بەرزکردنەوهى پلەى ژنان؟ کە خوا بۆ خۆى وەحىي بکاو پیغه‌مبەرەکه‌شى بەدەم کاروبارى ئەو ژنەوه خو خەريک بکات؟.

(بوخارىي) له خاتوو عائيشەوه خواى لى رازى بى، دەلى: (الحمد لله الذى وسع سمعه الأصوات لقد جاءت المجادلة (خولة) إلى رسول الله فى جانب البيت ما أسمع ما تقول. فأنزل الله عزوجل: ﴿قد سمع الله قول التى تجادلک فى زوجها وتشتكى إلى الله﴾ واتە: سوپاس هەر بۆ ئەو خوايه کە دەنگى سکالآى خەولهى بيست، لەکاتیکدا من لەلایه‌کى ماله‌کەدا بووم سکالآکەييم نەبيست! . بەراستى هەقە ژنان زۆر گویرايەل و فرمانبەردار بن، شوکرانە بژير

بن، له بهرام بهر وه لاهمه کهی خوی کار جوانه وه که له سه رووی ئاسمانه وه دهنگیان ده بیسی و بو چاره سهری کی شه کانیاں قورئان دهنیری، هه رچونی بو نویژو روژوو هه ج و زه کات و باقی باب ته کانی تر قورئان دهنیری. هه قه ئیمه ییش وه کو موسلمان بو چاره سهری گشت کی شه کانمان ته نها له په یامه کهی خوا چاوه روان بکهین و، هه ربو لای ئه وه بگه ریینه وه، هه روه کو خاتوو (خه وله) کی شه کهی خوی برده لای پیغه مبه ر ﷺ تا دهره نجام خوا به هانایه وه هات و وه لای دایه وه. هیوادارم خوشکانمان به فات و فیتی ئه ملاو ئه ولا فریو نه خو و ته نها به خوا خو ته سلیم بکهین، به شکو ئه وه ند به ناوی پیاسا لارییه وه له خشته نه برین !.

به لای خوا فه رمووی: ﴿قد سمع الله قول التي تجادلک فی زوجها وتشتکی إلى الله والله یسمع تحاورکما إن الله سميع بصیر﴾ * الذین یظاهرون منکم من نسائهم ما هن أمهاتهم إن أمهاتهم إلا النی ولدنهم وإنهم ليقولون منکرا من القول وزورا وإن الله لعفو غفور * والذین یظاهرون من نسائهم ثم یعودون لما قالوا فتحریر رقبة من قبل أن یتماسا ذلکم توعظون به و الله بما تعملون خیر * فمن لم یجد فصیام شهرین متتابعین من قبل أن یتماسا فمن لم یستطع فإطعام ستین مسکینا ذلک لتؤمنوا بالله و رسوله و تلک حدود الله و للکافرین عذاب الیم﴾ ۵۸ / ۱ - ۴. واته: خوا قسه ی ئه و ژنه ی بیست که دهر باره ی میرده که ی له گهل تو - ئه ی پیغه مبه ر! - گله یی و گازنده ی لای خوا ده کرد، خوا ده بییست که ئیوه وتوو و یژتان بوو، خواش بیسه رو بینایه. ئه و که سانه شتان به ژنی خو یان ده لین: ((تو دایکمی))، به و قسه یه ژنه کانیاں نابنه دایکیان، دایکیان هه ر ئه وانه ن دیویان، ئه وان قسه ی خراب ده که ن و بوختان هه لده به سن، خوا له گوناح ده بووری و خه تا پو شه. جا ئه وانه ی به ها وجووتی خو یان ده لین: ((تو دایکمی)) پاشان په شیمان ده بنه وه، ده بی بهر له وه پیکه وه بنوون، کو یله یه ک ئازاد بکهین، خوا ئاوا ناموژگاریتان ده کات، هه ر کاریکیش ده که ن خوا لی ی به ئاگایه. هه ر که س نه ییوو کو یله یه ک ئازاد بکات، با دوو مانگی یه ک له دوا ی یه ک، به روژوو بی، پی ش ئه وه به یه ک بگه ن، که سی ک ئه وه شی نه توانی، خو راک به شه صت هه ژار بدات، هه تا باوه رتان به خوا و به پیغه مبه ری هه بی و ئه مه سنووری خوا یه، بو کافرانی ش ئازاریکی به ئیش و به ژان هه یه. (له ((فی ظلال القرآن)) و ((ابن کثیر)) سوو دم وه رگرتوو ه).

چه ند تی بی نیه ک:

یه که م - (ئه بوو زهید) ده لی: جاری عومه ر له گهل خه لکیک بو کاریک ده چوو، له و دمه دا به ژنیک - خاتوو (خه وله) - گه ییشت و عومه ر له بهر ریز لی نانی وه ستا! پاشان لی ی نزیک بوویه وه سهری بو برده پی ش و گو یی بو قسه کانی گرت و بو دوا یی رو یشت، ئینجا

پیاویک به عومهری گوت: ئەدی (أمیر المؤمنین)! چۆن له بهر پیره ژنیك پیاوانی قورەیشت ماتلکرد؟! وتی: ئەی هاوار بۆتو! مەگەر نازانی ئەو ژنە کیبوو؟ ئەمە ئەو ژنەیه که له سهرووی حەوت ئاسمانهکهوه خوا گلهیی و گازندهکهی بیست و وهلامی دایهوه، ئەوه خاتوو خهولهیه! به خوا سویند ئەگەر تاشهویش وهستابا، منیش دهووستام له گهلی، مەگەر بۆ نوێژ چووبام، پاشانیش هەر دههاتمهوه بهلایهوه. (له ابن کثیر) وه (روائع البیان) ی صابوونی کهک وەرگیراوه.

دووه- رستهی ((تۆ دایکمی)) - وهک (ابن القيم) دهلی - بهر له هاتنی ئیسلام تهلاق بوو، بگره حیسابی گرنگتریشی بۆ دهکرا، پاشان ئیسلام هات ئەو باوو نهريت و یاساو ریسایههه لوهشاندوهو به کارو رهفتاریکی حهرام و یاساغی داناو، بریاریشیدا تاکهفارهتی نهدریت، نابێ ئەو میرده نهوهی وتوو نهزیکي ئەو ژنهی ببیتهوه. کهوابوو ئەگەر پیاویک بهژنهکهی وت ((تۆ دایکمی)) و مهبهستیشی پێی تهلاق بوو، به (ظیهار) دادهنری، وه ئەگەر تهلاقی داو، مهبهستی (ظیهار) بوو، هەر به تهلاق دادهنری.

سییهه- هەر کهسیک به ژنهکهی گوت ((تۆ دایکمی)) دوو شت دیته پێش:

أ - تا کهفارهت دهات، نابێ سهر جیایی له گهل بکات.

ب- کهفارهت به یهکی لهم سی شته ئەنجام دهدری:

- کۆیلهیهک نازاد بکات.

- ئەگەر نهوهی پینهکرا، دهبی دوو مانگ - یهک له دواي یهک - به رۆژوو بێت.

- ئەگەر نهوهشی بۆ ههل نهسوورا، دهبی خۆراک به (٦٠) کهسی ههژار بدات.

خوینهری هیژا! ئەمهه یاسکرا، یهکیک بوو له سهدان گروفتی ژنانی ئەو سهردهمه، ئیسلامی پیرۆز هات و رزگاری کردن لێی. دلنیاشبن بێ هیچ جیاوازییهک له نیوان رهگهزی نیرو میدا، ستهم و ناههقیی بهرامبهه هیچ لایهکیان قبول ناکات.

جیاپوونهوهی ژن و پیاو (تهلاق)

تهلاق و جیاپوونهوهی ژن و پیاو بهلای دینی ئیسلامهوه خالیکی زۆر گهورهو گرنگه، چونکه تیکچوونی مال و حالی بهدوادا دیت، گهلی جار مندالان سهرلیشیواو دهبن و دهفتهوتین، گهلی جار کهس و کاری هەر دوولا لهیهک ههلهسن و دهبیته ئاژاوهی نیوانیان و، دووریش نییه خهکیکیان لیبکوژری، هەر لهم روانگهوهیه به (أبغض الحلال) دادهنری، هەر لهبهرنهمهیه که خودای میهرهبان بهر لهوه ئاراستهه موسلمانان بکات، ئاراستهه پیغهمبهه

ﷺ ده کاو ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾. هەر له بهر گرنگی و سامناکی ته لاقه که خودا له نیوان نه حکامه کانی ته لاقدا - جار له دواي جار - وشه ی (ته قوا) و (حدود الله) دینیت ته نیوان و ده فهرموی: ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾. ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾. ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾. ﴿وَ اشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾. هەر بهو جوړه بهیناو بهین بیژهی (ته قوا) دینیت، تا کوټایی سووره تی (ته لاق) دیت. جا بو نه وه خه لکان هه روا به ناسانی نزیکي کاری وانه بنه وه، نه وه موو ترسیان وه بهر دینیت.

- ته لاق بو هیور کردنه وهی باری ناسایی نیوان ژن و پیاوه، بو کوژانه وهی نه و توپړی و حال ته سهخت و ناهه مواریه له نیوان دوو مروځدا پهیدا بووه، هه ولیکه بو کوژانه وهی نه و ناگرو جه حه نه مه یه بویان کلدر اووه، پاش پیچانه وهی نه و هه موو خو شه ویستی و سوړو دلوقانییه، که خودا له باره یه وه ده فهرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾.

- ته لاق بو چاره سهری کی شه ی نه و دوو ئینسانه یه که تا دوی نی جل و بهرگ و کالاً یه کببون و، له هه موو نه نگ و له نگیک یه کتریان داده پوښی: ﴿هَن لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لِهِنَّ﴾.

- ته لاق بو کوټایی هیانه به ناکوکی نه و دوو مروځه یه که چاوه روانی و بهر هیان ی وه چه و نه وهی نایه نده یان لیډه کری: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ﴾.

- ته لاق کوټا هه وله له هه وله کانی ئیسلام، بو کوژاندنه وهی بلیسه ی غه زه ی دوو ئینسانی ماندوو به ده ست یه کتره وه، بهو هیوا یه نیوانیان له و حال ته خراپ تر نه بی، به شکو دواتر بتوانی یه ک بخړینه وه، واته: ده بی هه موو چاره سهره کان بگړدرینه بهر، نه و جا بیر له جیابوونه وه بکری، بو نمونه: یه که م جار، یه که ته لاقی بدات. جا نه گهر له و ماوه یه دا هه ردوولا له نه نجامی ویران کردنی خانه و لانه که یان عیبه تیان و هرگرت و هه ستیان کردکه ئیستا له ده رگای نه م و نه ودان و مندالان سهر لیښیواون و بو خویشیان په شیمان، نه و دوو باره رییان پیډه دریته وه یه ک بگر نه وه، نه جا نه گهر پاش نه و یگر تنه وه یه، دیسان تی کچوونه وه و به ته لاق نه بی، کی شه که یان چاره سهر نابی، با ته لاقیک تری بدات و دیسان ماوه یه که هه ردوولا دوو له مال و حالی جارانیان بژین، به لکو بیر بکه نه وه و ئیتر ژیر بین و، کوټایی به کی شه کانیان بینن، جا نه گهر هه ردوو گه رانه وه سهر میزی دانو وستن و ده رنه جام هاتنه سهر نه وه یه ک بگر نه وه، نه مجاره ش شه ریعتی ئیسلام بو جاری دوو هم ری پیډاون چاره سهری کی شه که یان بکه ن و ده ست بکه نه وه به ژیان. ئینجا نه گهر پاش نه م دوو جار

چاکسازیی و یه کگرتنه وه، دیسان ناکو کبونه وه، ده بی ئەمجاره یان دوو حه کهم - یه کی خزمی پیا وه کهو یه کی خزمی ژنه که - بچنه نیوانیا نه وه به وردیی له کی شه که یان بکۆلنه وه، جا ئەگەر توانیان کی شه که بدۆزنه وه بۆیان روون بوویه له لای کامیانه وه سه ری هه لدا وه، ئەوا هه ولێ خۆیان ده خه نه گه پ بۆ چاککردنی نیوانیان، جا ئەگەر له هه وله کانیا ندا سه رکه وتوو بوون ئەوه کاریکی په سه ندو باشیان کردوه، خۆ ئەگەر گه یشتبوونه ئەو قه ناعه ته که ژیانان پیکه وه ناگونجی، ئەو جا ده بی له یه ک جیا بکری نه وه و، نابێ هیچ کامیکیان سته م له وی دیکه بکات (وه که له سوورده تی به قه ره و سوورده تی نیسا و دا ئەم مه سه له باسکرا). به لێ ئەمه مه سه له ی شیوه ی ئەو ته لاقه بوو له ئیسلامدا ری پیدرا وه، ئیتر ته لاق ئەوه نییه بابایه که به ئاره زوی خوی نان و ئاوی بکات به ته لاق و! هه رچی به دلی نه بوو ته لاقیکی پیا بکیشی.

سه ره رای ئەمانه یش، له کاتی ته لاق دانه که دا، ده بی ره چاوی ئەم خالانه ی لای خواره وه بکری، وه که له سوورده تی (ته لاق) دا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مَبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أُمُورًا﴾ ٦٥/١، واته: ئەه ی پیغه مبه ر! هه رکات ویستان ژنه کانتان ته لاق بدن، له کاتی عیده ژماردنیاندا ته لاقیان بدن و ما وه که به وردیی ئامار بکه ن، له خودای په ره ردا گارتان شه رم بکه ن و له مال خۆیان ده ریان مه که ن و بۆ خوشیان ده رنه چن له و ما وه ی عیده دا، مه گه ر به ئاشکرا کاریکی دزیو شووره یی بکه ن، ئەمه سنووری خودایه و له سنووری خودا به ولا وه چی تر، سته می له خوی کردوه، تۆ چووزانی له وانه یه دوا ی ئەوه خودا کاری تر وه دی بی.

ئیسلام خیرا هه ر له گه ل سه ره ه لدا نی کی شه یه که په له ناکات بۆ بچراندنی زنجیره ی خیزان، به لکو زۆر به توند ئەو مه سه له ده گری ت وه هه تا قابیلی چاره سه ر بی ت چاره سه ری بۆ داده نی ت، بۆ نمونه: خودا ده فه رموی: ﴿وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجعل الله فيه خيرا كثيرا﴾. واته: ئیوه ئەه ی میردان! به جوامیرانه و په سه ند مامه له له گه ل ژنه کانتاندا بکه ن، خۆ ئەگەر رکیشتان لیان بوویه وه به هو ی کاریکه وه هه رتان نه بوو لی، هه ردا ن به خۆتاندا بگرن و ته لاقیان مه دن، چونکه ده کری ئیوه رکتان له شتی ک بیته وه هه رزی پی نه که ن، که چی خودا قازانجی فره ی تیدانا بی ت بۆتان.

به ری ز دکتۆر (مصطفی الزلمی) له کتیی (الطلاق) دا ده لێ: له به ره ئەوه ئیسلام زۆری مه به سته که ژیانان ژن و میرد هه لنه وه شیته وه هه می شه به رده وام بی ت، بۆ به ره له ستکردن و

ریځرتن لپې هاتووه چهند خالیکی داناوه، له وانه:

یه کهم - په ندو ناموژگاریی ژنه کان بکه ن: (فعظوهن).

جا له و حالته دا که ژنه که دانا مرکې و مل نادات به میړد، قورئان داوا له پیاوان دهکات که به هر شیوه یه که لک به خش ده بیټ، ناموژگاری ژنه کانیا ن بکه ن، به لکو نه و تووړه یی و هه لچوونه یه یان دابه زی.

دووه م - جیگه ی نووستانیا ن ل جیا بکه نه وه: ﴿واهجروهن فی المضاجع﴾.

به و واتایه که نه گهر ژنه که - له به هر هره هویه بوو - به ناموژگاری دانه مرکا و له و حالته دانه به زی، نه و قورئانی پیروژ له وه ده گو یژیته وه بو عیلاج و چاره سه ریکی (نه فسیی)، نه ویش دوور که وتنه وه یه لیان له کاتی خه ودا، بیگومان نه وه حالته تی که ژنی به ویرژدان ده زانی چهنده ناسه واری هیه له سه ر دل و د ورون، به لام ده بی ریعا یه تی نه م خالانه ی لای خواره وه بکری:

ا- ده بی دوور که وتنه وه که ته نها له کاتی نووستاندا بیټ.

ب- منداله کانیا ن - نه گهر هه بوون - پیان نه زانن، تا ناسه واری خراپی لینه که ویتنه وه بو نه وانیش.

ج- له به رده م خه لکانی غریب و نه یار به و خیزانه، ناسه واری دهر نه که ویت.

د- نه گهر نه م چاره سه ره بی که لک بوو، نینجا چاره سه ریکی تر دیتنه پیش.

سییه م - سووکه لیډانیکی بی زهره رو زیان بکری ن: (فاضریوهن).

بیگومان هه موو دهر دیک دهرمانیکی هیه، بویه شه ریعه تی ئیسلام سی (خه یار) له به رده م پیاو دا دانا بوکوژانه وه ی نه و تووړه بوون و ململانییه، هه ر کامیکیان بگری ت زور ناسانتر و بچو کتره له (ته لاق) و جیا بوونه وه که یان.

که ل کس بو نه م لیډانه ته فسیری خراپ ده کاته وه و به که م و سووکایه تی ده زانی بو شانی ژنان، به لام هر چونیک بیټ له ته لاق دانه که زور که مترو ناسانتره، سه ره رای نه مه یش که پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: ((لا یجلد أحدکم امرأته جلد العبد ثم یجامعها فی آخر الیوم)) فتح الباری / باب ما یکره من ضرب النساء، ح / ۵۲۰۴. نابی که سیکتان لیډانی ژنه که ی بکات، وه چو ن له به نده ده دات! پاشانیش بجی سه رجییی له گه ل بکات! خو نه گهر وه کو چاره سه ریک بو روونه دانی ته لاق لیډان کرا ده بی هیچ شوینیکی بریندار نه کری و تووشی نازارو بیزار نه بی.

پیغه مبه ر ﷺ به وکه سانه له ژنان ده دهن ده فره موی: ((ولا تجدون أولئک خیارکم))

(شه وکانی) نیل الأوطار ۲۳۸/۶. ئەوانەتان لە ژنان ددەن، مروۆقی چاک نین، واتە: ئەوانە چاکن کە لە ژنان نادەن. وە لە فەرموودەیەکە تێدا هاتوو: ((و لا يضرب إلا شرارکم)) الطبقات الكبرى ۱۴۸/۷. واتە: مەگەر هەر مروۆقه خراپەکانتان لە ژنان بدەن!.

پیاوچاکانی پێشوو باش لە ماناو مەبەستی ئەو لێدانه گەشتن، بۆیە (قازی شورەیح) کە (عومەری کوپی خەتتاب) کردبوویە قازی (بەصرە) و (۶۳) سال تەمەنی تەواو کردبوو، ئەگەر لە خاتوو (زەینەب) ی ژنی تووڕە بوو با، بە سیواکەکی ئاماژەیەکی بۆ دەکرد و ئەم شیعەری دەخویندەوه:

رأيت رجالا يضربون نساءهم * فشلت يميني حين أضرب زينبا

کەوابوو ئەو لێدانه قورئان رێگەی پێداوه، غەیری ئەو لێدانهیە خەڵکانی نەزان لێی تێگەشتوون و تەفسیری دەکەنەوه. (سەید قوتب) دەلی: ئەوی کەمی لە حیکمەتی ئەم چارەسەرە ورد بێتەوه، دەزانی کە مەبەست ئەزیهت و ئازاری ژنان نییه، زۆر کردن نییه لێیان، تا بە مال و حال رازی بن، حەزبان ئی نەبی. (فی ظلال القرآن)، ۶۴/۵.

چوارەم - ئەگەر ئەشقیبوونە کە لە پیاو کەوه بوو، قورئان روو لە هەردوو ژن و پیاو کە دەکات کە هەول بدەن نێوانیان رێک بخەنەوه و صلح و سازش بکەن، واتە: بێر لە تەلاق نەکەنەوه، بە لکو بێر لە چارەسەر بکەنەوه، بۆیە دەفەرموی: ﴿وإن امرأة خافت من بعلها نشوزاً أو إعراضاً فلا جناح عليهما أن يصلحا بينهما و الصلح خير﴾. سورة النساء ۱۲۸/۱. واتە: هەر چۆنێک رێک دەکەون و ئەو ئالوژییە ریشەکەن دەکەن، بە زیادکردنی ماریی بێ بۆ ژنە کە لە لایەن مێردەوه، یان ژنە کە واز لە هەندی مافی خوێ بیانی، یان بەهەر شیوێهەکی دی، گرنگ رێکەوتنیانە، خو بیگومان ئەو رێکەوتنە زۆر باشتر و قازانجترە لە تەلاق و جیابوونەوه یان.

پنجەم - ئەگەر هەریەکەیان هەراو کێشەکی دەخستە سەر ئەوی دیکەیان، ئەوا (تەحکیم) بە کاربەینری، وەکو قورئان دەفەرموی: ﴿فابعثوا حکما من أهله و حکما من أهلها﴾. پێویستە بۆ دوو حەکەمەکانی نێوانیان، ئەم خالانەیان تیا رەچاو بکری: أ- هەر کام لە ژن و لە پیاو کە بە حەکەمی خوێان رازی بن.

ب- هەردوو حەکەمە کە خاوەن عەدالەت بن و، لە کاروباری هەراو کێشەیی خێزان شارەزاو لێزان بن.

ج- تا بکری خزمی ژن و پیاو کە بن، خو ئەگەر لەوان دەستی نەدا، با لە دراوسێکانیان بن، چونکە لەوانەییە ئەوان لە بەشی لە کێشەکیان ئاگادار بن.

د- هردوو وهکو که سیکی بی ته ردف کار بکن، واته: خرمایه تی به کار نه هیئن، به لکو ته نها مه به ستیان ریځستنه وهی نیوان نهو ژن و پیاوه بیټ.

ه- دوی لیکولینه وه راپورتیک بنووسن، چوځ کیشه که یان دیت و چوځ سهیری ده که نه؟ له سووره تی (نیساء) دا ده سلاټ و توانای نه دوه که مه باسکراوه، ده توانی بگه ریټه وه لای. پاشان نه گهر پیاوه که هاته سهر بریاری ته لاقدان، ده بی نه م خالانه ی لای خواره وه پیش چاو بگریټ:

(۱) ژنه که له حه یزو بینو یژیدا نه بیټ.

(۲) له پاکیه که نه بی، تییدا سهر جیی له گهل کرایټ، نه م ته لاقه له شه ریعه تی نیسلامدا پیی ده لئین: (الطلاق السنی) واته: ته لاقی و ته لاقی شرع په سنده و نیسلام ددانی پیا ده نیټ. بیگومان ره چاو کردنی نه م خالانه بو هیور کردنه وهی گروکلپه ی ر و کینه ی ژن و پیاوه که یه، تا به شکو پاش نه وه که پیاوه که زانی ژنه که له بینو یژیدایه، یان له حه یز پاکه وه بووه، به لام له و پاکیه دا سهر جیی له گهل کردوه، نه وسا به پیی شه ریعه تی نیسلام ده زانی له کاتی ئاوادا ده رفه تی ته لاقدانی نییه - که هقه موسولمان له ه موو کاریکدا شه ر عروو سونه تی بیټ، بی گومان له کاتی ئاوادا دور نییه بیرو که ی ته لاقه که ش له میشکیا نه مینی. له ولایشه وه نه گهر له بی نو یژیدا بی، بو دوی ژنه که عید ده که ی ماتل ده بی و درنگ تر ده توانی - نه گهر بیه وی- میرد بکاته وه، پاشانیش نه گهر ته لاق به دهمیا هات و که وت، ده بی ژنه که سی (قروء - واته: سی پاکیه بیینی (نه گهر خاوه ن سک و زای بی) یان سی مانگ دانیشتی وبمی نیته وه (نه گهر بچووک و نه زوک بوو)، یان نه گهر (حامل) به بوو، سکه که ی دابنیټ.. له م ماوه شدا هیمان ژن و پیاوه که ده توانن یه بگر نه وه و بچنه وه سهر خانه و لانه ی خو یان.

به لی نه م هه موو ئاگر به سه به ده ور ته لاقدا، ههر له بهر نه وه یه که هه تا ترو و سکا ییه که به دی بکری له نیوانیان د ته لاق نه که ویټ.. بیگومان ههر که سی که له م شتانه ورد بیټه وه ده زانی که هه موو ده گه ریټه وه بو پرگار کردنی ژنان له عادات و باوی سهر دمی جاهیلیه ت، چونکه ژنان له و سهر دمه دا هه میشه وه کو کویله و کو وتال سهر دکران، میرد چوځ ته لاقی ده دا؟ که یده یویست ته لاقی بدا، بی سنوور بوو، به لام نیسلام هات نه و هه موو بی سهر و به رییه ی له پیشه هینا و ژنانی بهر ز پاکرت و هه ق و مافی بو دیاری کردن و پییگوتن: ههر له دایک بوو نابی زینده به چال بکری و سوو کایه تی پی بکریټ... به شوو ددری - کچ بی یان بیوه ژن - ده بی ئیزنی لی وهر بگریدری، ژنی خاوه ن میرد ده بی گشت مافه کانی ره چاو بکرین، کاتی ته لاق ددریټ سته می لی نه کریټ، ته لاقدان له نیسلامدا ریساو یاسای خو ی هیه، وه کو له م سووره ته و له سووره تی (به قهره) دا گهلکیان باس کران.

بى سو دانانى ئەم ھەموو ئەحکام و ياسايانە بۆ ژنان.. لەبەر ئەوە نەبوو کە ژنان داوايان کرد بىت، يان پياوان ويزدانىيان بوو بىت بەرامبەريان، يان يەكيتى ژنانى جيهانىي، يان ژنانى ناوچەکە بەکاره ھەلسابى، يان ژنان خويان چووبنە ئەنجومەنى پەرلەمان و داوايان تۆمار کرد بىت؟! نەخىر، نا، تەنھا تەلەفونىکيش لە ھىچ لايەکەو نەکرا بۆ دابىن کردنى ھەريەک لەو مافانە، بەلکو تەنھا خودای مېھرەبان خوى ويستی ئەو ستەم و ناھەقيانە لەسەر ژنان نەمىنى و ژنان بگەرێنەو جىگای گونجاو و شياوى خويان، ئەو جىگايە قورئان بوى ديارىکردون. خودا دەرەموى: ((يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن...)) ئەى پيغەمبەر! کە دەتانهوى ژنەکانتان تەلاق بدەن، با کاتى بىت شياوى خوى بىت، واتە: کاتى بىت ژنەکە خيرا دەست بکات بە ئەژماردنى عیدەى خوى، تەبەلکو ئەوەند ماتل نەبىت، ئەگەر بیهوى مېردبکاتەو. بۆيە بۆ تەفسىرى ئەم نايەتە پيشەوا (بوخارى) لە کتیبەکەیدا ئەم فەرمودەى دىنى کە دەلى: ((عەبدوللای کوپى عومەر-خ) ژنەکەى لە (حەين)دا تەلاق دا! پاشان (عومەر) دەچى بۆ پيغەرمبەرى دەگيریتەو، ئەويش - لەبەرئەو کە ژنەکە لەحەيزدا تەلاق دراو - تووڕە بوو و فەرەموى: ((ليرجعها ثم يمسكها حتى تطهر، ثم تحيض فتطهر، فإن بدا له أن يطلقها فليطلقها طاهرا قبل أن يمسها، فتلک العدة كما أمره الله)). واتە: بابيھىنیتەو لای خوى رايگرى، تا لە حەيز پاك دەبیتەو، پاشان ديسان دەکەویتەو حەيزەو پاك دەبیتەو، جا ئەگەر پاش ئەو بوى دەرکەوت تەلاقى بدات، باکاتىک بى پاك بى (لە حەين) و سەرچييشى لەگەل نەکرد بىت، ئەمەيە مەبەستى خودا دەرەموى: لە کاتى عیدەياندا تەلاقىان بدەن.

پيشەوا (موسلم)يش بەم جوړە ئەو مەسەلە يە دەھيىنى و دەلييت: ((فتلك العدة التى أمر الله أن يطلق لها النساء)). (ئيبى عەباس-خ) لە تەفسىرى نايەتى ﴿فطلقوهن لعدتهن﴾ دەلى: (أى لا يطلقها وهي حائض ولا في طهر قد جامعها فيه، ولكن يتركها حتى إذا حاضت وطهرت طلقها تطليقة) واتە: لەحەيزدا، يان لە پاكىيەدا چووبیتە لای، نابى تەلاقى بدات، بەلکو دەبى ليىگەرئى تابو جاريكى تر بى نويز دەبیتەو و ھەميسان پاك دەبیتەو، ئەوسادەتوانى يەك تەلاقى بدات. کەوابوو تەلاقدان لە ئىسلامدا کاتى بۆ ديارىکراو، نابى مېرد ھەر کات ويستى وئارەزووى بوو تەلاقى بدات.. بەلکو دەبى ژنەکە:

يەکەم- لە کاتى بى نويزيدا بى

دووەم- لە ماوەى پاکيشيدا مېرد نەچووبیتە لای.

سييەم- زاناکان دەليين: دەرکەوتبى سکی پرە. حیکمەت لە ديارىکردنى کات و ماوەبۆ

ته لاقدان، ته مه ح خستنه بهر میړده که تا به لکو له و ماوهی چاوه پروانیه دا هه ردولا په شیمان بینه وه و سهر له نوی ژن و میړدی دهست پی بکه نه وه.

(ئین که سیر) ده لی: فه قیهه کان ته لاقیان کردووه به سی به شه وه:

یه که م: پیی ده لی ته لاقی سوننی (الطلاق السنی). مه بهست له م ته لاقه، نه و ته لاقیه که قورئان ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتِ الْمَرْأَةَ فطْلُقْوهنْ لَعَدَّتْهنَّ﴾. واته: ژنه که ده بی پاک بی و، بی نویژ نه بیټ و سهرجیشی له گه ل نه کرا بی. نه م ته فسیره ش رای (ئین عه باس) و (ئین مه سعود) ه. هه له بهر نه مه یه که زاناکان بو که وتنی ته لاق سی خالیان دیاری کردووه:

یه که م- ده لی (أن يكون الطلاق طلاقاً واحداً). واته: ده بی یه که ته لاقی بدات.

دووه م- أن يكون في طهر لم يخالط الزوج فيه زوجته) واته: ته لاقه که ده بی له و پاکیهه دابی که ژن و پیاوه که پیکه وه سهرجیان نه کردی.

سییه م- أن تكون هناك ضرورة تقتضي الطلاق، أو سبب يدعو إليه) واته: ده بی کاریکی پیویست و زه ورور هه بیټ له ته لاقدانه که دا. جا نه گهر نه م مهرجانه په چاو کران و ته لاقدرا، دیاره نه و ته لاقه هه لاله و ده بیټه (ته لاقی سوننی)، خو نه گهر یه کی له و خالانه جیهه جی نه بو و ته لاقیشدرا، بی شک نه و ته لاقدانه هه رام و قه ده غیه.

ئینجا ته لاقی سوننی ده بیټه دوو به شه وه: (أحسن) و (حسن).

ته لاقی (نه حه سن) نه وه یه: که میړد یه که ته لاقی ژنه که ی بد او، ژنه که ش له سووړی مانگانه یدا نه بی و سهرجیشی له گه ل نه کرد بیټ، واته: نه مه باشتیرین و په سه ندتریی جوړه کانی شیوهی ته لاقدانه. چونکه هاوه لان - خودایان لی رازی بیټ - هه میشه نه وه یان لا په سه ند بووه که ژنان یه که ته لاق بدرین، نه و کات له بهر دم ژن و پیاوه که دا فوورسه ت هه یه و ده توانن په شیمان بینه وه و بو جاریکی تر ژن و میړدی دهست پی بکه نه وه.

ته لاقی (حسین) یش نه وه یه که میړد به سی جاران و له سی (طهر) داو هه ر جاره ی ته لاقیکی ژنه که ی بدات، نه گهر چی پیشه و (مالیک) نه مه ش به (بیده) داده نی، چونکه نه و ده لی ته لاقدان ده بی هه ر به یه که ته لاق بیټ.

دووه م: ته لاقی بیده یی: ته لاقی بیده ییش نه وه یه که به یه کجار هه ر سی ته لاقه که ی بدات. بیگومان ته لاق له و حاله ته دا، یان له حالتی (حین دا، یان له حالتی (طهر) یکدا میړد سهرجی له گه ل کرد بیټ، کاریکی هه رام و قه ده غه کراوه. چونکه به پیغه مبهریان ﷺ راگه یاند که فلانه که س هه ر سی ته لاقه ی ژنه که ی داوه! نه وسا نه ویش تووړه بو و هه لسیاه وه و فرمووی:

((أيلعب بكتاب الله وأنا بين أظهركم)) ئايا ئەو مەسخەرە بە قورئان دەکری، کە هیشتا من ماوم و نەمردووم؟! پیاویک لە ئامادەبووان هەلساوو گوتی: ئەی پیغمبەر! ئەری نەچم لە باتی ئەو گوناحە بیکوژم؟ ئیتر زاناکانیش لەمەو دەکەوێ کێشەو دەلێن: ئاخو ئەو تەلاقە بکەوی، یا نەکەوی؟ هەر لەمەیشەو بوونەتە سی دەستەو:

دەستە یەكەم - کە (شیعە ئیمامیش) لەم دەستە یەن - دەلی: هیچ تەلاقێکی پێناکەوێت.

دەستە دوو - کە هەر چوار پێشەواکە لەم دەستە یەن - دەلی: هەر سی تەلاقە دەکەوی.

دەستە سییەم - (کە لەسەر دەمی پیغمبەر و خیلافەتی ئەبووبەکر و سی سالی لەخیلافەتی عومەر کاری پیکراوە و ئیستاش زۆرینە شیعە ئیمامی رایان وایە) دەلی: یەك تەلاق (رهجعی) پێدەکەوێت. سەرەرای (ئین تەیمیه) و (ئین قەیم) ی شاگردی. بی گومان هەر یەكەش لەم سی رایە بەلگە خۆیانیان هەیه و لە جیگە خۆیدا باسیانکردووە، بەلام ئیمە لەبەر ئەو بەسەکەمان درێژتر نەبی کورتمان کردووە. لەناو زاناکاندا کێشە یەك نییە کە هەر کەسیک بە شیوەی (سونی) تەلاق نەدات بە گوناحبار دەژمێردری، بەلکو کێشە لە کەوتن و نەکەوتن تەلاقەکاندا یە. هەر چوار مەزەبەکە (حەنەفی، مالیکی، حەنبەلی، شافعی) دەلێن هەر چەند تەلاقە بیدعیش بیت، هەر دەکەوی. جەماوەری شیعە ئیمامی و (ئین حەزم) و (ئین تەیمیه) و قوتابخانەکە ئین تەیمیه دەلێن: یەك تەلاق رهجعی پێدەکەوی، هەر کەسیش لەجیگە خۆیدا، درێژە بە بەلگە خۆی داو.

(المفصل في أحكام المرأة...) دەلی: (ئیمامی طحاوی) دەلی: دەستە یەك پێیان وایە کە ئەگەر پیاویک بە یەكجار سی تەلاقە خێزانەکە بدات، یەك تەلاق دەکەوێت، بەلام زۆربە زانایان دەلێن: هەر سی تەلاقەکە دەکەوێت.

(ئین تەیمیه) دەلی: (وإن طلقها ثلاثاً في طهر واحد بكلمة واحدة أو كلمات مثل أن يقول: أنت طالق و طالق و طالق. فهذه للعلماء - من السلف والخلف - فيه ثلاثة أقوال، سواء كانت مدخولا بها أو غير مدخول بها... وهذه الأقوال هي:

الأول - أنه طلاق مباح لازم، وهو قول الشافعي وأحمد في الرواية القديمة منه، إختارها الإمام الخراقي الحنبلي.

الثاني - أنه طلاق مباح لازم، وهو قول مالك وأبي حنيفة وأحمد في الرواية المتأخرة عنه، وهو منقول عن كثير من السلف من الصحابة والتابعين.

الثالث - أنه طلاق محرم، ولا يلزم منه إلا طلاق واحدة. وهذا القول منقول عن طائفة من السلف والخلف من أصحاب رسول الله ﷺ مثل الزبير بن العوام، وعبد الرحمن بن عوف. ويروي القولان عن علي وابن مسعود وابن عباس. وهو قول كثير من التابعين ومن بعدهم مثل طاوس ومحمد بن إسحاق، وهو قول داود - صاحب المذهب الظاهري - وأكثر أصحابه، وهو قول بعض أصحاب أبي حنيفة ومالك وأحمد بن حنبل. ويروي ذلك عن أبي جعفر محمد بن علي بن الحسين، وابنه جعفر بن محمد، ولهذا ذهب إلى ذلك من ذهب من الشيعة.

الرابع - وأما القول الذي قاله بعض المعتزلة والشيعة، وهو أنه لا يلزمه شيء. فهذا لا يعرف عن أحد من السلف. (مجموعة الفتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية/المجلد: ٣٣ ص ٨-٩).

کورتەى بۆچوونى (ئىبن تەيمىيە) ئەمەيە کە دەلى: ئەگەر ژنىك - سەرچىيى لەگەل کرابى، يا نا - مێردەكەى لە (طهر) يکدا سى تەلاقەى بدات بەيەك پرستە، وەكو ئەو بەلى: (أنت طالق ثلاثا) يان بە هەر جوړىكى تر، سەبارەت بەمە زانايانى (سەلەف) و (خەلەف) سى قسەيان هەيە: يەكەم - دەلىن: تەلاقى وا موباحەو تەلاقەكەشى دەكەوى. ئەو دەش قسەى ئىمامى شافىعەيى و پىوايەتيكى كۆنى ئىمامى ئەحمەدى حەنبەل.

دووهم - دەلى: ئەو تەلاقە حەرامەو لەگەل ئەو دەشدا دەكەوى. ئەمەشيان وتەى (ئىمامى مالك، ئىمام ئەبوو حەنەيفە، ئىمام ئەحمەد) لە پىوايەتيكى ئەم دوايىيەيداو، زۆرەى (سەلەف)ى هاوێلان و پاشىنانيش پەسەنديان کردوو.

سێيەم - دەلى: تەلاق بەو شىوێهە حەرامە، بەلام يەك تەلاقى پێدەكەوى. ئەم بۆ چوونەش لە تاقمێك لە هاوێلانەو وەرگيراو، وەكو: (زوبەيرو عبدالرحمان). وە لە (عەلى كوپى ئەبوو تاليب) و (ئىبن مەسعود) و (ئىبن عەباس) يەشەو هەردوو بۆ چوونەكە هاتوو، كە ئەمەيش قسەى زۆرەى پاشىنان و پاشىنانيانە وەكو (تاووس، محمد ئىبن ئيسحاق، داودى (ظاهري) خۆى زۆرینەى هاوێلانەى.... وە لە هەندى لە هاوێلانەى (ئەبوو حەنەيفە) و (ماليك) و (ئەحمەدى حەنبەل) يەشەو رىوايەت كراو، وە لە (ئەبوو جەغفەر - محمد بن علي بن الحسين - و (ئىبن جعفر بن محمد) يەشەو هاتوو، لەبەر ئەمەيشە كە برايانى شيعە هينديكيان بۆچوونيان وایە.

چوارەم - ڤاوبۆچوونى هەندى (موعتەزىلە) و (شيعە) يە كە دەلىن بە رستەى (أنت طالق ثلاثا في مجلس واحد) هېچ ئاسەوارىكى لىناكەوێتەو. واتە: تەلاقى پىناكەوێت، بەلام ئەم قسەيە لە هېچ كەسێك لە (سەلەف)ەو نەكەوتۆتەو.

(ئىبن قەييم) يەش سەبارەت بە قسەيەكى ئاوا كە دەلى: (أنت طالق ثلاثا بكلمة واحدة) دەلى چوار قسە هەيە، ئەمەيش لە ڤاوبۆچوونەكانى (ئىبن تەيمىيە) دەچى، ئەگەرچى

جیاوازییه کیش هه بی. (المفصل) له سهه باسه که ی ده چی و ده لی: (قول الجمهور: وقوع الطلاق ثلاثا بلفظ الثلاث).

له کتیبه فیه که کاندایا هاتوو: که سی ته لاقه، ئەگەرچی به یه که پسته ش بی، وه کو (انت طالق ثلاثا) به لای ئیمامی شافعی و ئیمامی مالیک و (ئین حه زه) وه ده که وی و (بیده) ش نییه، وه به لای (حه نه فی) و (زهیدی) یه کانی شه وه ده که وی، به لام به (بیده) ی داده نی. به لای (حه نه به لیه) کانی شه وه هه سی ته لاقه که ده که وی، به لام له ریوایه تیکدا به (بیده) ی داده نی، له ریوایه تیکی تر دا به (بیده) شی نازان. (جه عفر) یه کانی ش هه راو کیش یانه تییدا، ئەگەرچی زۆرینه یان ده لی: یه که ته لاق ده که وی. به ری (عبد الکریم زهیدان) پیش نه وه قسه ی په سه ند له و قسانه هه لبرێری ده لی: ئەم مه سه له یه، مه سه له یه کی ئیجتیهادی خیلایه، که وا بوو دروست نییه تانه و ته شه له هیه خاوه ن قسه یه که - له وانه - بدریت، هه ره وه ره وانیه به هیه کامیکیان بلیت: (شاذه)، یان هه ندی قسه ی ناشیرینیان ئاراسته بکری.

وه ده توانری - به پیی هه لبرێاردنیان - کار به هه ره یه که له وانه بکری، واته: ئەوه یان که ده لی: هه سی ته لاقه که ده که وی، یان ئەوه یان که ده لی: یه که ته لاق ده که وی، چونکه له پیش شه وه باس مان کرد که هه ره قسه یه کیان چه ندین هاوه ل و زانی پاشینان خاوه نیی و هه ره که سیش به لگه ی خوی هی ناوه.. ئەو قسه یه نه بی که ده لی: (انت طالق ثلاثا) هیه ته لاقیکی پی نا که وی، چونکه هیه به لگه یه کی به ده سه ته وه نییه.

پاشان (زهیدان) ده لی: (والذي أميل إلى الأخذ به من هذه الأقوال التي ذكرناها، هو القول بأن الطلاق الثلاث بلفظ واحد، أو بتكرير لفظ (انت طالق) ثلاث مرات في مجلس واحد، أن الطلاق بهاتين الصيغتين يقع واحدة رجعية، وهذا القول أرفق بعامة المسلمين وأقرب إلى تحقيق المصلحة المشروعة للأسرة المسلمة، بالإضافة إلى مال هذا القول من مستند شرعي قوي). واته: له بهر بار سووکی به کاروباری موسلمانان و ره چا و کردنی به ره وه ندییه کانی خیزانه موسلمانان، من بو خو م نه و قسه هه لده برێرم که ده لی نه و پسته یه که ته لاقی ره جعی پی ده که وی.

به ری ز دکتور (مصطفی الزلمی) ده لی: الترجيح: إنني لست من أهل الترجيح ولا أدعي ذلك، ولكن ترجيحي هذا ليس إلا إعادة مختصرة لما قاله السلف والخلف بصدد هذه المسئلة الخطيرة في حياة الملايين من المسلمين... واتضح لنا من الإستعراض السابق أنها مسئلة خلافية منذ صدر الاسلام إلى يومنا هذا، وتبين لنا أن أدلة كل طرف هي أدلة ظنية لا تدل على الحكم دلالة قطعية، إذن حكم المسئلة متنازع فيه... واته: ئەگەرچی من خو م به

ئەھلى (تەرجىح) نازانم، بەلام كورتهيهكى پابوچوونى زانايانى (سەلەف) و (خەلەف) م لەم مەسەلەدا ھىناوودەلېم: ئەم مەسەلە سامناك و گرنگە لە ژيانى مليۆنەھا موسلماندا... وە بەشەن و كەو كردنى بەلگەى زاناکاندا دەردەكەوئەت ھەر لەسەرەتاي ھاتنى ئىسلامەو تائىستە ئەم مەسەلەيە، مەسەلەيەكى (خىلافيە)، وەبەلگەى ھەر لايەكيشيان (ظنية) و ناگاتە پلەى (قطعي) و ھەريەكەشيان ھەلدەگرى راست بى و، ھەلەش دەگرەت (خەطاً) بىت.. جا ئەو بەرپەزە بۆ پشتگىرى لە بۆچوونەكەى پتر لە (١٤) بەلگە لە كتيبەكەيدا دىنئەتەو، بەلام لىرەدا دەرفەت نىيە بىيان ھىن.

تەيىنى:

منىش وەكو خەمخۆرىكى ئىسلام، داوا لە ھەموو زاناو دانا بەرپەزە ئىماندارەكان دەكەم، بەچاويكى حورمەت و پەزەو تەماشاي ھەموو زانايانى پىشوو بکەن، ئەوانەيان ھەردەم لەبەر پۆشنایى ئايەت و فرمودەكاندا، لە ھەولدا بوون بۆ (استنباط) و (اجتهاد) بۆ پىشەتەكان، وەبە چاوى ئىعتىبارەو سەيرى پابوچوونى موحتەھىدەكان بکرى، بەتايبەت ئەو مەسەلەنە كە ئىجتىھادىي و خىلافىن، وە پىويستە بە لىزانانە مامەلە لەگەل پابوچوونە جىوازەكان بکرى، وە پاي ھەركامىكەيان بۆ جىگا و شوئىنى خوى سوودى لى وەرەگرەدرى، وە با سەيرى خاوەن كىشەكە بکرى، بزەرى ئەگەر پياويكى صالح و چاك و مندالدارە، يان پياويكى خراپ و تەلاقخۆر و مەشروبخۆر، بۆ ھەركامىكەيان فەتوايەك ھەلەبژىردى پر بەكالەى! پىويستە ئىمە ئىسلام زۆر بەرپەزەو گەرەتر لە (مەزاهىب) ھەكان تەماشە بکەين، وەسەيرى جىھاد و مىحنەت و دلسۆزىيان بۆ شەرىعەتى ئىسلام بکەين، پىويستە (تعصب) و دەمارگىرى مەزھەبى وەلا بنىين، پىويستە تەماشاي بەھىزى و لاوازى فەتواكە بکەين، ئىتر خاوەنەكەى لەھەر مەزھەبك بى. پىويستە ئەمرو بە لىزانانە تر پىويستە گۆرەپانى ژيانەو، تا بتوانىن سوود لەو ھەموو قوتابخانە فىقھىيانە وەرەگرىن خويان ماندو کردووە بۆ ئىسلام، چونكە ھەموويان مالى ئىسلامن و، بەپىي (اختلاف امتى رحمة) یش بىت – ئەگەرچى لاوازىشە – دەتوانى بۆ ھەر بوارىك سوود لە فەتواى يەكەى لەو بەرپەزە وەرەگرەدرى، بەتايبەتى لەبەر ئەمە كە ھەر يەكەيان بەلگەى ھەيەو، مەسەلەكەش خىلافيەو بەلگەكانىش (ظەننى) ين، نەك (قەطىعەى).

پوخته‌ی نهم باسه

پیویسته بۆ ئەوانه تەلاقخۆرن، پێش ئەوه هەلبکوتنه سەر تەلاقخواردن، ئەم هەنگاوانە ی لای خوارەوه بنرین:

۱. ئامۆژگاری و ترسی خویان وەبەر بنری، وە مالکاولی و دەرەنجامی تەلاق بخریته پێش چاویان.

۲. جیینووستن جیا بکەنەوه، کە ییگومان پۆل و دۆزی (نەفسیی) و دەروونی خۆی هەیه.

۳. هەرەشەو لیدانیکی سووک (بە نیازی چارەسەر) نەک بۆ ئازار و بیزاری ژنەکە.

۴. ژن و پیاو کە بکەونه صولح و سازش و هەولی ئاشتبوونهوه بدەن، وە بەهەر شیوەیهک دەتوانن پێک بکەون، پێ بگرەنەبەر.

۵. (تەحکیم)، واتە: دوو کەسی عادل و پسپۆرو دلسۆزو کارناس لەبۆاری کاروباری خیزاندا بچنە نیوانیانەوه.

جائەگەر ئەو خالانە ی سەرەوه هیچ کەلکیان نەبوو، ئینجا بەم شیوەیه ی لای خوارەوه بچنە سەر مەسەله ی تەلاق و جیا بوونهوه:

یەكەم – سەرەتا یەك تەلاقی بدات.. بەلکو تا عید دە ی تەواو دەبی، لەوماوێهەدا پەشیمان ببنەوهو دیسانەوه بەنیکاحیکی تازە ژیان دەست پێ بکەنەوه، ئەگەر پاش تەواو بوونی عید دە پێک وەتەنەوه، یان بەرەجعت و بی نیکاحی تر، ئەگەر بەر لە تەواو بوونی عید دە یەکیانگرتەوه.

تییینی: ئەگەر ئەو خالانە ی سەرەوه بی کەلکوون و چار هەرتە لاقبوو، پیویسته ئەم چەند خالانە ی خوارەوه لە لایەن تەلاق دەرهوه رەچاوبکرین:

أ- بزانی کاتی عید دە ی چ کاتی دەست پێدەکات.. ئەو کاتە تەلاقی بدات، چونکە خودا وا داوا دەکات، بۆیە دەفرموی: ﴿إِذَا طَلَقْتِ الْمَرْأَةَ فَطَلِقْهُنَّ عِدَّتِهِنَّ﴾ واتە: هەرکات دەتانهوی ژنان تەلاق بدەن، لە کاتی خۆیاندا تەلایان بدەن، (باپاک بن و (لەحەیزو نیفاس) دا نەبن، وە لەوماوێهەدا پاکییەشدا سەر جییان لەگەڵ نەکرایت.

ب- مادەم تەلاقەکە رەجعی دەبی و، دەر فەتی یەککەوتنەوه ی تیدا دەمی، نابێ لەو جیگە ی تیدا بوو (بەر لە تەلاقدان) بکریته دەر، سەرەپای ئەوێش دەبی خواردن و جل و بەرگ و پیویستیهکانی تریان بدریتی.

ج- جا ئەگەر – پاش ئەو ماوێهە – تەلاقی دا، یان هی نایەوه و پیکهاتنەوه، دەبی لە هەردوو حالەتە کەدا دوو شایەت ئاگادار بن، ئەم دوو شایەتە ئەوێند گرنگییان پیدراوه، هەندی لە زاناکان دەلین، ئەگەر ئامادە نەکران، تەلاقەکە ناکەوی.

د- ژنه که تنگه تاو نه کات بۆ ئوه له تهواوی مارهیی یه کهی ئازادی بکات، یان شتیکی بۆ بگپریتتهوه له بهرامبهر ته لاقه کهوه، به لام ئه گهر ژنه که به ئاره زووی خووی له بهرامبهر ته لاقه کهوه له گه ل پیاوه که پیکه وتن له سهر ههر چه ند، ئوه په وایه و پییده لاین (خولع)، خولعیش له شه ریه تی ئیسلامدا ری پیدراوه، دواتر (إن شاء الله) پتر باسی ده که ی.

ئه گهر پاش ئوه که ژیا نی ژن و میردییان ده ست پیکرده وه، دووباره بۆ که پرتیکی تر تی کچوونه وه و پیکه وه نه ده ژیان، ده بی یه که ته لاقی تری بدات، به لام له گه ل په چا وکردنی ئوه خالانه ی له ته لاقی یه که مدا با سکران.

ئینجا ئه گهر هه میسان پاش ته لاقی دووهم په شیمان بوونه وه و هه زیان کرد ژیان ده ست پی بکه نه وه...، ئوه ئه مجاره ش ده رفه تیان له به رده ستا ماوه، به نیکاحی کی تازه (ئه گهر عیدده ی ته واو ببوو) یان به (ره جعت) ئه گهر عیدده ی ته واو نه بوو بوو. شیایو ئاماژه بۆ کردنه دوو ته لاقیان له ده ست داوه و ئیستا له سی ته لاق یه که ته لاقیان ماوه، جا ئه گهر به و ته لاقه درێژهیان به ژیان دا، ئوه پیروژه و کاریکی باشه، خو ئه گهر بۆ جاری سییه م ده ستیان کرده وه به هه راو کی شه، ئوه سه ره ی ته لاقی سییه م و کو تایی دیته پیش، جا ئه گهر ته لاقی سییه می شیدا، ئه م چه ند خالانه په یداده بن:

۱- نابی له مالی میرده که یدا بمینیتته وه (وه کو ئوه که له حاله تی یه که م دووهم ده مایه وه)، چونکه به ته واوی په یوه ندیان بچراوه و هه راهه لی.

۲- به هیچ شیوه یه که (نه به نیکاحی تازه، نه به ره جعت) ناتوانی بگپریتته وه لای میرده که ی.

۳- هه ر که عیدده که ی ته واو کرد، ده توانی - ئه گهر بیه وی - میرد بکاته وه به کابرایه کی تر.

۴- ده توانی بگپریتته وه لای ئه م میرده له ده ستچووه ی، به لام به م مه رجانیه ی خواره وه:

أ- بی دانانی هیچ مه رج و سانسۆرێک شوو بکاته وه به کابرایه کی تر.

ب- میردی دووهم سه رجییی له گه ل بکات.

ج- له یه که جیا ببنه وه (به مردنی ئه م میردی دووهمه، یان به ته لاق...)

د- عیدده ی ئه و جیا بوونه وه یه ته واو بکات.

ئینجا ئه گهر ئه و مه رجان هاتنه جی، ئه و میردی یه که م ده توانی ماره ی بکاته وه (ئه گهر هه زیان لی بوو)، چونکه هه موو قوناغی کیان بری و گه لی ئه زموون و تاقیکردنه وه یان دی، ده گونجی ئه م جاره بتوان هه ندی له که م و کورتیه کانی یه کدی قه بوول بکه ن.

سهرنجیک:

بویه قورئانی پیروژ ئه و ژن و میړده بهو سې قوئاغه دا تیده پېښی، تا به لکو جار دواى جار بیریک له خویان و له مال و حالیان بکه نه وه، جا نه گهر پاش بېښی نه و هه موو قوئاغانه، هیچ که لکیکیان لی نه بیښی، دیاره ئیتر هه چهنده ی تریان له گهل بکری، هه دووباره کردنه وه یه و تازه ئولفه تیان به و هه راو کیشانه وه گرتووه و قابیلی پیکه وه ژیان نین، ده بی بو هه تا هه تایى لیك جودا بکړینه وه، نه گهر چی بو دوا ییش په شیمان بن، چونکه زیاد له وه که ئیسلام نه م پړیگایانه ی بو دانان و نه یان تئوانی سوو دیان لیوه رگرن، ئیتر له وه به و لاهه چی تر بکات؟.

خوینه ری هیژا ! نه مه نه و یاساو پړسانه بوون که ئیسلام ره چاوی کردوون بو ته لاقدان — پاش نه و هه موو هه ولانه — نه گهر هه ر پرویدا.. چونکه ئیسلام پړیگه نادات به پیاو به ئاره زوی خوی چ کات و ساتی به میشکیا هات ته لاقی ژن بدات.. به لام ئایا نیوان کومه لگه ی پېشکه و تووی ئیستا و نه و یاساو پړسیایانه ئیسلام دایناون، نیوان ئاسمان و پړسمان جیاوازی نییه؟.

(ته حلیل ای شه رعیی و په سهند)

ته حلیل دواى که و تنی سې ته لاقه و، پاش شوو کردنه وه ی ژن به میړدیکی ترده ست پیډه کات، جا نه گهر میړدی دووهم مرد، یان به ئاره زو نه و ژنه ی ته لاقدا، نه و میړدی یه که م ده تئوانی ماره ی بکاته وه... به لی نه مه یه نه و ته حلیل ی له قورئانی پیروژدا هاتووه و خودا ده فهرمووی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾.

حه نه فییه کان له و باره وه ده لیڼ: نه گهر ژنیك به و مهرجه نیکاح کرا له کابرایه ک — که پاش سه رجییی — ته لاقی بدات، نه و مهرجه که به تاله و نیکاحه که داده مه زری و کاری پیډه کری، واته: ناتوان به زور ته لاقی پیډه ن، چونکه ده لیڼ: (إِنْ الشَّرْطُ الْفَاسِدُ لَا يُؤْثِرُ عَلَى صَحَةِ الْعَقْدِ الْمُقْتَرَنِ بِهِ).

مالیکیه کان و پیښه و (نه حمه د) و (زهید) یه کانیش ده لیڼ: نیکاحی و به تاله و دانامه زری، ئیتر له عه قده که دا ته لاقدان باس بکری، یا باس نه کری؟ چونکه ئیعتیار به نیه ته و، دیاره نییه تیان بوکاتیکی تایبه ت و دیارییه.. پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وآله وسلم) له و باره وه ده فهرمووی: ((لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحْلِلَ لَهُ)).

دکتور (زهلمی) دلی: (الراجح من وجهة نظري هو رأي من قال بفساد عقد التحليل مطلقاً). واته: قسه ی په سهند نه و قسه یه یه که ده لی نه و نیکاحه که به و مهرجانه ده کری، به تاله و ده بی پی نه دریټ، چونکه:

یه کهم — ته حلیلی ئاوا پیچەوانە ی پەرەوالەتی قورئانی پیرۆزە، چونکە قورئان دەفەر موی: ﴿ولا تعزموا عقدة النکاح حتی یبلغ الکتاب أجله﴾ ۲/۲۳۵. دیارە میردی یه کهم بهر له ته وایووونی عید دە ی پیاوی دووهم نیه تی ته وای هیناوه که ئه و ژنه ماره بکاته وه، له کاتی کدا ئایه ته که ده فەر موی: تا عید دە ی ته وای نه بی ئیوه بیر له ماره کردنی نه که نه وه. دووهم — ئه و عه قده یه عه قدی کی کاتی یه و، ته لاقه که ش هه تمیی هه و هه ر ده بی بی، له کاتی کدا (عه قد) له ئیسلامدا بۆ ده وام وه مه کاتی یه، ته لاقیش ئیحتیمال و ئه گه ری تیدا یه، نه که هه تمیی هه ت.

سییه م — پیچەوانە ی سووننه تی پیچە مبه ره (صلی الله علیه وآله وسلم)، بۆیه نه فرین له هه ردوولا (محلل، محلل له). یان دکاو به (ته یس) و هه چه ی خوازاو ناوی ده بات، بۆیه ده فەر موی: ((ألا أخبرکم بالتیس المستعار؟ قالوا: بلی یارسول الله: قال: هو المحلل، لعن المحلل والمحلل له)). واته: تگه و هه چه ی خوازاو تان پی نه ئیم کامه یه؟ گو تی ان به ئی. ئنجا فەر موی: هه لاکه ری ژنه که یه (واته: میردی دووهم) ده سا نه فرینی خودا له میردی یه کهم و دووهم بی ت.

چواره م — پیچەوانە ی کارو ره فتاری هاوه لانه، چونکە:

أ- (عومه ر- خ) ده ئی ت: (لا أوتی بمحلل ولا محلل له إلا رجعتما) واته: مه گه ر ئه و دووانه — میردی یه کهم و دووهم — نه هی نرینه لام، ئیلاو بیللا به رد بارانیان ده که م! ب- (عه لی کو پی ئه بی تالیب- خ) ده ئی: به نیکا حی کی دلخوازو ئاره زومه ندانه نه بی، ئه و ژنه مه دهنه وه میردی یه کهم، واته: به و فیل و فەرجه هه لال نابی و، کاری وایش گالت هه مه سخه ری هه به قورئان.

پینجه م — پیچەوانە یه بۆ راو بو چوونی پاشینان، له وانه:

أ- (ئین جورهیج) ده ئی به (عه تا) م گوت: چی ده ئی ت دهر باره ی ئه و ژنه که میردی دووهم (واته: محلل) ته لاقی ده دا و میردی یه کهم ده یباته وه؟ گو تی: ده بی لی ک جودا بکری نه وه. ب- (به کر بن عبدالله المزنی) ده ئی: (أولئک یسمون فی الجاهلیة التیس المستعار) واته: ئه و جو ره که سانه — کاری و ده که ن — بهر له ئیسلام پییان ده گوتن: تگه ی خوازاو! پی شه و (مالک) ده ئی: ده بی لی ک جودا بکری نه وه!

شه شه م — ئه و حیکمه ته ی ئه و (ته حلیل) ه ی بۆ دانراوه — که مانه وه ی ژنه که یه لای ئه و میرده دووهمه و، پاشان بیر کردنه وه و په شیمانی ژنه که بۆ میردو مال و مندالی پی شووی — له وسات و کاته که مه دا پهیدا نابیت، ئه وه ش پیچەوانە ی ئه و مه به ست و ئامانجه یه، که ئه و (ته حلیل) ه بۆی (ته شریع) کراوه.

حه و ته م – نیکا حیکی کاتییه، چونکه وا ئه نجام دهدی، که پاش سه رجیی خیرا ته لاق بدریت!

هه شته م – نیکا حه به مه رج: چونکه به مه رجی له (محلل) ماره ده کری دواي سه رجیی ته لاقی بدات!

نویه م – ژنه که زورجار رازی نییه به و جوړه میردکردنه.. چونکه بو دواي قه دروپایه و پله ی له ناو کومه لگه دا داده به زیت، شیاوی ئامازه بو کردنه کومه لگه ی کورده واری به و جوړه نیکاح و ماره کردنه ده لیت: (جاشکردنه وه!).

دهیه م – قسه ی (شافیعییه کان) و (ظاهر)یه کان، پیچه وانه ی ئه و فرموده یه که ده لی: ((إنما الأعمال بالنیات وإنما لكل امرئ ما نوي...)). (ئین قه ییم) ده لی: (ولا فرق عند أهل المدينة، وأهل الحديث وفقهاءهم: بین إشتراط ذلك بالقول، او بالتواطوء والقصد فإن القصد معتبرة والأعمال بالنیات، والألفاظ لا تتراد لعینها، بل للدلالة علي المعاني فتترتب علیها أحكامها. (زاد المعاد ٦/٤).

تا ئیستا له و مه سه لانه دواين که پیاو به ته نه نا خوی (وه کو ئه وهی که ته لاقی به ده سته) هه ل ئه کوتیته سه ته لاق و، ته لاقی ژنه که ده دات، جا بو ئه وه که پیاوان ریسا و یاسای ته لاق و جیا بو نه وه نه شیوینن، ئیسلامی پیروژ ئه و کومه له یاسایه دانا و ئیمه ییش بو ئیوهی به ریژمان نووسی جا ئیتر له مه به و لاوه سه ره ی ئه وه یه که هه ندی ته لاق هیه ئیراده و خواستی هه ردو له ژن و پیاوه که ی ده وی، جا بو ئه وه ش پیاوان له ژنان سته م نه که ن، خالگه لیکی بریار داوه له جیبه جیوونی ئه م جوړه ته لاقه داو، ناوی ناوه (خولع)

خولع له شه ریعه تی ئیسلامدا

بریتیه له ریکه و تنی ژن و پیاو، یان بریکاریان، له سه ر کو تایي هینان به په یوه ندی گریبه سستی ژن و میردی له به رامبه ر (عیوه ن)یکه وه، ژنه که بیدات به پیاوه که.

به لی که ژن و پیاو ئیراده یان یه کیگرت و پیکه اتن بو کو تایي هینان به په یوه ندی نیوانیان، ئینجا ژنه که چووه ژیر (به دیل)ه که یه وه، بی شک له حاله تی ئاوا دا گومانیک نییه که ئه و خولعه ره وایه و داده مه زریت، به لام ئه گه ر له به ر گوشاری پیاوه که بوو، ژنه که چووبووه ژیر ئه و باره وه، دیاره که ئه وه دانا مه زری وکاری پی ناکریت.

بارو شنتر بلین: ئه گه ر پیکه اتنه که یان بو جودابوونه وه له به ر نارپکی و لاساری پیاوه که نه بوو، به لکو ژنه که بو خوی ویستی له و پیاوه جیا بیته وه که به سروشت هزی لی

نه دهکرد، جا ئیتر له بهر جیاوازی ته مه نیا بێ، یان له بهر جیاوازی پلهی خوینده واری و پۆشنیریان بێ، یان ههر شتیکی تر که دهسه لاتی پیاوه کهی تیدا نه بێ بۆ جودابوونه و ده که، بێ شک ته لاقی ئاوا په وایه و لیکجودا ده کرینه وه. خو ئه گهر له بهر گوشاری پیاوه که بوو ژنه کهش به ناچاری قه بوولی خولعه کهی ده کرد، بێ گومان له حاله تی ئاوا دا به لای (حه نه لیبی) و (ظاهری) و دهسته یه که له (جه عفر) یه کان و سه رجهم (زهید) یه کانه وه، ته لاقی وا دانامه زری و نیکاحه که وه کو خوی ده مینیتته وه.

ئینجا ژنه کهش: ئه گهر بائغ و ژیر و ئاره زوومه ندو ته ندروست بوو و پێی لی نه گیرابوو له ئال و ویل دا له بهر (سه فاههت)، ئه وه بیکگومانه ئه و خولعه داده مه زری، خو ئه گهر نه خو ش و شی و مندال و بێ ئاره زو بوو، له مه یشدا گوومان نیه که دانامه زری... جا ئه گهر له و حاله ته دا که ژنه که (ئه هلیهت) ی شه رعیی نه بوو بۆ قه بوولکردنی خولع و، (وه لی) ه کهی چوه ژیر خولع و عیوه زه که یه وه، زاناکان رایان به م شیوه یه:

یه کهم — هه نه فیه کان خولعی ئاوا به په و او دامه زراو داده نیی.

دووه م — شافیعیه کان ده لی: هه موو که سیك — وه لی ئه و ژنه بی، یا نا — ده توانی قبوولی خولع بکات له باتی هه موو جو ره ژنیك: مندال و نابالغ و (سفیهه)، به مه رجی ئه و که سه خوی بچیتته ژیر (عیوه ن) ه که وه.

بۆچی پێ به خولع دراوه؟

پێ به (خولع) دان.. بۆ ئه وه یه که ههر کات ژن و میرد زانییان ناتوانن له مه سه له ی ژن و میردیدا یاساو پێسای خودا بپاریزن و، په قتاریان له گه ل یه که به پێی قورئان و سوننه ت بێ، مافی یه کدی پێشیل ده کن. (ئین قدامه الحنبلی) له کتیبی (المغنی) دا ده لی: (والخلع — أي شرع — لإزالة الضرر الذي يلحقها بسوء العشرة والمقام مع من تكرهه وتبغضه...) واته: بۆ لادانی ئه و زیانه یه تووشی ژنان ده بی له لایه ن میردی خراپه وه.

له (کشاف القناع) یشدا هاتووه: (وفائدته — أي فائدة الخلع — تخلصها من الزوج على وجه لا رجعة له عليها إلا برضاها) واته: که لکی خولع به پله ی یه کهم ده گه ریتته وه بۆ خو پرگارکردنی ژنه که له ده ست پیاوه که ی. که و ابوو حکمه تی خولع.. ئه گهر قازانجی پیاوه که شی تیدا بی. ده توانی بلییت ته نها له بهر خاتری ژنان دا هی ترا وه و پێی پیدراوه، چونکه پیاو — ئه گهر خولعیش نه بی، به ریکه یه کی تر ده توانی، له لاساری ژنه که خوی رزگار بکات.

یاسای عیراقیی چۆن دەروانیته خولع؟

له ماددهی (٤٦) ی یاسای باری که سیی عیراقیدا له ژیر سهردیری: (التفريق الإختیاری) دا هاتوو:

١- الخلع لإزالة قيد الزواج بلفظ الخلع أو مافي معناه، وينعقد بايجاب وقبول أمام القاضي، مع مراعاة المادة (٣٩) ونصها.

٢- على من أراد الطلاق أن يقيم الدّعى في المحكمة الشرعية يطلب إيقاعه واستحصال حكم به فإذا تعذر عليه مراجعة المحكمة وجب عليه تسجيل الطلاق في المحكمة خلال مدة العدة.

(٣) تبقى حجة الزواج ممتدة إلى حين إبطالها من المحكمة). واته: خولع: لابردي ناسه واری هاوسهریه تیه به وشه ی (خولع) یان ههر وشه یه کی تر ئه و مانایه بگه یه نیّت. ئه م خولعه به گوته ی ئه و پرسته یه ده بی له لایه ن میرده وه و، قبول کردنی له لایه ن ژنه که وه و له به رده م دادوه ردا، له گه ل پرچا و کردنی مادده ی (٣٩) که تیایا هاتوو: ئه و ی ده یه و یّت ته لاق ی ژنه که ی بدات، ده بی له دادگای شه رعیدا داوا توّمار بکات بوّ خستنی ته لاقه که ی له لایه ن دادوه ره وه، ئه گه ر ئه مه ی بوّ نه کرا، ده بی له ماوه ی عیدده ی شه رعیی ژنه که دا ته لاقه که ی له دادگادا توّمار بکات.. خوّ ئه گه ر ههر گو ی نه دایه و سهردانی دادگای نه کرد، ئه و ژنه ئه گه رچی ته لاقیشی دابی، ههر به ژنی ئه و حسیب ده کری، هه تا ده چی هه لیده وه شینیتته وه.

١- يشترط لصحة الخلع أن يكون الزوج أهلا لإيقاع الطلاق، وأن تكون الزوجة محالة ويقع بالخلع طلاق بائن). بوّ ئه مه که (خولع) دامه زریّت، ده بی میرده که (ئه هل) بیّت بوّ ته لاقدان، هه روه ک پیوسته ژنه که ش ژنی ئه و بیّت. ته لاقیش له (خولع) وه بکه و یته وه، جیا بوونه وه یه کجاره کییه، واته: بینونه الکبری) یه.

٢- للزوج أن يخالف زوجته على عوض أكثر أو أقل من مهرها). میرد بو ی هه یه خولعی ژنه که ی بکات له سهر بریتیه که ی، زۆرتر بیّت یان که متر بیّت له مارهی یه که ی.

ئه و شتانه ری بو ژنان خوش ده که ن بو داوا ی ته لاق

زاناکان ده لّین: (کل ما يلحق الأذى أو الألم ببدن الزوجة أو نفسها أو يعرضها للهلاك) واته: ههر شتی که عه زیه ت و ئازار به جهسته و ده روونی ژنان بگه یه نی، یان بیانخاته هیلاکه ته وه، له هه موو ئه و حاله تانه دا ده توانن داوا ی جیا بوونه وه له پیاوه کانیان بکه ن، بی گومان ئه مه له کوّمه لگه یه ک بو کوّمه لگه یه کی تر، یان له ژنی که وه بو ژنی که تر ده گوپردی.

بۆ نموونه: قسه‌ی دزیووناشیرین، جزیو، به‌خوی یان به‌باوک و دایکی، یان روی لیوهرچه‌رخینی و قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کات، یان شه‌و – بی هیچ هوکاریکی شه‌ریعی – له‌گه‌لی نه‌خه‌ویت، یان ماوه‌یه‌ک سه‌رجییی له‌گه‌ل نه‌کات، یان پروو گرژو پروو تال بی‌ت له‌گه‌لیا، یان ناوچاو بدات به‌یه‌کا، یان قسه‌ی به‌رزو نزمی له‌گه‌ل بکات، یان گوئی بۆ قسه‌ی نه‌گریت. تاد.

هه‌روه‌ها لی‌دانیکی – له‌سنوور ده‌رچوو – به‌ده‌ست، یان به‌هه‌ر ئامی‌ریکی تر، یان بریندارکردنیان، یان شکاندنی جی‌گایه‌کیان، یان به‌زستاندا له‌ری و شوینیکی ساردا دابنریت، یان به‌هاویندا جی‌گاکه‌ی گه‌رم بی‌ت... به‌کورتیی: هه‌ر شتی‌ک له‌لایه‌ن پیاوه‌که‌وه په‌یدابوو به‌رامبه‌ر ژنه‌که، وه‌شه‌ریعه‌تی ئیسلام پێی نه‌دابوو، ژن ده‌توانی بی‌کاته بییانووی ته‌لاق و جیا‌بوونه‌وه. (مالیک) یه‌کان پتر له‌زاناکانی تر ئه‌م ده‌رگایه‌یان والا‌کردوه له‌ژنان بۆ خو‌ر زگارکردن له‌ده‌ست پیاوانی لارو لاسار، بۆ نموونه ده‌لین: (ولها – أي للزوجة – التطليق على الزوج للضرر، وهو مالا يجوز شرعاً كهجرها بلا موجب شرعي، وضربها كذلك وسبها وسبأ أيها نحو: يا بنت الكلب، يا بنت الكافر، يا بنت الملعون... ويؤدب على ذلك زيادة على التطليق). (ومن الضرر قطع كلامه عنها، وتحويل وجهه في الفراش عنها، وإيثار امرأة عليها، وضربها ضرباً مؤلماً) به‌کورتیی: هه‌ر وشه‌یه‌ک، یان هه‌ر کاریک له‌می‌رده‌وه په‌نگ بداته‌وه بۆ سه‌ر که‌سی‌تی ژن، ده‌توانی ئه‌وشته‌ بکاته به‌لگه‌ بۆ داوای ته‌لاق و جیا‌بوونه‌وه... هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر می‌رد به‌هوی خواپه‌رستی و نوێژو پوژوو وشه‌و نوێژه‌وه سه‌رجییی له‌گه‌ل نه‌کرد، ئه‌و پیاوه‌ بانگ ده‌کری و پێی راده‌گه‌یه‌نریت که‌ نابێ کاری وابکات، ئنجا ئه‌گه‌ر به‌وه‌ باش بوو، چاکه، ئه‌گینه‌ ده‌بی ته‌لاقی بدات. (شیخ الإسلام – ابن تیمیه) ده‌لی: (وحصول الضرر للزوجة بترك الوطاء مقتضى للفسخ بكل حال، سواء كان بقصد الزوج أو بغير قصد، ولو مع قدرته وعجزه كالنفقة) الإختبارات الفقهية للشيخ ص ٢٤٧). واته: به‌هه‌ر شیه‌یه‌ک می‌رد دوور بکه‌ویته‌وه له‌سه‌رجییی له‌گه‌ل ژندا، وه‌ ژنه‌که به‌وه‌ ناره‌حه‌ت بی‌ت، ده‌توانی داوای ته‌لاق بکات.

تییینی:

ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌ک له‌و شتانه‌ که‌ ده‌بنه‌ بییانووی داوای ته‌لاق، یه‌ک که‌ په‌تیش له‌ماوه‌ی ته‌مه‌ندا پروو بدات به‌سه، وه‌ ژن ده‌توانی داوای جیا‌بوونه‌وه‌ی پێ بکات. له‌کتیبه‌که‌ی (ده‌ردیر) دا‌هاتووه: (ولها – أي للزوجة – التطليق على الزوج بالضرر ولم تشهد البينة – الشهود – بتكرره) واته: ژن ده‌توانی داوای ته‌لاق بکات به‌هوی ئه‌و زیانه‌وه‌ له‌لای می‌رده‌وه‌ تووشی ده‌بی، ئه‌گه‌رچی ته‌نها جاری‌کیش بی‌ت! (دسوقی) ده‌لیت... (بل شهدت بأنه حصل

لها مرة واحدة فلها التطلق بها على المشهور).

بۆ ئەم جیاپوونەوێش ژنەكە دەچیتە لای (قاضي) و سكاڵا دەكات، ئەویش بانگی دەكاو فەرمانی پێدەدات تەلەقی بدات، ئینجا ئەگەر گوتی تەلەقی نادەم، قاضي بەزۆر پێی تەلەق دەدات.

بەلێ... بەپاسستی بۆچوونی (مالیک) یەکان لە پۆحی ئیسلامەوێ زۆر نزیکە، چونکە فەلسەفەی ژن و مێردی فەرەح و خوشیی و خوشویستن و ئەنجامدانی حیکمەتی نیکاحە لەلایەن پیاوێکە، جا ئەگەر حیکمەتیەک لە حیکمەتەکانی ژن و مێردی ئیفلیح بوو، دەبێ لیکجودا بکریێنەوێ.

جیاپوونەوێ بەهۆی بێ سەرو شوینبوونی مێردەوێ

پیاوی بێ سەروشوین (مفقود) بە کەسیک دەگوترێ لەشارو ناوچەی خۆی دیار نەبێ و هیچ کەسیش نەزانێ زیندووێ یان مردوو؟ لە (فەتاوا)ی (الهندیه) دا هاتوو، یان دۆژمن دیلی کرد بێ و ئیستا بێ سەرو شوین بێ و نەزانێ زیندووێ یان مردوو، وە لەگەڵ ئەوێشدا سەردەمیکی بەسەرچوو بێت.

لە حالەتی ئاوادا... ئایا ژن دەتوانێ داوای جیاپوونەوێ تەلەق بکات لای قاضي...؟ بەلێ ئەگەر سەیری حیکمەت و فەلسەفەی (نیکاح) بکری، دەزانێ کە دیار نەبوونی مێرد ئاسەواری خراپی دەبێ لەسەر ژانی ژن، بۆیە لای مەروقی بە وێژدان بێ بیرکردنەوێ بریاری داوای جیاپوونەوێ دەدرێ و هەقیەتی بچیتە لای قاضي و قسەو سكاڵای خۆی بکات، ئەگەرچی زاناکانی قسەیان یەك نیهی لەم داواوەدا، بەلام (شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) دەلێ: قسەي راست و پەسەند سەبارەت بە ژنان، قسەي (عومەری کوپی خەتتاب) - خ) و هاوێلانی تر کە دەلێن: ئەو ژنەي مێردی بێ سەروشوین دەبێ، دەبێ چوار سال چاوەروانی گەپانەوێ بکات، پاشان ئەگەر دەنگی نەبوو، دەبێ عیددەي ژنی مێرد مردوو تەواو بکات، جابۆ داوایی - تەنانهتی بێ مۆلەتی حاکمیش - دەتوانێ مێرد بکاتەوێ.

خاوەنی (المفصل) یش دەلێت: لە بنەما گەرنەکانی شەریعەتی ئیسلامە، دۆرخستەوێ زیان و نەهێشتنی بۆ روودانی زیان، هەر لەبەرئەوێشە ئەحکامی (ایلاء) و (شیقاق) و نەتوانایی سەرجییکردنی پیاو لەگەڵ ژندا هاتوو و کراوە بە یاسا و کاری پێدەکری... هەموو ئەمانە بۆ دۆرخستەوێ زیانە لە ژنان، دەخۆ ئاشکرایە ژنیێک مێردەکەي بیسەروشوین بکەوێت، قورستەر نەبێ لەوێ کەمتر نییه، کەوابوو پاش تێپێەر بوونی ئەو چوار

ساله که خهلیفه (عومه) کاری پیکردوه، بریاری (تەفریق) دهری بۆ ژنهکه و دهچی شوو دهکات، نهگهر بیهویت.

نایا ئەم (تەفریق) بریاری دادوهری دهوی..؟

دیاره بۆ ئەم مهسهلهیه له ناو زاناکاندا کیشه هیه... بهلام دکتور (زهیدان) دهلی: پیویسته ژنهکه (قاضی) به مهسهلهکهی ئاگادار بکا و پاشان عیددهی دهژمێردی و دواییش نهگهر ویستی میرد دهکاتهوه.

ئاشکرایشه ههر ئەم قسه له رۆحی شهریعتی ئیسلامهوه – که ههز دهکات ههموو شتیکی له رینگای خویهوه بی – نزیکتره، تا ئەو قسهیه که دهلی: ژنهکه بۆی هیه پاش تهواوبوونی عیددهی – بی ئاگاداری قاضی میرد بکاتهوه!.. ههروهها دهلی: مادهم حیکمهت لهو کارهه دا دوور خستنهوهی زیانه له ژنان.. ههر ههلبژاردنی ئەو قسهیهش پهسهنده که دهلی: ژنی میردی بی سهروشوین، پاش چاوهنواری چوارسال دهتوانی شووبکاتهوه.. وه ئەم قسهیهش لهههموو قسهو بۆچوونهکانی تر باشتره. چونکه ئەو ئەندازه بهسه بۆ گهپان بهدوایداو سۆراخکردنی حال و ئەحوالی، چوار سالهکهش لهو پۆژهوه ههوال به قاضی دهری – پاش ههول و گهپان بهدوایداو مانهوهی بی سۆراخ – حیساب دهکری و نهوسا پاش تهواوکردنی شوودهکاتهوه.

نهگهر پاش بریاری (تەفریق)، میرده بی سهرو شوینهکه گهراپهوه

یهکهه – نهگهر له ماوهی چاوهنواری ژنهکهه بۆ تهواوکردنی ماوهی چوار سالهکه، یان بۆ تهواوکردنی عیددهکهی، پیاوهکه گهراپهوه... نهوه له حالهتی ئاوا دا ئەو ژنه ههر به ژنی نهوپیاوه دادهنری و بی هیچ عیددهو نیکاحیکی تازه ژیان دهست پی دهکهنهوه، وهکو له (المجموع فی شرح المذهب) و له (المغنی لا بن قدامة) دا هاتوه.

دووهم – چاوهنواری تهواوکردوهو مارهش کراوه بۆ کابرایهکی تر، بهلام سهرجییی لهگهڵ نهکراوه، ئینجا دهگهڕێتهوه – لهم حالهتهیشدا – وهکو حالهتی یهکهه – بی هیچ بریارو تیبینیهک ژن و میردی دهست پیدهکهنهوه، دیسان له (المجموع) دا ئەم بریاره هاتوه سییهه – کاتی دیتهوه، دهبینی ژنهکه میردی کردوتهوهو سهرجییی لهگهڵ کراوه! بۆ ئەمهیان – وهکو حهنبهلیهکان دهلین – ژنهکه سهپشک دهخریت له نیوان ههردوو پیاوهکهه: جا نهگهر پیاوی یهکهمی ههلبژاردوه، ئەوا ژنی یهکهمه، بهلام دهبی چاوهنواری بی ههتا عیددهی له پیاوی دووهم تهواو دهکات... خو نهگهر پیاوی دووهمی بهدل بوو، ئەوا سههر له نوی مارهدهکریتهوه بۆی. ئەمه کورتهو پوختهی ئەو باسه بوو، دهتوانی له (المفصل) دا پتر ئاگادار بیت.

نادیار بوونی میړد (غیبه الزوج)

مه به ست ئه وه یه کابرایه که له ژنه که ی خوی ون ده کات .. جا ئایا که سیکی ئاوا ژنه که ی ده توانی داوای (ته فریق) بکات؟

له کتیبی (المغنی لابن قدامة) دا هاتووه: بؤ ئه و پیاوه خوی له خیزان و هاوسه ره که ی نادیار ده کات، دوو حالت هه یه:

یه که م – ری وشوینی ده زانری و هه وال و نامه شی دیت، بؤ ئه مه یان سه رجهم زانایان ده لئین، ئه گهر بتوانی نه فقهه ی بدات، بؤی نییه داوای (ته فریق) بکات.

پوخته ی راو بوچوونی (حه نه به لیه) کانیش ده لی: ئه گهر میړد زیاد له (٦) مانگ خوی بزر کرد، ژنه که ی ده توانی سه ردانی دادوهر بکا بؤ ئه وه ی بؤی بگیړیتته وه، جا ئه گهر نه هاته وه، به لام پوزشی شه رعیی هیئایه وه، ئه و دادوهر داواکه ی لی وهر ده گری و هه لده سیټ به (فه سخ) کردنه وه ی نیکا حه که.

مالیکیه کان ده لئین: نادیار بوون پینچ حالتی هه یه:

یه که م – ئه وه یه که هیچ مال و نه فقهه یه که بؤ ژنه که به جی نه هیلی و، له نیوان ژنو پیاوه که شدا به مه رج نه گیرابی که هه رکات ئه و پیاوه نادیار که وت، ژنه که بتوانی ته لاقی خوی بدات، له م حاله ته دا ئه گهر ژنه که پییخوش بوو، ئه و داوا به رزبکاته وه بؤی لای دادوهر بؤ (ته فریق) له بهر نه بوونی (نه فقهه) و ژیان.

دووه م – هیچ نه فقهه و مالیکی بؤ به جی نه هیشتبی، به لام مه رجییان له نیواندایه که ئه گهر خوی بزر کرد، ژنه که بتوانی خوی ته لاق بدات، له م کاته شدا ژنه که خوی سه رپشکه: داده نیشی، یان به هو ی بی نه فقهه یییه وه داوای (ته فریق) ده کات لای دادوهر.

سییه م – نه فقهه ی بؤ به جیهیشتبی و مه رجیشیان له نیواندابی که ئه گهر دیار نه ما خوی ته لاق بدات، له حاله تی ئاوا شدا له بهر مه رجه که ده توانی بجیت داوای (ته فریق) بکات، ئیتر جیگای بزانی یا نه زانی؟.

چواره م – نه فقهه و ئازووقه ی بؤ به جیهیشتبی، به لام سه رجییان نه بووه، له هه مانکاتیشدا ده زانرا ری وشوینی له کو ییه، له کاتی ئاوا شدا دادوهر بؤی ده نووسیټ: یان بگه ریتته وه، یان له گه ل خوی بیبات، وه یان ته لاقی بدات، ئه گینه دادوهر بؤخوی ته لاقی ده دات.

پینجه م – ئه و هند مال و سامانی بؤ به جیهیشتبی پییبری و مه رجیش له نیواندا نه بی، به لام که س نه زانی شوینی له کو ییه! ئه مه به (مه فقوود) داده نریټ.

به لای (مالیک) یه کان ژن ده توانی له میړدی نادیار (غائب) جیا بپیته وه بهم مهرجانه: یه کهم - دیار نه بوونه که ی زیاتر له ماوه ی سالیکی بیت.

دوهم - بترسی تووشی زینا و کاری دزیوو ناشیرین بیت له ماوه یه دا.

سییه م - نامه بۆ میړده که ی بنووسیت، یان ته له فونی له گهل بکات - نه گهر ئه یزانی له کوپیه - یان بگه پیتته وه، یان کاری بۆ بکات بیبات بۆلای خو، وه یان ته لاقی بدات، خو نه گهر هیچ یه که له مانه ی نه کرد، دادوهر بۆی ته لاق ددات. ئه مه ئه و کاته یه که نه فقه و مالی بۆ به جیه پیتتبی، نه گینه دادوهر له بهر نه بوونی نه فقه (ته فریق) یان ده کات. به لام (شافعی) و (حنه فی) و (ظاهری) و (جعه فیه ری) یه کان (غیه به تی) میړد - به ته نه نا که نه هوکار بۆ (ته فریق)!! به لام ئه و ی له گهل سوژو میهره بانی ئیسلامدا بگونجیت رای (حنه به لیه) کانه که ده لاین: دیار نه بوونی میړد - به بی بیانوی شهرعی - هوکاری (ته فریق) ه، ماوه ی دیار نه بوونه که شیان بریوه ته وه به (٦) مانگ یان زیاتر! له ماوه یه دا ژنه که ده چیتته دادگا، دادوهر یش نامه یه که ده نووسی بۆ کابرای میړد که: یان بگه پیتته وه بۆ لای، یان بیبات، نه گینه نیکا که که (فه سخ) ده کاته وه. خو نه گهر بیانوی په سندی هه بوو بۆ (غائب) بوونه که ی، دادوهر مۆله تی بۆ دیاری ده کات که چاره سه ری کی شه که ی بکات. به لام ماده م بیانوی هیه له (نادیار بوونه که یدا) وه کو ئه وه که بۆ خویندن چووبیت، یان بۆ حه ج، یان بۆ بازرگانی، کاتی گه پانه وه ی بۆ دیاری نا که ن. به لام به پیز (زه یدان) ده لی: چونکه ژنه که زیانمه د ده بی به (غیه به تی) پیا وه که ی، ئیتر بیانوی شهرعی هه بی، یانه یی، هه ر ده بی دیاری بکریت بۆ، نه وه یش ئه و په سندی ده کات، نابی چوار سال زیاتری پی بچیت نه گهر بۆ هه ر کاری چووبیت. هه روه ها له سه ر باسه که ی ده رواو ده لی: دانانی چوار سال مانای ئه وه نییه له چوار سال که متر نابی، به لکو ده خریتته به رده سستی ئیجتیهادی دادوهر، نه گهر دادوهر به لایه وه وابوو که ئه و ئیشه ئه و بۆی چووه، سالی زیاتری ناوی، ده توانی مۆله تی سالیکی بۆ دابنی. ئینجا مه سه له ی ئه و که سانه ش که پتر له چوار سال زیندان ده کرین به م شیوه یه ده بی: نه گهر ژنه که داوای (ته فریق) ی کرد، دادوهر له پوژی بریاری هوکمه که یه وه سالیکی بۆ دیاری ده کات چاوه پروان بیت، جا پاش ساله که بریاری (ته فریق) ددات.

ژنی پیاوی دیل و به نندکراو

(ئین ته ییمیه) ده لی: (و حصول الضرر للزوجة بترك الوطاء مقتض للفسخ بكل حال، سواء كان بقصد من الزوج أو بغير قصد، ولو مع قدرته وعجزه كالنفقة وأولى للفسخ بتعذره في الإیلاء

إجماعاً، وعلى هذا، فالقول في امرأة الأسير والمحبوس ونحوهما ممن تعذر إنتفاع امرأته به اذا طلبت فرقتها، كالقول في امرأة المفقود بالإجماع كما قاله أبو محمد المقدسى) به هه شيوهيه كه ژن تووشى ئازارى دهروونى بى بههوى دىلبوونى مېردهوه، يان به هوى زيندانكردنیهوه، ناتوانى كه لك له مېردهكهى وه بگريئ، كهوابوو هه كات داواى (تهفريق) ى كرد، چوار سال چاوه نوږى بو داده نرى، چاپاش نهوه دادوهر بپياري جيا بوونه ويان بو ددهات.

ئاخو سه رجیي نه كړن له گهل ژندا دهبيته هوکاري (تهفريق)؟

نه گهر له بير مایي، كه ميك پيشتتر نهوه قسه ى (ئيبين تهيميه) مان باسكرد كه دهلى: (وحصول الضرر للزوجة بترك الوطء مقتضى للفسخ بكل حال، سواء كان بقصد من الزوج أو بغير قصد، ولو مع قدرته وعجزه كالنفقة وأولى أي أولى من الفسخ لتعذر النفقة لعجزه منها وذلك للفسخ بتعذر الوطء في الإيلاء) الاختيارات الفقهية ص ٢٤٧. مهبست نهويه كه بهلى سه رجیي نه كړن له گهل ژندا هوکاره بو هه لوه شانده وهى نيكاحى ژن و مېرد، هه وهكو نه بوونى (نهفهقه) دهبيته هوکار بو هه لوه شانده وهى نيكاح، بگره سه رجیي نه كړن گرنكتره و باشتريش دهبيته هوکار.

پوخته ى مه زه بى (ماليكى) و (هه نههلى) يه كان بو نه مهبست لهيه بهم شيوهيه كه: نه خه وتن له گهل ژندا دهبيته هوکاري نهوه كه ژن بتوانيت داواى (تهفريق) بكات.

تييبينى:

جيا بوونه وه له بهر (غيبهت) ى مېرد - ههركات دادوهر بپياري دا - بهلاى (هه نههلى) يه كانه وه دهبيته (فسخ)، جيا بوونه وه يه كيش بههوى نه چوونه لا بيت، بهلاى (ئيبين تهيميه) وه (فسخ) ه، بهلام (ماليكى) يه كان دهليين: جيا بوونه وه بههوى ههركاميك يانه وه بيت (تهلاق) ه، نه: (فهسخ).

تهلاق له بهر نه بوونى نهفهقه و ژيان

يه كه م - هه نهفقيه كان دهليين: ژن و پياو بههوى نه دارى و دهسكورتييه وه ليكجودا ناكړينه وه، بو نه م بوچوون و رايه شيان (٧) بهلگه ديننه وه (داخه كه م ليړه دا دهرهت كه م بو هيئانيان).

دوهم - جه عفرييه كان: له مه زه به سه ره كييه كه ياندا دهليين بههوى نه بوونى (نهفهقه) وه پى به (تهفريق) نادري.

سييم - ظاهريه كانيش وهكو هه نهفقيه كان... بهلام نه مان به تهنها راو بوچوونيكى

جیاوازیان هیه، که به دهر له وان کهس ئه و قسه یه ی نه کردوه، له (المحلی، ج ۱۰ ص ۹۲ هاتووه: (فإن عجز الزوج عن نفقة نفسه، وامراته غنية كلفت النفقة عليه، ولا ترجع عليه بشيء من ذلك إن أيسر...)).

(برهان ذلك قول الله عزوجل: ﴿وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس إلا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك﴾. واته: نهفهقه ی میړدی هه ژارو دهستکورت، دهکه ویته سهر هاوسهره دهوله مه نه ده که ی. (دکتور زهلمی) دهلی: ئه م پاو بوچوونه له گه ل شه ریعه تی ئیسلامدا زور له بارو گونجاوه، داوا له یاسا نووسه کانی جیهانی ئیسلامی ده که م، له کاتی نووسینه وه ی یاسادا تو ماری بکه ن و کاری پی بکه ن.

چواره م – (ابن القيم) دهلی: ئه وی بگونجیت له گه ل یاسا کانی شه ریعه تی ئیسلامیدا – له مه سه له دا – ئه مه یه ئه گهر کاتی خو ی میړده که ژنه که ی له خشته بر دبوو که خاوه ن ده سه لات و سه روته، ئه و ئیستا له م کاتی هه ژاریه دا – که به هیچ شیوه یه ک دهستی ناگاته ژیان – هه قیه تی دادوهر نیکا که هه لوه شینیتته وه، خو ئه گهر بو دوا یی هه ژار که وتبیت، یان ههر له سه ره تاوه ژنه که دهیزانی میړده که ی هه ژاره، ئه وه له م کاتانه دا هه قی (فهسخ) ی نییه. پینجه م – جه ماوهری زانا کان – به دهر له ئه بوو حه نیفه – ری به (ته فریق) ده دن له بهر نه بوونی نهفه قه و نه بوونی ژیانی ئاسایی بو ژنان، چونکه خودا ده فره مووی: ((ولا تمسکوهن ضرارا لتعتدوا)) یان ده فره مووی: ((فإمساک بمعروف او تسریح یا حسان)) واته: به خو شی و دوور له زیان و نا په حه تی، ژنان را بگرن، ده سا ئه گهر میړد نه بووبی و نه توانی ژنه که بژینی، ئایا ئه و باره خو شی و گوزهرانه که خودا داوای ده کات بو ژنان کامه یه ؟.

(ئه بوو زه ناد) دهلی: له (سه عید بن المسیب) م پرسى: ئه گهر پیاویک نه توانی نهفه قه ی ژنه که ی بدات (ته فریق) ده کریڼ؟ گو تی: به لی.

دکتور (وهه به زوحه یلی) دهلی: له بهر به هیزی به لگه کانی رای جه ماوهری زانا کان و، له بهر لا بردنی زیان و نا په حه تی له سه ر شانی ژنان – به هو ی نه بوونی هه – رای جه ماوهر په سه ندو په وایه.

دکتور (زهیدان) دهلی: دیاره ئه م مه سه له یه، مه سه له یه کی ئیجتیهادییه و ده قیکی وانییه ببیته بنه ما بو ی. که و ابوو ده بی بگه ریڼ چ باریک له گه ل پو حی شه ریعه تدا ده گونجیت، ئه وه هه لبرتیرین و کاری پی بکه ن.

خو بیگومان یه کی له بنه ما بهرزه کانی ئه و شه ریعه ته دو رخستنه وه ی زیانه له مرو ف به

گشتیی: ((لا ضرر ولا ضرار)). لهو لایشهوه یهکی له مهبهسته زور گرنگهکان له پیکهوهنانی هاوسهر و خیزان له ئیسلامدا، زوریوونی (نهسل) و نهوهی ئایندهیه و پاگرتنی په یوه ندییهکانی نیوان ژن و میرده... هه ژارییش خووی بو خووی هویهک نییه بیته مایه کی مکردنهوهی کهسیتی مروڤ له تهرارزوی ئیسلامدا، جا له م سونگهیهوه دهرکهوت:

یهکه م – (تفریق) بههوی نهبوونی (نهفهقه) وه مولهتیکه و واجیب نییه کاری پی بکریت، شیایو ئاماره بو کردنه ئه م قسهیه زاناکان تییدا یهک راو یهک دهنگن.

دووم – شهریهتی ئیسلام وای پی باشه لهو حالهتی نهبوونی نهفهقه و دسکورتی میردهدا، ژنان خوراکر بن و شان بهشانی پیاوهکیان پی بگرنه بهر، تابهکو له لایه کهوه دهرگای خیریان لی بکریتهوه، سهره پای ئه وهیش دهبی دل پی او دهکی بداتهوه و هاوکاریکی باش بیته بو پاگرتنی په یوه ندی ژن و میریدی نیوانیان. شیخ حهسه نی (به صری) دهلی: ههقه لهو حالهتهدا ژنه که دلخووشی پیاوهکی زور بکات وله خوا بترسی و خوراکر بی و پیاوهکesh چی له توانایدا یه بوی بکات.

ئیمامی (زهیری) یش دهلی: ژنه که ئاسانکار بی و تفریق نه کرین، بو پشتگیری ئه و قسهیهش ئه م ئایه تهی خویندهوه: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا، سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ سووره تی: الطلاق.

سییه م – ئه گهر ژنه که نهیتوانی ئارام بگری و قه بوولی ئه و حاله تهی پی نهکرا، میردهکesh بو خووی ئاماده نه بوو ته لاقی بدات دهتوانی کی شه کهی بهر بکاتهوه بو دادوهر بو (تفریق).

(دکتور زهلمی) یش دهلیت: ماده م په یوه ندی ژن و میریدی له سهر بناغه ی خو شه ویستی و (مه وه ددهت) ه، ههقه ژنان له حاله تی نهبوونی و دسکورتی میردهدا، بگره له هه موو خووشی و ناخو شیه کدا هاو بهشی پیاوان بن و بهشی که له نه هامه تیهکانیان بو هه لگرن، فه قیریش نرخ و پیزی مروڤ له ژیاندا که مناکاتهوه، سهر و ته و سامان شتی که دیته و دهروات، خودا دهفه رموی: ﴿فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيُذْهِبُ جَفَاءً وَأَمَّا مِثْقَالُ النَّاسِ فَيَمُكُّ فِي الْأَرْضِ...﴾ ره عد/ ۱۷. بویه ئه گهر ژنه که دهسه لاتی هه بوو پیویسته خهرجی بکات بو پیاوهکی و مال و مندالی. خو ئه گهر هه ردو وکیان نه دارا بوون، دهبی دهولته له بوودجه ی گشتیی ژیانیان دابین بکات. وه ئه گهر میرده که دهیتوانی کار بکات، له سهر دهولته کاریکی شیایو بو پهیدا بکات.

بهلی.. که به به لگه ی شه رعی هه ژاری میرده که چه سپا، ژنه که دهتوانی داوای جیا بوونه و بکات، به لام ئایا دهست به جی یا نا؟ ئایا بهر له جیا بوونه و که دادوهر چی دهکات...؟

یه کهم – مالیکیه کان ده لێن: هه ر کات بێ توانایی میرد – به به لگهی شه رعیی، یان به ئیقراری خۆی – ده رکه وت، دادوهر ماوه یه ک – که خۆی به شیاوی بزانیّت – دیاریی ده کات، جا ئه گه ر له و ماوه یه دا نه فه قه ی بۆ په یدا کرا ئه وه باشه و گه رت نامیّی، خۆ ئه گه ر ه یچی بۆ په یدا نه بوو و ماوه که ش به سه ر چوو، دادوهر ته لاقیکی ره جعیی ده دات. وه ئه گه ر هه ژاری میرد ده رنه که وت نه به به لگهی شه رعیی، نه خۆی پی لێنا، دادوهر پییده لی: یان نه فه قه ی بۆ په یدا بکه، یان ته لاقی بده. جا ئه گه ر ه یچیانی نه کرد، پیی ته لاق ده دات.

دووهم – شافیعیه کان ده لێن: هه ر کات مافی هه لوه شانده وه ی نیکاح بۆ ژنه که چه سپا، واته: پیاوه که نه بوو و ده سته کورت بوو و ژنه که ش بپاریدا – به و حا له شه وه – هه ر له گه لی بزێ، ئیتر ده بی پیاوه که وه کو مرو قیکی ده سته کورت، خه رج و نه فه قه ی بکیشی، به لام هه ر رۆژیک ده و له مه ند بوو، ژنه که ده توانی نه فه قه ی ئه و ماوه یه ی لیوهر گه رتته وه، جا ئه گه ر – پاش هه ژاری و نه بوونی، ژنه که هه ر مانه وه ی بپاریدا، له سه ری نییه خۆی بدات به ده سته پیاوه که یه وه، ده سته وانی له مال بچیتته ده ر بۆ کردو که سا به ت، چونکه خۆ به ده سته وه دان (ته مکی) و له مال ده رنه چوون له به رام به ر نه فه قه وه دانراون، جا که نه فه قه ی نه بوو هه قیه تی هه ولی خۆی بدا و خۆشی ته سلیم نه کات، به لام ئه گه ر ده رچوو بۆ کار، ده بی به شه وا بگه رتته وه چونکه شه و کاتی ئیش کردن نییه... سه ره پای ئه مانه ش هه رکات داوا ی (فه سخ) بکات، ده توانی داوا ی بکات.

سییه م – زه یدییه کان ده لێن: هه رکات میرد هه ژار که وت، فه رمانی پییده کری بچی کار بکات، جا ئه گه ر ته مه لی کردو نه چوو، یان توانای کارکرنی نه بوو... زۆربه ی (زه ید) یه کان ده لێن: هه رکات ژنه که داوا ی (ته فریق) ی کرد، هه قی ده ریّتی و دادوهر داوا که ی وه رده گری و کاری له سه ر ده کات.

تیپینی:

له م مه سه له یه دا قسه ی جه ماوه ری زاناکان کاری پییده کری و ری به ژنه که ده دری داوا ی جیا بوونه وه بکات، هه تا تووشی زیان نه بیّت.

ئه گه ر به ده ست نه نه قه ست نه فه قه ی نه ده کیشا...!

سه باره ت به و جو ره ته سه روفا تانه، زاناکان به م جو ره ده دوین و ده لێن: یه کهم – مالیکیه کان: له و حا له ته دا میرد ده که ده سه لا تی هه یه، که چی سه رفی ناکات بۆ ژنه که و

ژنهکەش سکالاکەى برده لای دادوهر، جائهگەر دارایی هه‌بوو، ئەوا دادوهر فەرمان د‌ه‌کات به م‌ی‌رد نه‌فه‌قه‌ى بک‌یشی، ئەگەر حاله‌تى گۆ‌پ‌راو چاک بوو، ئەوه باشه، ئەگینه پ‌ی‌ى ته‌لاق د‌ه‌دات.

دووهم — هه‌نبه‌لیه‌کان: ئەگەر م‌ی‌رد له‌گه‌ل بوون و د‌ه‌سه‌لاتدا نه‌فه‌قه‌ى ژنه‌کەى نه‌داو، ژنه‌کەش سکالای برده لای دادوهر، فەرمانی پ‌ی‌ده‌کات نه‌فه‌قه‌ى بک‌یشی، جا ئەگەر فەرمانه‌کەى نه‌ى بیست، به‌ندی د‌ه‌کات، ئنجا ئەگەر چووه به‌ندیخانه‌وه‌و هەر ملی پ‌انه‌ک‌یشا، دادوهر له‌ ماله‌کەى به‌شیك و‌ه‌رده‌گر‌ی و د‌ه‌یکاته نه‌فه‌قه‌ى ژنه‌که... ئەگەر ئەوه‌یش سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو ئەوسا ته‌لاقی د‌ه‌دات.

کارکردن به‌ بۆ‌چوونی (هه‌نبه‌لیه‌)کان په‌سه‌ن‌تره‌ بۆ ئەوه به‌لکو و‌رده و‌رده پ‌یاوه‌که بگه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌ ته‌لاق په‌یدا نه‌ب‌یت.

نه‌بوونی نه‌فه‌قه‌ له‌به‌ر نادیارى م‌ی‌رد

واده‌ب‌ی م‌ی‌رد نادیاره‌و ه‌ی‌چ‌یشی به‌ج‌ی نه‌ ه‌ی‌شتوو سه‌رف بک‌ری بۆ ژنه‌کەى، ئایا له‌ حاله‌تى ئاوادا ژنه‌که ده‌توان‌ی داواى (ته‌فریق) به‌رزبکاته‌وه‌ بۆ لای دادوهر له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ نادیاره‌؟

یان ده‌ب‌ی چاوه‌پ‌وان بکات هه‌تا ده‌گه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌...؟ بۆ ئەو وه‌لامه‌ ده‌ل‌ی‌ن:

یه‌که‌م — م‌الیکیه‌کان ده‌ل‌ی‌ن:

ئەگەر ده‌رکه‌وت ئەو م‌ی‌رده نادیاره‌ نه‌دارایه... ژنه‌کەیش داواى به‌رزکرد‌وت‌ه‌وه‌ بۆ دادوهر بۆ ته‌فریق، ئەوه دادوهر ماوه‌یه‌کى گونجاو و شیاو‌ی بۆ داده‌ن‌یت، به‌لکو بگه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌، وه‌یان نه‌فه‌قه‌ په‌یدا بکات بۆى، شیاو‌ی باسه‌ دادوهر کات‌ی ماوه‌ى گه‌پ‌انه‌وه‌ى یان نه‌فه‌قه‌ى بۆ دیاری د‌ه‌کات پ‌ی و‌شو‌ینى نه‌زان‌یت، یان بزانی‌ت، به‌لام ئەندازه‌ى ده‌ پ‌وژ پ‌یگا دوور ب‌یت، خو ئەگەر نزیک‌تر ب‌یت له‌ ماوه‌یه‌، دادوهر نامه‌یه‌کى بۆ ده‌ن‌یر‌ی: یان نه‌فه‌قه‌ى بۆ بن‌یر‌ی، یان بۆ خو‌ی — دادوهر — ته‌لاقی د‌ه‌دات.

دووهم — شافیعیه‌کان: ده‌ل‌ی‌ن: هه‌رکات م‌ی‌رد نادیار بوو، وه‌ پ‌ی و‌شو‌ین‌یشی نه‌ده‌زان‌راو م‌الیکی نه‌بوو سه‌رف بک‌ر‌یت بۆ ژنه‌که، له‌و حاله‌ته‌دا به‌ ه‌و‌ی نه‌بوونی‌ه‌وه‌ م‌افی فه‌سخ و هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ى نییه‌، چونکه ه‌ی‌مان ده‌رنه‌که‌وتوو ئاخو و‌ه‌کو نادیاره‌، له‌ هه‌مان کات‌یشدا نه‌دارایه‌ له‌ نه‌فه‌قه‌، ئەگه‌رچ‌ى قسه‌یه‌کى تریان ه‌یه‌ ده‌ل‌ی: م‌اده‌م ئ‌ی‌ستا ژنه‌که نه‌فه‌قه‌ى ده‌ست ناکه‌و‌یت، ئ‌یت‌ر دارا ب‌یت، یان نه‌دار، له‌مه‌سه‌له‌که شت‌ی ناگۆ‌پ‌ی و ده‌توان‌ی نیکاحه‌که فه‌سخ بکاته‌وه‌ (المه‌ذب و‌شرحه‌).

سییه م – حهنبه لیه کان:

ئەگەر مێردی نادیار شتیکی بە جی ئەهیشتبوو بۆ ژنە کە پێی بژی، وە هەر وەکو بۆی نە دەنارد، لە هیچ لایەکیشتەوه شتیک شک نە دەبرا قەرز بکری، لە حالەتی ئاوا دا ئەگەر پێ وشوینی دەزانرا، دادوهر ئاگاداری دەکات: یان بگەریتەوه، یان نەفەقە ی بۆ بنییری، خو ئەگەر شوینی نە دەزانرا، یان ناردی بە دوایدا نە هاتەوه و مایشی نە نارد سەرف بکریت بۆی، ژنە کەش سووربوو بۆ تەفریق، دادوهر بۆی فەسخ دەکاتەوه.

تیبینی:

۱- پێویستە بەر لە بریاری (تەفریق)، دادوهر لە هەموو داوایە بکۆلێتەوه: ئا خو پاستە ئەو پیاو نادیارە؟ ئاخو مایکی بە جی نە هیشتوو؟ ئاخو بریکاریکی دا نە ناو بۆ چاودییری نەفەقە ی ژنە کە ی؟ ئەو سا دەچی بۆ تەفریق.

۲- ئەگەر پاش بریاری جیا بوونەوه ی دادوهر، دەرکەوت مێرد مالی هەیه، بریارە کە ی دادوهر هەلناو شیتەوه، چونکە مادەم لە بەر دەستا نە بوو و پێیان نە زانیو وەکو نە بوو وایەو داوا لە ژنە کە ناکری خو پابگریت.

۳- ئەگەر پاش بریاری جیا بوونەوه، مێرد گەراییەوه و چەسپاندی کە مال و نەفەقە ی بۆ ژنە کە ی بە جی هیشتوو یان بۆ ناردوو... تە ماشا دەرکریت: ئەگەر پاش تەفریقە کە مێردی نە کرد بێتەوه، هەقە بجیتەوه لای مێردە کە ی، خو ئەگەر مێردی کرد بوو یەوه، ئەو لای ئەو مێردە نوییە دە مینیتەوه و ناگەریتەوه لای مێردی یە کە می نادیار و گەر او ی.

۴- لە هەموو ئەو حالە تانە دا کە ژنە کە مافی تەفریقی هەیه، پێویستە داوا بەرز بکاتەوه بۆ دادوهر بۆ تیبینی و بریار.

۵- ئەگەر لە کاتی نادیار ی مێرد داوا لە کاتی جینە هیشتنی نەفەقە بۆ ژنە کە.. کە سیک – دۆست و خزمی مێردە کە ی بێت یان نا – گوتی: من نەفەقە ی دە دەمی بە خوړایی، یان بە هەر پێگایەکی تر... ئەگەر ژنە کە قبوولی بکا و ددان بە خویدا بگریت – ئەگەر چی منە تیکیشی تیدا بێت – باشترە لە داوا ی (تەفریق) و جیا بوونەوه. دەتوانی بۆ هەموو ئەم خالانە (المفصل) مۆتالە بکەیت.

۶- هەر جیا بوونەوه یە کە لە بەر نە بوونی (نەفەقە) سەرچاو بگریت، هەریە کە لە مەزبە کان بەم جوهر دەدوین لێی:

أ- شافیعیە کان لە قسە یە کیاندا دەلین: (لیست هذه الفرقة طلاقا، بل فسخ). مغني المحتاج ج ۳ ص ۴۴۲. واتە: جیا بوونەوه ی وا تە لاق نییە، بە لکو فەسخە.

ج- بۆ (فەسخ) و ھەلۆەشانەوھى نىكاھكە، پېويستە داوا بەرزىكەنەوھ بۆ دادوھرو مەبەستەكەى خۆيان.

تېيىنى:

ئەگەر حالەتتىكى ئاوا پرويدا - ئەگەرچى دەخوازين كە ھەرگىز نە مېرمندال ژنى لى مارە بكرى، نە كچى نابالغيش بەمېرد بدريت - دەتوانرى كار بەم راوبوچوونى حەنەفياىنە بكرى و كېشەكەى پى بېرىتەوھ.

دەكرى تەلاق بدريتە دەستى ژنان؟

تەلاق لە بنەپەتدا دراوھتە دەست پياو (خستن و نەخستنى بەدەست ئەوھ) بەلام ھەركات ژن تووشى ئازارو عزىت بوو بەدەست پياوھوھ (لەوئازارو نارەحتيانە لەسەرەوھ ھەنىكىيانمان باسكرد) ھەقى پېدراوھ كېشەكەى بباتە لای دادوھر بۆ ليكۆلېنەوھو (تەفريق). سەرەراى ئەوھيش زاناکان دەلېن: ھەركات پياو ژنەكەى پاسپاردو (واتە: تەخويل)ى كرد بە تەلاقدانى خۆى، دەتوانى ھەركات مەيلى بوو، بى بردنە لای قاضى تەلاقى خۆى بدات، بۆ زېدە روونكردنەوھى ئەم مەسەلە ھېندى لە قسەى زاناکان دېنن، بۆ نموونە:

يەكەم - حەنەفیی دەلېن:

مېرد دەتوانى چ لە كاتى (عەقد)ەكەدا، چ لەدواى عەقدەكە تەلاق بداتە دەست ژنەكەى، ژنیش دەتوانى لەكاتى مارەبېرىنەكەدا ئەو مەرجه دابنى... وەبەلای ئەوانەوھ (تەفويض) واتە: تەلاقدانە دەستى ژن، (تەملېك)ە، كەوابوو:

أ- مېرد پاش ئەوھ تەلاقەكەى دايە دەستى ژنەكە، بۆى نېيە بلى وا پەشيمان بوومەوھ، مەگەر بەر لەوھ كە ژنەكە خۆى تەلاق بدات، پياوھكە تەلاقى بدات.

ب- ئەگەر لەو جېگەيەدا ژن وپياوھكە ھەلسان و، ژنەكە تەلاقى خۆى نەدا، ئيتەر ھەقى دەسووتى، مەگەر (تەفويض)ىكى ھەلپەسىراو و ماوھدار بېت.

دووم - شافيعى، ئەمانيش لە مەسەلەى (تەفويض)دا دووقسەيان ھەيە:

أ- لە قسەى كۆن و (قەدىم)يدا دەلى: (تەفويض) (تەوكيل)ە... كەوابوو دەتوانى پىى بليت: ھەركات سەرى

مانگ ھات خۆت تەلاق بدە، ئيتەر تەلاقدانەكە (فەوريەت) و دەست بەجىي ناوى، وەكو حەنەفییەكان دەلېن دەبى (فەورى) بېت و تەفويض (تەعليق) ھەلناگرېت.

ب- لە قسەو بۆچوونى نووى و (جەدىد)يدا وەكو حەنەفییەكان بېردەكاتەوھ، واتە:

(تهفویض) به (تهميلك) دادهنیت، كهوابوو دهبی دهست بهجی خوئی تهلاق بدات، ئەگینه پیاوهكه دهتوانی پەشیمان ببیتەوه. جا ئەگەر به پێی مەرجهكان خوئی تهلاقدا، يەك تهلاقی به پەرجهیی دهكهویت، بهمەرجی بهرلهوه سه‌رجییی له گه‌لکردبی و ئەوته‌لاقه‌ش يەكه‌م ته‌لاقی بێت.

سییهم – حەنبەلی:

حەنبەلیه‌كانیش دوو‌پایان هه‌یه وه‌كو شافیه‌یه‌كان له‌گه‌ل هیندی شیکردنه‌وه‌دا.

چوارهم – جه‌غه‌ریی: جه‌غه‌ری يه‌كانیش سی‌پایان هه‌یه:

أ- ته‌لاق هه‌ر به‌دهستی پیاوه، به‌به‌لگه‌ی ئەوه كه پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وآله وسلم) ده‌فه‌رمووی: ((الطلاق بيد من أخذ بالساق)).

ب- پیاو ده‌توانی ژنه‌كه‌ی بكاته (وه‌کیل)ی خوئی بۆ ته‌لاقدانى خوئی.

ج- پى به (ته‌فویض) ده‌ده‌ن.

پینجه‌م: ظاهریی:

ته‌فویض به‌لایانه‌وه نادرست و ناره‌وايه.

یاسای بارى كه‌سیتی عی‌راقیش ده‌لیت: (الطلاق رفع قيد الزواج بإيقاع من الزوج أو من الزوجة إن وكلت به او فوضت او من القاضي. ولا يقع الطلاق إلا بالصيغة المخصوصة له شرعاً). واته: ته‌لاق بریتیه له لابرڤنى په‌یوه‌ندى ژن و می‌ردی، له‌لایه‌ن می‌رده‌كه‌وه، یان له‌لایه‌ن ژنه‌كه‌وه، به‌و جو‌ره كه ژنه‌كه‌ كرابی به (وه‌کیل) له‌لایه‌ن می‌رده‌وه، یان ته‌لاق درابیتته ده‌ستی، یان قاضی بیدات.

صیغه‌و شیوه‌ی دارشتنی (ته‌لاق) سی‌جو‌ره

یه‌كه‌م – ته‌لاقی (ته‌نجین)ه، واته: گو‌تنی، یان هی‌نانی ده‌سته‌واژه‌یه‌ك له‌لایه‌ن می‌رده‌وه بۆ جو‌دابوونه‌وه‌و ته‌لاق، وه‌كو گو‌تنی: (أنت طالق = واته: تو ته‌لاقت بكه‌ویت)..به‌لی ته‌لاقی ئاوا، ده‌سته‌به‌جی ده‌كه‌وی، به‌مەرجی لقه‌كانی تری ته‌لاق بێته‌دی. چونكه ته‌لاق بۆ كو‌تایی هی‌نانه به‌كیشه‌یه‌ك له‌ نیو ژن و می‌رددا سه‌ر هه‌ل‌ده‌دات، كه‌وابوو (ته‌نجین) بناغه‌و بنه‌مایه له‌كه‌وتنی ته‌لاقدا. هه‌ر له‌م پرووه‌یه‌كه‌ هی‌ندیك له‌ زاناکان ده‌لین: به‌ده‌ر له‌ ته‌لاقی (ته‌نجین)،هیچ ته‌لاقیكى تر ناكه‌ویت.

دووه‌م – ته‌لاقی (ته‌علیق)ه هه‌له‌په‌سی‌راو. ئەمەیش به‌وه ده‌بی كه مانای (أنت طالق) به‌سه‌ری به‌شتیكى تره‌وه، بۆ نموونه: بلی: (إذا جاء رأس الشهر فأنت طالق) واته: هه‌ركات

سهري مانگ هات تو ته لاقت بکه ویت.

سییه م – هه لیه سیرو به سویند (التعلیق الحلفی):

مه به ست به م سییه مهش ئه وهیه که ته لاخوړ هانی خو، یان ژنه که ی، وهیان هه
که سیکی تر ددهات بو کردنی کاریک، یان بو نه کردنی، واته: به دهر له وه هیچ مانا و
مه به ستیکی تر له دلایا نییه، بو نمونه دهلی: (بالطلاق لأفعلن کدا). یان (یلزمني الطلاق إن
لم أفعل کذا) یان به هه ریژنه و شیوازیک له ناو کو مه لگه دا باوه.

جا بو دهرکه وتنی ئاسه واری شه رعی له (ته علیق) ی روتدا (التعلیق المحض) چهند
راو بو چوونیک ههیه:

رای یه که م – دهلی: ته لاقی (منجن نه بی، هیچ ته لاقیکی دی ناکه ویت، وه ئه م راو
بو چوونهش هی ئه م به ریژانه یه: جه عفه ری، ظاهر یی، (ئه بوو عبد الرحمن) ی شافیعی،
هه روه هاپریک له حه نبه لییه کان، وه (ئه شهه ب) ی مالیکی، ته نانه تی ده لین ئه مه راو بو چوونی
(عه لی کوپی ئه بی تالیب) یشه، وه قاضی (شریح، عیکره مه، عه تا، ئه بوو ثور) یش ئه و
قه سیانه په سهند کردووه و کاریان پی کردووه.

له کتیبی (الخلاف فی الفقه للطوسی) هاتووه: (لا يقع الطلاق إن علقه بشرط من الشروط
أو بصفة من الصفات المستقبلية فإنه لا يقع أصلاً لا في الحال ولا في المستقبل حين حصول
الشروط والصفة). واته: که وتنی هه ته لاقیک به ستری به مه رجیکه وه، یان به سیفه تی که وه،
ته لاقی وا هه رگیز ناکه و ی. بو ئه مه یش (۵) به لگه ی هی ناو ته وه (ئی مه له بهر دریژ بوونه وه ی
باسه که نه مان نووسین).

له کتیبی (المحلی لابن حزم الظاهري: ۲۱۳/۱۰) بو په شتگیری ئه وه که ده لین: ته لاق ته نها
به (صیغه) ی (منجن) ده که ویت – هاتووه دهلی: (لا يقع الطلاق إلا منجزاً فمن علق طلاقه
على شرط أو إضافة إلى زمن فهو باطل...) بو ئه مه یش چهند به لگه یه کیان هه یه وه له ری
وشوینی خو یاندا باسیان کردوون.

(ابن القيم) له (إعلام الموقعين - ۱۰/۴) دا دهلی: (قال بعدم وقوع الطلاق المعلق مطلقاً).
وه (أبو عبد الرحمن أحمد بن عبد العزيز) وهو من أجل أصحاب الشافعي) واته: (ئه بوو
عبد الرحمن) یش که پیاویکی به ریژی به رزی شافیعه کانه دهلی: هه رگیز ته لاقی (ته علیق)
ناکه ویت!.

(ئه شهه ب) که زاناترینی مه زه بی ئیمامی مالیکه (قال على الإطلاق بعدم وقوع الطلاق
المعلق) دهلی ئه گه ر ژنه که له به رئه وه (معلق علیه) که بکات ته لاقه که بکه ویت، هه رگیز ئه و
ته لاقی (ته علیق) به ناکه ویت.

(حهنبهلی)یهکان: ئەو قسهی (ابن تیمیه) و (ابن القيم) هیان ههلبژاردوو هه پهسهندیانه که دهلی: (لا يقع الطلاق المعلق إن قصد به الحمل على فعل شيء أو تركه.. (مجموعة فتاوي ابن تیمیه ۲۲۳/۳۳). واته: ئەگەر مه بهست له ته لاقی (معلق) هاندان بیئت بو کردنی شتیك، یان بو نه کردنی، ناکه ویئت. ئەمانیش به لگه ی به هیزیان ههیه و له شوینی خویدا باسکراوه. سه ره پای ئەوانهش ده لیئ ته نها (ته لاقی منجن) په سنده لای قورئان، چونکه ده فره موئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتَ الْمَرْأَةَ فَطَلَقْوهن لعدتهن...﴾ واته: ئەهی پیغه مبهرا! هه رکات ده تانه وی ژنان ته لاق بدن، له کات و ساتی عید ده یاندا ته لاقیان به بدن، بو ئەوه ئەوند ماتل نه بن، له میرد کردنه وه ئەگەر بیانه وی میرد بکه نه وه، بی گومان کاتی ئەم داوایه جیبه جی ده بی و، کاتی ماتل نابن که ته لاق (منجن) ی، ئەگینه ئەو داوایه نه هاتو ته جی، بویه ته لاقی (معلق) به ناپه سهند داده نیئ و رتهی ده که نه وه و هیچ (ئاسه وار) یکی لی پهیدا نابیئت، له م مه سه له یه شدا (عهلی کوپی ئەبوو تالیب) و قاضی (شریح) و طاووس و ئەبوو ثور) یه ک رهنگن.

دووهم – دهلی: (تهعلیق) هیچ شتیکی لیئاوه شیته وه، بویه ده ست به جی ته لاقه که ده که وی، ئەمه ریوایه تیکی (ئیمام مالیک) و راو بو چوونی کو مه لیکیشه له (تابعین) و مه زه بی (الإباضية) کان، چونکه به لای ئەوانه وه ئەگەر نه که وی ده بی نیکاحی کاتیش ره وابیئت، خو ئەمهش ناره وایه. له جیگه ی خویدا هه ریه که له م راو بو چوونانه زیاده شیکردنه وه یه کی تیادیه، له بهر دریژنه بوونه وه ی باسه که بۆمان نه کرا بینووسین.

سییه م – که مه زه بی (حهنه فیی) و (شافعی) و جه ماوه ری حهنبه لی و (زهید) یه کانه ده لی: میرد نازادی ته وای ههیه له ههلبژاردنی بیژه ی ته لاقی (تهنجین) یان (تهعلیق) دا، که وابوو ته لاقی (معلق) به هاتنه دی (معلق علیه) که ده که وی. هه ریه که شیان له کتیبه فیهیه کاند به لگه یان هیئاوه.

دکتور (زهلمی) ده لیئت: سه ره پای ئەو هه موو راو بو چوون و به لگانه و لیکو لینه وه لییان، گومانی به هیژ له وه دایه که هیچ (فهقیه) یک به لگه یه کی (قطعی) بو دروستی (تهعلیق) و نادروستی نییه.

الحلف بالطلاق / سویند به ته لاق

کابرایه که بلی: (بالطلاق أفعَل كذا) یان (لا أفعَل كذا) واته: به ته لاقم ئەو کاره ده که م، یان نایکه م، له که وتن و نه که وتن ته لاقی ئاوادا، له ناو (سه له ف) و (خه لف) دا – وه کو له (مجموعة فتاوي ابن تیمیه ۲۱۵/۳۳) هاتوو، (۳) را ههیه:

یه کهم - (حه نه فیی و مالیکی و شافعی و هیندی حه نبه لی و زهیدی یه کان ده لئین: هر کات کاره (محلوف علیه) یه کهی کرد، یان نه یکرد، ته لاقه کهش ده که وی... به لام زاناکانی تر چوون به گزیاندا، چونکه:

- نه سویند هه یه و نه ئیجماع بو چه سپاندنی نه و داوا یه.

- سویند به غهیری (زات) و (صیفات) ی خودا دانامه زیت.

دووه م - نه ته لاقی پیده که وی و، نه که فاره تیشی هه یه.

ئه م راو بو چوونهش دراوه ته پال (عه لی کوپی نه بوو تالیب)، وه قاضی (شریح و طاووس و عیکره مه) ش په سه ندیان کردووه، هه روه ک بو ته مه زه بی (جه عفه ری) و (ظاهیری) و (ئیباضیه) ش. شیاری ئاماره یه هر کهس له جیگه ی خویدا به لگه ی خو ی هیناوه.

له کو تایی ئه م باسه دا پیویسته جیا کردنه وه یه که هه بی:

۱- ئه گهر (صیغه) که، صیغه ی سویند بوو، وه کو بلی: (بالطلاق أفعل كذا أو لا أفعله) ده بی بریار بدریت که هیچ ته لاقیکی پیناکه وی، به لام که فاره تی سویندیکی ده که وی ته سه ر.

۲- ئه گهر به صیغه ی (ته علیق) بوو، وه کو نه وه بلی: (إن ارتكبت جريمة الزنا... فأنت طالق) نه وه هه ركات (معلق علیه) هاته دی، ته لاقه کهش ده که وی، ئه گهر مه به ست له و پرسته یه ته نها هاندانی ژنه که بووی بو دوورکه و تنه وه ی له کاری تاوان، نه وه ته لاقی پیناکه وی، نه مه ش هه لبرآرده ی (ئین ته یمییه) یه.

تییبینی:

یاسای عیراقیش له م مه سه له یه دا رای جه عفه ری و ظاهر یه کانی وه رگرتووه، بو یه ده لیت: ((لا يقع الطلاق غير المنجَز أو المشروط أو المستعمل بصيغة اليمين)) (م ۳۶).

* شیخی (ئه زهه ر - محمود شلتوت) خوا لیخوش ببی له کتیبی (الإسلام شریعة وعقیده) ده لیت: (واذن فالطلاق الثلاث في كلمة واحدة، لا يقع إلا ((واحدة)) وكما رسم الإسلام في الطلاق التفريق على هذا الوجه، وجعل الجمع لغوا، لا يقع به شيء، كذلك رسم فيه ان يكون منجَزاً أي موقعاً بالفعل، ليس معلقاً على شيء بفعل منه أو منها، كأن يقول: ((إن فعلت كذا فأنت طالق)). وكذلك رسم فيه ألا يتخذ يميناً على شيء يفعل أو لا يفعله، كأن يقول على الطلاق أن هذه السلعة بكذا، أو امرأتي طالق، إذا لم تكن السلعة من نوع كذا، وهكذا من الأيمان التي تجري بين الناس وهم في أسواقهم ومجتمعاتهم، دون أن يكون لزوجاتهم شأن بها، وكذلك رسم أن يكون الطلاق في طهر لم يمسه فيها، فإذا طلقها في طهر مسها فيه فإنه يكون لغوا ولا تأثير له على الحياة الزوجية، وكذلك إذا طلقها في غير طهر)).

ئەو پابوچوونی ئەو بەرپزەش بوو لەو مەسەلەیدا، بەندەش بێ دەسکاری و وەرگیران دامناو وازم لێهێنا، دیارە راوبوچوونی ئەمیش وەک راوبوچوونی زاناگەلیکی پێشخۆیە، هیوادارم بەرپزەو سەیری تەواوی راوبوچوونەکان بکریتم، چونکە مەسەلە گەلیکی (ئيجتیهاد)ین و موسلمانان بە پێی کات و شوێن و لە کەسیکەو بۆ کەسیکی تر دەتوانن سوودیان لێوەرگرن، شیاوی ئاماژە بۆ کردنیشە (بەندە)ش بە نیازی ئەووە ئەو پرایانەم هینا کە بوازی خستنی تەلاق و (تەفریق) و جیاکردنەوێ خیزان، تەسک بکریتەووە لەهەریەک لەو راوبوچوونانە بۆ پیاوی خۆی و بۆ رێ و شوێنی خۆی، کەلک وەرگیردری. وەکەسیش تاوانبار نەکری بە گومراو سەرلێشیواو، چونکە هیچ زانیەک ناتوانی مل پانەکیشتی بۆ دەقیك لە نایەت و فەرموودەکان ئەگەر بێی و قەطعیی بێت، بۆیە راوبوچوونەکانیشیان لێک جیاوازن.

تەلاق بە دەست کی بێت باشە...؟

مەسەلە ی تەلاق — کە دراوێ دەست پیاو — لای ئەوانە کە فرمیسکی تیمساحیی دەپزێن بۆ ژنان، بۆتە کێشەیهک و بەستەم و ناھەقیی دەدەنە قەلەم، چونکە دەلێن ھەقە بدرايەتە دەست ژنان بە تەنھا، یان دەستی ژن و پیاو، وە ھەردوولا بپارییان تییدا ھەب... جابۆ وەلامی ئەو بۆرە گلەیییە دەلێن:

أ- ماره کردن و تەلاق لە کۆمەلگای پێشووشدا لەسەر باوونەریتی (فیطرەت) ئەنجامدراو، واتە: ھەر نێرینە چوو مێینە ی خواستوو، ھەرگیز ژن نەچوو پیاو بخوازی، جا ئیسلامیش بەپێی ئەمە بنەمای تەلاق و جیابوونەوێ داناو و مافی تەلاق و جیابوونەوێ داوێ دەست پیاوان.

ب- زەواج — بەپێی باوونەریت — جوړه ئالو ویلێکی مال و دارایی تێداو دراو بەسەر شانی (زەواج)دا، بەدەر لە نەفەقە ی ژن و منداڵەکان کە پەیدای دەکات. ئەگەر باوونەریت ئاوا بێ و ئەو ھەموو خەرج و باجە بە مێردەکە بکری...، کە ی پەوای ھەقە بۆکاتی دەست لێھەلگرتنی ھێچ حیسابی بۆ پیاو نەکری و ھەمووشتیک تەسلیم بە ژنەکە بکریت کە دیناریکی خەرج نەکردوو لەو (زەواج)دا؟ جگە لەویش ئەو سەرفی مال و داراییە لەو پێگەدا، واکات کە پیاو کە صەبر و ئارامی زیاتر بێت بۆ قبوڵکردنی ھەلچوونەکانی ژنان و بەئاسانی خیزانەکە ھەلنەوێشیتەو، بە پێچەوانەو ئەگەر لەو حالەتەدا بدریتە دەست ژنان.

ج- لای ھەمووان ئاشکرایە کە ژنان — بە پێی سروشتیان — زووتر لە پیاوان لەبەردەم پووداوەکاندا ھەلنەچن و تیکدەچن، دیارە ئەگەر تەلاق بدریتە دەست کەسیک ئەو خوی

بیټ، بیګومان ژور زوو بریاری جیابوونهوه ددهاو مال و حال ویران دهکات، ئەمەش لەگەڵی له ئوممه تانی بهر له ئیسلامدا تاقیکراوه تهوه، به لام ئەنجامه که ی جهه ننه م و واوه یلا بووه.

۱- با ته نها به ده ست پیاوان بیټ:

ئەم باره شیان هەر ناکریت، چونکه گەلی جار حالهت و قوناغی تال و تفت و ناله باری وا به سەر ژيانی ژن و میریدا دیت، ئەگەر هەروا بمینیت هه زیان به ژيانی ژنه که ده گه یه نیت و بهر ژه وه ندییه کانی ده سووتین... بۆ نمونه: پیاوه که ملدهنی به شارانداو ئاو پیک به لای ژنه که دا ناداته وه، یان وه کو خه لکانی هاوشان نه فقه ی ناداتی، یان پیاوه که حاله تیگ تووش بووه، گوزهرانکردن له گه لیا مهرگه ساته... تاد. جا ئەگەر ته نها و ته نها هه ق به لای پیاوه وه بیټ بۆ ته لاق دان، ئەوا ئافره ته که له ده یان حاله تدا ده بیته قوربانی داخواری و تۆله ی پیاوان و پزگاری نابیت.

بۆیه نابیت ته لاق ته نها به ده ستی پیاویش بیټ، بۆیه ئەگەر که مترین هۆکار بۆ تال کردنی ژيانی ژنه که له پیاوه که وه سه ریه لدا، له ئیسلامدا ژنه که پینمایی کراوه بجیت بۆ دادگا و سکا لانه بنووسیت بۆ جیابوونه وه و ته لاق، ئەوکات دادوهریش پاش ته ماشای سکا لانه که وه لیکۆلینه وه و تاوانباربوونی میرد، (ته فریق) یان دهکات، پیاوه که رازی بیټ، یان نا!

۲- به ده ستی ژن و پیاو بیټ:

به لای له ئیسلامدا ددان به ته لاقیکدا ده نریت به پیکه وتنی ههردو لایان بیټ، ژن و پیاوه که پیکبین و بریاری جیابوونه وه بدن، وه کو له شیوه ی (خولع) دا... به لای له شیواری خولعدا - پاش ئەوه که ژنه که ناتوانی به هه ر هۆکاریکه وه بیټ له گه ل پیاوه که بژی - جا له بهرام بهر بژاردنی زیانه کانی پیاوه وه که له پینا و به یه که گه یشتنی ئەودا تووشی ده بیټ، (عیوه ن) یک به پیاوه که ده دات و جیا ده بنه وه.

۳- له دادگا دا ته لاق بدریت:

ئەم حاله تی چواره مه لای (مووسایی) و (عیسایی) پهیره وه.. لای ئەوان ژن و پیاو تا نه چنه بهردهم دادگای تایبهت به باری که سیټی ژن و پیاوه وه، ته لاق ناکه ویت! به لام ئیسلام له بهرچه ند هۆکاریکی خراپ و ناشیرین که له بهردهم دادگا دا ئاشکرا ده بن و ده درکی نرین، پیکه به وه نادات که ته نها و ته نها ته لاق ده بی له بهردهم دادگا دا بیټ، له وانه: حاله تیکی دزیوو قابیلی نه درکاندن له بهردهم دادگا دا، یان لای (پاریزه ر)، ئەگەر بحریته روو له وانه یه ژن و پیاوه که، یان یه کیکیان یان که سو و کاریان تووشی نه نگ و له نگي کۆمه لگه بن، به تایبه تی ئەگەر مه سه له ی ئەخلاق ی بیټ... سه ره پای ئەمه یش، ده کری ناکۆکی ژن و پیاو

هه‌ندی حالتی واییت، نه‌توانن به‌به‌لگه بیسه‌لمینن، به‌لکو ده‌بی له‌ده‌روهی دادگا پێیان پێ بدريت چۆن جیاده‌بنه‌وه...؟.

٤ – بدريت ده‌ستی پیاوو فورسه‌تیش به‌ژنه‌که بدری له‌کاتی پێویستییدا:

له‌ئیسلامدا ئەم خالی چواره‌مه‌هه‌لبێژێردراوه‌و ته‌لاق دراوه‌ته‌ ده‌ستی پیاوو، له‌هه‌موو حاله‌تیکی ناره‌حه‌ت و تالی ژیا‌نی ژنه‌که‌شدا فورسه‌تی بۆ دانراوه‌ خو‌ی پرگار بکات لای دادگا، چونکه‌ وه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ گوتمان ماده‌م نه‌فه‌قه‌ و ماره‌یی و هه‌موو پێویستییه‌کانی (زه‌واج) خراوه‌ته‌ ئه‌ستۆی پیاوه‌که‌، هه‌ر ئه‌ویش ده‌توانی به‌رامبه‌ر به‌ پاراستنی ئه‌و مال و دارایی خو‌یه‌وه‌ په‌یوه‌ندی ژن و می‌ردی بپاریزی و، له‌به‌ر که‌مه‌تر هۆکار بپاری جیا‌بوونه‌وه‌ نه‌دات، خو‌ ئه‌گه‌ر توانای نه‌بوو وگه‌یشته‌ بپاری (ته‌فریق)، هه‌قه‌ پیاوه‌که‌، ئه‌و بپیاره‌ بدات، له‌ پێشه‌وه‌ باس‌مان کرد که‌ هه‌ر شتی‌ک – له‌لایه‌ن پیاوه‌که‌وه‌ – که‌رامه‌تی ژنه‌که‌ بریندار بکات، یان زیان به‌جه‌سته‌و دروستیی، یان نه‌فسیی و ده‌روونی بگه‌یه‌نی‌ت، هه‌قیه‌تی داوا به‌رز بکاته‌وه‌ بۆ ته‌فریق، سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌ش، کاتی ئه‌وروپا ته‌لاقی خسته‌ ده‌ستی ژن و پیاو وه‌کو یه‌ک، ده‌ره‌نجام ئا‌ژاوه‌و کێشه‌یه‌کی زۆری لێکه‌وته‌وه‌و ژماره‌ی ته‌لاق و جیا‌بوونه‌وه‌ چوو له‌وتکه‌.

با‌وونه‌ریتی چاخه‌ کۆنه‌کانی پێش ئیسلام سه‌باره‌ت به‌ته‌لاق

یه‌خه‌ستنی ژن و پیاو وته‌مه‌نی‌ک پێکه‌وه‌ ژیا‌نیان، بی‌گومان یاسا و رێسایه‌کی گرنگی ده‌وی، بۆیه‌ به‌ر له‌ ماره‌کردن، کۆمه‌لی هۆکاری قه‌شه‌نگ و په‌سه‌ند داده‌نری بۆ کچ و کو‌ر، بۆ ژن و پیاو، ئه‌گه‌ر بیانه‌وی پێکه‌وه‌ – وه‌کو ژن و می‌رد – بژیین، به‌تایبه‌تی له‌ ئیسلامدا، بی‌گومان له‌ناو گه‌لانی به‌ر له‌ ئیسلامیشدا، هه‌ر یه‌که‌ یاسا و رێسایه‌کی خو‌ی هه‌بووه‌، بۆ سه‌ره‌تای نیکاح و ده‌ست پێکردن، وه‌ بۆ کاتی‌کیش بیانه‌وی لێک جیا‌ببهنه‌وه‌، بۆ نمونه‌:

یه‌که‌م – وادی الرافدین – دۆلی رافیده‌ین:

هه‌ر له‌سه‌رده‌می (سۆمه‌ر)یه‌کانه‌وه‌ – که‌ (٤٠٠) هه‌زار سال پ.ز له‌ باشووری عێراقدا نی‌شته‌جییبون – ته‌لاق هه‌بووه‌و به‌پیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کاری پێکراوه‌.

ته‌لاق لای ئه‌وانیش سنووریکی هه‌بووه‌، واته‌: هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ست ژن و پیاوه‌وه‌ نه‌بووه‌ تا هه‌رکات ویستبێتیان کۆشکی خێزان بپرووخی‌نن، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌ تا به‌شکو ده‌رگای ته‌لاق ته‌سک بکریته‌وه‌و ئه‌وه‌ند جیا‌بوونه‌وه‌ په‌یدا نه‌بی‌ت، هی‌ندی جاریش – له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو – بی به‌زه‌یی و بی په‌حمی به‌رامبه‌ر به‌ژن کراوه‌ ! بۆ نمونه‌: له‌ ماده‌دی (١٤٢)، (١٤٣)ی یاسای (حامورابی)دا هاتوو: ((إذا کرهت الزوجة زوجها وقالت له: أنت لست

زوجي)) عليهم أن يلقوها في النهر) واته: ههركات ژنيك، ميړدهكهى خوش نهويست و پيښگوت: ((تو ميړدى من نيت)) دهبي ټه ژنه فرى بدهنه پروباروه! بهلام دهبي:

أ- ټه وبرياره دادگا بيدات.

ب- ژنهكه كاريكى واىكرد بيت، شهرفشكيښى ميړدهكهى بيت.

له مادده (٦) تهختهى كهوتى زنجيرهى (انا ايتشو) پيشوو هاتوه: ((إذا قال الزوج لزوجته: (أنت لست زوجتي)) ههركات ميړد بهژنهكهى گوت: ((تو ژنى من نيت)) ((فعليه أن يدفع نصف المنة)) پيوسته له بهرام بهر ټه قسهوه نزيكهى (٥٠٥) گرام زيوى بداتى.

(ول ديوارنت) دهلى: سومهريهكان له ژنانيان دهويست مندال و نهوهى زور بخه نهوه بو پياوان و دهولت! خو ټه گهر نه زوك بووبا، ميړد دهيتوانى ته لاقى بدات، ټنجا ټه گهر ژن كه زى نه كړد بيا بيته دايك و ټهركهكانى دايك جيبه جى بكات، له ناوا نقووميان ده كړدو دهيانكوشت! و ههروه ها ناوبراو دهلى: نه زوكى ژن و داوښ ته پى و پيك نه كهوتنى له گهل ميړدو، به دپروشتى و شپزه يى له كاروبارى مالدا... ههريهك له مانه لاي ياسا، رى به ته لاق ددهن.

دووه - له ياساى (نورغو - كه سالى ٢١٠٣ - ٢١١١ پ. ز ثياوه - ته لاق په ها نه بووه، واته: به نارهنووى ژن و پياونه بووه چوښيان ويستيت و ابووبى، به لام ټه شتانه كه ده بوونه مايه و هوكارى ته لاق روشن نين چين.. خو له گهل ټه وهشدا ددان به وده دهنى، كه ټه گهر ژنيك بى هوو تاوان ته لاق درا، دهبي دهسه بهرى ټه ندازه يه ماددهى بو بكرى، شياوى ټامار ټه بو كړدنه له وټه ندازه مادده يه دا كه له بهرام بهر ته لاقه كه وه ددرى، جياوازي له نيوان كچ و بيوه ژنده يه، واته: ټه ژنه يه كه مجاره ته لاق بدرى، (٥٠٥) گرام زيوى ددرى، ټه وهش دووه جاريه تى ته لاق بدرى، نيوهى ټهوى ددرى.

پروون كړدنه وه يهك:

له ياساى كوڼى ژن و ميړدى عيراقيدا، ټم چهند خالهى خواره وه په چاو دهكران:

يه كه م - دهبي باوك و دايكى ژنه كه به شوو كړدنه كه پازيښ.

دووه - زاوا ټه هليه تى ژن و ميړدى هه بى.

سييه م - (زه واج) كه بهم شيوهى لاي خواره وه تو مار بكرى:

أ- ناوى ههردو و ژن و ميړدهكه له گريبه سته كه دا تومار بكرى.

ب- ماره ييهك ديارى بكرى بو ژنه كه.

ج- ناوى شايه ته كان و ميژووى (عهقد) كه تى تيدا بنووسرى.

د- ميړد سوښد بخوات كه (الزام) به ياساو ټو صولى ژن و ميړد ييه وه بكات.

ه- ههركامیكیان حاشاو نكوولی له ژنو میږدی بکات، سزاو تۆله بدریټ.

سهرهپرای ئەمانهش له یاسای (اشنونای ژنو میږدیدا هاتوو: كه ئەگەر پیاویك بی پرس و را به باوك و دایكی ژن، چوو ماره یكردو هیچ مۆرو ئیمزایهکی ئەوان له سهر (عهقد)كه نه بوو، ئەو (زهواج)ه به کاریکی ناشه رعیی و ناپه سه ند دهریته قه له م.

سییه م - له یاسای (لپیټ عشتار - كه پینجه مین پاشای زنجیره ی پاشاكانی (ایسن)ه و سالی ۱۷۹۴ - ۲۰۱۷ پ.ز ژیاون - زهواج په هاو (مطلق) نییه، به لكو سنورو میزانیکی ههیه، وه له یاسایه دا (خه یانه ت)ی میږد واته: ده ست تیكه لكردن له گه ل ژنانی تردا، ده بیته هو كاریك ژنه كه بچی داوای ته لاق بکات لای دادگا.

به لام (سك و زا نه كردن) ناكاته هو كاری ته لاق و جیا بوونه و هی پیاو له ژن، هه روه ك پښگهش به پیاو نادات تا ئەو ژنه له ژیاندا بیټ، بچیټ ژنیکی دووهم ماره بکات. هه روه ك پښگهش به میږد نادات، به هو ی توو شبوونی ژنه كه یه وه به هه ر نه خوشییه کی سه رجیی و دريژ خایه نه وه جیا بیته وه لیی... شیاوی ئاماژه بو كردنه له یاسای عیراقیی كۆندا پښگه به فره ژنی نادری، مه گه ر میږد بیانویه کی شه رعیی و په سه ند هه بی.

چواره م - یاسای حامورابی:

(حامورابی) پاشای شه شه می زنجیره ی یه كه می پاشاكانی (بابل، ۱۵۹۴ - ۱۸۹۴ پ.ز وه له ۱۷۵۹ - ۱۷۹۲ هوكمی كردوو. یاسا كه ی به زمانی (بابل)ی تو ماره و، له شاری (سوسه)ی پایته ختی (عیلام = خوزستان)، سالی ۱۹۰۱ - ۱۹۰۲ له لایه ن (فه ره نس)ی یه كانه وه دۆزرا وه ته وه.

له وه ده چیټ ئەو یاسایه ده سكار ییه ك بیټ بو یاسا پینشووه عیراقیی كۆنه كان، هه ندیکی ئی زیادكراوه و، هی ندیکی ئی لا براوه، له (۲۸۲) ماده ده پښكه اتوو له ناو خویدا كراون به (۱۳) به ش، هه ر به شه ی بو پښخستنی مه سه له یه كه، له مه سه له كانی ژیا نی ئینسان، سه به ره ت به كاروباری خیزان، به شی (۸) یان ته رخا ن كر دووه كه ده كاته ماده ی (۱۲۷ - ۱۹۴)، ئەم ماده نه ئەه كامی (زهواج) و ته لاق و میرات و (تبنی) و په روه رده یان له خو گرتوو.

هه ندی جیاوازی یاسای (حامورابی) له گه ل یاساكانی تردا

یه كه م - ته لاقی بی هو كار: واته: كه سیك به بی گوناخ، هه لسی ژنه كه ی ته لاق بدات، جا هه ركه سیك كاری و ابکات، له تۆلهیدا هه موو ئیمكانیات و پارو پوولیکی لی ده سه نری بو ژنه كه.

دووم – ته لاقیک ژنه که هوکاري بیت: واته: هر کات له لایه ن ژنه که وه کاریکی وا که و ته وه که مایه ی نهنگ و لهنگ بوو بۆ پیاوکه، پیاوکه له بهرام بهر نه وه ده توانی ته لاقی بداو له هه موو مافه کانیشی بی بهشی بکات، یان وه کو که نیزه له مال بیهیلته وه و ژن بیی به سهریا.

سییه م – ته لاق به هو ی سک و زا نه کردنه وه: واته: نه گهر ژن به نه زۆک دهرچوو، میرد بۆ هه یه ته لاقی بدات، به لام له گهل ره چاوکردنی مارهی بۆی و، ههر شتیکیش له مالی بابیاله گهل خۆی هینا بییته بیداته وه. خۆ نه گهر مارهی نه بوو، پیویسته نه ندازه یه کی شیاو به دابینکردنی پیویستیه کانی نه و ژنه بیداتی. هیندی ده لاین: ده بی (۵۰۵) گرام زیوی بداتی، خۆ نه گهر مسکین بوو ده بی ۳۱ ی نه وه ی بداتی.

چوارهم – ته لاق پیشگواستنه وه: به پیی یاسای (حامو رابی)، میرد ده توانی – پیشگواستنه وه ی ژن – ته لاقی ژنه که ی بدات، نه گهرچی هیچ پاساویکیش بۆ نه و ته لاقده نه بیته ... به لام پاشگواستنه وه، به بی پاساوی شهرعی په سهند، ناتوانی ته لاقی بدات.

مادده ی (۱۳۶ – ۱۳۳) ی یاسای (حامو رابی) چاره سهری نه وه ده کات که نه گهر میرد بی سهروشوین و (مفقود) بوو، یان ماوه یه کی زۆر (غائب) بوو له ژنه که ی، له گهل دیاریکردنی نه و حاله ت و بارودوخه که ژن بتوانی (فه سخ) ی (زه واج) بکاته وه و میردیکی تر بکات. هه روه ک یاسای (نه فه قه) بۆ ژنان و، یاسای (ته حکیم) بۆ کو تایی هینان به کی شه ی ژن و پیاو، یاسای (ته فریق) به هو ی نه خوشییه وه، یان (زه واج) ی دووم، یان (ته فریق) به هو ی (مصاره وه) ده تۆمار کردو وه، بۆ نمونه: ده لی نه گهر باوک له گهل ژنی کو ریدا جووتبوو – پیشگواستنه وه – به هه تا هه تایی پی له پیه ونده ی جینسی نه و ژن و کو ره ده به ستری، به لام پیویسته باوکه که نه ندازه یه ک مالی بهرچاو بدات به ژنه که. خۆ نه گهر پاشگواستنه وه باوک له گهل بوو کیدا سهرجییکرد، بریاری کوشتنی ده دری و توو ره له ده دری بۆ ناو ده ریا با بمریت!

پینجه م – له سهرده می مه لیک (اشمی – دکان) ۱۹۵۳ – ۱۹۳۵ پ. ز که یه کی که له زنجیره ی پاشاکانی (ایسن – ۲۰۱۷ – ۱۷۹۴ پ. ن) مافیان به ژن دا که هه رکات میردی کرد و میرده که ی له گهل نه م و نه و داده سستی تیکهل بکات، داوا بهر بکاته وه بۆ دادگا بۆ جیا بوونه وه ... ههر بۆیه ژنه که ی (اشتار – اومی) داواو سکالانامه ی بهر زکرده وه که: میرده که ی له گهل هاو ره گهزی خویدا موماره سه ی جنسی ده کات (عملیه اللواطه)! جا پاش نه وه که توانی لای دادوهر داواکه ی بچه سپینی و به چاوی خۆی دیتی له گهل پیاویکدا خه ریکه! دادوهره کانی نه و پۆژه سهری ده تاشن و لووتی کونده که ن و له سهر ریگایه ک دایده نین بۆ سوکایه تی و نابرو بردنی و رییش به ژنه که ده دن داوا ی ته لاق بکات.

ئەمە چەند ئەحکام و یاسایەك بوو کە لە سەر دەمی پێشوو دا پیاو کراوە لەبارەى ئوسەر و خێزان و تەلاقەو - ئەگەر چى کۆمەلى سەرنج و تێبینى دەبینى - بەلام لە هەموویاندا ئەو وەردەگیرى کە هەرگیز خێزانی بى سیستم و بى یاسا نەبوو، بى تەلاق و بى لى پرسینەو نەبوو... دیارە ناشکرى ژن و پیاو هەردوو کوێخاين و خاوەن بریار بن، بەلکو دەبى یەکیکیان بەپلەى یەكەم خاوەن بریار بى، ئەویش، کە پیاو کراوە بە خاوەن بریار و دەسەلات، لەبەر بەرژەوێندى کاروبارى ژيان بوو... دیارە ئەلبەت لەسەر ئەو کە دەبى تەلاق لای پیاو بى، کۆمەلى تەجرو بەش هەیه.. بەلام ئەگەر لە گشت ئەو یاسایانە ورد بینەو، دەبینین لە ئیسلامدا ئافرەت زۆر زیاتر لەو یاسانەى بەر لە خوێ، ماف و دەسەلاتى دراوەتى. مەبەست لەمەدا ئەو یە کە ژنان، ئافرەتان، خوشکان بزائن ئەو مافانەى ئەمڕۆ لە بەردەستیانەو تۆمارکراون بۆیان لە خوێ دەست نەکەوتوون.

تەلاق لە دۆلى (نیل) دا

٣٠٠ - ٣٠ پ.ز میصریە کۆنەکان سستیمیکیان بۆ (زەواج) و (تەلاق) هەبوو، کە بەراستى زۆر لە قازانجى ژناندا بوو، ئازادییەكى تەواویان درابوو یە لە (زەواج) دا، وە پارەىەكى بەرچاویان لەسەر پیاو داوەنا، کە ئەگەر پۆژى بیر لە تەلاق بکاتەو.

(زەواج) بە ئیرادەو خواستى کچ وکۆر، یان ژن و پیاو بوو، کە سێک نەیدەتوانى زۆر لە هیچ کامیکیان بکات، خو ئەگەر کرابا، ئەو نیکاحە دانەدەمەزرا!.

(زەواج) بەم شیوێ پێک دەخرا:

(زەواج) لەکاتى (عەقد) لەکەدا دەیگوت: ((ئەوێندە مارەیم بۆ دانایت، هەركاتیکیش ركم لى هەلگرتیت، یان لە ماوەى ژياندا ژنیکی ترم کردە هاوسەرم، ئەوێندەى تر - زیاد لەو مارەییەکەت دەدەم، وە هەموو مالیک ئیستا دەتەوێت، یان لە ئایندەدا - لەبەر وەفا بۆت - مسۆگەر دەبى. ژنەکەش دەیگوت: ئەوا بوومە ژنت و مارەییەکەشم قبوڵەو، ئەگەر پۆژى خوشم نەویستى، یان حەزم لەیەکیکی ترکرد، مارەییەکەمت دەدەمەو و چى تریشم هەبى هەمووت بۆ دەگیرمەو.

دیان بە تەلاق دەدا

تەلاق بەلایانەو - هەركات هۆکار بووبا - شتیکی پەسەند و پىدراو بوو، بەلام بەبى هۆکار، بەشتیکی تاوان و ناپەسەند داوەنراو، پیاو کەش لەبەر دەم خوداو پای گشتیدا بەرپرس دەبوو! جا لەم سۆنگەیهو هەركەس بى هۆکارى پەسەند، تەلقى ژنەکەى دابا،

دەبوو ماددەییەکی بەرچاو بدات بە ژنەکه، ئیتر له (وادی النیل) دا تەلّاق زۆرکەم ڤوویدەدا، یان بلیین هەر نەما.

لەسەرەتارە هەم (تەلّاق) و هەم فرەژنییان، ریی پێدا، بەلام بۆ دوایی - بە هۆی کۆمەڵی مەرجەووە کە ژنان لە کاتی ((عەقد) دا لەسەر پیاوانیان دانا - توانرا هەردوو نەهیلن و بۆ خۆیان زالبین بەسەر پیاواندا.. بۆیە لە ئەنجامیشدا تەلّاقدان نەماو، هەموو شتێک لە عەقدەکەدا باس دەکراو سەرورەییەکی دەدرا بە ژنان.. ئیتر مەگەر ژنەکه خەیاڵەتی کردبا لە میژدەکە ی ئەگینە ریی تەلّاقی نەبوو!

(ول دیورانەت) دەلی: لە (وادی النیل) دا ژیانێ خێزان زۆر پێک و پێک بوو، وە لە ڤووی ئەخلاقیی و، دەسەلاتی باوک و دایکەو گەیشتبوو ئاسۆی لووتکە... وە تەلّاق زۆر کەم ڤووی دەدا.. تەنانەتی ئەگەر ژن زینای کردبا میژدەکە دەیتوانی لەمال دەریکا و هیچ حیسابیکی ماددیشی بۆ نەکات! بەلام بەبێ هیچ هۆکاریک ژن تەلّاق درابا، دەبوو میژد قەرەبوویەکی باش و بەرچاوی لەبەرامبەر تەلّاقەکەو بە ژنەکه دابا.

لە (وادی النیل) دا ژن دەیتوانی میژد تەلّاق بدات، بەمەرجی لە (عەقد) کەدا هاتبێ کە: هەركات ژنەکه ویستی خۆی تەلّاق بدات، نازاد بێ و بتوانی.

شیاوێ باسە (ئەم مەرجدانان و باس و خواسە لە لای فووقەهاکانی ئیسلام، باشترو باشتەر باسی هەیهو، ژن دەتوانی لە کاتی (عەقد) دا ئەو دەسەلاتە بۆ خۆی دا بین بکات.

تیببینی:

لەبەرئەو (میسر) یەکان لە کاتی عەقددا پارەو ماددەییەکی زۆریان دەخستە ژێر دەسەلاتی ژنانەو، بەلکو هەموو بوون و نەبوونیکی پیاو لای ژنان بوو، ئەو سەردەمە، ببوویە سەردەمی ژن سالاری... وە وای لێهاتبوو ژن دەیتوانی - بەسەر بەخۆیی - ئال و ویل لە مال و سامانی پیاووەکەیدا بکات، بێ ڤەچاوەکردنی ڤەزامەندی ئەو!

تەلّاق لای هیندییه کۆنەکان

(هیند) (٣٠٠٠) هەزار سال بەر لە زاین، خاوەنی چەندین یاسا و رێسا و جوړە شارستانیەتیک بوو، هەر وەك خاوەنی چەندین (دین) و بیروباوەر بوو، بەناوبانگترینیان: ١- هیندوس ((هیندوک)): دیاڵەتی هیندوس کەسیکی و دیاری نییە دايمەزراند بێ، بۆ ئەو ڤوودا و پێششەتەکانی بۆ بگەرێتەو لەوێ چارەسەر بکری، بەلکو ((دین)) یکە لە کۆمەڵی باوونەریت و تەقالیدی (ناری) یەکان - نەو دواي نەو - پێکخراوەو کردوویانە بە نایین بۆ خۆیان.

۲- جینییه (مهاوبرا). ئەمەش سالی (۵۹۹) پ.ز لەسەر بنه‌مای دەخاڵ دایمەزاندوووه بۆ پاک و پاکژی (روح)، وەکو مەسەلە ی لیبوردن، راستگۆیی، خۆبەکەمزانی... تاد.

۳- بووزی: (سالی (۵۹۹-۵۴۴) پ.ز (بووزا) دایمەزاندوووه، ئەوەند کە باسی مڕۆڤ دەکات، ئەوەند لەباسە (لاهویتیە) کان نادویتی، چونکە - بەلای ئەوەوه - پزگاری مڕۆڤ بەدەستی مڕۆڤ خۆیەتی.

۴- بەراهمییه و مانویەکان: ژن بەلای هیندییه کۆنەکانەوه، جۆره شیوعییه و حالەتیکی گشتی تیدا بووه، بۆ نموونه: ژنی خێڵیک مۆلکی سەرجه‌م پیاوانی ئەو خێڵه بووه، بۆ دواییش بیروکە ی فرە می‌ردیان داهینا! ژنی ک دەیتوانی لای ئەوان چەند می‌ردیکی ببی !! لەگەڵ ئەوەیشدا ریی یە ک ژن درا بوو بۆ پیاو، لەو لایشەوه ژنان مافی خۆ تەلاقدانیان هەبوو، هەندێ جار ژنان چوار تا پینچ جار شوویان دەکردو می‌ردی دوایی مەسرەفەکە ی دەگێرایه‌وه بۆ می‌ردی پینش خۆی ! تاوای لیهاژ ژنان بەتەواوی بوونه خاوەن مال و خیزانه‌کە ی بەپێوه دەبرد، بەئارەزووی خۆی لە می‌رد جیا دەبوویه‌وه... بەلام ئەم دەسەلاتدارییه‌ ی ژنان بەسەرهلدانی (بووزی) و (مانوی) یەکان و بری‌ تریشیان پینچەوانەبوویه‌وه.

(مانو) هەندێ یاسا و ریسای جۆربه‌جۆری دژ بە ژنانی داهینا، لەوانه: ژن سەرچاوه‌ ی نەنگ‌وله‌نگه، ژن سەرچاوه‌ ی ماندوو‌بون و خەباته، ژن سەرچاوه‌ ی بوونه له دنیا‌دا، کەوابوو له ژنان خۆ پارێزن ! ژن هەرئە‌وه‌ند نییه بتوانی مڕۆڤیکی (ئەحمەق) و بی‌ ئاوه‌ز بخەلە‌تینی، بەلکو دەتوانی مڕۆڤی (حەکیم) و ژیریش له خشته به‌ری و چەواشه‌ ی بکات.

ژنان لای هندۆسه‌کان - به‌ کێژو لاو و پیرەژنه‌وه - هیچ دەسەلاتیکیان نه‌بوو، کچ له ژیر پکیفی بابیابوو، ژنی شووکرده له ژیر فەرمانی می‌رده‌کە‌یدا بوو، بیوه‌ژن کۆرەکانی چاودی‌ری بوون... به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ئازادی و سەر‌به‌خۆیی نه‌بوو!

ژنان لای (بوزی) یه‌کانیش خراپ‌ترو سوک‌تر له (مانویه) کان تە‌ماش‌ا ده‌کران، گفتوگۆو ئاخاوتنیک له نیوان (بوزا) و ئامۆزایه‌کید (ئانندا) سه‌باره‌ت به‌ ژنان ده‌کری، ئەو ئاخاوتنه‌ باشت‌رین به‌لگه‌یه‌ بۆ بی‌ پززی و بی‌ به‌هایی ژنان به‌لایانه‌وه.

ئانندا به‌ بوزا ده‌لێت: به‌ پزیم ! چۆن له‌گە‌ڵ ژناندا هه‌لسوک‌ه‌وت بکه‌ین؟

بوزا: بۆیان مه‌پوانن! واته: به‌ که‌میان بزائن.

ئانندا: ئە ی ئەگەر ئاچار‌بووین ؟

بوزا: قسه‌یان له‌گە‌ڵ مه‌که‌ن.

ئانندا: ئە ی ئەگەر قسه‌مان له‌گە‌ڵ کردن ؟

بوزا: زور به پاريزهوه قسهيان له گهال بکهن. بوزا پيی وايه نه گهر ژنان نه بوونايه، ((دين)) ی پاکړو پاک ههر دهمايه وه.

۵- ته لاق لای هندوس: ژنان به لای هندوسه وه بهم شيوه بوون: بابه که ی چ که سيکی بو هله ده بژارد، ده بوو تا له ژيياندايه له خزمه تيا بي و، پوړی بير له ته لاق و جيا بوونه وه نه کات، که مرديش ههر بوی نييه ميړد بکاته وه. نه گهر ديبای ميړد که ی بابه خي ناداتی و له گهال ژنيکی تر دا نه وينبازی ده کات، نه ده بوو رکي لي هه لگري و دريغي بکات له خزمه ت کرديداو گوی به پر زامه ندي نه دات، چونکه - به لای نه وانه وه - به هه شتي ژنان به سراوه به پر زامه ندي ميړد وه.

* ته لاق لای (مانويه) کان:

نه وان ههر له سه ره تا وه کاروباری ژن هيڼانيان ده دايه ده ستي باوک و دايک، ده بوو باوک و دايک ده سه لاتی ته وایان هه بی له هه لېژاردني ده سگيراندا بو کو پر ده کيان، ههر (زه و اج) يکيش له سه ر بريارو ريکه وتني کچ و کو پر پيک بيت، به لای نه وانه وه به (زه و اج) يکی شه هوانی و نار هزوو بازی داده نيڼ! به لکو (زه و اج) يک به باش و په سه ندو سه رکه وتوو ده زانن که له ژير چاو ديړی (باب) دا بکريت. به لای نه وانه وه ده بوو له ناو هوړو به ری خویدا - به دهر له خزماني نزيک - ژن بيڼی و هاوشانيشي بيت، بو نه وه ی زوو هه لنه وه شيته وه.

به لای (مانوويه) کان يشه وه فره زه که ژن پياوی خوش بویت، به لام له سه ر پياو خوشه ويستی بو ژن پيويست نه کراوه! به لای نه وانه وه ههر چاو ديړی بابی و که س و کاری به سه بوی، چونکه ده سه لاتی ته و او و کامل بو بابه به رامبر به ژن و کوړو کويله کان. به لایانه وه: ژن ده بی زور به هيورو ريژه وه قسه له گهال ميړد که ی بکات، بو نمونه: پی ی بلې: گه وره م! به ريزم! بگره بلې خوداکه م! هه رگيز بوی نييه دا وای ته لاق بکات، نه گهر ميړد که شي خيانه تي له گهال بکات! به لام نه گهر ژنه که خيانه تي به و کرد، ده توانی ته لاقی بدات. پياو سالاری - لای نه وان - بی سنو وريوو، بو نمونه: نه گهر ژنه که مه شروبی خوار دبا، يان نه خوشکه وتبا، يان گوړپرايه ل نه بووبا، يان ده س بلاوو هه له خه رج بووبا... له گشت نه م حاله تانه دا پياوه که ده يتواني ژنی ديکه بيڼی به سه ريا، به لام نه يده توانی ته لاقی بدات. به لای نه وانه وه: ده بوو پاش مردن جه سته ی ژنه که له گهال جه سته ی ميړد که يدا سوتين ربا، چونکه - له ژيانی دوو همد - نه و ژنه ده گه ريته وه لای نه و ميړد ی، که و ابوو ده بی جه سته که شي له گهال نه و دا بسوتينری، بيگومان نيستا - به هو ی نه وه وه که ئيسلام چوو (هيڼد) وه - نه و باوو نه ريته نامو يانه که ميو نه ته وه نه ماون.

جا سه ره پای نه وه که ده بوو ژنان ته و او ملکه چی ميړديان بن، شه ريعة تي (مانو) ريگه به

لیدانی ژنانی نه ددهدا، نه گهر به گولۀ کیش بیټ! ته نانه تی دیانگوت: هر خیزانیک پیز له ژنان بگریټ، خودا کانش بهرام بهر بهو خیزانه دلوقان ده بیټ، خو نه گهر به کهم ته ماشایان بکه، هر چاکه یه کیشیان هه بیټ - واته: نهو خیزانه - به فیرو ده چی! ده توانین به کورتتر بلین: لای هینده کونه کان، ژن به سی قوناغدا تیپه ری:

یه کهم - ژن مولکی گشتی بوو، به شیوه ی ((شیووعیه ت)) هه موو که سی که دهیتوانی له گه لی رابویری... واته: نه (زه واج) هه بوو، نه ته لاق!

دووم - ته لاق به ده ست ژنانه وه بوو، بویه په یتا په یتا میردیکی ته لاق ددهاو، میردیکی تری ده کرد!

سییه م - په یدابوونی ده سه لاتی ((دین)) و ده سه لاتی باوکایه تی، لهه حالته ده ته لاق بهر هه یی نه مایه وه، به لکو له چهند کاتیکی دیاریدا ری ی پی درابوو، وه کو:

- ا- ژنه که خه یانه ت له جی میرده که ی بکات.
- ب- ژن و پیاو هه ردوو پیکی بون جیا بوونه وه.
- ج- دادگا بریاری جیا بوونه وه بدات (لهه حالته تانه ده ده توانی بریار بدات).
- د- ژنه که زور دل رهق و ناچیزه (ناشره) بیټ.

ته لاق لای چینی کون (الطلاق الصینی القدیم)

چینییه کان - بهر له هاتنی ئایینی ئیسلام - نهه جوړه دیانه تانه یان هه بوو: دیانه تی (کونفوشیوسی)، له (۵۵۱-۴۷۸) پ.ز بووه. (دیانه تی (لاوتسه). دیانه تی ((بوزا)) که سی سه دسال بهر له دایکبوونی (مه سیح) له ری بازرگانه کانه وه گه یشته چین.

له سالی (۷۰۶) زایینی، که دینی ئیسلامی پیرو، به فهرانده یی (قتیبه بن مسلم الباهلی) گه یشته چین، پوژ له دوی پوژ په ره ی ده سه ند و بلاو بوویه وه، به تاییه تی له سه رده می (عه باسی) یه کاند.

*شیوه ی ژن به شوودانیان:

بو ژن هیان و کچ به شوودان، باوکی زاوا - بهر له گریبه سه ته که، ده چوو لای بابی کچه کهو له ناوی کچه کهو پوژ له دایکبوونی کچه که پرسپاری ده کرد، نهو سا نه گهر ته مه نی کچ و کوپه به یه کیان کردبا و هاو ته مه ن بووبان، که س و کاری زاوا کچه که یان ده برده گه رماوی که وه و پروتیا ن ده کرده وه و ته ماشای جه سه تیان ده کرد به مه به سستی ته ندروستی و سه لاهه تی له نه خوشییه کان، پاشان زاوا - پیس نه وه کچه که ببینی - ماره یی ده دایه، ئینجا له پوژ

زەماوەندا، زاواو بووکی له لای دوو کۆما گەنم و جۆیه کدا دادەنیشتن و بەکەشخەیه کەو و دەچوون و، خزمانیش - لەو دوو کۆمایە - گەنم و جۆیان بۆ هەڵدەدان، تا دەگەیشته مائی زاوا، ئەوسا هەردوو پیکەو و لەسەر سفرەیه کەمیکیان دەخوارد، بەو گریبەستە کە تەواو دەبوو.

*** پلهی ژنان لای چینیەکان:**

ژن بەلای چینیەکانەو کۆیلە پیاوانە، بۆیە ئەگەر هەلس وکەوتی ژن خراپ بوو لەگەڵ مێردەکەیدا (۱۰۰) شەلاقیان لێدەدا، کەچی بۆ ئەشقی و بەدکرداری پیاو کە لەگەڵ ژنەکەیدا، هیچ تۆلەیه ک نەبوو!

*** ھۆکارەکانی تەلاق:**

ژن لەگەڵ ئەویشدا کە پیاو سالاری کارو بارەکانیبوو، پیاو ئازاد نەبوو تەلای بدات، مەگەر یەکی لەم ھۆکارانە بووبا:

- ۱- نەزۆکی ژنەکە
- ۲- خەیانەت لە جیبی نووستنی مێرد.
- ۳- پێژ نەگرتن لەباوکی مێردەکە.
- ۴- دزیکردن لە مێردەکە.
- ۵- نەخۆشی درێژ خایەن و پەتادار.
- ۶- چەقەبازی و درێژ دادپەری ژنەکە.

تەلاق لای فارسی کۆنەکان

(فارس: بەوانەیان دەگوت لە (ئیریان - ئیریانی ئیستا - دەژیان).

فارسیەکان چەند ((دین)) و دیانەتیکیان هەبوو، بەناوبانگەکانیان:

یەکەم: زەردەشتیی: زەردەشت، یان (زەردەشت) یان (زەرشترا) پاش (مەجووس) یەکان سالی (۶۶۰-۵۸۳ پ.ن) پەیدا بوون.

(ول دیوارنت) دەلی: کاتی زەردەشت هات، (فارس) (مئرا = خودای خۆر) و (انیتا)

خودای زەوی و پیت) و (ھوما = گا پێرۆزەکە) دەپەرست!

زەردەشت زۆر بە بویرانە پێی پراگەیاندن کە جیهان یە ک خودای تاک و تەنیای ھەیه، ئەویش ((ئەھورا - مزدا: خودای پووناکی و عاسمان) ھ. وەکو کۆمەڵەنامە وکتیبییکی ھەبوو، پێیان دەگوتن: (ئەبستا) یان (ئەبستان) خۆرئاواییەکان پێیان دەلین: ((زند = ئەبستا)). بەلایانەو ژن پایەو پلەیهکی ئیجگار بەرزى ھەبوو، تەنانەتی کارە (کهنوت) یەکانیشیان پێدەسپاردن.

به‌پێژ دکتۆر (إبراهيم معروف طه) له ماسته‌نامه‌کهیدا (المرأة الكوردية ودورها في المجتمع الكردي) ده‌لی: له دیاریکردنی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی (زه‌رده‌شت)ی تێدا ژیاوه کێشه‌و ناکوکی هه‌یه‌.

(هه‌رج و لژ) خاوه‌نی کتییی (معالم تأريخ الإنسانية) دا گوتویه‌تی: سه‌رده‌می ژیانه‌که‌ی زانراو نیه‌، له هه‌مانکاتدا هێندێ ده‌یه‌نه‌وه بۆ (١٠٠٠) سال به‌ر له دایکبوونی (مه‌سیح). ناوبراو ده‌لی: (ول دیورانت) ده‌لی: میژوونوسه‌کان ده‌یگێرنه‌وه بۆ نێوان سه‌ده‌ی ده‌یه‌م و شه‌شه‌می به‌رله‌ زاین. ئیستاش کورد به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆیانی ده‌زانن، ئه‌گه‌رچی - مخابن - لایانداوه‌و هه‌ریه‌که به‌ شیوو دۆلیکدا ده‌چی!... بیگومان هه‌یج نه‌ته‌وه‌و گه‌لیک خودای میهره‌بان بێ پیغه‌مبه‌ر نه‌یه‌شتوته‌وه‌، ئیمه‌یش - وه‌کو گه‌لی له موسلمانان به‌ پیغه‌مبه‌ری داده‌نێن - خۆشحالین پیغه‌مبه‌رمان بووبی، ئه‌گه‌رچی بوونی پیغه‌مبه‌ر بۆ هه‌ر گه‌لیک ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که ئیستاش - پاش هاتنی پیغه‌مبه‌ری دوا‌ی (محمد-ص) - هه‌ر شوین که‌وته‌ی ئه‌و بن، به‌لکو ده‌بی - له‌گه‌ڵ باوه‌ربوون به‌ویش و به‌هه‌ول و تیکۆشانه‌کانی ئه‌ویش - به‌ تیکرا په‌یره‌وی له‌م دینه‌ نوێیه (دینی ئیسلام) بکریت، به‌تایبه‌تی که کتیب و نامه‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه به‌هۆی که‌می هۆی نووسینه‌وه‌و هێشتنه‌وه‌و هه‌لگرتن، تیاچوون و ده‌سکاری کراون، جگه‌ له‌وه که خودا ده‌یه‌وی گشت جیهان دوا‌ی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره (محمد-ص) بکه‌ویت. دووهم: مانه‌وی:

(مانی بن فاتک الحکیم) سالی (٢١٥ د.ز) سه‌ری هه‌لداوه‌و داوا‌ی پیغه‌مبه‌ریه‌تی کردووه‌و سالی (٢٤٥) د.ز شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌ی خۆی راگه‌یاند. سییه‌م: مزده‌کیی:

(مزدک بن بامداد) خه‌لکی (نیشابور) له‌و سالی (٤٨٧) زاینی هاتۆته دنیاوه‌، مزدک ده‌یگوت: مرقه‌کان سه‌رجه‌م وه‌کو یه‌ک له دایکبوون، که‌وابوو ده‌بی به‌یه‌کسانیش بژین، به‌لام له مه‌سه‌له‌ی مال و سامان و ژن و می‌ردیدا، پێگه‌ی ئیشتراکیی و سۆشیالیستی گرتبووه به‌ر! (ته‌به‌ریی) ده‌لی: ئه‌م بانگه‌یه‌شه‌ی (مزدک) لاوان و گۆرانی بیژان و ئه‌هلی رابواردن قۆزتیانه‌وه‌و خۆشه‌ویستی چووه‌ دایانه‌وه‌و ده‌سه‌لاتداری سه‌رده‌میش (قباد) ناو - له‌به‌ر مانه‌وه‌ی کورسیه‌که‌ی - پشتگیری لیکردو په‌واجی دایه‌، ده‌ره‌نجام (ئێران) له‌به‌ر کاری گه‌نده‌لی و دزیو به‌دپه‌وستی، نقوومبوو به‌ دنیا‌ی شه‌هوات و رابواردن، ئه‌وسا سالی (٥٢٩) ز (نه‌وشیروان) یکی بۆ په‌یداوو و کوشتی. (المرأة الكوردية.. دکتۆر ابراهيم معروف. فارسی) له‌کان پێگه‌یان به‌ فره‌ ژنی نه‌ده‌دا. هێندیکشیان - وه‌کو مزده‌کیه - پێیان به‌

ماره کردنی ژنی مه حرهم دهدا: واته: باوک کچی خوئی، کوپ دایکی خوئی... تاد.
 کچ نازاد نه بوو بۆ ههلبژاردنی میرد بۆ خوئی، بهلکو هه موو شتیکی به دهست باوکی بوو،
 بهلام زوړیشی لی نه ده کرد که میرد بهو کهسه بکات ئه و بۆی ههلبژاردووه.
 فارسی کۆن هه به مندالی کچانیان به میرد دهدا و پارهیهکی باشیان له میرد دهسه ند بۆ
 باوکی کچه که! بهلام ئه گهر کچه که ی پازی نه کردبا، مهبلهغه که یان له باوکی دهسه ندووه!
 * ته لاق به لای فارسی کۆنه وه:

ته لاق به لای فارسی ئه و سه رده مه وه، شتیکی نه بوو به کارییت بۆ جیا بوونه وه و بچرانی
 په یوه ندی نیوان ژن و پیاو، ئه مهش چه ند وینه یه کی ته لاق دانه لایان:
 یه کهم – ته لاق ده درا و نازاد ده کرا هه رچی بکات بیکات، ئه گهر میرد گوتبای: ته لاقت
 که وتبی و له ئیستایشه وه نازادی چی ده کهیت بیکه، ئه م ته لاق و نازاد کردنه وه ی وای نه ده
 به خشی که بگه ریته وه بۆ هه ر پله و پایه یه که بوو یه تی بهر له ته لاقه که، بهلکو ئه و نه ند بی که لک
 ده بوو لای کۆمه لگه، ده کرا به کاره که ری ژنیکی تر.
 دووهم – ته لاق دانی نازاد و ره ها... ته لاقی ئاوا مافی به ژنه که دهدا شوو یه کی تازه بکات،
 بهلام هه ر مندالیکی بووبا ده درا به میردی یه که می، ئه و هس واید ه گه یان ده هیمان په یوه ندی
 بهتو ی له گه ل میردی یه که می ماوه!
 سییه م – ته لاق به شیوه ی (ته نازول) و له هه قی خو دابه زین.. میرد ده یه توانی ژنه که ی
 ته لاق بدات بۆ برایه کی هه ژارو بی ئه نوا، له بهر ئه وه ژنه که هاوکاری بکات بۆ بژیوی و
 ژیا ندنه وه ی، شیاو ی باسه ئه م ته لاق و نیکاحه تازه یه به گری به ستی کی یاسای ریکیان
 ده خست، بهلام ژنه که نه یه ده توانی پازی نه بی و میرد نه کات به م پیاوه هه ژاره دوو مه! ئه گهر
 میردی یه کهم – پاش جی به جی بوونی کاری میردی دووهم – ویستبای بی باته وه، ده یبرده وه و
 ریگری نه بوو.

ته لاق لای (یابان) یه کان

یابان یه کی که له و لا ته خاوه ن شار ستانی هت و خاوه ن ژیا رهکانی دنیا، (۲۰۰) سال بهر له
 دایکبوونی (مه سیح) ئه وان ناوبانگی شار ستانی هتیان هه بووه، ناوبانگی پیتو ل زانی و
 زانستی ه جو را و جو ره کان و هونه رو پیشه سازیان هه بووه، له خو ره لاتی (چین) له ده ریای
 (هادیج) له خو ره لاتی سه ره وه ی ئاسیادی ه و پیکهاتو وه له چه ند (جه زیره) و دوورگه یه که.
 له گه ل ئه و هه موو پیشه که و تنه یاندا، خو رو هه ساره و با خاته چرو پره کان ده په رستن!!

ئىستاش دىانەتى (شنتويە)يان بۇ خۇيان ھەلبىزاردوۋە! چىن (روح)ى مردوۋەكان و ھىزە سروشتىيەكان دەپەرستىن ! ھەشيانە دىانەتى (بووزىيە) كە سالى (۵۵۲) دواى زايىن كەوتە يابان، ھىندىكىشىيان - لە پىرى بزووتنى (تەبشپىر)يىيەۋە بوونەتە مەسىحىيى و (كاسۆلىك)و (پروئتستانىت). بەلام دىانەتەكانى تر لە مەسىحىيى زۆرتىن.

* زەواج لە يابان :

لە ولاتى يابان پتر يەك ژن دەھىنن، بەلام بۇ كوپرانى چىيىنى سەروو ھەيە، كە چەندىن دۆست بگرن و لەگەلىان پابوڧىن!، ئەۋەتە جەنابى (ئىمپراتور)يان دەرگاي بۇ والاكرابوو كە چەند ژن بىنى و چەند كەنيزەش راگريئت.، ژنان ئازادى تەۋاو و دەسەلاتى بى سنوورىان ھەبوو، تا باۋونەرىتى چىنيەكان كەوتە ناويان و ژنيان ژيىر دەستە كرد. ژن ئەگەر خەيانەتى سەرجىيى لە مېردەكەى كردبا، دەيتوانى ژنەكەو دەست دريژ كارەكە بكورژى.

* تەلاق لە يابان :

+ پياو - لەبەر سادەترىن ھۆكار - بۆى ھەبوو ژنەكەى تەلاق بدات، بەلام ژن ھەقى داۋاى تەلاقى نەبوو!

+ پيتۆلئاس(اكن) دەلى: ئەگەر ژن لە پووى مېردەكەيدا قسەى زۆرو بەرزو نزم و دەمدريژى كرد، مېرد ھەقىەتى تەلاقى بدات، بەلام ئەگەر مېرد بەدپەرەشت و فاسيدو سروشت گەندەل بوو، دەبى ژنەكە پتر گويپرايەل بىت بۆى! تا سالى (۱۸۷۳) ياسايەك دەرچوو مافى بەژن و پياۋدا - ۋەكو يەك - لەمەسەلەى تەلاقدا، بەلام لەگەل ئەۋەشدا كە ژن دەسەلاتى تەلاقى زۆرنىيە، دياردەى تەلاقدان زۆر زۆر بوۋە لە (يابان)!.

تەلاق لە ئەۋروپا

۱- تەلاق لە يۇنان :

يۇنان ولاتىكى ئەۋروپى يەۋدەكەۋىتە باشوورى نيۋەدوورگەى (بلقان)ەۋە، زۆرىنەيان ملكەچى مەزەبى (ئەرسوزكس) بوون، بەلام بەرلەۋە مەسىحىيەت بگاتە ناويان، ھىزە سروشتىيەكانيان دەپەرست، ھەميشە جەنگ لە نيۋان (فەلسەفە) و(دين)ەكەياندا گەرم بوو، جارى دين سەردەكەوت، جارى فەلسەفە.

زەواج لە يۇنان :

لە يۇنان پەيوەندى سىكسى جۇراۋجۇرى ھەبوو، بۆيە ئەۋەند بەدپەرەشت ببوون، سىكس كرابوۋيە پيشەۋ بازىرگانى پيوە دەكرا ! ھىندى كات مېرد دەكرا بۇ ژن، ھىندى كاتيش ژن

دهکړا، وه به پئی یاسا و باوونه ریتیان پریان ته نه به یکه ژن ددها، به لام ری به پیاو ددهرا – له پال نه ودها – بچی چنه دین دؤست بگری و له گه لیان رابویری !.

دواى نه و جهنگ و هیږشه ی سالی (۱۵۰ پ.ن) که گه یشته صقلیه وکومه له پیاویکی زوری تیا کوژراو پیژدهی ژنان بهرز بوویه وه، پریان به پیاو دا دوو ژن بینى، نه م کارهش به لای (سقراط) وه نرخا.

یونان زور به کهم ریژ ته ماشای ژنانیان دهکرد، نه یان دهیشت – نه زور، نه کهم – هاوکاری ژیان بکات، وه به کار وکردهی شهیتان ناویان ددهرد!! له پروی یاسایشه وه پئی به فروشتنیان درابوو، له میراتیش بى بهش بوون و، هیچ ئیراده و ئیداره یه کیشیان به دهست نه بوو، چونیان ویستبا به کییان ویستبا به شوویان ددها!!.

۱- هوکاره سهره کییه کان بو ته لاقدانى ژنان:

۱- ژنه که خه یانه تی له جیى نووستنی پیاو که کردبا، لهو حاله ته دا پیاو که ژنه کهی ته لاق ددهاو، هر شتیکیشى بو سهر ف کردبا لیى ودهر دگرته وه.

۲- نه زوکی ژنه که.. هرکات ژنه که نه زوک بووبا، هق به پیاو ددهرا ته لاقى بدات، به لام نه گهر پیاو که نه زوک بووبا، دهیتوانی بچی خزمیکی نزیکی خو ی بینى بو نه وه له گه ل ژنه کهی خویدا جووتی بکات، بو دوايش – هر مندالى بووبا – ده بوویه مندالى میرده که!.

له چهرخه ناوهر استه کانیشدا: ته لاق زور زور بوو، چونکه شهوی به زاوا بوون نه بى، نه یان دهیشت یه کتر ببینن، ئیتر نه مه وایده کرد که زاوا ژنه که ته لاق بدو و جاریکی تر به ختی خو ی تاقی بکاته وه! یونانیه کان وا ته ماشای ژنیان دهکرد، که خادیمه وکاره کهری ماله، بویه میرد به ئاسانی دهیتوانی بیگوپی، هیندی جاریش مافیان به ژنان ددها دواى ته لاق بکه ن لای دادوهر، نه گهر میرد پیاویکی لاسارو پشتگو یخه ری مافی ژنه که بوو..

رؤمانیه کان:

رؤمانیه کان – سهره پای سهر له بهری خو یان، خه لکانی دنیا ش هه میشه له وانه وه یاسا و ریسیایان ودهر گرتووه، خالی ره ها بوون بووه بو بزووتنی (ته شریع) و پی شکه و تن و شارستانیته تی کوون نویی نه وروپا.

یاسای رؤمان ئیستاش له دنیا دا نرخ و به هاو پیژى خو ی هیه، وه له زانکوکاندا به وردی ده خوینری... بویه نه گهر له باره ی (زه واج) و ته لاقیشه وه پله یه کی تایبه تیان هه بی جی سهر سوپمان نییه.

زهواج به لای پۆمانهوه:

پۆمانیهکان هه‌میشه فره‌ ژنیان په‌تکردۆته‌وه‌، دوو جوړ (زهواج)یان بووه‌:

زهواجی سه‌لاری، زهواجی غه‌یره‌ سه‌لاری:

ده‌سه‌لات و سه‌لاری له‌ جوړی یه‌که‌مدا ته‌نهما بۆ می‌رد بوو، ژنه‌که‌ وه‌کو مردو – بێ هه‌ست و نه‌ست – له‌به‌ر ده‌ستیا بوو، ئەمه‌یش به‌ فهرمی ده‌چوونه‌ په‌رستگای (جوتیر)، ئەوسا زاوا کی‌ک و هه‌ندی له‌و شتانه‌ی تر له‌وی باوبوون ده‌یدا به‌ ئاماده‌بووان و هه‌ندی ده‌سته‌واژه‌ی دینیان ده‌خوینده‌وه‌ به‌ چاودی‌ری (الحبر الأعظم) و (کاهن المعبد) و ئاماده‌ کردنی ده‌ شایه‌ت پیکیان ده‌خست.

له‌ جوړی دووه‌میشدا (الزواج بلا سیادة): به‌ شیوه‌یه‌کی ساده‌و ساکار (بێ چوونه‌ په‌رستگا و ئاماده‌بوونی (الحبر الأعظم) و شایه‌ت له‌ نیوان ژن و پیاوه‌که‌دا، زه‌واجه‌که‌ ته‌واو ده‌بوو، ئەلبه‌ت زاوا به‌ر له‌وه‌ ده‌ینارد له‌ لای باوکی ده‌زگیرانه‌که‌ی و خوازی‌نی لی‌ده‌کرد، پاشان ئاهه‌نگی‌کی جه‌ماوه‌رییان بۆ ده‌گی‌را و ده‌یانبرده‌ مالی زاوا.

ب- ته‌لاق لای پۆمان:

لای پۆمانه‌کان: ته‌لاق به‌سی قوناغدا تی‌ده‌په‌ری: کو‌ن، کلاسیکی، ئیمپراتۆریه‌تی خوارو. له‌ سه‌رده‌می کو‌ندا به‌ده‌گمه‌ن ته‌لاق پروی دابا، چونکه‌ به‌ده‌ر له‌وه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان ژن و می‌رد به‌ده‌ست سه‌رو‌ک‌خیزانه‌وه‌ بوو، له‌ رای گشتیشدا ته‌لاق شتی‌کی ناشیرین و ناپه‌سهند بوو، ئەگه‌ر می‌رد بیرى له‌ ته‌لاق کردبایه‌ته‌وه‌، ده‌بوو خانه‌واده‌ی نزیکى ژنه‌که‌ کو‌بکاته‌وه‌ و مه‌شۆره‌تیان پی‌ بکا و رایان وه‌رگری‌ت، خو ئەگه‌ر که‌سی‌ک له‌ خۆیه‌وه‌ ژنی‌کی ته‌لاق دابا، تا ده‌مرد نه‌نگ و له‌نگ بوو به‌سه‌رچاویه‌وه‌!

له‌سه‌رده‌می کلاسیکیشدا:

ژنان – له‌ پال ده‌سه‌لاتی پیاواندا – ده‌سه‌لاتی‌کیان په‌یدا کردبوو بۆ ته‌لاقدان و هیچ حیسابی‌ک بۆ سه‌ره‌ک خیزان (رب الأسرة) وه‌ک جارێ نه‌ده‌کرا! بۆیه‌ ته‌لاق به‌ شیوه‌یه‌کی نائاسایی په‌ره‌ی سه‌ند و ته‌نانه‌ت که‌وته‌ ناو پیاوه‌ به‌رزه‌کانی ده‌وله‌تیشه‌وه‌، هه‌یانبوو چوار پی‌نجی‌کی ته‌لاق ده‌دا، چونکه‌ نه‌دین نه‌ده‌سه‌لاتی یاسا ده‌ره‌قه‌تی مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ده‌هات، بۆیه‌ خیزانه‌کان شپه‌زه‌و مال کاول بوون و، زینا و داوین ته‌پری به‌ زۆری ولاته‌که‌ی گرت‌ه‌وه‌، هه‌ندی هۆکاری ئەوکاره‌ ده‌گی‌رنه‌وه‌ بۆ سه‌روه‌ت و سامانی‌کی زۆر – به‌ تایبه‌ت – لای پیاوه‌ گه‌وره‌و سیاسیییه‌کانی ده‌وله‌ت کو‌ببوویه‌وه‌، چونکه‌ زیاتر ئەو پاشاگه‌ردانیه‌ له‌وانه‌وه‌ سه‌ریه‌له‌دا، ئەوان بوون ئیمکانیاتیان زۆر بوو ژنانیان ته‌لاق ده‌دا، یه‌کی تر جوانتریان ده‌هینا، هه‌روا تا زنجیره‌ی خیزان هه‌له‌شا!

له سهردهمی (الإمبراطورية السفلى):

پاش ئهو سهردهمه کلاسیکیه فهوزایه، مهسیحیهت کهوته ناوچهکهوه و توانی ماناو مهبهست له (زهواج) بخاته دلایانهوه و هندی دروشمی بۆ بهرزکردنهوه، لهوانه: زهواج پهوهندییهکه ههرگیز کۆتایی نییه. تاک ئازاده (زهواج) بکا، یانهیکا، بهلام ههرکه کردی، نابی وازی لی بهینی. ئهوی خودا بهیهکی گهیاندن، نابی بییچرینی.

(زهواج) و (تهلاق) لای عهرهب- بهر له ئیسلام -

شیوهی بهیهگهیشتنی ژن و میرد و بونه هاوسهر لای عهرهب پیش هاتنی ئیسلام، چهند جوریکی جیاوازی ههبوو، مهبهستیش له زهواج (تهناسول) و مندالبوون و دروسکردنی دۆستایهتی و پهیهندی لهگهڵ هۆزو خیلهکانی تر بوو، شیاوی ئاماژه بۆ کردنه کهمام - بهیپی باوی ئهوان - قورخی ئامۆزای بوو!

* زهواج و مهرجهکانی:

لای زۆرینهی عهشیرهت و خیلهکان تهنها پهزامهندی (وهلی) و سههرپهرستیاری کهکهوه زاوا پهچاو کرابوو، وه کهکه لهبهردهست (وهلی) دا بووو، ههقی درابوو به وهلیی زۆری لی بکات بۆ ههر کهسیک خۆی ههز بکات. ئهگهرچی لای هیندی خیل، پهزامهندی کهکههش مهرج بوو.

* مارهیی:

مارهیی - ههر چهند بوايه - کرابوویه ههقی (وهلی)، کهکه نهیدهتوانی دهست بۆ درهمیکی ببا! مارهییان دهکرده دووبهش: حارز، قهرز (موجل، معجل) ههروهک لای سهروویان دیاری نهدهکرد، (وهلی) وا ههبوو (۱۵۰) وشتی له زاوا دهسهند بۆ خۆی، بی ئهوه کهکه قازانجیکی لی بیینی.

دایک و کچ و خوشک و پور - لهههردوو سهروهه - ماره کردنیان قهدهغهبوو، ههروهک ژنیش پێگهی نهبوو میرد به (ئوصول) و (فروع) و براو مامی خۆی بکات.

فرهژنی به لایانهوه زۆر باو بوو، ههر کهس توانای بووباو ههزی لهههر چهند ژن کردبا مارهی دهکردن، بی ئهوهی بهرپرس بیی لهبهردهم هیچ یاساو پێسایهکدا! ههر ئهوهش بوو کاتی ئیسلام هات چهند یاساو ئهحکامیکی بۆ فرهژنی دانا و لای سهرووی دیاریکرد.. ههروهها کۆکردنهوهی دوو خوشک پێکهوه به لایانهوه پهواو دروست بوو!

* ئهم نیکاح و گریبهستانهیان بهلاوه پهوا بوو:

سیپهم - لهجه نکهه کانداهه ههه که سیپکه ههه ژنیکی گرتبا، بیپره زامه ندی نهو و بی مارهی دهیکرده ژنی خوئی، نهو دهش له ناوچه که دا باوبوو که ههه کهس - ژن یان پیاو - گیرابا دهبوونه مۆلک. بهو نیکاحه دهگوترا (زواج الضغینه).

پینجهم - زواج الشغار: ئەم زەواجەش بریتیبوو لەوە کەسیک کچەکەى خۆى، یان خوشکەکەى لە پیاویکی تر ماره دەکرد، کەئەویش لە بەرامبەر ئەوەدا کچەکەى خۆى، یان خوشکەکەى لەم ماره بکا و ھەر یەکەیان مارەى ئەوى تر بن!

هۆكاری جیابوونهوهی ژنومیږدو بچپانی په یوهندی نیوانیان – بهر له ئیسلام – سهره پای مردن، ئه مانه ههندیکیان بوون: (ته لاق، خولع، ئیلا، ظیهار، سبی، إنقضاء الأجل). ههر کامیکیش له ژنو له پیاوه که – ته لاقیان به دهستیووبی – ئازادبوون له ته لاقدان و جیابوونهوه، بهم بیژهو پرستو و شانesh که له ناوچه کهدا باو بوون ته لاقیان ددا، بو نموونه: بچوره وه بۆ مالی باوکت. جهلهوت له ملی خوتایه. بچۆ بۆ کوئی دهچی بچۆ، له گهله به کارهینانی ههندی بیژهو وشهی تر که بۆشانی ژنان نه دهگونجان!

ژمارهی ته لاق:

ژماره‌ی ته‌لاق لای عه‌ربه‌کان هه‌میشه سیّ بووه‌و، به سیّ جارانیش خستوویانه،
 واته: (أنت طالق ثلاثا) بهیه‌که ته‌لاقیان داناوه، به‌لام لهیه‌که جیگا‌و شوین و مه‌جلیسدا توانراوه
 یه‌که یه‌که ته‌واویان بکات. ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چیّت که هه‌ندی خیلّه عه‌رب سنووری
 ته‌لاقیان لانه بوو، کاتی وا هه‌بوو چه‌ندین جار ژنه‌که‌ی ته‌لاق دهاو، ده‌یهینایه‌وه لای خو‌ی.
 (خولع) یش لای ئه‌وان وه‌کو کپین و فروشتن بوو، ژنه‌که خو‌ی له پیاوه‌که‌ی ده‌کپه‌وه‌و
 ئازاد ده‌بوو. (ئیلاء) یش: پیاو سویندی ده‌خوارد که سالیک یان دوو سال له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا

(ظیهار)یش: پیاو ژنهکە ی دەچوانده دایکی، یان خوشکی، ئیتریه کجارهکی لیئی ههرام دهبوو.

(سهبی)یش: ئەگەر ژنێک دێل کرابا، په یوهندی به میردهکە یهوه ده بچراو ده بووه مولکی دیکه رهکه، هه ر کاتیکیش ده گه پرایه وه له ژنیه تی ئەمیش ده بچرا.

(زواج المؤقت)یش: ژن و پیاویک به ئاره زوی خویان ریک دهکوتن تا ماوه یهک پیکه وه بن، جا که ماوه که ته وای بووبا، خو به خو ته لاقی دهکوت و په یوهندیان ده بچرا. هه ندی جاریش ته لاقیان ده دایه دهست ژنان، ژنهکە ییش هه ر کات مه یلی بوايه پیاوهکە ی ته لاق ده دا!.

به لی دياره ئاده مزاد له هه موو سه رده می کدا هه میشه یاسا و ریسایهکی ژن و میردی و ته لاق و جیا بوونه وه ی هه بووه، هه رگیز نه کراوه و سه رکه وتوو نه بووه که ژن مولک و مالی هه موو که سیک بووبی و به شیوه ی (شیوعیه) و (ئیشتراکیه) به رپوه چووبی، گریمان — ئەگەر به ده گمه ن بووبی — فه وزاو به دپه وشتی و ئیباحیهت و به ره لایهکی ره ها سه ری هه لداوه، ناچار بوون ئەو حالته بگوپن به حاله تیکی تری شیاو و لایه ق به مرو قایه تی و خیزان و مندا ل و دایکی مندا له وه، ئەگه رچی پریش بووبی له هه له و په له.. تا ورده ورده بهو هه موو قونا غانه دا هاته خواری و ئیسلام هات و به حه کیمانه چاره سه ری کردو بو هه تا هه تایي دایمه زانندو مافی ژنانی په چا و کرد، ئەگه رچی مخابن له گه لی ناوچه و ولاتدا له باتی ئە حکامه کانی ئیسلام عادهت و باو زاله و به باوونه ریتی خویان کار دهکهن و به سه ر ژناندا (تحکم) دهکن!.

ته لاق لای (مووسایی) یهکان، (١٢٠٠) سال بهر له زاین

ته لاق به لای (یه هوود) وه — ئەگه رچی رپی پیدرا بوو — به لام بی هوکار به لایانه وه قیزه ون و ناپه سه ند بوو، ژنی ته لاق دراویش له کو مه لگه دا پایه و پله ی خو ی له دهست ده دا.. له گه ل ئە مه یشدا ببوونه دوو دهسته:

١- دهسته و قوتابخانه ی (شما): که ده یگوت: ژن تا گوناح و تاوانیک نهکات، نابی ته لاق بدریت.

قوتابخانه ی یه کهم — چوار مه رجیان دانا بوو بو خستنی ته لاق:

یه کهم — له پروی دینه وه یا ساغ بیئت، وه کو خواردنی شتی هه رام و پیس له پوژه پیروژه کانیاندا.

دووه م — له کاتی بی نویژیدا بلی پاکم و میردهکە ی چه واشه بکات.

زهواج و (ته لاق) لای مه سیحیه کان

- له سهره تاوه مه سیحیه، یهک دین و یهک پارچه بوو، به لام بۆ دوايي بوونه سى پارچه وه:
- ۱- کاتولیک: کاسۆلیکیش (۷) دهسته بوون: قیبتیهکانی میسر، رومی بنه پرت ئه وروپیی، ئهرمن، بنه پرت ئهرمهنی، سوریان، بنه پرت سووری موارهنه ی لوینانی، کلدانی عیراقی، لاتینی ئه وروپی، هه موو ئه مانه له ژیر دهسه لات و بریاری (پاپا) ی (روما) دا بوون.
 - ۲- برۆتستانت: ئه مانیش ئه گهرچی پارچه پارچه به لام به یهک دهسته داده نرین.
 - ۳- ئه رسوزکس: ئه مانیش چوار تاقمن: (الاقباط، الروم، الأرمن، السریان).

تیپینی:

تا سه ده ی پینجه میش ته وای که نیشته مه سیحیه کان یهکبوون و یهک ییروبووچوونیان هه بوو به رامبه ر به (مه سیح)، به لام سالی (۴۵۱) ی زاین یهکی له (مه جمعه) له دینییهکانیان دهرباره ی (عیسا) بریاریکی دهرکرد که: عیسا دوو لایه نی هه یه: لایه نی سروشتی خوايي. لایه نی سروشتی ئینسانی.

به لام هه مووکه نیشتهکانی (میسر) ئه و بریاره یان ره تکرده وه گوئیان: عیسا یهک لایه نی و سروشتی هه یه، که سروشتی خوايي یه! پاشان له باره ی سه روکایه تی که نیشته له جیهاندا بوو به هه راو کیشه یان، بۆ نمونه: (ئوسقف) ی (قسطنطین) گوئی: ده بی من سه روکی بالای (مه سیحیه) بم. له (رۆما) ش (پاپا) قبوولی نه کرد و بوو به نه یاریی، دهره نجام سالی (۱۰۵۴) ی زاین، سه روکایه تی کرایه دوو به ش، به شی خوړئاوا، نازناوی (کاتولیکی) وهرگرت، به شی خوړه لاتیش (ئهرسوزکس)، واته: خاوه ن رای دروست وراست. جا له سه ده ی شارده هه مدا (پروتستانیته) به زۆری بلاو بوویه وه.

زهواج لای هه موویان:

یه کهم - په یوه ندییه کی تاکییبه، ده بی ته نها له نیوان ژن و پیاویکدا بیّت. دووهم - زهواج نه یینه که به نویژو سه له وات داده مه زریّت، بۆ ئه وه ش پیاویکی ئاینیان ده هیئاو سه ره ره شتی ده کرد.

ته لاق و جیابوونه وه

ته لاقیش ده بوو هه ر له پئی ده سه لاتی (دیین) یه وه ئه نجام درابا، واته: وه کو چۆن زهواج له پئی دینه وه ته وای ده بوو، ته لاقیش ده بوو که نیشته ئاگادار بی و بریاری تیّدا هه بیّت. ئه مه کورته یه که بوو له (زهواج) و (ته لاق) ی هه موو به شه مه سیحیه کان، وه کو بنه ماو

(مبادی) یان، به لām بیگومان هه‌یه که یان شیوه و تایبه‌تیه‌کی خۆیشی هه‌یه، ئیمه له‌به‌ر درێژ نه‌بوونه‌وه‌ی باسه‌که‌مان و، زۆر لانه‌دان لێی، له‌و چه‌ند دێره‌دا کورتمان کرده‌وه.

تییینی:

بۆ نووسینی ئەم باسه (واته: چاوخشانیک به‌باوونه‌ریته کۆنه‌کانی - به‌ر له ئیسلام - سه‌بارهت به ته‌لاق)، سوود له‌م کتییانه وه‌رگیراوه: ((المرأة بين الفقه والقانون. المرأة الكوردية ودورها في المجتمع الكردي) به تایبه‌تی کتییی (مدی سلطان الإرادة فی الطلاق..)) که وه‌کو سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م له‌به‌رده‌ستدا‌بوو.

ژنان و موماره‌سه‌ی کاری سیاسی

موماره‌سه‌ی کاری سیاسی له لایه‌ن ژنانه‌وه - واته: بینه ئەندام له ده‌وله‌تی سه‌رده‌مدا و یه‌کی له پۆسته گرنه‌گ و گشتییه‌کانیان پێ بسپێردری، له هه‌لبژاردنه‌کاندا ده‌نگ و پای خۆیانیان هه‌بێ و بتوانن خۆ کاندید بکه‌ن.. له‌ناو زانا‌کانی ئیسلامدا گرنه‌گی خۆی دراوه‌تی و قسه‌و باسیکی زۆری لیکراوه، چونکه به‌شیکی زۆری پێکهاته‌ی عاله‌می ئیسلامی و جیهان به‌گشتی ژنان، که‌وابوو هه‌قیانه پۆسته گشتییه‌کانیان پێ بسپێردری.

ئیمام (ئه‌بوو هه‌نیفه) ده‌لی: له (حدود) و (قصاص) دا نه‌بی، ژنان کاری (قه‌ضاوه‌ت) و دادگاییان ده‌دری. به‌لام (ئین جهریری الطبری) ده‌لی: به‌شیوه‌یه‌کی گشتی - واته: به (حدود و، قصاص) یشه‌وه - قه‌ضاوه‌تیان ده‌دری، چونکه دادگایش وه‌کو (فه‌توا) وایه، خۆ که‌سیک نییه (ذکوره‌ت) بکاته مه‌رجی (فه‌توا)، که‌وابوو (قه‌ضاوه‌ت) یش هه‌روا، وه‌له (ئین هه‌زم) یشه‌وه ده‌گیرنه‌وه که ده‌لی: بۆ ژنان په‌وایه کاروباری حوکم و قه‌ضاوه‌تیان بدری، خۆ (عومه‌ر) یش (د.خ) خاتوو (شفا) ی کرده چاودیری کاروباری بازاره‌کان له‌و ده‌مه‌دا، جا ئەگه‌ر که‌سیکیش ئەم فه‌رموده بکاته به‌لگه‌ی پێ نه‌دان به قه‌زاوه‌تی ژنان که ده‌فه‌رمووی: ((لن یفلح قوم ولّوا أمرهم إمرأة)) ده‌لین: مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ - له‌وه که هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌ختیار و ئاسووده نابێ، کاروباریان بسپێرن به ژنیک - خیلافه‌و ئەمیرایه‌تی گشتییه، نه‌ک قه‌زاوه‌ت. (المحلی لابن حزم، ج ۹ ص ۴۲۹ - ۴۳۰).

له ئیسلامدا هه‌قه‌ پێ به‌ژن و پیاو بدری موماره‌سه‌ی کاری سیاسی بکه‌ن، بۆ ئەوه به‌توانای خۆیان خه‌زمه‌ت به‌دین و نیشتمان و گه‌ل و ولاتیان بکه‌ن و، له پال ئەوه‌یشدا که‌سبێ پزق و پۆزی بۆ خۆیان بکه‌ن، به‌لام بیگومان بۆ ئافه‌ره‌تان چه‌ند مه‌رجیک هه‌یه له موماره‌سه‌ی کاری سیاسه‌تدا، له‌وانه:

۱- نابی به هوی ئەو کارەیهوه، کارەسەرەکییەکی خوی لەکیس بچیت.

۲- کارکردنەکی لەبەر پیویستی بەژیان و بژیوی بی.

هەموان دەزانن کە کاری بنەرەتی و (ئەصل)یی بۆ ژنان، سەرپەرستیکردنی ناوماڵ و بە خێوکردن و پەرورەدی منداڵان و مافی ژن و میردییە... بەشیک لەم فەرموودە ئەرکەکانی ژنان دیاری دەکات کە دەفەرمووی: ((...والمراة راعية على أهل بيت زوجها وولده وهي مسئولة عنهم...)) بوخاری.

ئاخۆ ئەو ژنانە کە لەدەرەوی مالهەو کار بکەن و کاریکی دەولەتییان پێ بدریت، دەتوانن وەکو پیویست ئەرکەکانی مالهەویان ئەنجام بدەن؟ دیارە ئەگەر ژنیک منداڵی نەبوو و میردەکەشی پێی پێیدا لە دەزگایەکی دەولەتدا کار بکات، لە حالەتی ئاوادا (موباح)ە بۆی، بەمەرجی تووشی کاری ناشەرعی نەبیت.

ژنان لەم پڕووەوە کە (نەفەقە)یان لەسەر باب و براو خزم و کەس و کارە، بەر لە میرد کردن، لە سەر میردیشە، دواي میرد کردن، دەبی لە بەرامبەر ئەوەوە ئەوانیش هەلسن بە جیبەجی کردنی کارەکانی خۆیان: (سەرپەرستی کاروباری مāl، پەرورەدی منداڵان، مافی ژن و میردیی) کەوابوو ژیان و بژیوی ژنان لەم رووەوە مسوگەرە و زەرورەتیکی نییە لەمال بچنە دەر و مومارەسەیی کاری سیاسیی بکەن.

هەندی کەس دەلی: ئەمڕۆ بژیویی و ژیان زۆر گران و سەخت بوو، جا ئەگەر لەم ڕیگایەوه ژن بەرەزامەندی پیاوەکی بچیتە دەزگایەکی دەولەتەوه بە مانگانەکی هاوکارییەکی میردەکی بکا و دایەن و کارەکەر بۆ مāl و منداڵەکی بگری، چ کیشەیهک دەمینی؟..

بۆ وەلامی ئەمەش زاناکان دەلین: ئەو پەيوەندییە لە نیوان ژن و پیاودا هەیە / هەرگیز بە (خادمە) و کارەکەر چارەسەر ناکری، سەرەرای ئەوەش لەوانەیه کارەکەرەکەش بەمانگانە ژنە کە ئینجا کاریان بۆ بکات، لەولا تریشەوه هیانی (خادمە)یەکی نامەحرەم بۆ مالهەو، گەلی جار گیروگرتی لی دەوشیتەوه، بچووکەکیان دەست تیکەلکردنی پیاوەکیە لە گەلیاو تەلاقدانێ ژنەکیەتی، ئەمە جگە لەوەیش کە دەکری ئەو (خادمە)یەش مāl و میردی بەجی هیشتی کە ئەمەیش هەر کاریکی ناپهەو و ناپهەسەندە.

ژن و سەرۆک کۆماریتی

سەرۆکایەتی دەولەت- لە بەر ئەو فەرموودەیە کە دەفەرمووی: ((لن يفلح قوم ولّوا أمرهم إمرأة)) واتە: ئەو کەسانە کاروباری خۆیان بە ژن بسپێرن، هیچ کات پزگار نابن- بۆ پیاوان

قورخکراوه و به ژئان نادری بۆ ئەمەش (شەوکانی، ئیبن حەزم...) دەتوانی بلییت تەواوی فووقەهاکان یەکدەنگن!

دکتۆر (محمد سعید رمضان البوطی) دەلی: چونکە خیلافەت، یان سەرۆک کۆماری، پێش ئەوە کە کاریکی سیاسی بێت، کاریکی ئایینی و (دین)ییە، بگرە دینییهکی روتەو سیاسی نییە، بۆ نموونە: یەکی لە کارەکانی خەلیفە کۆکردنەوەی مەردومە بۆ بەرپاکردنی نوێژی هەیی، خۆ لە ئیسلامیشدا ژئان نوێژی هەینیان لەسەر نییە، کەوابوو کەسیک خۆی بەرپرس نەبێت لە کاریکدا، تەکلیفی پێکخستنی ئەو کارەشی لێناکری، یان کاریکی تری خەلیفە ڕاگەیاندنی جەنگە لەگەڵ ئەوانەی تەماح لە خاک و ولاتی موسلمانان دەکەن، دیارە سەرۆکایەتی جەنگ و هیژە جەنگاوەرەکان لە ئەستۆی پیاو دایە و ژئان – وەک پیاوان – جیهاد و جەنگیان لەسەر نییە، کەوابوو سەرۆکایەتی هیژەکانیشی نادری، یان ئاگرەبەسی جەنگ، دەبی خەلیفە برپاری بۆ ئیمزاو مۆری بکات. یان ئامادەکردنی خەڵکان بۆ نوێژی جەژنەکان و نوێژە بارانە، هەر لە ئەستۆی پیاوان دایە، چونکە وتار و پێش نوێژی تێدا، ئەمانەش لە ئیسلامدا – دووبارە – بە پیاوان سپێردراون، نەک بە ژئان.

دکتۆر (مصطفی سیباعی) دەلیت:

سەرباری ئەوە کە ژئان لە ئیسلامدا لە ئەرك و تەکلیفدا وەکو پیاوان، بەلام پاش کۆچی دوازی پێغەمبەر و کۆبوونەوەی هاوێلان لە (سقیفة بن ساعدة)دا بۆ دانان و هەلبژاردنی خەلیفە، هاوبەشی ژئان لەو پۆژەدا بۆ ئەو کارە، بەرچاو ناکەوێ. جگە لەمەیش نابین (خولەفای راشیدی) لەو کارانەدا کە پیاوانیان بۆ کۆ دەکردەو، بەو شیوەیە ژئانیان بۆ کۆ کردبێتەو، وە لە لایە پەرەیهکی میژوودا نابین ژئان شان بەشانی پیاوان لە بەرپۆوەبردنی کاروباری دەوڵەتدا هاوبەش ببوون.

ئەو میژوو بۆمان باس دەکات هەر ئەوێ کە: پێغەمبەر ﷺ پۆژی فەتەحی مەککە – بی تەوقە و موصافەحە – بەیعتی لە ژئان وەردەگرت، هەر کەسیک وایزانی ئەو بەیعتە دەلالەت لەسەر هاوبەشی و کاری ژئان دەکات لە کاروباری سیاسەتدا، ئەو بێگومان داوایەکی ناھەق دەکا و پووداوەکانی میژووی هەلگیراوەتەو! هاوبەشی هیندی لە ژئان لە جەنگەکاندا بۆ برینیچی و ئاودان بە دەم جەنگاوەرەکانەو – هەموو ئەمانە هاوبەشکردنی ژئان لە کاروباری سیاسەتدا ناگەیهنیت، بەلکو تەنھا ئەو دەگەیهنیت کە ژئانی لە جەنگەکاندا لە برینیچی و ئاویژان بۆ بریندارەکان هاوبەشییان کردووە، خۆ ئەمەیش کەسیک ناتوانی حاشای لی بکات.

دهزانين كه له سهرهتاي هاتنى ئىسلامدا ژناننیش به چپو پېرى به شداربوون له گهيانندن و بلاوكرندنه وهى دينى ئىسلامدا و فيداكار بوون بوى، له وانه: خوشكهكهى (عومهرى كوپى خهتتاب) و (ئهسمای كچى ئهبووبهكر) و دهيان و سهدانى تر، خوا لييان پازى بيت، خو ئىستاش به شدارى ژنان بو ئىسلام و چاكسازى نيو كومهلگه بهردهوامه و دهبى پتر له جاران ههول بدن بو ئه و كار و بچنه ناو كومهلگه وه بهوشيوهيه شهريعهتى ئىسلام بويانى ديارى دهكات. دهزانين كه له ژيانى پيغه مېهر ﷺ دا ژنان له نويژى جهژنهكان و وانه ئاموژگاريهكاندا ئامادهبوون.

دهزانين كه (عايشه / دايكى موسلمانان) له جهنگى (جهمهل) دا به شدارى كردو سهركرديهتى جهنگهكهشى له ئهستو گرت. بهلام بهتهئكيد بو دوايى له و كارهى زور پeshيمان بوو و ژنهكانى ترى پيغه مېهر ﷺ لومه و سهرزه نشتيان كرد، چونكه بهدهقى قورئان ژنى پيغه مېهر ﷺ نابى له مال درچيت، بهلام خاتوو عايشه (تهئويل) يكي بو خوى كردو تووشى ئه وهلهيه بوو، بيگومان ئه و كار به شدارى ژنان له سياسهتدا ههلال ناكات... كه وابوو له ميژووى پابردوى موسلماناندا ژنانى ئيماندار قهت به شدارى سياسهتيان نه كردوو به وه مهفهووم و چه مكه ئه مپرو بو سياسهتى دادهني ! بهرز پاكترنى شان وشكووى ژنان له ئىسلامدا و گهياندى به پلهى پياوان له مافهكانياندا نكوولى ليئاكريت، بهلام دينى ئىسلام وا بهچاك دهزانى كه ژنان له هه موو ئيش و كاريكى تر نازاد بكرين و خو يهكلابكه نه وه بو كاروبارى خيزان، هه ره لم پرووه بوو ژيان و بريوى له سهرشان هه لگرت و خستيه سهربراو كهس و ميرد - له گهل ئه وه يشدا كه دهتوانى به نازادانه مامه له و كرين و فروشتن و بازرگاني بو خوى بكات.

له مانه وه دهتوانين په نجه بخهينه سهر حيكمهت و فهلسه فهى رى نه دان به ژنان كه له دهره وهى مال - به مهفهوومى ئه مپرو - كار بكهن و بچنه ناو سياسهته وه. (المرأة بين الفقه والقانون).

دهبى ئاماره بو ئه وهش بكهين كه ژنى موسلمان - ئه مپرو كه وتوته ژير كاريگه رى خوړئاواه - و له ماله وه جو لا وه هاتوته دهره وه دهيه وي له كاروبارى سياسهتدا شان به شانى پياوان كار بكهن و له هه لبراردنه كاندا به شدار بى و، بو سهروك كومارى و به نه ندام بوون له نه نجومه نى جيگراندا (مجلس النواب) خوى كانديد بكات !

خو ئاشكرايه ئه و بيروكهيه له نازادى و بيرو تيپمانينى ژنان خو يانه وه هه لئه قولا وه، به لكو گوشارو بيروكهى خوړئاوايه...! به هه ر حال هه ر چونيك بيت ئه وجوره ژنانه، ئه مپرو به

ماڤي خوځي دهزاني هه لېږدري و خوځي كانديد بکات، دهبي هه لويستې ئيسلام چوڻ بيت ؟
پاش ههول و کوښانيکي زور و کولینه وه لهو مهسه لهيه، درکهوت که هه لېږدري داناني
بریکار و (وهکیل) له لايه نومه ته وه بو هه لسو و پاندي ئيش و کاری ناو خو و دره وه،
بيگومانه که ژنيش ده تواني بریکار بگري و به پای خوځي بيکاته هه نداميکي هه نجوومه ني
جيگران و کاروباري ولا تيان پي بسپيږدي، بو هه نجاداني هه و کاره يش ده تواني بجيته به رده م
صندوقه کاني هه لېږدري و پای خوځي به نازادانه بدات، به لام دهبي جل و به رگي شه رعي له
به ر بکاو تيکه له به خه لکاني نامه حره م نه بي، خو هه گهر مه لبه نديک بو ده نگداني ژنان جيا
بکريته وه و هه ر ژنانيش به سه ر صندوقه کانه وه بن، کاريکي شه رعي و ته و او په سه نده.

به لام هه گهر به وردی ته ماشاي هم (نوينه رايه تي) يه بکين، ده بينين کو مه لي پيگر هه يه له
ژنان ببه نوينه ر له هه نجوومه ني نوينه راندا، دياره له به ر هه وه نييه که ژنان توانايان له
پياوان که متر بيت، يان شانيان هه لنه گري.. به لکو له دره وه ي که سايه تي ژنان هه وه کو مه لي
هوکاره ن، بو نمونه: چاو ديږي مال و حال و خيزان و خو يه کلا کردنه وه بو، هه وند له
ژنان ده وه شيته وه، هه وند له پياوان ناو ه شيته وه، که و ابو هه قيانه جگه له وه کاری تر
نه که ن، تا مه سه له سه ره کيي و گرنگييه که يان له ده ست نه دن، هه گينه له بار ده چي و کو مه لي
گير و گرت په يدا ده بيت.

سه رباري هه وه ش لهو نوينه رايه تيه دا (اختلاط) و تيکه لي به پياواني نامه حره مه وه
رووده دا، له وانه يشه گه لي جار (خه لوته) و درخستني دم و چاو و ده ست و پرو، روو
بدات. ژنان به ته نها بچه سه فه ر بو دره وه ي ولا ت..

بيگومان هه مانه - که له دره وه ي که سي تي ژنان هه ون - ئيسلام جه ختي کردو ته وه که
نابي هيچ کاميکيان پيان پي بدري ت - کاتي نا چاري و زهرو رت نه بي - خو هه و کاره ش
(نيا به ت)، هه مو و نه وانه ي - به زياد يشه وه - تي دايه، ده بي ژن مال به جي به ي لي ت، له گه ل
پياوان تيکه ل بي . پرو خسار و ده ستی در بخت، به ته نها بجيته دره وه ي ولا ت.. و..
له به ر هه هوکارانه و ا ده زانم هيچ موسلمانک نه ويږي پي به (نيا به ت) ي ژنان بدات.. جگه
له مانه ش ئيسلام هه مو و کات له (ته شريعات) دا، به ر ژه و ندييه گشتييه کان پيش ده خات، جا
هه ر شتي به ر ژه و ندي گشتي دا وای بکات، پي پي ده دات، هه ر تيکيش به ر ژه و ندي دا وای
نه کات پي لي ده گري ت.

ده سا با بين پيکه وه ته ماشاي مه سه له ي (نيا به ت) ي ژنان بکين، بزاني به ر ژه و ندييه
گشتييه کان پيان پي ده دن ببه جيگر له هه نجوومه ندا، يانا ؟ چونکه به هه ندام بو ني ژنان

له ئه نچوومه نی نوینه راندا: مال و مندال و بهر ژه و هندییه کانی تری مال و پیاوان له دهست دهچی، وه ههر لهو پریگایه وه ههراو کیشه ی حیزبایه تی له ناو خیزانه که دا سهر هه لده دات.. دکتور سیبای دهلی: له یه کی له هه لبرژاردنه کانی سه روکایه تی ئه مریکا دا ژنیک میرده که ی خو ی کوشت، چونکه ئه م هه زی ده کرد سه روک کو ماریک ده رچی، میرده که شی هه زی ده کرد یه کیکی دی ده رچی.

سه رقالکردنی ژنان به سیاسه ته وه، هیچ مروقیکی خاوه ن ویژدان و هه قهرو ناتوانی نکوولی له زیان و زه ره ده کانی بکات، مه گه ر مروقه نه خو ش ویژدان و ده غز داره کان، وه بیگومانه که زیانی له قازانجی زیاتره! خو ئه گه ر دروست بی بلین: ئه گه ری ئه وه یش هه یه که ئه و ژنه (نوینه ر) و جیگره، ژنیک قه شهنگ و جوان و شوخه شهنگ بی، جا له حاله تی ئاوا دا ده کری له بهر جوانییه که ی سه رنجی گه لی له پیاوان بو خو ی پاکیشی و چه واشه یان بکا و دهنگی بده نی، ئه گه رچی شایسته ی ئه و گو په پانه یش نه بی!

گریمان ئه و بو وه (نوینه ر) له په رله ماندا، ئه ی دایکایه تییه که ی چی لی ده کات؟ راسته وان له کاری دایکایه تی بینی؟! یا گریمان بی به دایک، به لام ناوبه ناو مۆله تیکی (سی چوار) مانگی وه رگری و بیته ده ر، وه کو ژنه وانه بیژو کارمه نده کانی تر؟ خو گه لی جاریش (هه ی) و بی نویت، یان دوو گیان ده بی، له و ماوه یه شدا ژن مه شره ب و سه روشتی تیک ده چی و پیویستی به مۆله ت و هه وانه وه یه، به کورتیی له وانه یه ئه گه ر ئه و مۆله تانه ی بخیته سه ر یه، ته وای ده وره دانیشته کانی په رله مان بگریته وه و ئه و ههر له ئیجازه و مۆله تدا بیته! ده ئاخو ده رگا ده و له تییه کان به کاری ئاوی ژنان چاودیری ده کریت، یان ده توانن یاسایه ک (ته شرع) بکه ن، که ئه وه حالیان بیته؟؟

ئه گه ر ژنان خاوه ن ویژدان بن، به وردی له م مه سه له یه تی ده گه ن و بو خو یان خه ریکی کاری دایکایه تی و مندال به خیوکردن و په روه رده کردنیان ده بن و له پرووی له شساغیی و ته ندروستی و گه شه دان به ئه قل و ژیریان چاودیریان ده بن.. ئایا (خادمه)، یان خزم و که س و کار ده توانن وه ک دایک دلوقانی و خو شه ویستی به مندال ببه خشن..؟ ئایا ئه و مندالانه که پۆژانه چه ند کات ژمیری که له دایکیان دوور ده خرینه وه، وه کو ئه و مندالانه میهره بانن که هه میشه له گه ل دایکیان ده ژین؟

نازانه ده بی که لکی چی بیته ژنان بکرینه نوینه ر؟ بللیت بو پاراستنی هه ستی ئینسانیه تی خو یان بیته؟ واته: به وه ویژدانی خو یان ئاسووده بکه ن که له کاروباره کانی ده و له تدا هاوبه شن. بللیت بو ئه وه بیته پیزو حورمه تیان بگرینه وه؟ به رای ئیمه هیچ کام له وانه نییه،

چونکه هر به پيی ياسا ئهوانه ی له (سیلک) ی سوپادا کار دهکهن، مافی بهشداربوونیان نییه ببه ئه ندامی په رله مان ! ده ئاخۆ به وه پله و پایه یان دابه زیوه و سووک بوون ؟.

به رژه وهندی گهل وا هه لده گریت - هیندی جار - کۆمه لیک به کاریکه وه خه ریک بن و، کۆمه لیکیش به کاریکی تر، ده بی هه ندی سه ربازو پاسه وانی ولات بن، هه ندیکیش بازرگان، هه ندیک ی دی سه رپه رستی و چاودیری مندا لان بکه ن و دایک بن، هر که س له سنوورو توانای لیها تووی و لیوه شاووی خۆیه وه، هه موو ئه وان هه ش جیگه ی ریزو حورمه تن لای گهل و جه ماوه، هیچ کامیکیشیان له وی تر که متر نییه له بواری خۆیدا بۆ خزمهت به کۆمه لگه.

دکتۆر ده لی: ئه م مه سه له یه له جیهانی ئیسلامیه وه هه لئه قو لیوه و زاده ی بیرى موسلمانان نییه، به لکو گوشاریکی خۆرئاوایی یه و چاوپرینه له وان، که ئه وانیش پاش سه دان سال ئه وسا ئه و بریاره یان دا و ژنانیان هینا یه په رله مانه وه، ئه ویش سال دوا ی سال ژماره ی (نائبات) که م ده بیته وه له په رله مانه کاند، چونکه ده زانن سه رقالکردنی ژنان به کاری سیاسه ته وه ته کلیفه مه زنه که ی خۆی - چاودیری مال و میرو دایکیه تی و په روه رده ی مندا لان - له کیس ده چی و ئه وسا خیزان هه لده وه شیته وه... سه رباری ئه مان هه ش من بۆ خۆم سه ردانیک ی په رله مانی (به ریتانیا) م کرد، ته نها ژنیکم نه دیت، چونکه هه ریه که به بیانویه که وه (غائب) بوون و نه ها تبوونه سه رکاره کانیان !.

(سويسرا) که ولاتیکی پیشکته و ته و له به ره تا ئیستاش ژنه کانیان به ئاره زوی خۆیان موماره سه ی کاری سیاسیی ناکه ن و هر کاتیکیش ریفرا ندۆم کرابی بۆ ئه وه له ۹۵٪ یدهنکه کان (نا) بووه بۆ موماره سه ی کاری سیاسیی.

له کۆتایی بابه ته که دا - دکتۆر سباعی - ده لی: ئه گه رچی تۆمه تباریش بکریم به دوا که و ته و جیما و له قافلە ی گۆرانکارییه نوێکاندا، به لام به راشکاوی راده گه یه نم که: سه رگه رمکردنی ژنان به (سیاسه ت) ه وه، لای ئیسلام زۆر بیزاراو نکۆلی لیکرا وه، ئه گه ر بلیم حه رام و قه ده غه یه ! له به ر لی نه ها تووی و هه لئه گر تنی شانی ژنان نییه بۆ سیاسه ت، به لکو له به ر ئه وه یه که کۆمه له زیانیکی گه و ره ی لی پهیدا ده بی بۆ کۆمه لگه و به ئاشکرایش پیچه وانە ی داب و نه ریت و ئه خلاق و قییه می ئیسلامه، چونکه تیکه لی ژن و پیاو و خه لوه ت و سه فەر بۆ ده ره وه و... و... لیی پهیدا ده بی.

به لی... به پیی ئه م نووسین و شیکردنه وه یه، ده رکه وت که له بنه رته دا هیچ ریکرو هوکاریک نییه بۆ موماره سه ی کاری سیاسیی له لایه ن ژنانه وه، وه له به ر لی نه ها تووی و که متواناییان نییه - ئه گه ر رینه درین - ئه وه نه بیته که کاره سه ره کییه که ی خۆیانیان - دایکیه تی و

په وروډه‌ی منډالان و مافی میړد - له کیس ده‌چې و ئیختیلاط و تیځه‌لی له‌گه‌ل پیاوان پوو د‌ه‌دات. نایا چاره‌سهری نه‌و شتانه‌ی بؤ ده‌کړی تا بچیته‌ گۆږه‌پانی سیاسه‌ته‌وه‌و کار بکات و کاره‌کانی خوی ئیفلج نه‌بن...!؟.

دکتور (محمد سعید رمضان البوطی) له کتیبی (المرأة بین طغیان النظام الغربي ولطائف التشريع الرباني) ده‌لئیت: کاتې خوا ده‌فرمووی: ﴿...وشاورهم فی الأمر...﴾ آل عمران: ۱۵۹. واته: له کاره‌کاندا راویژو مه‌شوه‌رتیان پی بکه. یان ده‌فرمووی: (وأمرهم شورى بينهم... - شوری: ۳۸). واته: کاره‌کانیان له‌سهر بناغی مه‌شوره‌ته له نیوان خویندا. دیاره نه‌وانه که راویژیان پی‌ده‌کړیت پیک دین له پیاوان و ژنان و ه‌ردوولیان مافی راویژ پی‌کړدنیان ه‌یه. پوژى (خوده‌یبیه) - پاش نه‌وه پى له پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لان گیرا که بچنه ناو مه‌ککه‌وه‌و عومره بکه‌ن - پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای له هاوه‌لان کرد: نه‌و حیوانه‌ی به (ه‌دی) و دیاری هی‌ناوایانه بؤ (کعبه الله) سهری پرن و سهریان تیغ بکه‌ن تا ته‌عبیر له شکاندنی ئیحرام بکات، به‌لام نه‌وان - له‌به‌ر ناره‌حه‌تی و کاریگه‌ری نه‌و مه‌سه‌له‌یه له‌سهردلیان - نه‌جوولان و کاره‌که‌یان نه‌نجام نه‌دا! پیغه‌مبه‌ریش نه‌مه‌ی به (أم سله‌مه‌ی خیزانی گیرایه‌وه، نه‌ویش گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی نه‌وان نه‌و کاره بکه‌ن، بچو بی‌ده‌نگ بؤ خوت دیاریه‌که سهرپه‌و که‌سی بانگ بکه سهرت بتاشی، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ه‌لسا چوو کاری به قسه‌که‌ی (نوم سله‌مه‌ی کرد. (بوخاری).

شیخ (حه‌سه‌نی به‌صری) ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌میشه له‌به‌ر ریعایه‌ت و چادی‌ری خودا دا ژیاوه، وه له هیچ کاریکدا پی‌ویستی به راویژ نه‌بووه به ژنان، به‌لام ویستی به‌وکاره‌یه‌ی - دواى خوی فهرمانبه‌رانی ئیسلام - پرس و رابه ژنان بکه‌ن و بی‌که‌نه بنه‌مایه‌ک بؤ راویژ پنیان. (ئین حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی) له کتیبی (الإصابة) دا ده‌لی: (نه‌بوو برده) له باوکییه‌وه گوتی: ه‌ر گرفتیکمان پیش ه‌اتبا و بر‌دبی‌تمان له‌ی خاتوو (عایشه - خوا لی‌ی رازی بی) ده‌رباره‌ی نه‌و گرفته زانیاری ه‌ه‌بوو و چاره‌سهری ده‌کرد. (عه‌تا بن رباح) ده‌لی: خاتوو عایشه له‌ناو خه‌لکدا له ه‌موو که‌سیک زیاتر و تی‌رمانینی له ه‌موان باشتربوو.

(خوله‌فای راشیدین) یش له‌گه‌لی ئیش و کاردا مه‌شوه‌رتیان به ژنان ده‌کرد و کاریشیان پی ده‌کرد. وه له هیچ فرموده‌و کتیبیکدا نه‌هاتوه: مه‌شوه‌رت به ژنان نه‌کړی، یان به‌گوئیان نه‌کړیت، نه‌گه‌رچی له‌وانه‌یشه درؤو ده‌له‌سه‌یه‌کی زور به‌دهم پیغه‌مبه‌ره‌وه دژ به ژنان ه‌له‌سرابی.

مه‌سه‌له‌ی پرس و را به ژنان و قبول‌کردنی راوب‌چوونه‌کانیان، له‌لای ئیسلام و زاناکانی

ئىسلام قبولەوکارى پىدەكرى و هيچ كيشەيهكى تىدا نىيە، بەلام ئەوئى ئەمرو بوويىتە ھەراو كيشەو ئىختىلاف لاي زاناکانى سەردەم ئەمەيه كە: ئەو پرس و پا وەرگرتنەو مەشورەتە پىيان، لەسەردەمى پىغەمبەرەو خولەفای راشیدیندا بە شىوہ و شىوازى ئەمرو نەبوو، واتە: ھاتن لە جىگايەكدا كۆمەلى ژن و پىياو بە تىكەلە، يان بەرامبەر بە يەكتر كۆبکەنەو، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھاتوو لە رى و شويىنىكى تايبەتدا مەشورەتى بە خىزانى خوى دەکرد، (عومەرى كورى خەتتاب) كە مەشورەت بە (حەفصە)ى كچى خوى دەكات، لەناو كۆرەو ئەنجومەنىكدا نەبوو پىكھاتىت لە پىياو و ژنان، تا (ئىختىلاط) و تىكەلى پروبەت، يان ژنان نەتوانن كارەسەرەككەكانيان تىپەرپىن! لىرەو كيشەكە سەر ھەلدەت و دەبىتە ھەراو ناكۆكى نىو زانايانى سەردەم، ئەوانەيان زاناو بەرجەستەن دەلین: نابى ژنان ببە ئەندام و نوینەر لە ئەنجومەنەكانى ئەمرودا، يان ئەگەر کرانە نوینەر، دەبى لە مالهو پرس و پايان پى بكرىت، نەك بچنە ناو ئەو كۆرەو كە پرە لە كارى ھەرام و ناشەرعى بەرامبەر بە ژنان. (سەيرى كتيبي: (المفصل في أحكام المرأة..)) ل، ٤٧، ٣٣٣، وەكتيبي (نظريّة الإسلام وهدية في السياسة والقانون والدستور) ((أبو الأعلى المودودي)) وەكتيبي (المرأة بين الفقه والقانون)ى دكتور سباعى بكە.

لەبەر ئەو ھۆکارانەيه كە زانای پايە بەرز (أبو الأعلى المودودي) دەلى: مەرجى بە ئەندامبوون لە ئەنجومەنى راويژدا (ذکورەت)ە، واتە: دەبى نىرینە بىت. يان لە كتيبي (النظام السياسي في الإسلام) (ذکورەت) دەكاتە مەرج بو ئەندامبوون لە ئەنجومەنى راويژدا، جا ئەگەرچى ھىندى بەلگەش دىننەو بو بۆچوونەكەيان، وەك مەسەلەى (قيومىيەت)ى پىياو بەسەر ژناندا: ﴿الرجال قوامون على النساء﴾ سوورەتى: نىساء / ٣٤ بەلام (الأحكام السلطانية)ى (ماوہردى) كاتى باسى مەرجەكانى (خەليفە) دەكات، لە (ذکورىيەت) بى دەنگە! بەلام كە دىتە سەرمەسەلەى دانانى (وزير التفويض)، كە ئەمرو جىگري سەرۆك كۆمار دەگرىتەو (ذکورىيەت) دىنیتە ناو.

سەبارەت بە كردنى ژنان بە (وەزىر) ھەر وەزىرىك بىت لە وەزارەتەكان.. دكتور (بووتى) دەلێت: لە هيچ ئايەت و فەرموودەيكدا نەھاتوو پى لە ژنان بگيردرى ببە وەزىر و ھەر كەسە بە پى توانا و لىوہشاوہى خوى كار بكات، بە مەرجى پابەند بن بە حىجاب و بە (تعاليم)ەكانى ئىسلامەو.. ھەرودھا دەلێت: ئەو فەرموودەيش كە دەفەرموى: ((لن يفلح قوم ولّوا أمرهم إمرأة = كەسانىك كاروبارى خويان بە ژن بسپىرن، ھەرگىز پزگار نابن)) پىغەمبەر ﷺ كاتى ئەوئى فەرمووكە (پوراندىخت)ى كچى (شىرويه) لە (ئىران) كرابوويه

پادشاه له سهردهمى بابيا نوښه ركه ي پيغه مبهريان كوشتبوو، كه و ابو ته نها په يوه ندى به سهروك كۆماره وه هه يه و ته نها له سهروك كۆمارى ري ليد ه گيردى، نهك به نه دام و وه زير بوون له په رله مان و وه زاره ته كان.

له كتيبى (الحرىات العامة فى الدولة الإسلامية \ نووسينى راشد الغنوشى) هاتووه: نه و فهرموده دى ((لن يفلح قوم...)) له وه تپه پناكات بويگوتراوه، واته: نابيت ه سهرچاويهك بؤ مه سه له ياساى يه كان وله وه وه ري له ژنان بگيردى بؤ سهروك كۆمارى، له ولايشه وه زانايانى (علم الأصول) يهك دهنگ نين له وه دا كه ئيعتبار به (عموم اللفظ) نهك به (خصوص السبب)، واته: ههرشتيك بيژه كه ي (عام) وگشتگير بوو، مهرج نيه هوكمه كه يشى (عام) و گشتگير بيت.

(غه نووشى) ده ليت: نه نايه تى (قه و واهه - الرجال قوامون على النساء...)، نه فهرموده دى (لن يفلح قوم ولوا أمرهم امرأة) به لگه ن بؤ ريگرتن له ژنان بؤ سهروك كۆمارى و، بوون به نه دام له مه جليسى نوښه ران، چونكه نايه ته كه سه باره ت به ئالوزى و كي شى ناو خيزان هاتووه دده وى، ئيت ه يچ په يوه ندييه كى به مه سه له ي سياسه ته وه نيه تا ببيت ه له مپه ريك بؤ ريگرتن له ژنان له كارو بارى سياسه تدا، ناماژه شى به راو بؤ چوونى (تقى الدين النبهانى) و (ئين حزم) كردوه كه هه ردو رييان داوه ژنان ببنه نه دام له په رله ماندا، جا بؤ دواييش باسى سيستمى كۆمارى ئيسلامى ئيران دهكات كه ژنانى گه ياندو ته په رله مان، بگره كردوونى جيگري سهروك كۆمار.

پوخته تر بلين: نه و ئال و گوږو ته كانه ي دنياى نه مړو - له هه موو پرويه كه وه - جياوازييه كى زورى هه يه له گه ل چاخه كانى پيشوودا، جا له به رته وه بؤ چاره سه رى نه و كي شانه، فه تاوى موفتييه كى زيرك وديندارو چاوكراوه دنيا ديدى دده وى، ده يه وى زاناکان - نه وانه يان باوه به فه تاويان ده كريت - لي ره و له وى - كۆبينه وه و زور به وردى له مه سه له كه بكو لنه وه و نه وسا ئيجتياهادى تيدا بكن و راى خويان ده ربړن.

من واده زانم - وه كو سبا عى ده ليت - ژنان ه يچ كه م و كورتى و ناته واويه كى جه سته يى و ياساى و شه رعيان نيه، تا رييان لى بگيردى بؤ موماره سه ي كارى سياسى، به لكو سه رها و كوتايى نه وه ي له مپه ر بيت له به رده م نه و كاردا: تي كه ليوون و له ده سچوونى كار سه ره كييه كانiane، وه كو (سه رپه رستى ناومال)، په روه رده و پيگه ياندنى مندا لان، مافى ژن و مي ردى، تي كه ل نه بوون) خو نه گه ر رۇژى هات توانا شه رپه سه ندانه نه و كي شانه چاره سه ركران، ه يچ نه سته ميكي تر نابي نرى بؤ موماره سه ي كارى سياسى.

به شدارى ژنان له ناو سوپادا

- ۱- دکتور (محمد خير هيكل) له کتیبی (الجهاد والقتال في السياسة الشرعية) دا دهلیت:
- ۲- به پپی ئه و پیاوایه تانه له (بوخاری) و کتیبه کانی تر دا هاتون، به شدارى ژنان له ناو سوپادا زور که و به شیوه یه کی و بووه، که زوریکى زورینه ی سوپاکه نه یانزانیه به هاتنیان بۆ جهنگ و به شداریکردنیان، به تایبته جاریک (نجدة الحروري) نامه یه بۆ (ئین عهباس) ده نووسی و ده پرسی: ئایا پیغه مبه ر ﷺ غه زای به ژنان ده کرد؟ ئه ویش گوتی: (وقد كان يغزو بهن فيداوين الجرحى). (صحيح مسلم، رقم الحديث (۱۸۱۲) ج ۳/۱۴۴۴). واته: به لى پیغه مبه ر ﷺ ژنانى ده برده غه زاو، تیمارو چاره سهرى زه خمیه کانیان ده کرد، ئه مه مانای وایه که به شداربوونیان به شیوه یه کی بووه، زورکه م ده رکیان پیکردووه.
- ۳- به شدارییان له بهر ئه وه نه بووه که وه کو پیاوان جیهادیان له سهر فهرز بوو بیئت، به لکو - به پپی ئه و پیاوایه ته که ده لى: (ئوم سولهیم) داوای مؤلته ی له پیغه مبه ر ﷺ کرد له گه لى بچیتته غه زا و، فهرمووی: (يا أم سليم ! إنه لم يكتب علي النساء الجهاد...) واته: ئوم سولهیم! ژنان جیهادیان له سهر نییه - به (تطوع) و ئاره زووی خویان بووه.
- ۴- دۆزى ئه و ژنانه ش به شداریان ده کرد، خزمهت بوو به جهنگاوه ره کان: که ل و په له کانیان ده پاراست، خواردنیان ئاماده ده کرد، برینه کانیان بۆ ده پیچان، تیمارو چاره سهرى نه خو شه کانیان ده کرد، جهسته ی شه هیده کانیان ده گوێزایه وه له ناوچه ی جهنگه که دا... هتد.
- ۵- چه که هه لگرتنیان و موماره سه ی جهنگه کان.. له و پى و شوینانه دا جهنگه که (فرض العين) بووبى، چه که هه لگرتنیش فهرز ده بووه سهریان، له لایه که وه بۆ بهرگرى له خویان، وه کو پۆشه کی (یهرمووک)، له لایه کی دیکه شه وه بۆ بهرگرى له خودی پیغه مبه ر ﷺ - که ئه مه ش له بهرگرى له خو گرنگتره - وه کو (أم عمارة الأنصارية) که له (ئوحد) دا به قاره مانانه له پیغه مبه ر ﷺ بهرگرى ده کرد، یان (ئوم سولهیم) رۆژى (حونهین) خه نجه ریکى به دهسته وه گرتبوو بهرگرى له خو ی ده کرد، یان پۆژى (ئوحد) ژنان چه کیان هه لگرت و راسته وخو چوونه جهنگه وه، له هه مان کاتیشدا ئایه تی (حیجاب) هاتبوو. واته: مه سه له ی (حیجاب) پى له جیهادی ژنان ناگریت.
- فوقه هاو زانا کانیش - له گه ل جیاوازی مه زه بیان - ده لى: ئه گه ر جیهاده که (فرض الکفایه) بوو، ژنان جیهادیان له سهر نییه و نایه نه جهنگه کانه وه. خو ئه گه ر دوژمن هیرشى هیئاو به پیاوان بهرگرى نه ده کرا، ده بی ژن و پیاو، کو یله و قه رزار به شدارى بکه ن، به لام که جیهاد نه (فرض العين) و نه (فرض الکفایه) بوو له سهر ژنان، ئایاله و کاتانه دا ده توانن چه که

هه لگرن و راسته وخو بچنه جهنگه وه؟

به پيئي ئه وه فهرموده له (بوخاري)يدا، ژماره (٢٨٧٥) ج ٦/٧٥ ي (فتح الباري) دا هاتوه له وه لامي پيغه مبهري ﷺ بو خاتوو (عايشه): ((جهادكن الحق...)) وهكو (ابن بطال) دهلي كه جيهاديان له سهر نه بي: ماناي ئه وه نيبه به ئاره زووي خو شيان نه توانن جيهاد بكهن.

(ابن قدامة) ي (حهنبهلي) دهلي: ژنان ئه گهرچي جيهاديان له سهر فهر نه بي، به لام ده توانن بچنه جهنگه كانه وه، جا بو پشتگيري له و قسه ي خوي دهلي: (كانت (أم سليم) و(نسيبة بنت كعب) تغزون مع النبي - صلى الله عليه وآله وسلم - فأما نسيبة فكانت تقاتل! وقطعت يدها يوم اليمامة...) المغني لابن قدامة. ٣٩١/١٠. واته: (ثوم سولهيم) و (نوسهيبه) له گهل پيغه مبهردا - دروودو سلاوي له سهر بيت - ده چوونه غهزا، نوسهيبه له نه بهرده كاندا جهنگي ده كردو له (يه مامه) شدا دهستي پهري.

له وانه به ئه م پرسياره بيته پيشه وه: ئايا ژنان به عه مهلي ده توانن بچنه ناو سوپاوه و دوزي خويان ببينن؟

بوئه وه ولامه ده لين: بيگومانه كه ژنان جيهاديان له سهر نيبه، چونكه جيهادو خو ئا ماده كردن به پله ي يه كه م له سهر پياوانه، وه ههر پياوانيش به ئاساني ده توانن سوپا پيكه بينن و ئا ماده بن بو پوژي تهنگانه.. جا له گهل ئه و يشدا ئه گهر به رژه وهندي موسلمانان خواستي كه ژنانيش - به پيئي برياري سهروك و په رله ماني موسلمانان - به عه مهلي بچنه ناو سوپاوه، له حاله تي ئا وادا كاريكي دروست و په وايه. (الجهاد والقتال في الشريعة الإسلامية) دكتور (محمد خير هيكل) بهرگي ٢ ل ١٠٢٣ - ١٠١٣.

ژنان و كار كردن له ده ره وه ي مال؟

له ديني ئيسلامدا به گه لي ئايهت و فهرموده ي باوه ر پيكر او مرو ؤه هان دراوه بو كردو كو شش و هه لو ته قالا بو په يدا كردني ژيان و گوزه رانيكي خو ش، له وانه: ﴿فإذا قضيت الصلاة فانتشروا في الأرض وابتغوا من فضل الله...﴾ سووره تي (جمعه) ئايه تي ١٠. ﴿هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور﴾ سووره تي (ملك - ١٥). له فهرموده يشدا: (إن الله يحب العبد المؤمن المحترف). (ما أكل أحد طعاما قط خيرا من أن يأكل من عمل يده، وإن نبي الله داود - عليه السلام - كان يأكل من عمل يده) بوخاري. كه و ابو و كارو كار كردن له ئيسلامدا كاريكي پيرو زو پيوسته و ده بي پشتگوي نه خريت، هه وه في ربووني پيشه و پيشه سازيش كاريكي په سه ندو (مستحب) ي ئيسلامه،

خودا به داود - عليه السلام - دهرمووی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا، يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ، أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ سوورەتی (سبأ/ ۱۰ - ۱۱). یان ئایەتی ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لَتَحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ سوورەتی (ئەنبیە / ۸۰).

* کارکردن شتیکی پئی پیدراوو (مباح)ه، خو ئەگەر مروۆ پێویستی هەبوو بە ژیان و گوزەرانی مال و مندالی، کارکردن (واجیب) دەبی.

* مروۆ لە پەیداکردنی ژیان و گوزەراندا ئازادە، وەکو لە ئایەت و لە فەرموودەکانەوه دەرەکهوئیت، واتە: نەبە زۆر کاری پێدەکری، نە ریگایشی لێدەگیری، بەلکو ئازادە چوون کاردەکا و کە ی دەیکات، مەگەر کاتی کارەکە ی زیان بە مەردم بگەیه ئیت، وەکو (ئیحیکار) و قوۆرخکردنی شتومەک و فروشتنی بە بەهایەکی زۆر و گران بە پئی پوۆژگار. یان کاتی ئەگەر کار نەکات، خوئی و مال و مندالی برسیان ببی، لەهەردوو ئەو حالەتەدا، شەریعەتی ئیسلام دەست دەخاتە کارەکە یه وەو بەزۆر کاری پێدەکات، یان ریی پێنادات ئەو جوۆرە کە سابه تە بکات.

* بێگومان کارکردن بو بە دەستەهێنانی ژیان و گوزەران و پەیداکردنی جل و بەرگو مەسکەن و جیی نیشته جیبوون، لای ئیسلام پێویست و واجیبه.

ئینجا سەبارەت بە کاری ژنان لە دەرەوهی مال - لە کاتی کدا کە ئەوان ژیان و گوزەرانیان لەسەر براو باوک و خزم و میۆرە - دەبی ئەو کارکردنە یان کارە سەرەکیه کانی ماله وهی - وەکو کارە کانی ناو مال و ژێانی ژن و میۆریدی و وەلامدانە وهی خواستە کانی و پەرورەدو پیگەیان و چاودیری مندالان - لە کیس نەدات، چونکە جیبە جیۆکردنی ئەو کارانە کاتیکی زۆری دەوئیت، لەوانە یه ئەگەر بە راستی مافی خوێانیان بدریۆتی، ژن ئەو نەد کاتی نەمیۆتی بو کارکردن لە دەرەوهی مال، خو ئاشکرایه کە یه کی لە مافە کانی مروۆ بە سەر یه کە وه ئەو یه بەرامبەر تەنگە تاو نەکا و مافی نەخوات.

* لەبەر ئەو یه کە زانا کان ری لە کاری ژنان لە دەرەوهی مال دەرگرن، چونکە بەو هۆیه وه کارە سەرەکی یه کانی خوێان لە دەست دەدن و تیۆکە لی بە پیاوانیش پروودەدات، بی ئەو یه هیچ زەرورەت و ناچارییە ک هە بیۆت. خو لەوانە یه کە سیۆک بلیۆت: ژنان دەتوانن لە جیی خوێاندا (کارە کەر) یۆک دابننن بو ئەنجامدانی کارەکانیان: (ئیش و کاری ناو مال و پەرورەدی مندال و... هتد) ئایا لەو حالەتە شدا هەر رییان لی دەرگێردری؟

بو ئەو وەلامە دەلیۆن: ئاشکرایه ئەو دلسۆزی و دلوقانیه کە ژنان خوێان بەرامبەر بە مال و مندال و پەرورەدی مندالان هەیانە، هەرگیز بە کارە کەر پەر نا کریۆتە وه و جیبە جیۆ نایۆت،

به تاييه تي مافي ژن و ميړدى، خو له ولايشه وه كاره كهرېش هر ژنه و له مال هاتوته دهر و، له وانه يه ئه وېش ئيشه كاني خوۍ له ده ست بدات !

پرسپاريكي تر دېته پېش: ئايا ئه و ژنانه ميړديان نه كړدوه، رۍ له وانيش ده گيډرېت له دهره وهۍ مال كار بكه ن ؟ .. له وه لامدا ده لېين: له حاله تي ئاوايشدا هر پېيان لۍ ده گيډرۍ، چونكه - ئه گهر هه ژار بن - نه فقه و ژيانيان له سهر پياوانه و، مالېش باشتري رۍ و شويڼه بو پاك راگرتنيان و تووش نه بوونيان به كاري ناشه رعيۍ، له و لايشه وه ده بۍ خزمه ت به باوك و دايكيان بكه ن و له سهر كاري ناو مال پايښ.

* به لام ئه گهر چوونه دهره ويان زهرورته بو و هيچ چاره سهر يكيان نه بوو، ئه وه له ژير بنه ماي: (الضرورات تبيح المحظورات) ده توان به نه دازهۍ پيويسي تي به كيان بچنه دهره وه ده ست بكه نه ئيش و كاري شه رعيۍ وري پيدراو له ئيسلامدا، هه روه ها به به لگهۍ ئه وه كه دوو كچه كهۍ (شوعه يب) - له كاتيكا باوكيان پيره و ناتواني ئيش و كاري دهره وه بكات - هه لده سن ده چنه لاي په زه كان و ده يانله وه پيښ و ده يان هيښن بو سهر ئه و گولاوانه و هه شامه تيكي له سهر كو بو ته وه بو ئاوه خوړهۍ ئازله كانيان، ئه مانيش له دووره وه چاوه روان ده كه ن كه به شكو گولاوه كان چول بن و ئه مانيش په زه كان بيښه سهر ئاوه كه وئاو بخونه وه، له و كاته دا (موسا) پيغه مبه ر - عليه السلام - له (ميسر) هه وه دېته (مهديه ن) و ئه و حاله ته ده بيښۍ و به زه يي دېته وه پيايانداو بو يان ئاو ده دات، دياره ئه گهر زهرورته نه بووبا و باوكيان پير نه بووبا ئه و كاريان نه ده كړد، وه كو له م ئايه ته وه دهره كه وېت: ﴿ولما ورد ماء مدين وجد عليه أمة من الناس يسقون، ووجد من دونهم امرأتين تذودان، قال: ما خطبكما قالتا لانسقي حتى يصدر الرعاء وأبونا شيخ كبير فسقى لهما﴾ سووره تي (قصص/ ۲۳- ۲۴). خو دياره ژيانۍ گوندن شينه كانيش له گه ل ژيانۍ شارن شينه كان جياوازه، بي شك ئه گهر شوعه يب نيړينه يه كي لا بووبا كچه كاني نه ده نارد بو ئا و ئه و هه شامه ته، كه و ابو و له كاتي نا چاريدا بو ژنان ره وايه له مال بيڼه دهر و ئيش و كاري خو يان جي به جي بكه ن، به لام له گه ل ريعايه تي په ردهۍ شهرم و حيشمه ت دا، وه كو دوو كچه كه نه يان ويست تي كه ل بن به پياوه كان و چاوه روانيان كړد تا به شكو چول بيۍ !.

* ئيمامي (بوخاري) له (ئه سماي كچي نه بووبه كره وه - خودا لېيان رازيۍ) ده گيډرېته وه و ده لېت: كاتي (زوبه ير) مارهۍ كړدم له سهر پروي زه ويډا جگه له و شتريك (ئاومان پۍ دهره ده ينا) و ئه سپي ك، هيچ شتيكي نه بوو، ئينجا بو خوم ئاليكم به ئه سپه كه ده داو، ئاويشم دهره ده يناو سه تله گه وره كه - كه ئاوم پۍ ده ينا - دم دووريه وه و هه ويرم ده شيلا،

ئەگەرچی باش نەمدەزانی نان بکەم، بەلکو ژنە دراوسی ئەنصارىيەکان دەهاتن نانیاں بۆ دەکردین، کە بەپراستی کۆمەلە ژنیکى راستبوون، سەربارى ئەوەیش پووش و پلاشى ئەو زەویەى پیغمبەر ﷺ دابووی بە زوبەیر دەمنایە سەرسەرم و دوورم دەخستەو، جالە کاتی ئەنجامدانی ئەو کارەدا بە پیغمبەر ﷺ - کە کۆمەلە پیاویکی ئەنصار لە خزمەتیا بوون - گەیشتم و بانگی کردم و شترەکەى پخ کرد، بۆ ئەوێ لەپشتی خۆیەو سوارم بکات. (ئین حەجەرى عەسقلانى) دەلیت: پیغمەر ﷺ ویستوویەتی ئەسما و کەلوپەلەکەى سواری و شترەکەى بکاو، بۆ خوشی بچی و شتری پەیدا بکات سواری ببیت. ئەسما دەلی: شەرم کرد لەگەڵ پیاواندا بچم، لەولایشەو غەرەتى زوبەیرم بیرکەوتەو، کەبەپراستی لە هەموو کەس بە غەرەتتر بوو، ئیتەر کە پیغمبەر ﷺ زانی من شەرم دەکەم، رویشت و منیش هاتمە لای زوبەیر و ئەو بۆ گێپرایەو، ئەویش گوتی: سویند بە خوا گواستەوێ ئەوشتانەم بە سەر هەلگرتن لانا خوشتربوو لەو لەگەڵی سواربوویتایە، ئەمجا دەلی: بۆ دواى (ئەبووبەکر - خوا لێى رازى) خزمەتکارىکی نارد ئەسپەکەى بۆ بە خێو دەکردن، ئەوەندەم پێخووشبوو وامدەزانی ئازادى کردووم. فتح الباری/ ۹۹۰ل ۳۹۶ ژمارەى فەردوودە: ۵۲۲۳.

(ئین حەجەرى عەسقلانى) دەلی: ھۆکاری ئەو کە (ئەسما) قبوولی ئەو هەموو کارە قورسو سەختانە بکات و (ئەبووبەکرى) باوکى و (زوبەیرى) میردیشى بێدەنگ دەبن، سەرقالبوونیاں بوو بە جیھادوو کارەکانى پیغمبەرەو ﷺ، زوبەیر بۆ خویشى پەردەژى نەبوو هەلسیت بە ئەنجامدانی ئەو کارانە دەسەلاتیشى نەبوو کەسێک بە کرى بگرت بۆ کارەکان و (بەندە)یشى نەبوو ئەو کارانە بکات بۆیان، لەبەر ئەو ئیش و کارەکان خەبوونەو سەرشانى (ئەسما) و ئەویش زۆر بە جوامیرانە شانى دایە بەریان و سەربارى ئەوانیش ئیش و کارەکانى مائەویشى دەکرد! تا زوبەیر باشتەر خۆى یەکلە بکاتەو بۆ سەرخستنى ئیسلام، جگە لەوەیش، باوونەرىتى ئەو کاتە - وەکو ئەمرو - ھاوکاری ژنان بۆ پیاوکانیان بەنەنگ و لەنگ دانەدەنرا.

ئەم فەرموودە وادەگەىەنیت کە ژنان هەلسن بە ئەنجامدانی هەموو ئەو ئیش و کارانە میردەکانیان پێویستیانە، وەکو ئیمامى (ئەبوو ثور) دەلی، بەلام جەماوەرى زانایان دەلین: ئەسما بە ئارەزووی خۆى و بە (تطوع) هەلساوە بەو کارانە، نەک وەکو ئەو لە سەر شانى پێویست بووبیت. (ئین حەجەرى عەسقلانى) دەلی: ئەوى بۆم دەردەکەوى لەم پرووداوە و وینەى ئەو رووداوە، حالەتى ناچارى و (ضرورت) نیشاندەدات، بۆیە ئەو ناکرێ بە حوکم و پێیارو بدرى بەسەر ژنانى تردا.

کە وابوو لەم داستانەى خاتوو (ئەسما) وە دەردەکەویت کە ژنان دەتوانن لە مال بچنە

دەر وه و کار بکهن، نه گهر زهرورته و پيوست بوو، چونکه ههميشه (زوبهیر) میردی خاتوو نه سما سهرقالي جيهاد بوو، خاتوو نه سمایش به تهنه له ماله وه هه موو کاره کانی دهر وه و ناو وهی ماله وهی ده کرد و خزمه تی (زوبهیر) یشی له کیس نه ده چوو، وه کو چو ژنانی ماندو نه ناسی نه مړوی لادیکانی خو مان، شان به شانی پیاوان کار ده کهن و به سه ختیسی نازان و که سیش به نه نگ و له نگی نازانی، چونکه ژنانی بو نه وان و به ریوه ده چیت، هه قه زانایان پر یار له سهر حاله تی زهرورته و نا چاری بده و دیاری بکهن، بیگومان ژنیکی هه تیوبارو بی که س، زور به ناسانی ده توانی بجیته دهر وه و کاره کیری و باخه وانی و کشتوکال بکات، به لام هه رکات زهرورته که ی نه ما، بو نمونه: منداله کانی گهره بوون، یان له لایه که وه مانگانه یه کیان بو دیاریکرا، ده بی ده ست له کاری دهر وه هه لگری و بگهریته وه مال.

دکتور (سیبای) ده لیت: نه وی له نه حکام و شه ریعه تی ئیسلام شاره زابیته، ده زانی که کپین و فروشتن له لایه ژنان و بازرگانی کردنیان ره واد دروسته، تهنه تی پيوست به موله تی میردو سهر په رستیا ریشی ناکات. هه روه ها لهو حاله ته دا که ژنان که سی که شک نه به نه فه قیان بکیشیت، له نیو زانایاندا هیچ ئیختیلاف و نا کوکی نییه که ده توانی له مال بجیته دهر و کار بکات.. تهنه تی نه و که چه ش که به پی شه ریعه تی خودا تا میرد هکات نه فه قه ی له سهر باوکیه تی، نه گهر باوکی موله تی دا بجیت – بو نمونه – له دهر وهی مال به رگدرووی بکات، ده توانی بجی کار بکا، نه وسا نه فه قه ی له سهر شانی باوکی نامینیت.

به لی.. ئیسلام زور به حورمه ت و به پرزو سه نگه وه سه یری ژنان ده کات، به هیچ شیوه یه که رازی نییه سه رما و گهرمایان بیته، رازی نییه ئیش و کاری قورس و سه ختیان پی بکریته، سه ره پای نه مانه یش گشت، ژیان و ژینیانی خستوته سهر شانی پیاوان: تا کچن و میردیان نه کردوه، ده بی باوک و دایک و برا و خزم و که س و کاریان بی منه ت بیانژیهن، که کاتیکیش میردیان کرد، پيوسته میرده کیان به شیوه یه کی شه ریعی په سه ند گوزهرانیان بده نی، جا له م سو نگه وه یه که ژنان – تا نا چار نه بن – رییان نادری له مال بچنه دهر بو ئیش و کار، به لام به لای خوړنا واییه کانه وه هه رکات کیژ که یشته (۱۷) سال، ده بی بجیت هه ولی نان و تفاق و گوزهران بو خوی بدات، بو نه وه شتی که پیکه وه بنیت بو نه و پوژهی میرد ده کات، تا پیشکه ش به میرده که ی بکات، جا که میردیشی کرد، ده بی شان به شانی میرده که ی هه ول بدات بو برژیوی خوی، نه وسا که پیریش ده بی وله هه مانکاتدا توانای کاری ده مینی، هیمان هه ر ده بی به رده وام بیت له هه ولی په یدا کردنی نان و ناودا، نه گهرچی کوپی ملیونلیریشی هه بیت! نه مه یه که له وی واده کات ژنان

شەووپۇژ لەدەرەوێ مال لە یەکی لە کۆمپانیەکاندا سەرقالی ئیش و کاروکاریگەری بن، سەرەپای (حەمل) و سک و زایان و تێرکردنی ئارەزووی گورگانە پیاوکانیان! ئەگەر ژنان بەلای ئەوانەو ئەوێ حالیان بێ و خۆئاوا بەرنامە ئاوی بۆ تۆمارکردن، خەریکە بڵێن ڕاکردنیان لەمالەوێ بۆ دەرەوێ لە پێناو بەدەست هێنانی ژین و گوزەران هەقە، خۆ بیگومانیش گەلی جار وەکو پێویست کاریان دەست ناکەوێ، بۆیە ناچاری لەشفرۆشیش دەبن! چونکە نەباوک و برا لییان دەپرسیتەو، نەمێردیش پاش شووکردنیان.

جا کەئەوێ حالی ئەوان بێ، بێشک ناچارن و دەتوانن لەمال دەپەرن، بەلام بۆ دەبی ژنانی لای خۆمان وەکو ئەوان پێیان خۆش بیێت لە مال بیێنە دەرو شان بەدەنە بەر ئیش و کار، لەکاتیکی ئیسلام هەموو کات ژیان مسۆگەرکردوون؟! جارێکیان لەگەڵ کچە لاویکی زانکۆدا - کە لە یانەیهکی بازگانیدا لەسەر ئامیڕیکی تایپ - کاری دەکرد و پێویستی شێ بەو کارکردنە نەبوو، کەوتە باس و توێژینەوێ پیمگوت: دەبی فەلسەفە چی بیێت تۆ کار دەکەیت و ئاتاجیش نیت؟ گوتی: تا هەست بە ئینسانیهتی خۆم بکەم! گوتم: کارکردن و کارنەکردن پەيوەندیان بەهەستکردن بە ئینسانیهتەوێ نییە، چونکە زۆریک لەوانە کار دەکەن، هەر نازانن هەستی ئینسانیهت چییە؟ زۆریکیش هەن کار ناکەن بەلکو بە فیکری خۆیان هەول دەدەن، لە هەموو کەسیک پتر هەست بە ئینسانیهتی خۆیان دەکەن.

بۆ نموونە: لەهەندێ وڵاتدا سەربازو کارمەند ڕێیان نادری بازگانی بکەن، چونکە سەرقالی ئیش و کاری ترن و لە یە کاتدا ناتوانن هەردوو کارەکە ئەنجام بدەن، سەرباز دەبی هیچ کاریکی تر نەکات ئەگینا خزمەت و پارێزگاری وڵاتی پێناکری.. ئایا ئەوێ پێنەدانەیان دەبیته ئیھانەو سوکایەتی بە (ئینسانیهت)یان؟ ئایا سەرۆک کۆمارێک پۆژ تا ئیوارە سەرقالی ئیش و کاری جەماوەرەو ریی بازگانی و کاری تری لیگیراوە، هەست بە سوکایەتی دەکات...؟. گوتی: من نامەوێ بێمە نانە خۆری بابم، دەمەوێ بە ئارەقی نیوچەوانی خۆم دەست و باهووی خۆم بژیم. گوتم: مەگەر ئەو کارمەندو سەربازانە لە دەوڵەت مووچە وەردەگرن، خۆیان بەنانە خۆری دەوڵەت دەزانن و چاوەلەبەری دەوڵەتن، لە کاتیکی ژیانان لە خزمەتدا دەبەنە سەر؟ ئەو کچەش لەمالەوێ هەمیشە لەخزمەتی پاک و تەمیزی ناومال و رێک و پێک کردنی دەژی و هەردەم لە خزمەت باوک و دایکیداوە، هیچ مەنتیکی تێدانیهی، ئەگەر نەفەقە لەسەر کەس و کاری بیێت. ئایا ئەو ژنانە لە مال دەچنە دەرو (۸-۹) کاتژمێر سەرقالی ئیش و کارن، کاتی دەگەرێنەوێ مال پەلاماری خزمەتی منداڵ و ناومال نادەن؟ مەگەر تا دیسان دەچیتەوێ دەرەوێ شەووپۇژ خەریکی رێکخستنی ناو مال

نېن ؟ واته: ئىشوكارهكانى ژنان دووبەرامبەر بۆتەو، چونكە ئۇ ماو زۆرە لە دەنگايەكى دەولەتدا، يان لە كۆمپانيايەكدا خەرىكى ئىش و كارە، كە دەشگەپېتەو مال، حالى لەو بەشتىنېيە ! ئايا ئەمە ستەم نېيە لە ئافرەتان...؟ بە داخەو ژنانى لاي خۇشمان دەيانەوى چاۋ لەوان بكنە ! بۆيە داۋاي كار دەكەن لەدەرەوۋى مال، ئەگەرچى ژنانى خۇرئاۋاۋ و لاتەكانى سۆقىتە ناچارىش بن لەدەرەوۋى مال كار بكنە.

ئېمە دوو بەرامبەر كىرەنەوۋى كارى ژنان بەوشىۋەيە، بەكارىكى ناھەق و ستەم دەزانىن، بېگومان ژنىك لە مالەوۋە خەرىكى خزمەتى مال و مندال بېت، پاشان ئىش و كارى كشت و كال و ئاژەل بە خىۋىكردن و باخدارى پى بىرېت بە ستەمى دەزانىن، بەستەمى دەزانىن بنېردىتە دەنگايەكەو لەبەرامبەر پاروۋىەكەو كە ئەوۋىش لە گەل رېزدا بۆيان تەنھا بەشى ئارايىش و خۇپازاندەوۋى خۇى دەكات، بەتايىبەتى ئەگەر لەم لاي خوارەوۋە بىرېتە خزمەتكارى قوتا بخانەيەك، يان نەخۇشخانەيەك، يان لە جېگايەكدا چاي پى لى بىرېت ! يان لەدەر گاي (وەزىر) يەكدا لەسەر كورسىيەك دانىشى تا جەرەسى بۆ لېبداۋ بچېتە خزمەتى بزانى چى دەفەرمۇ ؟!

بەستەمى دەزانىن كە گەلى جار جەنابى بەرپۆۋەبەر ئىش و كارى مالەوۋەشى پېدەكات، جا لەم سونگەيەوۋە بە پىۋىستى دەزانىن - كە ھەردوۋا - ئىسلامىي و خۇرئاۋاۋ سۆقىتە، بە جىددى چاۋى بگېرەنەوۋە بە مەسەلەى ژناندا، چونكە ئۇۋى ئىسلام دىارى دەكات بۆ ژنانى مۇسلمان، بېگومانم بەرېك و پىكى بۆيان ئەنجام نادەن، ديارە كە خۇرئاۋاۋىش ئەركى ژنانى دووبەرامبەر كىرەتەوۋە! سەربارى ئەوۋەش كىرەوۋەتى بە ئامېرىكى پابواردن بۆ پىاۋان و، ئەوۋەند يانەى خۇجوانكردنىان بۆ ئامادە كىرەوۋن و ئەوۋەند خەرج و باجى خۇ ئارايىشدانىان خستوتە سەرشانىان، ئەگەرەكو ئىسانىيەت بنېردى بۆ رەش وروۋتەكانى ئەفەرىقا بەشى ھەموان دەكات.

ژنان لە دەربېرىنى پايۋچوۋندا ئازادىن

لەبەر ئەوۋە كە ئىصلاح و چاكسازى نېو كۆمەلگە كارىكى زۆر زەرۋور و پىۋىستە، ھەقە لەسەر ژن و پىاۋ ھەردوۋ ھەلسن بەو كارەيەو ھەردەم لەھەول و تەقەلادابن بۆى، ھەر لەبەر ئەمەش بوو كە لە سەردەمى پابردوۋا ژنگەلېك ھەبوۋن بەئازادانە پايان دەربېرەوۋە داۋاي مافى خۇيانىان كىرەوۋە وەلام دراۋنەتەوۋە، لەوانە:

۱- خاتوۋ خەولە -خودا لېيخۇش بېت - كاتى لەگەل (ئەوس)ى مېردىدا ناكۆك بوۋن،

ئەوس پېيگوت: تۆۋەنكۆ دايكىمى، ئەوقسەيەش لەلای خەولەخان زۆر كاريگەر سەخت بوو، چونكە بەپېي نەريتى ئەوسەردەمەيە حەرام دەبوو لە (ئەوس)! بۆيە چوۋە لای پېغەمبەر(صلى الله عليه وآله وسلم) سكالای لە ئەوس كىردو گوتى: (أكل مالي وأفني شبابي، ونثرت له ما في بطني حتى إذا كبرت سني وانقطع ولدي، ظاهر مني، اللهم إني أشكو إليك) ئەي پېغەمبەر! مالى خواردم و سەردەمى لاۋى فەوتانموو، مندالم لييبوۋە، وا ئىستايىش كە پىربووم پېمەلئى: تۆۋەنكۆ دايكىمى! ساخوایا سكالاً بۆ تۆ دېنم، ئىنجاخودايش بە ئايەتى ﴿قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها...﴾ ۋەلامى داخوازىيەكەي دايەۋەو چارەسەرى بۆ دانا، ۋەكۆ لە شوينى خۇيدا باسكراۋە.

۲- ئىمامى بوخارىي لە فەرمودەي ژمارە (۴۱۱۴)دا لە (خەنسای كچى خزام)ى ئەنصارىيەۋە دەگىرپتەۋە دەلى: من بېۋەژن بووم و، باوكم بە مېردى دام و حەزم لى نەدەكرد! منىش چوۋمە لای پېغەمبەر(صلى الله عليه وآله وسلم) رووداۋەكەم بۆ باس كىرد، ئەۋىش لە بەر ئەۋە كە حەزم لىنەدەكرد نىكاھكەي ھەلۋەشانەۋە. لەپىۋايەتتىكى تردا ھاتوۋە: (أن أباهما زوجها وهي بكر) نەسائى. واتە: ھەر بە كچىي باوكى بەمېردىيداۋ، ئەۋىش حەزى لىنەكرد، پاشان پېغەمبەر(صلى الله عليه وآله وسلم) نىكاھكەي ھەلۋەشانەۋە.

۳- نەسائى لە خاتوۋەعائشەۋە -خودا لىپرايىي بېت - دەگىرپتەۋە كە: كچىك چوۋە مالىان گوتى: باوكم لەپرايەكەي خۇي مارەيكردووم، دەيەۋى بە من شانى بەرزىكاتەۋەو منىش حەزم لىي نىيە! خاتوۋەعائشە لای خۇي دايىناۋ، پاشان كە پېغەمبەر(صلى الله عليه وآله وسلم) ھاتەۋە قسەۋ باسەكەي بۆ گىرپايەۋە، ئەۋىش ناردى بەدۋاي باوكيا بۆ چارەسەرى كېشەي ئەۋ كچەيە، لە ھەمانكاتىشدا مەسەلەكەي خستە دەستى كچەكە (كە ئەگەر پازى دەبى بەۋ كاپرايە لىي مارە كراۋە دانىشى، پازىش نابى، دەتوانى نىكاھكەي ھەلۋەشېنپتەۋە)، كىژەكەش گوتى: ئەۋەي باوكم كىردوۋىەتى، منىش مۆلەتم دا و ھەلم بژارد، بەلام ويستم بزانم كە ژنانىش بۆ كاروبارى خۇيان شتىان بەدەستە.

۴- ئىمامى بوخارىي لە فەرمودەي ژمارە (۴۱۱۶) دەگىرپتەۋە كە ژنىك بە ناۋى (برىرە)ۋە، ژنى (مغىث) ناۋىكى كۆيلە و پەشتالەۋ ناشىرىن دەبى، برىرەش - كە نىزەك دەبى - خاتوۋ (عائشە) دەيكىرى و ئازادى دەكات، كەنيزەيش بەپېي باۋو نەرىت، ھەركات ئازاد كرا سەرىشك دەبى بۆ مانەۋەو جىابوۋنەۋە لە مېردەكەي، بۆيە لای نەمايەۋەو لىي جىابوۋىەۋە، چونكە زۆر بېزار بوو لەسەرو سىماي (مغىث) ى مېردى، ئەۋىش (برىرە)ى زۆر خوش دەويست. (ئىبن عەباس) دەلى: (مغىث) لە پىشتى (برىرە)ۋە دەرچوۋ و ئەسرىن لە

چاوی دهرژا به سهر ریشیاو تهری دهرکرو ههردهم دهگريا بوی ! نهوسا پیغه مبهه (صلی الله علیه وآله وسلم) (بریره) ی بانگ کردو گوتی: کاش دهچوویته وه لای. گوتی: نهی پیغه مبهه ری خوا ! فرمانم پی دهکهیت بهو داوایهت یانا؟ فهرمووی نهخیر.. تکات لی دهکهم، بریره گوتی: هیچ کاریکم پیی نهی نهی پیغه مبهه ری خودا!!

به لی لهم فهرموودانه و له چهند فهرمووده گهلیکی تره وه که له بهر دریزبوونه وهی باسه که نه مانهینان - پوون بوویه وه که ژنان به نازادانه دهتوانن لای سهرۆکی دهولته تیش پابوچوونی خوین دهرپرن و داکۆکی له مافه کانی خوین بکه ن و پیویسته له سهر هه موو که سیش گوینان بو بگری و له چوارچیوهی ئیسلامدا داخوازی یه کانیان جی به جی بکات، به تایبهتی له مه سه لهی (زهواج) دا، چونکه په وای هه ق نییه به زور مروقیک بکریته هاوسه ری که سیك، به هیچ شیوه یه که هزی لی نه کات.

ژنان سکالا ده به نه لای پیغه مبهه ﷺ

(ئه سمای کچی یزید نه نصاریه) دهچیته لای پیغه مبهه ﷺ ده لی: من نوینه ری کۆمه لی له ژنانم ناردوو یانم بیمه لات ئهم پرسیاره بکه م و وه لامه که ی به رمه وه بوین... پرسیاره که ئهمه یه که ئیمه وه کو ژنان ده بینن پیاوان زیاتر ناماده ی نویره کانی (جومعه و جه ماعهت) ده بن و ده چنه جیهاده وه، ئیمه ش له ماله وه مال و مندالیان بو به خیو ده که ی، بلییت وه کو ئه وان پاداشتمان هه بی نهی پیغه مبهه ری خوا! پیغه مبهه ریش ﷺ پرووی له هاوه لان کردو فهرمووی: تا ئیستا بیستووتانه باشت له ژنه، ژنیک بیت له مهر دینه که یه وه پرسیار بکات؟! گوتیان: نه خیر نهی پیغه مبهه ری خوا! فهرمووی: ده بچو هه وال بهو ژنانه ی تریش بده که: ئه و باشگو ی رایه لی و به خیو کردنی مال و منداله تان به رامبهه به پاداشی ئه رک و هه ولی پیاوانه.

تیبینی:

نازادی بو دهرپرینی پابوچوون، سنووری هه یه و نابی هیچ که سیك لهو سنووره دهرچیت، خو نه گهر که سیك لیی دهرچوو به ئاره زوی خو ی پینووسه که ی، یان زمانی خسته گهر، وه بی شهرم وشکو له موسلمانان و خاوه نی ئهم دینه، که وته ئاخواتن دژ به ئیسلام - لیرو له و ی - نه وه له حاله تی ئاوادا پینان لی ده گیردی و نازادی ئاوا قه دهغه ده کریت، چونکه ئازاری کۆمه لی مروقی تر ده دن، وه نه و لاتیه ییش ولاتیکی ئیسلامیه و ده بی ریز له به ها پیروژه کانی بگیری... دیاره ئهم مه سه له یه له گه ل که سیکی نه شاره زادا، که

بیهوی گومان و دووډلی خوۍ له هه نډۍ مه سه له دا پره وینیتته وه جیاوازی هیه، بۆ ئه مه یان پرښکۍ (مناظره) و لیکولینه وه هیه له هه ر باسیکدا بۆی پوون و ئاشکرا نه بیټ، به لام نه و کسه فیروبووه که هه میشه زمان و قه له می خراپ و به د ده لیټ، بی ئه وه ی بیهوی شاره زاو پرینما بکړیت له ئیسلامدا، هه قه ریۍ لی بگریډرۍ.

ژنان ده توانن فیرو زانیاریه ک بین

هه ر ئایه ت و فهرمووده یه که له باره ی فیروبوونی زانست و زانیاریه وه هاتین، ژن و پیاو تیا یاندا وه کویه که هاو به شن و پیویسته هه ردو و فیریان بین و له کارۍ پوژانه یاندا کاریان پی بکه ن، بویه (ئیین هه زم) ده لیټ: (وفرض علی کل امرأة التفقه فی کل ما یخصها کما ذلک فرض علی الرجال...) هه روا له سه ر باسه که ی ده چی و ده لیټ: (ولو تفقحت امرأة فی علوم الدیانة للزمننا قبول نذارتها، وقد کان ذلک، فهؤلاء أزواج النبی ﷺ وصواحبہ قد نقل عنهن أحكام الدین - وقامت الحجة بنقلهن، ولا خلاف بین أصحابنا وجميع أهل نحلتننا فی ذلک، فهن أزواجه علیه السلام: أم سلیم وأم حرام وأم عطیة وأم کرز وأم شریک وأم الدرداء وأم خالد وأسماء بنت ابی بکر وفاطمة بنت قیس وبسرة، وغيرهن، ثم فی التابعین: عمرة وأم الحسین والرباب وفاطمة بنت المنذر، وهند الفراسیة وحبیبة بنت بسرة، وحفصة بنت سیرین و غیرهن) الإحکام فی أصول الأحکام ج ۳ ص ۳۲۴. که و ابو و فیروبوونی زانیاری یه ئیسلامیه کان و هه رچی پیویستی ژیا نی ئینسانه کانی له سه ر بیټ، پیویسته له سه ر شانی ژنانیش وه کو پیاوان، ته نانه تی نه گه ر نه وان شتیکیان داهیئا و ئیجتهدیکیان بوو له هه ر مه سه له یه کدا پیویسته جیهانی ئیسلامه تی گوپرایه لیان بن و کارۍ پی بکه ن، چونکه فهرمووده ی: ((من یرد الله به خیرا یفقهه فی الدین)) گشتگیره بۆ پیاوو ژنان.

ئیمامی (بوخاری) له خاتوو (عایشه وه) - خودای لی رازی بیټ - ده گپړیتته وه ده لیټ: ((نعم النساء نساء الأنصار لم یمنعن الحیاء أن یتفقهن فی الدین) به خ له ژنانی نه نصار، چونکه بۆ فیروبوونی کاروباری دین، شه رم ریۍ لی نه گرتن. دوو باره (بوخاری) له (زینب بنت أم سلمه) وه ده لیټ: (أم سلمه) هاته لای پیغه مبه ر ﷺ گو تی: (یا رسول الله! إن الله لا یستحي من الحق، فهل علی المرأة من غسل إذا احتلمت؟ قال النبی ﷺ: إذا رأت الماء) ئه ی پیغه مبه ری خوا! خودا هه قه و شه رمی له هه ق نییه، مه گه ر ژنیش خو ششتنی له سه ره کاتی (ئیحتیلام) بوو؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: هه رکات ئاوی دیټ. واته: نه گه ر که سیک له خه ویا نه و کاره ی کرد، له هه مان کاتی شدا (ئاوی) هاته وه و ئاوه که ی دیټ، ده بی خوۍ بشوړیت

(پیاو بی یان ژن). ئوم سەله مە ی خیزانی پیغمبەر ﷺ له بیستنی ئەو قسە یە شەرمگرتی و دەم و چاوی داپۆشی و گوئی: مەگەر ژنیش ئیحتیلامی دەبیّت؟! پیغمبەر ﷺ فەرمووی: دەستت بەخێردا بچیت، ئە ی ئەگەر وانییە چۆن منداڵ لەدایکە کە ی دەچیت؟.

ژنانی سەردەمی پیغمبەر ﷺ لەبەرەمبەر کاروباری دینیاندا ئاوا بوون، هەرگیز شەرم پێی لی نەگرتوون لە پرسسیارکردن، پیغمبەریش ﷺ دنە ی دەدان و پێیدەفەرموون: (فلتسأل، فإن طلب العلم فريضة). واتە: دە با ژن پرسی، بەراستی هەولی فیروونی زانیاری (فەرن) و پیویستە. بۆیە ژنانیش لە پیغمبەریان ﷺ خواست کە پۆژیکیان بۆ تەرخان بکات بۆ وەرگرتنی زانست و زانیاری، ئەویش ﷺ بەلێنی دانێ و هەموو کات لەو ژوانەدا دەچوونە خزمەتی و ئامۆژگاری دەکردن. دیارە هەر شتێک پیویستی ژیان بیّت، لە ئیسلامدا پێی پێدراوە کە ژن و پیاو فیرو ببن، بەلکو پیویستی کردۆتە سەریان، بەتایبەتی ئەو زانیاریانە ی پەوهندیان بە ژنانەوه هەیه وەکو منداڵبوون و نەشتەرگەری بۆ ژنان و... هتد. ئیسلام بەفەرزی دەزانێ کە ئەو جوۆرە ژنانە لە کۆمەلگە ی موسلماناندا ببن، وەبە واقعییش بوون و کاریان کردووه.

ژنان هەقیانە فیرو پیشە و پیشەسازی بکری، زانی بەناوبانگ (ئین عابدین) ی حەنەفی ئەو مەبەستە رادەگەیه نیّت کە دەلیّت: (فله - أي للأب - دفعها - دفع ابنته - لامرأة تعلمها حرفة كتطريز وخياطة مثلا).. بەلام هیندی پیشە هەیه کە پتر شایستە ی پیاوانە وەکو بیناسازی و کاری میکانیکی - پیویست نییە ژن خۆی پیوه سەرقال بکات، چونکە بە پیاوانیش دەکریّت. ژنانی پزیشک دەتوانن (عیادە) بکەن وەوکاری ژنانە ی تیا بکەن، مەگەر زەرورەت بیّت پیاوانیش بیبینن.

ژنان - ئەگەر پیویست بوو - دەتوانن لەگەڵ مەحرەمی خۆیاندا بچنە دەرەوه ی ولات بۆ خۆیندنی ئەو زانیاریانە ی پیویستن بۆ ژنان و لەولاتی خۆیاندا مەیسەر نابیّت.

ژنان دەتوانن ژنانی تر فیرو پیشە و پیشەسازی و نووسین و خۆینەواری بکەن، (ئەبووداود) دەلی: (شفاء بنت عبدالله) گوئی: من و خاتوو (حەفصە) پیکەوه بووین و پیغمبەر ﷺ هات و فەرمووی: ئەوه بۆ حەفصە فیرو چارەسەری نەخۆشی (نەملە) ناکەیت، هەرچۆن فیرو نووسینت کرد؟ (نەخۆشی نەملە: لەتەنیشت مروّقه وه کۆمەلە برینیك دەرەچن و هەمیشە خاوەنەکە ی وادەزانێ میروولە پیوه ی دەدا، خاتوو شفاء چارەسەری دەکرد).

لەم فەرموودەوه وەرەگیردری کە ژنان دەتوانن، ژنانی تر فیرو نووسین و خۆینەواری

بکەن و هیچ قەسەیه کیشی تیدا نیە (وەکو خطابي و ابن القيم) دەڵێن.

(ئێین خەلەکان) لە کتێبی (وفیات الأعیان) دا باسی خاتوو (شەهە بنت أبی نصر) دەکا و دەڵێت: (شەهە) خان یەکیەک بوو لە ژنە زاناکانی ئەو سەردەمە ی خۆی، وە لە هونەری خۆشنووسیدا بەلا دەست بوو، خەڵکانی زۆریشی فێر کردوو، وە لە ساڵی (٥٧٤هـ) کۆچی دوایی کرد.

(مقری)یش لە کتێبی (نفح الطیب) دا دەڵێ: (ئێین حبان) لەبارە ی (عائشە بنت أحمد القرطبية) گوتیەتی: (لم یکن فی زمانها من حرائر الأندلس من یعدلها علما وفهما وأدبا، وكانت حسنة الخط تكتب المصاحف) توفیت سنە (٤٠٠هـ). واتە: لە سەردەمی خۆیدا (لە ئەندەلووس)، لە ناو ژنانی ئازاددا، لە پرووی زانست و تیگەیشتن و وێژە و ئەدەبە وە وێنە ی نەبوو، وە ژنیکی خۆشنووسیش بوو، گەلی جار قورئانی دەنووسیە وە، ئەو بوو ساڵی (٤٠٠هـ) ک بە یە کجاری گەرایە وە بۆ لای خودای گەرەو میهرەبان.

بیگومان لە فێربوون و فێرکردنی ژنان لە قوتابخانە و لە هەر شوێنیکی تردا، پێویستە کۆمەڵە ئاراستە و (تعالیم) یکی ئیسلامی پەچا و بکری، لە وانه:

١. قوتابخانە و رێ و شوێنی خوێندنیان لە کوران جیا بی، بەتایبەتی لە قوناعی ناوەندی و دواناوەندی و زانکۆ و بەرەو ژوررترا.

٢. جل و بەرگی بالاپۆش و (حیجاب) ی ئیسلامی پەسەند لە بەر بکەن بۆ هاتووچۆیان بۆ قوتابخانە.

٣. هەتا دەکرێت دەبی ژنان وانهکان بڵێنە وە پێیان.

٤. بەرنامە ی خوێندنیان ئیسلام پەسەند بی.

خشل و زەنبەری ژنان

خۆ جوانکردن و خۆپازاندنە وە – لە سنووری خۆیدا – بە جل و بەرگی جوان و، پاک و تەمیزی لاشە و جەستە بۆ ژنان شتیکی حەلال و رێ پێدرا وە لە ئیسلامدا، خودا دەفەر موی: (قل من حرم زينة الله التي أخرج لعباده والطيبات من الرزق). (أعراف: ٣٢) نەك هەر رێپێدرا بی، بە لک و ئەوەند کە ئیسلام باسی پاک و تەمیزی و خۆجوانکردن و خۆ ئارایشدان دەکات، هیچ ئایین و بیروکەیه ک بە لایدا نەچوو.

خشل و زەنبەر بۆ ژنان – بەتایبەتی ژنانی میرددار – شتیکی (مستحب) و کاریکی پەسەندە، ئیمامی (ئەحمەد) لە خاتوو (عایشە) وە – خودا رازی بی لێ – دەگیرێتە وە

دهلئى: (كانت امرأة عثمان بن مظعون تخضب وتتطيب فتركته، فدخلت علي فقلت: أمشهد أم مغيب؟ فقلت: مشهد، عثمان لا يريد الدنيا ولا يريد النساء). واته: هاوسه ركهى (عوسمانى كوپرى مظعون) خه نهى ده گرت و، بونخوشى به كارده هينا، جا بو دوايى ديتم وازى ليهينا و هاته سهر دانم، منيش پيمگوت: له ماله (عوسمان) يا نا ؟ (عايشه - خودا لى رازى بيت) و ايزانى بويه خه نه و بونخوشيه كهى جارنى نه ماوه، عوسمانى مي ردى له مال نييه) نه و يش گوتى: له ماله، به لام نه دنياى ده وى، نه ژنان. عايشه دهلئى: پيغه مبه ر (صلى الله عليه وآله وسلم) هاته وه و بوم باس كرد. جا بو دوايى كه پيغه مبه ر ﷺ به عوسمان گه يشتبوو، پيگوتبوو: ((أتؤمن بما تؤمن به؟)) واته: ناخو توش باوه رت به وه هيه، ئيمه باوه رمان پيى هيه ؟ گوتى: به لئى.. نهى پيغه مبه رى خودا ! پيغه مبه ريش ﷺ فهرمووى: ((فأسوة مالك بنا)). په يره وى له ئيمه بكه. واته: نابى پشت له دنيا و له ژنان بكرى، مه گهر كه سيك نه خو ش بى و تواناى نه بى، كه و ابو نه و حال ته ت له گهل ژنه كه ت بگوره و با نه و يش خو بران نيته وه بو تو. (ئهم باسه له (نيل الأوطار - شهوكانى بهرگى ۶ ل ۲۱۴ هاتوه).

به لئى.. له به شيك له په يوه ندييه كانى ژن و مي ردييه، خو شه ويستى و سوزو ميه ره بانى بويه كتر، به هر شتيك نه و خو شه ويستيه زياد بكات، ده بى هم ژنان، هم پياوان هه ولى بو بدن، ژنان ده بى - له سنوورى خويدا - هه ميشه هه ولى خو جوان كردن و خو پازاندنه وه بدن بو مي رده كانيان، پياويش هه روا به جل و بهرگى جوان و خو شورين و چوونه گهر ماوه وه - له سنوورى خويدا - ده بى دريغى نه كات، نه گينه پيچه وانه كهى ده بيتته مايه ي كه م سوزى و كه م دلوقانى و يه كيكي تر دلى ده رفينى...!

ژنان به تايبه ت وا خولقاون، پتر له پياوان حه زيان له خو جوان كردن و نارايشه، ئيتر له هر تيره و خيل و هوزو عه شيره تيك هه بن، پله ي سياسى و خو ينده واريان هه ر شو ينيك گه يشتبى، بويه ژنه گوندن شينيك و خاوه ن دكتورايه كه هه ردوو وهك يه كه هه ول بو زيرو زيوو و خشل و زه ن به ره ده دن، من ناليم نه وه ماناى نه وديه كه ژنان به سروش ت خو يان به كه م ده زانن له پياوان، بويه سه د نه و نده ي پياوان خو خهريك ده كه ن به خشل و زه ن به ره وه به مبه سته خو شيرين كردن لاي پياوان، به لام له واقيعدا شتيك هه يه كه ناوا پال به ژنانه وه ده ني ت كه هه موو هويه كه به كاري بن بو خو جوان كردن، ته نانه تى خو شيان پروت بكه نه وه، تا به لكو ده نه و نده ي تر پياوان حه زيان لى بكه ن !

راسته ژنان به سروش ت حه زيان له خشله، بويه قورئان له سووره تى (زوخروف: ۱۸) ده فهرموى: (أو من ينشأ في الحلية وهو في الخصام غير مبين). هه ر نه ميه كه زيرو زيوو

ئاوریشم بۇ ژنان پەوايە، كەچى بۇپياوان رى ئەدراو: ((حرم لباس الحرير والذهب على ذكور امتي وأحل لأناثهم)) ترمذى دەگىپتەو.

ژنانى بەر لە ئىسلام، ژنانى ھاوئەلەن لە سەردەمى ئىسلامدا، ھەموو جۆرە خىشلىكىيان بەكار دەھىنا: ئەنگوستىلە ھەمەجۆر، ئەنگوستىلە پەنجە دەست، پەنجە قاچ، ئىمامى بوخارىيە لە (ئىبن عەباس) ھەم دەگىپتەو: دەلىت: (شهدت العيد مع النبي ﷺ فصلى قبل الخطبة، فأتى النساء فأمرهن بالصدقة، فجعلن يلقين الفتح والخواتيم في ثوب بلال). لە پەوايە تىكى ترە دەلىت: ((.. فجعلت المرأة تلقي قرطها)).

بەكار ھىنانى (كل) وگۆرپىنى رەنگى موو

كل: ئەو مادە ھاوئە ناسكەيە كە: بە ئامپىرىك چاوى پى پەش دەكرىت.. (ترمذى) و (ئىبن ماجە) لە (ئىبن عەباس) ھەم دەگىپتەو: دەلىت: (كانت عند النبي ﷺ مكحلة يكتحل منها ثلاثا في كل عين). واتە: پىغەمبەر ﷺ (كلدان) كى لا بوو، ھەموو جار چاوى پى دەپىزى، ھەر چاوى سى جار، كە واپوو بەكار ھىنانى (كل) بۇ ژن وپياو، كاريكى رى پىدراو ھەردو دەتوان بەكارى بىن و چاوى پى برىژن.

بەكار ھىنانى ھەمادەيەك بۇگۆرپىنى رەنگى موو

ئىمامى (موسليم) لە (جابر بن عبد الله) دەگىپتەو كە پۆژى (فەتى مەككە) باوكى (ئەبووبەكرى صديق) يان ھىنا بۇ لاى پىغەمبەر ﷺ سەرپىشى لەسپىتيدا دەتگوت (سەغامە، يە، (سەغامە: گىايەكە: گول و بەرەكە ھەردو سپىن) پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((غَيَرُوا هَذَا بَشْيَاءٍ وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ)). واتە: ئەم رەنگە سپىيە (سەرپىشى) بەشتىك بگۆرن، بەلام لە پەش دوور بگرن.

ھەر ئىمامى (موسليم) فەرموودەيەكى دى دەھىنىت: ((إن اليهود والنصارى لا يصبغون فخالقوهم)). واتە: جوولەكەو گاور بۇيە ناكەن (واتە: رەنگى سەرپىش) ناگۆرن. ئىو ئەى موسلمانان! خو لەوان جىياكەنەو، واتە: رەنگى سپى سەرپىشتان بگۆرن.

* ئىمامى نەووى دەلىت: گۆرپىنى رەنگى موو بۇ پياوان و ژنان بەرەنگى زەرد يا سوور، كاريكى پەسەندو (مستحب) ە، بەلام بەرەنگى پەش ھەرامە (واجتنباوا السواد) بەلگەيەتى.

* (ئىبن ھەجەرى عەسقلانى) دەلى: بەكار ھىنانى رەنگى پەش لەكاتى جىھادا ھەندى زانا رى پىداو، زاناي وايش ھەيە لەھەموو كاتدا رى پىداو، دەستەيەكيش لە زانا پىشىنەكان پىيان پىداو، لەوانە: (سعد بن أبى وقاص، عقبه بن عامر، الحسين، الحسن، جريرة) ھتد،

پاش ئەوانیش زانا گەلیک پێیان پێداوه، ئینجا سەبارەت بەو فەرموودەیە کە دەفەرمووی: (جنبوا السواد) بۆ کەسیکە بەتەواوی سەری سپی بووبێت و بەرەنگ و پوخساریشیەو دیار بێت، بەلام کەسیک لاو بێ و مووی سەرو پێشی سپی بوبێ، دەتوانی پەشی بکات: ((کنا نخضب بالسواد إذا كان الوجه جديدا، فلما نفض الوجه والأسنان تركناه)).

(ئێبن قەیم) دەلی: ئەگەر کەمێک لە پەنگی رەش تێکەلی خەنە بکری و سەرپێشی پێ پەنگ بکری، ئەو لە حالەتی ئاوازا قەیدی نییە، چونکە پەنگی مووەکە لەنیوان پەش و سووردا پەنگ دەداتەو. دیسان ئەگەر ئەو پەنگە پەشە، پیاویکی پێر بۆ خەلەتاندنی ژنان بەکاری بێنێت، یان ژنێک بۆ چەواشەکردنی پیاوان بەکاری بێنێت، بێگومان حەرەمە، خۆ ئەگەر بۆ ژنەپێنان و مێرد کردن نەبوو، هیچ قەیدی نییە، دەلی: ((فقد صح عن الحسن والحسين - رضي الله عنهما - أنهما كانا يخضبان بالسواد)). (تحفة الأحوذی: شرح جامع الترمذی).

کەوابوو ژن و پیاو هەردوو دەتوانن - بەمەرجی - بۆ چەواشەکاری و تەدلیس نەبێ - پەنگی موویان، بگۆرن بەهەر پەنگێک خۆیان دەیانەوی، واتە: پیاوێکە لەبەر ژنەکە ی خۆی و، ژنەکەش بۆ پیاوێکە ی خۆی بێت، بۆیە هەقە ئافەرەتانی بێ مێرد، بەهیچ شێوەیەکی نزیکی ئەو بۆیە و پەنگ کردنە نەکەونەو، تا چەواشە ی ئەم و ئەو نەکەن و بیانخوازن بەنرخێ لاویەتی، کەچی وایش نەبێ.

دەستگرتنە خەنە

(ئەبوو داود) لە خاتوو (عایشە) دەلی: (هند بنت عقبة) ی خیزانی (ئەبووسفیان)، پاش (ئەبووسفیان) ی مێردی، پۆژی فەتەحی مەککە موسڵمان بوو و گوتی: ئەو پێغەمبەر ﷺ! بەیعتەم لێوەرگرە. فەرمووی: ((لا أبايعك حتى تغيري كفيك كأنهما كفا سيع)) لە بەر ئەو کە دەستەکانت لە دەستی دروندە دەچن، تەبەخەنە ئەیانگۆری، بەیعتەت لێ وەرناگرم!.

دوو بارە (ئەبوو داود) لە خاتوو عایشە دەلی: ژنێک لە پشت پەردەو دەستی پاکیشا بۆ ئەو کە نامەیک بەدات بە دەست پێغەمبەرەو ﷺ ئەمیش دەستی نووقاندو نامەیکە ی لێوەر نەگرت و فەرمووی: ((ما أدري أيد رجل أم يد امرأة؟)) نازانم ئایا ئەمە دەستی پیاو، یان دەستی ژن؟ ژنەکەیش گوتی: دەستی ژنە. فەرمووی: ((لو كنت امرأة لغيرت أظفارك)). واتە: ئەگەر ژن بویتا و ئۆصوولی ژنانت پەچاوەکردبا، نینۆکە کانت دەگۆری. کەوابوو ژنان هەردەبێ نیشانە ی خۆیان پیاو دیاری و هەمیشە پاک و تەمیزی لە پەنگ و پوخسارو جەستەیاندا دیار بێ.

به کارهينانی خه نه به تاييه تي بۆ ژنی ميژدار (مستحب) و کاريکی په سهندو، هه قه ژنان ههردو دهستان تا دهگاته جومگه دهستان له خه نه بگرن، چونکه دهبيته هوئی جوانی و زهنبه بۆيان، ههروه هه قه خه نه له قاجيان تا دهگاته قوله پي بگرن، به تاييه تي ميژدار وهكو زاناکان دهليين، به لام ئهم کارانه بۆ چاره سهر نه بي بۆ پياوان ريی ليگيراه. له فهرموده يه کدا هاتوه: ((كان النبي ﷺ يلعن القاشرة والمقشورة)) رواه الإمام أحمد. خاتوو عايشه دهلي: پيغه مبهرم ﷺ نه فريني له و ژنانه دهکرد، دهمووچاويان بۆ ژنان هه لدهگرتو، نه فريني له وانه يش دهکرد که دهمووچاويان بۆ هه لدهگرا.

هه لگرتنی دهمووچاو

دهمووچاو هه لگرتن ئه وه يه که ژنان دهچوونه لای ژناني تر، ده رمانیکيان ده دا له پوخساريان و گهش ده بوونه وه هيج شتي کيشی پيو نه ده ماو ناسک و نه رمۆله ده بوون. جا ئه وکاره ی ئه مرۆش که ژنان بۆ خويان، يان له يانه ی خو جوانکردن ئه و ماده گيراوانه به کار ده يين و پهنگ و پوخساريان سوور، يان سپی، يان سوور سپی و هه ده گيری، کاريکی هه رame، چونکه ئه و ماده کيمياويانه زه ر روزيانيان پي ده گه يه نن ئه گه ر بۆ دوايش بيت، له ولايشه وه (ته دليس) و چه واشه کاريه، چونکه ژنيکی ناشيرين، ده توانی سه ده ئه وه نه دی ژنيکی شهنگ وشووخ خوئی بگوپی و بازاری خوئی پيگه رم بکا و سه رنجی داخوازن پابکيشيت بۆ خوئی و، به رامبه ره که ی له خسته به ريت، ئه مهش هه رame، ئيتر قسه له و هه موو زه ر روزيانه دارايی يه ناکه ين که له ولاتی ده دن و خوشيان گيرۆده ده بن، هه تا ده گاته که س و کار، يان ميژديان، ئه بي ئه وه مان له بير نه چييت که ژناني ميژدار، ده توانن له ماله وه به و ماده گيراوانه که زيان به پوخساريان ناگه يه نييت، خو ئاراييش بدن بۆ ميژده کانيان و به وه خو ئاماده بکه ن بۆ يه کتر، که ئه وه له ئيسلامدا به شي که له مافي ژن و ميژدی له سه ريه ک، پياوه که له سنووری خویدا، خوئی پاک و ته ميز پابگری، ژنه که يش له چوارچيوه ی خویدا خو ئاراييش بدات تا هه ردو ئاماده ده بن، ئه گينه سه ته میان له يه کتر کردوه.

به کارهينانی بۆنخوشي

به کارهينانی هه ر ماده يه کی بۆنخوش له ده موچاو و موو و جه سه ته و بۆنکردنی، يان هه لگرتنی کاريکی (مستحب) و په سهنده، ئيمامي (بوخاريی) له خاتوو عايشه وه - خودای ليپرازی بيت - ده گيريت هه وه ده لييت: ((كنت أطيّب رسول الله بأطيب ما يجد، حتى أجد وبيص الطيب في شعره ولحيته)) پيغه مبهرم ﷺ بۆنخوش دهکرد، به بۆنخوشترين شتيک

بووبای، تا دهمدیت مووهوکانی پیشی بریسکهیان دهات.

بهکارهینانی بۆنخۆش بۆ ژن و پیاو حه‌لّله. (ئه‌بوو سه‌عید) ده‌لی: باسی ژنیکیان ده‌کرد لای پیغه‌مبهر ﷺ گویا ئه‌نگوسیله‌ی به‌ میسک ناوخه‌نکردوه، ئه‌ویش ﷺ فه‌رمووی: ((وهو أطيب الطيب)) نه‌سای. واته: میسک له‌هه‌موو بۆنخۆشه‌کان بۆنخۆشتره، که‌واته‌ بابه‌کاری بی‌نی.

بۆنخۆشی ژنان به‌ماده‌یه‌ک ده‌بی، به‌په‌نگه‌که‌ی ده‌زانری، به‌لام بونی نییه (وه‌کو زه‌عه‌فران)، هی پیاوانیش بۆنه‌که‌ی هه‌یه‌و په‌نگی نییه (وه‌کو گولّو)، ئه‌وه‌یه که‌ پیغه‌مبهر ﷺ ئه‌فه‌رمووی: (طيب الرجال ما ظهر ريحه و خفي لونه، وطيب النساء ما ظهر لونه و خفي ريحه) ترمذی.

ژنان تا له‌ماله‌وه‌ بن، ده‌توانن هه‌موو جوړه بۆنخۆشییه‌ک به‌کاربه‌یّن، به‌لام که‌ له‌مال ده‌رچوون نابی بۆنخۆشی وه‌ک (عه‌تر) و ئه‌و مادانه‌ به‌کار بیّن، ئه‌مه‌یه که‌ پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((إذا استعطرت المرأة فمرت على القوم ليجدوا ريحها فهو كذا وكذا - قولا شديدا)). واته: هه‌رکات ژن بۆنخۆشی به‌کاربه‌یّنیت وه‌کو (عه‌تر) و له‌مال چووه‌ ده‌ر، تابۆنه‌که‌ی بیسن، حالێ خراپ ده‌بی. هه‌روه‌ها کاتێ بۆنخۆشی به‌کارهینا، نابی ئاماده‌ی مزگه‌وت ببی بۆ نوێژه‌کان، بۆ ئه‌مه‌یش فه‌رمووده‌ گه‌لیک هه‌یه، چونکه‌ ژنان جیگه‌ی سه‌رنج پاکیشانی پیاوان، له‌به‌رئه‌وه‌ نابی کارێ بکه‌ن، پیاوان له‌ خۆیان به‌خه‌به‌ریّن، خۆ بیگومان عه‌ترو ئه‌و جوړه مادانه‌ش له‌وانه‌ن که‌ پیاوان به‌ خه‌به‌ر دیّن.

قژێ سه‌ر

قژشتیکه‌ جوانی ده‌به‌خشی به‌مروّ، بۆیه باسیکی دورو درێژی هه‌یه: داهینان و شانه‌کردنی و پۆنکردن و چه‌ورکردنی، هه‌لکیشانی، هتد. پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((من كان له شعر فليكرمه)) ئه‌بووداود. هه‌ر که‌سیک قژێ هه‌یه، ده‌بی پێزی لی بگری: واته: پاک و ته‌میزی و شانه‌و پۆنی بکا، ده‌سه‌به‌رداری نه‌بی تاوه‌کو لبادوخورى بکێ به‌یه‌کا و سه‌روسیماي ئالۆز بکات.

خاتوو (عایشه/خ) ده‌لی: سه‌ری پیغه‌مبهرم ﷺ شانه‌ ده‌کردو بی نوێژیشبووم: ((كنت أرجل رأس رسول الله وأنا حايض)) بوخاری. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هاتوو (ئه‌نه‌س ده‌یگێرپێته‌وه) پیغه‌مبهر ﷺ گه‌لی جار مووی سه‌ری پۆن ده‌کردو پێشی شانه‌ ده‌کرد: ((كان رسول الله ﷺ يكثر دهن رأسه وتسريح لحيته)).

به‌لام خۆکردنه‌ خزمه‌تکاری قژو هه‌میشه‌ بچیه‌ی لای ئاوێنه‌یه‌ک و شانه‌و پۆنی بکه‌یت،

له سنوور دهرده چي و (مهكروهه)، ئه مهيه كه دهرمووي: ((نهى رسول الله ﷺ عن الرجل إلا غبا)) نه سايي. واته: بهيناو بهين نه بي، پيغه مبهري ﷺ ريي له قژداهييان و روئكردني مووگرت. ئه م باسي قژ شانه كردن و پوئكردنه يي و... هتد بو ژن و پياو وهك يهكه، بگره ده بي ژنان زياترو باشتربه دم قژيانه وه بن و پاك و خاوييني بكن و شانه ي بكن، به تايبه تي تر ئه گهر مييرد دار بوون، به لام ئه مانيش ده بي وريابن خو نه كه نه كاره كهرى قژيان و ههرده م خهريكي بن.

هه لكيشاني مووي سپي

بو ئه مهيش فهرمووده زوره، له وانه: ((نهى رسول الله ﷺ عن نتف الشيب)) نه سايي. يان دهرمووي: ((لاتنتفوا الشيب...)) ئه بووداود. به لام له باتي هه لكيشان ده توانري خه نه و رهنگ بكريت.

تاشيني به شي له مووي سهر (بو ژن و پياو) قه ده غهيه

تاشيني لايه كي سهر، له بهر نه خووشي نه بيتت كاريكي حه رامه، ئه وهيه كه (ئيبن عومهر) ده لي: ((نهى رسول الله ﷺ عن القزع، فقيل لنا: ما القزع؟ قال: أن يحلق بعض رأس الصبي ويترك بعض)). (ئيبن عومهر/خ) ده لي: كاتي پيغه مبهري ﷺ منداليكي ديت، هه ندي له سهرى تاشراو بوو هه نديكي هيلرا بوويه وه، ريي ليگرت و فهرمووي: (إحلقوه كله، أو أتركوه كله) نه سايي، ئه بووداود. واته: يا هه مووي بتاشن، وه يان هه مووي بهيئنه وه.

(عبدالله بن جعفر) ده لي: پيغه مبهري ﷺ مو له تي بو (ئالي جه عفر) - كه شه هيد ببوو- دانا، كه دواي سي پوژ بيته لايان، پاشان هات و فهرمووي: ((لا تبكوا على أخي بعد اليوم، ادعوا لي إبنني أخي)) له م پو به دواوه بو براكه م (جه عفر) مه گرين، ده سا برازاكانم بو بانگ بكن، عه بدوالله ده لي: بانگيان كردين وهاتينه لاي، ههر ده تگوت به چكه چوله كه ين، پاشان فهرمووي: ((أدعوا لي الحلاق)) سهر تاشم بو بانگ بكن، ئه وسا سهر تاشيان هيئاو سهرى تاشين. (نه سايي و ئه بووداود)

له م فهرموودانه وه دهرده كه وي كه: تاشين و نه تاشيني سهر، ههر دوو حه لاله، مه گهر كاتييك له هيشتنه وهيدا سه روسيماي مروقه تييك بجيت، وه يان ببيتته داب و نه ريتي خه لكاني خراپ و خوانه ناس، به لام له م مه سه لهيه دا ژنان جياوازيان ههيه، بويه بو ئه مان سهر تاشين ريي ليگيراوه. (عه لي كوړي ئه بي تاليب) ده لي: ((نهى رسول الله ﷺ أن تحلق المرأة رأسها)) نه سايي. واته: پيغه مبهري ﷺ ريي له ژنان گرت سهر يان بتاشن. مه گهر پيويست و زهروورته بي، بو نموونه: ئا فره تيكي نه خووش، يان ئا فره تييك نه تواني خزمه تي قژي خو ي بكات، وه كو ئيماي (ئه حمه د) ده لي: هيوا دارم له و كاته دا خراپ نه بي.

په یوه ستکردنی قژ به قژه وه

لکاندن و په یوه ستکردنی قژ به قژه وه به مه به سستی خو جوانکردن و زور کردنیان، کاریکی حرام و قه دهغه یه، چونکه:

یه کهم - بوخاری و موسلیم - له نه بوو هوره یوه ده گپړنه وه که پیغه مېهر ﷺ - فهرمووی: ((لَعْنُ اللَّهِ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ)). واته: نه فریننی خودا لهو ژنانه بیټ که: قژ ده لکینن به قژنی خو یانه وه، یا به قژنی ژنانی تره وه، وه له قژ بو لکینراوه که ش نه فرین بی، وه له ژنانی خال کوت و خال بو کوتراویش بیټ. دووهم - خاتوو عایشه/خ ده لیټ: کچوله یه کی (نه نصاری) میړدی کرد، پاشان نه خو شکه وت و قژنی سهری هه لوه ری، نه و جا ویستیان به قژنی ژنانی تر بو ی په یوه ست بکه نه وه، جا بو حوکی نه وه له پیغه مېهریان ﷺ پرسى، نه ویش فهرمووی: ((لَعْنُ اللَّهِ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ))، که و ابو لکاندن قژنی ژنانی تر به قژه وه، حرام و پړی لی گیراوه، بویه پیغه مېهر ﷺ بهو شیوه یه نه فریننی له هه ردوولا کرد.

لکاندن (موو) به (موو) وه، نه وه حوکه مه کی بوو، بی جیاوازی له نیوان ژن و پیاو دا، به لام نه گهر ده زوو و به کړه و خوری و ناوری شمی لکاند به قژیه وه، به مه به سستی جوانی و خو جوانر کردن بو میړده کی - نه ک بو چه واشه و ته دلیس، نه وه وه کو (قاضي عیاضی مالکی) ده لیټ قهیدی نییه...

نه و قژانه که حرامه لکاندنیان به قژه وه، قژنی (صه ناعی) و ده ستکردیش ده گړتیه وه، چونکه چه واشه کاری و (ته دلیس) ده که به مانیش ده کړی، نیمامی (نه وه وی) له راقه ی فهرمووده ی ((صنفان من اهل النار..)) نه و ش وا ده بی که به په پرو عیمامه و هه ر شتیکی دی ده یکه ن، که و ابو ده سکاری سه روسیمای ژنان - به دهر بو میړدی خو یان، چه واشه کاری و ته دلیسه - بویه نه گهر به په پړ، به لوکه، به خوری.. هتد، بکړی و سهری خو ی له دواوه گهره بکا هه حرام و یاساغه.

باریک و نه نککردنی برؤ

زانا یان - که میکیان نه بی - ده لیټ: ده سکاری (برؤ)، واته: باریک و ته نک کردنیان حرامه، بو نه و ش نه م فهرمووده یه ده که نه به لگه و ده یه یټنن: ((لَعْنُ اللَّهِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالنَّامِصَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ، وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحَسَنِ، الْمَغِيرَاتِ خَلْقَ اللَّهِ...)) پیشه و موسلیم. واته: نه فریننی خودا لهو ژنانه بی: خال ده کوتن، یان خالیان بو ده کوتن،

برو باريك دهكهن، ددان تهنك و شاش دهكهن، فيطره تي خوداي پيډه گۆږن. چونكه لهو كارانه دا چه واشه و (ته دليس) ههيه، ئه گهر كه سيك بيان بيني - بهو شيويه - سهرنجي راده كيشتن و له خشته ي ده بهن و ده ستخه پړو ده بي، بويه بو ژني خاوهن ميږد ريډراوه، به مه رجی له بهر خاتري ميږده كه ي بيټ، چونكه خو جوان كردن و خو ئارايش بو ميږد، خوشه ويستي و دلوقاني زياد دهكات، وه بويه دهليښ: ژناني ميږدار، ده توان مووی دهمو چاو و سمیل و ريشيان لابه ن له بهر خاتري ميږده كانيان.

هه ندي زانا دهليښ: ئه گهر برو ته نكردن بووه نيشانه و كاري ژناني خراپ و فاحيشه چي، نابی ژناني تر بيكه ن. به ريز (عبدالكریم زهيدان) دهليټ: ههر برويهك پتر له سنووري خوی دريژو زياد بيټ، ده تواني ئاسايي بكریته وهو، زياده و پهل و پوكه ي لابریت، بيگومان ئهم رايه له رۆحي ئيسلامه وه نزيكه له پراو بو چوونه كاني تر.

خالکوتان و ددان شاشکردن

ئيمامي بوخاريي باقه يه كه فهرمووده ي - له باره ي خالکوتان و ددان شاشکردنه وه هي ناوه، له وانه: ((ئين عه مه ر - خ) ده لي: ((أن رسول الله ﷺ قال: ((لعن الله والوصلة والمستوصلة، والواشمة والمستوشمة)). به راستي پيغه مبه ره ﷺ فهرمووی: نه فريني خودا له ژني په يوه سته كره ي قژو په يوه ست بو كراوه كه يش، وه له خالکوت و خال بو كوتراو. وه فهرمووی: ((... والمتفلجات للحسن، المغيرات خلق الله)). به مه ستي نه فرين كردن له ژناني شاشكه ري ددانيان، چونكه وه كو گوتمان چه واشه كاري و (ته دليس) ي تيډايه، به تا يبه تي كه ژناني به سالا چوو ده يكه ن، بو ئه وه ئاماژه بيټ بو ته مه ن كه مي و لاويه يتان، تا به رامبه ره كه يان ده ستخه پړو بكه ن، له و لايشه وه ده سكار ي (فيطره ت) و دروست كراوه كاني خودايه.

دهنگو بويه كردني (پيلو) ي چاوو سه رو ژيري چاوو سووركردني كوئم و ليو

ئه مانه هه رچه ند هه ندي له زاناکان دهليښ: گوږانكاري به له دروست كراوه كاني خودادا، به لام بو ژناني ميږدار، پي ههيه، به مه رجی به مه به ستي خو ئارايشدان بيټ بو ميږده كه ي و خوشه ويستي و دلوقاني زياد بكات لای.

سووركردني نينو كي ده ست، به خه نه يان به و ماددانه تازه داهاتوون، هه لاله، مه گهر بو مه سه له ي ده ستنو يژو خوشورين گرفت دروست بكات، به لام دريژ كردني نينو ك - بي هو ي شه رعيي بو ييا و ژن - پيچه وانه ي سونه تي پيغه مبه ره ﷺ. ديسانيش ئه مپرو پتر بو ته داب و نه ريتي خو رئا واي يه كان، هي واردام نه كه ويته شويني ئه و كه سانه له خودا بي

خه بهرن و هیچ هه والیکیان له قهبرو قیامت نییه.

قژ برین - که ئیستا بۆته هویهک بۆ خو ئارایشدان لای ژنان - بهمهرجی نهگاته ئاستی قژێ پیاوان و نهچوێ به پیاوانهوه، پژی پیدهدری، ئهلبهت ئهمه جیاوازه لهگهڵ سهرتاشینیان، سهرتاشین بۆژنان پژی لیگیراوه: عهلی کوپی ئهبوو تالیب - خ دهلی: ((نهی رسول الله ﷺ أن تحلق المرأة رأسها)) نهسای.

جوانکاری (عملیات التجميل)

لهباسهکانی رابوردوودا گوتمان ژنان دهتوانن خه نهو پهنگ و بویه و بۆنخۆشی به کاریین، لهم باسهشدا لهوه دهوین ئاخۆ دهتوانن لهپرووی شهریعهتی ئیسلامهوه، نیشتهرگهری بکهن، بۆ لابردنی، یان بۆ پیککردنی ههه ئهندامیکی جهستهیان.

زاناکان لهم مهسهلهیهشدا قسهو باسیکی زۆریان هیه، بهلام ههچهند سهیری روحی ئیسلام بکری که چهنده گرنگی دهوات به مروۆ و بهجوانی مروۆ، دهزانری که ئهه جوړه دهسکاریانه به نیشتهرگهری و ههه هۆکاریکی تر بۆ ژن و پیاو ههالهو ری پیدهدری، بهبهلگه ئهوه که پیغمبهه ﷺ فرمانی دا به (عرفجه بن أسعد) کاتی لهپروداویکدا لووتی پرابوو، بچیت لهئالتوون دروستی بکاتهوه.

ئیمامی (خهتابی) له پراقهی ئهم فهرموودهده دهلی: دهشتوانن ئهندازهیهکی کهم زیپ به کاریین بۆ ئهه جوړه شتانه دینه پیش و پهیدادهبن، له کتیبی (المجموع) دا هاتووه: ((يجوز لن ذهب أنفه أو سنه أو أنملته، أن يتخذ مكانها ذهباً سواء أمكنه فضة وغيرها أم لا)). کهوابوو دهسکاری دهم و چاو و پوخسارو، پیککردنی لووت و ههه ئهندامیکی تری لهش، کاریکی باش و پهسهنده لهشهریعهتی ئیسلامدا، وه به (تغییر خلق الله) دانانریت.

(خهتهنه) کردن

ماوهیهکی زۆره - لیرو لهوی - نهیارو ناحهزانی دینی ئیسلام کردوویانه به ههراو مشت و مپ له مهه خهتهنه ژنانهوه، گوايا ئیسلام ستهمیکی گهوهری له ژنان کردووه به فهرزکردنی خهتهنه له سهریان! ئهوان واتیگهیشتون که ژنان به زۆریش بیته ههردهبی خهتهنه بکری، ئامانجیش له خهتهنه کردنهکیان، کهمکردنهوهی هیزی سیکسیانه، بۆ ئهوهیه ئارهزوویان نهمیژی و لهو شته بنهپهتییه به مروۆ دراوه بۆ لهزهت و چیژ بیبهش بکری! جا ئیمه بۆ روشنکردنهوهی ئهه مهسهلهو راستکردنهوهی باره راستهکهی، دهستمانکرده گهپان و پشکنین به سهه چاوه باوه پیکراوهکاندا، دهرههجام دیتمان که تهنها فهرموودهیهک

سه‌بارت به (خه‌ته‌نه) هاتبی و پشتی پی ببه‌سریت، هر ئه‌م فهرمودیه که ده‌فهرموی: ((الفطرة خمس - أو خمس من الفطرة - الختان، والإستحداد، وبتف الإبط، وتقليم الأظفار، وقص الشارب)) که ئیمامی بوخاری له (کتاب اللباس/ ۵۸۸۹، باب (۶۳)، و ئیمامی موسلیم له (الطهارة / ۲۵۷ / باب: ۱۶) هیئاویانه. واته: پینج خه‌صله‌ت هیه که بنه‌ره‌تی پاک و خاوینین بۆ مروؤ: خه‌ته‌نه، لابرندی تووکه‌به‌ر، هه‌لکیشانی مووی بنباخه‌ل، قرتاندنی نینوک، به‌رسمیلکردن، تاده‌رکه‌وتنی سوورایی لیو.

ئیتەر دواى ئه‌م ریاویه‌ته، هر ریاویه‌تیکی تر له‌باره‌ی خه‌ته‌نه‌وه هاتبی، ناته‌واویی و که‌م و کورتیی و (له‌که) یه‌کی تیدایه، که‌له (مصطح علم الحديث) دا، فهرموده‌ی پیده‌دریته دواوه و کاری پیناکریت، له‌وریویه‌تانه:

۱- ئه‌م ریاویه‌ته که (ئهبوو داود) له (الأدب/ ۵۲۷۱، باب (۱۷۸) هیئاویه‌تی و ده‌لیت: ((عن أم عطية أن امرأة كانت تخطن النساء بالمدينة، فقال لها النبي - صلى الله عليه وآله وسلم - لا تنهكي فإن ذلك أحظي للمرأة وأحب للبعل))، واته: ئوم عه‌تی ده‌لی: له مه‌دینه‌دا ژنیك هه‌بوو خه‌ته‌نه‌ی ژنانی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر - دروودو سلاوی لی بی‌ت - پییگوت: ریا به ! زۆر ده‌ست دامه‌ده‌و بنه‌ بری مه‌که، چونکه ئه‌و شته هه‌م بۆ ژنان جیی چیژو له‌زه‌ته، هه‌م بۆ پیئاوانیش. پاشان (ئهبوو داود) بۆ خوی ده‌لیت: (وهذا الحديث ضعيف، لأن فيه ((محمد بن حسان)) وهو مجهول)، ئه‌م ریاویه‌ته لاوازه، چونکه (موحه‌مه‌دی کوپی حسان) ی تیدایه.

(قورتوبی) یش ده‌لیت: (وفي رواية ذكرها رزين: ((ولا تنهكي فإنه أنور للوجه وأحظي عند الرجل)). ئینجا لیكۆله‌ره‌وه‌که‌ی ته‌فسیری قورتوبی ده‌لیت: (إسناده ضعيف. وروی البیهقی فی ((الکبری)) (۱۲۴/۸) من طریق عبد الملك بن عمير عن الضحاک بن قيس بلفظ: ((فإنه أسرى للوجه وأحظي عند الزوج)) قال يحيى بن معين: الضحاک بن قيس هذا ليس بالقوى))، ئه‌م ریاویه‌تانه هه‌موو له‌مانادا ده‌بنه‌وه یه‌ک، ئه‌گه‌رچی هه‌ندی جیاوازییان له بیژه‌کانیاندا هه‌بی، وه هه‌مووش لاوازن.

۲- روى الحجاج بن أرطاة عن أبي المليح عن أبيه عن شداد بن أوس أن رسول الله - صلى الله عليه وآله وسلم - قال ((الختان سنة للرجال، مكرمة للنساء)) واته: خه‌ته‌نه بۆ پیئاوان کاریکی په‌سه‌نده، بۆژنانیش ریزو خه‌لاته‌ بۆیان. قورتوبی ده‌لیت: ((والحجاج ليس ممن يحتج به)) ئه‌م فهرموده ئیمامی (به‌یه‌قه‌ی) ش هیئاویه‌تی له (الکبری/ ۳۲۵/۸) ده‌لیت: ((الحجاج لا تحج به)). الجامع لأحكام القرآن. به‌رگی یه‌ک / جزمی دوو، لاپه‌ره (۹۶) چاپی ۱۹۹۳م - ۱۴۱۴هـ. دیاره هه‌ردوو - شیخی قورتوبیی و، ئیمامی به‌یه‌قه‌یی - حه‌جاج به

پیاویکی ناراست دهزانن و ریوایه تی لیوهر ناگیردری.

* (شیخ ئیین حه جهر العسقلانی) له بهرگی ۱۰- لاپه ره ۱۸ی (فتح الباری) دا پاقهیه کی دورودریژی وشه ی: ((الختان)) ی کردوووه گه لی سهروو خواری تیدا کردوووه راو بوچوونی زاناگه لیکی هیئاوه، له مه پ خه ته نه وه به شیوه یه کی گشتیی، ئهوسا بو پیاوان، ئهوسا بو ژنان، ئینجا واجبه، یان سووننه ت؟ بو کی سووننه ت، بو کی واجیبه، مه به ست بهم سووننه ته چ سووننه تیکه...؟ تاد، به ههر هه موویه وه ئه وه ی نه گه یاند که خه ته نه بو ژنان پیویسته، ئه و ریوایه ته ش که ده لی خه ته نه بو ژنان (مکره مه) یه ریوایه تیکی لاوازه و کاری پیناکریت.

* ئیمامی (نه وه ویی) له پاقه ی فهرمووده که ی (موسلیم: ((الفطرة خمس - أو خمس من الفطرة - الختان والإستحداد...)) ده لی: (فالختان واجب عند الشافعي وكثير من العلماء، وسنة عند المالک وأكثر العلماء، وهو عند الشافعي: واجب على الرجال والنساء جميعا...)) صحیح مسلم بشرح النووي/ المجلد الثاني / باب خصال الفطرة- ص ۱۴۸. واته: خه ته نه به لای شافعی و زوړیک له زانا کانه وه واجبه، وه به لای ئیمام مالک و زوړبه ی زانا کانی تره وه سووننه ت و په سه نه و، به تیکریش به لای ئیمامی شافعییه وه بو ژن و پیاو واجبه.

* به ریز دکتور (أحمد الشرباصی) له کتیی (يسألونك في الدين والحياة/ ب ۲ - ج ۳۱ ده لی: (و خلاصه ما قال العلماء في الختان: هو أن مذهب الشافعية يقرر أن الختان واجب في حق الذكر والأنثى، ومذهب الحنابلة يقرر أنه سنة في حق الذكر، وليس واجبا في حق الإناث، بل هو سنة ومكرمة، ومذهب الحنفية والمالكية أنه سنة في حق الذكور والإناث). له کۆتایی باسه که دا ده لی: (ولكن إذا ثبت - في بعض الحالات - أن ختان الأنثى ليس في مصلحتها، فلا إثم في ذلك لما قرر بعض الفقهاء)). واته: پوخته ی ئه و راو بوچوونانه له باسی خه ته نه دا هاتوون ئه مه یه که: شافعییه کان پیاوان وایه بو پیاو و ژن واجبه.

حه نه لیبیه کان: پیاوان وایه بو پیاوان سووننه ته، بو ژنان واجب نییه، به لکو کاریکی سووننه ت و (مه کره مه) یه بو یان.

حه نه فی و مالکییه کان: بو ژن و پیاو سووننه ته، خو ئه گهر ده رکه وت خه ته نه له بهر ژه وه ندی ژناندا نییه و، نه کرا هیچ سه ریچی گوناخیکی تیدا نییه.

* له په راویزی کتیبه که ی به ریز (سهید سابق) (فقه السنه/ بهرگی ۱/ لاپه ره ۲۷ ی چاپی یه کی ۱۹۶۹- هاتوو ده لی: (أحاديث الأمر بختان المرأة ضعيفة لم يصح منها شيء)). واته: ههر شتی که به ناوی فهرمووده وه هاتبی و فهرمان بدات به خه ته نه ی ژنان، لاوازه واته و او وه هیچی سه حیح نییه.

* (نیمای غزالی) یش له کتیبی (إحياء علوم الدين) بهرگی ۱- لاپه‌ره (۱۴۲) دا ئەم دوو فرموده‌یه‌ی هیناوه و کردوویه‌تی به‌به‌لگه‌ی بۆ خه‌ته‌نه‌ی ژنان، یه‌که‌م: ((الختان سنة للرجال، مكرمة للمساء)). دووهم: ((يا أم عطية! أشمي ولا تنهكي فإنه أسرى للوجه، وأحظي عند الزوج))، به‌لام ده‌ره‌ینه‌ری فرموده‌کانی (إحياء \ شیخ عبد الرحيم/هه‌ولیری) که (۸۰۶) ی کۆچی له دنیا ده‌رچوو، ئیسنادی هه‌ردوو فرموده‌که‌ی به‌لاوان داناه.

* (ئین ته‌یمیه) له (مجموعة الفتاوي) دا، به‌رگی ۱۱ (فقه الطهارة والصلاة) لاپه‌ره (۶۸) ده‌لی: ده‌بی ژنان خه‌ته‌نه‌ی بکری، به‌به‌لگه‌ی ئەم فرموده‌یه‌ی که ده‌لی: ((أشمي ولا تنهكي فإنه أبهى للوجه، وأحظي لها عند الزوج)). دیاره ئەم فرموده‌یه‌ی (هه‌بوو داود) له (سنن) ی خۆیدا و، له کیتابی: (الأدب / ۵۲۷۱) پریوایه‌تی کردوو، به‌لام ئین ته‌یمیه / خوا لێی خۆش ببی - له گه‌ل ئەو هه‌موو ورده‌کارییه‌ی له مه‌سه‌له‌ی شه‌رعییه‌کاندا هه‌یه‌تی، که‌چی لێره له‌مه‌ر (سه‌نه‌د) ی فرموده‌که‌وه‌ی بێده‌نگ بووه‌ی هه‌یچی له‌ سه‌ر نه‌گوتوه‌! به‌لام ده‌ره‌ینه‌ری فرموده‌کانی (مجموعة الفتاوي): هه‌ردوو به‌پێژ: (عامر الجزار) و (أنور البان) له‌ په‌راویزه‌که‌یدا ده‌لین: ((وقال أبو داود: ليس إسناده بالقوي)) و قد روی مرسلًا، قال أبو داود: ومحمد بن حسان مجهول، وهذا الحديث ضعيف)، لای هه‌مووانیش ناشکرایه‌ی که فرموده‌ی لاوان له (ئه‌حکام) دا کاری پیناکریت، به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی سه‌رسوپمانه‌ی ئەوه‌یه‌ی که چۆن ئین ته‌یمیه‌ی ئەو فرموده‌ی لاوانه‌ی هیناوه‌ی ئەو پریاره‌ی پێداوه‌؟!

* شه‌وکانی له (نیل الأوطار) به‌رگی ۱ - لاپه‌ره (۱۳۳-۱۳۵) دا پاش شه‌ن وکه‌وکردنی فرموده‌که‌ی: ((أشمي ولا تنهكي)) - ده‌لی: (والحق أنه لم یقم دلیل صحيح يدل على الوجوب). واته: پیاو هه‌ق بلی که هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی سه‌حیح نییه‌بوئه‌وه‌ی که خه‌ته‌نه‌ی واجب بی.

* (مغنی ابن القدامة) ده‌لی: (فأما الختان فواجب على الرجال، ومكرمة في حق النساء، وليس بواجب عليهن، هذا قول كثير من أهل العلم...). ته‌ماشای به‌رگی (۱) لاپه‌ره (۷۰-۷۱) وه (۸۵-۸۶) بکه‌ن.

* کتیبی (إحكام الأحكام) به‌ سه‌ر (عمدة الأحكام) هه‌و \ به‌رگی (۱)، لاپه‌ره (۸۶)، ده‌لی: (وقد اختلف العلماء في حكم الختان: فمنهم من أوجبه، وهو الشافعي رحمه الله، ومنهم من جعله سنة، وهو مالك وأكثر أصحابه، هذا في الرجال. وأما في النساء فهو مكرمة على ما قالوا). پاشان لیکۆله‌وه‌که‌ی له په‌راویزه‌که‌دا ده‌لی: (لما رواه أحمد والبيهقي من حديث (الحجاج بن أرتاة) عن أبي المليح بلفظ ((الختان سنة للرجال، مكرمة في النساء))... وفيه مقال: قال البيهقي: هو ضعيف منقطع. والصحيح أنه لم یقم دلیل صحيح على الوجوب،

* دکتۆر (وهبة الزحيلي) له کتیبی (الفقه الإسلامي وأدلته) بهرگی ۱ - لاپهه (۳۰۶) دهلیت: (وهو - أي الختان - سنة للرجال، مكرمة للمرأة عند الحنفية والمالكية، لحديث: ((الختان سنة للرجال، مكرمة للنساء)) پاشان له پهراویزه که دا نووسروه: (رواه أحمد والبيهقي من حديث ((الحجاج بن أرطاة)) وهو مدلس، وفيه اضطراب، قال عنه البيهقي: هو ضعيف منقطع (نيل الأوطار: ۱/۱۱۳) ورواه خلال بإسناده عن شداد بن اوس.

ههروه ها دهلیت ئه وهرمووده یه ش که دهلی: ((ألق عنك شعر الكفر واختن)).. (ابن المنذر) به دوایدا چووه دهلیت: ليس في الختان خبر يرجع إليه، ولا سنة تتبع. دريژهي ئه قسه یه له (المجموع) دا هاتووه.

* بهرژ (عبد الله ناصح علوان) له کتیبی (تربية الأولاد في الإسلام/ بهرگی ۱/ لاپهه (۱۱۴) دهلیت: هه موو فوقه هاو موجته هیدو ئیمامه کانی فیه یه که دهنگن له سهه ئه وه که (خهته نه) بو ژنان (مستحب) وه پيويست نیه. مه گهر له پيوايه تيکی (ئیمام ئه حمده) دا که هاتووه دهلی: (يجب على الرجال والنساء على السواء)، ئه ویش له پيوايه تي دووه مدهلی: (يجب على الذكور دون الإناث) دياره ئه مهیش له گهل پاوبوچوونی ته وای فوقه هاو موجته هیدو ئیمامه کانی فیه که ده گريته وه که ده لین: خهته نه بو ژنان (مستحب) و واجب نیه. پاش ئه وانیش ئوممه تي ئیسلامی - نه وه دواي نه وه - هه روا کاریان کردووه، واته: خهته نه یان بو ژنان به (مستحب) داناوه، نه که به پيويست و واجب، به لگه شيان نه وه یه که پیغه مبهه - صلى الله عليه وآله وسلم - له و پوژوه (خهته نه) ی داهیناوه بو ئوممه تي ئیسلامی، ته نها باسی له پیاوان کردووه، نه که له ژنان، وه ههرمووده یه کی لی نه بیستراوه تییدا فه رمان بدات به خهته نه ی ژنان، ئه مه نه بی که دهلی: ((الختان سنة للرجال، مكرمة للنساء)) ئه مهیش گوتمان لاوازه و کاری پیناکریت، گریمان ئه گهر سه حیح و په وانیش بیت، هه رئه وه ده گه یه نیی که ته نها بو پیاوان واجیبه، نه که بو ژنان، سه ره رای ئه مهیش، ناشکرایه که ژن و پیاو جیاوازی یه کی زوریان هیه له شکل و حوكم و سوود و قازانچ وه گرگرتندا له خهته نه دا، چونکه ئه و پیسته زیاده که به زه که ری پیاوانه وه هیه وه، له وانه یه ئه گهر لا نه بری، ژیره که ی شتی پیس هه لگریت، ئه وسا هه م بو (طه هاره ت) ی نویژو خواپه رستی زیانی ده بی، هه م بو لایه نی ته ندروستی و سیکیسیش ده وری ده بی، دياره که ئه و گوشت و پیسته زیاده یه به (فه رج) ی ژنانه وه نییه، بو یه شه ریه تی ئیسلامیش ئه وه ند که باسی خهته نه ی پیاوان ده کات، ئه وه ند باسی خهته نه ی ژنان ناکات، که و ابو ده توانری بگوتری: چاک وایه

قازانچ و زیانی ئەم مەسەلەیه حەوالە بەپزیشک و پسیۆپزانی خۆی بکریت، بانهوان بریار بدەن ناخۆ بکری یان نەکریت ؟ چونکە لەپرووی شەریعەتی ئیسلامەوه دەقیکی راشکاوو دوور لە ناتەواوییەکانی فەرموودە نەبوو بریاری یەکلاکەرەوهی تیدا بیت، وە لە مەپ مەسەلە خودا پەرستییهکانیشەوه شتیکی ئەوتۆی تیا بەدی ناکریت، کە ئەگەر نەکریت ببیتە ھۆی ھەلگرتنی پیسیی و نەخۆشی و کار بکاتە سەر مەسەلە خواپەرستیەکان، وەک ئەوە کە لە نێرینەدا بەدی دەکریت، ئەمە لەلایەکەوه، لەلایەکی ترەوه لە سەردەمی رابوردوودا، لەشارو لەلادیکاندا، بەدەستی ژنانی نەزان، کۆمەڵی ھەلە واکراوە لەمەسەلە (خەتەنە)ی ژناندا، ھەرگیز قەرەبوو ناکریتەوه، چونکە بۆتە ھۆکاریک لە بیبەشبوونیان لە چێژو خۆشی جیماع و تووشبوونیان بە (برودە الجنس) یەوهو پاشانیش سەرھەلانی سەدان کیشە ی تری شەریعی و کۆمەلایەتی.

خوینەری ھێژا ! ئەمە کورتەو پوختە ی ئەو باسەبوو، ھیوادارین ئامانجی خۆی پیکابیت، ئیوہی بەرپزیش ھەر لە پەنای ھەق و عەدالەتدا بژین.

ژنان و وەرزش...

بەلێ دەتوانن ھەموو پێگایەکی وەرزش – ئەوجۆریان لەگەڵ جەستەو وزەیاندا بگونجیت و لەچوارچێوەی شەریعەتدا بی – بگرنەبەر، بەلام دەرچوون بۆ ئەو جیگایانە تەرخان کراون بۆ وەرزش و مەلە ی ژنان ناپەرەواو ناپەسەندە، چونکە ئەگەری تووشبوونی (فیتنە)یان زۆرەو لەوانە یە تووشی ھەندی کاری ناشرەیی بن، بەلام لەمالەوه ئازادە چ جۆرە ئامیریک و چ جۆرە وەرزشیک ھەلبژیری بۆ یاریی خۆی.

ژنان و خۆقەڵەوکردن ؟

بەلێ بەدەرمان، یان بە ھەندی خواردن و پروتینات ژنان دەتوانن خۆیان قەڵەو بکەن و وەزنی خۆیان ناسایی بکەن، ھەرەک دەتوانن ئەگەر وەزنیان زیاد بوو کەمی بکەنەوه بە دەرمان و وەرزش و ھەر ھۆکاریکی تری سوود بەخش.

ژنان دەتوانن ھەر پەلەو شتییک لەدەمو چاو و ھەر ئەندامیکی تری جەستەیاندا پەیدا دەبی، لای ببەن، بۆ خۆیان یان بچنە لای پزیشک.

مییینە دەتوانن گۆییان کون بکەن و گوارە ی تی بکەن بەلام نێرینە ری پینەدراوە، چونکە بەسروشە ئەو پیویستیەتی و ئەم پیویستی نییە، جا لیڕە لەبەر درێژبوونەوه ی باسەکە نەمانتوانی بەلگەکان بیین.

خۆ پاراستن له نه خوشی و چاره سه رکردن

خۆپاراستن له تووشبوونی نه خوشییه کان، هه میسه باشتیه له هه موو چاره سه ریك دواى تووشبوون، خۆ پاراستن و دوورگرتن لهو شتانه دهزانی دهبنه هوى تووشبوونی نه خوشی، په سه ندهو (موباح)ه، به لكو (مندوبه)، واته: پیغه مبهه ﷺ موسلمانى دنه داوه بوى. (ام المنذر بنت قيس الأنصارية) دهلیت: پیغه مبهه ﷺ هاته مالمان و (عهلى كوپى ئه بى تالیب) یشی له گه ل بوو، (عهلى) نه خوشبوو و هیما تهاو چاك نه بوو بوویه وه، هیشووی جوړه خورمایه کمان هه بوو هه لمان واسی بوو بۆ خواردن، پیغه مبهه ﷺ هه ستا لیى بخوات، پاشان (عهلى) یش هه ستا ویستی لیى بخوات، پیغه مبهه ﷺ به (عهلى) فهرموو: ((مه إنك ناقه) وان بیینه (تۆ نه یخویت))، چونكه له نه خوشییه كهت به ته واوى چاك نه بوویته وه. (ام المنذر) دهلی منیش جوو سلقم تیكه ل كردو لیماننا و هینام، ئینجا پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: (یا علی! أصبب من هذا فهذا أنفع لك (ئه بوو داود). واته: عهلى! له مه بخۆ، بۆت باشه.

ئیمامى (موسلیم) له (عمرو بن الشدید) دهگێڕێته وه دهلی: شانده كهی (ثقیف كه هاتبوون بۆ لای پیغه مبهه ﷺ بۆ به یعهت كردن) پیاویكى (گه پ) یان له گه ل بوو، پیغه مبهه ﷺ ناردی بۆ لای و فهرمووی: ((أنا قد بايعناك فارجع)) پى ی بلین: به یعه تمان لی قبوولكرد، دهبا بگه پێته وه.

ئیمامى (بووخارى) یش له (ئه بوو هوریره وه خ) دهگێڕێته وه كه پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ((فر من المجذوم فرارك من الأسد) هه رچۆنى له شیر هه ل دییت، ئاوا یش له مروقی (گول) هه ل بى.

زاناکان ئه م چه ند فهرمووده و به دهیان فهرمووده ی تر دهگه نه به لگه بۆخۆپاراستن و ته داوی و چاره سه ر له نه خوشییه کان، وه ده لێن پیاویسته بۆ مروقه خۆ پیا ریزی له هه ر شتیك بزانی زیان به خشه بوى، وه یان تیكه لی ئه و خه لکه نه خوشانه نه کات، نه خوشییه كه یان په تایه و ده په وا بۆ كه سیكى تر، هه روه ك پیاویسته ئه و نه خوشانه یش خۆ دوور بگرن له تیكه لی خزم و كه س و كارو شوینه قه له با لعی و گشتییه کان، بۆ ئه وه ی خه لکانی تر تووشی ئه و نه خوشییه نه بن، به تایبه تی ئه وانه و ده زانن به نزیک بوونه وه له و نه خوشانه تووش ده بن، ئه مه یه كه ئیمامى (موسلیم) ئه م فهرمووده یه ده هینى: ((لا یورد الممرض علی المصح)) واته: با خاوه نی حوشترو مه پو مالا تی نه خوش، نه هیلی تیكه لی حوشترو مه پو مالا ته ساغه کان بن، چونكه له وانه وه - ئه گه ر خودا بییه و ی - ده چی بۆ ساغه کانیش.

ئه م فهرمووده یه گه وه ترین ئا راسته و (ته وجیه) ی تی دایه بۆ مروقه کان كه هه ول بده ن

هه‌میشه له‌ش و جه‌سته‌یان سه‌لامه‌ت و دوور بی له نه‌خۆشیی، وه‌ئو که‌سانه‌شیان نه‌خۆشیی په‌تایانه جی‌گاو ری‌گای تایبه‌تیا بۆ جیابکه‌نه‌وه، با تیکه‌لیی ئه‌مانی تر نه‌که‌ن، تا چاک ده‌بنه‌وه.. به‌تایبه‌تی ده‌وله‌ت و کاربه‌ده‌ستان ده‌بی هه‌لسن به‌جیبه‌جی‌کردنی ئه‌م کاره‌یه... هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بابای خاوه‌ن ئاژهل، بزانی یه‌کی له ئاژهل‌ه‌کانی نه‌خۆشه، ده‌بی خیرا له‌وانی تری جیا بکاته‌وه تا دکتۆری بۆ دینی، با ئه‌وانی تری تووش نه‌بن، وه‌ هه‌ر که‌سیک نه‌خۆش بی و خۆی له خه‌لکانی تر نه‌پاریزی، ئه‌وه له‌ پرووی شه‌رعه‌وه گونا‌حبار ده‌بی، وه‌ ئه‌گه‌ر سولته هه‌بوو، ده‌بی به‌زۆر جیا‌یان بکاته‌وه، کاتی خۆی له (ئین ته‌یمیه)‌یان پرسى: ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ی هه‌بوو، ئایا ساغه‌کان بۆیان هه‌یه له خۆیان دووری بخه‌نه‌وه؟ گوتى: به‌لى ده‌توانن له‌و جی‌گاو‌شوینه دووری بخه‌نه‌وه، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((لا یورد الممرض علی المصح)). جگه له‌وه‌ش پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ری ئه‌دا کابرای گول بیته‌ لای بۆ به‌یعه‌ت و فه‌رمووشی: له‌ گول هه‌لبین، چۆن له‌شیر هه‌ل‌دین.

که‌وابوو ئه‌گه‌ر نه‌خۆشیه‌کی په‌تا له‌ شارێکدا بلا‌وبوویه‌وه، ده‌بی ری له‌ هاتوو‌چۆ بۆ ئه‌و شاره‌ بگيردری، نه‌خه‌لکان له‌ ده‌ره‌وه‌ بچنه‌ ناویان، نه‌ئه‌وانیش هاتوو‌چۆی ده‌ره‌وه‌ی خۆیان بکه‌ن، بۆیه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((إِذَا سَمِعْتُمُ الطَّاعُونَ فِي أَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوهَا، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهَا)) بوخاریی. له‌ ئیسلامدا نابێ هیچ که‌سیک زیان به‌ مرو‌قه‌کانی تر بگه‌یه‌نیت، وه‌ ده‌بی برگه‌ی ((لا ضرر ولا ضرار)) په‌چاو بکری‌ت.

تی‌بینی:

ئهم خو‌ پاراستنه له نه‌خۆشی په‌تا، له‌گه‌ل ئه‌و فه‌رمووده‌دا ده‌فه‌رمووی: ((لا عدوي ولا طيرة، ولا هامة، ولا صفر، وفر من المجذوم فرارك من الأسد)) دژ ناوه‌ستی، ئه‌گه‌رچی به‌ ره‌و‌اله‌ت له‌وه‌ده‌چیت، چونکه ئه‌و فه‌رمووده بۆ راستکردنه‌وه‌ی ییروبا‌وه‌ری خه‌لکانی سه‌رده‌می جاهیلیه‌ت بوو که‌ پیا‌یان وابوو نه‌خۆشی به‌ سروشتی خۆی له‌ که‌سیکه‌وه‌ ده‌گویی‌زیته‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر، ئه‌وسا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (به‌ ئیزنی خودا نه‌بی، نه‌خۆشی له‌ که‌سیکه‌وه‌ ناگویی‌زیته‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر، هه‌ربۆیه‌ خۆی له‌گه‌ل کابرای (گول)دا نانی خوارد! له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا فه‌رمانیدا به‌ دوورکه‌تنه‌وه‌ له‌و جو‌ره نه‌خۆشیه په‌تایانه ده‌گویی‌زینه‌وه‌ له‌که‌سیکه‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر. واته: له‌گه‌ل ئیمان و با‌وه‌ری به‌هیز به‌ ده‌سه‌لاتی خودا و هیچ شتیکی بی فه‌رمانی ئه‌و پرو‌نادات، ده‌بی هو‌کارو ئه‌سباب بۆ هه‌موو شتیکی - به‌ پی‌ی خۆی - بدو‌زیته‌وه‌ به‌کاربه‌ی‌نری‌ت بۆ سه‌رکه‌وتن و بۆ خو‌پاراستن له‌هه‌ر شتیکی بیته‌ ری‌گای مرو‌قه. چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیی (مو‌باح) و حه‌ل‌اله. (قورتوبی) ده‌لی: ئایه‌تی: ((...فیه شفاء

للناس...)) نەحل - ٦٩. بەلگەيە بۇ ھەلەلەتە چارەسەر لە ھەر نەخۆشییەك، سەرەپای ئەو ھەمەمبەر ﷺ دەفەر مووی: ((لكل داء دواء، فإذا أصيب دواء الداء برأ بإذن الله تعالى)) موسليم. واتە: ھەموو دەردێك دەرمانيكى ھەيە، جا كە ئەو دەرمانە دەسكەوت و بۇ ئەو نەخۆشە بەكار ھات، بەئيزنى خودا چاك دەبێتەو، يان دەفەر مووی: ((تداووا فإن الله تعالى لم يضع داء إلا وضع له دواء غير داء واحد: الهرم)) ئەبووداود. واتە: دەرمان بەكار بەيئن بۇ نەخۆشە، بێگومان خودا ھېچ نەخۆشەيەك دانەناو، مەگەر دەرمانيشی بۇ داناو، بەدەر لە پیرى. لەم فەرموودانەو پيشەوا (نەوھەيى) دەلى: چارەسەر (مستحب) و پەسەندە لە ئىسلامدا، بەلكو قسەى (راجيح) ئەوھەيە ھەندى وخت واجيبە، بەتايبەت بۇ ئەو كەسانە مانەو يان، ئىسلام و موسلمانان قازانجى لى دەكەن و بوونەكەى زەرورەتە.

تاييینی:

ژن و پياو لەم ئەھكامانەدا باسما نكردن چوونەكەن و ھەرچى بۇ پياو رايىدرايى، بۇ ژنيش راي پيدراو.

خۆ قەلە و كردن بە دەرمان و پروتينا

باسما نكرد كە چارەسەر راي پيدراو ھەندى جاريش واجبە، جا ھەر لەو سۆنگەيەو ئەگەر ژنيك ويستی خۆي قەلەو بكات بە دەرمان، يا بە خواردنى پروتينا، لەبەر ھەزى خۆي بيت، يان مێردەكەى ھەزى لى بكات، شەريەتى ئىسلام راي پيدەدات. خاتوو عايشە - خ دەلى: دايكم ويستی - بەرلەو بچمە لای پيغەمبەر ﷺ - بەدەرمان قەلەوم بكات، منيش قەبوولم نەكرد، ئەوسا بۇ خۆي تروزی و فەريكە خورماي پيدام قەلەو بووم.

ھەر ھەوا ژنان دەتوانن ھەول بەدەن بەدەرمان و ھەرز و ھەر ھۆيەكەى دى كيشى خويان كەم بکەنەو و خۆ لاوان بکەن.

تاييینی:

١- بەكارھيئەت دەرمان بۇ كەمكردنەو ھەي ئارەزووى جنسي، بەتايبەت ئەوانەى پەبەن و بويان ناکري بە شيوھى شەريعى و بە ئاسانى ژن بەيئن، يان مێرد بکەن، وەيان ھيزى سيکسيان لەسنوور بەدەر و بە ژنيك تير ناکري، زاناكان ئەم فەرموودە دەکەنە بەلگەى ئەو مەسەلەيە كە پيغەمبەر ﷺ دەفەر مووی: ((يا معشر الشباب ! من استطاع منكم الباءة فليتزوج، ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء)) بوخاري.

٢- ھەر ھەوا دەتوانن دەرمان بەكاربێن بۇ كەمكردنەو ھەي ھيزى جنسيان، ھەر ھەوايش

دهتوانن له پړۍ دهرمانه وه به هیڅی بکه، به تایبته ته گهر زهروربوو، بۆ نمونه: کابرایه ک خیزان و هاوسه ری هیه، به لام له بهر هه هویه ک بیت هیڅی سیکیسی لاوازه و خیزانه که ی پی پازی ناکړی، نهو که سه دهتوانی هه موو پښتیا که کی شه ریعی بگریته بهرو چاره سه ری خو ی بکات.

شیاوی باسه ژنانیش دهتوانن – ته گهر تووشی لاوازی ئاره زوی جنسیی بوون، دهرمان و هه هویه کی شه ریعی به کار بهینن بۆ چاره سه ری خو یان، به مه رجی میړددار بیت و پیا وه که ی گله یی هه بی لی.

۳- دهرمانیک به کار نه هیڅن ئیسلام به حه رام و یاسا غی دانا بیت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ی: ((ولاتتداوا بحرام)) موسلیم. یان (نه بوو هورهیره/خ) ده لی: ((نه ی رسول الله ﷺ عن الدواء الخبیث)) نه بوو داوود. خو ته گهر دهرمانی پاک و هه لال ده ست نه ده که وت، هه ندی له زاناکان – وه ک نا چاری – پښتیا ده دن، دهرمانی حه رام به کار بهینریت. (ئین حه زم) ده لی: ((ومن اکره علی شرب الخمر واضطر إليها لعطش أو علاج، أو لدفع خنق فشر بها،.. فلا حد علی أحد هؤلاء...)). خاوه نی (التهذیب) ده لی: ((یجوز للعلیل شرب البول والدم وأکل المیتة للتداوی إذا أخبره طبیب مسلم أن فیه شفاءه)) له گه ل هه ندی کتبی تردا که له و باره وه قسه یان کردوه، وه کو (البدا ۛ – للکاسانی)، (الفتاوی الهندیة)، خاوه نی (عمدة القاری – شرح صحیح البخاری).. هتد.

کورته باسیکی دوعا و نوو شته

به بونه ی باس دهرمان و به کار هیڅانی هه ر شتی ک بۆ خو پاراستن له نه خو شیی و ئیش و ئازار و ته ندروستی، به چاکمزانی کورته باسیکی دوعا و نویشته ش بکه م – که به تایبته ی ژنان زوړتر له پیاوان به کاریان دینن، له پال نه و هیشدا گه لی جار پښان له (فالچی و کوله نانی و ده ستره کان ده که و ی و چاک و خراپ تی که ل ده که ن) و هه ندی کاری دزیو قیزه ون و ناشیری نی لی ده که و یته وه و دهری به سه رشانی ئیسلام داو، ئیسلام ده بیته (ئوسطوره) و (خورافه)، جا به و بونه وه ئیسلام به گشتی خو ی و پیاو چاک و خاوه ن میژو وه کانیشی ده بنه قولې لای عه لمانیه کان، ته گهر چی زیاتر نه و انیش – ژن و پیاویان – په نا ده به نه به ریان بوبه خت و چاره نووس و دوعا ی (چه ورو شیرینی و جادوو له میړدو له ده سگریان) وه بۆ هه لکه پرانه وه ی ژنی نه و نه و بۆ خو یان!

خو دیاره که ئایی نی پیروزی ئیسلام چه نده دژی نه و جوړه کارانه یه و چو ن جه نگاوه له

گهلان و چهنده داواو هاوار دهکات که شیفای نهخویشی و لهشساغیی و تهنروسستی و مندال بوون و نهبوون و سهړکهوتن و سهړنهکهوتن، تهنها بهئیرادهو خواستی خودای گهورهیه، وه بو هریهک لهوانه تهنها (صهدهقه) و خيرو خیرات و دهسگیرویی ههژارو خهلکانی بی نهواو ناوردانهوه بهلای پیویستییهکانی کوّمهّلا پهسهنده لای.

ئینجا لهبارهی دوعاو نوشتهوه که بهداخهوه ئهمرؤ زور بوته باوو عادهت، دهلین:

۱- دوعا: واته: خویندنی ههندي له قورئان، یان له فهرموده بهسهړ نهخویشدا بهونییهتهوه خودا شیفای بدات، یان بو (حیفظ) و پاراستن له هر شتیکی زیانبهخش، کاریکی رهواو پهسهنده، بهبهلگهی ئهوه که خاتوو (عایشه) دهلی: پیغمبهړ ﷺ لهو نهخویشیهیدا که کوچی دوايیکرد، سوورتهی (فهلحق) و سوورتهی (ناس) دهخویند به دهستی خویداو، دهیئنا بهجهستهیدا، جا که نهخویشیهکهی قورس بوو، من کارهکهم بو ئهجام دهداو خویشی دهستی دهیئنا به لاشهیدا (بوخاریی - ۵۷۳۵). وه له ریوایهتیکی تردا هاتوو: پیغمبهړ ﷺ دوعای بو ههندي له مال و مندال دهخویند و دهستی راستی دهیئنا به جیگهی ئازارهکهیدا ودهیفهرموو: ((اللهم ربّ الناس اذهب البأس واشفهِ وانت الشافي لاشفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقما)) بوخاری - ۵۷۴۳.

(عهوفي كوپى مالك) دهلی: گوتم: ئهی پیغمبهړی خودا ﷺ! ئیمه بهر له ئیسلام نوشتهمان دهکرد بهلاتهوه چونه؟ فهرمووی: بابیبینم چونتان دهکرد؟ دهبی بشزانن که ههرچی (شیرک) نهبی قهیدی نییه دوعای پی بکهن: ((...أعرضوا علي رقاكم، لا بأس بالرقى ما لم يكن شركا)) موسلم.

مهړجهکانی دوعا و چارهسهری نهخویشی

یهکهم - دهبی به ناوه پیروزو صیفهتهجوانهکانی خودا بیّت، وهیان شهریهت پهسهندي بکات. دوهم - ماناکهی ئاشکراو پروون بیّت، نهوهک شتیکی تیا بیّت (شیرک) بیّت و پیی نهزانری. سییهم - دهبی دوعا خوین و نهخویشهکه، تهنها خودا به خاوهن شیفا بزانن. ئهوهمان لهبیر نهچیت که ژنیش وهکو پیاو دهتوانی دوعا بخوینی به دهستیواو پاشان بیهینی بهو شوینهدا ئازاری ههیه، بهمهرجی مههرهم بن بهیهکدی.

دوو تییبینی:

یهکهم - ئاخو لهبهرامبهړ ئهوه دووعا خویندنهو چارهسهرهدا، رهوایه داواى کری و مزه له بهرامبهړهکه بکریّت (ئهگهر شیفای بو هات بهو دوعا چارهسهری ئهوه؟ بو وهلامی ئهمه زاناکان

دهلین: ئەگەر بەمەرجی شیفا بوو، واتە: ئەگەر بەو دوعایە چاکبوییەو، شتیکی لیوهرگرت و ئەویش قبولیبووئەو رەوایە، خو ئەگەر چاک نەبوو، نابێ هیچ وەرگریت، بەلگەشیان: ئەوێه که جاریکیان یەکی له هاوهران سوورەتی (فاتیحە)ی خویند بەسەر کابرایەکی مار پیوهرارادا و خودا شیفایدا، ئەویش چەند مەپکی بو نارد، چونکە پیشتر واتە ی بو کردبوو که ئەگەر چاکبوییەو ئەو مەرانە ی بداتی، ئەو جا هاوهرەکه بە خویی و بە مەپکانیەو چوو بو لای پیغەمبەر ﷺ و ئەو مامەلەیهی بو گیرایەو، ئەویش ددانی هەم بەدوعاکەو هەم بە مەپکاندا نا بەو مەرج و مامەلەیه وەرگریتوو. بوخاری (٢٢٧٦، ٥٧٣٦، ٥٧٦٣).

دووهم – نایا هەر وەکو دوعا بە خویندنی ئایەتیک، یان فەرموودەیهک بەسەر نەخوێشدا رەوایەو پێی پێدراو، هەر ئاوا بە نوسینیش پێپێدراو؟
بەلێ. بەپێی ئەو که گەلی پیاوچاکان نوسیویانەو کاریان پیکردوو، حەلال و رەوایە، بەلام قوتابخانەیه له هاوهران به هیچ کام لهو دوو شیوهی دوعاو نوشتەکردنەیه پرێگە نادن و دهلین: دەبی مروؤ له هەموو شتیکیدا تەنهاو تەنها پشت بە خودای خوی ببەستی، بەبەلگە ی ئەو فەرموودەیهی ژمارە: (٥٧٠٥) ی ئیمامی (بوخاری) دەیهینی: ((... لا یسترقون، ولا یطیرون، ولا یکتوون، و علی ربهم یتوکلون...)).

له باربردنی مندال (الإجهاض)

له باربردنی مندال – بەرله تەواوکردنی ماوهی خوی – بەهەر وەسیلەیهک هەبی، وەبەهەر شتیکی ببی، بەتایبەتی پاش تەواوکردنی چوار مانگ، لای تەواوی فووقەهاو زاناکانی ئیسلام حەرەمه.

ئیمامی (غەزالی) له کتیبی (إحياء علوم الدين) دا دەلی: ((ولیس هذا – أي العزل – کالإجهاض والوادی، لأن ذلك جنایة علی موجود حاصل، وله أيضا مراتب، وأدل مراتب الوجود أن تقع النطفة في الرحم، وتختلط بماء المرأة وتستعد لقبول الحياة، وإفساد ذلك جنایة فإن صارت مضغة وعلقة كانت الجنایة أفحش، وإن نفخ فيه الروح واستوت الخلقه إزدادت الجنایة تفاحشا، وينتهي التفاحش في الجنایة بعد الإنفصال حیا)) بەرگی دووهم لاپەرە ٥١. واتە: خو گرتنەو دواو (عزل) له کاتی جوتبووندا – که کاتی خوی هاوهران دەیانکرد و پیغەمبەر ﷺ ریی پێدەدان – وەکو له باربردن و زیندە بەچالکردنی مندال نییه، چونکە ئەو له باربردنە تاوانە بەرامبەر بەبوونی که هەیه، ئەویش چەند قوناغیکی هەیه، قوناغی یەکه می لهو وە دەست پێدەکات تۆمەکه دەکەوێتە مندالدا نەهەو، له گەل ئاوی ژنەکه دا تیکەل دەبی و خو ئاماده

دهکات بۆ ژيان و گهشه کردن. دياره له ناو بردنی شتی وا جنایهت و تاوانه، خو ئه گهر بوويه به خوینپاره و گوشتپاره، تاوانه که دزیوتره، ئینجا ئه گهر روح به بهریاکرا و ئه ندامه کانی جیابوونه وه و ده رکه وتن، بیگومان تاوانه که گه وره تر ده بی، خو ئه گهر پاش له دایک بوون به زیندوویی هات و له ناوبرا، دياره تاوانه که زۆر مه زترو گه وره تره.

له م بۆچوونه ی (غه زالی) یه وه —خ— وهرده گیرێ که له ته واوی قوئاغه کانی (حه مل) دا (ئيجهاض) حه رامه، به لام ئه م قسه یه، زاناکانی تر ئه ری له سه ر ناکه ن و هه ری که یان پای خو ی به یان ده کاو ده لی:

یه که م — شافعی ده لێن:

أ — ئه گهر له سه ره تای (حه مل) ه که وه تا ئه و پوژو کاته چل پوژ بوو و ژن و پیاوه که ش هه ردوو له سه ری پارزیبوون و دوو پزیشکی (عادل) گو تیان: هیچ زیانیکی بۆ ژنه که نابێ، به لای هه ندیکه وه هه لاله و، به لای هه ندیکێ تره وه (که راهه تی ته نزیه ی) هه یه.

ب — ئه گهر چل پوژ تیپه پریبوو به سه ر (حه مل) ه که دا، دیسان له باربردنی حه رامه، ئیتر کوپه له که بجوولیت، یان پوچی به به را کرابی یا نا؟

دووهم — هه نه فی ده لێن: بهر له تیپه پریبوونی چوار مانگ، واته: پوچی به به را بکری، له باربردنی دروسته ئه گه رچی هه ندی زانای خاوه ن ئیمتیا زیان ده لێن بهر له روچ له بهر کردنی — بی بیانووی شه رعیی — هه لال نییه.

سییه م — هه نه لی یه کان ده لێن: پاش تیپه پریبوونی (۱۲۰) پوژ، له سه ره تای په یدابوونی (حه مل) ه که وه، که ماوه ی پوچ به به را کردنی کوپه له که یه، له باربردنی حه رامه.

چواره م — مالکیه کان ده لێن: هه ر که ئه و نوتفه یه چووه مندال دانه وه، ئه گه رچی پێش چل پوژیش بی، حه رامه له باربردنی، هه رکه پوچیشی به به را کرا، به ئیجماعی زاناکانیان حه رام ده بی. که و ابو به لای ئه وانه وه هیچ ریگه یه ک والا ناکه ن بۆ ئه و کاره یه و گشت یه که ده نگن له سه ر حه رامی تی.

پینجه م — ظاهریه کان: نه بهر له چوار مانگ، نه له دوای چوار مانگ ریگه ناده ن مندال له بار بریت. که و ابو پاش تیپه پریبوونی چوار مانگ (۱۲۰) پوژ به سه ر (حه مل) ه که دا، لای ته واوی زاناکان حه رامه له باربردنی مندال له بهر نه خو ش دایکه که ی و بهر له چوار مانگ، وه کو چاره سه ریکی دایکه که پری پیدراوه و قه یناکات، به لام پاش تیپه پریبوونی چوار مانگ (۱۲۰) پوژ، فوکه ها به هیچ شیوه یه ک ریگه ناده ن له بار بریت، ئه گه رچی دایکه که شی بمری، ئه گهر له بار نه بریت. ته نانه تی له باربردنی مندالی زینا و ناشه رعیش به هیچ شیوه یه ک له

ئىسلامدا جىيى نابىئەتە، بۇ ئەمەش بەلگە گەلگە بە دەست زانايانە وەيە، لەوانە:

يەكەم: (ولا تزز وازرة وزر آخرى / ئيسرا: ١٤)

دووم: ژنە (غامدىيە)كە، حاملە بوو ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: بچۆ ھەر كە مندالەكەت دانا، ئەو كات تۆلە دەدرىيت.

سەيئەم: ئەوانەش لە ماوەى چل پۇژدا پىگە دەدەن، مندال لەبار بىرىت، دەلەين بۆ شتى ھەلەل و شەرعىيە، نەك بۆ (مەعصىيەت) و تاوان، ديارە كە (ھەمل)ى ناشەرعىيى و زىنا، ھۆكارى گوناح و تاوانە، كەوابو لە ماوەى چل پۇژەكەيشدا ھەرنا بىت. (لە پەراويزى كتيبەكەى (شيخ متولى الشعراوى / أحكام الزواج والطلاق والخلع) دريژە بەم مەسەلەى (ئىجھاز) ە دراو، بەلام لەبەر دريژ بوونەوہى باسەكە، نەمانتوانى زۆرتەر سوودى لى وەرگرين.

بەپريز (محمد سعيد رمضان البوطى) لە كتيبى (مسألة تحديد النسل) دا كۆمەلى بەلگەى ھيئاوئەتەوہ بۆ ھەرامىيەتى لە بار بردنى مندالى زىناو سەفاح، بۆ خۆى دەتوانى سوودى لىوہەر بگريت. (عبد الكريم زهيدان) يش مەسەلەى ئىجھاز - لە سكى شەرعىي - پوخت دەكاو دەلى: لەباربردن لەبەر ژيانى دايكەكە، ئەگەرچى پاش گيان بەبەركردنیشدا بىت، دروستە، قسەكەى خۆى بە بۆچوونىكى (ابن قدامه) و (شيخ محمود شلتوت) بە ھيژ دەكات، كە لە ھالەتى بەگيرھاتنى دايكەكەيدا، بەكارھيئاننى بنەماى (ارتكاب أخف الضررين) كارى پيئەكريت و دايكەكەى پزگار دەكرى، بەلەباربردنى مندالەكە.

پيگرتن لە سكبوون (منع الحمل)

لەسەرەتاوہ ھاوہلان (عەزل) يان دەكرد، واتە: لە كاتى (جىماع)دا، بەرلەوہ مەنيەكە بپريژتە ناو مندالەدانى ژنەكەوہ دەيانرشتە دەرەوہى مندالەدانەوہ، وەكو (جابر) دەلى: (ئيمە لەسەردەمى پىغەمبەردا ﷺ (عەزل)مان دەكردو قورئانيش دادەبەزى)متفق عليه. (كنا نعلز على عهد رسول الله والقرآن ينزل) ج ٩ ص ٣٠٥. (جابر بن عبد الله) دەلى: پياويك لە پىغەمبەرى پرسی: جارييەكم ھەيە و لەكاتى جىماعدا خۆ عەزل دەكەم؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: كارى واپى لەوہ ناگرى، خودا بىھوى بىيت. جابر دەلى: بۆ دوايى ئەو پياوہ ھات گوتى: ئەي پىغەمبەرى خودا! ئەو كەنيزەيەى بۆم باسكرديت دووگيانە ! فەرمووى: من ھەر بەندەو پىغەمبەرى خودام. واتە: ھيچ غەيبىك نازانم.

(خدامة بنت وهب الأسدية) دەليت: لەگەل پىغەمبەردا ﷺ چووينە ناوكۆمەلە مەردمىكەوہو دەيفەرموو: ((لقد هممت أن أنهي عن الغيلة، فنظرت في الروم وفارس فإذا هم

یغیلون اولادهم فلا یضر اولادهم ذلک شیئاً)) ویستم پری له پیاوان بگرم نهچنه لای ژنی شیردر، ته ماشای (فارس) و (رۆم) کردو دهبینم دهچنه لای ژنانی شیردر و منداڵه کانیشیان تووشی زیان نابن. پاشان له (عزل) یان پرسی: فهرمووی ((ذلک الواد الخفی)) عهزل: سووکه زینده به چالکردنیکه.

ئیمامی (نهوهوی) دهلیت: هه مووکات (عهزل) (مهکروهه)، ئیتر ژنهکه پیی پازی بییت یان نا؟ چونکه بنهپره بۆ (نهسل) و نهوهی ناینده.. ههروهها سهبارته بهو فهرموودانه ههندیکیان پری به (عهزل) ددهن و، ههندیکیشیان پری لیدهگرن، دهلیت: نهوانه یان پری لیدهگرن (کراهه التنزیه)، نهوانهشیان ئیزن ددهن، واته: حهرام نییه، نهک کهراههتی نهبی.

قسهی په سه ند له مه سه لهی (عهزل) دا

دهتوانین بلیین، عهزل له بنهپره تدا حهرامه، به لام نهگهر هوکاری پهیداوو (موباح) دهبییت، بۆ نهوانه (ابن قدامه الحنبلی) دهلیت: ((والعزل مکروه إلا أن يكون لحاجة مثل أن يكون في دار الحرب فتدعو حاجته إلى الوطء فيطأ ويعزل أو تكون زوجته أمة فيخشى الرق على ولده..)) یان ژنهکه نهخوش بییت و بهکه لکی سک و زا نهیهت. وهزوری منداڵ دهبیته هوکاری شه رعیی، بۆ پری له منداڵگرتن و هکو ئیمامی (غزالی) له (احیاء علوم الدین) بهرگی ۲ ل ۵۱ دا دهلیت.

له مه سه لهی ریگرتن له سک و زا، سی شت پیویسته:

۱- ژنهکه پازی بییت.

۲- میرد پازی بییت.

۳- کۆمه لگهی موسلمانان پازی بن، چونکه جیهانی ئیسلامی پیویستی بهزاو پۆله و نهوهی نایینده هیه، له بهرامبهر جیهانی کوفرو خوانه ناسیه وه، تا هیزو توانای پروبه پروونه و هیان هه بییت، نهگهر پیویست بوو... خو نهگهر له بهر نهوه بوو جوانی و جه حیللی ژنهکه نهفه وتی به سک و زا، نه مه جیی سه رنج و تیبینیه، نهگهرچی لهوانهیه بۆ ماوهیه که دروست بییت... ههروهها نهگهر دنیا دنیا ی ههراو کی شه و جهنگ بوو و بهوه و گرانی و پۆژیکی ئاوارهیی و دهچوون، لهو کاتانه شدا - به شیوهیهکی کاتی - دهتوانی پری لیبگرییت، نهگهرچی به بهستنی ده رگای (رهحم) یشی بییت، له فیهی حه نه فییه کانداهاتوو: ((بجوز لها - أي للزوجة - سدّ فم رحمها كما تفعله النساء...)) که وابوو هه ر شتی که نهو مه نه بکا و مه رجه کانی تر بۆ ریگرتن بین، ژنان دهتوانن به کاری بهینن.

به پریز (عبدالکریم زهیدان) دهلی: له هه ر جیگایه که (عهزل) پهوا بییت، ریگرتن له منداڵ

بوونیش په وایه. لیژنه ی فه توای (ئه زهر) به یان نامه یه کی - له و باره وه دهرکرد - تییدا هاتووه: ((إن استعمال دواء لمنع الحمل مؤقتاً لا يحرم علی رأي عند الشافعية، وبه تفتی اللجنة لما فيه من التيسير علی الناس ورفع الحرج لاسیما إذا خیف من كثرة الحمل أو ضعف فی المرأة من الحمل المتتابع، والله یقول: ﴿یرید الله بكم الیسر ولا یرید بكم العسر﴾.))

بیگومان شه ریعه تی ئیسلام بو دابینکردنی ژیان ی ئینسانه کان هاتووه، وهه موو ئه گهر و ئیحتیمالیکی په چاو کردووه: کاتی ئاشتی، کاتی جهنگ، کاتی ئاواره یی، کاتی به لاو نه هامه ت و کاره سات، کاتی بی بارانی و گرانی و قات و قری، له ته وایو ئه م کاتانه دا تاك، یان ده ولت هه موو دهرامه تی خو ی ده زانی، ده زانی سالانه چهند گهنم و جوو دانه ویله و نه وت و موشته قاته کانی نه وتی هیه، ده شزانی ژماره ی خیزان و دانیشتوانی ولاته کی چنده و، چنده ش مه سرف و خه رجان ده و، که و ابو - له م سو نکه یه وه - ده ولت تان ده توانن به رژه وهندییه کانی خو یان پیاریزن و چو ن به رژه وهندی تی دایه ئه وه په چاو بکه ن بو خو یان و خیزان و ولاتیان. ((سوود له (المفصل)))، بهرگی (۷) وه له کتییی (مسألة تحديد النسل) وه رگیراوه.

چەند فەتوایەك

تایبەت بە ژنان

دهستنویژو خوشستن

- ۱- هەر شتیك نه هیلیت ئەندامیك، یان به شتیك له ئەندامه كانی جهستهی مروڤ، له كاتی دهستنویژو خو شۆریندا تهر ببی (وهكو بویه، خه نه - ئەگهر جورمی هه بوو- یان ههر شتیکی تر)، پیویسته بهر له وه لابی، چونكه ژیره كهی تهر نابیت، كه تهریشنه بوو، نه دهستنویژی داده مەزری، نه خو شۆرینی.
- ۲- ژنانی حەیزدار، یان زەيسان، دهتوانن له و مایه دا هه خه نه به كار بێنن، هه م نینۆکیان بویه بکهن، چونكه نه نوێژیان له سه ره نه خو شۆرین.
- ۳- بو دهستنویژ سه ری خه ناوی (مه سح) ده کری، به لام بو خوشۆرین ده بی لا بیری، چونكه ژیری تهر نابیت.
- ۴- كاتی سه رما، یان كاتی سه رپۆشه كه - ئەگهر لابی- به سه خله ت بدریته وه به سه ردا، دهتوانی مه سح به سه ریا بکری ولا نه بیری.
- ۵- ئەگهر بویه ی سه ر، ژیره كهی تهر نه بی، ده بی بو مه سحی سه رو خو شۆرین لابی، هه روه ها (زهیت) یش ئەگهر به ستیی و ژیره كهی تهر نه ده بوو پیویسته لابی.
- ۶- ئەگهر له نوێژدا شتیکی پیسی به جل و بهرگه كهیه وه دیت، پیویسته خیرا له نوێژه كهی بچیتته ده رو بیشۆری، ئینجا ده ست بکاته وه به نوێژه كهی.
- ۷- ئەگهر له نوێژه كهدا، دوودل بوو كه شتیکی پیس وابه جل و بهرگه كهیه وه، ده بی تا یه قین پهیدا نه کات، درێژه به نوێژه كهی بدات.
- ۸- ئەگهر شتیکی پیس بکه ویتته سه ر رایه خێك، ده بی بو پاکبوونه وهی ئاوی به سه را بکری، ئەگینه به سړین پاك نابیتته وه.
- ۹- ئەگهر شتیکی وشکی پیس بکه ویتته سه ر جهسته، یان بکه ویتته سه ر جل و بهرگ، قهیدی نییه، به لام ده بی لابی.
- ۱۰- شۆرینی جل و بهرگی پاك و پیس پیکه وه، قهیدی نییه، ئەگهر چی به جودا بشۆردرین باشتیه.
- ۱۱- ژنان دهتوانن مه سحی سه ریان بکهن، ئەگهر چی قژیان لولکرای، ئیتر شۆر بوو بیتته وه بو خواره وه، یان له عاستی خۆیدا بیت.
- ۱۲- دهستان به پاش، یان به پیشه وه (هی خوی، یان هی که سیکی تر، بچووک بی، یان گه وه) دهستنویژ هه لده وه شینیتته وه.

- ۱۳- ئەو ھەوايە كە لە (فەرچ) ی ژنانەو ە دیتە دەر، دەستنوێژ ھەلناو ەشیئیتەو ە.
- ۱۴- قەسە ی راست ئەو ەيە كە ژنان دەستنوێژ ناشکیئن، ئیتەر خیزانی خو ی بیئ، یان بیگانەو ەرامی بیئ، بە ئارەزوو دەست ئەنقەست بی یانا، مەگەر لەو ەو ە (مەنی، یان مزی) و (ودی) پەیدا بیئ.
- ۱۵- ئەگەر ژنیك غوسلی سەرچی ی لە سەربوو، تا خو ی نەشوری، بو ی نییە قورئان بخوینئ، چ لە بەر، چ لە ناو قورئاندا.
- ۱۶- ئەو كەسە میز راناگری، یان ھەمیشە (با ی) لیدەبیئەو ە، دەبی لە كاتی بانگدا دەستنوێژ بگری و، خیرا دەست بكات بە نوێژەكە، پاشان ئەگەر ھەركامیکیان پەیدا بوون، نوێژەكە ی دروستەو قەیدیكي نییە.
- ۱۷- دەستنوێژ گرتن، یان خو شۆرین بە ئاوی (كلۆر) اوی، دروستەو قەیدی نییە.
- ۱۸- تەنھا بو میزو ئەو ی تریان خو پاكدردنەو ە پیویستە.... ئیتەر نووستن و دەستدان بەپاش و پیئەو ەو، دەرچوونی (با بە ھەردوو جوړەكە یەو ە) تەھارەتی ناوئ، بەلكو تەنھا دەستنوێژگرتنەو ە ی دەو ی.
- ۱۹- نییەت ھێنان بو نوێژ دەستنوێژ، تەنھا بەدلە، واتە: پیویست نییە بە زمان بگوتری.
- ۲۰- خەو ەنووچكەو ە ەنەون، دەستنوێژ ناشکیئن.
- ۲۱- راخستنی بەرمال لەسەر جیگایەكي پیس و، ئنجا نوێژ لەسەر كردنی دروستە.
- ۲۲- مردوو شۆرین دەستنوێژ ھەلناو ەشیئیتەو ە، مەگەر دەستی لە (عەو ەرت) ی مردوو ەكە بكەو ئت، ئەگەر چی ناشبیئ دەست بدات بە عەو ەرتیەو ەو سەیری بكات، بەلكو دەبی لە كاتی شۆرییندا دەستكیش لە دەست بدات.
- ۲۳- مانەو ە ی خوړاك لە نیوان دداندا بو دەستنوێژ زیانی نییە، ئەگەر چی ھەقە دوای نانخواردن چاك و پاك دەم و ددانی بشوړئ، تا خو ی و ددانەكانی لە نەخو شیی بیاریزړی.

خو شتن

- ۱- لەكاتی غوسلی ھەیزو زەيسانیدا، ھەلو ەشانەو ە ی (پەلكە) ی ژنان، پیویست نییە، ئەگەر چی ھەلو ەشانەو ە ی باشتەر.
- ۲- ئەگەر ژنیك غوسلی (جەنا بەت) ی لەسەر بوو، دەبی بو غوسل ئاو بگاتە بنی تەواوی مووی سەری.
- ۳- ئەگەر ژنیك (ئیحتیلام) ی بوو، كەچی پاش بە خەبەر ھاتنەو ە، ھیچ شتیكي نەدیت،

غوسلى ناكه ويته سەر، خو ئه گەر تهرابي، واته: به جله كانيه وه (مه نيبى) ديت ده بى خو بى شورييت.

- ۴- به ههر هو يهك (مه نيبى) بيته دهر، ئه گهرچى به جيماعيش نه بى، غوسل واجب ده بى.
- ۵- په نجه كردن به (فهره ج) دا (ژنه كه په نجه ي خو، يان هي كه سيكى تر) له بهر نه خوشي، يان له بهر ههرشتى، به وه غوسل واجب ناييت، به لكو تهنه ده ست نويزى ده وييت.
- ۶- به شك و دوو دلى، غوسل واجب ناييت.
- ۷- كه سيكى له شگران، ده توانى بى ده ستنويز بخه وييت، به لام ده ستنويز بگرى نه وسا بخه ويته وه، با شتره بوى
- ۸- بو چه ند غوسلىك، يهك خوشتن به سه، بو نمونه: (غوسلى حه يزو زهيسانى كه وته سەر) ده توانى به نييه تى هه مووانه وه يهك غوسل بكات.
- ۹- كه سيك به نييه تى له شگران به وه خو شوري، به و خوشورينه ده ستنويزيشى داده مەزرى، ئه گهرچى چاك وايه بهرله خوشورين ده ستنويز هه لى بگرى و پاشان خو بى شورييت، دياره بو غوسلى حه يزو زهيسانى هه روايه.
- ۱۰- ئه گەر يهكجار ناو كرا به ته واوى لاشه دا به نييه تى غوسل، وه هه مووى لاشه تهر بوو، ئه گهرچى به (ره شاشه) يش بييت، غوسل دييت.
- ۱۱- به كار هيئانى هه موو جوهره كانى (شامپو) بو خو شورين دروسته.
- ۱۲- ژنان له كاتى غوسلدا سى جار ناو بكهن به سهرياندا، ئيتير پيوست ناكات (په لكه) هه لوه شيئنه وه.
- ۱۳- ئه گەر پاشخوشورين، كه ميك (مه نيبى) له عه وره تيه وه دهرچوو، به وه غوسله كه ي هه لئاوه شيئنه وه، مه گەر سه رله نوى خوشي پيگه شتييت.
- ۱۴- ژنان ده توانن غوسلى حه يز، يان غوسلى له شگرانى، دوا بخهن بو دواى بانگى به يانيى، به لام نابى دواى بخهن بو پاش هه لئاوتنى خو رو نويزه كه ي به يانيان بچييت.
- ۱۵- له سه ره تاي غوسله وه (بسم الله) ده كرى، وه پاش لييوونه وه ش گوتنى ئه م زيكره سوننه ته: (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، اللهم اجعلنى من التوابين واجعلنى من المتطهرين).

ژنانیش دهتوانن (خف) به کار بهینن

- ۱- راگوزهر (مسافر) بوی ههیه، سی شهوو سی رۆژ، مهسحی (خف) بکات، نیشتهجی (مقیم)یش، شهوو رۆژیک.
- ۲- مهرجهکانی به کارهینانی (خف): پیویسته هه لال و پاکبن و، بگه نه شوینی فهرزی شورینی پی و، بۆ خوشیان به قاچهوه بووهستن و دواى دهستنویش له پی بکری.
- ۳- شیوهی به کارهینانی: دهست به ئاوکه دا دهکری، پاشان یه کجار مهسحی دیوی دهروهی سه پینان دهکری، واته: ژیر و پاژنهیان مهسحیان ناوی!.
- ۴- ههرکات یه کی له م چوار شتهی لی پهیدا بوو، ئیتر کاریان پیناکری:
 - له پی داکنران.
 - غوسل کهوته سهر پۆشه ره کهیان.
 - دپان و کونیان تیبوو.
 - ماوه کهیان (واته: سی رۆژ که، یان شهوو رۆژ که) تهواو بوو.
- ۵- مهسح کردن به سهر گویره ویدا، ئه گهر هاوینیش بیست دروسته، چونکه گشتیتی فرموده کان، وا دهگه یه نیت.
- ۶- نابی مهسح به سهر گویره و ناسک و دپاودا بکری، واته: بهو مهرجه مهسحیان دهکری، قاییم بن و داپۆشه ری جیگه ی فهرز بن.

سووری خوینی مانگانهی ژنان

- ۱- قسهی راست ئه وهیه که ماوهی (ههین) سنووری کهم و زۆری بۆ نییه.
- ۲- بهر له ته مهنی (۹) سالی کچان، خوینی ههین پهیدا نابیت، چونکه بهر له ته مهنی (۹) سالی، ههچ ئافره تی ناگونجی مندالی بییت، خوئه گهر ته مهنی گه یشته (۹) سال و خوینی به خویه وه دیت، دهکری بگوتری: ئه وه ههیزه.
- ۳- تی کچوونی یاساو سیستمی ههین - دواى ته مهنی (۵۰) سال - ههر خوینی هات، به خوینی ههین دانانریت، به لکو خوینی (فاسید) هو، دهبی ئه و ژنه نویژ بکاو رۆژوو بگری.
- ۴- نیشانهکانی خوینی ههین:
 - بۆگه نه.
 - ئه وه ند سووره، رهش ده نویت.
 - خهست و چره.

۵- ئەگەر ئافرىدەنىڭ خويىنى بە خويەۋە دىت، دەشگونجا ھەيز بى ۋ يەكەمجارىشى بوو، ئەۋە بە ھەيز دادەنرى، ۋە دەبى چاۋەروانى بىكات تا دوايى دىت، ۋە پىۋەيست بە دووبارە بوۋنەۋە ناكات.

۶- ئەگەر ژنىڭ بۇ ماۋەى چەند كاتژمىرىڭ خويىن ھات ۋ ئىنجا نەما، ئەۋە ھەيزە ۋ دەبى چاۋەروانى بىكات، چۈنكە دىسان دىتەۋە.

۷- ۋا دەبى پاشخۇشتن لەخويىنى ھەيز، خويىنىكى زەرد ۋ لىل دىت، ئەۋەبە ھەيز دانانرى ۋ، پىۋەيست بە خۇشۇردن ناكات. بەلام ئەگەر بە رەنگ خويىنى تەۋاۋ بوو، دەبى سەر لەنوى خۇى بشۋاتەۋە، چۈنكە بە ھەيز دادەنرىت.

۸- ئەگەر ژنىڭ بە ھۆى تەمەن زۆرىيەۋە خويىنى نەما، ئەۋە بە سەردەمى مەئىۋوس بوون لە ھەيز (سن الیاس) دادەنرى.

۹- ژنى بى نوپىژ تا پاك نەبىتەۋەۋە خۇى نەشۇرىت، نابى سەرجىي لەگەلدا بىكرىت.

۱۰- ئەۋە كىتیب ۋ نامىلكانە كە ھەندى ئايەتى قورئاننىان تىدايە، ژنانى ھەيزدار ۋ خەلكانى لەشگران ۋ بى دەستىنويژ، دەتۋانن دەستىيان لىبەدن، چۈنكە (مصحف) نىيە.

۱۱- ژنى ھەيزدار دەتۋانى خەنە لە دەست ۋ پى ۋ سەرى بىكرىت.

۱۲- ژنان دەتۋانن بۇئەۋەى بىكەۋنە ھەيزەۋە دەرمان بخۇن، ئەگەر بزانن تۋوشى زىان نابن پىي.

۱۳- لە بەكارھىنانى (دەرمان) بۇ راگرتنى ھەيز، پىزىشكەكان (۱۴) جۇر زەرەرۋ زىانىيان باسكردۋە.

۱۴- لە مانگى رەمەزان ۋ ھەجدا، خواردنى ھەبى راگرى ھەيز، قەيدى نىيە، بە مەرجى لە روۋى تەندروستىيەۋە زىانبەخش نەبى.

۱۵- ئەگەر ژنىڭ ھەبى بەكار ھىنا بۇ ئەۋە بىكەۋىتە ھەيزەۋە، پاشان خويىن ھات، دەبى بچىت لە پىزىشك بىرسىت: ئەگەر ئەۋە گۈتى ئەۋە خويىنە، خويىنى ھەيزە، ئەۋە باشە، ئەگىنە كارىگەرى ھەبەكانەۋە ھەيز نىيە.

۱۶- ئەگەر ژنىڭ دەرمانى بەكار ھىناۋ كەۋتە ھەيزەۋە، ديارە ئەۋەماۋىيە بە ھەيز بۇى دادەنرى ۋ گىپرانەۋەى نوپىژى لە سەر نىيە، چۈنكە مادەم خويىنى ھەيز ھات، ئىتر بە ھەر شىۋەيەك بىت دەبىتە ھەيز، ھەركاتىكىش نەما بە ھۆى ھەر شتىكەۋە بىت، دەبى نوپىژۋ روژۋوى خۇى ئەنجام بدات.

۱۷- ژنى ھەيزدار دەتۋانى تەۋاۋى وىردۋ زىكرە شەرىعيەكان ۋ زىكرەكانى بەيانىان ۋ

ئیواران و دوکانی تر له گهڵ کتیبی زانستیی و فیهو فەرمووده و تهفسیرهکاندا بخوینیتهوه.

۱۸- ژنی هیزدار و زهيسان، ههچ جوړه نووژيکی لهسهر نیه و نابی بیکات، بۆ دواي پاکبوونهوهیشی گێرانهوهی ناوی.

۱۹- ژنی خاوهن هیز روژووی لهسهر نیه، بهلام دهبی پاش پاکبوونهوه بیگێریتهوه.

۲۰- ژنی بی نووژ: نابی چهرخه و (تهواف)ی دهوری مالی خودا بکات، بهلام کردهوهکانی تری ههچ، وهکو (هاتووچوی نیوان (ههفا) و (مهروه) و وهستانی (ههرفه) و شهومانهوه له (مژدهلیفه)... تاد. دهتوانی ئەنجامیان بدات.

۲۱- ئەگهژنیك مهناسکی ههچی تهواو کردو پاشان كهوته ههیزهوه، ئیتر نابی (طواف الوداع) بکات.

۲۲- له مژگهوتدا -تهنانهتی له (مصلی) شدا- ژنی هیزدار ههراوه بمیڤیتهوه. بهلام (داود الظاهری) و (مزن) دهلین: له مژگهوتدا دهتوانی بمیڤیتهوه، وه (ابن حزم الظاهری) ریگه دهوات به ژنانی هیزدار كه دهوری قورئان بکهنهوه، (مالك) یهکانیش ههروا.

۲۳- ژنی هیزدار نابی ری به میڤردهکەي بدات (جیماع) ی لهگهڵ بکات، چونکه ههراوه. ۲۴- میڤرد دهتوانی - جگه له جیماع- ههموو لهزهتیك له ژنی هیزدار و زهيسان وهگرری و لهگهلیا بخهویت.

۲۵- ژنی هیزدار ههراوه لهو کاتهدا تهلاق بدریت، تنانهتی ههندی له زاناکان دهلین تهلاقی ناکهوی.

۲۶- ههرکات ژنی هیزدار پاکبوویهوه، دهبی تهواوی جهستهی بشوریت.

۲۷- زیاد و کهمکردنی ماوهی هیز: بۆ نمونه: عادهتی (۷) روژ بووه، کهچی دواي شهش روژ خوینهکهی نهما، یان به پیچهوانهوه. قسهی راست نهوهیه که ههرکات خوینی دیت ههیزه، ههرکاتیکیش نهما به پاک دادهنری. واته: زیاد و کهم دهوور نابییت.

۲۸- پاش و پیشکردنی کاتی هیز (جاری) له سهههتای مانگهوه، جاریکی تر له کووتایی مانگهوه) قهیدی نییه، ههرکات خوین پهیدا بوو ههیزه، ههرکاتیکیش نهما، ههیز تهواو بووه.

۲۹- ژنان وادهبی خوینهکهیان به زهرد رهنگ دهبینن، وایش دهبی لیله له نیوان زهرد و رهشدا.. نهوه ئەگەر لهناو ماوهی ههیزهکهدا بوو، یان هیمان پاک نهبوویهوه، به ههیز دادهنریت، خوئهگەر پاش پاکبوونهوه بوو، ههیز نییه.

۳۰- بچرچری خوین (ئهرۆ خوین ههیه، سههینی خوینی نییه) ئەمه ئەگەر ههموو کات

ئاوا بوو، ئەو بە (ئىستىحاضە) دادەنریت، خوئەگەر بەیناوبەین بوو، ئەو ئەگەر نەمانى خوینەكە كەمتر لە رۆژێك بوو، بە پاك دانانرێ، مەگەر لە ئاخر و ئۇخرى عادەتى خوینەوہ بێت.

۳۱- تەپى و (رطوبە)ى عەرەت: ئەگەر لەناو كاتى حەيزدا بوو و پيش پاكبوونەوہ، بە حەيز دادەنریت، خوئەگەر پاش پاكبوونەوہ بوو، حەيز نىيە.

۳۲- ئەگەر لە غەيرى رۆژەكانى حەيزدا چەند دلوپى خوینى دیت، دەبى دەست لە نوێژو رۆژووى خوێ ھەلنەگرى، چونكە ئەو خوینى حەيز نىيە.

۳۳- پينچ رۆژ بەر لە سووپى مانگانەى خوێ، خوینى دیت، ئەو ئەگەر بەر لەوہ خوینى نەبوو، بە حەيز دانانریت، واتە: دەبى رۆژو نوێژ بکات و بۆ ھەموو نوێژیکيش دەستنویژ بگریت.

تیببىنى: گەلى جار ئەم شتانه عادەتى ژنان دەشیوین:

- بەکارھێنانى حەب بۆ رێگرتن لە حەيز (پيشى دەخەن، دواى دەخەن، زىادو کەمى دەکەن).

- بەکارھێنانى (لەولەب) بۆ رێگرتن لە مندالبوون، چونكە بەھۆى ئەوہوہ خوینەكە بەكەمى دیتە دەر، ئەوساش لەباتى (۷) رۆژ، دە رۆژ دەخايەنیت.

۳۴- وادەبى سى رۆژ بەر لە عادەتى سووپى مانگانەى خوێ، خوین پەيدا دەبى ئايا چى بکرى؟.. بۆ وەلامى ئەم پرسىيارە دەليين: ئەگەر ژنەكە عادەتى خوێ بە ژمارە بزانییت، يان بە رەنگى خوینەكە، يان بەكات و زەمان، دەبى لەو كاتەدا نوێژ نەكا، پاشان غوسل بکات و نوێژ بکات، ئەو خوینەش پيش عادەت دیت، خوینىكى (فاسد) ھو كارى پيناكرى. واتە: لەبەر ئەو، واز لە نوێژ و رۆژو ناھيلىریت، بەلكو دەبى خوینەكەى بشورى و پاشخوى ببەستى و بۆ ھەموو نوێژیکيش دەستنویژ ھەلبگریت، چونكە حسابى (مستحاضە)ى بۆ دەكریت.

۳۵- ژنىك لە رۆژەكانى سووپى مانگانەيدا، دوو رۆژخوین دەبينى، پاشان دەبى ونامينى، ديسان بۆ رۆژى چوارەم پەيدا دەبیتەوہ، دەبى بۆ رۆژى سيبەم چى بکات ؟ ئەگەر ئەو ژنە رۆژەكانى عادەتى خوێ بزانییت، دەبى لەو رۆژانەدا دەست لە نوێژکردن ھەلگرى و رۆژو نەگرى، ئەگەرچى ھەندى رۆژيش خوین نەيەت.

۳۶- خوینى كەم لە رۆژەكانى عادەتى خویدا بە حيز دادەنریت.

۳۷- لەكاتى عادەتى خویدا خوین دیت و دەبى چى بکات؟.. بلى ھەركات خوین ھات، بە حەيز دادەنریت، ئيتىر نيوان ئەم حەيزەو حەيزى پيشووى زۆر بىت يان كەم.. ئەگەر كەوتە حەيزەوہوہ پاكەوہ بوو پاشان دواى پينچ رۆژ، يان شەش رۆژ خوین پەيدا بووہوہ،

دهبى دهمست له نويژو روژو ههلبگریت، چونکه ئهوه ههیزه.

۳۸- ئهگهر پاش نهمانى خوینی ههیز، خوینیکی زهره، یان خوینیکی لیله، یان رهشی دیت، ئهوه به ههیز دانانریت، بهلکو پیویسته نويژ بکا و روژوو بگریت.

۳۹- پاش دوو روژ له روژهکانی عادهتی مانگانهی خوی پاکبویهوه، ئهجا دواى روژی، یان دوو روژ، خوین پهیدا بوویهوه، دهبی له و دوو روژهدا خوین ههیه، دهمست له نويژ و روژوو ههلبگریت.. لهو روژانهشدا خوین نییه خوی بشوری و نويژهکان بکات.

۴۰- ژنیک له سهههتای ههموو مانگیکهوه بهپی عادهتی خوی (۶) روژ دهکهویته ههیز، پاشان ههندی جاردریژه دهکیشی، دهبی چی بکات؟.. بوئهوه دهبی لهسهههتای ههموو مانگیکهوه (۶) روژ دانیشی و نويژ نهکات، چونکه ئهوه ههیزه، بهلام له روژهکانی تردا، دهبی غوسل بکا و نويژ بکات و گوی به خوینهکهی نهکات.

۴۱- ژنیک لهبهه پیری وچوونه ساههوه خوینی نهما، پاشان چووه سههههه و خوینی پهیدا بوو و دریژهی کیشا، دهبی چی بکات؟.. دهبی گوی بهو خوینه نهکات، چونکه زۆربهی زاناکان دهلین: که ئافرهت گهیشته (۵۰) سال ههیزی نامینی.

۴۲- ژنیک عادهتی خوی (۹) روژ، یان (۱۰) روژ بوو و پاک بویهوه، پاشان به بچر بچر خوینهکهی هاتهوه.... بهلی پاش تهواو کردنی ماوهی خوی، ههه خوینیکی هات، کاری پیناکری و فاسیده.

ژنان و ئیستیحاضه

۱- ئیستیحاضه: به وخوینه دهلین له جیگهی ههیزهوه به دهوام دیتته دهر، وهیان ئهگهر روژی دوو روژ بهریت، دیسان دیتتهوه.

۲- لهماوهی ئیستیحاضهدا وا دادهنریت ئهه ژنه پاکه و، دهبی بو نويژهکان ههموو جار چاوهروان بیته تا بانگ دهبیته، ئهوسا بو ههموو نويژیکی کات بو دیارییکراو دهستنویژ دهگریت، بهلام بو نويژی کات بو دیاریی نهکراو، ههرکات ویستی نويژ بکات، دهستنویژ دهگری و نويژ دهکات.

۳- ههرکات ویستی دهستنویژ بگری، دهبی ئههوجیگایه خوینی بهرکهوتوو بهیشوری و، پاشان پارچهیه لۆکه بخاته دهرگای (هههه) ی و به شتیکی شهتهکی بدات، بو ئهوه خوینهکه راگری و نهیهته دهر، خو ئهگهر پاش ئهوه ههه هات، هیچ زیانیکی نییه.

۴- ههندی جار بههوی نهشتههههه منداالدانی ژنانهوه یان هی جیگایهکی تر، خوین به

(فهرج) یانه وه دیته در، جابوئهم خوینهیه دوو حالت ههیه:

- دهبی بزانی کاتی که نهشته رگه ری مندا لانی ده کاو فری دعات، یان دهیبهستی و ناگونجی خوینی لی بیته در، لهم حاله تانه دا ناگری له گهل ئه و خوینه دا مامه لهی (ئیسیتاحاضه) بگری، به لکو دهبی وه کو ئه و ژنانه بکه ن که پاش (طهارة) خوینیکی زهر، یان ته پایی ده بینن، واته: دهبی نویژ بخوینن و روژوو بگرن و ری له تیکه لی میرد نه گرن، وه خو شتینیان له سهر نیه، به لام له کاتی نویژه کاندای خوینه که یان ده شوون و به شیک له (فهرج) یان شه ته ک ده دن و کاتی نویژ ده ستنویژ ده گرن.

- دهبی وا نه زانی پاش نهشته رگه ری حه یز نابیت، به لکو دهگری خوینی حه یز پهیدا بی، جا ئه و کاته وه کو ژنانی خاوه ن ئیسیتاحاضه مامه له یان له گهل دهگری.

5- ژنانی خاوه ن ئیسیتاحاضه بو ئه نجامدانی نویژه کان - له و ماوه دا - خو شتینیان له سهر نیه، مه گهر کاتی خو ی بشوری بو ته و او کردنی ماوه ی سوپی خوینیان.

6- ژنانی خاوه ن ئیسیتاحاضه ده توانن له گهل میرده کانیاندا سه رجیی بکه ن.

7- ژنانی خاوه ن ئیسیتاحاضه سی حاله تیانبو ههیه:

- عاده تی خو ی ههیه، ئنجا هه رکات که وته ئه و روژانه وه ده ست له نویژ هه لده گری و پاشان خو ی ده شوریت نویژه کانی ده کات، ئیتر سوپی خوینه که ی زور بیت یان که م، ژنی وا ههیه له مانگیکا (5) روژ له حه یز دایه و (15) روژی پاکه پاشان دیسان (5) روژ ده که ویته وه حه یزه وه و (15) روژ پاک دهبی، ئیتر هه ر به و پییه، ژنی وایش ههیه مانگه که ی (35) روژه و (7) روژی له حه یز دایه و (28) روژی پاکه، هه ر به و پییه.

- ماوه ی کاتی خو ی له بیر کردو وه یان ده یزانی، به لام هه رجاره ی جو ری که، جاری (4) روژه، جاری تر (6) روژه، پاشان لیی تیکده چی و به رده وام خوینی دیت.. ژنانی ئاوا به م شیوهیه مامه له بکه ن و پییان ده لین (محیزة) - هه موو خوینیکی زور ره ش حه یزه، خوینیکی سو ری کال (ره قیق).. که و ابو له کاتی خوینه ره ش و (غهل یظ) ده کاندای ده ست له نویژ و.. هه لگری، وه له روژه کانی خوینه ته نکه (ره قیق) ده کاندای نویژ ناکات.

- ئه و ژنانه ش به ته و او ی سو ری مانگانه ی خو یان لی ده چی ت، زاناکان پییان ده لین: (محیزة)، واته: سه رگه ردان و ریگه نه زان، ئه مانه دهبی پتر له ماوه ی زو ریبه ی ژنانی خز می خو یان چاوه روان بکه ن و ده ست له نویژ و.. هه لبگرن (دایک و دایه گه و ره و خوشک.. به و مانایه ئه گهر سو ری مانگانه ی ئه وان (7) روژ بیت، با ئه مانیش (7) روژی ناو بنین حه یزو نویژو روژوو ئه حکامه کانی حه یزی تی دا را گرن.

ته‌رایي (رطوبه‌ی) فهرجی ژنان

- ۱- هه‌ندی جار ئاوێکی زه‌رد دێته‌ ده‌ر.
- ۲- ده‌کرێ ئاوێکی لێل (سوورێکی کال) بێته‌ ده‌ر.
- ۳- ئاوێکی سپیی (پاش نه‌مانی سوورپی مانگانه‌ دێت). ده‌شکرێ ئه‌و ئاوه‌ سپیه‌ هه‌ر نه‌بی) به‌لام له‌ماوه‌ی هه‌یزه‌یکه‌وه‌ بۆ هه‌یزێکی تر، ده‌گونجی ئه‌وئاوه‌ لێله‌ هه‌بیته‌، نیشانه‌ی پاکبوونه‌وه‌ی ئه‌مانه‌، وه‌ستانی ئه‌و خویته‌ لێله‌یه‌، ئه‌گه‌رچی زه‌ردایي بمینی.
- ۴- هه‌ر لێلی و ته‌پراییه‌کی زه‌رد له‌ ژنی خاوه‌ن هه‌یزه‌وه‌ بێته‌ ده‌ر.. ئه‌گه‌ر بزانی پێشه‌نگی هه‌یزه‌، ئه‌وا مامه‌له‌ی هه‌یزی له‌گه‌ڵ ده‌کرێ، نیشانه‌ی ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیش و ئازاریکی ئی په‌یدا ده‌بی، خۆنه‌گه‌ر بی ئیش و ئازاری سک ئه‌و لێلایی و زه‌رداییه‌ په‌یدا بوو، به‌ هه‌یز دانانری.
- ۵- هه‌ر لێلی و زه‌رداییه‌ک - پاش ته‌واو بوونی روژانی هه‌یز بێت - ده‌بی ژنان چاوه‌روابن تانه‌می، چونکه‌ ئه‌و لێلیه‌ په‌یوه‌ست بێت به‌ هه‌یزه‌وه‌، حیسابی هه‌یزی بۆ ده‌کرێ.
- ۶- ئه‌و شتانه‌ی له‌ غه‌یری کاته‌کانی هه‌یزدا په‌یدا ده‌بن له‌ (ئیفرازات)ی فهرجه‌ و به‌ هه‌یز دانانری.
- ۷- هه‌رچی (ئیفرازات)یک له‌ شوینی منداڵبوونه‌وه‌ ده‌رچی پاکه‌و جل و به‌رگ پیس ناکات، به‌لام ده‌ستنوێژ ده‌شکینی. ئه‌وشتانه‌یش له‌ جیگه‌ی میزه‌وه‌ ده‌رده‌چن، پیسن و ده‌ستنوێژ ده‌شکین.
- ۸- ئه‌و ته‌پراییه‌ به‌هه‌میشه‌یی له‌ منداڵانی ژنه‌وه‌ ده‌رده‌چی پاکه‌، ده‌بی له‌کاتی نوێژدا ده‌ستنوێژ بگرن و نوێژ بکه‌ن، واته‌: تا بانگ نه‌بی ده‌ستنوێژ نه‌گرێ بۆ نوێژه‌کان.
- ۹- بۆ ئیفرازاتی پچرپچر، ده‌بی چاوه‌روانی بانگ بکات ئه‌وجا ده‌ستنوێژ بگرێ و نوێژه‌کانی بکات، ئه‌گه‌رچی له‌کاتی نوێژه‌کانیشدا بێت.
- ۱۰- ئه‌و ته‌پراییه‌ پاش غوسلی جووتبون دێته‌ ده‌ر.. ئه‌گه‌ر به‌ ئاره‌زوو نه‌بی غوسل پێویست ناکات، به‌لکو ته‌نها ده‌ستنوێژ پێویسته‌.
- ۱۱- هه‌ندی جار له‌گه‌ڵ میزدا ئاوێکی سپی خه‌ست ده‌رده‌چیت پێی ده‌لێن (وه‌دی)، غوسل پێویست ناکات، به‌لکو ده‌بی شوینه‌که‌ی بشۆردریت، چونکه‌ وه‌کو میز پیسه‌.
- ۱۲- هه‌ندی جار ئاوێکی ته‌نکی سپی لینج (رقیق ابیض) له‌کاتی ده‌ستبازی، یان کاتی بیرکردنه‌وه‌ له‌ رابواردنی ژن و می‌ردیدا ده‌رده‌چیت، گه‌لی جار مرو‌ڤ به‌ خوی نازانیت، خوی و جیگاکی ده‌شوری و ده‌ستنوێژ ده‌شکینی، به‌لام خۆ ششتنی ناوی.

- ۱۳- (مەنى) پياو: ئاويكى قورسى سىپى، (مەنى) ژنانىش ئاويكى تەنكى زەردە (رقىق أصفىر) دەبى ھەردو خۇ بشۆرن.
- ۱۴- ئەو ژنانەى ھەمىشە (ئىفرات) يان ھەيە.. دەبى لەكاتى نوپژەکاندا خۇ خاوين بکەنەو و بەشتىك خۇ شەتەك بدن و بۆ ھەموو نوپژىك دەستنويز بشۆرن.
- ۱۵- كچ يان بيوەژن تەرايەكى زەرد بە خووە دەبين. ئەگەر (مذى) بوو خۇ شورىنى ناوى، خۇ ئەگەر (مەنى) بوو و لەكاتى (شەھوت) و ئارەزوودا، يان (ئىحتىلام) بوون دەبى خۇ بشۆرن.

ژنان و سكبوون

- ۱- ئەو خوينەى بەھەر ھۆيەكەو لە ژنى دوو گيان پەيدابى، بۆ نموونە: دەكەويتە خوارووە لە شتىك، بە ھەيز دانانرىت، واتە: پاكە و نوپژو رۆژو ئەنجام دەدات.
- ۲- يەكى لە زاناكان دەلى: ھىكەت لە خوينەى ھەيزدا ئەوھە كاتى سك دەبى مندالەكە بەو خوينە نەش و نماو گەشە دەكا و زروبەى ژنان خوينيان نامىنى.
- ۳- ژنى دووگيان ناكەويتە ھەيزووە.
- ۴- ئەگەر خوينەى بەربوو پيوستە بە ئەندازەى سورى خوينەى خوى دەست لە نوپژو رۆژو ھەلبگرىت، ئەوسا خوى بشورىت و دەست بکاتەو بە نوپژو رۆژووەكى.
- ۵- شيوەى جىبەجى كردنى نوپژەكەى: (فەرچ) ي پاك دەشورى و پارچەيە لۆكە دەخاتە سەرى و شەتەكى دەدات.
- ۶- ئەو ژنەى تووشى بەربوونى خوين (نەزىف) دەبى، دەتوانى نوپژى نيوەرۆ لەگەل عەسر يان عەسر لەگەل نيوەرۆ بکات، نوپژەکانى شيوان و ھوتنانىش ھەروا.
- ۷- دەرھىنانى مندالان ئەگەر زەرورەتەك ھەبوو بۆ دەرھىنانى قەيدى نىيە، ئەگىنا واجبە كارى وا نەكرىت.
- ۸- بەستنى دەرگای مندالان... لەكاتى زەرورەت و پيوستدا وەكو تووش بوونى ژنەكە بە نەخوشى: شەكرە، پالەپەستوى خوين، چونكە مندال ئائاسايى دەبى.
- ۹- بەكارھىنانى دەرمان بۆ راگرتنى مندالبوون.. لەكاتى زەرورەت بەشيوەيەكى كاتى قەيدى نىە.
- ۱۰- رىكخستنى شيوەى مندال بوون (تنظيم الحمل)... ھىچ قەيدىكى نىە بەتايبەتى سالى يەكەم و دووھەمى شىردان بە مندال، بۆئەوھى دووبارە سكى نەبىتەو تا ئەم لە شىر

۱۱- متووربه کردنی ژن (التلقيح الصناعي).. (ئین بان) دهلی: من خۆم ریگه نادهم و ئامۆزگارییان دهکهم به کاری نههینن، به لām ههندی له زانایان هاوچه رخ له گهل ريعايه تی یاساو ریسیای ئیسلام ریگه ددهن.

۱۲- مندال له باربردن (الإجهاض).. له بار بردنی مندال - ئەگەر له زیناش بیټ - دروست نییه و منداله کهش ددری بهو کهسه له گهلی جووتبووه.

۱۳- له بار بردنی کۆرپه لهی که مئه ندام و ناته واو (المعوق).. لیژنه ی فهتوای هه میشه یی له (سعوودیه) دهلین: ری به له باربردنی ئەو کۆرپه له ناته واوه نادریت، ئەگه رچی پزیشکیش بلێ چه ند روژیکێ تر له سکيا دهریت، یان به (معوق) ی له دایک دهبی. چونکه کوشتنی هیچ (نهفس) یک به ناههق هه لال نه کراوه.

۱۴- دانانی سنووریک بۆ مندال بوون (دوان، سییان، چوار...) بی هۆیه کی شه رعیی و په سه ند وه کو ئەو دایک نه خۆش بیټ، یان مندالی زۆریان هه بیټ - دروست نییه، به لām لهو حالته دا ده توانی دهرمان به کار بهینی بۆ ماوه یه ک رایگری. واته: بۆ هه تا هه تای ی ری نییه بۆ راگرتنی.

۱۵- مندالی ناو شوشه (طفل الأنبیب) زاناکان رییان لیگرتووه، چونکه (عه و ره ت) ی تی دا دهر ده که و ی و، ده ست به (عه و ره ت) وه دهریت.

۱۶- ئەگه ر ژنیک دوو گیان بیټ له (زینا) ئایا ده توانی ماره بکریټ بۆ پیاویکی تر؟ بیگومان نیکاحی وا دانامه زریټ، چونکه له فه رمووده دا هاتووه: ((لا توطأ حامل حتی تضع)).

۱۷- ئایا ژنی دوو گیان سه رجییی له گه ل ده کری...؟ به لی ئەگه ر (حه مل) ه که تووشی زیان نه بیټ.

۱۸- ژنی دوو گیان ته لاقی ده که و ی...؟ به لی لهو ماوه یه شدا دهبی نه فه قه ی ژنه که بدات تا سه که ی دا ده نیټ.

۱۹- لای که می نه وه ی مندال له سکدا (۶) مانگه.

۲۰- ئایا له بهر ده ست کور تی ده کری ری له مندال بوون بگيردری...؟ نه خیر، چونکه رزق و روژی هه مووان له سه ر خودایه.

۲۱- ژنیک بی خوی مندالی بوو، ئاخۆ دروسته نوێژه کانی بکاو میرده که ی سه رجییی له گه ل بکا؟ به لی ئەگه ر ژنیک بی خوی مندالی بوو، دهبی خوی بشوری و نوێژ بکاو روژوو

بگریټ، میړدهکه شی دتوانی سهرجیې له گهل بکات.

۲۲- نه گهر پاش ته لاقدانی ژنه که ی (بهیه ته لاق) دهرکهوت دووگیان بووه.. نایا میړدهکه ی دتوانی بیگریټه وه لای خوی؟ به لی بهر له دانانی سکه که ی دتوانی، ژنه که رازی بیټ یان رازی نه بیټ. به لام پاش دانانی سکه که ی بوی نییه بیگریټه وه، مه گهر به نیکاحیکی تازه و ماریی و ناماده بوونی (وهلی) وشایه ت.

۲۳- نه گهر ژنیکی دووگیان کوړپه لیه کی وای له بار چوو بهرو دروستبوون و دهرکهوتنی نه دنامه کانی ده چوو، نهوا به زه یسان داده نریټ، خو نه گهر نیشانه ی دروست بوون (تخلق) ی لیدنه که وتبوو خوینی هه بوو به (موسه حازه) داده نریټ.

۲۴- ژنیکی دووگیان زور ناراحت و قه لسه به سکه که ی ناخو دتوانی له باری ببات؟ به لی له تهمه نی چل روژی سکه که یدا دتوانی، ههروه ها پاش نهویش نه گهر پزیشکه کان بلین به مانه وه ی نهو که سه دایکه که ی تیا ده چی، یان زیان به جهسته ی ده گیه نیټ.

۲۵- بو له ناو بردنی سکیکی تهمه ن چوار مانگ، ده بی کوړپه لیه که نازاد بکات، نه نجا نه گهر ده ست نه کهوت، دوو مانگ به دوا ی یه که وه روژوو فهرز کراوه.

۲۶- ژنیکی دوو گیان بو ماوه ی یه که مانگ ناویک له (فهرج) یه وه دیټ.. نهو ناوه پاکه، واته: جل وبهرگ و جهسته پیس ناکات، به لام ده ستنو یژ ده شکینی.

۲۷- ژنیک له تهمه نی مانگ و نیویکی سکیدا کوړپه لیه کی خست، پاشان پزیشک ده ستکاری کردو مندال دانی بو شو ری، نینجا بو ماوه ی (۱۱) روژ خوین هات، نهویش له و ماوه یده ده ستی له نویژه کانی هه لگرت، نایا چی بکات..؟ پیویسته هه موو نویژه کانی قهزا بکاته وه، چونکه زاناکان نهو خوینه به خوینی (نه زیف) داده نین، وه ده لین: نه گهر تهمه نی نهو کوړپه لیه له (۸۱) روژ که متر بوو، نهوا هه ر خوینیک پاش نهو بیټ خوینی (نه زیف) ه، واته: هه یز نییه، که و ابو نویژه کانیشی بکات، خو نه گهر تهمه نی سکه که ی زورتر بوو له (۸۱) روژ، هه ر خوینی بیټ به خوینی زه یسانی داده نریټ، واته: ده بی تا نامینی، وه یان تا چل روژ نویژ نه کات، نهو سا خوی ده شو ری و نویژ ده کات نویژ ده کات.

ژنانی زه یسان

خوینی زه یسانی، خوینه که له مندال دان بهر ده بیټه وه به هو ی مندال بوونه وه، جا له گهل منداله که بیټ، یان دوا ی نهو، یان دوو سی روژ بهرله له دایکبوون.

۱- ژنانی زه یسان سی حاله تیان هه یه:

– پاش چل روژ به یه کجاره کی وشک ده بی و ناگه ریته وه، جا ههرکه خوینه که وشک بوو ژنه که ده چی خوی ده شو ری و نویژ ده کات.

– بهر له ته و او بوونی چل روژ که وشک ده بی، پاشان پی ش ته و او بوونی چل روژ که پهیدا ده بیته وه.... له حاله تی ئا وادا ههر که وشک بوو و نه ما، خوی ده شو ری و نویژ و خواپه رستی خوی ده کا، خو ئه گهر سه ری هه لدا یه وه، ده بیته (ئیغاس) و زه یسانی و ده ست له نویژو روژووی هه لده گری.

– تا چل روژ ته و او ده کات بهرده وام خوینی هه یه.. لهم حاله ته دا واز له نویژو جوړه خواپه رستییه کانی تر ده هی نی، جا کو تای هات و پاکه وه بوو و ده ست ده کاته وه به نویژو روژووی خوی.

– چل روژ تی ده په پی.. ئه مهیش دوو حاله تی هه یه:

ا- ئه گهر له گهل کاتی هه یزیدا یه کیان گرت، ئه وه هه یزه.

ب- ئه گهر له گهل کاتی هه یزیدا یه کیان نه گرت، ئه وه پاش چل روژ خوی ده شو ری و نویژو روژو و نه نجام ده دات.

۲- دوو روژ، یان سی روژ بهر له له دایک بوونی مندا له که خوینی دیت.. ئه وه زه یسانییه و ده ست له نویژو روژو و هه لده گری.

۳- ئه گهر (ژانی) له گهل نه بوو، ئه و خوینه به خوینی (فاسید) داده نری و ژنه که ش ده بی نویژو روژووی خوی نه نجام بدات.

۴- ژنی زه یسان ههرکه خوینی نه ما ده بی خوی بشو ری.

۵- ژنی که به نیشته رگه ری مندا لیان لی دهر هی نا، پاشان خوینی هه بوو، ئه وه به زه یسان داده نری، خو ئه گهر خوینی نه بوو نویژو روژووی خوی ده گری.

۶- ژنی که کوړپه له یه کی خست.. ئه گهر ده ست و پی و ئه ندامه کانی تری جودا ببوونه وه، دیاره ههر خوینی که بیته دهر به خوینی (نیفاس) داده نری، ئه گینه خوینی (نیفاس) ه و ده بی بو هه موو نویژیک ده ست نویژ بگری و خوی بهه ستی و نویژ و روژو بگری، ئه و روژانه نه بی له گهل سوری مانگانه یدا یه که ده گرنه وه.

۷- کوړپه له ته مه نی گه یشته (۹۰) روژ، زیاتر وایه لهو ته مه نه دا گیانی به بهر دا ده کری.

۸- ئه گهر ژنی که پارچه گوشتیک، یان پاریه کی لی دا که وت، واته: نیشانه ی دروست بوونی مروقی تی دا دیار نه بوو خوینی شی هه بوو، ئه و خوینه به خوینی (فاسید) داده نری و ده بی بو هه موو نویژیک ده ست نویژ بگریته وه و خوی شه ته که بدا، تا خوینه که نه یه ته دهر و پیسی بکات.

۹- ئايا ژن له کاتي زهيسانيدا ته لاق ده دري. زاناکان ده لپن وه کو ژني حهيزدار وایه. واته: ته لاقه که ی (بدعيه) و هه ندی له زانایانیش ده لپن ته لاق ناکه وی، نه گهر چی جه ماوه ری زانایان ده یخن.

۱۰- (شیخ بن بان) ده لی: سنووریك نیه بۆلای خوارووی پاکبوونه وهی ژنان، که وایوو نه گهر دواي (۱۰) رۆژ له منداڵ بوون یان که متر یان زیاتر، پاکه وه بوو، ده بی بشوړی و خواپه رستی خوی بکات.

۱۱- بهر له چل رۆژ، له زهيسانی پاکه وه بوو، پاشان خوین هاته وه و نه ویش به رۆژوو بوو. ده بی لهو رۆژانه دا خوینه که پهیدا بوته وه، ده ست له نوێژ و رۆژوو هه لگريت، چونکه به خوینی نیفاس داده نری، تا یان پاک ده بیته وه، یان چل رۆژه که ته وایو ده بی.

۱۲- ئايا ژني زهيسان ده توانی قورئان بخوینی.؟ قسه ی راست نه وه یه که ده توانی، تا له پاداشی گهره یی قورئان خویندن و به جیه یانی نه حکامه کانی تری ئیسلام بی به ش نه بی.

۱۳- نه و خوینه لیل و زهرده له ماوه ی زهيسانيدا به دريژایی چل رۆژ ديته دهر به نیفاس داده نری، وه پاش چل رۆژیش نه گهر به خوینیکی ئاسایی داده نراو به یناو به ین نه ده برا، هه ر خوینی زهيسانیه، نه گینه خوینی (نیستی حازه) یه.

۱۴- ژنيك پاش ده رۆژ له پاکبوونه وهی له زهيسانی چه ند دلۆپی خوینی دیت، نه گهر نه و رۆژانه هاوکات نه بوون له گه ل سوری مانگانه دا، خوینه که به (فاسید) داده نری. واته: ده بی دريژه به نوێژو رۆژووی خوی بدات، نه گهر لهو رۆژانه شدا ده ستی له نوێژ هه لگرتی، ده بی قه زای بکاته وه.

۱۵- دواي چل رۆژ له منداڵبوون خوینه که ی گوړا، ئايا نوێژو رۆژوو بگری.؟ به لی ژني زهيسان نه گهر له سه رووی چل رۆژه وه خوینی دیت و نه گوړا بوو، جا نه گهر هاوکات بوو له گه ل ماوه ی سووپانه وهی خوینیدا، به حه یز داده نری، خو نه گهر هاوکات نه بوو له گه لیا، ده بی خوی بشوړی و نوێژ بکا و رۆژوو بگری.

ژنان و جل و بهرگ (حیجاب)

۱- بالاپوشی: به وجل و بهرگه ده لپن که ته وایو جهسته داپوشي، دیاره دهم و چاوو هه موو خشل و زه مبه ريك ده گريته وه، واته: ده بی ژنان له ئاست خه لکانی نامه حهرم دهم و چاوو هه موو شتيکی (زينهت) و سه رنج راكيشيان داپوشن و خویان دهر نه خه ن بویان.

۲- خو دهرخستن (التبرج): به وه ده لپن که ژنان خشل و زه نبه ر و جوانیه کانیان دهر بخه ن

بۇ پياۋانى نامەحرەم.

۳- خۇ دەرخستىن بە چەند شىتېك دەبى:

(أ) دامالېنى حىجاب و خۇ دەرخستىن لە بەردەم پياۋانى نامەحرەمدا.

(ب) ھەندى لەو زىنەت و جوانىانەى دەربخا بۇ پياۋان كە پېنەدراۋە بە دەرخستىنى.

(ج) پېكوتان بە زەۋىدا بۇ ئەۋەى خالخال و بازن و پاۋانەكانيان تەقەى بېت، ۋە يان بەلار و لەنجه بچېت بەرپۆۋە.

(د) بەناز و نوزەۋە قسە بكات.

(ه) تېكەلى لەگەل پياۋان بەھەر جورېك ناپەسەند و ناشەرعىى بېت، ۋەكو تەۋقەكردن و پالەپەستۆ.

۴- ئەو فەرمودەيە كە دەلى: (إن المرأة إذا بلغت المحيض لم يصلح أن يرى منها إلا هذا وهذا) ھەر كە كچەكان بالغ بوون، دەم و چاۋو دەستيان نەبى، نابى شىتېكى تريان ببينرى. (اللجنة الدائمة) دەلى: لاۋازە

۵- ئەۋى پى بە ژنان دەدا دەرى بخەن بۇ مەحرەميان: دەم و چاۋو ھەردوۋ دەستە، خالخال و گۋارە و بازن و ملوانكە و سەرو ھەردوۋ پېيانە.

۶- نابى ژنان لە بازاردا دەست و باسكيان دەربخەن، چونكە فېتنەخيزە و سەرنج پاكېشە، بە تايبەت كە پەنجهكانى پېرېن لە ئەنگۈستيلە و بالەكانى لە بازن.

۷- خۇدەرخستىن لاي خزمەتگوزار (خدم) ھەرامە و، نابى پېكەۋەيش بە تەنھا دابنېشن.

۸- پوخسار دەرخستىن لاي نابينا و كوېر ھېچ قەيدى نېە، لەبەر ئەم فەرمودەيە كە دەفەرەمۆى: (إعتدى عند ابن أم مكتوم، فإنه رجل أعمى) چونكە فەرمودەى: (أفعمياوان أنتما، ألستما تبصرانه) بە پېى لېكۆلېنەۋەى (شيخ بن باز) لاۋازە.

۹- چاۋ پەشكردن بە (كل) و جوانكردنى پوخسار و دەرخستىنى بۇ خەلكانى نامەحرەم ھەرامە.

۱۰- ئەو ژنانەى لە سك و زا نېشتونەتەۋە دەتوانن پوخساريان لاي نامەحرەم دەربخەن، خۇ ئەگەر دەرى نەخەن و خۇيان بپارېزن باشترە.

۱۱- ژنى مۇسلمان دەتوانى لاي ژنى كافر و خوانەناس لاي سەروى ناۋكىي و لاي خواروى ئەژنۆى دەربخات، بەلام نېۋان ئەژنۆ و ناوك بۇ ھەموو ژنىكى مۇسلمان و نامۇسولمانېش ەۋرەتە، ئەگەرچى خزمى زۆر نزيكشى بېت.

۱۲- كارەكەر دەبى لاي گەۋرەكەيدا نە خۇى دەربخات و نەخشل و زەنبەرى، ۋە نابى

هەردوو پیکهوه له شوینیکی چۆلدا خەلۆت بکەن.

۱۳- جل و بەرگی تەسک بۆ ژنان، جگە لە ناشەرعیەتەکی ئاسەوارگەلیکی خراپیشی ئی دەکەوێتەوه:

- پێست توشی حەسایەت دەبی.
- گوشار دەکەوێتە سەر گەدە و پێخۆلە و ئەندامەکانی ناوێ.
- نەزۆکی ئی دەکەوێتەوه.
- گوشار دەکەوێتە سەر دەمار و پەرگەکان، ئینجا بەو ھۆیەوه خۆینیش بەرز دەبیێتەوه، لەوێشەوه پۆشتنیش لاواز دەکات.
- ۱۴- پێویستە (عابا) ئەم مەرجانە تیادا بیێ:
- ئەوەندە ئێستوربی، تاژیرەکی دەرئەکەوی و نەیشلکی بە جەستەدا.
- پان و پۆربی و تەواوی جەستە داپۆشی.
- تەنھا لە پێشەوه کراوەبی و کۆتایی قۆلەکانی تەسک بی.
- پارچەیهکی سەرنج پاکیش نەبی، واتە: نیشانەو وێنەو نوسینیکی وای پێوه نەبی، بیێتە مایە سەرنج پاکیشان.
- لە جل و بەرگی ژنانی کافر و بەدکردار نەکات.
- بیدات بە سەریا، نەک تەنھا قۆلی پێوه بکات.

۱۵- ژنان دەتوانن (پەرچە)یەک بەکار بهێنن و پوختاریان، جگە لە هەردوو چاوو، یان یەکیکیان - داپۆشن - (بن بان) دەلی: بەو جوړه ژنان دەبنه (محجبه)ی شەری کە هیچ شتی لێ جوانی دەرئەخەن، دیارە هەر ولاتەبی باوو عادەتیکی تایبەتی خۆی ھەیه، بۆ بەکارھێنانی عابا، بەلام هەر دەبی ئەو مەرجانە سەرەوهی تیادا بی.

۱۶- (ئەبن عثیمین) و (ابن الفوزان) دەلین: نابی (نیقاب) وابی دەم و چاوی تیادا دەرکەوی، واتە: دەرکەوتنی کۆلم و پیلوو برۆ و سەرتر و خوارتر دروست نییە، چونکە سەرنج پاکیشە.

۱۷- (ئەبن جبرین) دەلی: نیقابیک لوت و برۆ و کۆلمی تیا دیار بیێ دروست نییە، بۆیە دەبی بە شیوەیهک بیێ هیچ شتی لێ دەرئەوهی دەرئەکەوی.

۱۸- ژنان هەر پەرنگیک ھەلدەبژێرن بۆ (حیجاب) لەگەڵ پەرچاوەکردنی مەرجەکانیدا دروستە.

۱۹- هەر نێرینەیهک کەجیگە گومان بیێ (ئەگەر میێر مندالیش بیێ) دەبی ژنان

خویانی لى داپوشن، پیغهمبه‌رمان محمد ﷺ ده‌فرموى: (أیما إمراة وضعت ثيابها في غیر بیت زوجها فقد هتكت ستر ما بینها و بین الله) واته: هەر ژنێك به‌دهر له‌مالی می‌ردیدا جل و به‌رگه‌كه‌ی خوی دابنی (له‌به‌ریا دایمالی) ئه‌وه بیگومان په‌رده‌ی نیوان خوی و خودای ئه‌تك کردووه، مه‌به‌ست له‌م فرموده ئه‌وه‌یه که نابى ژنان زۆر به‌ئاسانى له‌ملاو له‌ولا جل و به‌رگیان دامالن و عه‌وره‌تیان ببینری، تا ناو و شوهره‌تی به‌دکرداری بکه‌ویته‌ دوایان، به‌لام له‌ شوینیکی ئه‌من و ئاسایشدا، دامالینی جل و به‌رگ بۆ خو گۆرین، یان بۆ فیئیکی، یان بۆ هەر مه‌به‌ستیکی تری شه‌رعیی قه‌یدی نییه.

۲۰- له‌ پیکردنی گۆره‌وی ناسک و ته‌نک بۆ داپوشینی (پی) دروست نییه.

۲۱- سه‌رپۆشی ناسک و ته‌نک (سه‌ردانه‌پۆشی) دروست نییه.

۲۲- له‌ پی کردنی (پانتۆل) بۆ ژنان دروست نییه، چونکه بۆته باوو عاده‌ت پیاوان له‌ پی ده‌که‌ن، پیغهمبه‌ریش ﷺ نه‌فرینی کردووه له‌و ژنانه‌ی که خویان ده‌شوبه‌یئن به‌ پیاوان.

۲۳- نابى ژنان جل و به‌رگی له‌به‌ر بکه‌ن که وینه‌ی ئینسان و ئاژه‌لی پیوه‌ بى.

۲۴- نابى ژنان جل و به‌رگی له‌به‌ر بکه‌ن عه‌وره‌تیان دانه‌پۆشی (کورت بیټ، یان ته‌نک).

۲۵- ئه‌و جل و به‌رگانه‌ی تایبه‌تن به‌ ژنانی کافر و به‌دپه‌شته‌وه نابى ژنانی ئیماندار له‌به‌ری بکه‌ن.

۲۶- نابى ژنان له‌ جل و به‌رگه‌کانیاندا کون هه‌بى و له‌ویوه لاق و قاچ و قۆلیان وه‌ده‌رکه‌وى.

۲۷- نابى ژنان کاتى ده‌رده‌چن عاباکه‌یان له‌سه‌ر شانکه‌ن، وه‌کو پیاوان، به‌لکو ده‌بى بیده‌ن به‌ سه‌ریاندا.

۲۸- ژنان و کچانی قوتابی، نابى له‌ هیچ بۆنه‌یه‌کدا جل و به‌رگی ته‌سک و تروسک له‌به‌ر بکه‌ن، چونکه ده‌بیته‌ مایه‌ی وروژانی هه‌واو هه‌وه‌سی گه‌نج و لاوه‌کان.

۲۹- نابى ژنان ده‌ست و بالیان بۆ خه‌لکانی نامه‌هره‌م ده‌ربخه‌ن.

۳۰- (شیخ ابن جبرین) ده‌لى: نابى ژنان له‌لای خه‌لکانی نامه‌هره‌م ده‌م و چاوو پوخساریان ده‌ربخه‌ن.

۳۱- ده‌رخستنی ده‌م و چاوو ده‌ست و پی لای خه‌لکانی نامه‌هره‌م حه‌رامه.

۳۲- پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌فرموى: (المراة عورة فإذا خرجت إستشتر منها الشيطان) واته: حاله‌تی شیاوو لایه‌ق به‌ ژنانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌میشه له‌ماله‌وه بن و تا زه‌روره‌ت پوو نه‌دا ده‌رنه‌چن، چونکه هه‌رکه ده‌رچوون شه‌یتان ته‌ماحیان تیده‌کا و چه‌واشه‌یان ده‌کاو،

خه لکانیش پییان چه واشه دهبی، مه گهر که سیك خودا به به زهیی خوی په حمی پی بکات.. به لی هه قه ژنان تا پیویست نه بی له مال نه چنه در، نه ویش به نه وپه ری خودا پوشین و له بهرکردنی جل و بهرگی بالا پویش و به کار نه هینانی بونی خوش، به تایبه تی له بازار و شوینه قهره بالغه کانداندا.

۳۳- پیغمبر ﷺ ده فهرموی: (صنفان من اهل النار لم أرهما.. و نساء کاسیات عاریات، ممیلات مائلات، رؤسهن کأسنمة البخت المائلة، لا یدخلن الجنة و لا یجدن ریحها..). واته: دوو دهسته هه نه جهه نه مین و نه مدیتوون، (واته: دواپی په یدا ده بن)، دهسته ی دووهم - که مه بهستی نیمه یه لهم جیگایه دا - ژنگه لیکن پوشتنه و پوتن (جل و بهرگیکی ناسک و تهنکیان له بهر دایه) به لارو له نجه ده چن، یان چونکه پیلاوی پاژنه بهرز له پی ده کن، قژی سهریان له دواوه بهرز بوته وه ده لی دووگی و شتره، (واته: قژیان کو ده که نه وه له پشت سهریانه وه ده یبهستن و سهریانی پی گه وره ده کن).. دیاره نه مه ویش کاریکی حه رامه و نابی ژنان بیکه ن.

۳۴- نابی ژنان له لای خه لکانی نامه حه رهمدا ناو قه دیان شته ک بدن و، به ژن و بالایان باریک نشان بدن، چونکه به وه قه باره ی کلۆک و سمتیان دهرده که وی، دیاره نه وه ویش حه رامه.

۳۵- نابی نه و جل و بهرگی له بهر ده کریت، نوسینیکی پیوه بیته نه زانری چیه، چونکه گه لی جار شت ده نوسریت به ئینگلیزی، یان فهره نسپی، مانا که ویشی قیزه وون و خراپه.

۳۶- (شیخ بن باز) ده لی: هه ر جل و بهرگی، یان هه ر (فهره یه ک) له پیستی نه و حه یوانانه دروست بکریت که به (ده باغ) پاک ده بیته وه، له بهرکردنی حه لاله، که وابوو نه گهر پیستی سه گ و بهراز بوو نابی له بهر بکریت، چونکه رای ژوربه ی زانایان له سه ر نه وه یه که پیستی نه و دوانه ده باغی نایه ت.

۳۷- مه له وانگه ی ژنان.. نه گهر شوینیکی شیاوو گونجاوو تایبه ت به ژنانه وه ئاماده کرا بو (مه له) کردن تییدا.. ده بی هه رگیز نیوان نه ژنو و ناوکیان پوت نه کن و به شتیکی قایم و مه حکم نه و نیوانه داپویشن.

۳۸- له بهر کردنی نه و جل و بهرگی که ئایه تیکی قورئانی له سه ر نوسرابی، یان (شه هاده تین) قه یدی نییه، به لام ده بی ریزی لی بگیدری و پیوه ی نه خه وی و نه چیه ته ده ستشووی و له سه ریشی دانه نیشی.

۳۹- زیده پویی له جل و بهرگداو سه رفکردنی پاره و پولیکی ژور بو، له ئیسلامدا

کاریکی ناپه‌سهنده، بویه پیویسته که زیاتر ژنانی ئیماندار له خوا بترسن و میانه په‌وبن له‌جل و به‌رگدا، چونکه ئەو مال و سامانه له پوژنی قیامه‌تدا پرسیارو وه‌لامی له‌سه‌ره: چونت په‌یداکردو؟ چونت سه‌رف کرد؟

٤٠- هه‌ندی که‌س ده‌لین: ژنی خاوه‌ن شه‌رف که‌ی پیویستی به (حیجاب) هه‌یه؟ بی‌گومان، ئەوه قسه‌و بو‌چوونیکی ناره‌وايه، وه له‌گه‌ل قورئان و فه‌رموده‌کان و عه‌قل و سروشتی مرو‌قدا دژ ده‌وستی، چونکه بی‌شک که هه‌موو ژنیکی (متبرجه) و خو‌ده‌رخه‌ر، پیاوان ته‌ماهی تی‌ده‌که‌ن و تووشی ئازار ده‌بی به‌ده‌ستیا‌نه‌وه، ئەگه‌ر چی خاوه‌ن عیقه‌تیش بی‌ت، دووریش نییه شه‌یتان له‌خشته‌ی به‌ری، دل‌نیا‌بن ژن ئەگه‌ر شه‌ریف بی‌ت، به (حیجاب) شه‌رافه‌ته‌که‌ی زیاد ده‌بی.

٤١- خو‌ده‌رخستن - ته‌نانه‌تی - له‌ولاته‌ کافره‌کانیشدا په‌وا نییه، به‌لکو ده‌بی له‌هه‌ر شو‌نیکدا بن له‌پیاوانی نامه‌هره‌م خو‌داپو‌شن، ئەگه‌ر چی ئەو پیاوانه‌خوا نه‌ناسیش بن. ٤٢- له‌به‌رکردنی جل و به‌رگی ته‌سک و تروسک و ناسک و باریک، ناره‌وايه و دروست نییه، چونکه به‌ره‌نجام ده‌بیته باوو ئولفه‌ی پیوه ده‌گیردی و، جل و به‌رگی قایم و شه‌رعیی ده‌خړیته ئەولاوه.

ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ك:

هۆی سه‌ره‌کی بو‌له‌به‌رکردنی جل و به‌رگی ته‌سک و تروسک و ناسک و باریک و خو‌ده‌رخستن، ده‌گه‌رپێته‌وه بو‌:

١- لاوازی (ئیمان) و بی‌ترسی له‌خودای گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات، چونکه ژن که‌سزا و تۆله‌ی خودای له‌بیر برده‌وه، بی‌شک هه‌رچی دلی بی‌خوازی ده‌یکاو هه‌ولی بو‌ده‌دا، چونکه شه‌یتان له‌و پێگه‌یه‌وه زال ده‌بی به‌سه‌ریاو بو‌خو‌یشی دل‌نهرم و دل‌ناسکه‌و دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی نه‌فسی ده‌که‌وی، بویه پی‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (اطلعت فی النار، فرأيت أكثر أهلها النساء) رواه البخاری، واته: جه‌هنمه‌م دیت، ده‌بینم زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ژنان.

٢- په‌روه‌رده‌ی فاسید و تی‌کچوو.. بی‌سو‌هه‌ر خیزانی‌ک گرنگی به‌په‌روه‌رده‌کردنی نه‌دری و پشت‌گو‌ی بخړیت، پێگه‌ی گوم‌پایی و هه‌له‌ده‌گری و سه‌ر لی‌شی‌واو ده‌بی، چونکه من‌دالان، به‌تایبه‌تی کچه‌لاوه‌کان چاو له‌ماله‌وه‌یان ده‌که‌ن، ئەگه‌ر دیتیان دایکیان (متبرجه) و پووته، ئەوا ئەوانیش خو‌یان پووت ده‌که‌نه‌وه.

٣- میدیاکان.. ئاشکرایه له‌گه‌ل زۆربوونی هۆکاره‌کانی راگه‌یاندن، دوژمنانی ئەخلاق و

په وشتیش گرنګیه کی ئیجگار زوریان داوه بهروځاندنی (ئەخلاق) و (قییمه) به تایبه تی بۆ درهینانی ئەو مروارییه داپوشراره و فریدانی بۆ ناو گه نکاوه کانی بۆ په وشتی و سروشت نزمی.

۴- لاسایی کردنه وه.. به ئی له م سهرده مه دا خو مان تییدا ده ژین، هوکاری سهر لی شیواوی و چه واشه کردن و له خشته بردنی ژنان زور بووه، به شیوه یه ک زوریکی زورینه ژنانیش به کویرانه لاسایی ده که نه وه و جیگه پییان هه لده گرن و خو ده شوبهین به ژنانی خوړناواوه، که هه موو ناواتیکیان خو ده رسته نه، بۆ گویدان به باری ئەخلاق و په وشت به رزیی.. ده بیی - سه ده خابن - ژنیکی موسلمان و خاوه ن ئیمان، پیک به پیک، هه نگاو به هه نگاو، جیگه پیی ژنانی خوړناوا هه لده گری و شوینی ئەخلاق نزمی پروخواوی ئەوان ده که ویت.

۵- هاوپی خراپ و فاسید.. ده توانین بلیین له هوکاره کانی تر خراپترو زیان به خشته، له کونه وه گوتراوه (الصاحب صاحب) هه رچی ئەخلاق و قیه می چاک هه یه له مروقدا، هاوپی خراپ و به د کردار له گه ل خو ی ده یات.

ژنان و نوێژکردن

۱- (شیخ بن بان) ده ئی: هیچ جیاوازییه که له نیوان نوێژی ژن و پیاو دا نییه، وه ئەو جیاوازییه ش که هه ندی له زاناکان باسی ده که ن، هیچ به لگه یه کی له سه ر نییه، وه ئەو فه رموده یه: (صلوا کما رأیتمونی اصلی) گشتگیره و ژن و پیاو تییدا یه کسانه، سوننه ت ئەوه یه ژنان وه کو پیاوان نوێژ بکه ن، وه له رکوع و سوژده و خویندندا وه کو یه کن.

۲- ئەگه ر نوێژی کردو هه ندی له (عه ورت) ی به ده ره وه بوو، وه کو لاق و پیی و سه رو.. تاد، ئەو نوێژه ی نادروسته.

۳- ژنان ده بی له نوێژدا ته واوی جهسته یان داپوشتن، ده مو چاوو ده ستییان نه بی، خو ئەگه ر پیاویکی نامه حره م له وی ئاماده بوو، ده بی ئەوانیش داپوشرین.

۴- له و جیگانه دا سوننه ته ده نگ به رز کردنه وه له نوێژدا بۆ پیاوان - به سوننه ت و فه رزه وه - بۆ ژنانیش سوننه ته، مه گه ر نامه حره م له وی بی و به ده نگه که ی له خشته بجیت، یان مه گه ر سه ر له خه لکی تر تیک بجیت به هو ی ده نگ به رز کردنه وه ی ئەو.

۵- له به ر کردنی ئەو جل و به رگه ی وینه و خاچی پیوه یه حه رامه، ئەگه ر به و جل و به رگه وه نوێژ کرا، نوێژه که دروسته، به لام گونا بهار ده بی.

۶- ئەگه ر له نوێژدا (پژمی).. ده توانی به هیواش ونهینی له دلا (الحمد لله) بکات.

۷- ئاماره له نوێژدا.. تو له نوێژدا ییت، که سیك پرسیاریکت لی ده کات، توش به سه ر، یان

به دهست ئامارهی بۆ دهکەیت و به وه تییدەگەیه نیت، قەیدی نییه.

۸- (شیخ بن باز) دەلی: جم و جوولی زۆر، نوێژ به تال دهکاته وه، بۆیه ئەگەر که سیك وایزانی زۆر جوولاً و ته وه، دهبی نوێژەکی بکاته وه.. به لام دیارییکردنی جم و جوول به سی جار بۆ به تالکردنه وهی نوێژ، قسهیه کی لاوازه و به لگهیه کی له سه ر نییه.

۹- پێویسته له و جیگانه دا - له کاتی نوێژدا به تایبەت - دووره وه کهوین، که دلمان رادهکێشی و سه ر قالممان دهکات له نوێژەکه، بۆیه دهبی هه ر جیگایه ک وینهی تیا هه لواسرابی، یان شتیکی سه رنج راکێشه ری تیدا بی، دهبی لیی دوورکه وینه وه.

۱۰- له کاتی سوژده دا، سوننه ته (ژن و پیاو)، هه ردوو ئانیشکیان له زهوی به رز بکه نه وه و هیژ بکه نه سه ر هه ردوو له پی دهستیان.

۱۱- ئەگەر که سیك له نوێژدا خوینی (لووت) ی به ربوو.. ئەگەر خوینه که که مبوو، دهتوانی به شتیکی بیسپری و به رده وام بی، له سه ر نوێژەکی، خو ئەگەر زۆربوو، دهبی نوێژەکی بپری و خووی خاوی و پاک بکاته وه، پاشان له سه ره تاوه تییه لچیته وه.

۱۲- ئەگەر که سیك له نوێژدا بوو و زهنگی ده رگا لیدرا، ئەوه ئەگەر ئەو نوێژ، نوێژی سوننه ت بوو، دهتوانی بیسپری و بجی بزانی کییه، خو ئەگەر نوێژی فه رزبوو، نابی په له بکات، مه گه ر زۆر زه روو و پێویست بی، واته: ئەگەر به ده میه وه نه چیت، کاره کی له ده ست بچیت، خو ئەگەر به چه پله و (ته صفیق) ناگادار ده بوو، قەیدی نییه، ئەگه رچی نوێژ خوینه که ژنیش بی.

۱۳- ئەگه ر ژنیکی دووگیان تووشی میزه چرکی هات، پێویسته بۆ هه موو نوێژیک (وه کوخواهن ئیستیحازه) ده ستنوێژ بگری و، به (لۆکه) توند خو شته ک بدا و نوێژەکانی بکات.

۱۴- ئەگه ر له ده شت و چولایه کا بوو، نه یده زانی (رووگه) له کوپوه یه، ئینجا پاش هه ولیکی زۆر بۆ دۆزینه وهی، (جیهه ت) یکی هه لبژارد بۆ رووگه و رووی تیکرد، جا بۆ دوا یی ده رکه وت قیبله نه بووه، ئەوه نوێژەکی دروسته و قه زای ناوی، خو ئەگه ر له ماله وه بوو، دهبی قه زای بکاته وه.

۱۵- دزی نوێژ له هه موودزیک خراپتره، دزی نوێژ ئەو که سه یه که مافی نوێژ نه پاریزی، واته: ئەندازه ی مانه وهی نیوان رکوع و سوژده و.. تاد. ره چاو نه کات، له به ر ئەوه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ((أسوأ الناس سرقة الذي يسرق من صلاته، قالوا: يا رسول الله كيف يسرق من صلاته ؟ قال: لا يتم ركوعها ولا سجودها)) رواه أحمد.

۱۶- ئەگەر لە نوێژدا (باویشک)ی بۆهات، دەبێ هەولبدا نەهێلێ، چونکە شەیتان لەوێوە خۆی دەکاتە ژوورەو، مەبەست ئەوەیە لەو کاتەدا دەست بگەرە بە دەمته‌وه‌و مەهێلە بیټ، ئەوەیە کە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ((إِذَا تَنَاطَبَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ، فَلْيَكْظَمْ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ)).

۱۷- ئەگەر لە ناو فرۆکەدا بوو جل و بەرگەکە ی نوێژی نەبوو، ترسی ئەوەشی هەبوو تا دەگاتە جی و خۆی خاویڤ دەکات، کاتی نوێژەکە لە دەست دەچوو، لە حالەتی وادا دەتوانی بەو جل و بەرگەو نوێژ بکات.

۱۸- ئەگەر لە ناو فرۆکەدا بوو و کاتی نوێژ هات و، فرۆکە هەر لە رۆیشتندا بوو، لەوانەشبوو بەر لە نیشتنەوێ فرۆکەکە نوێژەکە ی لە کیس بجیټ، دەبێ چەندە بۆی دەکری، رویی بکاتە رووگە و نوێژەکە ی بکات.

۱۹- ئەگەر دەیزانی بەر لە رۆیشتنی کاتی نوێژەکە ی، فرۆکەکە لە جیگایە ک دەنیشیتەو و دەتوانی نوێژەکە ی بکات، یان ئەو نوێژە لە گەل نوێژی تردا کو دەکریتەو، (وێکو نیوهرپو لە گەل عەسر، مەغریب لە گەل عیشا) و فریای کردنیان دەکەوت بەر لە نەمانی کاتی نوێژی دووهم، ئەو وەکو زانیان دەلێن، لە ناو فرۆکەکەدا چۆن بۆی دەلوێ بیکات.

۲۰- ژنان لە کاتی نوێژدا دەتوانن، منداڵ بە کوڵ، یان بە باوش هەلبگرن، بەمەرجی:
- پاک و خاویڤ بیټ.

- پێویست بە هەلگرتن بکات، واتە: ئەگەر هەل نەگیردری، بیکاتە هەراو کێشەو نوێژەکە ی ئی تیک بدات.

۲۱- (شیخ ئیبن عثیمین) دەلی: ئەگەر ژنی ک میڤرەکە ی نوێژ نەکەر بوو، دروست نییە لە لای بمینیټەو (ئەگەرچی منداڵیشی لیی ببی) وە نابێ پری بدات سەرچی یی لە گەل بکات، چونکە نوێژ نەکەر - بە پێی راو بوو چوونی هەندی لە هاوێلان و پاشینان - بە کافر دادەنریت.

۲۲- ئەگەر ژنی ک لە (هەرەم) ی کابەدا خەریکی نوێژ بوو و منداڵەکە ی دیار نەما، نایا دەتوانی نوێژەکە ی بپری و بە دوایدا بجیټ؟ بەلی هەقە بەر لەو دەست بکات بە نوێژ، هەولبەدات منداڵەکە ی دامرکینی، بو ئەو و ن نەبی، جا ئەگەر پاش ئەو هەولانە ونبوو، دەتوانی نوێژەکە ی بپری و دوا ی بکەوی.

۲۳- لە کاتی نوێژی نیوهرپو دا خویندکاریک دەچیټە ژووری تاقییکردنەو، تاقییکردنەو کەشیان دوو کات ژمیر دەخایینی، دەبێ چی بکات لە بارە ی نوێژەکانیەو؟

ئەگەر دەرڤەت ھەبوو لەو ماوەیەدا نوێژەکی بکات، ھەولەبەت بیکات، ئەگینە لەگەڵ عەسر کۆی بکاتەو.

۲۴- ئەگەر ژنیکی نەخۆش ببیەو نوێژ بکات، لە کاتی سوژدەدا پێویست دەکات پشیتیەکیان ھەر شتیکی دی لە بەردەمیا دابنێ و سوژدە لە سەر ببات؟ نەخیر، چونکە کاری و لە سوننەتدا نەھاتوو، بەلکو بە (کەرەھەت) ھوێزیکە، بەلکو ھەر ئەوەند پێویستە کە لە کاتی سوژدەدا پتر لە رکوع بچەمێتەو.

۲۵- دواخستنی نوێژ بە ھۆی نەخۆشییەو دروست نییە، بەلکو ھەركات نوێژ بوو، دەبی چون دەتوانی خیرا بیکات، بە راوەستانەو، بە دانیشتنەو، لە سەر تەنیششت، لە سەر پششت، سەرەرای ئەمەیش دەتوانی نیوہرۆو عەسر، شیوان و خەوتنان، پیکەو بە (جمع التأخیر) یان بە (جمع التقديم) بکات

۲۶- ئەگەر ژنیکی کاتی لە خەو ھەلسا، خۆرکەوتبوو، ئایا دەتوانی پێش نوێژە فەرزەکە سوننەتەکی بەیانی بکات؟ بەلێ ھەرکەسیک بە خەبەر نەیت، دواي خۆرەلاتن نەبی، دەتوانی لە پێشەو سوننەتەکی پێش بەیانی بکات، ئنجا فەرزەکە بکات

۲۷- ئایا پیاو دەتوانی رێ لە ژنەکی بگری بچیت بۆ مزگەوت؟ ئەگەر بە شیوہی شەریعی خۆی داپۆشی، بۆی نییە رێی لی بگری.

۲۸- ئایا ژنی ھەیزدار دەتوانی بچیتە ناو مزگەوتەو؟ وەلām- ھەر جیگایەکی ئامادەکرابی بۆ نوێژ، ژنی زەيسان و ھەیزدار بۆیان نییە بچنە ناوی و تیییدا بمیننەو، بەلām بە شیوہی تییەربوون قەیدی نییە.

۲۹- چا و نووقاندن لە نوێژدا (مەکرووہە)، بەلکو خوو و باوی ئاگر پەرسەکانە، یان خووی یەھوودە، بۆیە بی ھیچ ھۆکاریک نابێ.

۳۰- لاگردنەو لە نوێژدا - بەلای راستدا، یان بەلای چەپدا - بەبی ھۆکاری پەسەند، مەکرووہە و ھەقە نەکری

۳۱- ئەو چرکانە لە نوێژدا پەیدا دەبن و لە چرکە ی میز دەچن، تا یەقینمان نەبی میزە، نەدەستنووژ ھەلدەو شینیتەو، نە نوێژ بەتال دەبیتەو.

۳۲- ئەگەرکەسیک لە نوێژەکیدا کەوتە گومانەو: ئاخۆ سوورەتی (فاتحە) ی خویندوو؟ ئەو دوو دلی و گومانە ھیچ کاریگەری بۆ نوێژەکە نابێ و قەیناکات، خو ئەگەر دووبارە کردەو، سوژدە ی سەھووی ناوی.

۳۳- ژنیکی روژیک یان دوو روژ بەر لە منداڵبوون، خوینی بە خۆیەو دیت، ئەو ھە حسابی

زهيسانى بۇ دەكرى و نابى نوپژكات،خۇ ئەگەر ئىش و ئازارى ھەبوو خويىنى نەبوو، ئەو دەبى نوپژكات.

۳۴- ئەو ھەوايە لە (فەرچ)ى ژنانەو دەردەچى، دەستنويز ناشكىنى.

۳۵- ئەو تەپرايە - پاش دەستنويز - لە فەرچى ژنانەو دەردەچى، رى لە قورئان خويندن و نوپژ فەرزو سوننەتەكان ناگرى.

۳۶- نوپژكردن بە نىقابەو ھەكرووھە،چونكە پيويستە بە روتى تەويل و لووت بخريته زەويى.

۳۷- ئەگەر ژنيك بە ھوى رويشتنى بۇ نوپژى تەراويح، ھەندى لە ئىش و كارەكانى مائەوھى بۇ نەدەكرا، ھەقە لە كاتى ئاوادا نەچى،چونكە ئىش و كارى مائەوھە(واجب)ە، بەلام رويشتن بۇ مزگەوت(مباح)و رى پيدراو،خۇ ديارە لە بەر كارى موباح، دەست لە واجب ھەلناگيردى.

۳۸- ئەگەر ژنيك لە كاتى سوژدە بردندا قرژى بەردابويەو و، بەرى سوژدەكەى ليگرت..ئەو ئەگەر لە كاتى سوژدەدا تەويللى روت بيت باشتە.

۳۹- ئەگەر ژنيك لە نوپژدا ئاويكى سىپى لە فەرچيەو ھاتەدەر، بيگومان ئەو ئاوە پيسە،واتە: دەبى دەستنويز بگريتهو بەر ھەر جيگايەكيشى كەوتبى، دەبى بيشورييت.

نوپژ گيرانەو

۱- ئەگەر ژنيكى زەيسان،يان خاوەن ھەيز، بەر لە بانگى بەيانى پاكەوہبوو، دەبى نوپژەكانى شيوان و خەوتنانيش بكاتەو

۲- ئەگەر ژنيك بەر لە مەغريب پاكەوہبوو، دەبى نوپژەكانى (نيوہپۇ)و(عەسر)يش بكاتەو.

۳- ئەگەر ژنيك بە ھوى ئىش و ئازارى مندالبوونەو، رۇژى دوو رۇژ بى تواناو بى ئاگابو لە نوپژەكانى وخوينيشى نەبوو.. دەبى قەزاي نوپژەكانى بكاتەو، چونكە ئەو حالەتە نابيتە ھۆكار بۇ نوپژ نەكردن، ئەمە لەلایەكەو، لە لايەكى ترەو، ئەو چەند رۇژە خويىنى نەبوو، تا بە زەيسان دابنرى.

۴- ئەگەر ژنيك كات ژمير (۱)ى پاش نيوہپۇ كەوتە بى نوپژيەو، ھيمان نوپژى نيوہپۇى نەكردبوو، ئايا ھەقە نوپژەكەى نيوہپۇى بكاتەو؟ بەلى پيويستە نوپژەكەى بكاتەو.

نویژ گېړانه وه به قهزا

- ۱- هەرنویژێك له كاتى خۆیدا نەكرا، پێویستە بە شیوێ تەرتیب (واتە: یەك له دواى یەك) قهزا بكړیتەوه، بۆ نموونه: به یانی، نیوه پړۆ، ئینجا عهسر... تاد.
- ۲- ئەو كەسەى دواى هەلاتنى خۆره وه نوێژی به یانی دهكات، (شیخ بن بان) دەلى: ئەگەر به دەست ئەنقەست و تەمەلى بێت، به لای تهواوى زانایانه وه پێى كافر دهبى، بۆیه حەرام و قەدەغەیه كە موسلمان له كاتى خۆیدا شهو نهخهوى، تابتوانى به ريك و پيكي له كاتى خۆیدا نوێژه كانی بكات.
- ۳- (شیخ بن بان) دەلى: هەركەسێك دەست ئەنقەست نوێژ تەرك بكات، ناتوانى قەزای بكاتەوه، بەلكو دهبى تهوبه بكات و په شمان ببیتەوه و بریار بدات جاريكى تر كاری وانهكات.. خو ئەگەر نوێژيكي له بیر چوو، یان له بهر نهخوشى بوى نهكرا، یان له خهو خه بهرى نه بووه.. دهبى ئەوانه قهزا بكاتەوه.
- ۴- ئەگەر ژنێك له حەیز پاكه وه بوو و هیمان كاتیش ئەوهندهى مابوو خوى بشورى و نوێژهكهى بكات، كه چى نه یكرد، دهبى ئەو نوێژه به پهله بكاتەوه.

نویژه سووننه ته كان

- ۱- نوێژی چیشتهنگاو كه (صلاة الإشراق) یشى پێدهلین، دهبى له سه ره تاي كاته وه بكريت، زاناکان دهلین: كه خۆر هه لهات و به رزه وه بوو گهرمى كرد، چاك وایه لهو كاته دا بكرى و دوا نه خرى بۆ دواتر، لای خوارووى ئەو نوێژه دوو ركاته، لای سه روویشى دیارى نهكراوه (شیخ بن بان).
- ۲- (صلاة التسبیح): لیژنهى فهتواى هه میشه یی (سه وودیه) دهلین: ئەو فهرمووده له باره ی (صلاة التسبیح) وه هاتووه، (سه حیج) نییه، (شاذ) و (منكر المتن) وه پێچه وانه ی گشت ئەو فهرموودانه یه له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتوون له باره ی نوێژی سووننه ته وه. ته نانه تی (شیخ الإسلام ئیبن تهیمییه) دەلى: هیچ زانایهك به (مستحب) ی نه زانیوه، چونكه ئەو ریاویه ته ناراسته.
- ۳- ئەگەر بانگی به یانی گوتراو، هیمان نوێژی (وه ترى) بۆ نه كرابوو، دهبى چى بكات؟ (شیخ بن بان) دەلى: هه لیگری بۆ كاتى چیشتهنگاو، ئینجا كه خۆر به رز بوویه وه، بزانی ئەگەر عاده تی وابوو ی (۳) ركات وه ترى كردبى و ئیستا له بهر نهخوشى، یان له بهر خه بهر نه بوونه وه له خهو، بوى نه كرابوو، ئیستا (۴) ركات نوێژی چیشتهنگاو بكاو دوو سه لام بداته وه. خو ئەگەر عاده تی وابوو (۵) ركاتى كردوو، ئیستا (۶) ركات بكات و سى سلام بداته وه.

نویژ به کۆمهله (صلاة الجماعة)

۱- ئایا بانگ وقامه تکردن بۆ ژنان سوننه ته...؟ لیژنه ی هه می شه کاری سعودییه ده لی: نه بانگ، نه قامه ت بۆ ژنان سوننه ت نییه، ئیتر به ته نها نویژ بکه ن، یان به کۆمه له، به لکو ته نها بۆ پیاوان سوننه تن، وه کو له فهرمووده کانه وه ده رده که و ی.

۲- ژنان ده توانن له نویژی فهرزو ته راو یحدا، پێشنویژی بۆ یه کتر بکه ن، به لام پێشنویژی ژنان، نابێ وه کو پێشنویژی پیاوان له ریزه که ده رچن، به لکو ده بی له ناوه راستی ریزه که دا راوه ستن.

۳- (شیخ ابن عثیمین): ده لی نویژی ژنان له ماله وه له نویژی مزگه وتی (حهرام) یش خیری گه وره تره، چونکه ئەم فهرمووده ده فهرمو ی: ((وبیوتهن خیر له ن)) سه ره رای ئەمیش، له ماله وه باشت له فیتنه و خراپه ده پارێز ریت.

۴- ئەگه ر نویژگای ژنان به په رده یه ک، یان به دیوارێک، له پیاوان جیا کرایه وه، له حاله تی ئاوا دا ریزی یه که م بۆ یان باشت ره، تا ریزه کانی تر، چونکه له م حه له ته دا مه ترسی تووش بوونی فیتنه یان لێنا کری، به لام ئەگه ر ئەو په رده و دیواره نه کرابوو، ریزی دوا وه وه باشت ره.

نویژی هه یینی

۱- ئەگه ر ژنان له گه له ئیمام دا نویژی هه یینیان کرد، دروسته و فهرزه که ی نیوه پۆیان له کۆلکه وتوه، خو ئەگه ر له ماله وه کردیان، دیاره ده بی چوار رکاته که ی نیوه پۆ بکه ن.

۲- نویژ به کۆمه له ئەگه رچی سوننه تیش بی ت، یان نویژی هه یینی، له گه له ئیمامێک له ته له فریۆن و رادیۆ وه، دروست نییه، با گو یی له ده نگ ی ئیمامیشه وه بی ت.

۳- ئەگه ر ژنان له نویژ دا، ده سته کیشیان کرده ده ست، قه یدی نییه.

۴- نویژ له مزگه وتی که نه ئیمامه که ده بینرا، نه نویژ خو ینه کانیش، به لکو ته نها دنگیان ده بیسرا دروسته.

۵- له ریزی نویژ به کۆمه له دا، هه قه ژنان هه می شه له دوا ی ریزی پیاوانه وه بن، خو ئەگه ر له ریزی پیاوه کاند ا جی نه ما بۆ پیاوان، ده توانن له بهر نا چاری له پشت ژنه کانه وه نویژ دا به ستن.

۶- ئەگه ر ژنان و پیاوان پیکه وه نویژیان به کۆمه له ده کرد، ده بی ژنان له پشت پیاوه کانه وه راوه ستن، ئیتر ئەو پیاوانه مه حره می ژنه کان بن، یانا.

۷- نویژ به کۆمه له بۆ ژنان (مباح) ه، نه ک سوننه ت، چونکه ه یچ فهرمووده یه ک نییه به

راشكاوى سوننه تىببىيەتى بگەيەنيت.

۸- قسەى راست ئەوھىيە كە پېشنوئىيىكرىنى ژنان بۇ نېرىنە - ئەگەرچى مىندالېش بى-
دروست نىيە.

۹- دەتوانىرى لە مرگەوتىكىدا لە پشت پياوانەو، چادىرك بۇژنان ھەلبىرى و نوئىزى تيا بكن.

۱۰- كاتى ژنان دەيانەوى بچن بۇ مرگەوت، دەبى ئەم مەرجانە رەچا بكن:

- بە تىرو تەسەل خۇ داپۇشن.

- بۇنخوشىي لە خۇ ندەن.

- بە ھوى چوونيان بۇ مرگەوت، مافى مال و مىردىان نەفەوتى.

- ھىچ فېتنە و خراپەيەكى لى نەكەوتتەو.

۱۱- (شىخ ئىبن عثىمىن) دەلى: لەبەرئەو نوئىزى مالەو بۇ ژنان باشتە تەنانەتى لە
(مسجدالحرام) ىش، ئەو پاداش و فەزەلە بۇ پياوان ھەيە لە نوئىزى بە كۆمەلدا بۇ ژنان نىيە،
بەلام رۆيشتن بۇ مرگەوت و داواى لىبورىنى فرىشتە بۇيان و.. ئەمانەيان ھەيە.

ژنان و بەرىكرىنى مردوو (تشىيع الجنازة)

۱- ژنان بۇيان ھەيە لە نوئىزىكرىن لەسەر مردودا بەشدارى پياوان بكن، بەلام رەچاوى
(حىجاب) و خۇداپۇشىن.. بكن

۲- بۇ نوئىزىكرىن لەسەر مردوو، (ئىمام) لەلاى سەرى نېرىنەدا دەوەستى و بۇ مېينەش
دەبى لە ناوەرستىدا بوەستى. - ژنان نابى داواى مردوو بكنەون بۇ سەر گۆرستان.

۳- ھاوار ھاوار و دەنگ بەرزكرىنەو لەسەر مردوو ھەرامە و رىي پېنەدراو.. بەلام
بەھىواشى و لەسەر خۇ گريان ھەللە.

۴- ژن دەتوانى مىردى مردووى بشورى، ھەرەكو پياو دەتوانى ژنى مردووى بشورىت،
چونكە (عەلى كورى ئەبو تالېب) خاتوو (فاتمە) ى خىزانى شورى، (ئەسمائ بنت عىسا) ىش
(ئەبووبەكرى صدىق) ى مىردى شورى (خو لە ھەمويان رازى بى).

۵- ژنى ھەيزدار دەتوانى ژنى مردوو بشورى و كوفنىشى بكات.

۶- پياو دەتوانى ژنى مردو بخاتە ناو گۆرەو، ئەگەر مەھرەمىش نەبن.

۷- سەردانى گۆرستان بۇ ژنان دروست نىيە، چونكە پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((لعن الله
زائرات القبور))، ئەم دروست نەبوونەش لەبەرئەمانەيە:

- ژنان بە زووىي ھالەتى خويان دەشىوئىنن و دەيكەنە ھەراو ھاوار.

– ئەگەر زۆر زۆر بچنە گۆرستان، ئەو دەورووبەرە قەرەبالخ دەبی و خەلکانی نالەبارو خراپیش لییان کۆدەبنەو.

۸– سوننەتە ژن لە (۵) پارچەدا کوفن بکری: دەریپیهک، سەرپۆشیك بۆسەر سنگی، کراسیک لەبەری دەکەن، دووپارچەشی تیۆه ئالینن.

۹– قژی ژنان دەکری بە سی (پەلکە) و بەناو شانیدا بەردەدریتەو.

۱۰– هەقە لەباتی بەکارهینانی (مەرحوم، مەغفور لە، خوالیخۆشبوو)، بگوتری (رحمه الله / خوا لیلی خوش بیئت).

۱۱– بە دەم وچاو کوتان و داپینی یەخە کراس – وەکو ژنان دەیکەن – نادروست و حەرامە، چونکە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ((لیس منا من ضرب الخدود، أوشق الجيوب، أو دعا بدعوى الجاهلية)) متفق علیه.

هەقە لەکاتی بەلأو نارەحەتیدا بە ئارام بن و چاوەروانی پاداش بن لای خودای گەرەو میهرەبان.

ژنان و رۆژوو

۱– کچان هەركات بەلغ بوون، دەبی رۆژوو بگرن، بەلغ بوونیش بە یەکی لەم چوار شتە دەبی:

– (۱۵) یازدە سال تەواو بکات.

– مووی دەورووبەری (فەرج)ی برۆیت.

– (مەنی) پەیدا ببی.

– بکەوێتە حەیزەو، یان دوو گیان ببی، هەركات یەکی لەم چوار شتە پەیدا بوو، هەقە رۆژوو بگری، ئەگەر تەمەنیشی لە (۱۵) سال کەمتر بی.

۲ – ژنیک پاش بانگی بەیانی لە حەیز پاکەو بوو، زاناکان دوو قسەیان هەیه:

– قسە ی پەسەند و راست (راجیح) ئەوێ، لەسەری نییه تائیوارە ئیمساك بکات،

لەبەرئەوێ لەسەرەتای رۆژەو پاک نەبوو رۆژووی دروست نییه.

۳– کەمیک بەر لە خۆرئاوا بوون کەوتە حەیزەو، دەبی بیشکینی، بەلام دواي خۆرئاوا

بوون دروستە و قەزای لەسەر نییه.

۴– ژنیک هەستی کرد خوینی حەیزی جوولاًو، بەلام پاش خۆرئاوا بوون هاتە دەر، یان

هەستی کرد بە ئیش و ئازاری حەیز، بەلام پاش خۆرئاوا بوون خوین هات، ئەو رۆژووی

۵- ښه گهر ژنيكې دووگيان، دلپې، يان دوو دلپې، يان زياتر، خوښي لېچو، ښه خوښه هېچ حسابيكي بۇ ناكړي، واته: دې نويژو روژووي خوي جيبه جې بكات.

۶- ښه گهر ژنيكې خاوهن حهيز، يان زهيسان، پيش بانگې به ياني پاكه وه بوو، كه چي خوشوړينه كې خسته پاش بانگ، دې ښه روژه به روژوبن، وه كو ژنيكي له شگران، پاش بانگې به ياني خوي دوشوړي و، روژووه كشي دادمه نري.

۷- ژنيك كاتي بانگې به ياني، له حهيزدابوو، كه چي دواي بانگ پاكه وه بوو، روژووي ښه روژي له سهر نييه.

۸- ښه گهر ژنيكې دووگيان، يان شيردر، له بهر خويان، يان له بهر منداله كه، روژوويان شكاند، بډوايي تهنه قهزا كړدنه وه يان ده كه ويته سهر.

۹- ښه گهر ژن وميرد ههر دوو به روژووبوون، كه چي به زور سهرجيبي له گهل ژنه كه دا كړد، روژووي ژنه كه دروسته و كه فاره تيشي ناكه ويته سهر، به لام دې پياو كه له كه فاره تدا: به نده يه كه نازاد بكات، جائه گهر نه بوو، دې دوومانگ به دواي يه كدا، به روژوويي، خو ښه گهر تواناي ښه وېشي نه بوو، دې ناني (۶۰) مسكين بډاو، قهزاي روژووه كشي بكات وه. ۱۰- ښه گهر ژنه كه ييش به ئاسانيي خوي دا به سته وه، ښه وېش وه پياو كه يي كه فاره تي ده كه ويته سهر.

۱۱- ښه گهر كه سيك سي روژ له روژه كاني رهمه زاندا، له سهر يه كه له گهل ژنه كه يدا سهرجيي كړد، پيوسته سي كه فاره ت بډات.

۱۲- ښه گهر پياويك به يي تي كه لي له گهل ژنه كه يدا، (مهيي) ليها ته در، هېچ كه فاره تيك ناكه ويته سهر، به لام دې ښه روژه تا ئيواره (ئيمساك) بكاو، دواييش روژووه كې بگريته وه.

۱۳- پياويك له مانگي رهمه زاندا ژنه كه يي ماچكردو، كه وته ياريي وده سته باري له گه لي، هېچ گوناخيكي ناگات، به لام ههر كاميكيان ئاوي هاته وه، روژووه كې (فاسد) دې و، پيوسته بيگريته وه، خو ښه گهر ښه ئاوه لينجه هات پييده لي: (مذي) زياننيك به روژووه كې ناگات.

۱۴- به كارهي ناني داوو دهرمانی خو ئاريشدان وخه نه له مانگي رهمه زاندا، هېچ زياننيك به روژو ناگه يه نيته.

۱۵- ژنيك قهرزاري روژووي مانگي رهمه زان بوو، وه به هو ي نه خوشييه وه بوي

نه گيرايه وه مرد، جائه گهر نه خوشييه كه دهرفته تى نه دابووبیگریته وه، دیاره له حاله تى ئاوادا هیچ شتیك ناكه ویتته سه ری، خو ئه گهرچاك بوویه وه دیتوانی بیگریته وه، كه چی تا ره مه زانیکی تری به سه را هاته وه نه یگریته وه، ده بی له باتی هه ر ژوهی نانی مسکینیك بدات.

۱۶- ژنیك رۆژوو قه رزار بوو، كه چی به بی به هانوی شه ریعی نه یگریته وه، تاره مه زانیکی به سه را هاته وه، ئه وه پیویسته قه زای بکاته وه له باتی هه ر ژوهیش، نانی كه سیکی بی نه وادا، به لام ئه گهر بیانوی هه بوو، ته نها قه زای له سه ره.

۱۷- ژنان تامیرد مۆله تیان نه دات، ناتوانن رۆژوو سوننه ت بگرن، خو ئه گهر میردی نه بوو، یان له سه فه ربوو، ئاره زوویه تى ده یگری، یان نایگری.

۱۸- په نه گهردن به عه وره تدا، پزیشك بیكات، یان خو، بۆ دۆزینه وهی نه خوشی بی، یانا، زیانیك به رۆژوو كه ناگات.

۱۹- چیتنی خۆراك به مه به ستی بوون و نه بوونی خو، له مانگی ره مه زاندا، زیان به رۆژوو ناگه یه نی، به مه رجی بیتوفیته وه.

۲۰- ئه گهر ژنیك له ره مه زاندا تووشی (نه زیف) بوو، پیویسته بگه ریته وه بۆ پیش تووشبوونه كه ی، تا بزانی عاده تى چۆنبوو...؟ جا ئه گهر عاده تى وابووبی هه موو سه ری مانگیك (۶) رۆژ له هه زابووبی، ده بی ئیستاش (۶) رۆژ دانیشی نویت نه كاو رۆژوو نه گری، پاشان خو بشوری و نویت بكاو رۆژوو بگری. (شیخ ئیبن عثیمین) ده لی: ده توانی نویت ره كانی كو بکاته وه (نیوه پۆو عه سر، شیوان و خه وتنان) به (جمع التقدیم) یان به (جمع التأخیر)، جا کاتیکیش ویستی فه رجی بشوری، به پارچه یه (لۆكه) شه ته کی بدات، پاشان ده ستنویت بگری و نویت بکات

۲۱- ئه گهر كه سیك (نه زری) كرد كه یه ك سال به رۆژوو بی، پاشان نهیتوانی، ده بی كه فاره تى سویندیك بدات: واته: نانی (۱۰) مسکین بدات، هه رییه كه یان نیو مه ن خورما، یان هه ر شتیك كه زۆرینه ی خه لکی شار ده یخوات، جا ئه گهر ده سه لاتى نه بوو، ده بی (۳) رۆژ به رۆژوو بی.

۲۲- به كار هیئانی ده رزی خۆراکیی (الإبرة المغذية)، به بی هۆكارو پیویست، رۆژوو ده شکینی، به لام هه موو جوړه ده رزییه كانی تر: (ته خدیر- سپکردن، په نسلین، ده رزی ده مار، لاپان، قول... هتد. زیان به رۆژوو ناگه یه نن.

۲۳- به كار هیئانی (كل) و هه موو ماده ده یه کی ئارایه ش و، خه نه و میکیاج، زیان به رۆژوو ناگه یه نن.

- ۲۴- به كارهيځانې خه ميري ددان له كاتي به روژوو بووندا زيانى نيينه، به لام دهبي قووتى نه دات.
- ۲۵- ددان پاكردنه وه و پر كړدنه وه يي و هه لكيشاني، زيانى بو روژوو نيينه، به مەرچي دهرمان و خوينه كه قووت نه دات.
- ۲۶- به كارهيځانې (قهتره) ي چاوو گوي، روژوو ناشكيني، به لام نه گهر هه ستي به تامه كهي كړد له قورگدا، چاك وايه قهزاي بكاته وه، نه گهرچي واجب نيينه.
- ۲۷- به كارهيځانې بوني خوښ له رهمه زاندا، زيان به روژوو ناگه يه نيټ.
- ۲۸- به ربووني خويني (لووت) و (تاقيب كړدنه وه ي خوين) له كاتي پيويستدا هيچ زيان يكي نيينه.
- ۲۹- (شيخ بن باز) دهلي: به كارهيځانې قهتره ي لووت له كاتي به روژوو بووندا، زيان به روژوو ده گه يه نيټ، واته: نه گهر تامه كهي چوو قورگه وه دهبي قهزاي بكاته وه.
- ۳۰- به كارهيځانې (نيمساكيه) ي مانگي رهمه زان، بو نمونه: (۱۰) خوله ك بهر له بانگ ن كه س شت نه خوات، (شيخ بن باز) دهلي: له شريعتدا بناغو بنه مايه كي نيينه، چونكه نيمساك له گهل بانگدا دهبي.
- ۳۱- ژنيك له گوماندا بوو (پاكه وه بووه يا نا)، نينجا ههر به و گومانه وه روژووي كرت، نه و روژووه دانامه زريټ و دهبي قهزاي بكاته وه، چونكه خواپه رستي ي به دودلي و گومانه وه ناكري.
- ۳۲- به كارهيځانې (تحاميل) له مانگي رهمه زاندا له بهر نه خوشي، چ بو پاش، چ بو پيش، زيان به روژوو ناگه يه نيټ، چونكه تهنه (جيماع) و خواردن و خواردنه وه زيان به خشن.
- ۳۳- به كارهيځانې (مهرهم) بو ليو، هيچ زيان يك به روژوو ناگه يه نيټ.
- ۳۴- به كارهيځانې (سيواك) له رهمه زاندا دروسته، به مەرچي تامه كهي له گهل توفدا قووت نه دري.
- ۳۵- نه گهر له كاتي ناو رادان له دم، ناو چوو خواره وه، زيان يك به روژوو ناگات.
- ۳۶- ليك قووتدان زيانى نيينه، به لام (به لغهم) - كه له سنگه وه هله دهنري - پيوسته قووت نه دري و فري بدريټ.
- ۳۷- خواردن و خواردنه وه له كاتي بانگي به يانيدا، پيوسته روژووه وان ههركه بانگي بيست، دهست له هه موو شتيك هه لگريټ، نه گهر بزانيټ نه و بانگه بهر له بانگي به ياني ناگوتري.
- ۳۸- قهزا كړدنه وه ي روژوو له روژيكي وهك (عهرفه) يان (عاشورا) دا، به نيينه تي قهزاو

رۆژووی ئەو رۆژەش، پێیویستە لەسەر ئەو کەسە قەرزارە، تەنھا نییەتی قەرزەکی لیبھێنیت،
إن شاء الله خودای میهرەبان پاداشتی هەردووکیانی بۆ دەنووسیت.
۳۹- بەکارھێنانی (پەمپی)ی هەناسە توندی (رەبوو)، رۆژوو هەلناوەشینیتەو، چونکە
ناگاتە گەدە، بەلکو بۆ بۆری هەناسە دەچیت، خۆئەویش بە خواردن و خواردنەو
دانانریت.

رۆژووی سوننەت

- ۱- مەرج نییە رۆژووی شەشەلان یەك لەدوای یەك بگیردری، وە هەركاتیکیش لەدەست
دەرچوو، لەمانگەکانی تردا قەزا ناکریتەو.
- ۲- نەزیفی ژنی دوو گیان و، ئەو ئاوە بە (فەرچ) یا دیتە دەر، رۆژوو ناشکین.
- ۳- کەسیك لەبەر پیری، یان لەبەر نەخۆشیەك کە چاوەروانی چاکبوونەوێ لێنەدەکرا،
رۆژووی بۆ نەگیرا، پێیویستە لەبۆ هەر رۆژی نانی (مسکین) یك بدات.
- ۴- لە خەودا (ئیحتیلام) ی بوو، یان بە نەزانین و لەبەر چوون شتیکی خوارد و خواردەو،
زیان بە رۆژووەکی ناگات.
- ۵- ئەم شتانه یارمەتی ژنان دەدەن بۆ پتر خواپەرستی و عیبادەت لەمانگی رەمەزاند:
- ترس لە خودای گەورەو بالا دەست.. بێر بکاتەو کە خودا ئاگاداری هەموو کارو
کردەوێکی مرقە.
- یادی خودا زۆر بکاو، قورئان زۆر بخوینی و، نوێژەکان لەکاتی خۆیادا بکاو،
سوننەتەکانیش لەگەڵیاندا ئەنجام بدات.
- تا زۆر پێیویست نەبی لەمال دەرئەچێ، کاتیکیش دەرچوو - لەگەڵ رەچاو کردنی جل
و بەرگی بالا پۆش و خۆدەرنەخستن - خیرا بگەریتەو.
- لە رازو نیازی دوور لە خودایی خۆ دوور بگیریت.
- زمانی بیاریزی لە (غەیبەت) و جنیوو درۆو دەلەسە و قسە بردن و قسە هێنان.

ژنان و زەکات

- ۱- (شیخ ئیبن فوزان) دەلی: چاک وایە ژنان لە خشل و زەنبەردا زەکات بدەن، چونکە لە
ناوژاناکاندا قسەو بۆ چوونی جیاوازی هەیە لەویدا، وە دەبی بزائن کە هەر شتیك بە نییەتی بازەرگانی

- و کەسابەتەوه بیټ، دەبی زەکاتی بدری هەرشتیکیش بۆ بەکار هینان بیټ، زەکاتی تیدا نییه.
- ۲- خشل و زەنبەر بە نرخێ ئەو کاتە دەخەملی سالی بە سەرا دیتەوه، ئەک روژی کپینهکە.
- ۳- ئەگەر ژنی زەکاتی خشلەکە دایە میردهکە، قەیدی نییه و دروستە.
- ۴- زەکاتدان بە خوشکەزاو برازا..تاد بە مەبەستی ماری و نەفەقە ژن هینان رهوایه.
- ۵- زەکاتدان بە باوک و دایک دروست نییه، چونکە - ئەگەر مۆتاج بوون - هەقە نەفەقیان بکیشی.
- ۶- کەسی بتوانی مندالی بژیننی، نابی چ زەکاتیان بداتی.
- ۷- زەکات بە خوشکی شوو کردو دەرئ، ئەگەر میردهکە هەژار بیټ
- ۸- ژنان بەبی ناگاداری میرد، دەتوانن لە مالی خویاندا، خیرۆ صەدەقە بکەن، چ بۆ خویان، چ بۆخزم و کەس و کاریان، چونکە ژنان لە مالی خویاندا بۆ ئال و ویل ئازادن.
- ۹- ژنان بۆیان هەیه لە مالی میردیاندا خیرۆ صەدەقە بکەن، ئەگەر بزائن میردهکەیان رازییه.
- ۱۰- کۆکردنەوهی مووچە، پاشان سالی بە سەرا بیتهوه.. شیوهی زەکات دەرکردن لیی بەم شیوهیه: هەر ئەندازەیهکی سالی بە سەرا هاتەوه زەکاتی بدات، بۆ ئەوی تریشی چاوهروانی هاتنی سالتەکە بیټ، خو ئەگەر لە سەرەتای ئەو بەشەیهوه سالی بە سەرا هاتۆتەوه، زەکاتی هەموو بدات دروستە.

ژنان و حەج

- ۱- بۆ حەجی فەرز، ژنان مۆلەتی میردیان ناوی، واتە: هەركات حەجیان لە سەر فەرز بوو، دەتوانن بی ئیزن و مۆلەتی میرد، بچنە حەج، چونکە میرد بۆی نییه لە حەجی فەرزدا، ری لە ژنی بگریټ.
- ۲- ئەگەر ژنی حەجی لە سەر فەرز بوو، کەچی مەحرەمی نەبوو لە گەلی بچیت، بۆی نییه بی مەحرەم بچیت، بۆیه ئەگەر لەو ماوهدا مرد، پیویست ناکات، لە ماله جیماوهکە حەجی بۆ بکەن.
- ۳- ئەگەر ژنی بەبی مەحرەم چوو بۆ حەج و، حەجی کرد، حەجەکە دادەمەزری و دروستە، ئەگەرچی - لەبەر بی مەحرەمیەکە - کونا حباریش دەبی
- ۴- ئەگەر ژنی میردهکە لە سەر حسابی خوێ ناردی بۆ حەج، حەجەکە دروستەو

۵- ئەگەر ژنێک ویستی حەج، یان عومرە بکات، بۆی نییە لە (میقات) بەبێ ئیحرام تیپەری، ئەگەرچی لە حەیزیشدا بێت، چونکە ئیحرام بە حەیزیشەوه داده مەزری و، دەتوانی جگە لە چەرخی کابە، تەواوی پایەکانی حەج و عومرە ئەنجام بدات.

۶- بۆ هاتوو چۆی نیوان (صەفا) و (مەرۆه) دەستنویژ پێویس نییە، چونکە بەشێک نییە لە مزگەوتی (حەرام).

۷- هەرۆه (رەمل) لە چەرخی دەوری کابەدا بۆ ژئان سوننەت نییە، بەلکو تەنها بۆ پیاوان سوننەتە.

۸- نابی ژئان لە نیوان دوو نیشانە سەوزە کەدا- کەدانراوه بۆ خەلکانی کەم ئەندام و ناتەواو، بە بیانووی تیکەل نەبوون بە پیاوان- (صەفا) و (مەرۆه) بکەن.

۹- ماچکردن و دەستدان بە (حجر الأسود) هەو بۆ ژئان سوننەت نییە، مەگەر کاتی چۆل بێت.

۱۰- ژئان دەتوانن - لە بەر ئاسانکاری بۆیان- لە گەل ئاوا بوونی مانگدا، لە گەل خەلکانی کەمتوانادا، (موزدەلیفە) جیبهیلن و بچنە (مینا) و (جمرة العقبە) بەردەباران بکەن.

۱۱- جل و بەرگی تایبەت بە ژئانەوه، دیاریی نەکراوه بۆ ئیحرامیان، واتە: بۆیان هەیه هەموو جۆرە جل و بەرگی بەکار بهێنن، بە مەرجی جەستەیان داپۆشی و (زینەت) نەبی و نەشوبهی بە هی پیاوانەوه.

۱۲- ژئان لە بەرگی ئیحرامدا، نابی (نیقاب) بکەن و، دەست داپۆشن، بەلام کاتی ئامادە بوونی پیاوان، دەتوانن دەم و چاوا داپۆشن.

۱۳- هەرکەسیک توانای بەردەبارانی (جمرات)ی نەبوو، دەتوانی بریکار بۆ خۆی دابنی، بە تایبەتی ئەگەر ژن بوو ترسی تیاچوون و ئیش و نازاری هەبوو.

۱۴- کەسیک ئیحرامی پۆشی، بۆی نییە لە ژنەکە ی لەزەت وەرگری بە جیماع و پێشەکییەکانی جیماع.

۱۵- کە پیاو ئەم سی شتە ی ئەنجامدا:، بەردە بارانی (جمرة العقبە)، سەرتاشین، یان کورتکردنەوهی مووی سەر، (طواف الإفاضة)، هاتوو چۆی نیوان (صەفا) و (مەرۆه) دوا ی (طواف الإفاضة)، دەتوانی لەگەل ژنەکەیدا رابویری.

۱۶- ئەگەر لە کاتی مەسحی سەردا، یان لە کاتی خوشۆریندا، چەند تالە موویەکی لێهەلۆهری، هیچ زیانیک بە ئیحرامەکە ی ناگات، مەگەر بە دەست ئەنقەست بووبی.

۱۷- ژئانی خاوەن حەیز، یان زەیسان، (طواف الوداع) یان لە کۆل دەکەوی، بەلام (طواف

الإفاضة) ده مینى و پیویسته دواى پاك بوونه و هیان ئەنجامى بدەن.

۱۸- هەر شتێك له حەرام كراوەكان - له كاتى ئیحرامدا- كرا به نەزانیی، یان له بیرچوون، یان به زۆر، هیچ شتێك ناكهویتە سەرى.

۱۹- ژنان دەتوانن جل و بەرگی ئیحرام بگۆڕن، له بەر پیویستى بیّت، یان نا.

۲۰- ژنان دەتوانن له كاتى ئیحرامدا گوێرەوى له پى بكەن، چونكه پێغەمبەر ﷺ رى لێنەگەرتوون بۆ لە پى كردنیا.

۲۱- (شیخ ئیبن عثیمین) دەلى: ژنێك له كاتى (طواف الإفاضة) دا كهوتە حەیزەو. جا ئەگەر دواى پاك بوونهو دەیتوانى به ئاسانى بگەرێتەو بۆ ئەنجامدانى، دەبى بگەرێتەو بۆى، خو ئەگەر بۆى نەدەكرا بگەرێتەو بۆى، ئەو به باشى خو ببهستى و بچیت (طواف) و سەعیەكەى بكات.

۲۲- نەخۆش و پەك كهوتە (واتە: ئەوانە ناتوانن ((طواف الوداع)) بكەن) بەسەر شان دەیانگێڕن و تەوافەكەیان پێدەكەن.

۲۳- ئەگەر ژنێك له كاتى (طواف) دا وا هەستى كرد، خوینی حەیز هات، له حالەتى ئاوادا، تا نەگاتە یەقین، درێژە بەكارى خو دەدا و قەیناكات، خو ئەگەر گەیشته یەقین، دەبى دەست بكیشتەو تا پاك دەبیتهو، ئەوسا له سەرەتاو دەست پێدەكاتەو.

۲۴- ژنى میرد مردوو، تا عید دەى تەواو نەبى، بۆى نییه له مال دەرچى و بچیت بۆ حەج.

۲۵- ژنیش دەتوانى له باتى پیاو، بچیت (حەج) و (عومرە) بكات.

۲۶- ژنان دەتوانن له كاتى بهجیهیانى (مناسك) ى حەج و عومرەیاندا، (حەب) به كار بینن بۆ راگرتنى حەیز.

۲۷- ژنان دەتوانن له كاتى ئیحرامیشدا، زیڕ بەكاربینن، به مەرجى لاى پیاوانى نامەحرەم دەرى نەخەن، تا تووشى فیتنە نەبن.

۲۸- وا باشە له كاتى قەلەبەلغیدا، ژنان تەواف دووبارەو سى بارە نەكەنەو.

۲۹- بۆ ژنان وا چاكە حەج دووبارە نەكەنەو، تا تووشى ئەو حالەتە نا ئاسایییانە نەبن، كه لەو كاتەدا به ناچارى تووشیان دەبن.

۳۰- پیاو ئەگەرچى دەولەمەندیش بوو، هەر له سەرى نییه، پارەى حەج بهژنەكەى ببهخشى و بینیرى بۆ حەج، خو ئەگەر بوخو بوانى هاوکارى بكاو، كارەكانى بۆ ئاسان بكات، كارێكى باش و پەسەندە و هەقیشه وەكو وەفایەك، حەجى بۆ رێك بخاو بەرپى بكات.

۳۱- بۆژنان دروست نییه له كاتى بهجى هیاننى (طواف) و (مناسك) لهكانى تردا، له گەل

پیاواندا، پالە پەستوو شان لە شانیان بگێرین، بەلکو هەقە هەول بەدەن، بزانی چ کاتی چۆل دەبی، ئەو کاتە هەلبژێرن، یان لە دوورەوه (طواف) و (صەفا) و (مەرۆه) بکەن.

ژنان و قورئان

۱- سەر رووتکردن لە کاتی خویندنی قورئاندا بۆ ژنان، قەیدی نییە، بەلام هەقە لە کاتی سوژدە (تیلاوەت) دا، سەر داپۆشن.

۲- قورئان خویندنی دەستە جەمعی و بەیەك دەنگ، ئەگەر لە بەر فێربوون بیت، قەیناکات، ئەگینە پەسەند نییە.

۳- ئاھەنگگیران وزەماوەند، بە بۆنە تەواوکردنی قورئانی پێرۆزەوه، لەسەردەمی پیغەمبەر و هاوەلاندا نەکراوه، ئەگینە پیمان دەگەشت، کەوابوو بیدعەیکە تاشراوو داھینراوه.

۴- لە ھەر جیگایە کدا پیاوی نامەحرەمی تیا بیت، بۆ ژنان رەوا نییە بەدەنگەوه قورئان بخوین، چونکە لەوانە تەوشی فیتنە بن.

۵- گوێگرتن بۆ قورئان (بە تۆمار کراوی) لە کاتی سەر قالی بەئیش و کارەوه، قەیدی نییە، چونکە گوێگرتن بە پێی تواناو دەرڤەتە، مەبەست بە ئایەتی: (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) ھەر ئەمەیه.

۶- قورئان خویندن لە کاتی ئیش و کاردا قەیناکات، ئەگەر لەو کاتەدا بی ئیش بیت، ھەرۆھا زیکرۆ تەسبیحات و تەھلیلەش، خو ئەگەر بەو ھۆیەوه ئیش و کارەکە دوا دەکەوت، یان لە دەست دەر دەچوو، نەبخوینی باشترە.

۷- بۆ خوێ دەور بکاتەوه باشترە، یان لە بەر شریعتیکدا دەور بکاتەوه؟ بە ھەر کامیکیان تەقوای زیاتر دەبوو، لە گەل ئەوەیاندا ببخوینی.

۸- نووسینی قورئان لەسەر شەکل و بیچمی ئاژەل و پەلەوەر و نەخش و نیگار بۆ ھەلواسین یان نا، دروست نییە، چونکە دەبی قورئان جوړه شتانی بپاریزی و سووکایەتی پی نەکری.

۹- نووسینی ئایەت و فەرموودەو (أَسْمَاءُ الْحُسْنَى) لە سەر تەختەو پارچە ئاسن و شتی وا، یان بە دارو دیوارەوه بۆ جوانی، یان بۆ وەبیرھێنانەوهی قورئان، یان بە مەستی برەوو رەواجدان بە دوکان و بازرگانییەکە و فروشتنی کەل و پەل و کووتالەکە، یان بۆ چەواشەو

فریودانی مهردم، تا خه لک پتر روو بکه نه کوگا و دوکانه که ی، بی گومان نهو کارانه ناره و او ناپه سه نندن، چونکه قورئان فهرمووده ی خواجه و بو کومه لی مه به ست و ئامانجی ههره بهرز وقه شهنگ ناردوویه تی.. نیردراوه بو نهوه بیته ریئمای و هیدایهت بو مرؤ، هاتووه بو نهوه بکریته ئاموزگاری و عیبرهت، هاتووه به نه حکامگه لی که وه بو ئینسان، تاکاری پی بکه ن، بی شک به کار هیئانی بو غهیری ئه مانه، به کار هیئانیه تی بو غهیری ئامانجه بهرزه کانی خو، دهره نجام له رهوتی سه ره کی خو دی دور ده که ویته وه و تووشی هه زاران نشیوی و هه لدر ده بین وه ک نه مرؤ.

۱۰- نووسینی ئایه تی که له شتی که دا، به مه به ستی نه وه ئاوی تی بکری و نه خو ش ئاوه که ی بخواته وه، کاری و له پیغه مبه ره وه ﷺ وهرگیراوه که قورئانی به سه ر نه خو شدا خویندو وه قووی له جهسته ی کردو وه، سه ره رای نه مه ش نه گهر قورئان به ئاوی که دا بخوینری و نه خو شه که بیخواته وه قهیناکات.

۱۱- نووسینی چه ند ئایه تی که له کاغه زی که دا، پاشان سه ری نه وه ی به ئاوو نه خو شی که بیخواته وه بو شفا.. هه ندی له زاناکان، وه کو (ئیمام نه حمه د وئین ته ی مییه و ابن القیم) موله تیان دا وه بکری. به لام له گه ل نه وه یشدا له وه ناچیت که پیغه مبه ر ﷺ نه بو خو، نه بو خه لک کردی تی، جا له بهر نه وه باش وایه هه ر نه کری، به لکو نه وه به سه که بخوینری به سه ر نه خو شه که دا، وه یان به سه ر ئاوی که دا بیخواته وه.

۱۲- که سی که دوری قورئان بکاته وه، به لام (ته جوید) نه زانی و به هه له بیخوینی ته وه.. زاناکان ده لئین: هه رکه سی که قورئان ده خوینی، پیویسته چاک بیخوینی ته وه و (ته جوید) بزانی، نه گهرچی زوری ش ماندوو بی تییدا، چونکه خویندن قورئان و دور کردنه وه ی به ته جویده وه، لای خودا خیری زیاتره.. نه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: ((الذی یقرأ القرآن ویعتع فی ه، وهو علیه شاق، له اجران)) رواه مسلم.

۱۳- (شیخ بن باز) ده لی: سوژده ی تیلاوه تی قورئان، نه ده ست نویرتی ده وی، نه روو کردنه روو که، هه روه ک بهرز بوونه وه ی سوژده، نه (الله اکبر) ی ده وی، نه سلاو.

۱۴- که سی که گوئی له خویندن سوژده ی تیلاوه ته وه بوو، نه گهر قورئان خوینه که سوژده ی برد، نه و بو نه می ش سوننه ته سوژده بیات، نه گینه سوننه ت نییه.

۱۵- (شیخ بن باز) ده لی: له سوژده ی نویره کاندای چ ته سبیح و دوعایه ده خوینی، له سوژده ی تیلاوه تی شدا هه ر نه وانه خوینی.

۱۶- نه گهر بانگی بیژ، بانگی دا، که سی که یش له و کاته دا خه ری کی قورئان خویندن بوو،

سوننه ته وه لامي بانگه كه بداته وه و له و كاته دا قورئان نه خوینی، پاشان ئه گهر ویستی بچینه وه سهر قورئان خویندنه كه ی.

۱۷- گواستنه وه ی قورئان له شوینیكه وه بۆ شوینیکی تر، له كاتی پاك و خاوینگردنی مالد - بی دهستنوێژ - قهیدی نییه.

۱۸- (شیخ ابن فوزان) دهلی: خویندنی (فاتحه) بۆ مردوو بیدعهیه، چونكه له پیغه مبه ره وه ﷺ نه هاتوو فاتحه ی بۆ مردوان خویندبی، بویه هه قه له باتی ئه وه، داوای لیبوردن و به زهیی خودای بۆ بکات، وه یان خیرو سه ده قه ی بۆ بکات.

۱۹- ئایا ده ور کردنه وه ی قورئان به دهنگی بهرز په سهنده، یان به هیواش؟ ئه گهر قورئان خوینه كه به دهنگی بهرز چالاک تر ده بوو (خشوع) ی بۆ پهیدا ده بوو، پتر له وه به هیواش بیخوینی، ده توانی دهنگ بهرز بکاته وه، به مه رجی نه بیته هوکاری نازارو عه زیه تی خه لکی ده ورو بهر، ئه گینه به هیواش باشترو په سهنده.

۲۰- ئه گهر كه سیك بییه وی له گه ل (رادیو) و (ته سجیل) ده ور كاته وه، هیچ قهیدی نییه، به مه رجی به هو ی ئه وانه وه له ماناو مه به سه ته كه ی سه رقال نه ده بوو.

۲۱- ئه گهر قورئانیك هه له ی تیدا بوو، یان رزیبوو.. ده توانن بیسووتینن، یان له جیگایه کی دوور له هاتوو چۆ، بکری به ژیر خۆله وه.

۲۲- ئه گهر ژنان به ته نها بوون - له ماله وه، یان له ده ره وه- یان ته نها پیاوی مه حره می لیبوو، ده توانن به دهنگی بهرز ده ور بکه نه وه.

۲۳- (شیخ بن باز) دهلی: نه له قورئاندا، نه له سوننه تدا، وه نه له هاوه لانه وه، نه هاتوو كه قورئان بخوینری وه هدی به بکری به باوك ودايك، یان به كه سیکی تر، له گه ل ئه وه شدا هه ندی له زاناکان ده لی: ده کریته هه دیه و دیاریی بۆیان، به لام قسه ی ده سه تی یه كه م له راسته وه نزیکه، چونكه ئه گهر کرابا، (سه له ف) ی ئه م ئۆمه ته یش ده یکرد.

۲۴- دانانی قورئان له ناو سه یاره دا، یان له هه ر جیگایه کی تر دا، به مه سستی خۆ پاراستن له جنی وشه یاتین، شتیوا نه بووه و نابی، خۆ ئه گهر بۆ ده ور کردنه وه بیته قه یناکات.

۲۵- هه لگرتنی ئه و کاسیته و شریته قورئانیان له سه ر تو ماره، قهیدی نییه، ته نانه تی بردنیشیان بۆ سه ر ئا و قه یناکات، چونكه ئایهت و فه رموو ده کانیان تیدا نه نوو سرا وه ده ر ناکه وی.

۲۶- نوو سینه وه ی هه ندی ئایهت، به مه به سستی هه لگرتنیان له کاتی ناره حه تی و گیرو گرفتدا، ناره وایه و دروست نییه، چونكه قورئان بۆ ئه و مه به سته نه هاتوو، به لام خویندنی

به سهر نه خوشدا ری پیدراوه.

۲۷- ئایا دهوړ كړدنه وه له ناو قورئاندا، خپری باشه، یان له بهر ؟ بې گومان له ناو قورئاندا مروځ پتر له هه له و په له دپاريزی، تائه وه له بهر بیخوینی، به لآم له گه له توه شدا نه گهر له بهر (خشوع) ی زیاتر بوو تاله ناویا، باله بهر دهوړ بکاته وه.

۲۸- دووباره و سی باره كړدنه وه ی تاهه تی سزا، یان تاهه تی رحمت له قورئاندا، له کاتی خویندنا.. نه گهر به وه خشوع زیاد دهوړ قهیدی نییه.

۲۹- نه گهر كه سیك له کاتی دوعا كړدندا گریانی بو دهات، كه چی له کاتی قورئان خویندندا بو ندهات، نه وه قهینا کات، نه گهر چی هه قه له کاتی قورئان خویندا بگری، به لآم دیاره گریان به دهستی مروځ نییه.

۳۰- خه تمی قورئان له مانگی رهمه زاندا سوننه ته، نهك واجب، واته: نه گهر كه سیك خه تمی بو نه كرا، خه تاهه کی نه كړدوه، به لآم له و خیره گه وره یه بی بهش بووه.

۳۱- روو كړدنه رووگه له کاتی دهوړ كړدنه وه ی قورئاندا (مستحب) ه، چونكه عیاده ته، دیاره بو هه موو عیاده تیك روو كړدنه رووگه باشه و خیره، خو نه گهر رووی نه كړده رووگه، قهینا کات.

۳۲- قورئان بردنه (گه راو) ه وه، نه گهر له بهر ناچار یی وترسی تیا چوونی نه بیټ، دروس نییه. ۳۳- سه باره ت به له بیر چوونه وه ی قورئان- پاش له بهر كړدنی- قسه ی راست نه وه یه كه كه سی پی گونا حبار نابی، نه گهر چی هه قه موسلمان، هه ول بدات هه رگیز قورئانی له بیر نه چیته وه، چونكه نه و فهرمووده یه هه ره شه دهكات له و كه سانه قورئانیان له بیر بچیته وه، (فهرمووده یه کی لاوازه).

۳۴- نه گهر ویستگه یه ك، خه ریکی قورئان خویندن بیټ، كه سیكیش له بهر هه والگرتن بیكوژنیته وه، وه یان بیگوژنه وه بو ویستگه یه کی تر، هیچ قهیدی کی نییه، چونكه هه موو شتیك كات و ساتی خو ی هه یه.

۳۵- هه لگرتنی كاسیت، یان نه و شریخانه، قورئانیان له سهر تو ماره، له لایه ن كه سیکی له شگران ه وه، قهیدی نییه.

۳۶- خویندنی قورئان له لایه ن ژنانی حه یز داره وه، (له بهر) قهیدی نییه، دهشتوانی به شتیکی پاك هه لیبگریټ، به لآم له شگران به هیچ شیوه یه ك، بو ی نییه قورئان بخوینی، یان هه لیبگری.

۳۷- نه گهر ژنان پیشپرکیی له بهر كړدنی قورئانیان سازدا و لیژنه ی ته حكیم له پیاوان

بوو، هیچ قهیدی نییه.

۳۸- له کاتی خویندنی قورئانه که دا دهنگی نهرم و ناسک نه کات.

- جل و بهرگی شهرعی بالاپوشتی له بهردا بیت.

- تووشتی خه لوته نه بیت له گهل نامه حره مدا.

۳۹- فیركردنی قورئان به كرى و مزه دروسته، چونكه پیغه مبهري ﷺ ده فهرموى: ((إن أحق ما أخذتم عليه أجرًا كتاب الله)) رواه البخارى.

۴۰- بههر شیوهیهك قورئان بخوینرى - به پشتدا بكهوى، به دانیشتن، به راوهستان.. قهیدی نییه.

۴۱- دواى خویندنی قورئان، گوتنى (صدق الله العظيم) بیدعهیه، چونكه نه پیغه مبهري ﷺ نه خوله فای راشیدین نه هاوه لانی تر، كه سیکیان دواى قورئان خویندن نه یگوتووه، له فهرموده یشدا ها تووه: ((من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد)) رواه مسلم.

۴۲- به لگهیهك نییه بۆ ماچکردنی قورئان.

۴۳- تا بگونجیت ده بی قورئان له شوینیکی بهرزا دابنرى، نه گینه له زه ویشدا له جیگایهکی پاك دا ده بی.

۴۴- (ابن عثيمين) ده لى: (تهرتیل) بۆ قورئان واجب نییه، به لكو له ئاداب و شیوهی قورئان خویندنه.

۴۵- به پهله دور کردنه وهی قورئان - له گهل ریعایه تی پیت و (شهده) کانیدا - زیانیکی نییه.

۴۶- خویندنه وهی ئەم سووره تانه: (یس - الدخان - الواقعة - الملك) هه موو رۆژیک یان هه موو شهویك فهرموده یه کی صه حیج ده باره یان نییه، به لكو هه قه بۆ موسلمان هه موو قورئان دور بکاته وه.

۴۷- به پیی ریزبه ندی ئیستای قورئان، دور کردنه وه په سه ندو ره وایه، خوئه گهر له سووره تی (الناس) وه - بۆ فیركردن ده ستی پیکرا زیانی نییه.

۴۸- چاوگیران به قورئاندا به بی (تلفظ) و لیو جوولاندن به قورئان خویندن دانانرى.

۴۹- به كرى گرتنى قورئان خوین له بۆنه كاندا دروست نییه، هه ركه سیك نه و كاره بکات گوناحی ده گا و هیچ پاداشیکی نییه، چونكه قورئان خویندن عیبادته، کارى عیبادته تی نابى بۆ به دهسته یانی دنیا بیت.

۵۰- به كرى گرتنى كه سیك بۆ قورئان خویندن دروست نییه، به لام نه گهر بۆ فیربوون و

۵۱- قورئان خویندن له سهر گوږه کاندې شتیکی بیدعهیه و پیغه مېهر و هاوې لانی نه یانکردووه.

۵۲- دوعا کردن بۆ مردوو له لای گوږه کېدا بیټ، یان له دووره وه قهیدی نییه.

۵۳- قورئان دانان له لای سهری مندا لدا، بۆ مېهېستی پاراستنی له (جن) ی کاریکی ناپه سنده.

۵۴- دهکړی ژنیکی جادولیکراو بېری بۆ لای زانایه ک قورئانی به سهردا بخوینی؟ به لای دهکړی به لām بهم مهرجانه ی لای خواره وه:

- ئه و زانایه ناوبانگی پیاوچاکی و دینداری و عه قیده پاکی هېبیټ.

- له کاتی خویندنې قورئانه کېدا به سهریا، دهبی به شیوهیه کی شهرعیی داپوشری.

- نابی دوو به دوو بن، تا خه لوهټ دروست نه بی.

- تا دهکړی نه ته ماشای ژنه که بکاو نه دهستی لیبدات.

۵۵- ژنی حه یزدار ده توانی سوژده ی (تیلوهټ) ی قورئان ببات، چونکه قسه ی راست نه وه یه که سوژده ی (تیلوهټ) ده ستنوژو (طهاره) تی ناوی.

۵۶- قورئان خویندن له ناو قورئاندا - له کاتی نویژه کاندې فهرز یان سووننهټ - دروسته نه گهر پیویست بی.

۵۷- قورئان خویندن بۆ ژنانی حه یزدار، هیچ فهرمووده یه کی صه حیح نه هاتووه رییان لیبگری، به لām چاک وایه تا پیویست نه بی وه کو ماموستا یان قوتابی نه یخوینی.

۵۸- ژنی خاوه ن حه یز ده توانی به وردبوونه وه له قورئان بی نه وه به زمان بیللیټ قورئان بخوینیټ، (ئیمامی نه وه وی) هیچ کی شه یه کی تیډا نییه.

۵۹- که سیکی له شگران ناتوانی نه له بهر نه له ناو قورئاندا ده ور بکاته وه به لām ده توانی ته ماشای کتیبی ته فسیر و فهرمووده بکات به مهرجی نایه ته کان نه یخوینیټه وه.

۶۰- ژنی حه یزدار ده توانی (استغفرالله) و دوعا و هه موو زیکریک بکات، هیوادارین خودا لیی وهرگریټ.

ژنان و زه ماوه ندو بونه کان

۱- خودهر خستنی زاواو بوک پیکه وه له ناو ژناندا دروست نییه، چونکه کاری وانا مانای نه مانی شهرمه و، لاسایی کردنه وه ی خه لکانی نه خلاق روخواه.

- ۲- جل و بهرگ خواستن یان به کری گرتن هیچ قهیدی نییه.
- ۳- ئاههنگ گئیران له هۆل و هوتیلهکاندا گهلی جار ئەم خراپانهی لێدهکهوێتهوه:
- مال و سامانیکی تیا خرج دهکری بی ئەوه پیویست بیت.
- ژن و پیاو تیکهڵ دهبن..
- بردنی زاواو بوک بو شوینیکی بهرزو نیشاندانیان لهناو ژنگهلیکا - که ئەوانیش به جوانترین شیوه خویان رازاندووتهوه - دروست نییه... دهبی زاوا لهجیگایهکی تایبهتی پر له حهیاو شهرمدا لهگهڵ بووکی کۆبیتهوه.
- ۴- وینهگرتن بههر ئامیریک یان به قیدیو بوئهوه نیشانی خهڵکانی نامههرم و خراپی بدات دروست نییه، پیویسته ههموو موسلمانیکێ ژیرو فامدار لهو جوړه کردارانه خوێ بپاریزی.
- ۵- ههه ئاههنگیک بزانری کاری خراپ و (منکری تیايه، نابی موسلمان تی بچیت مهگهر به چوونی ئەو (منکر) هکه نهمی.
- ۶- ژنان دهتوانن بهم مهرجانه ههلهپهرن:
- لهو جیگایهدا تهنه ژنانه تیا بیت.
- ئەوه ند نهکری به ههراو سومر که له دوورهوه پیاان بزانری.
- به شیوهی شهرعی تهواو خوێ داپوشیت، واته: لهکاتی ههلهپهرینهکهدا هیچ جیگایهکی - ری پینه دراوی - دهر نهکوهی.
- ۷- وهلامدانهوهی دهعهوتی زهماوهند بو ژنان بهم مهرجانه دروسته:
- میرد رازی بی و مۆلهتی بدات.
- زهماوهندهکه (منکری تیدا نهبی، یان به چوونی ئەو نهمی ئەگینه واجب نییه وهلامدانهوهی.
- گوی گرتن بو گۆرانی ناشیرین و پاشان ژنان پیی ههلهپهرن، کاریکی حهرامه.
- ۸- خو گۆرین لهو ژوورانهدا ئاماده کراون بو زهماوهند، دهبی زور به حهیاو بهشهرمهوه بیت، بهتایبهتی نهوهک کامیرای شاراوه دانرا بیت و وینهیان بگری.

ژنان و خشل و زهنبهر

- ۱- ههموو جوړه رازاندنهوهو خو ئارایشدانیک - خالکوتان و برۆتهنک کردن و ددان شاشکردن نهبی - دروسته بو ژنان، بهلام دهبی ئەم خالانه رهچاو بکری:

- نه شوبهې به هی کافران و خه لکانی خراپکارو فاسیده وه.
- خو نه چوینن به پیاوانه وه.
- ری نه گری له گه یشتنی ئاو به جهسته، له کاتی دهستنوئژو خو شوریندا، ژنانی هیزدارو زهيسان نه بی، واته: بۇ ئهوان قهیدى نیه، چونکه نوئژو خوشورینیان له سهر نییه.
- زیده روئی تیا نه کری، چونکه ده بیته (إضاعة المال)، ئه وهیش له ئیسلامدا هه رame.
- کاتی زوری پی نه کوژی، واته: زوریك له کاتهکانی له بهردهم ئاوینه دا نه باته سهر.
- خوئی تووشی کیبرو خو هه لکیشان نه کات.
- به پله یی کهم له بهر میرده که ی خوئی نارایش بدا و خو برانینیه وه.
- له گه ل (فیطره ت) دا دژ نه وهستی، وهکو دریژ کردنی نینوک، چونکه له فهرمووده کانددا فهران دهدات به کردن و قرتاندنی نینوک.
- لهو خو نارایشدانه دا (عه ورت) ی دهر نه که و ی.
- لهو دهورو بهرده دا خوئی نه کاته جیی سهرنجی خه لکانی نامه حرهم.
- ۲- خو بونخوش نه کاو پاشان بجیت بۇ بازار و بیته مایه ی سهرنجی ئه م و ئه و.
- ۳- خو بونخوشکردن و پاشان رویشتن بۇ مزگه وت، قه دهغه و هه رame.
- ۴- ده بی ژنان له مالانیشدا نه هیلن عه ترو بونخوشییان لی بیژینن، چونکه ده گونجی له کاتی گه پرانه وه دا، تووشی پیاوان ببن و سهرنجیان رابکیشن.
- ۵- به کارهینانی ئامیرو داووده رمان بۇ خو جوانکردن، به م هه رانه نه بی دروست نییه:
- جهسته ی پی تووشی زیان نه بی.
- خو نه چوینی به کافرو خه لکانی فاسید و خراپه وه.
- زیده روئی تیا نه کات.
- له کاتی خوشورین و دهستنوئژدا، ری له تهر بوونی جهسته ی نه گری.
- په له و نه خوشی له دهم و چاووو روخسار دروست نه کات.
- هه رکریمیک زیان به خش بی به پیست، به کار هینانی هه رام ده بی.
- میکیاج کردنی پیست، زیان به پیست ده گه یه نی، له بهرئه وه نابی به کار به یی.
- ۶- به کار هینانی نینوکی دهستکرد و (صناعی) دانانی (عه دهسه) له چاودا بۇ جوانی و، گوپینی پهنگی چاو دروست نییه، چونکه دهستپین و خه له تاندن و چه واشه گه ری تیاده: پزیشکه کان له دانانی ئه و جوړه (عه دهسه) انه زوریان باس کردوه.
- ۷- ته نک کردنی ددان و بهین تی خستیان بۇ جوانی کاریکی هه رame، پیویسته ژنانی

- مسولمان خوځاینی لى دوور بگرن، به لآم نه گهر له بهر نه خوځشى بوو... هيچ قهيدى نښه.
- ۸- به کارهينانى (برو)ى دهستکرد (صناعي) يان هه لکيشانى يان برين و کورت کردنه وهى دروست نى يه، مه گهر ناشيرينى بکات يان بيته خواره وه بو ناوچاوانى.
- ۹- دامالينى نهو موانه له سهر پوخسار و لاق و دهستى ژنان دپروين دروسته.
- ۱۰- خالکوتاندن کارىکى حهرامه و ده بى ژنانى ئيماندار خوځيان دوور بگرن لى، نه گهر ههر به مندالى بوځيان کوترابوو، دياره گوناخه کهى له سهر نهو که سهيه پيگه پيداوه بوى کوتيوه.
- ۱۱- قز کورت کردنه وه له بهر ناچارى و پيوست پهواو دروسته.
- ۱۲- به کارهينانى (باروکه) واته: قزى ژنيکى تر بخوازي، يان قزى دهسکرد (صناعه) له سهر بکات، حهرامه، چونکه به ههر شيويه بک بيت چواشه گهرى و (ته دليس) ه، سهره پراى نه وهش بهر نهو فهرمووده ده که وى که ده فهرموى: (لعن الله الواصلة و المستوصلة)، به لآم نه گهر ژنيک سهر تاس يان که چهل بيت، به کارهينانى (باروکه) بوى حه لآله، چونکه بو داپوشينى نهنگ و لهنگيکه.
- ۱۳- کو کردنه وهى قز و گرته وهى به يهک (په لکه) و بهردانه وهى به ناو شاندا قهيدى نښه، به مهرجى بو پياوى نامه حهرم دهرينه خات.
- ۱۴- قز لوول کردن، مادام نه شوبه يى به هى کافران وهو له بهر دم نامه حهرمدا دهرنه خرى دروسته، نه گهر چى بو ماوه يه کى زوريش بى.
- ۱۵- گوپينى پهنگى قز، جارى به سوور، جارى به زهر... تاد، هيچ قهيدىکى نښه، به لآم په شکردنى حهرامه و پي لگيراوه.
- ۱۶- ژنان ده توان به شيويه نه مپوى هاوچهرخ دهسکارى قز يان بکه، به مهرجى نه شوبه يى به هى کافران وه.
- ۱۷- کو کردنه وهى قز له پشت سهر وه (بو گهره کردنى سهر) وه کو سهرى پياوان حهرامه.
- ۱۸- شه تللى قز بو نهو ژنانه ي سهر تاسن يان که چهل دروسته و هيچ قهيدىکى نښه.
- ۱۹- حهرامه ژنان سهر يان بتاشن، مه گهر کاتى نه خوځشى و پيوست.
- ۲۰- لا بردنى مووى نيوان برو، دروسته.
- ۲۱- له پيکردنى نه على پاژنه بهر ز له بهر چهند هو يهک دروست نښه، له وانه:
- ژن به بالا بهر ز و که له گهت نيشان ددهات، له واقعيشدا وانښه.
- گه لى جار نه گهرى که وتنيان لى دهکريت.
- پزيشکه کان ده لى: زيان به مندالان ده گيه نيټ، چونکه له کاتى دوو گيان بووندا

- ناهیلی جهستهی ژنهکه پیک بوهستی، سهره پای توش بوون به نهخوشتی لاقان.
- ۲۲- ژنان دهتوانن به ئارهزوو خشتلی ئالتوون و زیوو و موجهوههراتی تر به کاربهینن، به مەرجی نهگاته سنووری زیدهرهویی.
- ۲۳- ژنان دهتوانن (ئهلقه، ئهنگوستیله) بکه نه ههر په نهجهیهکیان بیانیهویت.
- ۲۴- به کارهینانی (لووتهوانه) بۆ ژنان دروسته.
- ۲۵- به کارهینانی (خه لخال) بۆ ژنان له لای ژنانی تر و پیاوانی مههرمه دروسته.
- ۲۶- دریرکردنی (نینوک) دروست نی یه، چونکه پیغه مبهه ﷺ بۆ نینوک کردن و لابردنی مووی بن باخه ل و مووی (چل) پوژی دیاری کردوو، به رهو ژوورتر له وه دروست نییه، چونکه کاری خه لکانی کافر و بی دینه.
- ۲۷- ژنان به چاوی (کل) وه دروست نیه له مال دهرچن و خویان بۆ پیاوانی نامههرم دهربخن.

ژنان و میرد کردن

- ۱- ئه گهر ئافره تیك نهخوشت بیئت، پیویسته داوا خوازه که ی ئاگاداربکات، ئه گینه له خشته بردن و چه واشه گهریی و (تدلیس) ه، ئه وهیش کاریکی حه رامه.
- ۲- ئه گهر ئافره تیك مه یلی له (زهواج) بیئت، دهتوانی سهرپه رستیاره که ی ئاگاداربکات، وه سهرپه رستیار بۆی هه یه به کهسانی صالح و چاک بلی: دهمه وی کچه که مت لی ماره بکه م.
- ۳- ژنان دهتوانن بدن به گوپی پیاوی چاک و باشدا که ماره ی بکات.. چونکه خاتوو (خه دیجه) دایکی موسلمانان خوی نارديه لای پیغه مبهه ﷺ، ههروه ا (عومه ر) گوتی به (ئهبوبه کر) و (عوسمان) یه که له دوا ی یه که دهمه وی (حه فسه) تان لی ماره بکه م، خوا له هه مویان رازی بیئت.
- ۴- ژنیک ده زانی سک و زا ناکات، پیویسته ئه و که سه ئاگادار بکات داوا ی ده کات، چونکه ئه وه (عهیب) ه و ده بی پیاو بی زانیئت.
- ۵- ژنیک به ر له میرد کردن به هو ی ههر کاریکه وه بیئت، کچینی نامینی.. ئه گهر پیویست بوو داواکاره که ی ئاگادار بکات لی.. وه کو عاده ت و باوی ده قهره که - ده بی ئاگاداری بکات، خو ئه گهر شتیکی ئاسایی بوو، دهتوانی دهنگ نه کات، جا پاش گواستنه وه و تیکه لی، میرده که ی حالی بکات.

- ۶- ههركه سيك بيهوي ئافره تيگ بخوازي، بهر له داوا كردني دهتواني سهرو دهموچاوو دهست و پي بييني، نهگهر چي ههندي له زاناكان دهليين: تهنها دهم و چاوو دهست بهسه.
- ۷- نهگهر باوك و دايك ههريهكهيان كه سيكيان ههلبژارد بو كچهكهيان، كچهكيش ههزي له كه سيكي تر بوو، دهبي حساب بو راو ههزي كچهكه بكرئت، چونكه نهو تيگهلي و هاوسهريهتي نهو پياوه دهكات، به مهرجي هاوشان و هاوكووف بيت بوي.
- ۸- نابي ژني موسلمان و ئيماندار، ميرو به پياوي كافر و خوانه ناس بكات.
- ۹- نهو كچانهي خهريكي خويندن، نهگهر داواكاريان هات، ههقه ميرو پي بكهن، چونكه (زهواج) پره له بهر دهكات و بهرژه وهندي بو مروو و خودا ناسانكاري دهكات بويان.
- ۱۰- به بي بيانووي شهريعي، بو هيچ ئافره تيگ دروست نيبه له ميرو كردن دوا بكهوي، چونكه خو دواخستن له شوو كردن، نايندهيهكي تال و تفتي هيه و پر دهبي له گير و گرفت و ناسور، سهرهراي نهو هيش لادانه له (فيطرهت) ي خودايي.
- ۱۱- (زهواج) سوننه تي پيغه مبهرا نه - عليهم الصلاة والسلام - هيچ كه سيك بي بيانووي شهريعي بوي نيبه، لهو سوننه ته شهريعي خو كلا بكات.. داستاني نهو سي كه سه كه هاتنه مالي پيغه مبهري ﷺ و له شيوه و نه دازهي خواپه رستي نهويان پرسى و.. يه كيكيان برياريدا: ههركين ژن نه هيني! پيغه مبهريش ﷺ رهي بو چوونه كه ي كرده وهو فهرمووي: ((من رغب عن سنتي فليس مني...)) باشتري به لگهيه بو نهو راستيه.
- كه وابوو كاريكي ناريك و ناره وايه نيرومي لهو سوننه ته لادنه و خو پيرو كه نهفت بكهن و بو دواييش به تهنها ژيان به سه بهرن.
- ۱۲- خو نمايش كردن له روژنامه كاندا بو (زهواج) و ميرو كردن، پيچه وانه ي عورف و باوي خه لكاني به حهياو به حيشمه ته.
- ۱۳- قسه كردن به ته له فون له لايه ن (خوازييني كارو كچه كه وه) نهگهر پيويستي (زهواج) له كه نه بيت، چاك وايه (وهلي) يه كه ي قسه بكات له گهل داواكاره كهيدا.
- ۱۴- په يوهندي له نيوان كچ و كوردا.. نهگهر پيش گواستنه وهو دواي گريبه سته كه بيت، هيچ قهيد يكي نيبه، خو نهگهر دواي خوازييني و بهر له گريبه سته كه بوو، به هيچ شيوه يه ك دروست نيبه. نه كو بوونه وه له گهليا، نه ته له فون و قسه و حيكايهت و ته ماشا كردني.
- ۱۵- گه پاني كچ و كور پيكه وهو سه فهر كردن بو نهو لاو نهولا، پاش گريبه ست و بهر له گواستنه وه، له پوي شهريعه ته وه هيچ قهيدي نيبه، به لام بيگومان پيچه وانه ي عورف و باوي كورده واريي و شهرم و حيشمه ته، ههقه له پيش چاو دايك و باوك و براو خوشك و خرمان و

خه لکاندا کاری وا نه کهن.

۱۶- که سیځ داوای کچیکی کرد و وه لآمی دایه وه و ماله وه شیان په زامه نندیان دهرېری، ئیتر هه ق نییه خزمانی تریان په خنه بگرن و گرفت بخنه پیگایه وه.

۱۷- که سیځ له حال و نه خلاقی که سیځی خوازینیکاری پرسى، ده بی وه خوی بوی باس بکاو درو و ده له سهی له سهر نه کات.

۱۸- کوپځ خوین بدات به کچیځ، به وه نابنه مه حرم، به لکو ده توانن پیکه وه (زهواج) بکهن.

۱۹- دروست نییه زور له کچیځ بکری بونه وه میړد به فلانه که س بکات، نه گهرچی باوک و دایکی که که ش له (دین) و په وشتی پازیین.

۲۰- دروست نییه ژن به شوودان نهینی بی و خه لکان پیی نه زانن، بویه ده بی شایه ت ئاماده بکری و، سوننه ته زه ماوه نديشی بوبکری.. هر نه مهیشه نه و خیزانه له قسهی ناشیرین ده پاریزی و که که ش له تومت دور ده بی.

۲۱- نه گهر برایه ک - بی ئاگاداری باوکی - خوشکه که ی له که سیځ ماره کرد، پیویسته نه و نیکاحه بکریته وه، چونکه بی په زامه ندی و ئاگاداری باوک، برا ناتوانی کچ به شوو بدات.

۲۲- نه گهر ئافره تیځ گوتی: به و مەرجه شووی پیده کات، پیم لی نه گری (ته دریس) بکه م و بچه قوتا بخانه، یان له فلانه ده زگادا ده وام بکه م، ئه ویش قه بوولی کرد، ده بی مەرجه که ی بو جیبه جی بکات، خو نه گهر پیچه وانه په فتاری کرد، ژنه که ده توانی داوای (فه سخ) ی نیکاحه که بکات.

۲۳- هیچ ژنیځ بوی نییه - پاش مردنی میړده که ی - ری له خوی بگریت له شوو کردنه وه، چونکه ته نه خیزانه کانی پیغه مبر ﷺ بویان نه بووه، پاش خوی میړد بکهن.

۲۴- هر نیکاحیځ پایه و مەرجه کانی بیته جی - ئیتر (زواج المسیار) یان (زواج العرفی) پی بلین - دروسته و کاری پیده کری، ئه مانه پایه و مەرجن بو گریبه ست و نیکاح (وه لی، ماریی، دوو شایه ت، په زامه ندی ژن و میړد).

۲۵- دروست نییه بو (ده ستگیران) له پیش چاو داواکاره که یه وه خوی بگوپی، یان خو ئارایش بدات و میکیاج بکات، چونکه هیمان به یه ک نامه حرم من.

ماره‌یی

- ۱- ماره‌یی هه‌قی ژنانه، جا ئەگەر ژنه‌که به ئاره‌زووی خۆی ده‌ستی ئی هه‌لگرت، یان له به‌شیکی پیاوه‌که‌ی ئازاد کرد، دروسته به مهرجی فامیده و ژیر بی. ئەگینه بۆ هیچ که‌سیک نییه شتیکی ئی ببات.
- ۲- ئەگەر به‌شیک له ماره‌یی دوا خرابوو بۆ کاتیکی دیاری کراو (المهر المؤجل) دروسته و کاری پی ده‌کری، وه‌ماره‌یی (مؤجل) ئەگەر به‌سه‌ر می‌رده‌که‌وه بوو ده‌وله‌مه‌ندبوو، ده‌بی زه‌کاتی بدات، ئەگینه زه‌کاتی له‌سه‌ر نیه.
- ۳- ژنی ژیر و فامیده ده‌توانی به ئاره‌زووی خۆی له ماره‌ییه قه‌رزهی ده‌ست هه‌لگرت، ئەگینه به زۆر و زۆر کاری ئازاد نابی و هیچ نابەسیته‌وه.
- ۴- ده‌توانی له باتی ماره‌یی، فی‌کردنی قورئان بی، وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ته‌مه‌نی خۆیدا نه‌نجامیدا بۆ یه‌کیک له هاوه‌لان، هه‌روه‌ها دروسته (قورئان) بکریته ماره‌یی، چونکه قسه‌ی راست نه‌وه‌یه که فروشتن و کرپنی قورئان دروسته.
- ۵- ژن ده‌توانی ماره‌ییه‌که‌ی (عومره) بیته له‌سه‌ر پیاوه‌که دای بنیت.
- ۶- باوک ده‌توانی ئەندازیک - که که‌که پیویستی نه‌بی - له ماره‌ییه‌که‌ی ببات بۆ خۆی (لیژنه‌ی فتوای هه‌میشه‌یی سعودیه).
- ۷- هه‌ر به‌گریبه‌سته‌که ژن ماره‌یی مسوگه‌ر ده‌کات، جا ئەگەر سه‌رجیپی له‌گه‌ل کرا، یان خه‌له‌وتیان کرد، یان یه‌کیکیان مرد، ماره‌یی ته‌واو ده‌بات.
- ۸- ئەگەر به‌ر له‌سه‌رجیپی ته‌ل‌اقدراو، له‌گریبه‌سته‌که‌دا ماره‌یی بۆ ته‌واو کرابوو، نیوه‌ی ماره‌ییه‌که ده‌بات، ئینجا هه‌ر کامیان ده‌ست له به‌شی خۆی هه‌لگرتی دروسته و کاریکی باشی نه‌نجامداوه.
- ۹- ئەگەر بی باسکردنی ماره‌یی نیکاحه‌که کرا، داده‌مه‌زری و ژنه‌که (مهر المثل) ی بۆ داده‌نریت.
- ۱۰- هه‌ر کات به‌ر له خه‌وتن ژنه‌که‌ی ته‌ل‌اقدرا، به‌پی دارا و نه‌داریی می‌رد، ده‌بی (موتعه = ئەندازی له‌مال) بدری به‌ژنه‌که.
- ۱۱- ئەگەر به‌ر له‌نوستن پیکه‌وه ته‌ل‌اقدرا، له‌سه‌ر لاساری ژنه‌که، ئەوکاته هیچی ناکه‌ویت.
- ۱۲- باشت‌ترین نیکاح نه‌وه‌یه ماره‌یی که‌م بیته، بی شک زی‌ده‌پویی له ماره‌یی و ئاهه‌نگگیران دا پی‌چه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه، وه‌پی‌وزیش له‌که‌می تی‌چوون و ماره‌یی

دایه، ئەمەش دەکەوێتە سەر شانی ژنان، هەقە لەباتی قورسکردنی ماری و تەکالیف.. هەولێدەن ئەرکی سەر شانی زاوا کەم بکەنەو..

۱۳- نیکاح لە کاتی حەیزدا دروستە، بە مەرجی سەرچیایی لەگەڵ نەکریت، بەلام تەلاق لە حەیزدا دروست نییە.

چەند خاڵێک لە بارەى مافى ژن و مێردیهوه

- ۱- دەبى ژن لە سنوورى چوارچێوهى شەرعدا گۆڕپایەلى مێردى بێت.
- ۲- دەبى چاوى لە نامووس و شەرف و مال و ئەولادى بێت.
- ۳- هەركات داواى سەرچیایی لێكرد، دەبى وەلامى بداتەو.
- ۴- بە مۆلەتى مێردەكەى نەبى، لەمال دەرئەچى.
- ۵- ئیش و كارى مالهوه، چى لەسەر ئەوه، دەبى پێى هەلسیت، سەرەپای ئەمانە هەقە پەفتار و مامەلەى شیرین و جوان بێت لەگەڵیا، وە پاداشتی توندو تیژی و خراپەکانى، بە نەرم و نیانى و پەفتارى چاك بداتەو، تا باشتەر ئولفەت و خوشەویستی نیوانیان بچەسپى. رۆژێك (شەعبى) لە حال و ئەحوالى قازى (شورەیح) پرسى لەگەڵ خێزانەكەیدا، گوتى: بیست سالة نەمدیتووە كارى بكات توو پەرم بكات، گوتى: چۆن؟! شورەیح وتى: یەكەم شەوى بەیەكگەشتنمان دیتم ئافەرەتێكى زۆر بە جەمال و شوخ و شەنگە، لە دلێ خۆمدا گۆتم: با لە سوپاسى خوادا دەست نوێژ بگرم و دوو پكات نوێژ بكەم، كە سەلام دایەو دەبینم ئەویش وەكو من خەریكى نوێژە، جاكاتى خزم و میوان هەستان و چۆلیان كرد و هەر خۆمان ماینەو گوتى: سوپاس و ستاییش بۆ خوا، سوپاسى دەكەم و داواى یارمەتى لێدەكەم، دروود و سلاویش دەنێرم بۆ گیانى پیغەمبەر ﷺ و بنەمالەى، پاشان: من ژنیكى غەریب و بى ئاگام لە ئەخلاق و پەروشتى تۆ.. هەر ئیستا پیم بلێ چیت پى باشە با بیکەم و، چیش پى ناخۆشە با نەیکەم، شیاوى باسە، تۆ دەتوانى لە ژنانى خۆتان ژن بێنى، منیش دەمتوانى مێرد بە كەسیكى هاوشانى خۆم بكەم، بەلام بپاری خودا هەر دەبى ببى، تۆ بویتە خاوەنى من، خودا چ فەرمانێكى پێكردوى جیبەجیبى بكە.. (یا بەباشى پامگرە، یان بە باشى جودا بینەو.. (اقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولك...))

(شوره‌یج) گوتی: منیش ناچار بووم گوتاریکی ئاوام خویندهوه و گوتم: قسه‌یه‌کت کرد ئه‌گهر ئاوابیت به‌ختیار ده‌بی، ئه‌گینه ده‌که‌وینته سهرت من ئه‌وه و ئه‌وه‌م پی‌خۆشه، ئه‌وه‌و ئه‌وه‌یشم پینا‌خۆشه، ههر چاکه‌یه‌کت لی دیتم ده‌توانی بلاوی بکه‌یته‌وه، ههر خراپه‌یه‌کیشت لی دیتم دایپۆشه. گوتی: پیم‌خۆشه سهردانی مائی باوکم بکه‌م؟ گوتم: ههرگیز هه‌زن‌ناکه‌م مائی هه‌زن‌وورانم بیتا‌قه‌ت بکه‌م. گوتی: له‌ دراوسێکان به‌ کی‌ هه‌زن ده‌که‌یی و به‌ کی‌ هه‌زن‌ناکه‌ی بینه‌ مالت؟ گوتم: فلانه‌ خیزان پیاوی چاکن، فلانه‌ خیزانیش خراپ، سالی‌کمان پر له‌ خۆشیی و خۆشه‌ویستی برده‌ سهر، پۆژیک له‌ کار گه‌رامه‌وه مال، ژنی‌کم دیت له‌ ماله‌وه، گوتم کی‌یه؟ گوتی: هه‌سووته، ئه‌ویش لای به‌لامه‌وه کرد و گوتی: چۆن ژنه‌که‌ت دیت؟ گوتم: باشترین ژنان. گوتی: وریابه! ژن له‌ دوو حاله‌تدا زۆر خراپ ده‌بی‌ت: کاتی دووگیان ده‌بی و کوپری ده‌بی، کاتی زانی می‌ردی خۆشی ده‌وی.. له‌به‌ر ئه‌وه‌ چۆنت ده‌وی ئه‌ده‌بی دابده و پاکژهی بکه‌م. به‌لی: بیست سال له‌گه‌لم مایه‌وه و گله‌ییم نه‌بوو لی، جاری‌ک نه‌بی، ئه‌ویش تاوانی من بوو. (موسوعة فقه المرأة المسلمة) یوسف الحاج أحمد.

٦- به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ک دروست نییه، تی‌که‌لی کردن له‌گه‌ل ژناندا له‌ پاشه‌وه، ئه‌گهر که‌سی‌ک کاری وایکرد، ده‌بی ته‌وبه‌ بکات و نیه‌ت بی‌نی جاری‌کی تر نه‌چیته‌وه سهر ئه‌وکاره.

٧- قسه‌ی راست ئه‌وه‌یه، ئه‌گهر که‌سی‌ک له‌ پاشه‌وه دروست بوو له‌گه‌ل خیزانیا که‌فاره‌تی ناکه‌وینته سهر.

٨- ژنان ده‌بی‌ی‌ری به‌و کاره‌ دزی‌وو ناشیرینه نه‌دن.

٩- هه‌قه.. ئه‌گهر شتی‌کی وای دیت، سکالا بنوسی و داوای (فه‌سخ) ی تی‌دا بکات.

١٠- ژن ده‌توانی ته‌ماشای ته‌واوی جه‌سته‌ی می‌ردی بکات، پیاویش ده‌توانی ته‌ماشای ته‌واوی جه‌سته‌ی ژنه‌که‌ی بکات.

١١- به‌ پی‌ی فتوای (اللجنة الدائمة) له‌ (سعودیه) ده‌بی ژنان خزمه‌تی پیاوه‌کانیان بکه‌ن، چونکه‌ ژنه‌ سالحه‌کانی پی‌ش، خزمه‌تیان کردوون، له‌وانه: خاتو (فاطمة) و (ئه‌سما)ی کچی (أبوبکری الصدیق) -خوایان لی پازی بی‌ت- که‌ به‌راستی هه‌ریه‌که‌یان به‌دلسۆزانه له‌ خزمه‌تی ئیش و کاری ماله‌وه‌و دهره‌وه‌ی مالدای بوون، له‌به‌ر هاوکاری می‌رده‌کانیان: (عه‌لی کوپری ئه‌بی تالیب) و (زوبه‌یری کوپری عه‌وام) -خوایان لی پازی بی‌ت.

١٢- نابی ژنان زیاد له‌ توانای می‌رد و باوی کۆمه‌لگه، داوای نه‌فه‌قه بکه‌ن، چونکه‌ خودا ده‌فه‌رموی: (وعاشروهن بالمعروف)

١٣- هه‌قه ژنان هاوکاری می‌ردیان بکه‌ن -سه‌باره‌ت به‌ پی‌شکه‌شکردنی خزمه‌تگوزاری

مال و مندالی، ئەگینه به خراپکار دەژمێردری، بۆ ئەمەیش پێویستە بە ئارام بێت.

۱۴- نابێ ژنان بە بێ مۆلەت و پەزنامەندی میردیان، هیچ شتێک لە مال و سامانی خەرج بکەن، چونکە خودا قەدەغە کردووە کەسێک بە ناھەق مالى کەسێک بخوات.

۱۵- پیاویک بە پێی عادت و باوی خەڵکانی وەک خۆی لە ناوچە کەدا نەفەقەى مال و مندالی نەدات، لەو حالەتەدا ژنان دەتوانن بەپێی ھەقى خویان - بێ مۆلەتى میرد - لە مالهەکەى نەفەقە بۆخویان خەرج بکەن.

۱۶- ئەگەر پیاوان بە پەزنامەندی ژنان شتێکیان لە مال و سامانیان وەرگرت، دەبیته حەللیان، بەلام دەبێ پاش ئەو مەنت نەخەنە سەریان، ھەروەک ئەگەر ژنان پازى نەبوون، نابێ پیاوان لە ھەقووقى خویان بێ بەشیان بکەن.

۱۷- ژنان لە ئال و ویل و، بەخشین و خیر و صدەقە.. ھتد، لەمالی خویان ئازادن، بۆیە میرد بۆى نییە پێى لى بگرێ، بە مەرجی فامیدە و ژیرییت.

۱۸- ھەركات پیاو داواى لە خێزانەكەى كرد لەگەڵیا بخەوێ، حەرامە وەلامى نەداتەو، مەگەر نەخۆش بێت، لەو حالەتەشدا نابێ پیاو داواى شتێكى وا بكات، چونکە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: (لا ضرر ولا ضرار) نابێ کەس زیان بە بەرامبەرەكەى بگەینێ.

۱۹- نابێ پیاو بە خێزانەكەى بلیت: دایە، خوشکە، یان ژن بە میردەكەى بلی: بابە، برا، یان ھەر وشەيەكى تر لەو بابەتە.

۲۰- نابێ ژنان خەلكى نامەحرم - ئەگەر چى ھاوڕێی میردەكەیشی بێت، یان پیاوچاك و بە متمانە بێ - بەریتە مال، لەو كاتانەدا میرد لەمال نییە، ھەروەھا نابێ پیاویش خێزانی ھاوڕێكەى یان دراوسێكەى بەریتە مالهەو، بۆ خزمەتکردن و نان و چیشەت كردن، نەوێك شەیتان خەتەرەو وەسوەسەیان بۆ پەیدا بكاو، كاری دزیو و ناشیرین پوو بدات، ئەوێە كە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: (إياكم و الدخول على النساء، قالوا: یا رسول الله! أ رأيت الحمى؟ قال: الحمى الموت) رواه البخاري.

۲۱- ئەگەر ژنێك میردەكەى بەھەشتى نەبێ، دەبێ خودا (بەدیل) ی بۆ پەیدا بكات..؟ بێگومان پاداشتی قیامت بۆ ژن و پیاو بە گشتی، (ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة..).

۲۲- ئەگەر ژنێك چەند میردیكى كرد بوو و ھەمووشیان ئاكار چاك و بەھەشتین، خودا لە رۆژى قیامتەدا سەرپشكى دەكات كە بە ئارەزووى خۆى یەكێکیان ھەلبژێرى.

۲۳- پاش گواستەوێ كچێك، دیتی كچینیى نییە، دەبێ چى بكری..؟ (شیخ بن بان)

دەلّ: ئەو کارە دەکری چەند ھۆیەکی ھەبێ، جگەلە زینا پێویستە گومانێ باش ببری، چونکە دەکری بە ھۆی توندی خوینی ھەیزەو یان باز بردنیکەو ھەمابێ... یان ئەگەر بە زیناش بووبێ، وا ئیستە تەو بەی کردوو ھە گەراو تەو.

۲۴- نادیار بوونی میرد (غیاب الزوج) ماو ھەیکە زۆر لە ھاوسەری، ئەگەر ژنەیکە پازی بوو، دیارە چوار مانگ یان شەش مانگ یان سالیکی یان دوو سال دیار نابێ، بە مەرجی ژنەیکە لە شارێکی ئەمین بیّت و پازیش بیّت، خو ئەگەر رێو شوینی ئەمین نەبوو، خویشی بەو پازی نەبوو، پێگە نییە ئەو ھەندە خو نادیار بکات، چونکە لە ئیسلامدا مامەلە دەبێ بە (مەعروف) و شەرع پەسەند بیّت.

۲۵- ئەگەر ژنیکی بە میردەیکە و ت: تو برامی! تو بابمی! ئەم وشانە و ھەر وشەیکە تر لەو بابەتە، ژنان ھەرام ناکەن لە میردیان، واتە بە (ظھار) دانانری، بەلکو تەنھا بە سویند دادەنری و دەبێ کە فارەتی سویند (نانی ۱۰ ھەژار) ھەر ھەژاری نیو (مەن) لە خو راکێ خەلکی شارەیکە بدات.

سەرئێک:

(ظیھار) تەنھا لەلایەن پیاوانەو دەبێ، بو نموونە: بەخیزانەیکە بلی: (تو دایکمی، تو خوشکمی) ئیتر ژنان ناتوانن میرد لەخو ھەرام بکەن، بە بەکار ھێنانی ئەو جوړە وشانە.

۲۶- بێگومان لە نیوان ژن و میردا، ھەندێ شتی نھینی پروو دەدات، پێویستە ژنان - بە تایبەت - ئەو نھینیانە بپاریزن و، لای خەلکی باسی نەکەن، ھەروەھا پیاوانیش.

۲۷- میرد ناتوانی ھیچ شتیکی لە مووچە ھاوسەرەیکە وەرگری، یان لی زەوت کات بە ڕەزامەندی و خو شحالی ئەو نەبێ.

۲۸- ئەگەر ژنیکی پاش (زەواج) ھەندێ شتی لە میردەیکە دیت، مایە دلی نیگەرانی ئەو بوو، ئایا دەتوانی داوای جیابوونەو ھی لێ بکات...؟ بەلێ ئەگەر ھەندێ مەرج و ڕێبار لە نیوانیاندا بوو و پێچەوانە ھەرچوون، دەتوانی داوای جیابوونەو بکات، لە ھەمانکاتدا ھەرچی لە میردەیکە وەرگرتی، دەبێ بیداتە دواو، چونکە ئەو ھۆی جیابوونەو ھە، خو ئەگەر پازی بوو، ھیچ قەیدی نییە.

۲۹- ژن و پیاو بۆیان ھەبە لەکاتی (جیماع) دا زیکری: ((بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان، وجنب الشيطان ما رزقنا)) بخوینن، رواه البخاری.

۳۰- پیاویکی بۆ خو دەزانی (نەزوک) و مندالی نابێ... پێویستە بە ھاوسەرەیکە بلیت،

۳۱- لە پەمەزاندان ژن گواستەنەو (كەراھەت) ى نىيە.

۳۲- (شيخ ابن عثيمين) دەلى: (شهر العسل) دروست نىيە، چونكە لاسايى خەلكانى ناموسولمانە، لەولايشەو مال و سامانىكى زۆر بە فيرۆ دەچى و تووشى ھەندى كارى ناپەسەند دەبن.

۳۳- مېرد ناتوانى پى لە ھاوسەرەكەى بگريت، لە كرىنى شتومەكى (كەماليات) لە مالى خوى، بەمەرجى زىدەپووى نەكات.

۳۴- ژنان بى مولەت لەمېرد نابى لە مال دەرچن، ئەگەر چى بۆ سەردانى باوك و دايكىشى بىت، مەگەر حالەتيك بى ژنەكە ناچار بى بچىت.

۳۵- نەفەقەى ژنان لەسەر مېردە، ئەگەر چى مووچە و مانگانەشيان ھەبى، مەگەر بۆ خويان پىيان خوش بىت شتيك سەرف بكن.

۳۶- ئەگەر ژنان ئەشقىي و لاساربوون، پياو دەتوانى - ئەگەر ئامۆزگارىي و نەصيحتە بى كەلكبوو بوى - جىنووستنى لەگەل جياىكاتەو، وە يان لە كاتى خەودا پشتى تى بكات، تاوھكو جارانى لىدیتەو، بەلام ھەرگىز بى گوناح نابى كارى وا بكات.

۳۷- فیل و مەكر لە ژنان بۆ ئازاوە لەگەل پياوھكانياندا، يان لە خشتە بردنيان بۆ ئەوھى لای مېرد دانەنيشن، كاريكى ھەرامە و پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((ليس منّا من خبب امرأة على زوجها، أو عبداً على سيده)) رواه أبوداود.

۳۸- ئەگەر پياويك بى ھوكاريكى شەرى، ماوھەك خوى ناديار كردو نەفەقەكەى ژنەكەى نەدا، دەبى ھى رابردوويشى بۆ سەرف بكاتەو.

۳۹- كەسيك لەگەل كيژيكدە بە ھەرامى سەرجيىي كرد، پاشان ويستى مارەى بكات، ھىچ قەيدى نىيە، بەلام ھەقە:-

- ھەردو تەوبە بكن لەو گوناح و تاوانە كردوويانە.

- پەشيمانى دەرپن لىي.

- نىەتى واييت ھەرگىز نەگەپتەو بۆ كارى دزيوى وا.

- پتر لە جاران دەست بداتە ئاكارى چاك و خواپەرستىي.

سەرنجيك:

دەبى بەر لەمارەكردن (ھەين) يك ببيني، بۆ ئەوھى دەرکەوى دووگيان نەبوو، خو ئەگەر بەوکارەيان دووگيان بووبى، تا (حمل)ەكەى دانەنى، دروست نىيە نىكاح بكرى. (اللجنة الدائمة)

- ۴۰- یادکردنه وهی سالی (زهواج) و دیاری و بهخشش، کاریکی نادرسته، چونکه له شه ریعتی ئیسلامی پیروژدا، نهو ته کلیف و ئهرکه بی جیانه، جیان نییه.. به لکو له باتی نهو ههول بدری خوشه ویستی پتر بکری.
- ۴۱- میرد ده توانی به دایکی خیزانه که ی بلای: پوری، ههروه ژن ده توانی به باوکی میرده که ی بلای: خاله، یان بلای مامه.

له گریه ستدا نه م خالانه ره چاو بکه ن

- ماری دیاری بکری و له عه قده که شدا ناو بیری.
- بی (وهلی) ژنه که گری به ست نه کری، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ((لا نکاح إلا بولي)).
- دوو شایه تی نیڕینه ی بالغ و موسلمان و عادل ناماده بکری.
- کچ و کوپ، ده بی ههردوو پازی بن.
- ۴۲- پیاو ده توانی - له بهرام بهر چاکه و سه لاحتی ژنه که یه وه، هه رچی بیهوی بیبه خشی پیی، نه گهر زیان به خشی نه بی به میراتگره کانی، ههروه ها ژنیش ده توانی، چی ده به خشی به میردی، بیبه خشی.
- ۴۳- وینه گرتنی حاله تی ژن و میردی، له کاتی (جیماع) و تیکه لیبووندا، کاریکی حه رامه و ده بی موسلمان خوی ئی دوور بگری، چونکه پاراستنی (عیرض) و (عه ورت) شتی که له ئیمان و فیطره تی پاک.
- ۴۴- میرد بوی هه یه له ته وای جهسته ی هاوسه ره که ی له زهت وه رگری، وه ده توانی له پاشه وه - له جی خویه وه - سه رجیی له گهل بکات، واته: له (کوم) وه به هیچ شیوه یه ک پیی پینه دراوه و هه ره شه ی سه ختی تیا دایه و پیچه وانه ی هه موو ره وشتیکی مرو قایه تیه، ته نانه ت ناژه لیش له گهل یه کتردا به کاری ناهین.
- ۴۵- نه گهر ژنی که میرده که ی عاره ق خوړ بیته ده بی ناموژگاری بکاو، خو نه گهر نه گه رایه وه سه ر ری راست، ده توانی له گهل نه خه وی و داوای جیا بوونه وه شی ئی بکات.
- ۴۶- ده بی ژن به سه ر میرده که یدا ده نگ به رز نه کاته وه، ههروه کو هه قه پیاویش بهرام بهر هاوسه ره که ی نه رم و نیان و به ریز بیته، وه نابی هیچیان مافی نه ویان پیشیل بکه ن.
- ۴۷- دیاره نه فقه ی ژن له سه ر میرده.. به لام هه رکات نه شقیبوو و دهستی دایه لاساری

و خوی نه دا به دهسته وه، نه فقهه ش دهرپرديت.

۴۸- نه گهر ژنه که به موله تی میړده که ی چوو سه فهر، یان بی موله تی نهو، بیگومان نه فقهه و (قهسم) ی ده فقه تی.

۴۹- یه کخستنه وه ی ژن و میړد و نه هیشتنی نا کوکیه کانیا به (جادوو) کاریکی حهرام و قه دهغه کراوه و دروست نییه، هه روه ک جیا کردنه و یان به (جادوو) حهرام و یاساغه، به لکو هه ندی جار ده بیته کوفر و شیرک.

۵۰- نوشته ی چور و شیرینی (وه کو کورد ده لی) بو نه وه ژن و پیاوه که یه کتریان خوش بو، کاریکی حهرام و به جادوو داده نریت.

۵۱- حهرامه بو میړد، پی له (صیله ی رحم) بگریت و نه هیلیت ژنه که ی سهر دانی باوک و دایکی و خزمانی بکات، مه گهر بزانی (مه فسه د) به یه کی لی په یدا ده بی.

۵۲- حهرامه بو میړد، فهرق و سوون بخاته نیوان ژنه کانیه وه - نه گهر چهنه ژنیکی هه بوو - له خانوو و جل و بهرگ و نه فقهه و شه و مانه وه له لایان، نه گهر چی هه ندی ده و له مه ندیش بن.

۵۳- نه گهر ژنیکی بیه وی له مالی خه زووران دووره وه که وی، تاهه راو دلئیشانیان نه بی.. ده بی میړد هه ولبدات کی شه که یان چاره سهر بکات، خو نه گهر چاره سهر ته نها جیا بوونه وه و دوور که وتنه وه بوو، قه یدیکی نییه، به لام ده بی ده ست له (صیله ی رحم) هه لنه گری.

۵۴- (عهزل) واته: خو کشانه وه له کاتی (جیماع) دا، بو نه وه ی (مه نیی) له که برژیته دهره وه ی ژنه که، به م مهر جانه دروسته:-

- ده بی ژنه که رازی بی، چونکه هه قیه تی داوی منال بکات.

- نه گهر رازی نه بوو دروست نییه له له زهت وهر گرتن بی بهش بکری، چونکه له زهت و خوشی ژنان، داوی پزانی (مه نیی) یه که بو ناوه وه ته واو ده بی.

چهنه مه سه له یه که له فره ژنی

۱- فره ژنی.. موله ت و ئیزنی خودای له سهره، بو هیچ موسلمانیک په و نییه بیزاری دهر بری و ئیستنکاری بکات، بیگومان هه رکه سی که فره ژنی پی قه بول نه بی، به (مورته دد) و پاشگه ز بووه له ئیسلام داده نری، وه بهر نه م ئایه ته ده که وی که ده فهرموی: (ذلك بأنهم كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ) بی شك نه وانه وا فره ژنی په ت ده که نه وه، که وتونه ته ژیر

کاریگری کافر و خوانه ناسانه وه، موسلمانان دلیاک و ساده کانیس بی چهند وچوون لاسایان دهکهنه وه، هه ریه که وه له ئاوازی ئی دهخوینی و پاساوی بۆ دینیتته وه، وا قسه دهکهن ئیسلام نه پیکاره وه، بۆ ئه مپۆ دهتوانی به رهه لست بکری!

۲- هه موو کات سه رزمیری و ئاماره کانی جیهان، وا دهگه یه نن که کچان پتر له کوپان له دایک دهن و، زۆربه ی ئه وانه ی دهمرن نیڕینه ن، چونکه جهنگ و ئاژاوه کانی دنیا زیاتر پیاوان دهگریته وه تا ژنان، که وابوو هه میشه پڕژه ی ژنان به رزتره .. بویه پری به پیاوان دراوه تا چوار ژن بینن، تا به لکو ئه و پڕژه زیاده یه بی میردی شه رعی و حه لال نه میننه وه. خو بیگومان پیاویک له سه ر بناغه ی شه رعی له گه ل ئافره تی کدا تی که ل بی، زۆر باشتره له وه ی له سه ر شه قام و کۆلانی کدا به ناشه رعی تی که ل دهن و، پاشان هه لده سیته وه و خو ی ده ته کینی و پیچی لی ده کاته وه.

۳- ئه گه ر پیاویک ویستی ژنی دووه م بی، مه رج نییه ژنی یه که م پازی بکات، ئه گه ر چی سیفه تی جوامیری و مه ردی واهه لده گری، به هه ر شیوه و شیوازی که بوو بیته ژنه ی یه که م پازی بکات، چونکه ئه و پازی بکردنه ده بیته مایه ی زیاده بوونی خو شه ویستی و دلوقانی نیوانیان له ئاینده دا.

۴- (شیخ بن بان) ده لی: به کار هی نانی (عه داله ت) له نه فه قه و (قه سم) دا واجبه، ئه گینه له خو شه ویستی و (جیماع) دا له توانا دا نیه و نا کری.

۵- (قه سم) ته نانه تی بۆ ژنی حه یزدار و زه یسانیش واجبه، ئه گه ر چی سه رجی شیان له گه ل نا کریت.

۶- ئه گه ر ژنی دووه م کچ بوو، ده توانی (۷) شه و له لای بمینیتته وه، خو ئه گه ر بیوه ژن بوو، ده بی (۳) شه و بمینیتته وه.

۷- هاتووچۆی ژنی که - به شه ودا - سه ره ی خو ی نه بی.. ته ماشای عورفی کۆمه لگه ده کری.. ئه گه ر ئه و کۆمه لگه یه کاری وایان پری پی ده دا و به سته میان دانه دنا، ده توانی هاتووچۆ بکات، ئه گینه واز بهینی لی.

۸- ئه گه ر ژنی که سه ره ی خو ی به خشی به میرده که ی، یان به (هه ویه که ی) دروسته، هه رکاتی که ییش داوای کرده وه هه قی خو یه تی.

۹- دروست نییه - بی هوکاری شه رعی - فه زلی ژنی که بدات به سه ر ئه وانی تردا، له به خشی و دیاریدا.. خو ئه گه ر یه کیکیان هاوکاری میرده که ی ده کرد، له ئیش و کاره کانی دا، ده توانی پتر له به رامبه ر ئه وه وه، ئه میش خزمه تی ئه و زیاتر بکات.

۱۰- ئەگەر ویستی یەکی له ژنهکان، لهگهڵ خۆی ببات بۆ سهفه، دهبی (تیر و پشك) یان بۆ بکات، چونکه پیغمبهر ﷺ هه‌میشه‌ وای ده‌کرد، هه‌ر ژنیکیش بۆی ده‌رچوو، نابێ ژنانی تر داوای مانه‌وه‌ی شه‌وی زیاتر له‌و بکه‌ن، کاتی گه‌رانه‌وه‌، به‌لکو له‌ سه‌ره‌ی خۆیدا دیسان ده‌ست پیده‌کاته‌وه‌.

۱۱- ئەگەر ژنیک گوتی: به‌مه‌رجی شوی پیده‌کات، هه‌ویکه‌ی ته‌لاق بدات، ده‌شیزانی ئەو قسه‌ ناهه‌قه‌، ئەو مه‌رجه‌ پووچه‌ و کاری پی ناکرێ، خو ئەگەر نه‌یده‌زانی، ده‌توانی (فه‌سخ) ی بکاته‌وه‌.

ژنان و ته‌لاق

۱- هه‌رکات می‌رد وتی: ته‌لاقی خیزانه‌که‌م که‌وتبی، ده‌که‌ویت، ئیتر به‌ ژنه‌که‌ بگات و بزانی، یان نا.. ته‌نانه‌تی ئەگه‌ر پاش (۳) هه‌یز، یان (۳) پاکی به‌ ته‌لاقه‌که‌ی زانی، ده‌توانی شوو بکات و، عیده‌ی ته‌واو بووه‌.

۲- له‌ دلدا ته‌لاقی ژنه‌که‌ی خست، به‌لام نه‌به‌ زمان گوتی، نه‌به‌ نوسین نوسی، ناکه‌وی.

۳- (شیخ ابن عثیمین) ده‌لی: مانه‌وه‌ی ژن لای می‌ردی نوێژ نه‌کات، دروست نییه‌، به‌ تایبه‌ت ئەگه‌ر ئەو ژنه‌ ئاقیده‌ی واییت، مرۆفی نوێژ نه‌که‌ر کافر ده‌بی.

۴- ژیان به‌سه‌ر بردن له‌گه‌ل می‌ردی ئاره‌ق خوردا - به‌ پیی فه‌توای (ئیبین عثیمین) - نه‌ هه‌رامه‌ و نه‌ قه‌یدی هه‌یه‌، به‌لام ده‌بی هه‌میشه‌ ئامۆزگاری بکات.. خو ئەگه‌ر بزانی شه‌و نه‌خه‌وتن له‌گه‌لیا، کاریگه‌ری ده‌بی بۆ وازه‌ینان لی، دروسته‌ و هه‌قه‌ بیکات، خو ئەگه‌ر بزانی هه‌یج که‌لکی نییه‌، هه‌لال نییه‌ بۆی (سه‌رجیی) له‌گه‌ل نه‌کات.

۵- به‌ یه‌ك وشه‌ (۳) ته‌لاقه‌ی ژنه‌که‌ی داو پییگوت: (انت طالق ثلاثاً)، به‌ یه‌ك ته‌لاق داده‌نری و تا له‌ (عیده‌) دا بی، ده‌توانی بیه‌ینیته‌وه‌ بی ماره‌ کردنه‌وه‌، خو ئەگه‌ر عیده‌ی ته‌واو کردبوو، ده‌بی ماره‌ی بکاته‌وه‌.

۶- شایه‌تگرتن بۆ ته‌لاق سوننه‌ته‌، واته‌: ته‌لاقدان بی شایه‌ت دروسته‌ و داده‌مه‌زری.

۷- ئەم شتانه‌ پێ به‌ ژنان ده‌ده‌ن داوای ته‌لاق بکه‌ن:

- می‌رد له‌ نه‌فه‌قه‌دا دریغی بکات.

- می‌رد زیانیك به‌ ژنه‌که‌ی بگه‌یه‌نی، نه‌توانی له‌گه‌لیا بژی، له‌وانه‌: جنیو، لی‌دان، زۆری لی بکات بۆ کاری دزیو و ناشیرین.

- می‌رد به‌ جیی به‌یلى و خو نادیار بکات، ئەمیشه‌ ترسی (فیتنه‌) ی هه‌بی.

- میړد زیندان بکړی و، ئەمیش توانای خو گرتنی نه‌بێ.
- میړده‌که‌ی بېنن‌ی عه‌ی‌ب‌داره، له‌وانه: نه‌زۆکی، نه‌بونی توانای جیماع، جوړه نه‌خۆشیه‌کی ناشیرین و په‌تا.
- ۸- ته‌لاق له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وده‌دا، ناپه‌سه‌نده و پېشی ده‌لین: (الطلاق البدعي): -
- له‌حه‌یزدا، یان له‌زه‌یسانیدا ته‌لاق‌ی بدات.
- یان له‌پاکیدا ته‌لاق‌ی بدات، به‌لام سه‌رجی‌یی له‌گه‌ل ک‌ردب‌ی.
- به‌یه‌ک وشه‌سی ته‌لاق‌ی بدات: (انت طالق ثلاثا).
- له‌یه‌ک مه‌جلیسدا سی ته‌لاق‌ی بدات، به‌سی وشه: (انت طالق، انت طالق، انت طالق)، بۆیه‌ه‌ندی له‌زانا‌کان ده‌لین ته‌لاق له‌م حاله‌تانه‌دا ناکه‌وی، ئەگه‌ر چی جه‌ماوه‌ری زانا‌یان پېیان وایه‌ته‌لاق‌ی (بی‌دعی) له‌گه‌ل ئەوه‌دا حه‌رامه، ده‌که‌وی و هه‌موو ئەحکامه‌کانی ته‌لاق تیدا جی‌ی ده‌بیته‌وه.
- ۹- ژنیک یه‌ک ته‌لاق درابوو، سه‌رجی‌یشی له‌گه‌ل ک‌را بوو (المدخول بها)، پېیده‌لین ته‌لاق‌ی رجعی، چونکه‌میړد ده‌توانی له‌ماوه‌ی عیده‌یدا بېگ‌یریته‌وه لای خو‌ی، بی نیکا‌حی تازه.
- ۱۰- بو (ره‌جعه‌ت) ک‌ردنه‌وه، وه‌لی‌ی و ماره‌یی و په‌زامه‌ندی و ناگاداری‌ی ژنه‌که‌ و نیکا‌حی تازه‌ی ناوی.
- ۱۱- له‌ماوه‌ی ته‌لاق‌ی ره‌جعه‌یدا، ئەو ژنه‌به‌ژنی ته‌لاق دراو داده‌نری، بۆیه‌ده‌توانی ته‌ماشای بکات، له‌جی‌گای خه‌لو‌ه‌ت‌دا له‌گه‌ل‌یدا کۆ بیته‌وه، ژنه‌که‌یش ده‌توانی خ‌زمه‌تی پیاوه‌که‌ بکات تا له‌عیده‌دا بی‌ت، وه‌نابی له‌ماوه‌ی عیده‌دا مه‌نزله‌که‌ی به‌جی به‌ی‌لی.
- ۱۲- ژن و پیاو نا‌کو‌ک بوون له‌(ره‌جعه‌ت) دا: پیاوه‌که‌گو‌تی: ره‌جعه‌تم ک‌ردو‌یت، ژنه‌که‌ش به‌درو‌ی خ‌سته‌وه.. له‌حاله‌تی ئاوا‌دا گو‌ی له‌ژنه‌که‌ده‌گیردری، مه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ب‌جیت شایه‌ت بېنی بو (ره‌جعه‌ت) به‌ر له‌ته‌واو بوونی عیده‌.

خ‌ولع

- ۱- هه‌رکات ژن ناو‌چاوی میړده‌که‌ی هه‌ز ئی نه‌کرد و نه‌یویست (له‌به‌ر ناشیرینی، یان له‌به‌ر بې‌دینیی و په‌وشت خ‌راپی، یان له‌به‌ر پیری و لاوازیی.. یان.. یان..) ده‌شترسا له‌به‌ر ئەوه‌نه‌توانی به‌شیوه‌ی شه‌رعی هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل بکات، له‌و حاله‌تانه‌دا ده‌توانی به‌ماره‌یه‌که‌ی خو‌ی، یان به‌هه‌ر شتیکی تر خو‌ی په‌زگار بکات لی‌ی.

۲- له هه موو کاتدا (له هه یز و له زه یسانیشدا) خولع له گه ل ژناندا ده کری و دروسته و، دهشتوانی به یهک (هه یز) عیدده ته و او بکات.

۳- ئه وانه ی له کاتی نه خوشیی و سه ره مه رگدا، ژنیان ته لاق ده دن، به مه به سستی بیبه شبوونی له میرات، کاریکی حه رام ده که ن و له گه ل ئه وه یشدا، هه ر میراتی لی ده به ن، ئه گه ر چی ته لاق بی جودابوونه وه ی ته و اویش بییت (بینونه کبری)، چونکه نیه تی خراپ و ناشه رعی بووه.

۴- که سیك سویندی به ته لاق خوارد، به مه به سستی پریگرتن له خو ی له کردن و نه کردنی کاریک، بو نمونه گو تی: ئه گه ر جگه ره م کیشا، یان له گه ل فلانه که سدا قسه م کرد، ته لاقم بکه وی، یان گو تی: ئه گه ر ئه وکاره نه که م ته لاقم بکه وی، له م حاله تانه دا ته لاقی ناکه ویت، چونکه مه به سست پریگرتن و هه لنانی خو ی بووه بو کردن و نه کردنی کاره که، نه ک خستنی ته لاقه که.

تیبینی: زوریك له ئه هلی زانست ئه م جو ره ته لاقانه ده خه ن، ئه گه ر چی مه به سستیش پریگرتن و هه لنانی خو ی بییت له و کاره، نه ک ته لاق، که و ابو هه قه مروقی ئیماندار، هه رگیز ئه و وشه و پرستانه به کار نه هی نی.

۵- بی هوکاری شه رعی، داوای ته لاق حه رامه و دروست نییه، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو ی: ((ایما إمراة سألت زوجها الطلاق من غیر بأس، فحرام علیها رائحة الجنة)) أبوداود و الترمذی.

۶- بویه ته لاق به ده سستی پیا وانه وه یه، چونکه پیا و زیاتر ده توانی له کاتی هه راو کیشه کاند، خو ی کو تترول بکات، له ولایشه وه نه فه قه له سه ر ئه وه.. که و ابو هه قیشه ته لاق به ده سستی ئه و بییت.

۷- ئه گه ر دایک داوای له کو په که ی کرد که ژنه که ی ته لاق بدات... جائه گه ر ژنه که صالح و دیندار بو و ئازارو بیزاری دایکه که ی نه ده کرد، حه ق نییه وه لام بدریته وه، خو ئه گه ر ناصالح بو و ئازاری دایکه که یشی ده کرد، حه قه به گو یی بکات.

۸- ئه گه ر ژنیك ته لاق درا، ده بییت له و ماله ده رنه چییت تا عیدده ی ته و او ده بییت، ئه گینا کاریکی حه رام ده کات، پیا وه که یش نابییت ده ری بکات تاله عیدده دایه، ئه و سا ئه گه ر یه که نه که و تنه وه ده چیته ده ر، دیاره ئه مه له کاتی که دایه پری گه رانه وه و په جعه تی بی، به نیکا حی تازه یان هه ر به ره جعه ت.

۹- له بڼاغدا ته لاق دراوه ته دهستی پیاوړه، ئینجا نه گهر ژنه که یی کرده وه کیل بو ته لاقدانى خوۍ، نه ویش خوۍ ته لاقدا، ته لاقه که ده که ویت.. به لام نه گهر له (عه قد) که ده میړد گوتی: هر کات ویستت خوت ته لاق بده، هم مه رجه پوچه و کارى پیناکړی، چونکه پیچپه وانه یی حکمه تی نیکاحه که بو هه تا هه تایی و دامه زړاندنی یه که جاره کییه.

۱۰- نه و ژنه یی نویژ ناکات، ده بیی ناموژگاری بکړیت، جا نه گهر نه یی بیست، ده بییت ته لاقی بدات، وه کو لیژنه یی فه توای سعو دیه ده لیت.

۱۱- هر ژنیک ته لاقدا، ده بیی (عیده) ته واو بکات، نه و کات ده توانیت - نه گهر بیه وۍ - میړد بکاته وه.

۱۲- ژنیک به مه رجه گرت: نه گهر شووی پیکرد، ده بییت هه ویکه یی ته لاق بدات! نابی میړد به قسه یی بکات، چونکه نه و مه رجه (فاسید) وه دروست نییه هیچ ژنیک جی به وۍ تر چول بکات، بویه پیغه مېر ﷺ ده فهرموۍ: ((لا تسأل المرأة طلاق أختها لتكفىء ما فى إناثها)) رواه البخارى.

ژنان و عیده نه ژماردن

۱- عیده نه و ماو هیه که ده بیی ژنان پاش مردنی میړدیان، یان ته لاقدانیان، چاوه پروانی ته واو بوونی بکه، نه و سا ده توان - نه گهر بیانه ویت - میړد بکه نه وه.

۲- عیده بونه وه دانراوه که:

- بزانی نه و ژنه دوو گیان نییه.

- موله تی که بو ژن و پیاو، به لکو له و ماو هیه دا بیرى بکه نه وه بویه کگرتنه وه.

- ریژو حورمه تی که بو نه و ماو هیه که ژن و پیاو پیکه وه و ژیاون تییدا.

۳- ژنیک تی که لى له گهل نه کرابی (غیر مدخول بها)، هرکات ته لاقدا، عیده یی له سهر نییه.

۴- ژنی سهر جیبی له گهل نه کراو، هر کات میړدی مرد، ده بیی (چوار مانگ و ده شه و

دانیشتی).

۵- ژنانی خاوه ن عیده شه ش جوړن:

- دوو گیان.. هرکه ته لاقدا، یان میړدی مرد، ده بیی سکه که یی دابنییت.

- میړدی مردو دوو گیان نه بوو، ده بیی چوار مانگ و ده شه و دابنیشتی.

- ژنی حه یزدار.. هرکات ته لاقدا، یان فسخی نیکاح کرایه وه، ده بییت (۳) پاکى دابنیشتی.

- ئەر خاۋەن ھەيز نەبوو - لەبەر بچووکىي، يان تەمەن زۆرىي - دەبىي (۳) مانگ دانىشى. ژنى موستەھازەيش ھەر واىە.
- ژنىك بى ھۆكار ھەيزى نەماو، دەبىي يەك سال دانىشى، ئىمامى شافىعى (خوالىي پازى بىت) دەلى: پىشەوا (عومەر) - خودا پلەي بەرزىكاتەو لە قىامەتدا - بەم جۆرە بىرىرى دەدا بۆ ژنانى (ئەنصار و موھاجرین) و كەسىكىش نكوولى نەدەكرد.
- ژنى مېردى بى سەروشوین بىت (مفقود)، دەبىي چوار مانگ و دەشەو چاۋەروان بىت، پاش تەواوكردىنى ماۋەي چاۋەروانى كە چوار سالە.

نەفەقەي ژنى عىددە دار

- ۶- ژنى تەلاقدرەوى پەجەيى - دووگيان بىت، يانا، ھەقى مەسكەن و نەفەقە و جل و بەرگى ھەيە، چونكە بەژنى مېرد دادەنرى.
- ۷- ژنىك بەيەكجارەكى تەلاقىكەوت (بىنونة كبرى) و دووگيانىش بوو، دەبىيت تا سەكەكى دادەنىت نەفەقەي بدريتي، خو ئەگەر دووگيان نەبوو، نە نەفەقەي دەوى و، نە مەسكەن.
- ۸- ژنى دووگيانى ئەشقىي (ناشن) یش، نەفەقەي دەكەوى لەبەر ھەملەكەي.
- ۹- ژنى مېرد مردووى دووگيان، لە بەشە مىراتى سەكەكەي، نەفەقەو مەسكەن و جل و بەرگى دەدريتي.. خو ئەگەر دووگيان نەبوو، نە نەفەقەي دەكەوى، نە مەسكەن.

ژنان و منداڤ

- ۱- سەردەمى جاھىليەت، زۆر بەكەم و چاۋى سووك سەيرى كچانىان دەكرد ! بۆيە كردهوى وا دەبىتە مايەي تۆرەيى خوداي گەورە، خو گەلى جارىش، كچان زۆر باشتەن لە كوپان.
- ۲- منداڤ شەفاعەت و تەكا دەكات بۆ باوك و دايكى.
- ۳- كارو كردهوى منالان بۆخويان دەبىي، بەلام پاداشى باوك و دايكىشيان دەدريتەو لەبەرامبەر فېركردن و پېنمايىكردن بۆ كاروكردهوى چاك.
- ۴- جەژن و ئاھەنگ گېران بەبۆنەي لەدايكبوونى منداڤەو، دروست نىيەو، نابى

ئامادەيشى بىين و پېرۆز بايىشيان لى بگەين.

۵- ھەلگرتنى وئەھى مندالان، ئەگەر چى ھەلئىش نەواسرېن بەدىواردا دروست نىيە، مەگەر پېويست بىت بۇ پاساپورت و ناسنامە و... ھتد.

۶- نوشتەکردن بەشانى مندالاندا، بە مەبەستى پاراستنى لەچاۋ، يان لەجنىي، يان لە نەخۆشى دروست نىيە.

۷- ناوانانى مندال، چ لە پۆژى لەدايکبوونى، چ لەپۆژى ھوتەمدا دروستە.

۸- ھەر ناويک بەندايەتى بۇ غەيرى خودا بگەيەنى، ۋەكو (عبدالنبى - عبدالرسول..). ھەرامە و دروست نىيە.

۹- ئاھەنگ گىپران بۇ مندال ناوانان، سوننەت نىيە، چونكە پېغەمبەر ﷺ و ھاۋەلان، كارى وايان نەکردوۋە.

۱۰- ناو گۆپىن لەبەر ناۋچاۋو (طالع) دروست نىيە، چونكە كارى (كەھانە) و نوقلازە دەرەكانە، بەلام لەبەر ناشرىنى دروستە.

۱۱- ناو نان بەناۋى خوداۋە، ۋەكو (كرىم، عزيز...) بى (ئەلىف ولام) ((ال)) قەيناكات، بەلام (العزيز، الكرىم) تەنھا ناۋى خودايە و دروست نىيە.

۱۲- ناوانان بە (ئايەت) ۋەكو (ئالاء، أفنان..). قەيدى نىيە، ھەرۋەھا (ھدى، رحمة، صالح، سعيد..).

۱۳- باشتىن ناو، ئەو ناوانەن بە بەندايەتى خودا بگەيەنن، ۋەكو: (عبدالله، عبدالرحمن..).

۱۴- مندالى نىيىنە، سوننەتە پۆژى ناوانانى (پۆژى ھوتەمى) سەرى بتاشرى، بەلام بۇ كچان سوننەت نىيە.

۱۵- ھوتەم كردن (عقيقە) بۇمندال لە پۆژى ھوتەمى لەدايکبونيىدا سوننەتە، بۇنىيىنە دوومەر سەرىپردى و بۇمىيىنە مەرىك، كەسىكىش دەسلەتلى نەبىت، لەكۆلى دەكەۋى.

۱۶- سوننەتە سىيەكى بخۆن و سىيەكى بنىرن بۇ دىيارى و دوست و ناسراۋ، سىيەكەكى ترى بگىتە ھەدەقە

۱۷- ھەر مندالىك پاش چوار مانگ لەبار بچىت، قسەى راست ئەۋەيە ۋەكو مندالى تەۋاۋ مامەلەى لەگەل دەكرى، واتە: ھوتەمى بۇدەكرى، دەشوردى، كفن دەكرى، نوپژى لەسەر دەكرى و دەخىتە گۆرستانى موسلمانان و ناۋىش دەنرى، بەلام ئەگەر بەر لەۋەى گيانى

به بهردا بکریټ له بار چوو، هیچ شتیټک له وانه ی بۆ ناکریټ.

۱۸- ده توانی خزم و دۆستی خو ی بۆ بانگ بکات، یان هه مووی ببه خشیټه وه به سهر دۆست و خزماندا.

۱۹- به ده ست دان له (عه ورت) ی مندا له وه، ده ست نو یژ ده شکی.

۲۰- ئاههنگی خه ته نه بیده عیه و نابیت بکریټ.

۲۱- مندا ل بردن بۆ مزگه وت (له لایه ن ژنانه وه، یان له لایه ن پیا وانه وه)، ئه گه ر گه یشتبوونه (۷ سال)، ده توانن بیان به ن بۆ ئه وه ی په روه رده بکریټ، به لام که متر له (۷ سال)، حه ق نیه ببرین بۆ مزگه وت، مه گه ر بزانیټ نابنه عه زیه ت بۆ مزگه وت و نو یژ خو ینه کان و، سه ره پای ئه وه یش بر دنیان پیو یست بیټ، وه کو ئه وه به ته نها جینه مین.

۲۲- سوننه ته مندا لانی ش له پشت سه ر ئیما مه وه بۆ نو یژ ه کان بو وه ستن، خو ئه گه ر یه ک مندا ل بو، له لای راستیه وه بو وه ستی.

۲۳- ناب ی ئال و ویل له مالی هه تیودا بکریټ، مه گه ر به مه به ستی زیاده کردن و باز رگانیی و هه ر به رژه وه ندیه کی تری ئه ودا بیټ.

۲۴- ئه گه ر مندا ل حه جی پی بکریټ، پاداشتی هه یه، به لام حه جی فه رزی له کو ل نا خات.

۲۵- ئی حرام و نییه تی ئه و مندا له له سه ر (وه لیی) و سه ره په رستیاریه تی.

۲۶- پیو یسته به (عه داله ت) له نیوان مندا لاند ا په قتا ر بکریټ، به تایبه تی له به خشی شدا، ناب ی به هه ندی بدری و، هه ندی بی به ش بکریټ.

۲۷- ناب ی دایکان شتی بدن به هه ندی مندا ل و، هه ندی کیان بی به ش بکه ن، مه گه ر بالغب و پا زی بن، یان یه کیکیان هیچ شتیکی نه بوو پیی بژی.

۲۸- نه فرین کردن له مندا لان، گونا حی گه وریه، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ((لعن المؤمن کقتله)) متفق علیه. هه روه ها دروست نییه نه فرین کردن له که سیکی تایبه ت، ئه گه رچی ئا ژهل بیټ.

۲۹- دوعای شه پر کردن له مندا لان دروست نییه، چونکه واده بی هاوکات ده بی له گه ل ئه وکاتانه دا دوعایان تی دا گیراده بی، دایک ده بی سه برو ئارامی بی، به رامبه ر به مندا لان، تائه وه ی دوعای شه پرکات، ئاموژگارییان بکات، لییان بدات.

۳۰- هه دیه و دیاریی بردن بۆ مندا لیک له دایک ده بی، یان بۆ دایکه که ی، ئه گه ر کرابی به عاده ت و باوی ناوچه که قهیدی نییه.

۳۱- راگرتنی هه ندی بالنده و په له وهر له ماله وه بۆ ئولفه تی مندا لان قهیدی نییه، به

مەرجی دان و ئاوی بدریختی و جیگە ی حەوانەوہی باش بیټ.

۳۲- ئەو شتانە ی مندالان یارییان پیڤدەکن، ئەگەر وینە ی کامل وتەواونەبن، بۆ نمونە: چاوو لووت و دەمیان نەبی، دروستە وەکو ئەو یاریانە ی خاتوو (عایشە) بە مندالی یاری پیڤدەکردن، ئەگینە بەکار نەھینرین باشترە لە بەکارھینانیان.

۳۳- کونکردن لەگۆی و لووتی کچۆلە، بۆگوارەو لووتەوانە، هیچ قەیدیکی نییە.

۳۴- گۆرانی مندالان.. ئەگەر لەگەڵ ئەو جۆرە موسیقا ھەست بزۆینەرانە بوو - ئیتر دینی بیټ، یان نیشتمانی - دروست نییە.

۳۵- دروست نییە نەبۆگەرە، نە بۆمندال لە بەرکردنی ھەرچە و بەرگیڤ پەسم و وینە ی پیوہ بیټ، وە دروست نییە پراگرتنی وینە بۆیادگاری، یان بۆھەرشتیکی دی، مەگەر حالەتیکی زەرورەت و پیویست داوا بکات، وەکو پسوولە و پاساپۆرت و...تاد.

۳۶- ھەق نییە دایک و باوک ری بە مندال بدات ئەگەر چی بچوکیش بیټ، جل و بەرگی کورتی لەبەر بکری، چونکە بۆدوایی خووی پیوہ دەگری وە بەناسانی وازی لی ناھینی.

۳۷- کچۆلە ی نابالغ دەتوانی بی سەرپۆش نوێژ بکات و قەبولیش بی، چونکە نوێژی کچی بالغ بی سەرپۆش قەبول نابیت، پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ((لا یقبل اللہ صلاۃ حائض الا بخمار)) رواہ ابو داود و الترمزی. بەلام باش وایە بەسەرپۆشەوہ بیکات.

۳۸- ئەو کێژانە زوو گەشە دەکن بەر لەبالغ بوون، دەبنە جیگە ی سەرنج و روانین، ھەقە حیجاب بکەن و خو داپۆشن، لەبەر فیتنەو رووداوی کاری خراپ و ناپەسەند.

۳۹- تیکەلبوونی کچ و کوپ لە قوتابخانەکاندا - بە تایبەتی - بەھیچ شیوہیەک دروست نییە، ھەقە باوک و دایک و دەسەلاتداران کاری وا قەبول نەکن... ئەوەتە پیغەمبەرمان موحەممەد ﷺ فەرمان دەدا بەجیاکردنەوہیان، تەنانەتی لە شوین و جیگای خەویشدا.

۴۰- ھەلسانەوہی قوتابی لەبەر مامۆستا لە قوتابخانەکاندا پیویست ناکات، چونکە بەتوندی بەرچاو خراوە و (مەکروہ).

۴۱- پەسم و وینە ی ئەو شتانە ی گیانلەبەرن، بەھیچ شیوہیەک دروست نییە، ئەگەر چی بۆفیرکردنیش بیټ، بەلام سەیارە و دارو دەرخت و دیوارو...تاد، قەیناکات.

۴۲- چەپلە لیڤان بۆمندال، یان خو ی لییبەدات، کاریکی ناپەسەندەو لە شەریعەتدا بە (الکراهۃ الشدیدة) لیکیان داوەتەوہ.

۴۳- (شیخ بن باز) دەلی: باوک دەتوانی بەخشش بدات بەوکوپرە ی گۆپراپەلییەتی و، نابیتە ناھەقی بەرامبەر بەمندالەکانی تر.

- ۴۴- دهبی پشانه وهی مندال بشوردی، ئەوسا نوێژ بکری... واتە: ئەگەر مندال رشایه وه بهجل و بهرگی دایکیا دهبی بشوری، ئینجا نوێژەکانی بکات.
- ۴۵- به لهشگرانی شیردان به مندال قهیناکات، تهنانه تی نایه وی له بهرئه وه بچیت خوی بشوری، یان دهست نوێژ بگرییت.
- ۴۶- ئەگەر مندالان به بهردهم نوێژدا بچن، نوێژەکه نابرن و قهیدی نییه.

ژنان وشیردان

- ۱- مندالێک مه مکهی ژنیکی گرت و مژیی، پاشان بهریدا بۆهه ناسه دان، یان بیتا قهت بوو، یان له م مه مکه وه گواستیه وه بۆئه وی تریان، یان تیژیوو، هه موو ئه مانه به یه ک که پهرت داده نرییت، ئەگەر دووباره ی کرده وه ده بیته دوو که پهرت، ئەگەر له یه ک مه جلیسیشدا بی.
- ۲- شیر به شایه تی تهنه ژنیکی صالح و دیندار و ناوبانگ به راستگۆ، ئیتر شیر دهره که بی، یان ژنیکی ترییت، وهر ده گیری و ئیسیات دهبی.
- ۳- شیر به م دوو مهرجه کاریگه ری دهبی:
- دهبی له پینج جار که متر نه بییت، هه رپینج جاره که یش منداله که تیڕ بی.
- ته مه نی منداله که دوو سال زیاتر نه بی.
- ۴- هه رکه سیی که وته گومانه وه: ئاخو پینج جار شیری خوار دوو ه یانه ؟ شایه تی شی نه بوو، به وه حه رام ناییت.
- ۵- ژن شیر به هه ر مندالێک بدات، له م شتانه ی خواره وه دا ده بیته دایکیی ئه و منداله:
- ناتوانی ماره ی بکات،
- ده توانی به ئاره زووی ته ماشای بکات.
- له خه لوه تدا ده توانن پیکه وه دانیشن.
- ده بیته مه حره میی.
- ۶- ئەگەر له پئی (ترومپاوه) شیر به مندال درا، یان کرایه ناو په رداخیکه وه و پییدرا، هه روه کو ئه وه وایه خوی له مه مکه که خوار دییتی.

چه ند پرسیارو وه لایکی جیاجیا له باره ی ژنانه وه:

- ۱- دهنگی ژنان (عه ورت) نیه، واته: بیستنی حه رام نیه، مه گهر دهنگیان نه رم و ناسک بکه نه وه و بییته ناز و نوو، نه و کاته حه رام ده بییته بیستنی بوخه لکانی نامه حه رم.
- ۲- نابی ژن له گهل ژندا له ژیر پیخه فی کدا راکشین، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ((وفرخوا بینهما فی المضاجع)).
- ۳- هه ر پوژنامه و گو قاریک وینه و ره سمی رووتی ئاره زوو بزوینی پیوه بییته، کپین و فروشتنی حه رامه، ده بی ژنانی ئیماندار له و جو ره شتانه خو دوو ر بگرن و له ماله وه پریان نه گرن.
- ۴- ژنان نابی به ته نه ا له گهل شو فی ریکدا سوارین، چونکه کو بو نه وه و خه لوته له گهل پیای نامه حه رمدا حه رامه. بویه نه گهر سواری سه یاره بوو، پیویسته ژنیکی تری له گهل بییته، یان که سیکی تری تی دابیته، خو نه گهر مندالیکی تیا بوو، شه رمی لی نه ده کرا، نابی سوار بیی.
- ۵- سه لامکردن له ژنیکی بالاپوش، بی ته وقه و پیکه نیی و خه نه ده، دروسته.
- ۶- ژنان ده توانن له ده ره وه ی مال به م مه رجان ه کار بکه ن:
 - ده ورو به ره که یان ژنان بن.
 - ژن و پیایو تی که له نه بن.
 - له گهل پیایو نامه حه رمدا خه لوته نه کات.
 - می رده که ی ئیزن و مو له تی بدات.
 - به جل و به رگی شه رع ییه وه بییته.
- ۷- را گرتنی کاره که ر بو ماله وه، ده بی نه م مه رجان ه ره چاو بکری ن:
 - پیویسته کاره که ره که موسلمان و شه رع ره بییته و له ته وای نی ری نه ی نه و ماله خو ی داپوشیته.
 - نابی رووت و سافیره بییته.
 - نابی له گهل هیچ که سی کدا (خه لوته) بکات.
 - ده بی مه حه رمی له گهل بییته.
- ۸- نابی ژنان به فرۆکه و شتی وا - نه گهر چی نه مینیش بییته - به بی مه حه رم سه فهر بکه ن.
- ۹- نابی ته وقه له گهل ژناندا بکریته، نه گهر چی ده سته کی شی له ده سته دا بییته.
- ۱۰- باش وایه ژنان له ته له فزیونی شدا سه ییری پیایو نه که ن و پیایوانیش سه ییری نه وان

نهكهن، چونكه گه ئى جار فيتنه ئى پيدا ده بى.

۱۱- ئاھەنگگېران بەناوى جەژنى (دايك) ھوۋە بېدعەيە و دروست نىيە.

۱۲- ئەو شتانه ھەدىە دەكرىن بۆمردوۋ:

- صەدەقە و خىرو خىرات بۆى.

- دوغا و پارانە ھوۋە بۆى.

- بۆاردنە ھوۋە قەرزى.

- ھەج و ھەمرە كردن بۆى.

۱۳- ئەو شتانه ىش ھەدىە ناكرىن بۆمردوۋ:

- نۆيژ كردنە ھوۋە بۆى.

- تەوافى مالى خدا.

- قورئان و خويندن بۆى، ئەگەر چى ھەندى زانا پىيەدەن، بەلام ھەقە نەخويندرى بۆى.

۱۴- نووسىنى (بسم الله...) لەسەر پىسوولە و شتى وا دروستە، بەلام دەبى بپارىزى و فرى نەدرىتە جىگاي خراپ و پىسە ھە.

۱۵- ئەو رۆژنامە و گۆقارانە، ناوى خودايان تىدايە، نابى بكرىنە سوفرە و شتى وا، خو ئەگەر دەبى چى ئايە ت و ناوى خوداي پىوھىە ئى بكرىتە ھە.

۱۶- ئەو كىتب و رۆژنامە و نامىلكانە ناوى خدا و ئايەت و فەرمودەيان تىدايە، نابى بخرىنە كىسكىكە ھە و دور لەمال ھەلبىگىردىن.

۱۷- گىپرانە ھوۋە قسەى نەستەق و ھەلبەستنى قسە بۆپىكەنن، ھەرامە و دروست نىيە، پىغەمبەر ﷺ دەفەر موى: ((ويل للذى يحدث فيكذب ليضحك به القوم)) أبوداود.

۱۸- موحامەلە و رووى خوش.. ئەگەر نكوولى ھەق و راستى تىدا نەبى، ھىچ قەيدى نىيە، خوئەكەر ھەق و راستىيەكان كران بەژىرە ھە، ئەو نەرەواو نادروستە.

۱۹- خو پاراستن لە جنى و لە خراپەيان:

- زىكرى خدا زۆر بكرىت.

- زىكرەكانى ئىواران و بەيانيان و پىش ھەو بخوينرىن.

- دوركەوتنە ھەو لەگوناح و، بەجھىنانى واجبات.

۲۰- (تأمين / بيمه) سەيارە و تەندروستىي و، ژيان و مال و خانووبەرە...تاد، دروست

نىيە، چونكه چەواشە و دەست برىنى تىدايە، وا دەبى موسلمانىك پارەيەكى كەم دەدات و، پارەيەكى زۆر وەردەگرىتە ھە، يان ھەرھىچ وەرناگرىتە ھە، گە ئى جار كۆمپانياكەش تووشى

۲۱- (تخیط) ی حه یوان و په له و هرو مروؤ دروست نییه، چونکه مالیک ی زوری تیا خه رج ده کری و وینه که شی و هکو هه لواسراوی لی دیت. (شیخ بن باز).

۲۲- (شیخ بن باز) ده لی: خویندنی سوورته ی (یس) له لای که سیکا له سه ره مه رگدا بیټ، فهرمووده کی لا وازه.

۲۳- بانکه سووداره کان.. سوو گه وره ترین گونا حه و خودا نه فرینی کردووه له بخوری، له نوو سه ری، له شایه ته کانی.

۲۴- بانک هه ر قازانجی کی پیدایت، مه گیږه وه و مه شیخو، به لکو بیکه به خپرو سه ده قه به هه ژارو نه داره کان.

۲۵- (شیخ بن باز) ده لی: دانانی پاره و عومله - نه گهر چی به نه مانه ت و بی فائیزیش بیټ - له بانکه کاند ا دروست نییه.

۲۶- پاره راکیشان له بانکه کاند ا به فائیز، نه گهر چی بوکاری کی شه ریف و په سه ندیش بیټ، و هکو خانوو و چاره سه ری نه خو شی و زه واج و، قهرز دانه وه، دروست نییه.

۲۷- سوننه ته لای نه خو ش بلیت: ((لأبأس طهور إن شاء الله)).

۲۸- بردنی گول بو نه خو ش دروست نییه، چونکه سه ر فی ماله به بیهووده و، چاولی گه ری دوژمنانی خودایشه.

۲۹- ژن هه رکه له مال ده رچوو ده بی:

- حیجابی کامل و ته وای هه بی.

- تیکه لی پیوان نه کات.

- ئادابی شه رعی په چاو بکات.

- میرد رازی بیټ.

۳۰- چوونیان بو بازار، مه حره م پیویست ناکات له گهل ژناندا بی، مه گهر کاتی ترسی فیتنه بی، چونکه له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ ژنان به بی مه حره م ده چوونه بازار.

۳۱- دهنک وهرگرتن له هیچ موسلمانیک - به بی هوکاری شه رعی - دروست نییه، نه گهر چی له سه ر داوای باوک و دایکیش بیټ.

۳۲- دوعا کردن له ناو کاغه زدا - ته نانه تی له نویژیشدا - قهیدی نییه، به لام نه گهر له بهر دوعا بکریټ باشتره، بو نه وه ی دل سه ر قال نه کری به شتیکی تره وه.

۳۳- که سیک ته و به ی کردو پاشان گه پرایه وه سه ر بارودوخی پیشووی، ته و به ی یه که می

ره‌وايهو، ئەگەر ئەمجاره‌يش، يان چەندجار تەوبە بکات دەتوانی و دەرگای پەرحمەتی خودا والایە. ٣٤- دەستگرتنەوهو (فنجان) و خۆبەندەوهی بورجەکان.. هەموو ئەمانە (کەهانە) و نوڤلانی لێدانەو، لەئێسلامدا حەرام و قەدەغەیه، وە بە بەشیکی لە جادوو و سیحر دادەنری و داوای (غەیب) زانیانەو چەواشەکردنی مەردمە.

٣٥- سەبارەت بە رۆژوو لەمانگی (رەجەب) دا، فەرموودەیهکی تایبەت بەفەزلی رۆژوو تییدا سابت نەبوو.

٣٦- گالته‌کردن بە ژنانی ئیماندارى (محبة)، لەبەر دینداریی و خۆبەستەنەوه بەشەریعەتی ئێسلامەوه، کوفرە.

٣٧- کەلوو (بورج) -ەکان.. ئەو جیگایانەن (خۆر) پیاواندا تێدەپەری، ئەمەش ناوی هیندیکیان: (بەرخ، گا، جەوزا..) خودا نەبی هیچ کەسیک نازانی چی روودەدات تیااندا.. هەرکەسیک بلی - بۆنمونه - لەبورجی گادا خۆشییهک، یان ناخۆشییهک روودەدا، بلی شک دەستیوهردانى (غەیب)ە، خۆئەوه‌يش کارى خودایه و جگە لە خۆی کەس نایزانی.

٣٨- گرەوکردن (مراهنه): دوو کەس بەیەکتەر دەلێن: ئەگەر قسەکەى من بوو، دەبی ئەوەندەم بەدیتی، خو ئەگەر قسەى تۆ بوو، من ئەوەندەت دەدەمی.. ئەمە بەر قومان دەکەوی و حەرامە. (شیخ بن بان).

٣٩- باوک و دایک پاش مردنیان هەقە لەبەر ئەوان ئەم شتانه بکړن:

- دو‌عیان بۆبکړی.

- داوای لیبوردنیان بۆبکړیت.

- جیبەجیکردنی وه‌سیه‌تنامه‌کەیان.

- پێزگرتن لەهاورپیا‌نیان.

- سەردان لە خزمانیان.

٤٠- کەسیک کردو کەسابەتی حەرام بێت، دەبی هەول بدریت نانی نەخوری، خو ئەگەر نەدەکرا، دەبی بەپیی پیو‌یست بخوری، چونکە ئەو جو‌ره کەسانە گومان هەیه لەحەلالیەتی خواردنی نانیاندا.

٤١- خواردنی نانی ئەو کەسانە سوو کارو سوو‌خۆرن حەرامە، ئەگەر دەعوەتی کردی بۆ نان‌خواردن، نابێ وەلامی بەدیتەوه، بەلام ئەو کەسانە مالیان تیکەلە لەحەلال و لەحەرام، نان‌خواردنیان قەیدی نییه.

٤٢- لەملکردنی ئەو گەردن بەندو (ملوانکە) یە ناوی خودای لێنووسرابی، قەیناکات،

ئەگەرچی لەم نەکردنی باشتەر، بەلام دەبی بەشەودا داینی و پیوهی نەچیته هەندی جیگا شیاو نەبیته بۆئەو ناو پیرۆزە.

٤٣- ئەو گۆشتانە لە دەرهوهی ولات دەهینرین، سی حالەتیا نەهیه:

- دەزانری کە بەشیوهی شەرعیی سەرپراو، ئەمە لەلەو دەخوری.

- دەزانری بەشیوهی ناشەرعیی سەرپراو، ئەمەیان ناخوری.

- دوو دلین: ئاخو بە شەرعیی سەرپراو، یانە؟ ئەمەیشیان هەر دەخوری و لەلەو،

چونکە پیویست ناکات ئەوەندە لەسەری بچین: ئاخو چۆن سەرپرابی، ئاخو (بسم الله) لەسەر کرابی یانە؟

٤٤- قسەکردنی کچان و کوپان، یان بلیین: پیاوان و ژنانی نامەحرەم لە تەلەفوندا،

بەمەبەستی ئەوینبازی خۆشەویستی، نارهواو ناشەرعیی، دەبی هەردوولا خویان لەو جۆرە ئاخواتنە پیاوین، خو ئەگەر زەرور پیویست بوو، قەیدی نییە، بەمەرجی بەپی پیویست بیت.

٤٥- بەکارهینانی وشە (ئالوو) لە تەلەفوندا، وشەیهکی (فەرەنسییە) هەقە موسلمانان وشەیهک بۆخویان بەکارهینن، هی خویان بیت.

٤٦- ئەگەر مروۆ (ژن و پیاو) شتیکی دیت، پیی خوشحال، یان پیی سەرسامبوو، وەیان

حەزی لێنەدەکرد، هەقە - لەباتی چەپلە - (سبحان الله، الله اکبر) بکات، چونکە پیغەمبەر

ﷺ هەركات شتیکی دیتبا پیی خوشحال بووبا، یان پیی خوش نەبووبا ((سبحان الله)) یان ((الله اکبر))ی دەکرد. اللجنة الدائمة.

٤٧- وینە هەرشتیکی گیاندار (مروۆ، ئاژەل) حەرەمە، بەلام وینە ئەو شتانە بی

گیانن پەوايه.

٤٨- بەیهکگەیشتنی ژن و پیاو لە (ئاسانسوار) دا، خەلوته، واتە: نابی پیکهوهو دوو

بەدوو بچنە ناویهوه.

٤٩- وینە فۆتوگرافیەکان.. قسە پاست ئەوهیه، وەکو وینەکانی ترەو حەرەمە، چونکە

ئەو بەلگانهی وینە گیاندار حەرەم دەکات، گشتیی یه، واتە: فۆتوگرافی بیت، بەدەست بیت، پەیکەر بیت یان نا.

٥٠- هەرکەسیک چاوی پیس کاری تیکرد، ئەم حالەتانە بۆبەکار دەهینریت:

- سوورەتی (فەلەق) و (الناس) و (آية الكرسي) و سوورەتی (الکافرون) و (الفاتحه) و

ئایەتی کۆتایی سوورەتی (بەقەرە)ی بەسەر بخوینری.

٥١- چاودەر دەستنویژ بگری و ئاوهکە بگری بەسەر چاوداوهکەدا.

۶۰- فوو کردن به ئاودا: ئەگەر مەبەست (تبرک) بوونی ئاوەکە بێت بە فووی ئەو کەسە، ئەو کارێکی حەرامە و جۆرە شیرکیکە، چونکە جگە لە فووی پیڤەمبەر ﷺ (تبرک) بە فووی هیچ کەسێک ناکرێ، خو ئەگەر هەندێ قورئان بخوینێ و فووی پیا بکات، قەیدی نییە، چونکە هەندێ لە (سەلەف) کردوویانە، پیڤەمبەریش ﷺ سوورەتی (فەلەق و، ناس)ی لە کاتی خەودا دەخویندو فووی دەکرد بە هەردوو دەستییداو دەیهێنا بە جەستەیدا.

کاروباری قوتابخانە

۱- لێدانی ئەو قوتابیانهی (کچ و کوڕ) گوێ بەوانەکانیان نادەن و، مامۆستایش هەموو پێگەیهکی گرتە بەر بۆ چاکبوونیان و چاک نەبوون، دروستە، بەلام دەبێ سووکە لێدانیکی بێت و مەبەست وەبیرھێنانەوێ وانەکانیان بێت.

۲- گالتەو مەسخەرە بە مامۆستا، لە فەرھەنگی مۆسڵماناندا نییە، بۆیە دەبێ هەموو قوتابییهک بەرامبەر بە مامۆستا بەئەدەب و خاوەن وێل و شەرم بێت، نابێ بە هیچ شیوەیەک ئازاری بدەن.

۳- پێویستە ژنان - بەتایبەت - ئەوەند کاتی خوێان بەئیش و کاری مألەو نەکوژن، بەلکو دەبێ هەندێکی بۆخویندنەوێ وەو و فیروون بەکار بینن.

۴- دروست نییە بۆ قوتابی (کچ و کوڕ) بە هیچ شیوەیەک گزیی و قوپی لەوانەکانیاندا بکەن، ئەگەرچی وانە ئینگلیزیش بێت.

۵- ھەقە مامۆستای کچان، ژن بێت، بۆئەوێ تووشی روانین و تیکەلیی و فیتنە و کاری ناپەسەندو ناشرەعیی نەبن، ھەر لەبەر ئەوەیشە تیکەلکردنی کچان و کوڕان لە قوتابخانەکاندا، کارێکی ناپەرھەو و ناردروستەو، دینی ئیسلام قەبوولی ناکات.

۶- ھەقە مامۆستا بە هیچ شیوەیەک دیاری لە قوتابی وەرنەگرێت، تاتووشی ناحەقیی و ستەم نەبێت، چونکە لەوانەییە ئەو قوتابیە مەبەستیکی ھەبێ لەو دیاری بردنەیدا.

۷- ھەندێ مامۆستا، یان کارمەند، ھەموو پێکەوێ، ھەریەکە شتێک لە مانگانە کەیان دادەنێن و پاشان ھەرمانگەیی دەدرێ بەیەکیکیان، ئەو کارێکی باشە، چونکە قەرزیکە و هیچ فائیزی تێدانییە.

۸- ھەلسانەوێ قوتابی لەپۆلدا، لەبەر ھاتنی مامۆستا، شتێکی (مەکروھە)، واتە: چاک وایە نەبێت.

۹- خویندن و (تخصص) سی کچان، بۆنمونه: له (کیمیا، ئەندازه) تا زۆر پێویستی ولاتمان نەبێت، هەق نییه ژنان بەو هوه خوێان خەریک بکەن، چونکە دەرفەتگەلیکی تر هەیه، ئەوان رۆلی تێدا ببینن، سەرەرای ئەوەیش، بۆ دوایی دەبی بچیتە ناو پیاوان و تیکەلی دروست دەبێت.

۱۰- دواکەوتنی مامۆستا (ژن و پیاو) له پۆل، کاریکی ناپەرەواو نادروسته، چونکە ئەو چۆتە ژێرباری ئەو ئەرکەوه، هەقە جێبەجێی بکات بۆ دواکەوتن، خوا دەفەرموی: (وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا).

۱۱- مامۆستای کچان، دەبی ژن بێت.. بۆیه ئەگەر پیاو بوو، دەبی خوێان لەپروانیی ناپیویست بپاریژن.

ژنان و سویند خواردن

۱- هەقە موسلمان له سویند خواردن خوێ بپاریژی، بەلام ئەگەر رکی هەلساو توورە بوو و گوتی: (والله) قسه له گهه لا نه كه سدا ناكهه، كه چي قسه ي له گه لكره، دهبي كه فاره تي سوينده كه ي بدات، مه گهر توورە بوونه كه ي وابوو بێت ههستي نه مابي ونه زاني چي گوتوو، دهشتواني سوينده كه ي بشكيني و كه فاره تي بدات، ئەگەر بەرژەوهندی له وهدا دەبێنرا.

۲- كه فاره تي سوينديش بهم جوړه دهری:

- دهبي ژهميک (۱۰) كهس تيږ بکات، ئەگەر خوڤاکيش دانی، دەبی بهههريه کهيان - يهك و يهك له سهر دوو، واته: كيلوونيوك بدات.

- كراس و دهرپيهك نويزي پيوه بکري، واته: عهورهت داپوش بېت.

- بهندهيه كي موسلمان ئازاد بکات.

- ئەگەر هيج كام له وانه ي پي نه کرا، سي رۆژ به رۆژوو بېت.

۳- سویند به درۆوه - كه پي دهليين: (اليمن الغموس) چونكه خاوه نه كه ي له گوناح نقووم دهكات - كه فاره تي نادري، به لكو دهبي په شيمان بيته وهو تهويه ي لي بکات.

۴- ئەو سویندانە ی به بی نییه تی دل و مەبەست که پێیان دەلێن: (اللغو اليمين) له زار دهردهچن، كه فاره تيان نييه.

۵- دايكيك سویندی زۆر له منداڵه كانی دهخوات، گه لي جاريش به گوئي ناكه ن و سوینده كه ي دهخه ن.. دهبي چي بکات؟! له وه دهچی (لغو اليمين) بېت، واته: له دل وه نه بوو بېت، به لكو مەبەست هه ره شهو ترساندنیا بېت، كه وابوو كه فاره تي ناوی.

۶- سویند به غهیری خودا.. دروست نییه، ئەگەر به (كعبة الله) يش بېت، كه وابوو به

(شهره فم) به گۆڤرى شههيدان... تاد، نابى به كار بهيئرين، پيويسته موسلمان به تايبه تى خوى بپاريئى لپيان.

نەزر لە ئىسلامدا

۱- كەسيك شتيك فەرزەكاته سەرخوى، كەخودا فەرزى نەكردووه، بۆ نموونه: دەلى: ئەگەر خودا لەم نەخوشيه شقام بدات، (نەزر) بپيت مەريك سەربېرم.. ئەو جۆره نەزانە لە ئىسلامدا (مەكرووه)، پيغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((انە لاياتى بخير)) جا ئەگەر لەكاتى خويىدا ئەنجامى نەدا، دەبى بۆ دوايى هەر جيپه جيى بكات، لەباتى دوا خستنه كەى كەفاره تى سويندەكەشى بدات.

۲- كەسيك نەزرى كرد لەفلانە جيگادا مەريك سەربېرى، كەچى دوايى دەرکەوت، لە جيگايەكى تر باشترە و هەژارى زۆرتەرە و صالح و باشتەرن.. (شيخ بن باز) دەلى: دەتوانى بوجيگاي باشتەر نەزركەى بباو لەوى جيپه جيى بكات.

۳- ئايا دەكرى خوى لە نەزركەى بخوات.. ؟ ئەگەر كاتى خوى مەبهستى بهو نەزەر هەژارو خەلكانى بى نەوابووبى، ئيستا نابى خويى و مال و مندالى لپى بخون، خو ئەگەر مەبهست لەمال و مندال و هاوپريانى خوى بوويىت، ديارە خویشيى و ئەوانيش لپى دەخون.

۴- نەزر بۆغەيرى خودا حەرامە و گەلى جار دەبيته شيرك.. بۆيه ئەگەر مەريكى بۆ گۆريك، يان بۆ پاشا، يان بۆ پيغەمبەريك.. سەربېرى، بەمردارەوه بوو دادەنرى و شەريكىشى بۆ خودا داناوه.

۵- ئەگەر گوتى شتيك نەزرييت لەسەرم بۆخودا.. دەبى كەفاره تى سوينديك بدات، ئيتەر شتيكى ترى لەسەرناكهوى.

۶- ئەگەر گوتى: ئەگەر قسەم لەگەل كرديت، مەريك نەزرييت لەسەرم، يان گوتى: ئەگەر ئەو هەوالە پاست نەبوو نەزرى مەريك سەربېرم.. بۆ ئەم جۆره نەزانە تەنها كابرە سەريشك دەكرى: نەزركەى جيپه جيى بكات، يان كەفاره تى سويندى بدات.

۷- نەزرى كرد كە شەراب بخواتەوه.. ئەوه پيويسته وازى لى بهيئى، بەلام ئايا كەفاره تى سويندى لەسەر دەكهوى يان نا ؟ هەندى زانا دەليين: كەفاره تى سويندى لەسەر دەكهوى، بەلام جەماوهرى زانايان دەليين: كەفاره تيشى لەسەر نييه.

۸- كەسيك نەزرى كرد ئەوهند رۆژ بەرۆژو بى بۆ خودا، دەبى جيپه جيى بكات، ئەگينه كەفاره تى سويندى لەسەر، يان گوتى: ئەگەر خودا لەم نەخوشيه شفاى دام، نەزرييت

وشتريک سهرېرم، جا ئەگەر خودا شفاى دا، دەبى وشتريکه سهرېرى، ئەگەر توانای کړينى وشتريکى نه بوو، دەبى که فاره تى سویندى بدات.

۹- ئەگەر کابرایه گوتى: واللہ قسه له گهل کاکم ناکهم، واللہ قسه له گهل کاکم ناکهم، چونکه دووباره کردنه وهیه، بهیهک سویند داده نرى، واته: ئەگەر قسه ی له گهل کرد، یهک که فاره ت دهادت.

۱۰- ئەگەر گوتى: واللہ قسه له گهل مامم ناکهم، واللہ ناننى ناخوم، واللہ ناچمه مالى، پاشان هیچى جیبه جى نه کرد، دەبى له باتى ههریه که یان که فاره تى سویندى بدات، چونکه لهیهک جودان و ههریه که حسابى تایبه تى خوى هیه. شیاوى باسه سویند خواردنى زور کارىکى (مه کرووهه) و ناپه سهنده له ئیسلامدا، جگه له وهیش که سیتى مروقه دهروخینى و له ناو کومه لگه دا سووک دەبى.

ژنان و چوونه لای پزیشک

- ۱- ههرشتیك زور پيويست نه بى، بۆ پزیشك ناره وایه بیبینى و دهستى لى بدات.
- ۲- کاتى ژنان دهچنه ژووره وه لای پزیشك، دەبى مه حره میان له گهل بیّت، واته: نابى به تهنه نا بچیته ژوورى پزیشكه وه، چونکه خه لوه ت رووده دات، نه وهیش حهرام و قه دهغهیه.
- ۳- دەبى له کاتى چاره سهردا، دکتور ههر ئه وجیگایه بیبینى، پيويستى به چاره سهر هیه.
- ۴- تابکرى و پزیشكى ژنان چاره سهریان بۆبکات، نابى بچنه لای پزیشكى پیاو.
- ۵- پيويسته پزیشك و ژنه کارمه ندهکانى نه خوشخانه کان، جل و بهرگیكى وا له بهر بکه ن جهسته یان داپوشى و تهسك و ترووسك نه بى له بهریاندا.. واته: نه نه وهنده تهسك بى و قه دو بالای بگوشى، نه نه وهندهش پان و پور بیّت رى له ئیش و کارهکانیان بگرى.
- ۶- دروست نیه پزیشك و ههر ئافره تیكى تر له نه خوشخانه، یان له ههرجیگایه کى تردا به تهنه نا بمینیته وه و خه لوه ت روویدات.
- ۷- به کارهینانى وشه ی (سستر) واته: خوشك به زمانى ئینگلیزى، ههقه تهنه نا بۆژنانى ئیماندار به کاربهینریت.
- ۸- ژنیك بچیته لای پزیشكى ددان بۆچاره سهر، یان به پیچه وانه وه.. پيويسته ژنان لای پزیشكى ژنان و، پیاوان لای پزیشكى پیاوان بچن، مه گهر زور پيويست بى و دهست نه که ویت.

ژنان و په یوه نډیپان به خه لکانی ناموسلمانده وه

- ۱- نه گهر در اوسېښه کی کافری هه بوو، پېویسته چاکه و پیاوړتی له گهل بکړیت، به لکو نه و چاکه یه کاریگر بی له سهری.
- ۲- کرین و فروشتن و مامه له له گهل کافراندا له چوارچپوهی شهریه تی ئیسلامدا په و او دروسته.
- ۳- نه گهر به شیوهی رسمیی هیترانه ولاته وه، ده بی ریزیان لی بگيردری و مامه له ی چاکیان له گهل بکړی وسته میان به رامبه نه کړی و مافی خویانیان بدریتی.
- ۴- نابی موسلمان له سهر حسابی دین موجه له له گهل کافران بکات، یان کاره کانی نه وانی لاپه سهند بیټ.
- ۵- نابی موسلمان له کاتی جه نه کانیا ندا، بجیت جه نه پیروزه یان لی بکات، چونکه نه وه ددان نانه به کاره ناشه رعیه کانیا ندا.
- ۶- موسلمان ده توانی دیاری کافران وهرگری و قه بوولی بکات، چونکه پیغه مبه ر ﷺ دیاریه که ی (مقوقس) ی پاشای (میسر) ی قه بوول کرد.
- ۷- هه قه موسلمان له ژوریکدا له گهل که سیکی کافردا کونه بیته وه، خو نه گهر زهروورو پیویست بوو قه یناکات، نه گهر چی پیکه وه یش نان بخون و هلس و کهوت بکه ن، به مهرجی دینه که ی بیاریزی.
- ۸- پیویسته موسلمانان میژووی کافران (به گاوره کانیشه وه) به کارنه هیئن، چونکه هاو ه لان له و سهرده مه دا میژووی نه وان هه بوو، که چی لایاندا لی و میژووی (هیجری) یان داهینا بوخویان.
- ۹- چوونه دهره وه بو ولاتی کافر نشین، به م مهرجانه نه بی دروست نییه:
- بتوانی دین و ئایینی دهر بخاو نه رکه خواییه کان بیاریزی، (ته مه لوق) نه کاو خوی به که م نه زانی و خاو نه بیته وه له دینداری.
- سه فهره که ی له بهر پیویستی و زهروورته بیټ، وکو چاره سهری نه خوشیی و فیربوونی نه وشتانه ته نها له وی ده ست ده کون و ولات پیویستی پییان هه بیټ.
- به لام سه فهر بو پیاسه و رابواردن دروست نییه.
- ۱۰- هاو به شی گاوران و جووله که و هه رخه لکیکی تر له و چه شنه دروست نییه، چونکه به شداری کردنیان خوشوبه اندنه به وانه وه، نه وه ی کاریکی ناردوست و حرامه.
- ۱۱- ده توانی کافرو خوانه ناس به یتری، جل و بهرگیان پی بشوردری و نان و چیشتیان پی بکړیت، نه گهر چی فهرمووده هیه که بهرله چیشته که ده بی قاپ و قاچا خه که یان

- بشوردى، به تايبه تى كه ئهوان شهربابى تيدا دهخونه وهو گۆشتى به رازى تيا دهكوليين.
- ۱۲- پاكرتنى كاره كهرى ناموسلمان و خزمه تكارو شوڤيرى غه يره موسلمان و كريكارى ناموسلمان له (الجزيرة العرب) دروست نيهه، چونكه ههر ئه وكات كه جووله كهو گاور ئه وهه موو گزى و خه يانه ته يان كرد، پيغه مبه ر ﷺ فه رمانيدا كه له وى ده ربكريين. چونكه هيئاننى كافران بۆ ولا تى موسلمانان، مه ترسى گهره ي ليده وه شيته وه بۆ دين و ره وشتى موسلمانان.
- ۱۳- ده عوه تكردنى خه لكانى خراب و خوانه ناس بۆ سه ر زه ما وه ند ئه گهر مه به ست له و ده عوه ته، دلخوشكردن يان بي ت بۆ هيئان يان به ره و ئيسلام، ئه وه كارى كى باش و قه شه نگه، خو ئه گهر ههر مه به ست ناخواردنيك بوو و هيچى تر، ئه وا پيويست ناكات.
- ۱۴- سه ربپراوى ده ستنى خا وه ننامه كان ده خورى، به مه رجى نه زانرى به غه يره شه رعيى سه ربپراون.
- ۱۵- سه ربپراوى كافره كانى تر، ئاگرپه رستين، يان بتپه رست، يان كۆمؤنيست.. ناخورى و حه رامه.

والحمد لله أولاً وأخراً - والصلاة والسلام على إمام المتقين والمرسلين
سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

كۆتايى

سه رچاوه کان

۱. قورئانی پیرۆز.
۲. تفسیر ابن کثیر.
۳. الجامع لأحكام القرآن / للإمام ابن کثیر للقرطبی.
۴. روح المعانی / للشيخ محمود الألوسی.
۵. الأساس فی التفسیر / للشيخ سعيد حوى.
۶. فی ظلال القرآن / للأستاذ داعية الاسلام سيد قطب.
۷. تفسیر المنار / للأستاذ رشيد رضا.
۸. تفسیر الکریم الرحمن / للشيخ عبد الرحمن السعدی.
۹. الکشاف / للزمخشري.
۱۰. الکشاف / للأستاذ جواد.
۱۱. قصص الأنبياء / عبد الوهاب نجار.
۱۲. فتح الباری / شرح البخاری.
۱۳. شرح النووی علی مسلم.
۱۴. الترغیب والترهیب / للحافظ.
۱۵. نیل الأوطار / للشوکانی.
۱۶. جامع الأصول / ابن کثیر.
۱۷. المفصل فی أحكام المرأة والبيت المسلم / د. عبدالکریم زیدان.
۱۸. مدى سلطان الارادة فی الطلاق .. / د. مصطفى الزلمی.
۱۹. أحكام الأسرة فی الفقه الإسلامی / د. عبدالستار حامد.
۲۰. المحلی / لابن حزم الظاهري.
۲۱. مجموعة الفتاوى / شيخ الإسلام ابن تيمية.
۲۲. المجموع / للإمام النووی.
۲۳. المغنی / لابن قدامة المقدسی.
۲۴. المرأة فی القرآن و السنة / محمد عزت دروزة.
۲۵. المرأة بین الفقه و القانون / د. مصطفى السباعی.
۲۶. المعجم المفهرس / للأستاذ محمد فؤاد عبدالباقي.
۲۷. أهل الحل و العقد، صفاتهم و ووضائفهم / للأستاذ عبدالله ابراهيم الطریق.

۲۸. الجهاد و القتال فی السیاسة الشرعیة / محمد خیر هیكل.
۲۹. الفقه الاسلامی و أدلتہ / د. وهبة الزحیلی.
۳۰. أحياء علوم الدين / للإمام محمد الغزالی.
۳۱. مسألة تحديد النسل / د. محمد سعيد رمضان البوطی.
۳۲. المرأة الكردية و دورها في المجتمع الكردي / د. ابراهيم طاهر معروف.
۳۳. الحريات العامة في الدول الإسلامية / الشيخ راشد الغنوشي.
۳۴. تربية الأولاد فی الاسلام / عبدالله ناصح علوان.
۳۵. احكام الزواج و الطلاق و الخلع / محمد متولى الشعراوى.
۳۶. المرأة بين طغيان النظام الغربي و لطائف التشريع الرباني / د. محمد سعيد رمضان البوطی.
۳۷. موسوعة فقه المرأة المسلمة / يوسف الحاج أحمد.
۳۸. واجبات المرأة المسلمة / خالد عبدالرحمن.
۳۹. أكثر من (۱۰۰۰) جواب للمرأة / خالد الحسينيان.
۴۰. يسألونك فی الدين و الحياة / د. احمد الشرباصی.
۴۱. تفسير آیات الأحكام / للشيخ محمد على الصابونی.
۴۲. فقه السنة / للشيخ سيد سابق.
۴۳. إختصار من (أحكام و فتاوى المرأة المسلمة) لمجموعة من السادة العلماء الأفاضل (اللجنة الدائمة للبحوث العلمية و الإفتاء فی المملكة العربية السعودية).

پېرست

ناوهرؤك	لا پهره
پيشه كیي	۵
قورئان گرنګی به ژنان و کاروباری ژنان دهدات	۸
نیرومی مړؤف دروستکراوی خودای گه وره دلو فنان	۸
ژن و پیاو وهك یهك خاوهن به هاو خاوهن مافن	۹
پیکهاته ی جهسته ی ژن و پیاو لیكجودایه	۹
باوه (ئادهم) و دایه (حهوا)، هه ردو و پیکه وه له دره خته که ی به هه شتیان خوارد	۱۰
ژن و پیاو له ئایدیولؤژیا دا دهبی یهك بن	۱۱
له بهر ئاسوودهی ژنانه، هاو کووفی ره چاوکراوه	۱۱
ژنان و هه یزو بیئوئیری	۱۲
بیجورمه تی که ناله سیکیسه بازار گانیه کان بهرام بهر به ژنان	۱۳
چهند خوویه کی ناله باری جاهیلیهت بهرام بهر به ژنان و چاره سهریان له ئیسلامدا	۱۴
کیژانی هه تیوو بی باب، گه لی سته م وناهه قیان لیده کرا	۳۹
فره ژنی تی	۴۲
فره ژنی له چهند روویه که وه پیویسته	۴۳
پرسیاریکی سهیروسه مه ره؟!	۴۵
ئه گه ری سهره لدان ی ئالؤزی هه یه له فره ژنییدا	۴۷
فره ژنی تی پیغه مبه ر ﷺ	۵۰
ماره یی ژنان	۵۵

۵۸	ئایا ماردی سنووری بو داده نریت ؟
۵۹	به یه کی له شتانه هه موو ماردی، ده که ویتته میرد
۵۹	به یه کی له مانه نیوهی ماردی ده که ویتته سهر زاوا
۶۰	له م حاله تانه شدا ماردی هه موو له کیس ده چی
۶۱	کیژۆله بهر له هاتنی ئیسلام له میرات بی به شبوو !
۶۲	میرات له ئیسلامدا
۶۵	گه واهی ژنان له ئیسلامدا
۶۶	تۆلهی سهره تای بی ژنانی زیناکار
۶۸	ژنان کرابوونه ماوه و که له پوور!
۷۰	بهر له ئیسلام ژنی باب ماره ده کرا!
۷۲	ئه م ژنانه به ژن و ژنخوازی هه رام ده بن
۷۲	ئه م ژنانهش به شیر خواردن هه رام ده بن
۷۴	بهر له ئیسلام به ژنان له شفرۆشی ده کرا !
۷۶	قه ووامه چیه ؟!
۷۹	ئه شقیبوونی پیاو
۷۹	دانانی که یخودا (حه که م) له نیوان ژن و میردا
۸۰	حه که مه کان و کاره کانیا
۸۱	حه که مه کان چۆن ژن و پیاوه که لی که جودا ده که نه وه ؟
۸۱	سی جوړ چاره سهر له بهر ده ستدایه بهر له ته لاق
۸۳	نه فه قه و بژیوی ژنان
۸۳	بژیوی ژنان بۆچی خراوته سهر پیاوان ؟
۸۴	ژنانی ئاکار چاک
۹۷	ژنانی ئاکار خراپیش هه ن

۱۰۳	ژن و پیاوی داوین تهړ
۱۰۵	بوختان بو ژناني داوینپاک
۱۰۶	بوختان بو هاوسهر
۱۰۹	داستانی بوختاکه بو خاتوو عایشه! - خوا لئی رازی بیت
۱۱۵	جلو بهرگی بالاپوش (حیجاب)
۱۱۸	غهریزه جنسی به سهرجی شهرعی چارهسهر دهکړئ
۱۲۰	ژناني پيرو به سال چوو
۱۲۱	هاوسهره کاني پیغمبر ﷺ و خوشگوزهراني!
۱۲۶	ژن و پیاو له فهرماني خودا نابی کلا بن
۱۲۸	ژناني پیش سهرجی ته لاقدر او
۱۲۹	عیده شهرعی
۱۲۹	باسیکی دی ژنه کاني پیغمبر ﷺ
۱۳۲	کات له یه کتر مه گرن
۱۳۵	حیجابی شهرعی و په سهند، چهند مهرجی هیه
۱۳۶	یازده ژن داستانی میړده کانیان دهگیرنه وه
۱۳۹	گریبه ستي ژن و میړدی / زهواج
۱۴۰	حیکمه تي نیکاح
۱۴۲	دهبی کچ وکوپ هاوسهری شیاو هه لبرین
۱۴۷	خوازیبني
۱۴۸	نهو ژنانه بو خواستنن دهشین
۱۴۹	پایه کاني گریبه ستي / زهواج
۱۵۰	ثایا ژنان ده توانن خوماره بکه ن؟
۱۵۱	مهرجه کاني گریبه ستي / زهواج

۱۵۳	ژماره‌ی شایه‌ت
۱۵۳	عه‌داله‌تی شایه‌ت
۱۵۴	مه‌رجدانان له گریبه‌سته‌که‌دا
۱۵۴	ئه‌و مه‌رجانه‌ی له گریبه‌سته‌که‌دا داده‌نرین
۱۵۵	مه‌رجگرتنی (صیفه‌ت) ځک له پیاوه‌که‌دا، یان له ژنه‌که‌دا
۱۵۶	ئه‌و شتانه له نیکاح‌دا سووننه‌تن
۱۵۸	حوکمی زه‌واجی کاتیی (موقت = متعه)
۱۵۹	سه‌رپه‌رستیاری (زه‌واج). (الولی فی الزواج)
۱۶۱	ئه‌رکی سه‌رپه‌رستیاری ژنان
۱۶۲	کچ و کوپ هر پیگه‌یشتن به‌یه‌کیان بگه‌یه‌نن
۱۶۳	دواکه‌وتنی کوپان و کچان له به‌یه‌گه‌یشتن ده‌که‌وینه‌تته ئه‌ستوی (وه‌لی)یه‌کانیان
۱۶۴	به‌شوودانی کچی نابالغ و ماره‌کردنی ژن بو کوپ غه‌یره‌ بالغ
۱۶۷	به‌شوودانی کچ و بیوه‌ژنی بالغ و ژیر
۱۶۹	پوخته‌ی ئه‌م باسه
۱۷۰	(ظیهار) که‌سیک به ژنی خو‌ی بل‌ی تو دایکمی
۱۷۳	جیا‌بوونه‌وه‌ی ژن و پیاو (ته‌لاق)
۱۸۵	پوخته‌ی ئه‌م باسه
۱۸۶	سه‌رنجیک
۱۸۷	(ته‌حلیل)ی شه‌رعیی و په‌سه‌ند
۱۸۹	خولع له شه‌ریعه‌تی ئیسلام‌دا
۱۹۰	بوچی ری به خولع دراوه‌؟
۱۹۱	یاسای عیراقی چۆن ده‌روانیته خولع ؟
۱۹۱	ئه‌و شتانه ری بو ژنان خو‌ش ده‌که‌ن بو داوای ته‌لاق

۱۹۳	جیابووننه بههوی بی سهروشوینبوونی میړددهوه
۱۹۴	ئایا ئهم (تەفریق) له بریاری دادوهری دهوئ...؟
۱۹۴	ئەگەر پاش بریاری (تەفریق)، میړده بی سهرو شویننه که گه پرایه وه
۱۹۵	نادیار بوونی میړد (غیبة الزوج)
۱۹۶	ژنی پیاوی دیل و بهندکراو
۱۹۷	ئاخو سهرجییی نه کردن له گهل ژناندا دهبیته هوکاری (تەفریق)؟
۱۹۷	تەلاق له بهر نه بوونی نه فەقەو ژیان
۲۰۰	ئەگەر به دهست ئەنقەست نه فەقەی نه ده کیشا..!
۲۰۱	نه بوونی نه فەقە له بهر نادیاریی میړد
۲۰۳	(کچ و کوپی نابالغ) کاتی بالغوون ده توان جیابنه وه
۲۰۴	ده کری تەلاق بدریته دهستی ژنان؟
۲۰۵	صیغه و شیوهی دارشتنی ((تەلاق) سی جوړه
۲۰۷	الحلف بالطلاق/ سویند به تەلاق
۲۰۹	تەلاق به دهست کی بیت باشه..؟
۲۱۱	باوونه ریتی چاخه کونه کانی پیش ئیسلام سه بارهت به تەلاق
۲۱۲	روونکردنه وهیه ک
۲۱۳	ههندی جیاوازی یاسای (حامورابی) له گهل یاسا کانی تر دا
۲۱۵	تەلاق له دوئی (نیل) دا
۲۱۵	رپیان به تەلاق ده دا
۲۱۶	تەلاق لای هیندییه کونه کان
۲۱۹	تەلاق لای چینی کوون (الطلاق الصيني القديم)
۲۲۰	تەلاق لای فارسه کونه کان
۲۲۲	تەلاق لای (یابان) یه کان

۲۲۳	تەڭلاق لە ئەوروپا
۲۲۶	(زەواج) و (تەڭلاق) لای عەرەب- بەر لە ئىسلام -
۲۲۸	تەڭلاق لای (مووسايى) يەكان، (۱۲۰۰)سالى بەر لەزايين
۲۲۹	(زەواج) و (تەڭلاق) لای مەسىحىيەكان
۲۳۰	ژنان و مومارەسەى كارى سياسىي
۲۳۱	ژن و سەرۆك كۆمارىتى
۲۴۰	بەشدارى ژنان لە ناو سوپادا
۲۴۱	ژنان و كارکردن لەدەرەودەى مال!
۲۴۷	ژنان لە دەربرپىنى راوبۆچووندا ئازادن
۲۴۹	ژنان سكالاً دەبەنە لای پىغەمبەر (صلى الله عليه وآله وسلم)
۲۵۰	ژنان دەتوانن فىرى ھەموو زانىارىيەك ببن
۲۵۲	خشل و زەنبەرى ژنان
۲۵۴	بەكار ھىنانى (كل) وگۆرپىنى پەنگى موو
۲۵۴	بەكارھىنانى ھەرمادەيەك بۆ گۆرپىنى پەنگى موو
۲۵۵	دەستگرتنە خەنە
۲۵۶	ھەلگرتنى دەمووچاو
۲۵۶	بەكارھىنانى بۆنخوشىي
۲۵۷	قزى سەر
۲۵۸	ھەلگىشانى مووى سپى
۲۵۸	تاشىنى بەشى لە مووى سەر (بۆ ژن و پياو) قەدەغەيە
۲۵۹	پەيوەستکردنى قز بەقزەوہ
۲۵۹	بارىك و تەنککردنى برۆ
۲۶۰	خالکوتان و ددان شاشکردن

۲۶۰	رهنگو بویه کردنی (پیلو) ی چاوو سهرو ژیری چاوو سوورکردنی کوئم و لیو
۲۶۱	جوانکاری (عملیات التجمیل)
۲۶۱	خهته نه کردن
۲۶۶	ژنان و وهرزش..؟
۲۶۶	ژنان و خو قهلهو کردن ؟
۲۶۷	خو پاراستن له نه خوشیی و چاره سه رکردن
۲۶۹	خو قهلهو کردن به دهرمان و پروتینات
۲۷۰	کورتیه باسیکی دوعاو نووشته
۲۷۱	مه رجه گانی دوعا و چاره سه ری نه خوشیی
۲۷۲	له باربردنی منداڵ (الإجهاض)
۲۷۴	رېگرتن له سکبوون (منع الحمل)
۲۷۵	قسه ی په سه ند له مه سه له ی (عهزل) دا
۲۷۷	چهند فه توایه ک دهر باره ی ژنان